

Kürt açılımına PKK içinden bakmak

Emre Uslu 23.05.2009

PKK lideri Murat Karayılan Hasan Cemal'e verdiği röportajda, PKK'nın barışa hazır olduğu mesajını verdi. Bu mesaj bir anlamda gerek uluslararası kamuoyundan gelen taleplere, gerekse de AKP hükümetinin hazırlıklarını yaptığı ve Cumhurbaşkanı Gül üzerinden dillendirmeye başladığı plana bir cevap niteliğindeydi.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Erdoğan da Karayılan'ın açıklamalarından sonra, adeta Karayılan'ı muhatap almış gibi, karşı açıklamalarla barış açılımını sürdürme kararlılığında oldukların gösterdiler. En son Cumhurbaşkanı Gül, Suriye ziyareti sırasında Kürt sorununun çözümü konusunda pozitif mesajlar verdi.

Cumhurbaşkanı Gül'ün verdiği pozitif mesajların arkasından, haklı olarak, muhtemel barış planları tartışılmaya başlandı ama Kürt sorununun çözümünde planlar kadar şahısların da tartışılması gerekiyor. Örneğin Abdullah Öcalan bir şahıs olarak planların üstünde bir kişi ve hangi planı ele alırsanız alın Abdullah Öcalan'ın tavrı tartışılmadan bir barışın uygulanabilmesi oldukça zor görünüyor. Bunun yanında PKK içindeki çekişmeler ve aktörlerin de bu planların tartışıldığı zeminde tartışılması gerekiyor.

Örneğin Bahoz Erdal'ın tasfiye edilmesi, Cemil Bayık'ın geri plana çekilmesi PKK içinde de muhtemel bir barış planına göre hazırlıkların yapıldığı şeklinde yorumlanabilir. Öbür yandan PKK, her şarta göre kendisini hazır tutup, gafil avlanmak istemiyor ve yaptığı eylemlerle varlığını hissettirmeye devam ediyor. Şiddeti bir yandan düşük seviyede tutup adının unutulmamasını sağlamaya çalışırken, diğer yandan da barış söylemine vurgu yapılması da PKK'nın muhtemel pazarlık hazırlığı olarak yorumlanabilir.

Ancak PKK adına pazarlığı kimin yapacağı sorusu çok ama çok önemlidir. Her ne kadar Karayılan "Âkil Adamlar Komisyonu" önerisini ortaya attıysa da, PKK içinde de barış konusunda pazarlık yapacak bir heyetin oluşturulacağını ve bu heyet aracılığıyla PKK stratejilerinin belirleneceğini söylemek yanlış olmaz. Bu heyette yer alacak en önemli kişi ise beklendiği gibi Murat Karayılan, Cemil Bayık, Duran Kalkan, Bahoz Erdal, ya da Ali Haydar Kaytan olmayacak. En önemli isim Sabri Ok.

Sabri Ok'un adı polisin en son yaptığı KCK operasyonu ile yeniden gündeme geldi. Uzun süre PKK'nın hapishanelerinden sorumlu yöneticisi olarak faaliyet gösteren Ok, Öcalan'a en yakın kişi olarak biliniyor. Halen Avrupa'da buluna Ok ile yakın dönemler de dahil olmak üzere değişik dönemlerde devlet birimleri tarafından irtibat kurulduğu, anlaşma zemini arandığı medyada yer aldı.

Örneğin Eski Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Bülent Orakoğlu, Bursa Cezaevi'nde yatan ve örgütün cezaevleri sorumlusu Sabri Ok'un Abdullah Öcalan ile yaptığı telefon konuşmalarını dinlediklerini, 28 Şubat sürecinde ilk defa siyasi iradenin ve MGK'nın dışında 28 Şubat'ın önünü açan cunta ekibinin Avrupa'ya giderek PKK'nın yetkilileriyle görüştüğünü söylemişti.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü, terör örgütü PKK'nın şehir yapılanmasına yönelik operasyon hakkında hazırlanan rapora göre PKK'nın, Avrupa'da yaşayan Sabri Ok'u Abdullah Öcalan sonrasının yeni lideri olarak belirlediği belirtiliyor. Yine PKK'nın çatı örgütü Kürdistan Demokratik Topluluğu'nun (KCK) da genel sorumlusu olan Ok, il ve ilçelerde 'Kent Meclisleri' adıyla devlete alternatif bir yapı oluşturmaya çalıştığı belirtiliyor. Bu yapıyı PKK'nın silahı bıraktıktan sonra Kürt kimliğini canlı tutacak yapı olarak planladığını söylemek yanlış olmayacaktır. Bir başka anlatımla KCK aslında PKK liderleri tarafından barış sonrası için

yapılandırılan bir teşkilat gibi duruyor. Bu da PKK'nın örgütsel olarak da silahları susturmaya hazırlandığını göstermektedir.

PKK'nın 1998 de ilan ettiği ateşkeste de Sabri Ok'un etkisinin olduğu daha önce medyada yer almıştı. Bu durumda kurumların Sabri Ok üzerinden yeni yoklamalar yapmış olması olasılığı oldukça güçlüdür. Karayılan'ın son açıklamalarıyla birlikte düşünüldüğünde bu noktada mesafe alınmış olabileceği de söylenebilir.

Kısaca PKK sözkonusu olduğunda planları ve projeler kadar şahıslar da önemli. Öyle görünüyor ki hem şahıslar bazında, hem de planlar ve projeler bazında yeni hareketlenmeler var ama bu sorun o kadar da kolay halledilecek bir sorun değil. Umutlu olalım ama heyecana kapılmaya gerek yok...

Meraklısına Not: APOLETİKA köşesinde Önder Aytaç ile olan beraberliğimiz sona erdi. Bundan sonra coşkulu üslubuyla o, APOLETİKA'yı yazmaya devam edecek bense taze bir başlangıçla AÇILIM köşesini yazacağım. İlginize teşekkürler...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorunu için çözüm tartışmaları

Emre Uslu 30.05.2009

Perşembe sabahı gelen şehit haberleri Kürt sorununun çözüm umutlarına hançer soktu. Gerekçesi ne olursa olsun PKK bu saldırıyı açıklayamaz. Bu saldırı, özellikle uluslararası medyaya çıkıp çözümden söz eden Murat Karayılan'ın samimi olmadığını, samimiyse bile örgütünü kontrol edemediğini gösteriyor. Son saldırı, 1 Haziran'da PKK'nın tek yanlı ilan ettiği ateşkesin sona erdiği döneme denk geldi. Bu da çözüm isteyen çevrelerin kaygılarını daha da artırdı.

İroniktir ki PKK bir yandan barış deyip saldırılarını sürdürüyor, aynı zamanda devlet yetkilileri de çözüm deyip operasyonları sürdürüyor. Oysa ne PKK saldırıları barış için bir umut, ne de yapılan operasyonlar çözüm için bir adım oluyor.

Bu sorun öylesine bir kördüğümüne dönüştü ki, Alev Er'in deyiimiyle "savaşı kimle yapıyorsan barışı da onunla yaparsın" yaklaşımı da çözüm olamıyor; çünkü savaşın tarafları belli değil. Ne PKK'nın kim olduğu ve kimin adına çatıştığı belli, ne de devlet denen yapıyı kimin temsil ettiği belli.

Bu durumda belli olan ve acı çeken iki taraf mevcut; Kürt ve Türk halkları. O halde bu sorunu çözecek olanlar da bu halklar. Bunun için iki halkın, ya beraber ya da ayrı ayrı, sivil toplum örgütleri önderliğinde bu savaşın durdurulması için inisiyatif almaları gerekiyor. Bu noktada bazı Kürt örgütleri Diyarbakır'da bir bildiri yayınlayıp, çatışmasızlık ortamının sürmesi ve Kürt sorununun barışçıl yollarla çözülmesi için PKK'nın 1 Haziran'a kadar uzattığı ateşkes ve çatışmasızlık ortamının devam etmesini istediler. Ancak, "çatışmasızlık dönemi" olarak adlandırılan 1 Haziran'a kadar olan dönemde de çatışmalar oldu. Murat Karayılan bu çatışmaları "lokal unsurların inisiyatifi" olarak açıkladı. Bu açıklama da gösteriyor ki, ne PKK'nın yöneticileri ne de güvenlik

bürokrasisinin üst yöneticileri "lokal" olaylara doğrudan ve gerektiği zamanda müdahale ediyor. Ne var ki, lokal olayların etkisi ulusal ve hatta uluslararası seviyede sonuç veriyor. Bu nedenle de çözüm için öncelikle lokal alanda çatışmasızlığı sürekli kılmak gerekiyor. Bu da, fiili çatışmasızlık sürecini uzatmakla mümkün olmuyor.

PKK unsurlarının bölgede varlığı devam ettiği sürece de bu çatışmalar sürecektir. O halde yapılması gereken şu: Türk ve Kürt sivil toplum örgütleri birlikte ya da ayrı ayrı PKK'ya çağırı yaparak PKK'nın Türkiye'nin içindeki unsurlarını sınır dışına çıkarmasını istemeliler.

PKK stratejik gerekçelerle bu çağrıya olumsuz yaklaşabilir ama ulusal ve uluslararası konjonktür nedeniyle PKK hem Türk hem de Kürt kamuoyundan gelecek "unsurlarını yurtdışına çıkar" baskısını en azından görmezden gelemeyecektir. Bu durumda uluslararası kamuoyunun talebini ciddiye alacaktır. Halkın istediği barış çağırısı ile Avrupa ülkeleri ve ABD de PKK üzerindeki baskısını artıracaktır.

Ancak böylesi bir çağrıya karşı uzmanlar bir temel tehlikeye de dikkat çekiyor. Bu tehlikeyi "PKK'nın içindeki şahin kanat, ya da eylemler yapıp PKK'nın üstüne atabilecek Ergenekon gibi yapılar, böylesi bir çağrı karşısında karşı bir milliyetçilik dalgası oluşturmak için bölgedeki birlikleri hedef alabilir, batıda da bombalama eylemleri yapabilirler" şeklinde özetliyorlar. Bu görüşü savunanların dayanak noktası, son dönemde PKK'nın yaptığı iki önemli eylem: bunlardan ilki Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un 29 mart tarihinde yaptığı basın toplantısının sabahında sekiz askerin şehit edilmesi. Bu senaryoyu dillendirenlere göre PKK içindeki şahin kanat, ya da PKK ile irtibatlı birtakım yapılar, Başbuğ'un verebileceği ılımlı mesajların önünü kesmek için böylesi bir eyleme başvurmuş olabilir. Aynı kesimler Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün son dönemlerde Kürt sorununa ilişkin verdiği pozitif mesajları etkisizleştirmek amacıyla PKK'nın 28 mayıs günü Çukurca'da yedi askeri şehit ettiğine vurgu yapıyorlar. Bu iki örnekten hareketle, "eğer Türk ve Kürt toplumları PKK'ya, unsurlarını dışarı çıkar çağırısı yaparsa şiddet yanlıları her iki toplumda da şiddeti tırmandırabilirler" argümanına inananların sayısı da bir hayli fazla.

Birinci argümanı savunanlar, şahinler böylesi bir eylemi yapmış olsa bile bunun PKK'yı uluslararası kamuoyu karşısında yalnızlaştıracağına vurgu yapıyor.

Her ne olursa olsun gelinen noktada PKK unsurları askerin karşısına çıkmaya devam ettikçe lokal çatışmalar devam edecektir. Her lokal çatışma da her iki toplum için trajedi anlamına geliyor. Bunun önüne geçmek için, sivil toplum örgütlerinin risk ve inisiyatif almaları gerekiyor. Bu kördüğüm, ancak toplumların müdahil olması ile çözecek gibi görünüyor. Her ne kadar çoğu "sivil toplum örgütü" henüz "sivillik" sınavındaysa da, böylesi bir girişimi yapabilecek sivil örgütlerimiz de mevcut.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneydoğu'da yol kontrolleri sorunu

*Taraf*ta bir küçük haber olarak yer aldı. Şemdinli'ye bağlı Irak ve İran sınırında bulunan köylerde kurulan askerî kontrol noktalarının vatandaşlara ve sürücülere sıkıntı yarattığı gerekçesiyle kontak kapatılıp Şemdinli kaymakamlığı önünde oturma eylemi yapıldığı belirtilmiş.

Konuyu bilen, bölgede bizzat yol kontrolü yapmış güvenlik güçleriyle yapılan görüşmeler şunu gösteriyor: "Yol kontrolleri" meselesi tam bir "dışı seni yakar içi beni" durumunda. Jandarma ve Emniyet'te kime sorarsanız sorun, bazı önemli noktalar dışında yapılan yol kontrollerinin "vatandaşa ve güvenlik görevlilerine zulümden başka hiç bir işe yaramadığını" belirtirler.

Jandarma'da bölgede görev yapan bir yetkili "zayıatların genellikle yol kontrol noktalarında verildiğini, stratejik öneme sahip yerler hariç böylesi uygulamaların hiçbir yararı ve mantığının olmadığını" belirtiyor. Bir başka yetkili "istihbarattan gelen özel bilgilerin dışında, durdurulan araçlardan hiçbir işe yarar belge, silah ya da teröristin yakalanmadığını" vurgulayıp "şehir giriş ve çıkışlarında kaçan araçları durdurabilmek ve istihbarat birimlerinin işaret ettiği araçları durdurmak için kontrol noktası gerekebilir" diyor. Ancak Güneydoğu'da uygulanan yol kontrolleri sadece şehirlere gidip gelen her aracı durdurmakla kalmıyor, köylere gidip gelen araçların durdurulması ve aranmasını da ihtiva ediyor.

İş o noktaya gelmiş ki, bir görevli –iyi bir iş olduğunu düşünerek- yol kontrolünde bölgedeki köylerde yaşayan halkın evine ne kadar un, şeker, tuz, yağ aldığını bilebildiklerini, eğer bir yurttaş ihtiyacından fazla un, yağ, şeker, almışsa neden fazla aldığını sorduklarını ifade ediyor. Bu anlayışa göre yol kontrolleri örgüte gitme ihtimali olan lojistik desteği önlemeye yönelik bir faaliyet olarak görülüyor. Hatta bu yol kontrolleriyle devletin, kimin evinde ne kadar un, şeker, yağ olduğuna varıncaya kadar bilebildiğini ifade ediyorlar. Ancak bunları ifade eden yetkililer bile mevcut haliyle uygulanan yol kontrollerinin hiçbir işe yaramadığını, terörün önlenmesine yönelik bir faaliyet olarak bu işlemin işe yaramayacağını ifade ediyorlar.

Özellikle 1990'lı yıllarda PKK'nın yol kesme eylemlerinin çok fazla olduğu dönemde yol kontrolü yönteminin caydırıcılık etkisinin olabileceği belirtiliyor ancak, PKK'nın eylem şekillerini değiştirmesinden ötürü bu yöntemin artık demode olduğu görülüyor.

Özellikle terörle mücadelede yeni yaklaşımların tartışıldığı şu günlerde AB perspektifine de aykırı yol kontrollerinin hâlâ sorun olması insana hayret veriyor. Uygulamadan ne güvenlik görevlileri memnun ne de bölgedeki halk. O halde biz bu işi neden yapıyoruz?

Sanırım sorunun temelinde "korku" yatıyor. Size inanılmaz gibi gelebilir ama bu ülkenin en korkak insanları güvenlik bürokrasisinin içinde yer alır. "Aman başıma iş almayayım" korkusuyla, mantığı, kitabı kanunu nedir bakmaksızın, kendisinden öncekilerin yaptığı uygulamayı sürdürmeyi tercih eder.

Terörün kol gezdiği, insan yaşamının oldukça ucuzladığı bölgede, güvenlik görevlilerinin sınırlı bir süreyle görev yaptığı da düşünülürse "aman şu iki yıllık süre içinde başıma iş gelmesin" duygusunun daha da baskın olduğu görülür. Bu nedenle de en mantıksız güvenlik uygulamaları bu bölgede görülür. İşin acı yanıysa bu mantıksız uygulamaların terör örgütünün işine yaraması ve bölgedeki görevlilerin bunun önünü almak için bile cesaretle inisiyatif almaktan kaçınmaları.

İşte yol kontrolleri uygulaması "başıma iş gelmesin" korkusuyla özetlenebilecek bir tercihin sürdürülmesinin göstergesidir. Bölgede görevli bir yetkili "bir gün cesur bir müdür geldi. Nedir bu yol kontrolü saçmalığı hepsini kaldırıyorum dedi ve kaldırdı. Sonrasında korkulan hiç bir şey olmadı" değerlendirmesini yapıyor.

Ancak güvenlik bürokrasisinde “cesur yönetici” olarak sıfatlandırılacakların sayısı o kadar az ki...

Şu sorunuzu duyar gibiyim: madem güvenlik güçleri inisiyatif alma konusunda bu kadar “korkak” 1990’lardaki uygulamaları ve faili meçhulleri nasıl açıklayacağız? Yanıtı basit: o uygulamalar da bizzat “korkudan” kaynaklanan uygulamalardı. O uygulamalarda korku kişisel değil kurumsaldı; “devlet bölünürse korkusu” o sonucu doğurdu. Yani sorun bu sefer de sistemin korkusuyla ilgiliydi. OHAL olmasaydı “bu hal” olur muydu?

Bir açıdan bakınca, etrafta korku duygularının üzerine inşa edilmiş korkak firavunların idare ettiği küçük imparatorluklar görürsünüz. İşin daha tuhaf kısmıysa kendi güvenliğinizin bir kısım korkaklara emanet edilmiş olması ve bunun farkında olmak.

Ne tuhaf bir durum, ne tuhaf bir duygu...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurtlar Vadisi Derin Plan: Bu yazı tamamen hayal ürünüdür

Emre Uslu 13.06.2009

Bizim Mehmet Baransu birkaç gün üst üste haber yapmadıysa fırtına koparacağının işareti şeklinde okuyorum artık. Son dönemde gazetecilik tarihi açısından önemli haberlerin birçoğunun altında onun imzasını görürsünüz. Titiz çalışması, günceler ve politikaya olan hâkimiyeti, müthiş hafızası ve elbette cesareti takdir edilmeye değer bir gazeteci o.

Dünkü manşet haberiyle yine yaptı yapacağını. Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde hazırlanan bir psikolojik harekât planından söz ediliyor. Okumadıysanız mutlaka okuyun. Haberde benim ilgimi çeken bölüm planda yer alan *Kurtlar Vadisi* dizisi hakkındaki düşünceler oldu. Eylem planına göre; “*Kurtlar Vadisi* dizisi, *Kollama* ve *Tek Türkiye* benzeri dizilerin kamuoyunu yanlış yönlendirdiği ifade ediliyor ve bu diziler hakkında olumsuz haberler yaptırılarak her üçünün de kamuoyundaki güvenilirliğinin yitirilmesi sağlanmalıdır” deniyor.

Hatırlayınız geçen şubat ayı içinde Apoletika köşesinde yazdığımız ortak yazıda, *Kurtlar Vadisi* için biz de bir değerlendirme yapmıştık. O değerlendirmede “Çete haberlerinin manşetlere çıktığı bir dönemde, hele de *Tarafa*, *Kurtlar Vadisi* adlı mafya dizisine övgü yazısı yazmanın cesaret gerektirdiğinin farkındayız. Bu dizi hakkında yapılan eleştirilerin temel dayanağı ‘gençleri mafya olmaya özendiriyor’ yaklaşımının da bilincindeyiz. Biz de bu dizinin mafyacılık ve organize suça özendirme olasılığı bulunduğu inaniyoruz. Ancak bu dizinin tek başına, gençleri mafyanın karanlık dünyasına ittiği iddiası da abartılı bir yorum olur...” demiş ve şu değerlendirmelere yer vermiştik:

“Biz bu dizinin özellikle son dönemlerde Türk demokrasisine karşı girişilen operasyonların önlenmesinde oldukça yararlı bir işlevinin olduğuna inanıyoruz. Susurluk kazasının arkasından ortaya dökülen mafyatik

ilişkiler zinciri, eğitilmiş ve daha çok sosyal demokrat kesimlerin mafya-güvenlik örgütü ilişkilerini anlamalarında büyük etki yarattı. Ancak Susurluk'ta ortaya çıkan çete üyelerinin genellikle sağ siyasetin içinden gelen kişiler olması nedeniyle Susurluk haberleri, toplumun çoğunluğunu oluşturan sağ ve özellikle de ülkücü-İslamcı kesimlerde derinlemesine bir kuşkuçuluk yaratmadı. Hatta bu kesimlerde çeteleri mağdur görme ve onlara yandaş olma bile başlamıştı."

"İşte bu düşüncüler *Kurtlar Vadisi* dizisiyle kırıldı. Bu dizi, eğitim seviyesi düşük sıradan yurttaş, olağanmış gibi görünen olayların arkasında bile 'mutlaka bir bit yeniği vardır' şüpheciliğini öğretti. Bu durumu bütünüyle olumlayan bireylerin varlığı da elbette mevcut. Ancak özellikle Cumhuriyet mitingleri, 27 Nisan bildirisi, Sauna, Atabeyler, Şemdinli, Rahip Cinayeti, Hrant Dink ve Ergenekon gibi operasyonların verileri; *Kurtlar Vadisi* dizisiyle birlikte yeniden ve daha da doğru bir şekilde okunmaya başlandı. *Kurtlar Vadisi* dizisinde portreleştirilen ilişkiler geniş kitlelere ulaştı. Bunlarla polisin yaptığı operasyonlar öylesine örtüştü ki, sıradan yurttaşlar bile tam bir derin devlet uzmanı oluverdi. Cumhuriyet mitinglerinin bir darbe çalışması olduğu, Kürt sorununda hem PKK'nın hem de bazı derin kesimlerin aynı eksen üzerinde buluştukları görüşünün halk arasında yaygınlaşmasının en önemli aracı, *Kurtlar Vadisi* ve benzeri diziler oldu. Böylece, aslında liberallerin gördüğü ve sağlıklı okuduğu olayların ardında derin devlet arama geleneği, halk arasında da yaygınlaşmaya başladı."

Baransu'nun haberinden anlaşıldığı kadarıyla Psikolojik Harekât Planı'nı hazırlayanlar da tam da yukarıda yazdığımız nedenlerle *Kurtlar Vadisi* ve benzeri dizilerden şikâyetçiler. Her ne kadar, planda, dizilerden neden şikâyetçi olunduğu detaylı şekilde anlatılmasa da, dizilerde derin operasyonlar yapan birimlerin yaptıklarının dizi gerçekliği ile bile olsa ortaya konması rahatsızlık yaratmış olabilir.

Başlıkta belirtmiştik bu yazı **tamamen** hayal ürünüdür ve gerçeklerle hiçbir ilgisi yoktur. Hayal bu ya, geçen haftalarda *Kurtlar Vadisi* yapımcısı ve oyuncusu kardeşleri "kafalarını koparacağım" diye tehdit eden mafya lideri neden *Kurtlar Vadisi* dizisini tehdit etti?

Sezon finali bölümünde Polat'ı öldüren güç o tehdit miydi? Şimdi soru şu: Polat öldü ve gerçek hayattaki tehditten sıyrıldı mı, yoksa mücadelesine devam edecek mi? Elbette mücadelenin nasıl devam edeceği de merakla beklenen sorulardan biri...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Belge haberleri: 'Dost unsurlar' devrede mi?

Emre Uslu 20.06.2009

19 haziran cuma günü uyandıığımızda birçok gazetenin manşetinde İrtica ile Mücadele Eylem Planı'nda bulunan imzanın Albay Dursun Çiçek'e ait olduğu belirtiliyordu. *Sabah*, Dursun Çiçek'in askerî savcılıkta farklı imza verdiğini bunun belgedeki imzaya benzemediğini vurguluyor. Ancak yapılan araştırmalarda Çiçek'in daha önce attığı imzaların belgedeki imzaya benzerlik gösterdiğinin tespit edildiğini belirtiyor.

Star ise "Askerî Savcılığın talebi üzerine Jandarma Kriminal'de skandal plan üzerindeki imza ile Albay Çiçek'in geçmiş tarihli imzaladığı dört belgenin karşılaştırıldığı belirtildi. Tetkikler sonrası hazırlanan raporda 'Karşılaştırılan imzalar benzerlik arz ediyor' ve 'Araştırmaya konu imzanın Dursun Çiçek eli ürünü olduğu değerlendiriliyor' ifadelerine yer verildi" haberini veriyor.

Bu haberlerle taban tabana zıt bir haber de, habercilik konusunda iddialı olduğunu belirten *HaberTurk* gazetesinde çıktı. *HaberTurk*'ün iddiasına göre; "Jandarma Kriminal 1 haftadır sahteliğinden şüphelenilen Albay Dursun Çiçek imzalı darbe belgesindeki incelemesini bitirdi. 'yüzde 99' sahte sonucuna varan Genelkurmay, resmî açıklamaya hazırlanıyor. Belgenin 'Genelkurmay dışında' oluşturulduğu anlaşıncı istihbarattan sorumlu J2 Başkanı Korgeneral Pekin, Emniyet Genel Müdürü'ne gitti. Pekin belgeyi nerede ve kimin hazırladığının bulunmasını istedi."

Bu işte bir tuhafılık olduğu çok ortada. Tuhafılık, verilen bilgilerin taban tabana zıtlığıyla da sınırlı değil. Örneğin bu kadar iddialı bir haberi manşetine taşıyan *HaberTurk* gazetesinin haberi grubun internet sitesi *haberturk.com*'da yayınlanmadı.

Haberdeki tuhafılıklar bununla da bitmiyor. Haberde yer alan bilgiye göre; "Belgenin 'Genelkurmay dışında' oluşturulduğu anlaşıncı istihbarattan sorumlu J2 Başkanı Korgeneral İsmail Hakkı Pekin, Emniyet Genel Müdürü'ne gitti. Pekin belgeyi nerede ve kimin hazırladığının bulunmasını istedi" deniyor.

Korgeneral Pekin, Emniyet Genel Müdürü'nü 16 haziran salı günü ziyaret etmişti. Bu durumda eğer *HaberTurk*'ün haberi doğruysa belgenin sahte olduğu en azından salı gününden bu yana biliniyor demektir. Bu durumda yetkililerin dört gün boyunca belge sahte mi değil mi şeklinde tartışarak zaman kaybettiği görülür. Oysa bu vahim ortamda bırakın dört günü, dört saat bile zaman kaybetmeden gerçeğin ortaya çıkması gerekiyor.

Eğer *HaberTurk*'ün haberi doğru değilse, *HaberTurk*'ü kim kandırdı? Bu yayın grubunun İrtica ile Mücadele Eylem Planı belgesinde anlatılan plan çerçevesinde *HaberTurk*'ün "dost unsurlar" grubunun içinde olup olmadığının tartışılması gerekiyor.

Belge yayınıyla ilgili tuhaf durum bununla da bitmiyor. Belge'nin Dursun Çiçek'e ait olduğu bilgisi *Akşam*, *Sabah*, *Taraf*, *Star*, *Yeni Şafak* gibi gazetelerde yer alıyor. Ancak *Milliyet*, *Hürriyet*, *Radikal* gibi gazetelerde bu haber yok. Yine *Vatan* gazetesi de internet sitesinde sadece *HaberTurk*'ün haberine yer verdi, ancak diğer haberleri görmezden geldi. Bu durumda belgenin gerçek olabileceği haberi, Doğan Grubu gazetelerince "dost unsurlar" olarak görmezlikten mi gelindi yoksa bu haberden habersizler miydi?

Kim ne yaparsa yapsın demokrasi ve hukukun üstünlüğünden geri dönüş yok artık...

Sayın Kütahyalı yanılıyorsun

Rasim Ozan Kütahyalı 17 haziran günkü yazısında, *Kurtlar Vadisi* hakkında yazdığım analizi ele alıp benim "hukuk-düşmanı" bir diziyi övdüğümü ifade etmiş. Övme gerekçemi de 2007'den bu yana dizinin Emniyet tarafından argümente edildiğine bağlamış ve "*Emniyet iyidir, asker kötüdür*" gibi bir denklemlle Türkiye'de demokrasi mücadelesi verilemez! Değerlendirmesini yapmış.

Öncelikle ben bir dizinin "hukuk-düşmanı" ise kötü "hukuk-dostu" ise iyi ve övülmesi gerektiği ayrımını kabul

etmiyorum. Bir dizi "iyi dizi" ya da "kötü dizi"dir ve bunu seyirci belirler. Bütün dünyada bu böyledir. Dizilerin üzerine hangi gerekçeyle olursa olsun ideolojik örtü örtmek sinemayı öldürür. Dizlerin üzerinden toplum mühendisliği yapmak yanlış olduğu gibi dizilerin "hukuk-düşmanı" gibi kategorilerle değerlendirilmesi de yanlıştır. Şimdi *The Godfather* filmini "hukuk-düşmanı" diye övmeyecek miyiz?

Kütahyalı'nın ikinci yanıldığı konu, benim dizi hakkına yazdığım yazının üstünden niyet okuması yapması. Ben bu diziyi Emniyet destekliyor düşüncesiyle desteklemedim. Kaldı ki böyle bir desteğin olduğunu da sanmıyorum. Bu diziyi desteklememin tek nedeni; ürettiği sosyal sonucun, insanları, çevresinde gelişen olaylar hakkında sorgulamaya itmesi ve bunun sonucunda olan olayların peşlerinden sürüklenmemeleridir. Bana göre bizim toplumumuzun bu sorgulamayı yapması gerekiyor ve *Kurtlar Vadisi* de buna katkı sağlıyor. Sanırım derin yapılar da bundan rahatsız.

Son bir not olarak şunu da belirtmem gerekiyor. Hukuksuzluğa ve faşizme giden yolun ilk basamakları "niet okumaktan" geçer ve niet okumakla demokrasi mücadelesi verilmez...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Printerler ve fotokopi makineleri neden incelenmedi?

Emre Uslu 27.06.2009

Genelkurmay Askerî Savcılığı'nın "AKP'yi ve Gülen'i bitirme planı" hakkında verdiği karar ve yaptığı açıklama geniş toplum kesimlerini tatmin etmedi. Konu ile ilgili belge üzerinde, bilgisayarlarda, ve Genelkurmay'ın kayıtlarında (evrak defterleri, dosyalar) üzerinde inceleme yapılmış. Çıkan sonuç bu belgenin Genelkurmay bünyesinde hazırlanmadığı. Bunu Genelkurmay Başkanı da yaptığı basın toplantısında deklare etti ve bunu hazırlayanı bulun dedi.

Askerî Savcılığın açıklamasından anlaşılan, konu hakkında yapılabilecek iki inceleme yapılmamış. Bunlar printer ve fotokopi makinelerinin incelemeleri. Belge fotokopi olduğuna göre öncelikli yapılması gereken iş fotokopi makinelerinin incelenmesi; ancak bunun yapılmadığı, yapıldıysa bile kamuoyu ile paylaşılmadığı ortada.

Modern kriminoloji bilimi sayesinde printerler ve fotokopi makineleri incelenerek de bir belgenin hangi makineden çıktığı belirlenebiliyor. Fotokopi makineleri ve printerler üzerinde bir kriminolojik araştırmanın nasıl yapılacağına ilişkin bilgileri ders kitaplarında bile bulmak mümkün. Örneğin Boca Raton'un *Forensic science: an introduction to scientific and investigative techniques* (CRC Press; 2005, s 434-435) adlı kitabında şu bilgiler yer alıyor: Her fotokopi makinesinin markası ve modeline göre kendine özgü bir karakteristiği vardır. Her makinede yer alan "grabber" kısımlarının kâğıtların kenarlarına bıraktıkları izler, kâğıt tipleri, toner tipleri, sayfaların içine bıraktıkları izler ve dizayn gibi karakteristik özelliklerine bakılarak bir dokümanın hangi fotokopi makinesinden çıkmış olabileceği konusunda bir kanaate sahip olmak mümkün.

Uzman, fotokopi makinesinde incelemeyi yaparken önce makinenin karakteristiğini tesbit ediyor. Daha sonra da incelenen dokümandakine benzerlikler olup olmadığına bakıyor. Bu yöntemle bir uzmanın dokümanın

hangi makineden çıktığına ilişkin ikna edici bir kanaate varması mümkündür. Eğer fotokopi doküman birden çok makinede birden çok defa çoğaltılmışsa bu konuda kesin kanaate varmak zorlaşmaktadır.

Bunların yanında bir de doküman üzerinde “çöp” araştırması denen bir yöntemle de araştırma yapılabilir. Buna göre bir makinenin optiği, camı, drum ve kapağı gibi yerlerde olabilecek tozlar, çizikler veya başka hasarların bir dokümana yansması da sözkonusu. Örneğin bir fotokopi makinesinin camında bir çizik var ve eldeki belge o makineden çıkmışsa o çizikin de belgede yansması olabiliyor. Gözle görülmeyen bu ayrıntıların ortaya çıkarılabilmesi için detaylı ve meşakkatli bir süreç, ve uzman gözüyle belgeye bakmak gerekiyor.

Bunlara ek olarak karşılaştırmalı inceleme de mümkün. Örneğin Dursun Çiçek’in çalıştığı fotokopi makinelerini incelemek için o makinelerin daha önceden çektiği belgeler ile eldeki belgenin kıyaslamasını yapmak da mümkündür.

Bir fotokopide iki farklı dokümanın biraraya getirilerek yapılan sahtekârlığın incelenmesi de mümkün. Bu sahtekârlığın tesbiti için satırlar arasındaki uyumsuzluk, farklı font ve font büküklükleri, farklı dikey ve yatay marjin ve boşluklar, birleştirilen yüzeylerde oluşabilecek muhtemel gölgelikler, kelimeler arasında oluşabilecek farklı ölçülerdeki boşluklar, imza eğer sonradan yerleştirilmişse bunların diğer kısma göre koyuluğu ya da açıklığı gibi bir çok unsura bakarak da bir evrakin başka bir evraktan transfer edilen imza ile meydana getirilip getirilmediği anlaşılabilir. (Savcılık açıklamasından anlaşıldığı kadarıyla TUBİTAK bünyesinde yapılan inceleme bunları kapsıyor ve çıkan sonuca göre imzanın başka yerden transfer edilmediği tesbiti yapılmış.)

Printerlerin incelenmesi konusunda de benzer yöntemler uygulanabiliyor. Bu konuda yayınlanmış onlarca makale mevcuttur. Bunlara ulaşmak da öyle zor değildir.

Genelkurmay Askerî Savcılığı’nın yaptırmadığı –en azından açıklamada böyle bir araştırma yapıldığına ilişkin bir bilgi yok- bu araştırmayı yaptırmak sanırsız Ergenekon savcılarına kalıyor. Genelkurmay, ilgili birimde yer alan bilgisayarların sivillerce incelenmesini istemeyecektir. (Belki de Askerî Savcılığın soruşturma başlatması sivil savcılardan gelebilecek “birimdeki bilgisayarları inceleyelim” talebinin önünü kesmek içindir. Kim bilir?) Ancak o birimde kullanılan fotokopi makineleriyle printerlerin Ergenekon savcılarına teslim edilerek o fotokopinin o birimden print edilip edilmediği incelenmelidir.

Bu askerî yargıya güvensizlikten değil konu hakkında yapılmayan ve eksik kalan soruşturmanın eksik kısmının tamamlanması için de gerekmektedir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Krizin kaynağı “danışmanlar” mı...

“İrtica ile mücadele eylem planı” yayınlandıktan bu yana olup bitenlere bakıyorum da şu “danışmanlar” nelere kadir diye düşünmeden edemiyorum. Tabii ki bu “danışmanlar” Başbakan’ın danışmanları değil. Ankara’da bürokrasi kademesine danışmanlık yapanlardan söz ediyorum.

2004 yılıydı... Etkili bir bürokrata danışmanlık yaptığını iddia eden, hatta kritik günlerdeki konuşmalarını yazdığını ima eden bir akademisyen danışman ellerini ovuşturarak şöyle demişti: “Türkiye’de derin devletin bu kadar etkili olduğunu bilmezdim. İş i ş i p ş a k hallettiler.” Hallettiler denilen iş “Kerkük üzerinden AKP’yi etkisizleştirme eylem planıydı” ve kendisi bu planın tam merkezinde yer alıyordu. Bu plan için saygın akademisyenlere iftira atılmaktan geri durulmamıştır. Onlar çıkıp konuşunca “ş i p ş a k halledilen” iş, suya düştü. Birkaç haftalık gerginlikten sonra olay unutuldu gitti. AKP’nin içinde de uzantısı olan bu informal “danışman”ın 27 Nisan muhtırası sırasındaki heyecanını görmenizi isterdim. Bir darbe olacak umudu onu nasıl da heyecanlandırmıştı.

Bu informal danışmanın AKP karşıtlığının altında yatan en büyük neden AKP’den beklediğini bulamaması ve oradaki ilişkilerini yeterince paraya çevirememesi.

Cemaate de yakın olan bu danışmanın cemaatten de kaynaklarının kesilmesi nedeniyle cemaate karşı establişmenti harekete geçirmeye çalıştığı şeklinde yorumlanıyor. 2006 yılından bu yana etkili kişilerin etkin konuşmalarında yüksek sesli olarak ifade ettikleri “tehdit algılamasının” söyleme dönüşmesinde bu çekişmenin yattığı anlatılıyor.

Olayları, kişileri ve kurumları maniple etme yeteneği son derece gelişmiş bu şahısların “yumurtalarını pişirmek için dünyayı yakabilecek” derecede bencil oldukları da düşünüldüğünde, son zamanlardaki yangının arkasındaki mücadele daha da iyi anlaşılır. Burada sorulması gereken soru bürokratların nasıl bu gaza geldikleri...

Bir adım daha atalım. *Zaman* gazetesinden köşe isteyen, zaman zaman oranın yorum sayfasında yazılar yazanların, isteklerine olumlu cevap verilmemesinin son krize katkıları olup olmadığı da birlikte değerlendirilmeli...

Hatta, söylenenlere bakılırsa, alt kademede bazı yetkililerin son krizle gelinen aşamada atılan adımlara karşı çıktıkları, ancak, belki de danışman gazı ile, bu noktalara gelindiği değerlendiriliyor.

Bütün bunlara bir de yayınlanmamış yazılarla titr alan uzmanların yardımlarının yetersizliği de eklenince hem bir PR faciası yaşandı hem de siyasal kriz bu aşamaya geldi.

Eğer ilgiler “Ben nerde yanlış yaptım?” diye düşünüyorsa, “kiminle iş tuttuğunuza bakın” derim.

Bu danışmanlar, kendileri dahi inanmadıkları halde, bir grup ve yapının uluslararası destekçileri ile etkili kurumları yıpratma faaliyetinde bulunduğunu iddia edebiliyor. En azından bu duruma karşı danışmanlığını yaptıkları kişilere “bu inandıklarınız saçma” demiyorlarsa iki ihtimal vardır. Ya kendileri de bir paranoyanın içinde yaşıyorlar –ki bu zayıf bir ihtimaldir- ya da yanan Roma karşısındaki Neron gibi “Sen de bir çıtırtı duyuyor musun Neriman?” (bu söz *Uludağ Sözlük*’ten alınmıştır :) diyorlardır.

Taraf’ın 12 haziranda yayımladığı “İrtica ile Mücadele Eylem Planı” sonrasında ise tıpkı 2004 yılında olduğu gibi, “iş” ellerinde patladı. Bu nedenle de telaş içindeler. Ancak, bu sefer bir fark var: Kendileri yanarsa çok şey

yanacak. Bu nedenle de danışmanlar ile danışmanlık hizmeti alanların kaderi aynı çıkmazda birleşti. Ya birlikte çıkacaklar ya da birlikte sonlarını seyredecekler. Kimsenin kimseyi satma veya harcama lüksü yok. Geri dönüş de birilerinin satışı anlamına geldiğinden “tek yol ileri” denerek bir “yarma” harekâtı yapılacak. Karşı tarafın direnci oranında “çatışma” şiddetli geçecek... İlk direnç noktası ise Abdullah Gül’ün önündeki yasa. Yasanın veto edilip edilmemesiyle doğru orantılı olarak direncin gücü ölçülebilecek...

İlk çıkış yolu olarak “fotokopiden belge olmaz” diye bir “şey” tutturdular. **Oysa daha 2007 yılında Bakırköy’de bir mahkeme “fotokopi belge altındaki imza”yı “delil” saydı ve uzmanların “fotokopide bulunan imza asıl imzaya benzemekle birlikte ıslak imza olmadığından tam bir sonuca varmak mümkün değil” görüşünü “uzman görüşüne göre belgenin altındaki imza şüpheliye ait” diyerek “fotokopi belge” üzerinden bir kişiye üç yıl hapis cezası verdi. Bunu Yargıtay da onayladı. Bunun gibi onlarca kararın olduğu da herkesin bildiği bir sır...**

Özellikle, Dursun Çiçek’in tutuklanma kararının dayanağı telefon konuşmaları ortaya çıktığında “o kâğıt parçası”nın “belgeye” dönüştüğü görülünce bakın siz gümbürtüye...

Şimdiki çabalar o konuşmaların ağustos sonrasına kadar ortaya çıkmamasına yönelik olabilir...

“Darbe girişimi yok, albay masum” diyenler samimilerse o telefon konuşmalarında nelerin konuşulduğuna baksınlar...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Washington’dan Uygur hatıraları...

Emre Uslu 11.07.2009

Doğu Türkistan’da olan insanlık dışı olaylar Washington hatıralarımı canlandırdı. 2002 yılıydı. Washington’da bir arkadaşımın teşvikiyle bir Uygur yemeğine katılmıştım. Binlerce kilometre ötede yaşayıp aynı kültürü paylaştığın insanlarla yine binlerce kilometre ötede bambaşka bir kültürün içinde tanışmak tuhaf bir duyguydu. Sevmiştim Uygur Türklerini. Acıları alınlarında çizgi çizgi olmuş Uygur ihtiyaçlarının hemen hepsinin anlatacakları acı hikâyeleri vardı. Birçoğu Türkiye’yi görmemiş bu insanların Türkiye’ye olan sevgisini görünce “kimlik” böyle bir şey olmalı diye düşünmüştüm.

Washington’da küçük bir grup olan Uygur Türkleri kendi çaplarında düzenledikleri etkinliklerle ırktaşlarının acılarını ve ıstıraplarını dünyaya duyurmaya çalışıyorlardı. O günlerde 11 Eylül saldırısının kara bulutları onları da derinden sarsmıştı. Çin hükümeti Uygur Türklerinin mücadelesini “İslamcı Terör” kategorisinde değerlendirip bunu uluslararası dünyaya kabul ettirmişti. Bu şartlar altında en barışçı faaliyet bile “terör” kategorisine sokulmaya çalışılıyordu. Ve tabii bunu yapmak için Çin yönetiminin sonsuz gayretleri vardı.

Bu faaliyetler çerçevesinde, Washington’da “konuşlu” bazı Türklerin milliyetçilik sloganları ile Uygurların arasına sızdığı, onların aktivitelerinde başrol oynamaya başladığı duyulmaya başlandı. Şimdilerin hızlı ulusalcısı,

Türkiye'deki Çin lobisine yakın ulusalcı yapılarla ilişkisi olan bu kişilerin bir "ajite ajanı" olarak Uygurların içine sızdıkları konuşuluyordu.

İşin daha da tuhafı bu şahısların Washington'da etkili Türk şahsiyetleri ile olan "patron" "client" [müşteri] ilişkisi. Bu karanlık kişilerin bir dönem gazeteci kimliği altında Washington'da ne tür faaliyetler yürüttükleri hep tartışılır olmuştur. Bunlar bir gün Kürtçü bir gün milliyetçi bir gün Uygur destekçisi olur. Aralarında en büyük anti-Amerikancı gazetelerde ahkâm kesenleri vardır ama karıları Pentagon'da çalışır. Bu tür, öyle bir türdür.

Konuyu dağıtmadan Uygurlara dönelim yeniden. Bir dönem "Uygurlar" üzerine "akademik" çalışma yaptığını iddia eden ve Uygur etkinliklerinde hep bulunan bu şahısların tuhaf bir şekilde Çin'e vize alıp orada "Uygur" konusunda "konferanslar" verdikleri görülür. Çin sanki çok demokratik bir ülkeymiş ve Uygurlar konusunda hiç bir problemi yokmuş gibi bu şahıslar Çin'e yaptıkları gezileri "akademik çalışma" kisvesi altında anlatırlardı.

Sıradan bir Türkün Çin'e gidip oradan Uygurların yoğun olarak yaşadığı yerlere geçmesinin imkânsız olduğu herkesin bildiği bir sır. Bırakın bunu, Çin'e resmî ziyaret yapan Türk yetkililerinin Uygur bölgesine gitme talebi bile Çin yönetimini son derece rahatsız etmiştir. Oysa Washington'daki "Uygur milliyetçisi" Türkiye Türkleri ellerini kollarını sallaya sallaya Çin'e gidip orada üniversitelerde Uygur milliyetçiliği konusunda konferanslar verebiliyor.

Ne tuhaf bir çelişki diye düşünmeye başladığımda gerçeği öğrenmem çok uzun sürmemişti. Washington'da "konuşlu" bazı Türklerin oradaki "Uygur aktivitelerine" katılıp o aktiviteleri videoya kaydettikten sonra bunu Çin büyükelçiliğine sattıkları Washington'da konuşulmaya başlanmıştı bile. Bunun karşılığında, öğrenciyken Washington'dan ev alanlar olduğu gibi değişik iş kollarında "başarılı" olanlar da vardı.

Bunlar Türkiye'ye geldiklerinde Devlet Bahçeli ile bile görüşebilecek kadar "milliyetçi" dünyaya yakın insanlar ama tuhaf bir durum işte... Ya İslamcı gazete yazarlarına ulaşıp onları "informe" etmelerine ne demeli...

Kimilerine göre bunlar "çok kimlikli" kişiler. Bir anda birden çok yere çalışıyor olabilirler, diyenler de mevcut. Bunları yazarak bir devlet "operasyonu"nu deşifre ediyor muyum bilemem ama Uygurların bu tip "operasyonlardan" çok acılar çektikleri muhakkak. Yanlarına yanaşan her "milliyetçiyi" dost kabul etmezlerse bu kendi menfaatlerine olacaktır. Boşuna dememişler Çin işi Şeytan işi diye...

Sahi Rabia Kader'in Türkiye'ye vize almasını engelleyen "bigi"yi elçilik nereden almıştır sizce? Bu da bir Çin operasyonu olabilir mi?

Bu dünya Urumçî'den bile karmaşık bir dünya sonunda...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nabucco boru hattı ve PKK

Emre Uslu 18.07.2009

Nabucco boru hattının yapımına ilişkin imzalar atıldı. Bu hat Türkiye'yi enerji konusunda stratejik bir ülke konumuna getirecek. Konu üzerine yapılan yorumlar da bu eksen üzerine kurulu. Ancak PKK'nın bu planlara karşı nasıl konum alacağı üzerinde çok durulmadı. PKK konusu çok önemli, zira 1993 yılından beri PKK Türkiye'nin enerji politikaları ile doğrudan ilgili karşı politikalar geliştiriyor.

Öncelikle PKK'nın şimdiye kadar Türkiye'deki enerji hatlarına yönelik yaptığı eylemlere bakalım sonra Nabucco projesinde PKK'nın ne yapabileceğine değinelim.

Mart 1993 yılında Azerbaycan Petrol Bakanı Sabit Bairov ile Türkiye Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin bir protokol imzalayarak Bakü-Ceyhan hattının inşası konusunda ilk adımı attılar.

Aynı yıl içerisinde PKK 1000 militanını boru hattının geçmesi planlanan Ağrı-Iğdır eksenine kaydırıldı. İlk bakışta Irak sınırında güç kaybeden PKK için çok mantıksız olan ve TSK'nın dahi anlayamadığı bu hamlenin PKK'nın enerji hatlarına yönelik bir hamlesi olduğu birkaç yıl sonra anlaşılabildi.

Terör nedeniyle 1993-1998 yılları arasında Türkiye enerji konusunda çok ciddi adımlar atamadı. 15 Mayıs 1998'de Türkiye, Gürcistan ve Azerbaycan bir iyi niyet anlaşması imzalayarak Bakü-Tiflis-Ceyhan (BTC) boru hattının inşaatı konusunda ilk ciddi adımı attılar. Bu anlaşmadan üç ay sonra PKK'nın Moskova temsilcisi Mahir Velat Moskova'da bir açıklama yaparak "Kürdistan topraklarından geçecek BTC projesinde PKK bir aktördür ve onun da onayı alınmalı" dedi. Bu aynı zamanda Rusya'nın PKK'yı Türkiye'nin enerji hamlelerine karşı bir koz olarak kullanacağı anlamına geliyordu.

Eylül 1998'de PKK ateşkes imzaladı ve 2005 yılına kadar görece bir eylemsizlik dönemi başladı. BTC hattının devreye girmesini müteakip Murat Karayılan bir açıklama yaparak "Şu an itibariyle PKK BTC hattını bir hedef olarak görmüyor. Ancak Türk devleti Kürtlere yönelik baskılarını arttırırsa BTC bir hedef olarak düşünülebilir" dedi.

2008 haziran temmuz aylarında PKK'nın militanlarını Erzincan, Tunceli, Bingöl'ün kuzeyine kaydırıldığı gözlemlendi. Rusya'nın 8 ağustosta Gürcistan'a saldırısından üç gün önce de PKK Erzincan Refahiye yakınlarında BTC hattına yönelik bir sabotaj gerçekleştirdi.

PKK'nın özellikle 2006 yılından bu yana enerji hatlarına yönelik saldırıları bununla da sınırlı değil.

18 Ağustos 2006'da Türkiye-İran gaz anlaşması imzalandı, 21 Ağustos 2006'da Ağrı'da PKK İran'dan gelen gaz hattına sabotaj düzenledi.

19 Ağustos 2007'de Türkiye-İran arasında gaz sahalarının işletilmesi konusunda bir iyi niyet anlaşması imzalandı 11 Eylül 2007'de PKK Doğubeyazıt'ta İran gaz hattını bombaladı. ABD bu anlaşmaya karşı çıkıyordu. Aynı dönemde PJAK lideri Washington'da bir açıklama yaparak ABD'nin PJAK'ı İran'a karşı kullanabileceğini açıkladı.

15 Mayıs 2008'de Türk delegasyonu İran'a giderek 2007'de imzalanan iyi niyet anlaşmasını sonuçlandırmak istedi. 25 Mayıs 2008'de PKK yeniden Türkiye-İran doğalgaz hattını bombaladı.

10 Kasım 2008'de Kürdistan Bölgesel Yönetimi (KRG) ile Türkiye, PKK'ya karşı ortak hareket etme konusunda

anlaşma imzaladı. Burada Kürt petrolünün Türkiye üzerinden pazarlanması da konuşuldu. Bundan dört gün sonra, 14 Kasım 2008'de KRG ile Bağdat Merkezî Hükümeti Kürt bölgesinden çıkarılan petrolün Kerkük-Yumurtalık hattından pompalanması konusunda bir anlaşmaya vardı. 21 Kasım 2008'de PKK, Kerkük-Yumurtalık hattına yönelik bir sabotaj düzenledi.

Bu dönemde PKK, Türkiye ile Kuzey Irak Kürtleri arasında gelişen olumlu havadan son derece rahatsız olduğunu açıklamıştı. Kerkük-Yumurtalık hattını vurarak KRG yönetimine "beni satma zarar edersin" mesajı vermek istedi.

Türkiye'nin enerji hamleleri ile PKK'nın saldırıları arasındaki bu zamanlama uyuşması göstermektedir ki, PKK bu bölgede büyük devletlere yanaşarak Türkiye'nin enerji hamlelerini boşa çıkarmak istemektedir. ABD'nin İran ile olan sorunlarında İran-Türkiye enerji hatlarını bombalayarak, Gürcistan savaşının hemen öncesinde, muhtemelen Rusya'nın yönlendirmesiyle BTC hattına sabotaj düzenleyerek hem kendi varlığını sürdürmeye, hem de kendisinin de bir aktör olduğunu göstermeye çalışıyor.

Bu bağlamda Nabucco projesinde de bir aktör olarak var olmak isteyecektir. Zaten Rus uzmanlar, "Nabucco hattının PKK saldırılarına hedef olabileceğini" söylemeye başladılar. Nabucco'nun gerçekleşmemesi için her yolu deneyen Rusya'nın PKK'yı yedeğine almayacağını kimse söyleyemez.

Bu noktada ilginç bir şekilde Murat Karayılan Rusya'nın Sesi Radyosu'nun Kürtçe bölümüne mülakat vererek "Rusya ile Kürtler arasındaki geçmişte böyle bir şey söz konusu değildir. Kürtler büyük güçler içinde Rusya'yı kendisine daha yakın görüyor. Kürtler ile Rusya arasında ciddi bir çelişki yaşanmamıştır. Bunun için de Rusya Federasyonu'nun Kürtlerin katliamında kullanılacak silahları Türkiye'ye vermesini istemiyoruz" dedi. Türkiye-Rusya arasında büyük hacimli bir silah anlaşması zaten yok. O halde Karayılan'ın Rusya'nın Sesi Radyosu üzerinden verdiği mesajın Nabucco ile ilgisi olmasın?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan ve AKP'nin Kürt planı farkı

Emre Uslu 25.07.2009

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın "Kürt açılımı" konusunda İçişleri Bakanlığı'nı adres göstermesinin ardından gözler yeniden AKP hükümetinin hazırlığını yaptığı planın içeriğine çevrildi. Detaylarını bilmemekle birlikte geçen ocak ayından bu yana İçişleri Bakanlığı bünyesinde Kürt sorununun çözümüne yönelik olarak ciddi ve kapsamlı çalışmalar yapıldığı biliniyor. Bu çalışmalara değişik terör uzmanlarının, akademisyenlerin destek verdiği de biliniyor. Bazıları konu İçişleri Bakanlığı bünyesinde çalışılıyor diye "Kürt sorununa güvenlik eksenli yaklaşım sergilenebilir" kaygısı taşıyor ancak bu kez durum öyle değil. Özellikle kendisi de bir akademisyen olan İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın sorunu klasik güvenlik ekseninden ötede düşündüğü de biliniyor.

Bu çerçeveden bakıldığında hükümetin yaptığı çalışmanın güvenlik eksenli bir çalışma ile sınırlı olmayacağı söylenebilir. Ancak bu çalışmanın özellikle Kürt kamuoyu nezdinde nasıl yankı bulacağı, çalışmanın içeriği

kadar önemlidir.

Özellikle Öcalan'ın açıklayacağı "barış planı" öncesinde hükümetin adeta ön almak için yaptığı "Kürt açılımı" çıkışı Öcalan'ı referans gören Kürtler arasında kaygı yaratmışa benziyor. Nitekim ANF'de yer alan bir analizde:

"AKP-TSK-MİT uzlaşmasındaki "Kürt açılımı" şimdiye kadar AKP'nin TRT 6, Üniversitelerde Kürt Enstitüleri, Bölgeye Yatırım, Kürtçe isimlerin yasallığı vb... seçim yatırımı ya da popüler söylemlerinin biraraya getirilerek bir paket oluşturulması ise bu açılımın bir geçerliliği olmayacak. Ya da AKP Ergenekon ile TSK'yi bloke etmeyi, bu "Kürt açılımı" ile de PKK ve Kürtleri bloke edip seçime gideceğini düşünüyorsa da bu geçersiz bir politika olacaktır. Bütün bunları PKK'nin ve Öcalan'ın politikalarının önüne aceleyle geçirmek istemesi de son yedi yıllık AKP sürecinde olduğu gibi yine geri tepecek ve Türkiye'nin siyaset dinamiği PKK karşısında giderek zayıflayacaktır. Bu açılımlara karşı PKK'nin silah bırakması, ya da siyasal mücadelesinden vazgeçmesini sağlamaya çalışmak da akıllıca olmayacaktır."

"Bu açılımları Güney Kürdistan-Bağdat-Washington-Ankara ortaklığına dönüştürüp Tahran ve Şam'ı da ortak edeceği anti-Kürt/ anti-PKK bloku yaratmayı düşünüyorsa da tarihî bir yanılgı deneyiminin ötesine geçmeyecektir. Çünkü Ankara hariç bütün bu merkezlerin Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürt politikasındaki açmazını-çözumsuzluğunu buna karşın PKK/ Kürtlerin olgulararak güçlenen bir dinamik olduğunu gayet iyi görmektedirler. Bu merkezlerin Ankara'ya telkinleri, geçici/uçucu heveskâr politikaları sadece kısa dönem çıkarları gideren politikalar olarak görülüyor" denilerek AKP'nin hazırladığı Kürt açılımının içeriği ne olursa olsun PKK ve Öcalan'ı muhatap almadan sürecin tıkanacağına işaretleri verilmektedir.

AKP'nin "Kürt açılımı" Öcalan ve PKK'nin etrafından dolanarak gerekli kültürel ve bireysel hakları vermeyi amaçlıyor. Böylece PKK ve Öcalan doğrudan muhatap alınmaksızın gerekli adımlar atılmış olacak ve sorunun muhataplarından artık PKK'nın öne sürdüğü hiç bir gerekçenin temeli yok bu nedenle bu örgütü tasfiye sürecinde Türkiye'ye yardım edin denilecek.

Oysa Öcalan kendi planında kendisini ve PKK'yı merkeze oturarak bir talepte bulunuyor. Yani AKP'nin arkaya geçip puan almasının önünü almak istiyor. İşte sorunların düğümlendiği nokta da burası. Öcalan belki de kendisinin muhatap alınması karşılığında daha az haklara razı olacak ama Türkiye'nin kaygısı artık hakların az ya da çokluğu ile ilgili değil.

"Kürt açılımı"nda temel kaygı Kürt kimliğinin taşıyıcısı örgüt ve yapının kim olup olamayacağı ile ilgili. Verilen hakların genişliğinin Türk devletinin çıkarlarına bir zarar vermeyeceği görülmüş durumda. Burada bu hakları kimin nasıl materyalize edeceği ve bunun üzerinden Kürtleri nasıl ve ne yöne doğru mobilize edeceği ile ilgili kaygılar söz konusu.

Bu noktada özellikle PKK'nın silahlı mücadele geçmişi devlet yetkililerinde şöyle bir kanaatin oluşmasına neden olmuş durumda: Kürt kimliğinin bundan sonraki taşıyıcısı PKK veya onun türevi örgütler olmamalı.

Ancak şu noktada PKK'dan başka örgüt de mevcut değil. PKK da bunu bildiğinden aslında gücünün çok üstünde bir halk kitlesinin temsilcisi gibi hareket ediyor ve pazarlığı bunun üzerinden yürütmeye çalışıyor. Öcalan'ın "son kez" açıklayacağını duyurduğu ve örtülü bir tehdit olarak ortaya koyduğu barış açılımının özünde AKP'nin sunacağı Kürt açılımı arasında Kürtlerin haklarını temin bakımından pek fark yok. Ancak konu aktörün kim olacağı noktasında tıkanacak gibi görünüyor. Nitekim Öcalan da ABD ve İngiltere'nin kendisini tasfiye edebileceğini ve yeni bir lider çıkarabileceğini ifade ediyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt açılımını çetin kılan ne?

Emre Uslu 01.08.2009

Cengiz Çandar salı günkü yazısında "Aslında 'çözüm umutları'nın en yeşerdiği şu sıralar, derin hayal kırıklıklarına yol açma ihtimalini de içinde barındıran, 'Kürt sorunu' ve 'Kürt açılımı'na ilişkin en çetin günler..." değerlendirmesini yapmış. Çandar'ın değerlendirmesine göre "muhatap"ın kim olacağı, çözümün kolaylığı ve zorluğunu da belirleyecek. "Özellikle, son seçim başarısından sonra DTP'yi bir 'Kürt siyasi aktörü' olarak görmeden 'Kürt politikası' nasıl üretilebilir? PKK, 'çözümün bir parçası' yapılmadan silahlar nasıl bırakılacak" sorularını soruyor Çandar.

Çözüm için en çetrefilli konunun "muhatap" sorunu olduğu muhakkak. PKK ve yan örgütleri kuşkusuz Kürt sorununda birer muhatap, ancak onlar devletin "Kürt sorunu" tanımında bir "amaç" durumundalar. Yani temelde "Kürt sorununa çözüm" denilen "şey" çoğunlukla PKK'nın dağdan inmesi. PKK dağdan indi diyelim, devlet için "amaç" hâsıl olmuş olacak.

PKK için de beklentiler benzer. PKK dağdan indi ve "amaç" hâsıl oldu. Gelinek noktada hem devlet hem de PKK açısından da aslında sorunun düğümlendiği nokta "dağdan inme biçimi" ve inerken elde edilen "kazanımlar" noktası.

Çandar'ın sözünü ettiği "çetin zamanlar" aslında sadece muhatap ile sınırlı değil. Geçen 30 yıl içerisinde Kürt sorunu çok çetrefilleşti. Sorunu çetinleştiren şey "muhatap" ve "araçlar" hatta "sonuçlar"ın amaç haline dönüşmesi. Kargaşa bu noktada başlıyor.

Daha açık ifade edelim. PKK Kürt sorununun bir "sonucu". Geçen süre içerisinde yaptığı eylem ve örgütlenme biçimiyle sorunun taşıyıcısı ve "aracı" haline gelmiş. Şimdilerde ise devletin ve PKK'nın çözüm anlayışında "amaç"a dönüşmüş durumda. O halde biz Kürt sorununun çözümü derken neyi konuşuyoruz? Bir "sonuç" olan PKK'yı mı, bir "araç" olan PKK'yı mı yoksa bir "amaç" olan PKK'yı mı?

Sorunun çözümüne ilişkin en temel düşünme noktası şurası olmalı. Diyelim PKK kayıtsız koşulsuz silah bıraktı ve dağdan indi? So what? Sorun çözüldü mü? Devlet için evet. Büyük oranda çözüldü. Bu noktada devlet için geriye kalan en büyük sorun dağdan inen PKK'lıların topluma nasıl kazandırılacağı noktasında düğümleniyor. "Dağdan inen PKK'lıyı topluma nasıl kazandırırız" düşüncesi bile devlet için sorunun ne olduğunu göstermesi bakımından çok çarpıcı bir konu. PKK için de durum aynı. Yani her bir birey olarak PKK militanlarını bile düşünüyor ve bunda çözüm arıyor.

Oysa Kürt sorunu dediğimiz şey, temelde kimlik talebi üzerinden siyasallaştırılmış bir sosyopolitik sorun. Bunu çözmek için aktörleri düşündüğümüz kadar faktörleri, bunların birbiri ile olan ilişkisini, faktörlerle olan ilişkilerini, bunların değişkenliklerini, birbirleri ile olan etkileşimleri sonucu ortaya çıkan sonucu ve sonucun

yeniden sorunu dönüştürdüğünü de hesaba katmak zorundayız. Sorun biraz da sosyokimyasal (sociochemical, bu kelimeyi psikolojiden çok bir sosyoloji terimi olarak kullanıyorum) izlemeyi gerektirir duruma dönüşmüş durumda.

Sorunu çetin kılan ikinci "şey" sorunun tanımının belirsizliği. Biz Kürt sorununu neresinden tanımlarsak tanımlayalım aslında yapılan tanım bir "kriz" tanımı. Yani biz aslında Kürt sorununu çözelim derken çözmek istediğimiz şeyin bir "kriz" olduğunun ifade ediyoruz, ancak bunun da farkında değiliz. Söylenen bütün sözler ve atılan bütün adımlar kriz yönetimi ve yöntemleriyle ilintili ve bu sorunu bu şekilde algıladığımız için de sorunda krizin muhatapları ile sorunu çözmeye çalışıyoruz. Bu kısım daha da açılabilir ancak yer sınırı nedeniyle şimdilik bu kadarla yetinelim.

Sorunda üçüncü çetrefilli nokta zaman noktası. Zil çalmış ve öğretmen dağılmak isteyen öğrencileri sınıfta tutup son beş dakika içinde soruyu çözümün formülünü, gidiş yolunu ve sonucu istiyor. Bu da muhatapın üzerinde baskı oluşturuyor. Evet, Kürt sorununda zamansal bir sıkışkanlık söz konusu. Bir öğrenci tahtaya çıkmış soruyu çözmeye çalışıyor ancak aslında hem hoca hem de öğrenciler gidiş yoluna filan bakmaksızın sonucu görmek istiyorlar, çünkü "dış" faktörler, (karnınız acıkmış, tualete gideceksiniz, okul kapanacak, anneniz bekliyor, kızla buluşacaksınız) bir an önce sonucu görmek için sizi zorluyor. Bu da soruyu ben çözerim diye el kaldıran herkese "umut" bağlamamızı gerektiriyor.

Bizzat yaratılan umut yeni bir hayal kırıklığına dönüştüğünde zaman baskısı giderek artıyor. Bu bakımdan sorunun hangi zaman aralığında çözülebileceği, çözümü de çetrefilli kılıyor. Umular çok ancak çözüm için zaman yok. Bu da yine bir kısır döngü gibi, PKK ile bu sorunu otur konuş bir an önce bir sonuca varalım baskısı oluşturmaya başlıyor. Böylece PKK yine ve yeniden amaç haline dönüşüyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Kuzey Irak'a çekilebilir

Emre Uslu 08.08.2009

Başbakan'ın DTP Genel Başkanı Ahmet Türk ile yaptığı görüşme bölgede havayı biraz daha yumuşattı. İnsanların daha bir umutlu olduğu görülüyor. Bilinmeyen konu ise PKK'nın ne yapacağı konusu. Geçen hafta Kandil'i ziyaret eden Hollandalı bir akademisyen ile yaptığım görüşmede PKK'nın Abdullah Öcalan üzerinde ısrar edeceği sonucunu çıkardım. Ona göre PKK sözcüleri "illa Öcalan, ne derse Öcalan" tutumundaymış.

Bu durumda DTP'nin yeri ve durumu da tartışmalı oluyor. DTP de tıplı Kandil gibi "illa Öcalan, ne derse Öcalan" tutumunu sürdürürse barış umutları da daha filizlenmeden tıkanmış olur. Zaten 2007 yılında etkili kurum yetkilileri ile Öcalan arasında yapılan görüşmelerin tıkanma nedeni de Öcalan'ın isteklerinin karşılanamaz bulunmasıydı.

Öcalan'ın bu konuda istekleri net. Avukatlarıyla gönderdiği mesajda "Eğer burada bu ölümleri, çatışmaları durdurmam isteniyorsa, benim rol almam isteniyorsa o zaman şartlarımın da düzeltilmesi gerekir. Ben burada

bu şartlarda hiçbir şey yapacak durumda değilim. İstesem de bunu yapamam. Bir kere sağlık sorunlarım el vermiyor buna. Bu sağlık sorunlarıyla bu şartlarda bu sorumluluğu yürütmem mümkün de değil. Yani bu şartlarla bu sorumluluğu üstlenip, bu rolü oynamam mümkün görünmemektedir” diyor. Bu durumda Öcalan’sız bir diyalog nasıl olacak merak konusu.

Ancak PKK’nın ideologu olarak da anılan Duran Kalkan geçen hafta içinde yaptığı ve satır aralarında kalan bir açıklamayla PKK’nın yol haritası hakkında da işaretler verdi. Duran Kalkan yaptığı açıklamada şunları söylüyor: “Ateşkes koşullarında en azından bir diyalog başlamalıdır. Diyalog ortamında gerillaya ilişkin de yapılacak hususlar vardır. Bir yandan Kürt sorununun çözümü yönünde somut adımlar atılırken, bir yandan, örneğin silahlı güçler için de çatışmalara fırsat vermeyecek, zemin olmayacak bir mevzilenme öngörülebilir. Bazı alanlara aktarılabilir, mevzilerde bazı değişiklikler yapılabilir. Bu da önemli bir durumdur ve bu temelde Kürt sorununun çözümü yönünde adımların atılması, diyalogun derinleştirilmesi geliştirilebilir. Bu noktada da ilerlenir, Kürt sorununun çözümünde önemli adımlar atılırsa, buna bağlı olarak Türkiye’nin demokratikleşmesinde ciddi gelişmeler, dönüşümler yaşanırsa, anayasada, yasalarda köklü değişiklikler olur, demokratikleşme gelişir, mevcut devlet güçlerinin mevzilenmesinde, askerin, polisin, korucunun, özel timin mevzilenmesinde önemli değişiklikler olursa, yani belli ölçüde Kürt sorununun siyasi çözümü ve Türkiye’nin demokratikleşmesine dair önemli gelişmeler yaşanırsa, işte o zaman son halka olarak silahlı güçlerin durumunun ne olacağı, gerillanın nasıl bir durum alacağı konusu tartışma gündemine gelebilir ve bu da artık işin sonudur.”

Kalkan sanki adım adım PKK’nın ne istediğini anlatmış gibi. Özellikle ilk cümle çok önemli. Kalkan kısaca eğer diyalog başlarsa PKK çatışmalarının olmayacağı yerlere çekilebilir diyor. Yani PKK Kuzey Irak’a çekilebileceğinin sinyalini veriyor. Bu oldukça önemli bir mesaj. Ancak burada kastedilen “diyalog” ne ve kiminle yapılmalı. Örneğin Ahmet Türk’ün Başbakan ile geçen hafta yaptığı görüşme bir diyalog olarak mı algılanıyor yoksa tıplı 1999’daki gibi PKK Öcalan’dan Kuzey Irak’a çekilin mesajını mı bekliyor. Yani diyalogun doğrudan Öcalan ile yapılmasını mı şart koşuyor?

Bunun yanında PKK’nın silahlı kanadını yakın zamana kadar temsil eden Behoz Erdal da çözüm için güçlü bir savunma yapılanmasına gerek olduğunun altını çiziyor. Erdal, “Barış için savunma mekanizmalarının geliştirilip, güçlendirilmesi temel bir görev olarak görüldü. Halkımız için meşru savunma güçlerinin ve mekanizmalarının geliştirilmesi, barış ve çözüm sürecinin gelişmesi için bir şart olarak öngörüldü” değerlendirmesini yapıyor. Bu şu demek: PKK silahlı varlığını bir pazarlık unsuru olarak masaya koyup ben şu kadar güçlüyüm öyleyse istediğimi ver demek istiyor. Burada da karışıklık PKK’nın ülke içinde mi yoksa ülke dışında mı güçlü bir şekilde durmak istediği ile doğrudan ilgili. Geçenlerde Murat Karayılan da barış için Kürt gençleri dağa çıkmalı açıklamasını yapmıştı. Bütün bu söylenenler birarada düşünüldüğünde ortaya çıkan tablo şu:

PKK son bir kampanya ile bünyesine ne kadar eleman katabiliyorsa katacak ve açılım sürecinin olumlu gidip gitmediğine göre Kuzey Irak’a çekilecek. Orada güçlü bir şekilde bekleyip Türk hükümetini iki koldan baskı altına almak isteyecek. Birincisi “ben halen önemli bir gücüm” mesajı vererek silahlarını bir pazarlık unsuru olarak kullanmak isteyecek, Kuzey Irak’a çekilme kararıyla da uluslararası kamuoyunun desteğini almayı hedefleyip özellikle Avrupa ve ABD de güçlü Kürt lobisini de harekete geçirerek kendisini barış yanlısı bir örgüt olarak sunup Türkiye’yi kendisiyle masaya oturmaya zorlayacak...

Norşên gibi benim de adım değiştirilmişti...

Emre Uslu 15.08.2009

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün "Norşên" açılımı bazı çevreleri rahatsız etti. Güroymak'a Norşên diyenleri "bölücü" ilan edenler bile var. Oysa devletin verdiği kimliklerde bile adı değiştirilen yerlerin eski adlarıyla yazılı oldukları görülüyor.

Peki, neydi ad değiştirme ve nasıl gelişti? Maalesef bürokraside bazen tuhaf bir trend başlar ve birden bire bakarsınız yer ve şahıs isimleri değiştirilmiş. Aslında dışardan bakınca devletin belli bir siyaset amacıyla böylesi girişimlerde bulunduğu sanılır ama bu çoğu zaman böyle değildir. Doğrusu ben o kadar "akıllı" devlete hiç rastlayamadım. Zaman zaman bir "akıllı" bürokrat sırf "icraat" yapmak için böylesi projeleri uygulamaya koyar ve bir de bakmışsınız yepyeni isimler doğmuştur. Herkes yer isimlerinin değiştirilmesini "askerden gelen istek" olarak algılar ama askerlerin kullandığı haritalarda yer isimleri eski ve yeni isimleri ile yer alır.

Bir de işgüzar memurlar vardır. Onlar da yurttaşın lehine olan bir yasayı uygulamak için bin dereden su getirmeye kalkarlar ve hakkınız aramazsanız muhtemelen açıkça lehinize olan yasa hükümlerinden yararlanamazsınız; ama "isim değiştirme" gibi "devlet yararına" olduğu değerlendirilen konular oldu mu memurların birer zehir hafiye kesildiklerine şahit olursunuz.

Bu konunun en çarpıcı örneklerden biri bizzat benim başıma geldi. Ben doğuda yer alan bir Türk köyünde doğmuşum. O köyde yaygın olarak kullanılan **Yemliha** adı konmuş bana. Halen o köyde Yemliha olarak bilinirim. Yemliha ismi bir Kürt ismi olmadığı gibi köy de Kürt köyü değil. Hatta bizim köyde Kürt kelimesi baya bir alerji yaratır insanlarda. Yemliha aslında Kuran'da yer alan Ashab-ı Keyf suresinde yer alan Yedi Uyurların hikâyesindeki bir şahsın adıdır. İncil'deki karşılığıyla Maximian veya Malchus olması ihtimali olan Yemliha bizim oralarda biraz da umut anlamında kullanılır. Ölü topraklarının altından çıkıp mağarada uyuyan arkadaşlarının karnını doyurmak için şehre gelip ekmek isteyen kahramandır Yemliha.

Köyde okula başladığımda nüfusa kayıtlı değildim. Sağ olsun okul müdürü nüfus cüzdanı olmadan okula kaydımı yaptı ve ben de okula başladım. Okula bir kaç yıl nüfus cüzdansız olarak gidip geldim.

1980 ihtilâlinde sonra liseye kaydolmaya giden dayımın oğlu –ki onun da adı Yemliha idi- okul müdürünün "bu isimle kayıt yapmam" direktmesiyle karşılaştı. Gerekçesi açıktı: "Yemliha bir yerel isim ve yerel isimlerin kullanılması kanunen yasak." İşte o yasak nedeniyle dayımın oğlu adını "Emirhan" olarak değiştirmek zorunda kaldı. Sırf bu yüzden adını Emirhan yapan bir dolu insan var bizim oralarda. Adı Yemliha olup da değiştirmek zorunda bırakılanların ikinci favori ismi "Emrullah." İşte ben bu ikinci kategoride yer alıyorum.

Babam beni nüfusa kaydettirirken, –ki yaklaşık 8-9 yaşlarındaydım- dayımın oğlu Yemliha'nın başına gelenler benim de başıma gelmesin diye "Yemliha" yerine adımı Emrullah olarak kaydettirdi.

Aslında "Yemliha" hem orjinal olması bakımından hem de bir yerel değeri ifade ettiğinden korumaya alınması gereken bir isimdi. Ancak 12 Eylül zihniyeti bırakın korumaya almayı farklı olan ne varsa, ideolojik ya da siyasi yönüne bakılmaksızın hepsinin üzerinden geçti.

Dayımın oğlunu liseye kaydetmeyen müdür dolaylı olarak bana da ismimi değiştirmem yönünde baskı yapan bürokrattı. Şu gün içinden çıkılmaz hal alan Kürt sorununun yarısı devletin yanlış politikaları yüzünden bu hale geldiyse, sorunun diğer yarısı –belki daha fazlası- işgüzar bürokratların sayesinde olmuştur...

Soyadı kanununun üçüncü maddesinde yer alan "Rütbe ve memuriyet, aşiret ve yabancı ırk ve millet isimleriyle umumi edeplere uygun olmayan veya iğrenç ve gülünç olan soyadları kullanılamaz" hükmü gereği "Kürtçe" ve "Kürt" soyadı kullanma konusunda zorluk çıkaran yetkililer, halen "Kürt" ırkını yabancı gördüklerinden olsa gerek... oysa hem de Kürtçü bir partinin liderine "Türk" soyadını verirken kendilerini büyük iş başarmış bürokratlar olarak görmüş olmalılar. İşte Kürt sorununun özünü bu "münafık anlayış" oluşturuyor.

Ne diyelim. Bu yazı da isimleri değiştirerek memleket kurtardığını zanneden Kenan Evren ve 12 Eylül zihniyetine kapak olsun.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asıl risk "açılım sürecini" okuyamamak...

Emre Uslu 22.08.2009

Ahmet Taşgetiren Türk medyasında vicdanı kirlenmemiş yazarlar sıralamasında ilk sıralarda yer alır. Son dönemde yazdığı yazılarda Kürt sorunu konusundaki risklere değiniyor ve süreç içerisinde halkın ikna edilme sürecinde bir takım yanlışlıklar yapıldığının altını çiziyor. Temel vurguladığı noktalardan biri; yola "Demokratik açılım" diye çıkılması ama işin "Kürt açılımı"na indirgenmesi. Taşgetiren'e göre süreç daha geniş tutularak Demokratik açılım çerçevesinde değerlendirilseydi ve bu sürece MHP ve CHP de katılsaydı bu süreç daha başarılı olurdu.

Taşgetiren "açılım" için risk analizi yaptığı bir yazısında benim *Yeni Şafak*'ın yorum sayfası için yazdığım bir yazıya gönderme yapıp "Bence 'risk' sektörü geliyor. En başta hükümetin, sürecin kamuoyu boyutunu kontrol edememe durumu, riskin büyümesine yol açıyor. Bakınız, 'Açılım'ı sahiplenen medya mensuplarının da yönlendirmesi ile ortaya çıkan denkleme: –Kürtler'e yönelik hak ihlalleri süreç içinde Türkler-Kürtler eksenine oturtuluyor ve sanki Türkler'in, Kürtler'in en tabii haklarını görmezden geldiği, yok saydığı, gasp ettiği teması vurgulanıyor," dedikten sonra, "Emre Uslu, *Yeni Şafak*'ta 'Açılımın en zor kısmı Türkler'i ikna etmek' diye yazmış. O Türkler'de 'Biz kardeşiz ve Kürtler'e karşı yanlış yapmadık' duygusu bulunduğunu ve bunu ortadan kaldırmanın çok zor olduğunu ifade ediyor. Emre Uslu, bu 'yok sayma'yı, 'küçük görme'yi, 'toplumdan dışlama'yı var sayıyor. İşte sorun bu. Türkler'in kendi kendilerini suçlu görerek, Kürtler için açılım yapması. AK Parti bu mecraaya sokulan bir gerilimi göğüsleyebilir mi? Son söz: Risk ne, onun tahlilini iyi yapmak gerekiyor" diye bitirmiş yazısın.

Sanırım risk tahlili yapmak için, akılla, stratejiyle ya da politik ekonomik modellerle değil, önce vicdanen sorunun ne olduğunu anlamak gerekiyor. Bunu da özellikle bir kesimin vicdanı konumunda bulunan insanların yapması gerekiyor. Bu şunun için bir gereklilik: Kürtlerle ne kadar sağlıklı empati kurarsak sorunu o kadar iyi anlarız.

Taşgetiren benim yazımda dile getirdiğim Türklerin, çoğunlukla farkında olmayarak, ve devlet adına "proje üretenlerin" kara propaganda yöntemlerine kendilerini kaptırarak, Kürtleri "yok saydığı", "Küçük gördüğü" ve "toplumdan dışladığı" gerçeği ile yüzleşmesi gerekiyor. Elbette bir milliyetçi muhafazakâr olarak, hele hele "Maraş Muhafazakârı" yaklaşımıyla bunu yapmak oldukça zordur ancak bunu yapmadan da sorunu anlamak dolayısıyla risk analizi yapmak mümkün değildir.

Şimdi şu soruları sormanın zamanı değil mi: Türkler, her ne sebeple olursa olsun, Kürtleri yok saymadı mı? "Kuyruklu Kürt" gibi sıfatlarla onları küçük görmedik mi? Benim de büyüdüğüm Maraş'ın köylerinde Antep'ten hayvanlarını yaylalara götürmeye çalışan Kürt çobanlar geçerken farkında olmadan söylediğimiz "Kürt Kürt küfara,/ alnı taşa yufara,/ Kürt ne bilsin bayramı/ hor hor içer ayranı" tekerlemesi toplumsal hafızamızda yer edinemediye ben ve çevremdeki yüzlerce köylü çocuğu bu tekerlemeyi nereden biliyorduk ve geçen Kürt çobanlarını kızdırmak için neden söylüyorduk? Beş altı yaşlarındaki çocukların bu tekerlemeyi Kürtlere karşı höykürmesin arkasında politik bir amaç ve konsensüs olamayacağına göre bu "galiz sözler" kültürümüzdeki Kürt anlayışının yansıması değil mi? İşte açılım sürecini bu gizli kodları anlamadan anlamak mümkün değil.

Ayrıca Türklerin, maruz kaldıkları propagandaların etkisiyle Kürtlere yapılan yanlışları kabul etmeleri neden Türklerin kendilerini suçlu görmeleri sonucunu doğursun onu anlamak mümkün değil? Türklerin, Kürtlere karşı geçmişte yanlış yapıldığı konusunda ikna edilmeleri, Kürt milliyetçi örgütleri hakkında kafalarına yerleştirilen düşünceleri sorgulamaya çalışmaları, "Kürtlerin birinci sınıf olduğu" tezinin aslında çok da gerçeği yansıtmadığı görüşünün farkına varmaları nasıl bir risk bunu da anlamak mümkün değil.

Asıl risk, "hani yanlış yapmamıştık yaptıklarımızda yanlış olmadığına göre neden bu "açılım"a gerek duyuyoruz" sorusunun toplumda taban bulmasıdır. Bu düşünce, şimdilerde yapılmaya çalışılan "açılım" çabalarını öldüreceği gibi bundan sonra atılacak her türlü adımı da şimdiden öldürmüş olacak.

Bir de, süreç iyi anlaşılmadığından toplumun büyükçe bir kesimi hükümetten maddeler halinde "açılım paketi" bekliyor ki bence asıl risk bu. Taşgetiren "Hükümet, içi boş bir 'Açılım' girişimi ile bir anlamda çözüm paketinin oluşumunu esen rüzgârların etkisine bırakmış oluyor. Bizim Maraş tarafında bir söz vardır: Eşeğin kuyruğunu ortalıkta keserseniz, kimisi uzun olmuş der, kimisi kısa... Bu iş de ona benziyor" değerlendirmesinde bulunmuş. Açılım için paket bekleyenler boşa beklemesin, şu anda tartışılan şey paketin ta kendisi. Yani aslında biz paketin içinden bakarak "açılım paketini" tartışıyoruz. Bu süreç toplumsal tansiyonun ayarlanması süreci şeklinde algılanmalı. Özellikle entelektüeller, toplumu açılım paketine odaklarsa, paket açıldığında mutlaka gayrimemnunlar kitlesi oluşacaktır. Oysa açılım sürecinin içinde olduğumuzu görüp "açılım denizi"nden yüzerek karaya çıkmaya çalıştığımızın farkına varırsak sorunu da çözmüş olacağız.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt entelektüelini de tartışalım

Kürt açılımını tartıştığımız şu günlerde tartışmaya açmadığımız bir konu var; Kürt entelektüelleri. Kürt literatürünü bir yana bırakırsak çağdaş Kürt entelektüelleri kim, ne yer ne içer ve nasıl düşünür sorusu da en az Kürt açılımı kadar önemli bir tartışma, zira en azından şimdilerde Kürt mantalitesini şekillendiren kesim bu kesim. Kimdir Kürt milliyetçiliğine şeklini ve rengini veren en etkin Kürt entelektüeli? Martin van Bruinessen mi? İsmail Beşikçi mi? Abdullah Öcalan mı, Altan Tan mı, Mehmet Metiner mi, Bejan Matur mu, yoksa diaspora entelektüeli mi? Cemil Gündoğan, Yaşar Kaya, Şakir Epözdemir ya da adlarını sayamadığım diğerleri mi?

Cemil Gündoğan'ın Kürt entelektüeli üzerine yazdıkları sanırım bu konudaki en çarpıcı değerlendirmeleri içeriyor.

Gündoğan, Kürt aydınının, dar ve kişisel pratiklerin üzerine çıkabilen bir bakış açısına sahip olmadığını ve bu sorunun Kürt aydınları arasında hep var olduğunu ifade edip bu sorunun 1990'larla birlikte giderek arttığının altını çiziyor.

Gündoğan'a göre, böyle olmasının nedenleri arasında, Kürtlerin 20. yüzyılın ortalarına kadar entelektüel birikime sahip olabilmelerinin tarihsel ve toplumsal zemininin mevcut olmaması var. Örneğin bizzat Kürt egemen sınıfı arasında bile okuma yazma oranı çok düşük.

Gündoğan, 1975'ten sonra şekillenen Kürt hareketinden beklenen Kürt entelektüel birikimini oluşturmayı layıkıyla yerine getiremediğini ifade ediyor ve bunda iki ana neden görüyor. "Bunlar; Abdullah Öcalan ve PKK'nin, geleneksel önderlik tarzını önce inşa, sonra da tahkim etmek amacıyla Kürt hareketinin ana damarı arasında başlattığı aydın aforizması ile, son onyıllarda dünya ölçeğinde giderek güçlenen liberal ve post-modern düşünce akımlarının Kürtler arasındaki eklektik yansımalarını sıralamak mümkündür. Bu faktörlerden birincisi Kürt hareketinin ana damarını kötürümleştirirken, ikincisi bu damarın dışında kalan aydınları kırmıştır" diyor Gündoğan.

"Öcalancı hareket, milyonlarca insanı kucaklamasına ve bir ulusal hareketin organik aydınlarını oluşturabilmek için gerekli bütün fizikî, mali, mekânsal vb. olanaklara fazlasıyla sahip olmasına rağmen organik aydınlarını yaratamadı. Bu konuda ulaşılan nokta, böyle bir hareketin yaşı, genişliği, imkânları, ama en önemlisi ihtiyaçlarıyla uyumlu değildir. Otuz yıl sonra PKK hâlâ dışarıdan ödünç almalarla işi idare etmeye çalışmaktadır" değerlendirmesi de sanırım sorunun özünü oluşturuyor.

Kendi varlık nedenlerini PKK karşıtlığına dayandıran ikinci kulvardaki Kürt aydınları ise, savaşın üçüncü kişilere alan bırakmayan acımasız kanununun yol açtığı sorunlarla boğuşmaktan mecalsiz kalınca, ya doğrudan Türk sistemine, ya PKK'nin devletle uzlaşan yeni çizgisine, ya da Güney Kürdistan yönetimine yamanarak veya katışarak pozisyonlarını kaybettiler.

Gündoğan "Acı da olsa bir gerçektir ki, Kürtlerin Kürtler üzerine yaptığı çalışmalarda teorik analiz çabası ya hiç yoktur, ya da varsa bile genellikle kısmi, şematik ve eklektiktir" değerlendirmesiyle durumu özetliyor aslında.

Gündoğan'ın şu değerlendirmelerini de not etmek gerekiyor: "Öcalan ve PKK'de şahit olduğumuz Aydın aforizması sayesinde belki Abdullah Öcalan'ın kendi örgütü içindeki, PKK'nin de Kürt hareketi içindeki tekolci konumu güçlenmiştir; ama aynı zamanda hareket entelektüel olarak bir hayli sığlaşmıştır. 'Serok', 'parti', 'şehit', 'gerilla' gibi birkaç jenerik kavramla eşleştirilen 400 kadar kelimeyle konuşan bir kitle yaratılmıştır. Ama bir yandan bu sığıltan yakınmak (ki PKK dışındaki Kürt aydınlarının sohbetlerindeki değişmeyen temalardan biridir), hatta bu ve benzeri sığılıkları harekette burjuvazinin yokluğuna bağlayarak hareketin önderliği

burjuvaziye terk edilmedikçe kurtuluş olamayacağını iddia etmek, diğer yandan da anti-entelektüelizmi beslemeye devam etmek, kendi dar pratiğinin üzerine çıkamayan bakış açısının tipik özelliklerinden biri olsa gerek.”

Gündoğan’ın değerlendirmesine bakılırsa –ki ben de katılıyorum- PKK Kürt entelektüel yaşamını öldürerek Türk devletine fena hizmet sunmamış aslında. Bu gün entelektüel boyuttan uzak bir Kürt sorunu ile karşı karşıya isek –ki bu asimilasyoncu politikalar için bulunmaz fırsattır- devlet bunun PKK ya borçludur. Sanırım Öcalan’ın benimle anlaşma yapın yoksa işler daha kötü olur demesindeki gerçeklik burada yatıyor. Bahçeli ve Baykal’ın altını çizdiği bölünürüz kaygısı da burada gizli. “Açılımın ardından Kürt entelektüel yaşamı gelişirse ‘tehlike’ daha da büyür demek istiyorlar...” Çünkü onlar bizzat kendi deneyimlerinde milliyetçilik denilen şeyin bir entelektüel uğraş sonucu doğmuş ucube bir çocuk olduğunun farkındalar...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MHP Kürt açılımına neden kızgın

Emre Uslu 12.09.2009

Açılım tartışmalarında siyasi çatışmanın dozajını yükselten MHP lideri Devlet Bahçeli’nin neden bu kadar kızgın olduğu çeşitli teorilerle açıklanıyor. Bunlardan en önemlisi Temel İskit’in 1 eylülde yazdığı yazıda açıklanıyor. “Bahçeli’nin üslubunun sertliği, Kürt açılımının, partisi ve zihniyeti için ne kadar ölümcül olduğunu fark etmesinin delili. Zira, MHP lideri sürecin aşırı milliyetçi söylemini ne kadar boşlukta bıraktığını görüyor. ...Kürt sorununun sadece bir terör sorunu olduğu iddiasında ne kadar yalnız kaldığının farkına varıyor. Toplumun ‘sonuna kadar savaş’ çağrılarından, kandan, gözyaşından bıktığını görmezlikten gelemiyor. Kürt sorununun tamamen dış kaynaklı olduğunu, şimdi de çözümün dıştan dayatıldığını savunmanın inandırıcılığını yitirdiğini seziyor.”

Bu görüş birçok sol kökenli aydının da benimsediği görüş olduğu için önemsedim. Örneğin *Yeni Şafak*’tan Kürşat Bumin de İskit’in görünüşü benimseyenlerden. Bu görüşü savunanlar ilk bakışta haklı gibi görünebilir ama doğrusu ben MHP’nin kızgınlığının arkasında “ilkesel” bir duruş göremiyorum.

Bu görüşü savunanların temel paradigmaları, milliyetçiliği, karşıt faktörlerin yarattığı en azından tetiklediği tezidir. “Öteki” olmadan bir kimlik tanımlamak oldukça zordur ama milliyetçilikte öteki kavramı değişken olabiliyor. Ayrıca milliyetçilik politik aktörler ve organizasyonlar olmadan da ayakta kalamaz. Bu bakımdan İskit ve Bumin’in Kürt sorunu bitince “Kim koarkar bozkurttan” yaklaşımı sadece bir yanılsama. MHP hem organizasyonu Kürt sorunundan önce vardı hem de sorun çözülünce de var olmaya devam edecek. Ayrıca MHP için Kürtlerin öteki olmaya başladığı dönem 1990’lardır. Ondan önce öteki “Komünistler” idi. Dolayısıyla Kürt açılımı sorunu çözse bile MHP ya da milliyetçiler için yeni bir “öteki” olgusu ortaya çıkacaktır.

Ayrıca MHP’nin oy patlaması yaptığı dönem çatışmaların en yoğun olduğu 1990’lı yılların ilk dönemleri değildi. MHP Öcalan’ın yakalanıp İmralı’ya getirilmesi ile Kürt sorunu yakıcı bir gerçek olarak OHAL sınırlarını aşır batıdaki Türkler için görünür olmaya başlamasıyla oy patlaması yaptı. Dolayısıyla Kürt sorunu başarılı olup eski

“teröristler” siyaset alanında görünür olmaya başlayınca MHP tepki oylarını daha da alabilecektir ki bu oy oranı en azından açılımı takip eden ilk yıllarda azımsanmayacak bir oran olacaktır. Dolayısıyla MHP Kürt açılımından en azından açılımın gerçekleştiği ve dağdakilerin “ovada siyaset yapmaya başladığı” ilk yıllarda kârlı çıkacak partilerden biri olacak. Bu bakımdan Bumin, İskit ve onlar gibi düşünen aydınların analizleri en azından yüzeysel analizlerdir. İlk bakışta doğru gibi görünen ama olgulara dayalı sağlaması yapıldığında yanlışlığı ortaya çıkan bir argüman bu.

MHP tamamen stratejik bir plan çerçevesinde siyasi çatışmanın dozajını arttırıyor. MHP’nin sezdiği ve hesapladığı bir tek şey var: Kürt açılımı sürecinin başarılı olmayacağını ve buna engel olunacağını biliyor hatta bekliyor. Belki de bu MHP’nin kulağına fısıldanmıştır. İşte MHP’nin tüm kızgınlık stratejisi bu sezgi, bilgi ve beklenti üzerine kurulu. Kısaca MHP Kürt açılımına karşı bir cephe açarak “kâr maksimizasyonu” yapıyor. En kârlı çıkacağı politik adımı atıyor.

Eğer Kürt açılımı yaratılan beklentileri karşılayamaz, yani PKK silahları bırakmaz, ve açılım büyük bir fiyaskoya dönerse MHP bu süreç sonunda birinci parti olarak parlamentoya gelmek istiyor.

Buradaki hesap şu: MHP başörtüsü, cumhurbaşkanlığı seçimi ve hatta Ergenekon süreci dahil olmak üzere sağ seçmenin onayladığı hemen bütün konularda AKP’ye açıktan destek verdi. Hatta bazı konularda ilk adımı atıp AKP’yi sürece zorlayan o oldu. Dolayısıyla AKP tabanını da oluşturan geniş kitleler arasında yaygın bir sempati kazandı.

Bu yapının üzerine MHP Kürt açılımı sürecinde AKP ile arasına mesafe koymaya başladı. Böylece başörtüsünü destekleyen, demokrasiden yana duran, içine sızmaya çalışan Ergenekonculara geçit vermeyen, kritik zamanlarda Ülkücülerin sokağa dökülmesine izin vermeyerek darbecilerin planlarını bozan bir parti olarak AKP’nin Kürt açılımının sonuçsuz kalmasıyla kaybedeceği oylara talip bir parti olmak istiyor. Bu nedenle de AKP ile arasına belirgin bir fark koyabilmek için özellikle kızgın rolü oynuyor. Kürt açılımı sonuçsuz kalınca MHP AKP’yi bölücülere destek veren ama hiç bir sonuç elde edemeyen bölücülerin koruyucusu bir parti konumuna sokmak istiyor. Böylece AKP’nin kitlesel oylarını almak istiyor.

Burada kritik olan konu şu: bu sadece MHP’nin geliştirdiği bir strateji mi yoksa yerleşik kurum ve kuruluşlar da buna destek veriyor mu? Kulağıma gelen bilgilere bakılırsa bu stratejiyi benimseyen azımsanmayacak kadar önemli figür ortalıkta dolaşıyor. Bakalım MHP üzerinden AKP’ye darbe vurulabilecek mi? Son devlet töreninde kim kiminle samimiydi bakmakta yarar var gibi...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnanmama hakkı

Emre Uslu 19.09.2009

İstanbul Emniyeti’nin yaptığı uyuşturucu operasyonuna Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Aslan’ın adı da karıştı(rıldı). Ben Emin Aslan’ın yaptıklarından, onu benden de iyi tanıyanların şahitliklerinden ve medyada yer

alan iddiaların yer alış biçiminden hareketle, Emin Aslan ile ilgili iddialar için "inanmama" hakkımı kullanıyorum. Emniyet'te başka biri hakkında böylesi bir iddia ortaya atılsaydı "inanmama" hakkımı bu kadar cömert ve bu kadar açıktan ifade edemeyebilirdim ama sözkonusu Emin Aslan olunca, geçmişte yaptıklarını da teker teker düşündüğümde Emin Bey hakkında bir operasyon yapılıyor izlenimi ediniyorum.

Görebildiğim kadarıyla konunun iki temel boyutu var. Birincisi adli boyut ve hakkında olan iddialar. Bunlar savcılar ve mahkemeyi ilgilendiren kısımlar. Bu uzun zorlu bir süreç olsa da adalet er geç yerini bulacaktır. Bu nedenle konunun bu kısmına ilişkin çok bir şey söylemeyeceğim.

Konunun ikinci ve bana göre en önemli kısmı Emin Aslan'a yönelik olduğunu hissettiğim "medya" üzerinden yapılan operasyon. Medyada çıkan haberleri okuyunca inanmama hakkımı kullanmam yönünde bir düşünceye sahip oluyorum. İsterseniz Emin Aslan hakkında öncelikle bildiğim bir kaç şey söyleyeyim. Emin Aslan öncelikle dürüst biri olarak bilinir. Bu onun en belirgin yanıdır. Bunun yanında Emniyet'in artık genlerine yerleşmiş "korkak ve pusucu" müdür tipinin aksine o cesur biri olarak bilinir. Öyle ki; 28 Şubat döneminde güçlü merkezler ve insanlar ellerindeki "tasfiye listeleriyle" Emin Bey'e başvurdıklarında "Ben maddi delil olmadan adam harcamam, varsa ispatınız koyun, hukuki süreç işlesin, yoksa çalışkan insanlara kara çalarak onların önünü kesmeyi ben yapmam" deyip direnmiş bir insandır. Unutmayın medya patronları bile o tasfiye listelerine direnememişti. Aynı direnci birtakım insanların mezhepsel farkları önüne konduğunda da gösterebilen biridir. Yine şu günlerde 28 Şubat'a horozlananların, ellerindeki dosyalarla önüne gelen çavuşa hizmet yarışı yaptıkları dönemde Emin Aslan, 28 Şubat döneminde terfi ettirilmeyen herkesin tanıdığı Emniyetçilerin, terfi komisyonlarında hakkını ve haklıyı savunmuş bir kişidir. Onun direktmesiyle birtakım mağduriyetler giderilebilmiştir. Yani kolay zaman "erkekleri"nin aksine Emin Aslan zor zamanların "delikanlısıdır."

AKP iktidara geldiğinde birden bire "hidayete eren", neredeyse 10 yıl Daire Başkanlığı yapan ve daha geçenlerde görevden alınan, halen sandığın başında ballı paraları götüren, Abdullah Çatlı'nın pasaportunun üstünde imzası bulunduğu iddia edilen, ama aynı zamanda Emniyet'te –ilgili ilgisiz kişileri dahil ederek- Fethullahçı listesi hazırlayan, –ki bunların büyük çoğunluğu kendisiyle problemleri olan Fethullahçılıkla hiç ilgisi bulunmayan kişilerdir (tam da pusu kültürü değil mi?) ve bunlarla mahkemeliktir- bunları Ergenekon yanlış yayınlara servis eden kişilere dokunulmayan yerde Emin Aslan hakkında iddialara inanmama hakkımı kullanmam zorunlu oluyor. (Ne tesadüf, o listelerin hazırlandığı dönem ile Sarıkız, Ayışığı darbe planlarının hazırlandığı dönem örtüşür!)

Ergenekoncularla kol kola pozlar verip, ofislerinde ağır misafir muamelesi yapıp, onların mahkemeye verdiği dilekçelere cevap yazmak için bütün dairedaki mühürleri toplayıp dilekçeye cevabı sadece kendisinin yazdığı ve cevabın ne olduğunu kendisinden başka çok az kişinin bildiği insanların aynı zamanda Cumhurbaşkanı'na ve Başbakan'a atılan taklalarla "muteber insan muamelesi" görüp konum muhafaza edilebilen bir yerde Emin Aslan hakkındaki iddialarla ilgili inanmama hakkımı kullanıyorum.

Bunların yanında Emniyet'te bir kişiyle ilgili bir konu var ve Emniyet muhabirleri kişilerden önce haber alıyorsa, burada medya üzerinden operasyon yapılıyordur, bunun altının çizilmesi gerekiyor. Özellikle son yıllarda Emniyet muhabirleri genelde "müdür muhbirine" dönmüş durumdadır ve müdürü için bir takım operasyonları kamuoyuna ihbar ederler/ediyorlar. Emniyet'te Ergenekon sanıklarıyla oturup kalkan müdürleri bildikleri halde "ben bunu yazamam" diyen, "haberden çok" "müdürünü" düşünen "muhabirlerin" olduğu bir yerden gelen habere ben "haber" değil "operasyon" olarak bakarım. Bu nedenle de Aslan hakkındaki iddialarla ilgili inanmama hakkımı kullanıyorum.

Peki, bu operasyonu kim yapar? İddia edilenlerin aksine Emniyet'te cemaat operasyon yapmaz, bu stratejik değildir. Esasen böylesine operasyonlar yapacak kadar güçleri de yoktur ama bunu ifade etmezler. Türkiye genelinde ne kadar sayısal tabanı varsa Emniyet'te de o kadardır yansıması var denebilir. Ancak gücünü, konulara ve olaylara hatta kendisi hakkında çıkan iddialara karşı sessiz kalarak, dingin kalmasından alır. Buna "dingin güç" denir. O dinginlik "derinlik hissi" verir ve bu histen korkanlar aslında onun gücüne güç katar.

Emniyet'te operasyon varsa; bunu Emniyet'in üç güçlü birimi Asayiş, İstihbarat-Terör, ve Organize dairelerine bakan Genel Müdür Yardımcıları arasındaki çekişmeler ile üç güçlü il, Ankara, İstanbul ve İzmir Emniyetleri arasındaki rekabette aramak daha doğrudur. Bunu anlamak için de medyadaki haberleri hangi muhabirlerin yaptığına bakarım ben. Buradan bakınca Emin Aslan hakkındaki iddialarla ilgili adli soruşturma kısımları ile ilgili medya yayınlarıyla hareket etmeyerek adli süreci beklemek gerektiğinin altını çizerek "inanmama" hakkımı kullanmak istiyorum...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Allah'a sansür konmalı mı

Emre Uslu 26.09.2009

Batı'da Ortadoğu çalışmalarına ilk başladığınız dönemde bir Müslüman olarak karşınıza çıkan ilk zorluk İslâm'ın kaynaklarına ilişkin ortaya atılan iddiaları nasıl karşılayacağınıza ilişkin içsel çelişkidir. Örneğin Kur'an'ın peygamberimize gelmeden önce Leventine denilen bölgede parça şiirler halinde okunduğuna ilişkin iddialar sarsıcıdır. Yine Huri kelimesinin kökenine ilişkin yapılan araştırmalar da sarsar sizi derinden. Bu tartışmalara odaklanmış giderken Müslüman perspektifinden bir karşı iddiaya tutunmak istersiniz; "İslâm daha önceki dinler bozulduğu için indirilmiş son dindir. Dolayısıyla daha önceki dinlere ilişkin metinlerin toplum içinde var olmasıyla ile Kur'an'daki metinlerin benzerlik göstermesi hiç şaşırtıcı değildir hatta bizzat İslâm'ın iddiasın destekler" tarzında sürüp giden bilimsel tartışmalarla bir noktaya varırsınız: Kaynağı ne olursa olsun din bir olgudur ve çoğu insanın ve toplumun yaşamında omurga fonksiyonu görür ve onları ayakta tutar.

Bunları Sevan Nişanyan'ın 21 eylül günü "Sansür" başlıklı yazısına cevap için giriş olarak yazdım. Nişanyan, özetle konu din olunca sansüre maruz kalındığını söylemiş ama söyleyiş biçimi tahrik edici ve çok incitici.

Nişanyan'ın, yazısında, Sansür'e karşı çıkarken ölçüyü kaçırdığını düşünüyorum. Yukarıda girişini yaptığım her şeyin konuşulduğu akademik tartışmalarda bile Nişanyan'ın üslubuna rastlamadım ben. Batılı entelektüeller bırakın dini bir kenara, eleştirdikleri "şey"e karşı öncelikle saygılarını ifade ederek başlarlar daha sonra eleştirilerini sıralar ve bunun gerekçelerini açıklarlar. Eleştirdikleri konuyu veya kişiyi kendi adlarıyla anarlar. Örneğin Atatürk'ü eleştirecekseniz ona "Yüce Manitu" diye bir sıfat takıp onu küçültmeye çalışarak eleştiri yapmazlar. Bunu sansüre karşı çıkmak için yazılan bir yazıda hiç yapmazlar. Kişileri inançları ve kavramları aşağılayarak eleştirmek ahlaki değildir çünkü.

Din konusu daha da hassastır. İnsanın ve toplumun omurgasını oluşturan bu konuda da eleştiri hakkınız olabilir ama insanların inançları ile alay edememeyi sansür ile açıklamak absürd bir mantıktır.

Allah ve din konusunda Nişanyan'ın söylediklerinde iki temel sorun var. Birincisi böylesi bir yazıyı Müslümanların kutsal günü Bayram'a denk getirecek şekilde yazmanın arkasında kasıt aranır. Kaynağı ve gerekçesi ne olursa olsun insanların kutsal ilan ettikleri değerlere o kutsalın ritüel zamanları ve mekânlarında saldırmak en azından ağır tahrik olarak kabul edilir ve normal zamanlardaki saldırıdan daha farklı algılanması da doğaldır.

İkincisi, Nişanyan'ın "İlkçağ Arap mitolojisi"ndeki Allah kavramı ile İslâm'daki Allah kavramını örtüştürüp oradan radikal tavırlar takınmanın arkasında ne var doğrusu anlayamadım.

Muhtemelen Nişanyan polemikçi yazar Robert Morey ve onun gibi yazarların görüşüne yakın bir yerde duruyor. Buna göre, Filistin'in Hazor şehrinde bulunan Ay Tapınağı'ndaki Ay tanrısına ilişkin arkeolojik buluntular üzerinden geliştirilen Arap mitolojisi Ay Tanrısı, İslâm dinindeki Allah kavramının kökeni. Dolayısıyla mitolojik bir olgu iddiasında bu yazarlar. Nişanyan'ın da benzer bir görüş benimsediği görülüyor.

Bu iddiaya göre tanrı anlamına gelen "İl ve İlah kelimeleri Ay Tanrısı için kullanılan isimler. Daha sonra "The God" anlamına gelen Al- eki eklenerek bu kelime al-İlah olmuş daha sonra da Allah şekline dönmüştür." Bu tartışmaya M.S.M. Saifullah, Mohd Elfie Nieshaem Juferi & Abdullah David, *Reply To Robert Morey's Moon-God Allah Myth: A Look At The Archaeological Evidence* adlı çalışmalarıyla cevap vermiştir. İl ya da İlah kelimelerinin Ay Tanrısı'na verilen adlar olduğuna ilişkin bir verinin olmadığını, aksine Morey'in, alıntı yaptığı kaynakları bile çarpıtarak bu sonuca ulaşmaya çalıştığını gösterirler. Allah kelimesinin kökeninin semavi bir din olan Tevrat'ta yer alan kelimelerden geldiğini gösterirler.

Pekâlâ, bunun tersi de mümkün olabilir. Nişanyan kendisi Allah'ın mitoloji kahramanı olduğuna inanabilir. Bu inancını ifade de edebilir. Bundan dolayı kimsenin kendisine sansür uygulayacağını sanmam. Ancak bunları ifade ederken dinin kutsallarını alaya almak kabul edilemez. Dünyada milyarlarca insanın inandığı bir dinin tanrısına "Neymiş? Allah diye biri varmış, canı sıkıldıkça kitap yazarmış ama artık yazmamaya karar vermiş, pırpır kanatlı ulaklarla birtakım hazretlere mesaj iletirmiş, o hazretlere dil uzatan maazallah çarpırmış" diyerek; bu dinin Tanrısını mitoloji kahramanı, kutsal kitabını Tanrının can sıkıntısının ürünü bir kitap, insanların varlıklarına iman ettiği Melekleri "pırpır kanatlı ulaklar" peygamberleri de bu döngüdeki "hazretler" olarak tanımlayıp insanların inançları ile hem de Bayram gününde alay etme hakkını savunmak sansüre karşı çıkmak değildir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Soruşturma devam ediyor...

Emre Uslu 03.10.2009

Ceylan'ın gencecik bedeninin, atılan bir havan mermisiyle paramparça olmasıyla ilgili yöneltlen bir soruya verilen son cevap bu; "Konula ilgili soruşturma devam ediyor..." Ne soğuk bir sözdür "soruşturma devam ediyor." Ne zaman devlet görevlilerinin başı derde girse ilk sığınılacak limandır "soruşturma devam ediyor."

Sonrası "hukuki süreç işliyor, bir şey söylemek yanlış olur" şeklinde gelir. Bu "soruşturmalar", "süreçler" ve "hassasiyetler" hiç bir zaman şahıslar lehine işlemez nedense. 14 yaşındaki "Uğur Kaymaz" kurşuna dizildiğinde de 12 yaşındaki Ceylan havanla parçalandığında da "soruşturma devam ediyor."

Hatırlıyor musunuz ne oldu soruşturmanın sonucu? Uğur Kaymaz'ı vuran polislerin başındaki polis müdürü derin bir elin müdahalesiyle terfi ettirildi. Hem de Ergenekon yapılarına yakınlığı biline biline. Emin olun Ceylan'ı havanlayanlar da aklanacak soruşturmanın sonunda ve bundan sadece onların haberi olacak. Belki bir de şanslıysa Ceylan'ın ailesinin. Medya tıpkı diğerlerini görmediği/görmezden geldiği hatta destek verdiği gibi bu soruşturmanın da sessiz sedasız sonlandırılmasına yardımcı olacak. Bundan şüpheniz olmasın. Ya yavrusunun parçalarını eteğiyle taşıyan ananın ıstırabı, kahrı, kini ne olacak? İşte o, terör olarak dönecek bu ülkenin başına. Bu terörün sorumlusu da "soruşturma devam ediyor" umursamazlığında yatıyor bu ülkede. Devlete kapağı atan nasılsa kurtuluyor.

Hatırlayınız ne oldu Şemdinli'de bomba koyanlara? Ne oldu Zir vadisi gömülerine? Ne oldu LAW silahlarına? Soruşturması devam edenler birer birer terfi ettirilmedi mi? Ne oldu faili meçhul zanlısı Cemal Temizöz'e? Görevine halen devam etmiyor mu? Açıklama neydi? "Konumları soruşturmayı etkileyecek bir noktada olmadığından görevden alma gereği duyulmadı." Yesinler sizin açıklamanızı diyesi geliyor insanın...

Nice faili meçhul cinayet toplumsal tepkiyi dindirmek için "soruşturma devam ediyor" diye soğutulup sonra unutturulmadı mı? Ne oldu Cumartesi Anneleri'ne? Sadece ve sadece birilerinin unutturma stratejisini bozuyor diye binbir türlü yöntemlerle ortadan kaybedilmediler mi?

Bunları söylerken, soruşturma yapılmasın, hemen ceza verilsin gibi bir talebim yok. Elbette soruşturma yapılacak ve soruşturmanın sağlıklı yapılması ve sonuçlandırılması hukuk devletinin olmazsa olmaz koşuludur. Ancak bizim sistemimizde "soruşturma devam ediyor" türünden bir açıklama yapıldıysa bilin ki yetkililer "kulaklarının üzerine yatacak" demektir. Bu andan itibaren her şey, hatalı olduğu düşünülen kamu görevlisinin lehine işliyor demektir. Hele de bu görevli dışarıya nispeten kapalı bir kurumda, MİT, Asker ve Polis'te görevliyse, bu kurumların içindeki etkin yapılardan birine de mensupsa şundan emin olabilirsiniz: "en az cezayla yırtılır." Özür kabilinden en yakın zamanda da terfi ettirilir.

Aslında soruşturmanın devam ettiğini söylemek çok fonksiyonlu bir sigorta gibidir. Hukuki kaygılar filan hikâyedir. Ya da yanlış yapan personeli cezalandırmak amaçlı da değildir buradaki ilk niyet. Bu açıklamalarda ilk amaç, üstleri güvenceye almaktır. Bu yönüyle "soruşturma sürüyor" tümcesi öncelikle hata yapanın üstünü koruma görevi görür. Bir polis müdürünü, generali, valiyi, amiri, hemen bir koruma çemberine alır "soruşturma devam ediyor." Gelecek dış baskılara bu tümceyle karşı koyar amir. Gelecek eleştirinin tonu ve kurum içinde hata yapanın durumu ve duruşuna göre de soruşturmanın yönü belirlenir. Başbakan ararsa bir kurumun yetkilisini bilin ki o soruşturma ciddi yapılacak demektir. Genelkurmay devreye girdi mi akan sular durur. Olmayan hukuk kuralları ihdas edilir. "Gereken ceza" hukuka rağmen verilmeye çalışılır. Medya konunun üstüne gidiyorsa soruşturma soğumaya bırakılır. Soğursa unutturulur yoksa bir ceza ile atlatılır. Ceylan gibi Uğur gibi kimsesizlerin konularında ilk haftanın şoku atlatıldı mı emin olun gerisi kolaydır. Daha da önemlisi devlet kurumları adeta şerbetlidir.

Bir de tersi durum vardır. Bu durumda "soruşturma" bir kılıç gibi kullanılır. Burada soruşturma politik bir nedenle açılır. Ya da medyadaki yanlış bilgilere rağmen politik konjonktür gereği medyanın karşısına çıkıp işin doğrusunu, kanunlardaki durumu dürüstçe ve cesur bir şekilde savunmak istemediklerinden dolayı açılır soruşturmalar. Bu durumda "soruşturma sürüyor" açıklamasının yerini "soruşturma açılmıştır gereği

yapılacaktır" türünden üst perdeden açıklamalar alır. Bu açıklamaları duyduğunuzda tersten bir haksızlığa hazır olun.

Haksız oldukları konularda, hukuki bir mazeret bulup cezalandırmak sözkonusu olmayınca "ne yapsak bu adamı dövsek mi" diyen genel müdürlerin olduğu bir ülkede "soruşturma sürüyor" sözünün ne anlama geldiğini umarım anlatabildim... Siz en iyisi Ceylan için gönülden bir Fatiha okuyun. Bir de AB'ye dua edin de bir an önce ülkenizi kabul etsin... Ceylan da tıpkı Uğur gibi maalesef Türk vatandaşıydı ve yanlış zamanda yanlış yerde bulunuyordu... Bu çaresizliği yazmak zor ama acı gerçek de bu...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

YouTube, Atatürk ve Öcalan

Emre Uslu 10.10.2009

IMF toplantılarının en ilginç ayrıntılarından biri toplantıya katılanlara yasaklı web sitesinin olmamasıyla ilgiliydi. Yani biz yurttaşların aksine IMF toplantısı için gelen yabancı konuklar *YouTube* gibi yasaklı sitelere yasak olmadan erişebilmişler. Sadece bu haber bile bu ülkede kendi yurttaşımıza karşı gösterilen çifte standardı göstermesi bakımından yeter de artar bile. *YouTube* yasağı yabancı konuklar için neden kaldırılmıştır? Tek cevabı var: Türkiye'nin imajına zarar vermesin diye. Bu cümle Türkiye'de rejimin mantığını anlatmak için anahtar cümledir. Bütün bürokratlar olduğu gibi neredeyse bütün halk bu "imaj" konusunu öylesine içselleştirmiştir ki, Batı'da Türk "imajına" zarar vermemek için bir takım isteklerini bile kenara bırakan insanlar gördüm. Bu kanıksama nedeniyle herkeste imaj esasın önüne geçmiş durumdadır. AB reformları da imaj, sivilleşme çalışmaları da imaj, *YouTube* yasağının bir bölgede kaldırılması da iyi bir imaj için yapılır önce. Neyse ki imaj için yapılan iyileştirmeler bile bir süre sonra içselleştiriliyor.

Yasakların sürmesi de bir süre içselleştiriliyor. Bunu bilen yetkililerin "imaj" için yasakları bölgesel olarak kaldırması bile artık garip karşılanmıyor. Peki, *YouTube* yasağı neden var ve neden halen devam ediyor? Biliyorum ilk yanıt Atatürk'e hakaret videoları olduğu için mahkeme kararıyla kapandı şeklinde ama bana bu cevap tatmin edici gelmiyor. Bana öyle geliyor ki mahkemeye götürülen Atatürk'e hakaret videosu iddiası sadece işin hikâyesi ve kılıf. *YouTube*'un kapalı olmasının asıl nedeni PKK ve Abdullah Öcalan videoları gibi görünüyor.

Şöyleki: *YouTube*'da yüklü olan Atatürk ile ilgili videolar araştırıldığında çıkan sonuçlara göre **"Atatürk"** kelimesi için **28.300**, **"Ataturk"** için **29.300**, **"Mustafa Kemal"** için **15.600** ve **"Mustafa Kemal Atatürk"** için **9.660** video yüklü görünüyor. İşin daha ilginç bu videoların yüzde 99'u Atatürk aleyhine içerik taşıyor. Aksine bu videolar Atatürk'ü olumlayan videolar. Yani Atatürk aleyhine olduğu iddia edilen videoların toplam sayısı 100'ü bile bulmuyor. Atatürk aleyhine 50-60 videolar için onbinlerce Atatürk lehine olan videoyu da yasaklamak size de saçma gelmiyor mu?

Oysa Abdullah Öcalan ve PKK ile ilgili videolara bakıldığında durum tam tersi. **Abdullah Öcalan** için **3.180**, **"Öcalan"** için **6.790**, **"Reber Apo"** için **483**, **"Serok"** için **6.140**, **"Murat Karayılan"** için **405**, **"Bahoz**

Erdal” için 288, “PKK” için 33.100, “Kurdistan Workers Party” için 110, “PKK Gerilla” için 9.260, “HPG” için yüklü bulunan video sayısı 10.800. Bu videoların ekseriyet çoğunluğu Öcalan ve PKK lehine olan videolardır. Daha da önemlisi PKK özellikle son yıllarda yaptığı atakları videoya çekip *YouTube*’a yüklüyor ve böylece dünyanın her yerindeki yandaşlarına “Güçlüyüz” imajı vermeye çalışıyor. PKK 2004 sonrasında başlattığı yeni eylem biçimi olarak mayınlama yönteminde videoyu eylemlerinin bir parçası olarak kullanmaya başlamıştı. Önce bir yola mayın döşeyip oradan geçen askerî aracı havaya uçururken onu videoya çekiyor daha sonra da *YouTube*’a yükleyerek propaganda yapıyordu. Özellikle Dağlica ve Aktütün baskınlarının *YouTube* üzerinden yayınlanması bu yöntemin son noktaya ulaştığı yerdir. Baskınların bir canlı yayında verilmediği kaldı.

YouTube üzerinden propaganda yöntemi video oyunları ile büyüyen internet gençliği üzerinde çok etkili oluyordu. Özellikle Güneydoğu’da PKK’ya eleman kazandıran kişilerin internet kafelerde bu videoları göstererek propaganda yaptığı tesbiti üzerine harekete geçildi ve *YouTube*’un yasaklanmasıyla sonuçlanan sürece şahit olduk. Yani *YouTube*’un kapatılması sürecinde Atatürk’e hakaret videoları için sadece bahanesi.

YouTube yetkilileri Atatürk’e hakaret videolarını kaldırıp hadi açın siteyi diye çırpınıyor ama “gerçeği” bilmediklerinden boşa kürek çekiyorlar. İşin özeti *YouTube*’un açılması da “Açılım”ın başarılı olup olmamasıyla doğrudan ilgili. Kürt sorunu hiçbir dönem günlük yaşamımızın her dakikasını etkileyecek kadar burnumuzun dibine girmemişti...

Sevan Nişanyan’a...

Bilirsiniz. *Simpson Ailesi* diye bir çizgi dizi var. Bir sahnede Homer Simpson şöyle der: “Bilmediğim halde birine yol tarif ettim. Çok mutluyum...”

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK, hükümeti İsrail ve ABD’ye şikâyet mi etti

Emre Uslu 17.10.2009

Uzun yıllardır İsrail’in de katılımıyla Konya’da yapılan Anadolu Kartalı tatbikatına bu yıl İsrail’in çağrılmaması büyük tartışma yarattı. Tartışmayı farklı açılardan değerlendirenler oldu. Türkiye’de birçok medya organı ve aydın bu engellemeyi Heron insansız havar aracındaki gecikmeye bağlayıp “TSK İsrail’e one minute dedi” şeklinde okurlarına duyurdu ama en azından TSK için turum biraz farklı gibi.

Geçenlerde, Türkiye’yi çok iyi bilen, özellikle Türkiye’de sivil-asker ilişkileri konusunda uzmanlığıyla tanınan ve askerî çevrelerle iyi ilişkileri olan bir yabancı gözlemciyle konuşurken askerî çevrelerden edindiği izlenime göre Türkiye-İsrail ilişkilerindeki gerginliğin arkasında askerin değil hükümetin olduğunu ifade etti. Konuyla ilgili TSK’nın yaptığı açıklamaya dikkat çekerek TSK orada topu Dışişleri’ne atıyor farkında mısın diye belirtti.

Hakikaten de TSK konuyla ilgili yaptığı açıklamada Dışişleri’ni işaret ediyor ve adeta bu işin arkasında beni

aramayın mesajı veriyor. Genelkurmay Başkanlığı'nın internet sitesinde, 'Tatbikatlar ve Gösteriler' bölümünde yapılan açıklamada, "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yıllık planlı tatbikatlarından olan Anadolu Kartalı (AE-09/3) Tatbikatı 10-23 Ekim 2009 tarihleri arasında, DİŞİŞLERİ BAKANLIĞI'NIN MARİFETİYLE ilgili ülkeler arasında yürütülen temaslara neticesinde, uluslararası katılım ertelenmiş olarak Konya'da icra edilecektir" denildi. TSK'ya yakın bir düşünce kuruluşunda çıkan bir analizde TSK'nın açıklamasındaki dışişleri vurgusuna dikkat çekilerek "Açıklamada herhangi bir neden belirtilmemiş olup, konunun Dışişleri Bakanlığı tarafından gündeme getirildiği anlaşılmaktadır" denilmekte.

Bu açıklamadaki "Dışişleri Bakanlığı'nın marifetiyle" ifadesi yabancı Türk gözlemcilerin aksine gözlemcilerin dikkatinden kaçmamış görünüyor. Buna göre TSK adeta Dışişleri'ni, dolayısıyla hükümeti, İsrail ve ABD'ye şikâyet ediyor. Ben bu işin içinde yokum, bu kararlar tamamen Dışişleri Bakanlığı'nın tercihi ve temaları sonucunda alınmıştır deniyor.

Konuyla ilgili Başbakan da sorumluluğu üstüne alıyor. Eskiden olsa başbakanlar TSK'nın ya da ilgili kurumların lüzum duyması şeklinde açıklamalar yapardı ancak Başbakan Erdoğan bu konuda yaptığı açıklamada sorumluluğu üstüne alarak şunları söylemiş: "Konuyla ilgili düşüncelerimi daha önce açıkladım. Dışişleri Bakanlığımızın cevabı oldu. Her siyasi iktidarın kendi ülkesindeki bütün kamuoyunun yaklaşımlarını, halkının taleplerini göz önünde bulundurma mecburiyeti vardır. Bakın mecburiyeti vardır diyorum. Ben halkımın taleplerini bir kenara koyamam. Halkımın talebi bu istikamettir. Bunu, daha önce verilen eğitim çalışmasıyla ilgili konuda da bu hassasiyeti gösterdiler. Silahlı Kuvvetlerimizin yaptığı açıklamalarla bu konudaki tavrımızı söyledik. Tatbikat olayına gelince, tatbikat konusuyla alakalı olarak da bunun şu anda yapılmayacağını, İsrail'in dışındaki ülkelerle yapılmasını veya ertelenmesi konusunu söyledik. Bu yaklaşım makul karşılandı. Biz eğer yaparsak Türkiye olarak tek başımıza yaparız. Ama aksi bir halde de bizim için bu bir kıyamet değildir, bir son değildir. Türkiye her şeyden önce güçlü bir ülkedir, kendi kararını verir. Birilerinin tavsiyesi veyahut da talimatı ile karar vermez, karar almaz."

İsrail kaynakları da Türk Dışişleri'nin konu ile ilgili kaçamak cevaplar verdiğine dikkat çekerek, konunun hükümetten kaynaklandığına işaret ediyorlar. Tıpkı benim konuştuğum yabancı gözlemcinin TSK çevrelerinden edindiği izlenimde olduğu gibi, muhtemelen İsraili kaynaklar da, yine TSK çevresinden, tatbikatın hükümetin tercihi nedeniyle iptal edilmiş olduğunu öğrenmişlerdir.

Aslında –İsrail veya başka bir devletle olan- askerî bir tatbikatın hükümetin aldığı kararla iptal edilmesi Türkiye demokrasisi açısından oldukça sevindirici bir gelişme. Demek ki hükümetler istedikleri zaman askerî konularda da politika belirleme konusunda inisiyatif ve tabii ki risk alıp askerlere uygulatabilmeye başlamışlar. Konunun hoş olmayan tarafı ise bir kurumun yabancı gözlemciler aracılığıyla veya internet sitesine koyduğu açıklama ile bağlı bulunduğu hükümeti başka ülkelere şikâyet etmeye kalkması...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Babası ölenlerin' listesi

Emre Uslu 24.10.2009

Açılım konusunda yapılan eleştirilere Başbakan Tayyip Erdoğan, Şair Cemal Süreya'nın, "Sizin hiç babanız öldü mü?" şiirinden alıntı yaparak cevap verdi. Başbakan Erdoğan, "Sizin hiç babanız öldü mü? Benim bir kere öldü, kör oldum. Yıkadılar, aldılar, göturdüler. Babamdan ummazdım bunu, kör oldum..." dörtlüğünü okuyarak, "Hiçbir masum yavrunun babası ölmesin. Hiçbir hanım kardeşimin nişanlısı ölmesin. Hiç kimsenin kocası, yavrusu, evladı ölmesin. Arzumuz da hedefimiz de niyetimiz de budur" dedi.

Buna karşı babası, kardeşi, oğlu, kızı ölmeyenler, yani tuzu kuru olanlar, o acıyı anlamadıklarından olsa gerek Açılım'a karşı her şeyi yapıyorlar. Avazları çıktığı kadar bağırarak adeta "ölümler devam etsin" diyorlar...

Bugün size 1 Ocak 1999 Haziran 2009 tarihleri arasında babası, annesi, kardeşi, amcası, akrabası ölenlerin listesini vereceğim. Açılıma karşı çıkanların bu insanların karşısına geçip "çatışma devam etsin" argümanının savunmalarını, dertlerini onlara anlatmalarını isteyeceğim. Savaş lobisine DTP de dahildir. Mertliğiyle bildiğimiz Kürtlere hiç yakışmayacak bir sakillikle, bir yandan "barış" istiyoruz deyip, öbür yandan Türk toplumunun karın boşluğuna yumruk atar gibi 34 PKK'ıyla şov yapmaları hem Kürt mertliğine sığmıyor hem de savaş lobisinin değirmenine su taşıyor. Aşağıdaki listeye bakınca o değirmende en fazla Kürt çocuklarının öldüğünü göreceksiniz. Barış adı altında gösteri düzenleyerek aslında barışı baltalayanların Kürt kanından beslendiklerini açıkça göreceksiniz.

Buyurun 1 Ocak 1999 ile 2 Haziran 2009 tarihleri arasında PKK terörü nedeniyle hayatını kaybedenlerin istatistiği:

Şehit başkomiser 2, polis memuru 42, bekçi 4, subay 33, astsubay 37, uzman erbaş 116, erbaş 477, asker-diğer 35, köy korucusu 119, özel güvenlik görevlisi 3, öğretmen 2, muhtar 4, işçi 2, yabancı uyruklu 3, kadın 33, çocuk 39, öldürülen örgüt mensubu erkek 2149, öldürülen kadın PKK'lı sayısı 151, yabancı uyruklu örgüt mensubu 63. Toplam rakam 3571. Hazirandan bu yana ölenler de eklendiğinde bu rakam 4000'e yaklaşıyor.

1999'daki ortam iyi değerlendirilebilseydi, ki bugün avazı çıktığı kadar Açılıma karşı çıkan siyasetçilerin çoğu geçen 10 yılın bir kısmında iktidardaydı. 4000 insanımız bu anlamsız ve sonsuz savaşta yaşamını yitirmeyecekti. Ölen 4000 insanın anası ağlamayacaktı.

Görece "barış" dönemi olarak görülen bu dönemde diğer örgütlerle yapılan mücadelede yaşamını kaybeden insanlar da eklendiğinde yaşamını yitiren insanımızı 5000 civarında. Bu rakam 2003'te Irak'ı işgal eden Amerika'nın kayıplarından daha fazla. Ölen Amerikalı asker sayısı 4274. Bizim "barış" döneminde kaybettiğimiz yurttaş sayısına eşit.

Bu rakam neredeyse Sakarya Meydan Muharebesi'nde kaybettiğimiz asker sayısına eşit. Sakarya savaşında verdiğimiz o kadar kaybın arkasından bir vatan kazandık. Ya son on yılda kör ve korkak siyasetçilerin, korkak ve pısrık bürokratların, menfaatçi özel sektörün ve duyarsız medyanın işbirliği sayesinde sonlandırılmayan savaşta kaybettiğimiz bunca insanın karşılığında ne kazandık? Çatışmaları sonlandırıp barışı hâkim kılmak mümkün değil miydi? Üstelik 1998-2004 arasında PKK unsurları sınırlarımız içinde de değildi...

Sanırım tıpkı Cemal Süreya gibi babalarımız, kardeşlerimiz, kuzenlerimiz öldüğünden dolayı toplum olarak kör olduk. Bir toplum düşünün ki son on yıl içinde ortalama 25 bin kişinin birinci derece akrabası; babası, kardeşi, 100 bin kişinin de ikinci derece akrabası, amcası, dayısı, teyzesi, halası öldü(rüldü). Bu nedenle de toplumsal olarak kör olduk. Yarını göremiyoruz ve kendi karanlık dünyamızda göremediğimiz ışığı çocuklarımızın

dünyasına da haram etmek için yemin etmişiz gibi.

Aslında toplumsal olarak bu körlük anlaşılabilir. Zira kaybı olan insanların acılarından ötürü kör olması beklenebilir. Bu insani bir durum. Ya yakınlarından hiçbir kaybı olmadığı halde, evlat, anne, baba, kardeş acısı çekmediği halde, bırakın acı çekmeyi yakını Güneydoğu'da olmadığından dolayı ölüm korkusu dahi yaşamayan insanların bitmez tükenmez bir feveran ile barışa karşı çıkmalarına ne demeli? Bu siyaset anlayışı toplumların acısı üzerinde tepinerek menfaat elde etme uğraşı değilse nedir? Bir soru da *Taraf*'ın attığı "Biji Tayyip Erdoğan" başlığını eleştiren medya mensuplarına. Barışı temin etmek isteyenlere "Yaşasın" demenin neresi yalakalık? Sizin de babanız öldü de kör mü oldunuz?

Not: Tartışmaları ve yazılarımı Twitter'den takip etmek isteyenler için adresim: <http://twitter.com/emreuslu>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbuğ'un tutumunun kaos yaratacağını yazmıştım

Emre Uslu 31.10.2009

14 Ağustos 2008'de İlker Başbuğ henüz genelkurmay başkanı olmadan yazdığım ve Amerikan düşünce kuruluşlarından Jamestown Foundation tarafından yayımlanan analizde Başbuğ'un irtica tanımlamasında sorun olduğunu halkın büyük çoğunluğunun Başbuğ'a bu konuda katılmadığını belirtip şöyle yazmıştım: **"Politik durum ve uluslararası gelişmeler Başbuğ'un yanında değil. Eğer Başbuğ [daha önce dile getirdiği izolasyonist] görüşleri savunmaya devam eder onlarda ısrarcı olursa ve kendi gücünü ulusalcı politikacılardan yana kullanırsa en iyi ihtimalle bir cepheleşmeyle en kötü ihtimalle de bir kaos ile karşılaşacak."** (Bu görüşlerimin Başbuğ'un genelkurmay başkanı olmasından önce ve ABD'de yayımlanmış olması bazılarını komplo kurma konusunda fırsat verecek ama bu gerçeği değiştirmiyor). (Kaynak: [http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews\[tt_news\]=33895](http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews[tt_news]=33895))

Şu günlerde Başbuğ'u eleştirenlerden hiç biri bu gerçeğin farkına varmamıştı. Herkes Başbuğ'un entelektüel donanımından söz edip hükümet için şans olduğunu anlatmaya çalışıyordu. Üstelin buna AKP içinde birçok kişi de inanıyor.

Başbuğ beni yanıltmayarak genelkurmay başkanlığının ilk gününde Ergenekonculara "insani ziyaret" yaptırmıştı. Kürt sorunu konusunda, muhtemelen görüştüğü akademisyenlerin de yönlendirmesiyle, pozitif tutum aldı ama 2006'dan bu yana açık ettiği irtica konusundaki görüşünde, yine muhtemelen sivil danışmanlarının yönlendirmesiyle, rijit tutumunu devam ettirdi ve bu kaosa sürüklenmiş olduk.

Başbuğ hakkında yukarıdaki analizi yazdıktan sonra aleyhimde bir dolu komplolar kuruldu. Yalan ve iftira kampanyasının önünü çeken basın çetesinden birinin eşinin Başbuğ'a çok yakın çalışan bir asker olmasını ilginç bulsam bile Başbuğ'un o komplolarda katkısının olduğunu sanmıyorum. Ancak "kraldan çok kralcı" kesimler hakkımda komplolar üretip önce kendileri inandılar, Başbuğu dahi inandırdılar, sonra da toplumu inandırmaya çalıştılar ama bu gün geldiğimiz nokta bir kez daha kendini gösterdi: Olgusal gerçekler önünde sonunda kendini dayatıyor ve yalanla abat olunmuyor. Üstelik Başbuğ'u düşürdükleri konumdan kendilerine hiç mi hiç zarar gelmezken Başbuğ bu konunun kaybedeni oldu.

Şimdi Başbuğ'un sakın bir kafayla her şeyi yeniden ve daha iyi analiz etmesi gerekiyor. Ve sanırım bu konuda

tarafklar yanış sorular soruyor. Bir kesim belgenin neden 4,5 ay sonra ortaya çıktığı sorusundan hareketle olayın arkasında komplo arıyor, ve muhtemelen Gen. Başbuğ da bu kesimin içinde yer alıyor, diğerk kesim ise belgenin içeriğine bakıp böyle bir belge nasıl hazırlanır diye soruyor ve bizzat belgenin kendisini komplo olarak okuyor.

İşin tuhaf tarafı, belge tartışmasının en keskin iki yazarı, Rasim Ozan Kütahyalı ile *Radikal*'den Mehmet Ali Kışlalı'nın aynı şeyi farklı şekillerde söylüyor olması. Örneğın Kışlalı "irtica ile mücadele askerin görevi" deyip şunu ekliyor: "Anayasa Mahkemesi'nin anti-laik hareketlerin odağı olduğı kararına vardığı bir siyasi parti hakkında TSK'nın birtakım önleyici önlemler içeren çalışmalar yapmış olması, acaba hangi hallerde suç oluşturur da, TSK aleyhine, adeta bir darbe hazırlığı yapmış olma iddiası ile kampanyaya sebep olur?" Rasim Ozan'da bu olanların askerin olağan yapageldiklerinden bir demet olduğunu söyleyip bunun kendi haklına karşı yapılan bir psikolojik harekât olması nedeniyle ahlaksızca olduğunu belirtiyor. Aradaki fark biri yapılanı ahlaksız buluyor diğeri bunun bir görev olduğunu kabul ediyor olması.

Burada Başbuğ ve çevresinin sorması gereken doğru soru şu: Biz yaptığımızın bir görev olduğunu düşünürken bu belge neden bu kadar tartışma yarattı? Başbuğ ve onu destekleyenler sanırım bu tartışmaların suni olduğunu düşünüyor ve bizzat tartışmanın da TSK'ya yönelik bir komplonun parçası olduğunu zannediyor. İşte asıl sorun burada. Komplocu mantık o kadar derinleşmiş ki bir soruyla bir örtüyü kaldırsanız başka bir örtü ile karşınıza yeni bir komplo olarak çıkıyor. Başbuğ ve çevresi yukarıdaki soruya doğru yanıtı bulursa konuyu anlayabilecekler.

Öbür taraftan, belgenin içeriğinin bir komplo olduğunu düşünüp "bunu kim yapıyor?" diye feveran edenlerin sormaları gereken soru şu: Hangi psiko-sosyolojik koşullar ve politik faktörler bu planları hazırlayan insanları yetiştiriyor ve bu insanlar böylesi planların yapılmasında sorun görmüyorlar?

İşin ironik tarafı ceplerimizden alınan vergilerle maaşlarını ödediğimiz bu insanların bizzat halka karşı yaptıkları komploları görev bilmeleri ve bunu bizlerin finanse ediyor olmamız. Bu değirmene su aktığı sürece bu çark döner...

Her iki taraf da "kim" sorusuna takılıp "komplocu" ararken işin özünü yine kaçırıyoruz: bir taraf değışen toplumu anlamıyor; diğerk taraf da değışime direnen bir kurumun direnişini sürdürmesini sağlayan olguları okuyamıyor. Ve geldiğimiz nokta kaos...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurtlar Vadisi: GDO

Emre Uslu 07.11.2009

Bu sütunda, demokrat *Taraf* okurlardan gelebilecek eleştirileri de göze alarak, iki defa Kurtlar Vadisi dizisine destek veren yazı yazdım. Bu yazılarda diziyi desteklememin nedenini şu şekilde açıklamıştım: Bu ve benzeri diziler, toplumu, sorgulayan bir toplum haline getiriyor. Bu dizilerin de katkısıyla insanlar, siyasi cinayetlerin ve entrikaların "arkasında bir bit yeniğı" arıyor. Bu dizler insanların olaylara kuşkucu bir şekilde bakmasına yardımcı oluyor. Bizim gibi ülkelerde toplumların kuşkuculuğı iyidir. Bu sayede, etnik veya mezhepsel fay hatlarını harekete geçirerek, toplumsal çatışma çıkarmak isteyen Ergenekon tipi yapılanmaların işleri zorlaşıyor.

Ancak, Kurtlar Vadisi dizisine özellikle *Star TV*'ye geçtikten sonra bir haller oldu. Doğrusu şimdiye kadar bu

yorumu yapmamak için kendimi çok tuttum. Erken bir yorum yapmak istemediğimden biraz bekledim. Dizinin yeni kanalında yayınlanmaya başlamasının ertesinde Şamil Tayyar'ın yazdığı "Kurtlar Vadisi Para" yazısındaki diziye yönelik eleştirilerini de aceleci bulmuştum. Ancak geçen zaman içerisinde Tayyar'ın yanılmadığını gördüm. Dizinin oturmuş karakteri Davut Tataroğlu'nun "kötü medya patronu" imajını yok etmek için senaryoda her türlü numara çevrilmiş. Tataroğlu iyi bir adam olarak yansıtılmıyor ama medya patronu vurgusu neredeyse yok olmuş durumda. Artık Tataroğlu'nun gazetelerinden söz edilmiyor, onun gazeteleri ekranlarda gösterilmiyor.

Belli ki "dizi ekibi *Star TV*'ye geçtikten sonra, dizideki kötü medya patronu Tataroğlu'nu temize çıkarmak istiyor" eleştirilerinden de sakınmak için Tataroğlu'nu doğrudan temize çıkarmıyor. O'nu Gladio'nun adamı olarak gösteriyor ama onun medya patronu olduğuna hiç vurgu yapılmıyor. Öyle ki diziyi *Star TV*'den itibaren izlemeye başlayan bir seyircinin Tataroğlu'nun medya patronu olduğunu anlaması neredeyse imkânsız. Aksini ispat etmek için yaptıkları açıklamalarda Tayyar'ı topa tutan dizi yapımcılarının argümanları hiç de ikna edici değil.

Buraya kadar olanlar bir nebze kestirilebilir durum. Ancak dizideki asıl sürpriz *Taraf*'a yapılan saldırı. Dizide *Taraf* Polat'ın baş düşmanı İskender ile ortak çalışmaya başlayan ve rakibi Tataroğlu'nu bitirmek için İskender'den gelen belgeleri yayımlayan Turan Bey'in gazetesi gibi gösteriliyor. Bunu sağlamak için de *Taraf*'ın *NTV*'den özür dilediği "Kayıtlar Yanlış" manşeti seyircinin gözüne sokacak şekilde ekrana yansıtılıyor.

Bu senaryoya göre Turan Bey'in gazetesi *Görüş (Taraf)* İskender'in ortalığı karıştırıp ülkeyi kan gölüne çevirmek için başlattığı yeni savaşta belge yayımlayarak İskender'e yardım ediyor. Bir sahnede İskender, Turan Bey'e şöyle diyor: "Türkiye'yi anarşiye boğacağım. Elimdeki belgeleri senin gazeten küçük küçük yayımlamaya başlayacak. Tataroğlu, suikast işine beni karıştırıyor. Sen yarın 'Vurulmadan önce Başbakan'la en son kim görüştü ve Başbakan'dan ne istedi' diye bir manşet at."

Tabii ki o "manşet" *Taraf*'ın "Kayıtlar Yanlış" manşetiyle çıktığı günkü gazeteye yerleştirilmiş. Böylece bir yandan Tataroğlu aslında İskender ve Turan Bey tarafından kötülen medya patronu imajı veriliyor (Şamil Tayyar'ın dediği gibi dizinin *Star TV*'ye geçmesinden sonra asli görevi bu olsa gerek) bir yandan da *Taraf*'a mide boşluğundan bir yumruk sallanıyor.

En azından son bölümde iyice ortaya çıkan manzara şu: Kurtlar Vadisi ekibi *Taraf*'ın çeteler, Ergenekon, cunta ve tabii ki derin yapılarla olan mücadelesinden fevkalade rahatsız olmuş. *Taraf* gibi bir gazeteyi bile ülkeyi "anarşiye boğmak" isteyen İskender'in hizmetinde bir gazete olarak yansıtmak istiyorlar.

Kurtlar Vadisi için şimdiye kadar destek yazıları yazmış biri olarak, geldikleri noktayı belirtmek zorundayım: misyonlarına, duruşlarına ve seyircilerine kalleşlik. Hem de, yapımcıların muhafazakâr duruşları ve geniş muhafazakâr izleyici kitlesine rağmen yeni misyonları bu memlekette demokrasiyi savunan *Taraf*'ı arkadan vurmak olsa gerek.

Taraf'ı hem de seyircinin gözünün içine sokarcasına çetenin gazetesi gibi lanse etmek bir tesadüf eseri olamayacağına göre dizi yapımcılarına bir haller olmuş olmalı. Kime ve neye hizmet ettiklerini çok anlamış değilim ama *Taraf*'a saldırmak için mahcup ve sinsi bir yöntem kullanmak en azından dizinin kişiliği ve duruşuna uymuyor. *Taraf*'ı çok destekleyen ve aynı zamanda Kurtlar Vadisi dizisini de izleyen muhafazakâr izleyiciyi kaçırmamak için, sinsi bir yöntem benimsemişler.

Ama benim anlamadığım dizi ekibini, kendi değerlerine ters düşerek ve geniş izleyici kitlesini kaybetme riskini bile göze alarak, böylesi bir saldırı yapmaya yönlendiren dürtü ne? Bu noktada Şamil Tayyar'ın "para" argümanına katılmıyorum. Başka bir itkisel durum olmalı... Bu memleketin kayıtsız ve koşulsuz çetelerle savaşı belki de tek gazetesini, bu memlekette barış isteyen en önemli gazeteyi, *Taraf*ı, anarşi planlarına yardım eden gazete gibi göstermek için hin yöntemler kullanmak nasıl açıklanabilir?

Bu haliyle Kurtlar Vadisi Pusu, Genetiği Değiştirilmiş Organizma gibi...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devletin 'aklı': Psikolojik Harekât birimleri

Emre Uslu 14.11.2009

Dursun Çiçek'in hazırladığı darbe belgeleri eski adıyla Psikolojik Harekât (PH) Şube yeni adıyla Bilgi Destek Şube Müdürlüğü olan birimlerin icraatlarını tartışmaya açtı. Bu yazıda bürokrasi yapılanması içerisindeki psikolojik harekât şubeleri ilgili gözlemlerimi aktaracağım.

Önce bir anı: 1999 yılıydı Emniyet bünyesinde düzenlenen bir psikolojik harekât kursuna misafir dinleyici olarak katılmıştım. O yıllarda, 28 Şubat'ın etkisiyle olsa gerek, yeteneğine bakılmaksızın her kursa bir asker eğitici mutlaka çağırılırdı. O yıl Ahmet Altan'ın yeni kitabı *Kılıç Yarısı Gibi* piyasayı tam anlamıyla sallamış durumda. Kursu veren emekli bir albay (2003'e kadar MGK'daki bu birimde genelde emekli albaylar çalışırdı). Adam PH adı altında soğuk savaş mantaliteli hikâyeler anlatıyor. Toplumun nasıl yönlendirileceğinden söz ediyor. Ahmet Altan, anlatılan "kötü" örneklerden biri. Toplumu kötü örneklerin etkisinden korumak için neler yapılması gerektiğinden söz ediyor. Tabii ki beyaz, gri ve kara propagandadan söz ediyor. Kursiyerler biraz nezaketten, biraz hayretten, daha çok da korkudan hocamız emekli albaya itiraz etmeden "kafa ütöleme seremonisi" haline gelen "kursu" dinliyor. Bu tip kursların Mr. Muhalefet'i ben, adamın biraz duraksadığı bir sırada el kaldırıp, "Harcadığınız bunca paralarla yaptığınız bunca psikolojik harekât mı daha etkili yoksa Ahmet Altan'ın *Kılıç Yarısı Gibi* romanı mı," sorusunu sorunca salon buz kesiyor. Önde oturan üst rütbeli amirlerin bana dönük ters bakışlarını görünce "kötü" adam "Ahmet Altan"ı savunmanın neye mal olabileceğini anlıyorum. Neyse ki hoca o kadar öfkelenmeden soruma cevap vermeye çalışıyor. "Kötü" adamların aslında medyada güçlü olduğundan filan söz ediyor ve Altan etkisini buna bağlıyor. Asıl kıyamet kurs bitip ara verdikten sonra başlıyor. Kursu organize eden şube müdürü burnumun ucuna dikilip "Sana ne, sen burada misafir olarak bulunuyorsun, neden bu soruyu soruyorsun" gibi bir çıkışmayla başlıyor fırça seansları, sonra bir süre devam ediyor. Tabii ki o sorudan sonra bakışlar değişiyor. "Altan'ları savunamazsın" doktrini, o kesimin her bakışında kafama kazınmaya çalışılıyor. Ancak, özel sohbetlerde yanıma gelip, "İyi ki sordun" diyen birçok kursiyerin de bulunduğunu belirtiyim.

Şimdilerde ortaya çıkan belge tartışmasına bakıyorum da o günkü halimi hatırlıyorum. O ihbarcı subay da aralarında olmak üzere; muhtemelen benim gibi düşünen, yapılan bunca saçmalığı, o kurumlar bünyesinde ses çıkarılamamasından dolayı "herkes tarafından onaylandığı sanılan PH operasyonları" zanneden zavallı zihniyete isyan eden, bir veya birden çok subay olmalı.

Bu şubelerin ne işe yaradığına gelince: Aslında “devletin akli” gibi çalışan bu şubeler “devlet biziz” mantığıyla hareket eden bir sürü “kibirli” insan tipiyle doludur. Taşra’da çok önemli görünmeseler bile Ankara’da, en azından şube çalışanları, kendilerini çok önemli addederler. Emniyet’te bu şubelerde çalışan kişiler yurtiçi veya yurtdışı doktoralı, askerdeki meslektaşlarına nazaran, toplumu daha iyi tanıyan ve analiz eden uzmanlardır ama Emniyet’in üst kademesi bunları çok dinlemez.

Her kurum kendi etkinlik alanı içerisinde PH operasyonları yapar. Örneğin polisin yaptığı PH operasyonları çocuklara balon dağıtmak, tarih gezisi yaptırmak gibi faaliyetlerken, askerin PH faaliyetleri “irticayı izlemek” bölücülükle mücadele için makro seviyede PH faaliyeti planlamak olabiliyor.

PH operasyonları, 1980 darbesinden sonra önem kazanan, önceleri MGK bünyesinde Toplumla İlişkiler Başkanlığı çatısı altında yapılandırılan birimlerdir. Özellikle 1990’lı yıllarda PKK’ya karşı yapılan operasyonlara halk desteği sağlamak amacıyla sıkı çalışmalar yürütmüşlerdir. Bunların legal ve illegal olanları mevcuttur. Örneğin PKK itirafçıların “yazdığı” PKK’nın içyüzünü anlatan kitaplar ve onların medyadaki sunumu henüz sorgulanmadı. Örneğin ortaokul mezunu Sami Demirkıran’ın bir hatip gibi yazdığı kitapları, kimse, ‘ortaokul mezunu bir kişi bunca kitabı bu şekilde nasıl yazar’ diye bile sorgulamadı. Bu kitapları köşelerine taşıyan büyük gazeteciler “hangi dürtülerle” bu kitapların tanıtımını yaptı, sorgulanmadı. Yine **Şemdin Sakık’ın sadece andıç olayındaki rolü sorgulandı ama ona web sitesi kurma hakkı veren kararın arka planı ve onun söylediklerinin PH ile bağlantısı sorgulanmadı.** Bu site bizzat PH faaliyeti miydi, sorgulanmadı.

2003 yılında MGK’nın sivilleştirilmesinden sonra bu birimin görevi İçişleri Bakanlığı’na verilmiştir. Ancak birimdeki Asker unsurlar Genelkurmay Karargâhı’nda ve ordu komutanlıkları içinde PH Taburları olarak yapılandırılmış, ancak demokratikleşme süreci içerisinde PH adının negatif algılanmaya başlamasından dolayı adları “Bilgi Destek Şube Müdürlüğü” olarak değiştirilmiştir. Bu arada 1990’lı yıllarda Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ’un da 28 Şubat döneminde MGK’da PH faaliyetlerinden de sorumlu olduğunu belirtelim. Muhtemelen Dursun Çiçek konusundaki Karargâh “duyarlılığı” da buradan geliyordur.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Psikolojik Harekât ve Medya

Emre Uslu 21.11.2009

Üçüncü ihbarcının gönderdiği belgeler arasında Psikolojik Harekât (PH) birimlerinin “Kamuoyu Yaratma” çalışmaları anlatılıyor. Buna karşı en güçlü itiraz Ertuğrul Özkök’ten geldi. Özkök o çalışmalar için “O nasıl bir kafadır ki; şahsen tanıdığım bazı insanlara, hayal ettiği o maymunlukları yaptıracağı gibi bir fikre sahip olabilmiş, onu sormak isterdim” diyerek o planların gerçek olamayacağını ima ediyor. Polemikleri sevmem. Ancak daha önce uygulamaya konulmuş ve *Hürriyet*’te de yer bulmuş PH planlarını da hatırlatmak gerek. Bu planlara gazetelerinde ve köşelerinde yer veren gazetecilerin bunların birer PH operasyonu olduğunu bilip bilmediklerinden emin değilim. Farkında olarak ya da olmayarak böylesi operasyonların parçası olmuş olabilirler.

Örneğin bir dönem PKK’dan ayrılan örgüt mensuplarının anıları yayımlanarak piyasaya sürülüyordu. Bunlar PH faaliyeti olarak PKK ve Öcalan aleyhine kamuoyu yaratma için yapılan faaliyetlerdi. (Göründüğü kadarıyla şimdilerde benzeri faaliyetler AKP ve Gülen Cemaati aleyhine yapılıyor.) Örneğin Sami Demirkıran adlı eski

PKK'ının yazdığı ona yakın kitap bu amaç için yazılmış kitaplar. Bunlar da baştan *Hürriyet*'in başyazarı Oktay Ekşi olmak üzere birçok yazar tarafından kamuoyuna maledilmiştir. Burada Ekşi'nin ve diğer yazarların benzeri psikolojik harekât faaliyetlerinde araç olması bilinçli bir tercih mi yoksa farkında olmadan mı bu işlere girdi işin bu kısmını bilmiyorum.

Şu satırları okuyalım: "Abdullah **Öcalan isimli şeririn** resmini gazetelerde veya yüzünü televizyonlarda görmek yetmiyor. **Ona ilgi duyanların görmesi gereken bir de gerçek yüzü var.** Onlara, PKK saflarında 3,5 yıl kalmış, 300 kadar eyleme katılmış Sami Demirkıran'ın 'Ürperten İtiraf' adıyla yayımlanan anılarından bir kesiti aktarmak istiyorum: 'Diğer okuldan silah sesleri geldi. Okul yakındı. Oraya gittim. Onların eylemi daha feci idi. Bir öğretmen, sekiz aylık hamile eşi, bir de kız çocuğunu, Fidel Kod'un grubu öldürmüştü. Öldürülen hamile kadının karnı da kurşun delikleriyle yarılmış, çocuğun başı dışarı fırlamış. Kız çocuğu iki yaşında mı, üç yaşında mı ne... Baktım elinde ekmek kırıntıları vardı. Öldürülürken herhalde ekmek yiyordu. İki ayrı eylem gerçekleştirerek üç erkek öğretmen, bir genç kadın (o da öğretmen) ve üç yaşlarında bir çocuğu öldürmüştük.' ..." (*Hürriyet*, 21.02.1999)

Yine itirafçı Can Deniz'in yazdığı *Devrimciliğimin Anatomisi ve Tanrımız Apo* adlı kitaba M. Ali Birand, Oktay Ekşi ve daha birçok yazarın methiyeler düzdüğünü bu kitapların PKK'nın içyüzünü anlattığını ifade ettiklerini anımsıyorum. Siz de anımsıyor musunuz Sayın Birand ve Ekşi?

Bir gerçeğin altını çizmek gerekiyor: İtirafçı kitapları denen kitaplarda anlatılan bir çok hikâye ve olay doğrudur ve Öcalan ve PKK'lılar bu terör eylemlerini yapmışlardır. Ancak bu kitapların PH operasyonu olarak medyada yer bulması için haklı bir gerekçe teşkil etmiyor. Yani plan iyiye medyada yer bulur, pespaye bu belgelere sahtedir mantığı çok doğru bir mantık değil. **Bu kitapların yazımı, basımı ve medyada tanıtımının yapılmasını PH faaliyeti olarak düşünüp planlayıp uygulayan kurumların olduğunun altını bir kez daha çizmek gerekiyor.**

Bazen postadan çıkan bir kitap, bazen amatör ruhla yazıldığı iddiasıyla yazarı tarafından elinize tutuşturulan bir kitap da bir PH faaliyeti olabilir ve siz farkında olmadan bu faaliyetin bir parçası olabilirsiniz.

Şimdilerde ortaya çıkan belgeler karşısında bu kadar da olmaz diyenlerin evvelerine bakıldığında, bilerek veya bilmeyerek böylesi işlerin içine girdikleri söylenebilir. O halde şimdi neden girmesinler? **Sanırım o subaylar da o planları yaparken cesareti buradan alıyordu.**

Şu günlerde medyanın bir kısmı salağa yatıp "böyle şey olaamaaaaaaz" diye bağırıyor ama Genelkurmay'ın, Oktay Ekşi'nin ve Ertuğrul Özkök'ün de hata olduğunu kabul ettiği o andıç, Şemdin Sakık'ın ifadelerine dayanılarak uygulamaya konulan andıç, (O andıç sanki çok akıllıcaydı onun için mi uygulama zemini buldu), ve o olaya ilişkin Oktay Ekşi'nin yazdığı utanç yazısı "Alçakları Tanıyalım" başlıklı yazı halen *Hürriyet*'in internet sitesinde duruyor ve PH misyonunu sürdürüyor. O yazıyı *Hürriyet*'in internet sitesinden kaldırıp yerine bir küçük özür notu koymayan zihniyet var olduğu sürece ne kadar pespaye olursa olsun PH planları yapılır ve medya üzerinden uygulamaya konulur. Kimse kimseyi kandırmasın...

M. Ali Birand ve Cengiz Çandar, güçleri yetiyorsa, önce *Hürriyet*'in internet sitesinde o yazıyı kaldırsınlar ve yerine bir özür yazısı koydursunlar. Mahkeme kararıyla tekzip edilen bir yazı internete konulamıyor. Oysa Genelkurmay tarafından tekzip edilen Andıç olayın üzerine yazılan ve yazarı ve yayıncısı tarafından özür dilenen o yazı ise halen internette PH faaliyeti olarak misyonunu eda ediyor...

Birçok PH operasyonu neden hep aynı gazetecilerin üzerinden kamuoyuna yansıtılıyor, sorusuna cevabım basit: Bazı hassasiyetleri nedeniyle.

Bir adım ilerisini anlatmayayım artık... Sizce resmî makamlarca eline tutuşturulan yazıyı "köşe yazısı" diye yayımlamış köşe yazarı var mıdır? Ben de sizin gibi merak ediyorum...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Buluş'

Emre Uslu 28.11.2009

Geçenlerde bir TV programında Ataol Behramoğlu bu memleketin en temel sorununu bir kelimedede açıkladı: "Buluş." Hayır hayır bilim insanlarının yaptığı/yapamadığı buluşlardan söz etmiyor Behramoğlu. Anayasa Mahkemesi'nin verdiği 367 kararını bir "buluş" olarak niteliyor ve "bazen arada kalmış keşfedilmemiş böyle şeyler bulunabilir", "olabilir böyle buluşlar" diyordu.

Behramoğlu'nun ifade ettiği "buluş" fikri ulusalcılar ve anti-AKP bloğu tarafından gerçekten benimsenen bir fikir. 367 kararı bu kesimleri müthiş bir bilimsel "buluş" kadar heyecanlandırdı ama sonu "Erke dönergeci" gibi oldu. Bu muhteşem "buluş" karşısında hizaya geçip hayretten ağızları bir karış açık seyredenler 22 temmuzdaki halkın "buluşu" karşısında dut yemiş bülbüle döndüler. Sonra da öfkeden "kafesler" "kapanlar" "komplolar" hazırlamaya koyuldular. Öfkeyle kalktıkları için de zararlı oturuyorlar bu günlerde...

Establishment 80 yıllık cumhuriyet dönemi boyunca bulamadığı bir çok "buluşu" son 10 yıla sığdırarak müthiş bir başarı kazanmıştır. Bu buluşların temeli 28 Şubat döneminde başlatılan "yargı brifinglerinde" atılmış, öğrencileri de Seyfi Oktay döneminde bu akademiye alınmış "dâhilerdir".

Bütün "buluşları" askerlerimiz ve hukukçularımız bulduğundan fizikçilerimize, kimyacılarımıza ve bilim adamlarına bulunacak bir şey kalmıyor. Sonra da kalkıp üniversitelerimizi "bilim fakiri" diye suçlamaya kalkıyoruz.

Son yıllarda bu tip buluşlar "nano hukuk" metodolojisiyle gerçekleşiyor. Örneğin Albay Cemal Temizöz, neredeyse 1 yıla yakındır hapiste olmasına karşın görevden alınmıyor, Kayseri Jandarma Komutanlığı görevinde kalabiliyor. "Nano hukuk" metodolojisiyle yapılan "buluş" bu durumu şu şekilde izah ediyor: "Zaten hapiste olduğu için delilleri karartma ihtimali yok. Görevden el çektirme bir idari tedbirdir buna gerek duyulmamıştır." Yine ağır suçlarla yargılanan, çete kurmaktan haislere girmiş insanlara "insani" ziyaretler yapılıyor. Bu "nano hukuk" inceliğinde bir "buluş" değilse nedir?

Son Danıştay kararına bakın. Birkaç ay önce verdiği kararda "katsayı düzenlemesi YÖK'ün takdirindedir" diyen bir hukuk kurumu birkaç ay içinde o "takdir" yetkisini kullanan YÖK'ün verdiği karara "takdir dediysek eski kararını takdir ettik o kadar da uzun boylu değil" kabilinden bir kararla itiraz ediyor ve yürütmenin durdurulması kararı veriyor. Şimdi bu "nano hukuk" metoduyla üretilmiş "ince" bir buluş değilse nedir?

Bu “buluşların” bir sorunu var. Dünya ile uyumlu değil. Tıpkı “devrim” arabası veya “Erke dönergeci” gibi. Devrim arabasında benzin unutulmuştu ve unutkanlık bir insanlık hali olarak olağan karşılanabilir ama Erke dönergeci “enerjiye ihtiyaç olmadan çalışan” bir makine olduğu iddiasındaydı. Aynen bunun gibi 28 Şubat döneminde açıktan asker zorlamasıyla “buluşlar” gerçekleşiyordu oysa şimdilerde mucitler o “enerji”ye gerek duymadan çalışıyor. Ne de olsa devir “Erke dönergeci” devri... Emekli subayların “Encümen-i Daniş”de buluşu seyretmeleri yeterli...

Bu “buluşlarla” ülkenin önünü tıkadığından bir türlü Batı standartlarında bir ülke olamıyoruz. Çünkü o ülkelerde buluşu bilim yuvaları bulur, hukuk kepezeliklerine de “buluş” denmez oralarda.

Hukuk kurumlarının mevcut yasaları o ülkelerde de yorumlamaları vardır ve bunlar o ülkelerin tarihinde önemli mihenk taşlarıdır da ama o kararlar patinaj yapan ülkeyi ileri götürmüş buluşlardır. Örneğin Amerikan Yüksek Mahkemesi, *Brown v. Board of Education* olarak bilinen davada verdiği 1954 tarihli kararla zenciler ve beyazlar için ayrı devlet okulların olmasını temel yurttaşlık hakkı olarak eşit yurttaşlık hakkına aykırı bulmuş ve 1896 tarihinden beri uygulanan ayrımcı uygulamaya son vermiştir. Bu karar Amerika’da liselerde okutulan ders kitaplarına girmiş ve Amerika için bir dönüm noktası olarak görülür. Tüm dünyada hâkimler ve hukuk kurumları everensel hukukun prensipleri gereği ilerici adımlar atarken bizde “buluşlar” biraz farklı oluyor. Tıpkı Amerika’daki *Brown v. Board of Education* davasında olduğu gibi sapına kadar eşitsizlik üzerine kurulmuş “katsayı adaletsizliğini” ortadan kaldıran uygulamayı “eşitlik ilkesine aykırı” olduğu gerekçesiyle durduran kararı elbette olumlu ya da olumsuz başka hiç bir sıfat ile niteleyemeyiz. Bunun adı “buluş”tur şapka çıkartılır.

Eğer umurunuzdaysa, ki ben öyle olduğunu sanmıyor ve ona inanmıyorum ama, bu buluşlar sayesinde insanlarımızın devlete, rejime, ve hukuk sistemine olan güvenini kaybettiğinin farkında mısınız? Bu ülkede, çoğunluk imam hatipliler de dahil, kimsenin laiklikle bir sorununun olmadığını, Atatürk’ü ülkenin kurucusu ve kurtarıcısı olarak kabul ettiğini neden bir türlü kabul etmiyorsunuz? Yoksa var olduğunu iddia ettiğiniz sanal korku size azınlık egemenliğini korumak için “buluşlar” yapmanıza yardımcı olduğu için mi o konuda ısrar ediyorsunuz?

Not: Bütün bu “buluş” kepezeliklerinin içinde kutlayabiliyorsanız ben de kutluyorum bayramınızı...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

33 er olayındaki gerçekler

Emre Uslu 05.12.2009

Necati Özgen geçenlerde tuhaf bir açıklama yaparak “33 er olayında hukuki sorumluluk bende değil ama taktik sorumluluk bende” açıklamasını yaptı. Ne demekse? Belli ki hukuki bedel ödemekten korkuyor; taktik sorumluluk bende diye de boş naralar atan mahalle kabadayısı gibi delikanlı komutan pozları vermeye çalışıyor.

Özgen, yaptığı açıklamada, "Bir kere PKK'nın ateşi kestiği falan yoktu. Bu yalan. Saldırıları sürüyordu. Bizim de operasyonlarımız sürüyordu. Biz 21-24 Mayıs 1993 tarihleri arasında büyük bir operasyon yaptık. Çatışmalar sürüyordu. **24 Mayıs günü bu konvoyun yolu kesildi ve 33 erimiz şehit edildi. Ben ertesi sabah helikopterle olay yerine indim. Olayı duyar duymaz zaten birliklerimiz erlerimizi şehit eden ve bazı yolcuları da yanında götürülen terörist grubu takibe almış. Biz bunları hemen kuşattık. Şiddetli çatışmalar yaşandı. 24-28 Mayıs 1993 tarihleri arasında bu grup ile civardaki diğer terörist gruplarla mücadele ettik** (vurgu benim –EU). 33 erimizi şehit eden grubu çevirdik. 34 terörist ölü ele geçirildi. 25 personel kurtarıldı. Aynı bölgede Dağlıtepe Tugayı 55 teröristi ölü ele geçirdi. 33 erimizi şehit edenler etkisiz hale getirilmiş oldu" demiş.

Oysa Bingöl'de, Karakoçan'da ve çevre köylerde gerek olayın birinci elden şahidi güvenlik güçleri gerekse yurttaşlar olayı hiç böyle anlatmıyor. Konunun daha iyi anlaşılması için olay yerine bakmak gerekiyor. Öyle zannedildiği gibi 300-400 teröristin biraraya gelip 50 kişiyi araçlardan indirip kaçırdıkları yer kuş uçmaz kervan geçmez bir yer değil. Karakoçan'a 25-30 km, Bingöl şehir merkezine de 15-20 km uzaklıkta. Görgü tanıklarının anlatımıyla PKK'lı teröristlerin yol kenarına inmesi öğlen saat 2.30 civarında olmuş. Yani 300-400 terörist öğle vakti yol kenarına kadar gelip, ikinci vakti onlarca aracı durdurup 50 kişiyi araçlarından indirip yolun sol tarafında bulunan bir köye götürürken olay yerine 20 dakika mesafedeki Bingöl'de konuşlu birliklerde hiç bir hareketlilik olmamış.

Bölgede PKK'nın yol kesme haberi Bingöl'e ulaşınca Özgen Paşa'nın iddiasının aksine "hemen kuşatma" diye bir hareketlilik olmamış. Teröristler 50 kişiyi –ki içlerinde sivil birkaç kişi ile, o sırada otobüste bulunan bir de trafik polisi mevcut- aldıktan sonra iki-üç saat uzaklıktaki bir köye yürüyerek götürmüşler. Köyde bunları bir yerde bekletip pazarlık unsuru olarak kullanmak istemişler. Ancak böylesi bir pazarlığın mümkün olmayacağı anlaşılınca rehinelere köyden alıp bir kaç saat yürüdükten sonra başka bir PKK'lı grup ile buluşulmuş. Orada da 33 er şehit edilmiş. Kalan 24 kişiyi beraberlerinde götürmeye çalışmışlar. (Muhtemelen yine pazarlık unsuru olarak kullanmak amacıyla. Hatırlayınız Dağlıca'da da 12 eri şehit edip 8 eri de yanlarında götürüp propaganda/ pazarlık unsuru olarak kullanmışlardı.) 33 erin kaçırılışı ve şehit edilmeleri arasındaki zamanın en az 6-7 saat olduğu görgü tanıkları tarafından ifade ediliyor. Geri kalan 24 rehinenin kurtarılması da sabaha karşı 3.00-4.00 sıralarında gerçekleşmiş. Rehinelere de Özgen Paşa'nın iddia ettiği gibi kendi komutasındaki askerî birlikler kurtarmamış. Aksine, Bingöl'de konuşlu polis özel harekât birlikleri, askerî kanatta bir hareketlenme görmeyince isyan durumuna gelmişler. Bırakın bari biz gidip kurtaralım diye, biraz da metazori bir şekilde, gitmişler kurtarma operasyonuna. Bölgeye özel harekât birliklerinin geldiğini gören PKK üyeleri de, muhtemelen kendilerinden zayıf vermek istemediklerinden, 24 kişiyi serbest bırakmışlar. Yani, 24 kişi, girilen bir çatışma sonucu kurtarılmamış. Bu noktada da Özgen Paşa yuvarlak anlatımlarla kamuoyunu yanıltıyor. Serbest bırakılan 24 kişinin de terörist diye öldürülme ihtimali doğmuş. Gece karanlığında özel harekât polisleri, PKK'lıların kendilerini tuzağa düşürebileceğini düşünerek, 24 kişiye, 100-200 metre kala teslim ol çağırısında bulunmuşlar. Anlatılana göre, kaçırılan trafik polisi durumu anlayıp, özel harekât polisi ile konuşarak 24 kişinin kurtulmalarını sağlamış.

Rehineler kurtarıldıktan sonra dönemin Bingöl Emniyet Müdürü Kemal İskender Ankara'ya "rehineler özel harekât birimlerinin yaptığı operasyonla kurtarıldı" notunu geçip, bu not da dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin tarafından Meclis kürsüsünden kamuoyuna aynen bu şekilde duyurulunca Bingöl'de kıyamet kopmuş. Görgü tanıklarının anlatımlarına göre, Bingöl Polisevi'ne kadar gelen dönemin Tugay Komutanı, Kemal İskender'e "Ankara'ya çektiğin bilgi notunda neden 24 kişi 'polis özel harekât birimi tarafından kurtarıldı' notunu geçtin de güvenlik güçleri demedin" diye çıkmış.

Burada temel soru şu: Kurtarılan o 24 kişiyle neden kimse konuşmuyor? **Bu konuda şok yakında yeni gelişmelere hazır olun.** Yetkililere hatırlatmam gereken bir nokta, artık eskiden olduğu gibi "ben söylersem karine olur" devri kapandı. Kim ne anlatacaksa, gerçekleri ve sadece gerçekleri anlatmak zorunda. Yuvarlak laflarla, "taktik sorumluluk" gibi çerçevesinin ne olduğu belli olmayan kavramlarla olayların üstü örtülemez. Ayrıca Özgün Paşa'nın "sorumlular ceza aldı" açıklamasında belirttiği cezaların, ne kadar ve kimlere verildiği de açıklanmalı. Bu "cezaların" nasıl cezalar olduğunu öğrenince siz de şok olacaksınız.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir hayal taciri olarak Türkiye Değişim Hareketi

Emre Uslu 12.12.2009

Son zamanlarda Mustafa Sarıgül'ün başkanlığını yaptığı Türkiye Değişim Hareketi (TDH) yazmak moda oldu. Yazılanlar doğruyu yansıtıyor mu bilmiyorum ama benim şahit olduğum bir olay var ki TDH'nin tam bir hayal taciri olduğunu gösteriyor. Geçenlerde TDH'nin genel sekreteri Hasan Aydın'ın bir konferansını dinledim.

Hasan Aydın, konuşmasında siyasete farklılığa olan ihtiyacı vurguladı ve kendilerinin yeni bir vizyon getireceğinden söz ederek, kısa vadede vizyonlarının, 2023 yılında kişi başına milli geliri 30.000 dolara çıkarmak olduğunu iddia etti. Vurgu yaptığı en önemli noktalardan biri de insanların varsayımlarını bilgi gibi sattığını TDH'nin salt bilgiden hareketle bir vizyon ve değişim önerdiğini ifade etti. Konferans sonuna kadar dolan balon, soru-cevap kısmında tam anlamıyla patladı.

Bir katılımcının 2023'te 30.000 dolar seviyesine çıkmak için gerekli ekonomik kaynağı nasıl bulacaklarına ilişkin sorusuna şu karşılığı verdi: "Türkiye'yi yönetenler iyi yönetmiyor. Vizyonları yok. Örneğin Kanadalıların araştırması ve MTA'nın da onaylamasıyla ortaya çıkan bir gerçek; Türkiye'nin altında, gelecek 1000 yıllık enerji ihtiyacımızı karşılamak için gereken kömür yatakları var. Kanadalıların geliştirdiği yeni teknolojiye göre kömürün petrol ve doğalgaza dönüştürölmesi mümkün. Biz bunu yaparak bile milli geliri bu seviyelere çıkarabiliriz." Bunun gibi uçuk bir projeyle yapacaklarmış bunu. İşin daha kötüşü "uzmanlarımıza hazırlattık" diye anlattığı projenin ekonomik olarak fizibil olmadığından bile haberinin olmaması...

TDH'nin vizyon/projeleri bununla da sınırlı değil. Hasan Aydın hareketin hukukçularıyla yaptıkları çalışmada "Tek Celsede Adalet" projesi getireceklerini ifade etti. Nasıl olacağı noktasında ortaya koyduğu "vizyon"u not etmek zorundayım: "Polis teşkilatına eğer hukuk fakóltesi mezunu polisler alırsanız, ekipler oluşturup müştekinin şikâyetini, şahitlerin ifadelerini, mağdurun ifadesini gidip evlerinde ya da mekânlarında alıp bunları hâkimin karşısına çıkarırsınız. Hâkim de bütün deliller önünde olacağından tek celsede davayı bitirir." Bunları duyunca bir akademisyen "eğer yapacaksanız bile lütfen bu tip bir adalet reformu yapmayın" deme ihtiyacını hissetti.

"Kürt sorununu nasıl çözmeyi planlıyorsunuz" sorusuna da vizyoner bir cevabı var TDH'nin. Hasan Aydın bu soruya şu karşılığı veriyor: "Geçenlerde *Hürriyet* gazetesinde yayınlanan bir araştırma sonucuna göre Kuzey Irak'ta yaşayan Kürtlerin yüzde 80'inin Türkiye'ye katılmayı düşündüğu görölüyor. Bizim buna cevabımız; bizce

hiç mahzuru yok buyursunlar gelsinler.” Açılım konusunda hızını alamayan Hasan Aydın, gittiği İran’da gördüğü manzaradan çok etkilendiğini ifade ederek oradaki en büyük topluluğun Türkler olduğunu, onların da Türkiye’ye katılmak istediğini belirttikten sonra neden Avrupa Birliği oluyor da Türk Birliği olmuyor. Biz Orta Asya ülkeleriyle de birleşeceğiz. Ortadoğu ile de birleşeceğiz “vizyonu”nu paylaştı bizlerle. Ya Türkiye’deki Kürtler ayrılmak isterse sorusuna ise “faraziyelere cevap vermiyorum” diye itiraz etti.

Hasan Aydın’ın elbette makul açıklamaları da oldu. Bu ülkede Kürt, Türk, Alevi, Sünni, Ermeni, Rum birlikte yaşamalı. İnsanlar anadillerinde eğitim almak istiyorsa almalı, buna engel olunmamalı şeklinde beyanlarının olduğunu da not etmeliyim.

Ancak bunları söyledikten sonra kurulduğu ilk günden bu yana farklılıkların barış içinde yaşamasını savunan *Taraf* hakkında “Taraf’ı yayın olarak görmüyorum bana göre o gazete değil tetik” ifadesini kullanması ise ya az önce söyledikleri hakkında samimi değil ya da ne dediğinin farkında değil algısının oluşmasına neden oldu. “*Taraf* da sizin az önce savunduğunuz değerleri savunuyor, bu nasıl oluyor bizim için tetik diyorsunuz ama siz değişimci politikacı oluyorsunuz” sorusuna ise “*Taraf*’taki herkesi kastetmediğini” söyleyerek geçiştiriyor.

“Bu TDH’nin kurumsal görüşü mü” soruma, “hayır, şahsi görüşüm” cevabını veriyor ama TDH’nin genel sekreterliği koltuğuna oturmuş değişimci bir hareket olduğunu iddia eden bir siyasal oluşumun “şahsi görüşünü” kamuya açık bir konferansta belirtmesi de ilginçti. Mustafa Sarıgül’ün de bu konuda ne düşündüğünü merak ediyorum doğrusu.

Ayrıca Hasan Aydın’ın kafasında bir komplo kurgusunun olduğunu, ülkenin dış güçler tarafından hedef seçildiğini, Türkiye’yi yıkmak için tüm dünyanın birlik olduğu yönünden bir bakışı olduğunu da konuşmasındaki satır aralarından çıkarmak çok zor değildi.

Bu arada Hasan Aydın’ın Değişim Hareketi ile Arı Hareketi’nin irtibatının olduğunu, görüşmelerinin devam ettiğini söylediğini de kayda geçirelim.

Bu konferanstan sonra bir akademisyen TDH’ için şu değerlendirmeyi yaptı: “MHP’den daha fazla milliyetçi, AKP’den daha fazla dinci, CHP’den daha laik ve ulusalcı, *Taraf*’tan daha fazla değişim talep eden bir hareket.” Nasıl olacaksa oldu işte... Ben ise Milli Görüş’ün “Adil Düzen”i bile bu anlatılanlardan daha mantıklı, gerçekçi kalıyordu demekle yetindim...

Amacım yeni bir heyecanı başlamadan bitirmek değil. Ama olguları da yazmak zorundayım. Sarıgül’ün “çok iyi kadromuz var” derken kasdettiği “vizyoner kadro” buysa, çok heveslenmemesini, sonucun kendisi için hüsrana olacağını; iktidara gelirse de ülke için hüsrana olacağını görmek için kâhin olmaya gerek yok. Mustafa Sarıgül’ün yapacağı bir değerlendirme varsa burada yer vermeye hazırım...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

33 er olayında yeni sorular

İki hafta önce yazdığım yazıda 33 er olayında yeni gelişmelere hazırlıklı olun demiştim. Doğrusu ben de bu kadar gelişme beklemiyordum ama bu gelişmeler hayra alamet gelişmelerdir. En son, dönemin Malatya Jandarma Alay Komutanı konuştu ve sorumluların Elazığ ve Bingöl'de olduğunu ifade etti. Malatya Jandarma Alay Komutanı'nın bir de sağlam dayanağı var: Mahkeme hakkımda beraat kararı verdi. Hemen söyleyeyim daha da ileri gelişmeler bekleyebilirsiniz.

Dönemin sorumlusu Gen. Necati Özgen NTV 'de Can Dündar'ın konuğu oldu, döneme ilişkin açıklamalar yaptı. Yaptığı açıklamada sorumluluğun Malatya'daki sorumlularda olduğunu açıkladı. Özgen'in NTV 'de yaptığı açıklamalar olayın aydınlatılmasından öte kendini savunma ağırlıklıydı. Kimde Özgen'den kendisini savunmasını beklemiyor. Olayın aydınlatılmasını istiyor. Özgen de tıpkı Genelkurmay yetkilileri gibi sorumluluğu almak yerine "TSK üzerinde asimetrik psikolojik harekât kampanyası var" deyip işin içinden sıyırmaya çalışıyor. Özgen, Dündar'a kızgın bir ses tonu ile "sorabileceğiniz ne kadar soru varsa sorun ki açıkta bir konu kalsın" diyor. Dündar ise belki de konuğunu yatıştırmak için hayati önemdeki soruları sormuyor. Bu soruları aşağıda sıralıyorum. Özgen'in "asimetrik psikolojik harekât" gibi zırva bir cevaptan başka yapacağı her açıklamayı burada yayımlamaya hazırım. Özgen, Dündar'ın programında ya bilerek ya da bilmeyerek birtakım olguları yanlış anlatıyor.

Öncelikle "olay yerine sabah saat 7'de ilk ben indim" diyor. Bu aslında vahim bir durum. Özgen gelene kadar geçen süre içinde Bingöl'den kimse gitmedi mi demek bu? Özgen ayrıca olayda kurtarılan 24 rehine için, "teröristlerin etrafını sarınca teröristler rehinelere bıraktı" açıklamasını yapıyor ki bu da tam doğru değil. Özgen Paşa programda "benim bir prensibim var ormana asker göndermem" dedi. Bu taktik anlayışa göre, askerlerin kaçırılmasından saatler sonra, rehinelere kurtarmak için teröristlerin peşine asker gönderilmeme sebebi bu olabilir mi?

Özgen Paşa "ben askeri ormana sürmem" diye diretince Polis Özel Harekât'ı Özgen'e rağmen gece ormana girip rehinelere kurtardı mı kurtarmadı mı? Özgen bunu da açıklayabilir mi? 24 rehine PKK'lıların elindeyken "ben ormana asker sokmam" diyerek kurtarma operasyonu yapmamak doğru mu? NTV 'de de altını çizdiğiniz "ormana asker sokulmaz" argümanı bütün askerî operasyonlar için geçerli mi? Eğer öyleyse ormanda tutulan 24 rehinenin canından kim sorumlu? Rehinelere kurtarmak için operasyon yapmayacaksanız orada ne için varsınız?

Malatya'dan silahsız askerleri korumak üzere görevlendirilecek korumalar Özgen'in sorumluluk alanı olan Elazığ'a girince Elazığ'dakiler ile değiştirilmesi gerekmiyor muydu? Diyelim Malatya koruma vermedi, bu korumalar Elazığ'dan sağlanamaz mıydı, bunu neden yapmadınız?

Yol kesme eyleminin akşamüzeri beş-altı arasında yapıldığı ifade ediliyor. Birimleriniz yolun kesildiğine dair ilk haberi saat kaçta aldı ve ne yaptı? Buna göre havanın kararmasına en az iki saat daha varken, yani terör örgütü militanları –ki sayılarının 400 civarında olduğunu ifade ediyorsunuz- "havanın karanlığından yararlanarak kaçmadan" bir operasyon yapılabilir miydi, neden yapılmadı?

Erlerin kaçırıldıkları noktaya en yakın karakolun uzaklığı ne kadar mesafedeydi?

Yolun kesildiği bilgisi merkeze ulaşmadı diyelim. Bu durumda, bizim bilgilerimize göre olay yerine yürüyüş mesafesiyle 45 dakika uzaklıktaki ve yol üzerindeki karakol görevlilerinin yoldan hiç bir araç geçmeyince bir tuhaf durum olduğundan şüphelenmemesi olağan mıdır?

Erlerin kaçırılması ile şehit edilmesi arasında geçen 10 saat içinde bir operasyon yapıldı mı? Yapılmadıysa, neden yapılmadı?

Bu soruları sorunca karşınıza "TSK'ya karşı asimetrik psikolojik harekât yapılıyor" diye zırva bir argüman çıkarılıyor. Öncelikle belirtiyim ki, TSK ağlama duvarı değil. Varsa elinizde bir belge çıkın koyun ortaya. Yoksa yukarıdaki sorulara adanıklı cevaplar verip kamuoyunu tatmin edin. Özgen Paşa da çıktığı TV programında olayı aydınlatacağına kendini savunmaya çalıştı. Sanırım TSK'nın da içine düştüğü yanlış burada. Olayı aydınlatıcı bilgiler vermek yerine savunmaya geçince insanlar da "bu işin içinde bir çapanoğlu var" diye üstüne gidiyor. Bir kez daha soruyorum: Eğer zamanında yukarıdaki sorulara cevap arayacak bir hukuk mekanizması işletilseydi, kamuoyunu tatmin edici cevaplar verilip ve sorumlular yargılansaydı, "16 yıl önce olmuş bitmiş bir olay" diye geçiştirmeye çalıştığınız 33 er olayı şimdi yeniden dönüp bir bumerang gibi sizi vurur muydu? Mesele bu kadar basit. Kimsenin TSK'yı yıpratmak gibi bir niyeti yok. Yazdım yine yazıyorum: **Bu ülkenin güçlü demokrasi, güçlü ekonomi ve güçlü orduya ihtiyacı var.** Güçlü ordu için TSK liderliğinin kendini yeniden gözden geçirip, kurumu ağlama duvarı psikolojisinden kurtarıp, mızızlanacağına kamuoyunu tatmin edici cevaplar vererek, yanlış işlerin sorumlularını hukuka teslim ettiğini göstermeli...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

KCK: Açılımı tufaya düşürme operasyonu

Emre Uslu 26.12.2009

Daha önce de belirttiğim gibi KCK, Abdullah Öcalan tarafından post-PKK dönemi için hazırlanmış bir örgüt. KCK'ya yapılan son operasyonları destekleyen güvenlik analistlerinin temel bir bakış açısı var: Derin devlet ile irtibatlı Sabri OK'un yönetimindeki KCK'nın varlığı, derin devletin Açılım sürecini baltalamasına imkân tanıyor ve risk oluşturuyor. Açılımda ilerleme sağlandığında, KCK devreye sokularak süreç baltalanıyor. Dolayısıyla KCK'nın bitirilmesi Açılım sürecinin sağlıklı ilerlemesiyle doğrudan ilgili. Sabri OK'un derin devlet yapılanmasıyla Bursa Cezaevi'nden başlayan ilişkisinin olduğunu, 1997 yılında 28 Şubatçıların Sabri OK üzerinden Öcalan'a haber gönderdiğini, Sabri OK'un Öcalan ve Derin devlet arasında ulaklık yapan bir kişi olduğunu ilk yazanlardan biriyim. **Ancak bu durum KCK'ya en azınsan şu konjonktürde operasyon yapılmasını haklı kılmıyor.**

Son KCK operasyonları aslında son iki yıldır hazırlıkları yapılan çalışmaların bir sonucu. **Bu canlı bir süreç ve zaman zaman bu yapılanmaya yönelik operasyonlar yapılacak ve yapılmalı da.** Ancak son operasyonun zamanlaması dikkat çekiyor.

Bu noktada şu bilgiler önem kazanıyor: **Daha önceki KCK operasyonlarını yerel polis birimleri yaparken son operasyonlar merkezden yönlendirildi. Şimdiye kadar yapılan bütün operasyonlar, illerin inisiyatifıyla yapılıyor ve bir ilin operasyonuna başka iller de destek veriyordu.** Örneğin Diyarbakır KCK'ya operasyon başlatıyorsa, Diyarbakır savcılığının talepleri doğrultusunda başka illerde de operasyonlar yapılıyordu. Ancak son operasyonda yöntem bu değildi. **Değişik illerde iki yıldan beri takip edilen KCK**

dosyalarının operasyona dönüştürülmesi Emniyet Genel Müdürlüğü'nün merkezden talimatıyla oldu. Aynı illerin savcıları, birbirinden bağımsız olarak, terör ve istihbarat birimlerince önlerine getirilen KCK dosyalarına bakıp operasyon düğmesine bastı. Bir iki gün arayla yapılan bu operasyonlarda Ankara'nın oluru olmadan operasyonların aynı zamana denk getirilmesinin oldukça zor olduğu belirtiliyor. **Bundan sonra da KCK operasyonlarının merkezden yönlendirileceği belirtiliyor. İşte bu nokta kafaları karıştırıyor.**

Ayrıca, önceki operasyonların aksine, bu seferki KCK operasyonları beklenen bir KCK eylemini önlemek için yapılmadı. Sadece ellerindeki mevcut delilleri savcıların önüne koyarak, bir anlamda kabaran dosyaların temizlenmesi için yapılan bir operasyondur son KCK operasyonu.

KCK operasyonlarının neden şimdi yapıldığına ilişkin güvenlik çevrelerinde anlatılan iki ana açıklama var. Her iki açıklama da aslında birbirleriyle ilintili. Birinci açıklamaya göre polis uzun zamandan beri elinde biriken delilleri değerlendirip KCK'ya operasyon yapmak istiyordu. Ancak Açılım süreci nedeniyle merkezden bunların ertelenmesi isteniyordu. Bu nedenle de elde yeterince delil olmasına rağmen KCK operasyonları bekletiliyordu. Ancak, Öcalan'ın yeni hücrelerini bahane eden KCK yapılanmasının sokakları savaş alanına çevirmesi nedeniyle "KCK operasyonları neden durduruldu" eleştirisini alan merkez birimler ilk fırsatta KCK operasyonlarının başlatılmasını istediler ve operasyonlar başladı. Böylece polis "bu PKK'lılar sokaklarımızı savaş alanına çevirirken neden bir şey yapmıyorsunuz" eleştirilerini de savuşturmuş oldu.

İkinci açıklama daha çok Emniyet'in iç işleriyle ilgili. **Adı İzmir'deki çete operasyonu ile anılan terörden sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Mustafa Gülcü'nün** kendi üzerine yoğunlaşmış bakışları dağıtmak için merkezin daha önce koyduğu "KCK operasyonlarını bekletin" rezervini kaldırdığı iddia ediliyor. Buna göre Gülcü, –bekli de yakın olduğu İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ı da ikna ederek- KCK operasyonlarını başlatıp bunu kendi hanesine kâr olarak yazdırmak istiyor. Burada, Açılım sürecinde KCK'nın yaptığı taşkınlıklar nedeniyle Bakan'ın ikna edilmesinin çok zor olmadığı da belirtiliyor. Bu durumda Bakan'ı ikna eden EGM merkez yönetiminin, kamuoyu nezdinde sıkışmış olan askerlere de göz kırptığı belirtiliyor. **Bu noktada, Mustafa Gülcü'nün hem İçişleri Bakanı'na hem de askerî bürokrasiye yakın olduğunu not etmek gerekiyor. Ayrıca, Emniyet'in merkez teşkilatında yapılan kritik atamalara da bu gözle bakmakta yarar var.**

KCK operasyonlarını başlatan motivasyon her ne olursa olsun sonuç Açılıma vurulmuş bir darbedir. **Evet, bu yapılanmaya yönelik operasyonlar yapılmalı ancak şimdi mi yapılmalıydı sorusu kafaları kurcalıyor.**

Sonuçları açısından bakıldığında KCK operasyonlarından zararlı çıkan Açılım süreci olmuştur. Bu süreçten kârlı çıkanlar ise, gündemin kayması nedeniyle, adları çetelerle anılan Emniyet Genel Müdür yardımcıları ile Arınç suikastı iddialarına komik bir açıklama yapan TSK yönetimi olmuştur.

Son KCK operasyonu, Açılım, hükümetin bürokratlarınca silkelendi. Geriye "meyveleri" toplamak kalıyor. Bürokrat için sorun çözmek önemli değildir. O, zor kapıldığı koltuğunu nasıl muhafaza edeceğinin hesabını yapar. Gücünü de bu prensibe göre kullanır. Tam da bu nedenle "Açılım süreci bürokrata güvenilerek götürülemez" değerlendirmesinde bulunmuştum.

Bu arada belirtmeliyim ki Emniyet teşkilatının hemen büyük çoğunluğu KCK operasyonlarının yapılması gerektiğini hatta geç kalındığını belirtiyor. Ancak onlar, doğal olarak, süreci polis gözüyle okuyor. Bu noktada siyasi iradenin de –belki de yönlendirilerek- sürece polis gözüyle bakması, Açılım sürecini tıkamıştır. Ülkeye ve hükümete geçmiş olsun...

Genelkurmay doğru söylüyorsa ben de şimendiferim...

Emre Uslu 02.01.2010

Sonda söyleyeceğimi şimdi söyleyeyim. **O hâkime “taciz takibi” yapılıyordu.** Şimdi konuya girebilirim sanırım. Haftada bir gün yazınca konu seçimi yapmak hayli zorlaşıyor. Geçen hafta yazmayı düşündüğüm ancak KCK operasyonu nedeniyle yazamadığım Bülent Arınç’a yönelik suikast girişimiyle ilgili değerlendirmelerim bu haftaya kaldı. Olayı müteakip *Today’s Zaman*’da yazdığım değerlendirmede o askerlerin Bülent Arınç’ın evinin çevresinde güvenlik zaafı arıyor olabileceklerinin altını çizmiştim. **O yazıda, “kiralık arabaları hedefin yakınlarına park ederek güvenlik zaafı araştırılır. İki subay bölgeye biri kiralık iki araçla geldiğine göre kiralık aracı evin yakınlarına park edip resmî araçla dönmek için orada olabilirler. Böylece park edilen aracın o bölgede ne kadar kaldığı ne zamanlar park edilebileceği gözlemlenebilir” değerlendirmesinde bulunmuştum.** Zanlıların ifadelerinde de ortaya çıktı. Gerçekten de zanlılar kiralık arabayı Bülent Arınç’ın evinin yanına park edip ayrılmışlar. Bu da polisin olayı suikast kuşkusuyla araştırmasını daha mantıklı hale getiriyor. En azından Genelkurmay’ın bir albayı izliyorduk açıklamasından daha mantıklı.

Genelkurmay Başkanlığı tarafından konuya ilişkin yapılan üç açıklama da, o subayların ifadeleri de kamuoyunu ikna etmekten çok uzak. Bütün açıklamalar ve ifadeler izlemeye alındığı iddia edilen Albay Baki K. iddiası üzerine kurulmuş. Oysa olayın süreci, süresi, yöntemi ve durumu bu açıklamayı geçersiz kılıyor. Bu iddianın doğruluğunu ya da yanlışlığını ispat etmek çok kolayken Genelkurmay nedense bunu ispat etmek için bir girişimde bulunmuyor. Bu gün herkes biliyor ki bir izleme yapılacaksa önce elektronik izleme yapılıyor. Bunun için de askerî mahkemeden alınmış telefon dinleme ve izleme kararı gerekiyor. **Sözkonusu izlemenin bir yıl süreli bir izleme olduğu iddia edildiğine göre en azından geçen bir yıl içinde Albay Baki K’nın izleme amaçlı telefon ve elektronik iletişim araçlarıyla iletişiminin izlenmesi için verilmiş bir hâkim kararı mevcut mu? TİB’e gönderilmiş böyle bir talep varsa bunu ortaya koyarsınız ve bu şahsın telefonlarını bir yıl süreyle takip ettik deyip belgellerseniz kimsenin itirazı kalmaz.** Oysa Genelkurmay bunu yapmıyor, yapamıyor çünkü böyle bir şey yok. Bırakın izleme için alınmış bir mahkeme kararını, emir bile şifahi olarak verildi deniyor. Bir kişinin şifahi emirle izlenmesi mümkün değil. Zira izleme, takip ve tarassut ile, bireyin anayasal güvence altında olan özel hayatına müdahale hakkı şifahi emirle yapılamaz. Bunu yapanlar kanunen suç işlerler. Hele de Albay seviyesinde bir kişinin şifahi emirle bir kişinin izlenmeyeceğini bilmemesi mümkün değildir. Bu bakımdan “şifahi emir ile izledik” açıklaması da gerçekçi değil.

Bütün bunlara ek olarak ifadelerin detaylarında rastladığımız başka bir tuhaflığı da belirtmek gerekiyor. İfadelerde Albay E.Y.B. “1 yıl bu görevi devam ettirdik. Ama 1 yıl boyunca bilgi sızdığını tesbit edemedik. Görevin sonlandırılması için arkadaşlarımızla konuştuk. Teklifimizi Y. Albay’a ilettik. Temmuz ayıydı. Y. Albay da kabul etti. Ekim ayına kadar bu izlemeye son verdik. Ekim ayında üstlerinden aldığı emir gereğince Y. yeniden göreve devam edeceğimizi söyledi” diyor. Bu noktada Meclis’in tatile girdiği 1 temmuz ile 1 ekim arasında izlemeye ara verilmiş olması da ilginç. **Ele geçirilen krokilerde Meclis Başkanı’nın ev adresi ve diğer bakan ve parlamenterlerin adreslerini gösteren bilgiler olduğu iddia edilmişti. Bu durumda Meclis tatile girip üyeleri memleketlerine gittiklerinde izlemeye ara verilmiş olması da anlamlı oluyor. Zira o dönemde en azından o bölgede izlemeyi gerektirecek yoğunlukta bir parlamenter grubu bulunmuyor.** Yani o askerler aslında Meclis üyelerini izliyordu gibi görünüyor.

Evinde bakanlar ve milletvekillerine yönelik fişleme belgeleri çıkınca ne demişti Fikret Emek? “Bu benim görevim ve ben görevimi yaptım.” Anlaşıldığı kadarıyla “o görev” devam ediyor. Meclis bakalım ne yapacak.

Bir de kozmik büroda inceleme yapan hâkime yönelik izleme sözkonusu. Haki medya, hâkimi izlediği iddia edilen araçta bulunan şahısların sıradan er, aşçı ve elektrikçi gibi aslında izleme görevi olmayan kişilerden oluşmasını fırsat bilerek “izlenme iddiası Aziz Nesin hikâyelerini aratmıyor” diye olayı alaya alıyor. **Oysa izleme konusunu bilenler bilir ki “Taciz Takibi” denilen bir izleme biçimi vardır. Bu izlemede mantık izlediğiniz kişiye “ensendeyiz” mesajı vermektir. İzleme aracına er, aşçı ve elektrikçi gibi kişilerin doldurulması da önlem amaçlıdır.** Buna göre, zaten taciz takibi yapıldığı için, yani takip ettiğinizin bilinmesini istediğiniz için ve takip edilen şahıs bir hâkim olduğu için, yakalanma ihtimalini de göze almak durumundasınız. Yakalandığında “takip etmiyorduk. Bunlar zaten aşçı, elektrikçi” demeniz gerekir.

Olaya el koyan polisler taciz takibine karışan araçları kameraya almıştır. O kayıtlar çıkarsa “olanlar Aziz Nesin hikâyelerini aratmıyor” diyen Uğur Dündar’ın ne diyeceğini merak ediyorum.

Bu olaylara ilişkin yapılan açıklamalarda Genelkurmay’ın yaptığı “bir albayı takip ediyorduk” iddiası doğruysa ben de şimendiferim. TİB, o albayın izlendiğine dair kendilerine gelen talep yazısını gösterebilir **“ben bir şimendiferim/ çuf çuf eder giderim/ ciddiye almayın beni/ TSK’dan özür dilerim”** diye özür yazısı yazacağım...

Hepinizin yeni yılını kutluyorum...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kozmik Oda’dan olay çıkacak

Emre Uslu 09.01.2010

Bir haftadır Türkiye Kozmik Oda’dan ne çıkacağını konuşuyor. Benim iddiam şu: Sekiz mermi olayından sonra ister bir şey çıksın ister çıkmaz Kozmik Oda araştırması bitince olay çıkacak.

Öncelikle, *Yeni Şafak*’a verdiğim söyleşide altını çizdiğim fakat gündeme gelemeyen bir hususa dikkat çekmek istiyorum: “TSK planlı bir karşı operasyonla şimdiye kadar değişik nedenlerle yıpranmış imajını düzeltecek bir hamle de yapabilir. Bu aramaların uzamasını biraz da buna bağlıyorum. Aramalar uzayıp beklentiler yükseltildikten sonra, oradaki hâkim ve savcı çıkıp bunca arama sonunda kanunsuz bir duruma rastlamadık diye açıklama yaparsa, bütün derin devlet ve kontrgerilla hikâyeleri çöpe gider. TSK yönetimi de en gizli yerimizi denetime açtık bir şey çıkmadı artık süttten çıkmış ak kaşığız diyebilir. ...hâkim ve savcılar gelene kadar bilgisayarları temizleyenlerin orayı da temizlemediklerinden emin olamıyorum. **Oradaki suç unsurları temizlenmişse hâkim ve savcının da yapacağı çok şey olmayabilir. Bu da muhalefetin eline koz verir ve hükümeti yıpratmak için bulunmaz bir fırsata dönüşebilir.”**

Bu değerlendirmelerime ilişkin işaretler gelmeye başladı. Ankara’da zihnen ve pratikte de TSK’ya akredite iki gazete temsilcisi, yazdıkları “özel” haberlerle yukarıdaki değerlendirmeyi doğruladılar. Önce “soruşturmayı yürüten yargı mensuplarına yardımcı oluyorlar ve sürecin sonuçlanmasını bekliyorlar. Yargı süreci bitmeden kesin yargıda bulunmuyorlar. Yargı süreci sonunda suç unsuru bir bulguya rastlanmazsa bu süreç TSK’ya olan güveni arttıracaktır” değerlendirmesi basında yer aldı. Bunu takip eden gün de aklama işlemi ikinci yazara geçti

ve Şu "haber" yapıldı. "Hâkim Kadir Kayan, Seferberlik Bölge Başkanlığı'ndaki iki kozmik odaya girmeden önce brife edildi. Kozmik alana girmeye yetkili personel tarafından, odada ne tip bilgi ve belge olduğuna ve dosya düzenine ilişkin bilgilendirildi. Askerler, Kayan'a kurumun çalışma prensipleri, emir ve görev zinciri hakkında da bilgi verdi."

Böylece hâkimin takip ediliyorum Őüphesi ve hâkim ve savcıya gönderilen mermilerin yarattığı negatif etki silinmeye çalışıldı. İkinci günkü haberde ilginç iki ayrıntı da mevcut. **"Olağanüstü durumlarda temas kurulacak sivil kişilerle ilgili kayıtları da gören Kayan, suç konusunu içermeyen ve soruşturmayla ilgisi olmayan gizli bilgi ve belgeler üzerinde inceleme yapmadan dosyaları kapattı."** Haberin final değerlendirmesini Şu şekilde bitiriyor ikinci yazar: "Hâkim Kayan'ın elde ettiğı bilgi ve belgeleri yakinen bilen yetkili askerî personelin 'Şu an TSK'yı töhmet altında bırakacak bir durum yok' değerlendirmesinde bulunduğu ifade ediliyor."

Bütün bunlara karşı Fehmi Kuru, kaynağının koordinatör olduğunu düşündürecek biçimde bir yazı kaleme aldı. Kuru'nun kaynağı da "yargıcın kozmik oda soruşturması sonuna kadar gidecek ve çok başlar düşecek" iddiasında.

Bu durumda iki ihtimal ortaya çıkıyor. Birinci ihtimal, o odaların temizlendiğı ve bundan dolayı "TSK'yı töhmet altında bırakacak bir durum" ortaya çıkmaması. Hal böyle olursa, diğeri, o odadan "başlar düşürecek" sonuçlar doğacağına inanan kesim "hâkim susturuldu adalet kurşun gönderilerek baskı altına alındı" diye yaygara koparacak. Zira bunu destekleyici emareler de görölmeye başlandı. Hâkimin takip ediliyorum Şikâyeti ile mermi gönderilmesi bu görüşü savunanlar için yeterli delil kabul ediliyor.

O odadan "başlar düşürecek bilgiler" çıkması durumunda zaten olay çıkacak. Bu durumda askere akredite gazetecinin satır aralarında kabul ettiğı **"Olağanüstü durumlarda temas kurulacak sivil kişilerle ilgili kayıtları da gören Kayan, suç konusunu içermeyen ve soruşturmayla ilgisi olmayan gizli bilgi ve belgeler üzerinde inceleme yapmadan dosyaları kapattı"** bilgisi iki nedenle önem kazanıyor. Birincisi, asker de o odada sivil temas kurulacak sivil kişilerin kayıtlarının tutulduğunu kabul ediyor. **Sanırım bu bilgi Şu günlerde çok heyecan içinde olan hatta savcı ve hâkime mermi gönderme noktasına getirecek kadar paniklemiş "o sivilleri" rahatlatmak için oraya konuldu. "O dosyalar incelenmeden kapatıldı panik yapmayın" mesajı veriliyor açıkça.** İkincisi, "olağanüstü durum" tanımının kim tarafından ve neye göre yapıldığı konusu. Örneğın darbe hazırlığı bir olağanüstü hal durumu mudur? Bu durumda sivillerle, örneğın milletvekilleri ve gazetecilerle irtibata geçilir mi? Bunların kayıtları var mı? Unutulmasın ki savcının o üç askeri mahkemeye sevkederken ileri sürdüğü iddialardan biri de darbe iddiasıydı. Dolayısıyla, hâkim, darbe girişimini "olağanüstü durum" olarak değerlendirirse, bununla ilgili sivillerle irtibata geçilmiş mi diye de bakabilir.

Bu noktada hâkim ve savcıya gönderilen mermilerin üzerinden parmak izi çıkmaması da, ilk etapta, "mermiden ve kriminal incelemeden haberdar profesyoneller göndermiş olabilir" değerlendirmesine neden oluyor. Zira 16 merminin ve kargo zarfının üstünde parmak izinin bulunamaması çok anlamlı. Kargoya mermileri veren ve avukat olduğunu iddia eden kadının o mermileri kargocuya verirken eldiven giyiyor olması gerekiyor. Sanırım kargocunun da eldivenin de bir anlamı olmalı. O mermili paketle, bir de, önceki yıllarda evine ya da işyerine kargoyla paket gönderilerek öldürölen aydınlar ve politikacılar hatırlatılmak isteniyor olabilir.

Fehmi Kuru'ya not: Taha Kivanç, Ahmet Altan'a ait "Ankara'yı iyi bilen gazeteciler arasında bir fısıltı dolaşıyor, habere ve yazıya dökölmüyor bu fısıltılar ama kulaktan kulağı yayılıyor" değerlendirmesinin kaynağı olarak tahmin ettiğı kişi/ler/i doğru tahmin edememiş. Dolayısıyla kurgu yanlış olunca yazı da baştan aşağı sakat

olmuş. Korumayı önemli kaynağı olgularla değil kurgularla hareket ettiği sürece manipüle edilmeye açık hale geliyorlar...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Elektronik takip' nasıl yapılıyor

Emre Uslu 16.01.2010

Taraf'ın sürmanşetine çekilen bir haberde Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın *Taraf*'ta çıkan bir haber üzerine mahkeme kararı olmadan iki gazetecinin e-postalarını izlettirdiği ortaya çıkıyor. *Taraf*'ın yayımladığı belgede "11 Mayıs 2009 tarihli Taraf Gazetesinde yer alan haberlere temel teşkil eden 2004 yılında hazırlanmış Ö.Kuv.K.İğina ait dört adet belgenin elektronik ortamda internet aracılığı ile bir gazeteciden diğer bir gazeteciye gönderildiği tespit edilmiştir. Genkur. Başk.İğınca söz konusu belgeler incelenmek üzere 12 Mayıs 2009 tarihinde Ö.Kuv.K.İğina'na gönderilmiştir. Komutanlığımızca başlatılan inceleme sonucunda tespit edilen bilgilere dayanarak mahkeme dosyası hazırlanmış ve konu adli mercilere iletilmiştir" deniyor.

Peki, güvenlik birimleri elektronik takibi nasıl yapıyor? Bu soruyu açıklamak için öncelikle dünyadaki elektronik ağların çalışma mantığını bilmek gerekiyor. E-maillerimiz ya da her gün ziyaret ettiğimiz web sitelerinin trafiği dünyada deniz altı kabloları denilen siber kablolar üzerinden sağlanıyor. Yani her ülkeyi dünyanın diğer ülkelerine bağlayan denizlerin altında döşeli kablolar mevcut. Aslında günlük iletişimimiz dünyanın değişik yerlerinde bulunan serverler aracılığıyla sağlanıyor. Hatırlanacağı gibi 2008 yılında Dubai açıklarında yanlışlıkla koparılan internet kabloları Ortadoğu'nun çoğu ülkesinde ve Afrika'da internet trafiğinde aksamalara neden olmuştu. Özellikle Mısır'da internet erişimi yüzde 80 oranında zarara uğramıştı.

Türkiye'yi de dünyaya bağlayan deniz altı internet kabloları mevcut. Bütün iletişimimiz birkaç ana kablo üzerinden yapıldığından güvenlik örgütleri bu ana kabloları stratejik noktalar olarak görür ve onların içinden geçen bilgileri kontrol etmek isterler. **Bu çerçevede Türkiye'deki dört güvenlik/istihbarat birimi ayrı ayrı olarak bu kabloların ülkeye giriş noktalarına değeri yüz milyonlarca doları bulan "kontrol" serverları yerleştirmiştir. Yani birbirinden bağımsız olarak her istihbarat biriminin bu kablolarda konuşlandırılmış "elektronik gümrük kapıları" mevcuttur. Bunlara toplamda milyar dolara yakın para ödenmiştir. Ve tabii ki bu paralar örtülü ödenekten verilmiştir. Bu cihazlar sayesinde Türkiye'ye giren ve çıkan her türlü bilgi ülkeye girerken veya çıkarken bu cihazlara uğrar orada bir kopyası çıkarılır ve daha sonra da ulaşacağı adrese ulaşır.** Bir diğer anlatımla, elinize gelen bilgilerin siz ve muhatabınız dışında başka kimse tarafından görülmediğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. En azından Türkiye'ye giren bilgiler dört kontrol noktasından geçtikten sonra geliyor. "İki kere rafine" yağ kullanan yurdum insanı "dört kere rafine" bilgiye ulaşıyor demek bu.

Bir tür "elektronik gümrük" işlemi gören bu cihazlardan geçen her bilgi kontrol edilmez. Ancak istendiği takdirde, her bilgi kontrol edilebilir. Yani eğer dört istihbarat biriminden biri sizin e-mail adresinizi kontrol etmek istiyorsa o bilgi zaten arşivlenmiştir. O arşivlerin arasından elle konmuş kolaylığı içinde o bilgi bulunup çıkarılabilir. Muhtemelen *Taraf*'ın yayımladığı belgenin nasıl "dolaştığı" bilgisi de bu teknik imkânlar sayesinde mümkün kılınmıştır.

Bu uygulama özellikle 2001 yılı sonrasında gelişen terörle mücadele konsepti gereği hemen hemen bütün ülkeler tarafından yapılmaktadır. Bu noktada kritik olan soru şu: o arşivlenen bilgiye kimin ne zaman ve nasıl

ulaşacağı sorusudur. Görüldüğü kadarıyla *Taraf* ile ilgili Genelkurmay içinde yapılan bir soruşturma kapsamında o bilgilere herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın erişilmiş. Muhtemelen diğer iç istihbarat birimleri de ellerini kollarını sallaya sallaya o depolardan istedikleri kişilere ait istedikleri bilgileri alıp kullanıyorlar. Yani bir anlamda devletin kozmik bürosuna girmek isteyen hâkime direnen güvenlik elemanları ve onları destekleyenler vatandaşın kozmik odasında ellerini kollarını sallaya sallaya cirit atıyorlar ve bu odaların kapısında asılı hukuk kilidi de mevcut değil.

Hrant Dink suikastında olduğu gibi, her gün onlarca tehdit e-maillerine maruz kalan aydınlar ve gazeteciler söz konusu olduğunda bin dereden su getiren, kulağının üstüne yatan ve eliyle yerleştirdiği dört farklı sistemde depolanan bilgileri araştırıp tehdidin kaynağına ulaşmak istemeyen güvenlik birimleri, söz konusu kendileri olunca mahkeme kararı bile beklemeksizin arka odalarında takılı bulunan o elektronik depolara dalıp gazetecilerin bütün e-mail trafiğini hallaç pamuğu gibi attırabiliyor. Bu temel çelişkinin bir felsefik arka planı var: "Devletin güvenliği halkın güvenliğinden daha önemli ve önde gelir." Bu nedenle de söz konusu devlet olunca ne halkın hakkının ne de güvenliğinin önemi kalır.

"Ya hesaplarımıza koyduğumuz şifreler; onlar işe yaramıyor mu" diye soracaklara bir hatırlatma. O şifreleri açtığınız hesaplarınıza koyuyorsunuz e-mailinizin içine yazdığınız bilgilerinize değil. Yani send tuşuna bastıktan sonra yola çıkan bilgiler "elektronik gümrüğe" girerken hesabınız olarak girmiyor matematiksel kod olarak girdiğinden koyduğunuz şifrenin hiç bir anlamı yok. O şifreler sadece o kapıya dışarıdan gelip girmek isteyenler için anahtar. İçeride bulunanlar için öyle bir anahtarın hükmü zaten yok. Teşbihte hata olmasın ama durum biraz Sabri Uzun'un anlattığı gibi: "Hırsız içerdeyse anahtar fayda etmez..."

Gündem elverir ve araya "manialar" girmezse önümüzdeki yazıda sokaktaki telefonların dinlenmesi konusunu yazacağım, ilgisine duyurulur :) Hani şu Bülent Arınç suikastının haber verildiği telefonların ucundaki koca kulakları :)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Balyoz' for dummies (Aptallar için Balyoz)

Emre Uslu 23.01.2010

Balyoz darbe planı ortaya çıkınca "işbirlikçi gazeteciler" hep bir ağızdan i-nan-mı-yo-ruz şarkısını söylemeye başladı. Maksatları gürlü gürlü çıkarıp tartışmayı boğmak. Bunların temel argümanı şu: "Bunların bir kısmı senaryo. İçine eklemeler yapılmış."

Bu nedenle Balyoz planını "dummies" için, özellikle de *Yeni Şafak*'taki "dengelek" ya da "dingilik" arkadaş için bir kez daha özet olarak anlatayım: Öncelikle, elde 2002 aralık ayında hazırlanmış "Balyoz Harekât Eylem Planı" (BHEP) adlı temel bir belge var. Bu belgenin ayrıca "Ek A, B, C" gibi belge üzerinde belirtilmiş ekleri mevcut. Bir de Mart 2003 yılında BHEP'de öngörülen şekilde düzenlenmiş bir "seminer" var. Bu "seminer" rutin yapılan "harp oyunu" toplantıları kılıfı altında yapılmış. Eldeki ana metne ait eklerde yer alan planlar ve listeler dehşet verici. Örneğin BHEP ana metni üzerinde yer alan eklerden birinde İstanbul ve çevresinde oturan ve işbirliği yapılacak sivillerin isimleri, adresleri, telefonları, şecereleri çıkarılmış. Yani sadece isimler sıralanıp geçilmemiş. Bu isimler yerleşik çevresinde bilinen sivil şahıslar. Bir "savaş senaryosunda" sivillerin isimleri neden yer alır? **Hadi bir nedenle siviller savaş senaryosunda yer aldı diyelim. Peki, o senaryoda polis teşkilatına neden yer yok? Oysa bir savaş durumunda, polisin yasal görevi "geri cephe" denilen alanda iç güvenliği**

korumaktır. Bunun için polisler askere bile alınamazlar.

Senaryoda Ergin Saygun ve Süha Tanyeri'nin de adları var. Bu iki komutan Washington'da Anayasa Mahkemesi Başkanı'na suikast yapılan "senaryo"nun aktörü ile yakın ilişki içindeydi. O dönemde Zeyno Baran "Türkiye'de darbe ihtimali yüzde 50" diye yazı yazmıştı. Yani darbelerle "senaryo"ların tuhaf bir kesişim alanı var. Yine, Balyoz'da PKK'dan yararlanmak istenmesi gibi Hudson senaryosunda da generaller Amerikalı yetkililerin **"PKK'nın lider kadrosunu yakalayıp teslim etsek"** önerisine **"Bu AKP'ye oy kazandırır. PKK liderleri teslim edilmemeli"** diye karşı çıkmışlardı. **Bunu bizzat toplantıya katılan bir kaynaktan dinledim.** Hükümetin cebine koyduğu parayla Washington'a kadar giden ve orada **"PKK'lıları teslim ederseniz AKP oy kazanır"** gerekçesiyle PKK liderlerini teslim almak istemeyen generallerin AKP'nin elinden hükümeti almak için Fatih Camii'ni bombalama senaryosu neden absürt geliyor onu anlamadım.

Şunu da sorayım. Balyoz Eylem Planı ve eklerinde isimleri yer alan komutanlar arasında Bülent Arınç'a suikast iddiasıyla gözaltına alınan askerlerden bazılarının adı da var mı?

Hadi diyelim ki o konuşmalar ve o belgeler "senaryo"; be kardeşim bu ülkenin en ebleh adamına sorsalar ve deseler ki "Ülke Yunanistan ile savaşıyor. Yardıma ilk koşacaklar kim olur?," o en ebleh adam bile ilk iki sırayı şu şekilde yapar: 1-Ülkücüler. 2-Dinî gruplar. Özellikle de Çarşamba cemaati sayılır. Kaldı ki bu cemaat o bölgede bulunmasını ve İstanbul'un ortasında kalmaya çalışmasını sizin de milli dava ilan ettiğiniz bir argüman ile açıklıyor: "Biz orayı terk edersek Patrikhane el koyacak. Bunun için bizim üzerimize geliyorlar." Şimdi durum buyken, kendini açıkça devletçi bir pozisyonda konumlandırmış bir Çarşamba cemaatine karşı **"bunlar Yunanistan'la savaşı fırsat bilip isyan çıkaracak. Bu nedenle sıkıyönetim ilan edilmesi lazım"** diye düşünebilmek, bu ebleh zırvalar üzerine "senaryo" yazmak hangi "kurmay zekâlı"dan fışkırır?

O belgeler darbe planıysa korkmayalım. Yapanlar yargılanır süreç biter. Korkmamız gereken, konu kendisine toplumsal destek verecek grupların isyan çıkaracağını varsayan "kurmay zekâlı" komutanların durumu.

O konuşmalardan birinde, bir "kurmay zekâlı"da "bu durumda İç Anadolu'da da benzer durumlar çıkacağından buradaki durumu acilen bastırmamız gerekir. Bunun için şiddet kullanılacaksa kullanılmalı ki bu isyan İç Anadolu'ya yayılmasın" diyor. E be "kurmay zekâlı", bir savaş sırasında İç Anadolu'da isyan çıkabileceğini düşünüyorsan benim vergimden sana yedirilen yemekler haram zıkkım olsun. "Ulan bu ordu İç Anadolu'da bile isyan ile karşılaşacaksa kimin ordusu" diyesi geliyor insanın...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Jenerik Plan'da Boğaz köprülerini korumayı unutmuşlar

Emre Uslu 30.01.2010

Balyoz planı ile ilgili normatif tartışmaları bir kenara bırakarak Çetin Doğan'ın açıklamalarında ve Balyoz planında tesbit ettiğim beş çelişkiyi takdimimdir:

1) Çetin Doğan yaptığı bir açıklamada şunu söylüyor: "Şu hususu özellikle vurgulamak isterim ki, Plan Seminerlerinin dayandırıldığı jenerik senaryolarda hiç bir zaman gerçek siyasi parti ve şahıslardan söz edilmez. Böyle bir durum TSK'nın disiplin anlayışı ve gelenekleri ile bağdaşmaz."

2) Oysa kendisinin de kabul ettiği ses kayıtlarında aynen şu ifadeleri kullanıyor. "İstanbul'un sorunlarını halleden tabii Türkiye'nin sorunlarını halledecektir. O amaçla iç siyasete soyunmuş bir adamın bakalım meseleleri ne hale getireceğini hep birlikte göreceğiz." Dinlemek isteyenler için o sözler aşağıdaki linkte sondan 4. kayıttadır. http://www.samanyoluhaber.com/h_344088_komutanlar-darbeyi-konusuyor---dinle.html

3) Çetin Doğan yaptığı açıklamalarda Genelkurmay ve Kara Kuvvetleri'nden katılım olmamasını 1 Mart tezkeresi nedeniyle oradaki yoğunluğa bağlıyor. Oysa o tezkere 1 Mart'ta onaylanmamıştı. Bu toplantı ise o tezkerenin hazırlıklarının yapıldığı dönemde değil tezkere reddedildikten neredeyse bir hafta sonra 5-7 mart tarihlerinde yapılmıştı.

4) Çetin Doğan bu çalışma için bir savaş halinde cephe gerisinde yapılacak faaliyetlerin senaryosu oynandı diyor. Oysa Genelkurmay kaynaklarının *Yeni Şafak* gazetesine yaptığı açıklamada, Tatbikat Plan Senaryosu'na göre Geri Bölgeler için oynanan senaryoda yer alması gereken hususlar şu şekilde sıralanıyor: "Bu tatbikat 1. Ordu Komutanlığı'nda olduğuna göre İstanbul, İzmit ve Bursa gibi şehirlerimizdeki stratejik hedeflerin korunması, buralara yönelik taarruz ve sabotajlara karşı önlem alınması ve düşmanın kışkırtabileceği içimizdeki etnik yapılar bu bölümde değerlendiriliyor."

Eğer o toplantı geri bölgelerde yapılması gerekenler için yapıldıysa Çetin Doğan'ın senaryoda stratejik hedeflerin nasıl korunacağına ilişkin bir çalışmanın neden olmadığını da açıklaması gerekiyor. Hadi diyelim İzmit'teki kimya tesislerine yönelik önlemleri konuşmayı unuttunuz. Boğaz köprülerini koruma önlemlerini konuşmayı da mı unuttunuz. Bu Genelkurmay'ın öngördüğü geri bölge plan çalışmaları ile çelişen bir durum değil mi?

5) Jenerik senaryonun ilk girişinde Meclis'in sıkıyönetim kararı almadığına vurgu yapılıyor. Oysa bütün konuşmalarda EMASYA planlarının yeterli olmadığına vurgu yapılıyor ve harekât planı Sıkıyönetim uygulamalarının üzerine kuruluyor. Eğer bu bir senaryo ise Meclis'in sıkıyönetim kararı almaması gerçeğinden hareketle o oyunun oynanması gerekiyor. Burada ise tam aksine sıkıyönetim uygulamalarının nasıl olacağı tartışılıyor. Yani senaryoda ortaya konulan ana plana sadık kalınmıyor.

Örneğin Çetin Doğan kapanış konuşmasında halk desteğini "YIPRATAÇAK ADIMLAR ATILMASINA, İÇİMİZDEN BAŞKA TÜRLÜ SESLER ÇIKMASINA MANİ OLACAĞIZ. BU ONUN İÇİN DE BÖLGEDEKİ SIKIYÖNETİM PLANLAMALARINI YENİ BAŞTAN DAHA BELKİ RADİKAL TERTİP VE TEDBİRLERLE AMA YETERLİ GÜCÜ BÖLGEDE BULUNDURARAK, BUNDAN AMAÇ ŞU; BÜTÜN GÜÇLERİ KULLANMAK DEĞİL VARLIĞIYLA CAYDIRICILIK ESASTIR." Şimdi karar vermek gerekiyor. O senaryoya göre Çetin Doğan'ın da kabul ettiği gibi Meclis sıkıyönetim kararı alamamış ise burada oynanan senaryoda Sıkıyönetim planlarını yeni baştan ve daha radikal şekilde tertip etme vurgusu nereden çıkıyor?

Balyoz planının düşman durumu bölümünde "Bu kapsamda; başta öğretim kurumları olmak üzere, kamu hizmetlerinin yerine getirildiği çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarında, irticai hareketin simgesi olan türban ve

başörtüsü kullanılmasında ısrarlı davrandıkları gözlenmektedir” denmekte. Bu planda sözü edilen kadrolaşma argümanını o dönemdeki gazetelerden takip ettiğimizde ilginç bir durum ortaya çıkıyor. Örneğin *Hürriyet* gazetesinin arşivine “AKP kadrolaşma” yazdığınızda 2002 yılı için 14, 2003 yılı için ise 98 sonuç geliyor. Daha ilginç kadrolaşma tartışmaları Balyoz toplantısının hemen arkasından artmış. Nisan ve mayıs aylarında toplam 50 sonuç çıkarken Doğan’ın emekliliğinin ardından bu haberler neredeyse yok olmuş. Bu bir tesadüf mü?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MHP’nin gerilim stratejisini kim yönetiyor

Emre Uslu 06.02.2010

Mecliste MHP ile AKP arasında yaşanan gerilimin “Peygamber” gerilimi olduğu iddia ediliyor. Oysa Osman Durmuş’un konuşmasını yazılı metne bağlı yapması, gerilimin MHP tarafından planlandığını gösteriyor. Ben MHP’nin gerilim stratejisinin AKP’nin açılım stratejisi ile ilişkili olduğunu düşünüyorum. AKP Açılım’ı yeniden tartışmaya başladığı için MHP de gerilimi yükseltiyor.

MHP’nin gerilim stratejisini anlamak için görüşüne başvurduğum bir gözlemci ilginç bir değerlendirmede bulundu. “Devletin derin akli Kasım 2009’dan itibaren MHP’nin MKYK’sında yer almaya başladı. Bu olanlara bir de o gözle bak.”

Konuştüğüm gözlemci, MHP imzalı gerilim stratejisinin arkasında “devletin (en azından bir kanadının) MHP ile ortak hareket edip, Açılım başarısızlıkla sonuçlandıktan sonra AKP’yi iktidardan etme stratejisinin olduğuna inanıyor.” Bunun için de o isme dikkat diyor. O isim dediği kişi 2007 yılından bu yana Devlet Bahçeli’nin danışmanlığını yapan 2009 yılında da MKYK’ya seçilen Hidayet Vahapoğlu.

Gerçekten de Vahapoğlu ilginç bir isim. **Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım’ın telefon defterinde, Ergenekon sanığı/tanığı Ümit Sayın’ın e-mail listesinde, Ergenekon tutuklususu JİTEM irtibatlı Ergün Poyraz’ın not defterinde, Almanya Türk derneklerinin “kahramanlar” listesinde hep bu isim olmasına rağmen şimdiye kadar ilginç bir şekilde hiç gündeme gelmedi.**

Adı ilk kez Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım’ın telefon defterinde basına yansıdı. 1999 yılında *Artı Haber* dergisinde yayımlanan Yeşil’in telefon defterinde Hidayet Vahapoğlu’nun adı ve telefon numarası yer alıyordu. Oysa basın bu isme hiç dikkat çekmedi. Medya’nın derin yazarlarıyla yan yana TV programlarında boy gösteren bu isme nedense Yeşil ile olan ilişkisi hiç sorulmadı.

Bu ismin ayrıca Ergenekon tutuklususu Ümit Sayın’ın Şener Eryugur, Hurşit Tolon ile birlikte e-mail gönderdiği kişiler arasında görünüyor. İddianameye göre, Ümit Sayın’ın haberi olmadan kendi adresinden aralarında Hurşit Tolon ve Şener Eryugur’un da bulunduğu bir gruba e-mail gönderilmiş Ümit Sayın da bu e-mailden sözünü ettiğimiz siyasetçinin uyarısıyla haberdar olmuş. Görüldüğü kadarıyla Ümit Sayın ile en azından e-mail alışverişi yapmış bir siyaset figürü duruyor karşımızda.

Hakkında JİTEM'den para aldığı yönünde belgeler yayınlanan, Ergenekon sanıklarından Ergün Poyraz'ın aldığı notlarda da adı bulunan yeni siyasetçi için şu notlar düşünülmüş:

"Hakan Evrensel'e, MGK'da görevli Hidayet Vahapoğlu adlı albay, 'Ergün nasıl biri' diye soruyor. 'Osman Ak grubundan ayrıl; yakında o gruba bir şeyler yapılacak' diyor. Ardından İhsan Güven öldürülüyor. Bu yemekte söylenmiş, yemekte emniyet müdür yardımcıları da varmış..." "Osman Ak ve çevresine operasyon yapılacak dedi Hüseyin'in MGK'daki devresine. İ. Güven öldürüldü." "MİT'çi Ercüment, Hidayet, Nurettin, Abdülhaluk Çay ayrılmaz üçlü..." (Abdülhaluk Çay, meşhur "Kart-Kurt" "teorisinin" mucitlerindendir –E.U.)

Vahapoğlu hakkında Almanya Türk Dernekleri Koordinasyon Kurulları (ATDKK) Genel Başkanı Tahsin Bayar'ın yazdığı ilginç bir yazı da mevcut. Bayar şunları yazmış:

"...Avrupa'da, devletin yanında olan bütün Türk Kuruluşları Temsilcileri tarafından tanınmaktadır. **Kimileri onu bir üniversitede Hoca olarak tanıdı, kimileri 'Ermeni sorunu ve Terör' konusunda bir uzman olarak. Kimileri azınlıklar konusunda yazar olarak tanıdı onu, kimileri ise iyi bir asker olarak.** Türk kuruluşları, dernek yöneticileri ve vatandaşlarımız onu çok sevdiler. Konferanslarında salonlar tıklım tıklım doluyordu. Yurtdışına görevli olarak çıkan din görevlileri ve öğretmenler, dünyanın her yerinden Burdur'a gelen bedelli askerler onu tanıdılar. PKK, Ermeni ve Rum Terörünü anlattı yıllarca. Azınlıkların yaramazlıklarını, onların Osmanlı'ya ve Türkiye'ye ihanetlerini belgeledi."

Muhtemelen psikolojik harekât konseptinin gereği gittiği ülkelerde "üniversite hocası," "terör ve Ermeni soykırımı uzmanı," "yazar", asıl mesleği ise asker olan Vahapoğlu'nun bu bilgi ve çevresinin MHP'nin gerilim stratejisinde etkisi varsa AKP'nin işi kolay değil. Zira bir akrabası tarafından Rusya'da olduğu iddia edilen Yeşil henüz devreye girmedir. Bu, gerilim henüz tavan yapmadı demektir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir tehdit analizi

Emre Uslu 13.02.2010

Tarafa yazmaya başladığımdan bu yana değişik şekillerde tehditler aldım. Doğrusu eski bir Emniyetçi olmam nedeniyle kendim ve sevdiklerimle ilgili değişik güvenlik önlemleri almamdan dolayı bunları çok önemsemedim. Ancak Yeşil üzerine yazdığım son iki yazı sonrasında aldığım bir tehdit mesajı hem içerdiği grafik objeler ve e-mail adresinin adı ve gönderildiği yer nedeniyle kamuoyu ile paylaşılmalı hak ediyor.

Öncelikle Yeşil üzerine master tezi yazmış bir kişi olarak o çevrenin kapasitesini iyi bilenlerden biriyimdir. Türkiye'de aydınlara yönelik tehditlerin ciddiye alınması gereken nokta, aydınların devletin ideolojik duruşunu kuramsal açıdan eleştirdikleri nokta değildir. Bir başka anlatımla bu memlekette Kemalizmi eleştirmekten dolayı aydının başına bir şey gelmez. **Ancak bu memlekette devlet aygıtı ile mafya organlarının ilişkilerinin operasyonel alana döndüğü alanlarla ilgili araştırma yapan, fikir beyan eden, düşünen ve konuşan aydınların başına bir şey gelmeyeceğinin garantisi yoktur. Bu alanlar Kürt sorunu, Ermeni**

soykırımı iddiaları, Dış Türklerin devlet ile olan bağı üzerinde yapılan çalışma alanları olarak sıralanabilir.

Bu değerlendirmeyi, eski bir Emniyetçi olarak edindiğim bilgi ve tecrübe ile bir akademisyen olarak yaptığım analizlere göre yapıyorum. Hablemitoğlu cinayetini de Hrant Dink cinayetini de Uğur Mumcu cinayetini de Çetin Emeç cinayetini de o operasyonel alanlarla ilişkilendirirseniz daha anlamlı sonuçlar çıkar. **Bu alanlardan en hassas olanı 1990'lı yıllarda yapılan ve şimdilerde unutturulmaya çalışılan gri bölge üzerine fikir beyan etmektir.**

Bu bağlamda bana gelen tehdit, yazdığım alan itibariyle ciddiye alınmalı. Ancak tehdidin kendisinin ne kadar ciddi olduğunun ortaya çıkması için savcılık sürecinin beklenmesi gerekiyor. Bir Emniyetçi olarak bu tip durumları iyi bilen ve güvenliğini alan bir kimseyim.

Ama özellikle şu günlerde şimdiye kadar değinilmeyen alanlarda kalem oynatan yazarları da bilgilendirmek bakımından bu yazıyı kaleme aldım. Yani derin devletin "operasyonel alanına" ilişkin yazı yazarlar araştırma yapanlar fikir beyan edenler, veya o alanda bir şeyler bilenlerin şu günlerde önlemler almasında yarar var. Elbette devletin güvenlik birimlerinin de bu alanlarda çalışanlara özel önem vermesi de gerekiyor.

Tehditçimin seçtiği e-mail adresi çok ilginç. "dangerous_2400@hotmail.com" Açılımı şu: 24 Saat tehlike :) E-mailin içeriği de bir hayli grafik objelerle dolu:

"çalıştığın gazetenin adı taraf... tuttuğun tarafta belli... sana şu kadarını söyliyim köpekliğini yaptığın tarafında seninde..." (biiiiiip kısmı oluyor burası :) "...düne kadar bir adınız mı vardı şimdi ülkeyi bölmeye çalışıyorsunuz ? 3-5 tane gazete yaprağıylamı emeline ulaşacağını zannediyorsun? seninle elbet cadde sokak bir yerde karşılaşırız gör o zaman TÜRK ırkının intikamını..."

İşte e-mailin grafik kısmı: "senin Tarafının sonu belli Cem garipoğlu bi kızın başını kesti türkiye bela okudu, ben senin ve senin gibilerin, özelliklede tarafını yalakalığını yaptığın şerefsizlerin başını kesersem 70 milyon dua okur... yakında karşılaşcaz ona göre... vasiyetini yaz köpek soyu..."

Bu e-mailin gönderildiği IP adresi de ilginç. Yapılan soruşturma şu sonucu veriyor:

194.27.72.122 IP address location & more:

IP address [?]: **194.27.72.122** Copy [Whois] [Reverse IP]

IP country code: TR IP address country: Turkey

IP address state: Kocaeli

IP address city: Kocaeli

IP address latitude: 40.7669 IP address longitude: 29.9169 ISP of this IP [?]: National Academic Network and Information **Center Organization: Kocaeli University**

Özetle katılım Kocaeli Üniversitesi'nin bilgisayarlarını kullanan biri :) Bir eğitim kurumundaki bilgisayarı kullanan, muhtemelen orada öğrenci, bu "yaratıcı" katilciklerin var olması hem o üniversite yönetiminin hem de YÖK'ün sorunu olsa gerek.

Şimdiye kadar yapmadım ama bu tehdidin hesabını elbette yargıda soracağım. Ülkeyi bölmek bir yana, böyle gidersek ülke bölünür diye bağırın bir yazarın tehdit edilmesinin ironik bir durum olduğunu da belirtmek gerekiyor. Tehditçim Öcalan hakkında yazdığım ve PKK'lılar arasında infial yaratan o yazıları okumuş olsa, yüzü kızarır mı acaba?

Belki de katılım tıpkı Ogün Samast gibi, bir Emniyetçi olduğumdan bile habersiz, eline tutuşturulmuş bir fotoğraf kırıntısıyla bir ıssız sokakta karşıma çıkmak istiyor :)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Sondan bir önceki hamle'

Emre Uslu 20.02.2010

Erzurum Özel Yetkili Savcılarının verdiği kararın arkasından kopan toz dumanın arka planında ne olduğunu anlamaya çalışırken Ankara'dan gelen dostumun "sondan bir önceki hamle" demesiyle uyandım. HSYK'nın televizyon ekranlarından izleyip, apar topar verdiği kararlar, Erzurum Savcılarının yetkilerini ellerinden almasından söz ediyordu dostum.

Nasıl yani? demeden başladı anlatmaya. Ona göre son olan olayların başlangıcı, en azından kırılma noktası, Ergenekon operasyonunda emekli generallerin –ki içlerinde MGK genel sekreterliği yapmış olanlar ve ordu komutanlığı yapanlar da var-, gözaltına alınmasının ertesinde yaşandı. Aslında arkası gelebilecek operasyonlarda, gözaltıların ertesinde gerçekleşen üst düzey görüşmelerin ardından ortaya konulan "istifa" opsiyonu karşılığında, yukarıya gidilemedi.

Ocak 2009'da ortaya konulan istifa restinin ardından Ergenekon soruşturmasında yukarıya doğru tırmanış durdu iddiasında Ankaralı dostum. Hükümet kanadı artık böyle şeyler olmaz kanısına varmışken, ocakta sağlanan uzlaşıdan cesaret alan Ergenekon zihniyeti, başlarındaki komutana rağmen harekete geçip "İrticayla Mücadele Eylem Planı"nı hazırladı. İşte Nisan 2009'da hazırlanan ve Erzincan'da uygulamaya konulduğu anlaşılan "İrticayla Mücadele Eylem Planı" böylesi bir "uzlaş" sürecinin meyvesi diyor dostum.

Ona göre, Başbuğ'un kâğıt parçası diye tanımladığı o belge üzerinde bu kadar keskin konuşmasının nedeni, birkaç ay önce sağlanan uzlaşının kendileri tarafından bozulmadığı, o uzlaşmayı yıkmak isteyenler tarafından bir komploya kurban gittiğine olan inancından kaynaklanıyormuş.

Oysa, diyor dostum, Başbuğ etrafına baksa görürdü o uzlaşmayı kimin istemediğini.

Darbelere kesin karşı olan, bu noktada Hilmi Özkök'ten referanslı Başbuğ'un, anlaşmayı bozan taraf olmadığını anlatmak için darbelere karşı olduğunu hem içeridekilere hem de dışarıdakilere mesaj olsun diye özellikle vurguladığını düşünüyor dostum.

Islak İmza'nın kesinleşmesi ve Erzincan'da olan olaylara ilişkin belgeler ortaya çıkmaya başlayınca centilmenlik anlaşmasının yeniden imzalanamayacak şekilde rafa kaldırıldığına inanıyor bu tezi ileri süren Ankaralı tanıdığım. Tam da bu noktada Ocak 2009'da önü kesilen Ergenekon soruşturması yeniden ivme kazanmaya başlayıp bu sefer kararlı bir şekilde yukarı doğru çıkılmaya başlanmıştı ki yeni koalisyonlar devreye girdi, diyor dostum.

O'na göre, Orgeneral Saldıray Berk'in sorgulanmaya çağırılmasının arkasından Ankara'da yaşananlar ile Ocak 2009'da yaşananlar arasında koalisyon kurma açısından büyük paralellikler var. O soruşturma sonrasında Başbuğ'un açıktan Başbakan'a gidip kaygılarını anlattığına vurgu yapan dostum, Saldıray Paşa'nın ifadeye çağırılmasından sonra Ankara'da ortaya çıkan ve kurumlar arasında mekik dokuyan "power borker" zümresinin yaptığı iş açısından sonuç itibarıyla çok bir fark yok. Farklı olan, diyor dostum, bu sefer Başbakan'ın kapısı çalınmadı zira Islak İmza olayı o kapıyı kapatmıştı. Bu nedenle başka kurumların kapısı çalındı ve HSYK'nın pür telaş toplanması da bununla ilgili, diyor dostum.

Bütün bunların Ankara komplolarından biri olabileceğini hatırlattığımda, teorisini daha da ilginçleştirdi: Başbuğ'un gazetelere yaptığı açıklamayı dikkatli oku. Ne diyordu Başbuğ? **"Sabrımız taşarsa hukuk yoluna gideceğiz. Hakkımızı arayacağız. Ben devlet adamıyım. Ama bir sınırı var? Bildiklerimizi halkla paylaşmaya başlayacağız. Elimizdeki pek çok bilgiyi açıklamak zorunda kalacağız."**

Bu açıklamayı şu şekilde okuyor dostum: Hukuk yoluna gittiler işte. "Kamuoyundan gelen 'şantaj yapma' çağrıları ve açıklarız dediği bilgilerin aslında açıklandığında siyasete doğrudan müdahale anlamına gelebileceğini değerlendirmiş olabilir Başbuğ. Özellikle orduyu siyasetin dışında tutmak için çok çaba harcayan Başbuğ'un siyasete müdahale anlamına gelebilecek bilgileri kamuoyuna açılmaya başlaması giderayak onu ilkesiz bir komutan durumuna düşürebilirdi. Bu nedenle 'sondan bir önceki hamle' dediğim hamleyi yaptılar ve dertlerini dinleyebilecek birilerini buldular: Yüksek yargı."

Buraya kadar tamam da anlamadığım nokta, dostumun, Atilla Kıyat'ın yaptığı "Genelkurmay Başkanı, bir gün Kuvvet Komutanlarını alır, istifa ediyoruz derse, bunu Türkiye kaldıramaz" açıklamasını bir de bu gözle okumam tavsiyesi...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşar Büyükanıt dansözse Fatih Altaylı ne

Emre Uslu 27.02.2010

Bu yazıyı özellikle askerler okusun diye yazıyorum. Askerlerin tüm iyi niyetlerinin bazı güç simsarları tarafından nasıl istismar edildiğini anlamaları için elimizde çok güzel bir örnek var şimdi. Geçenlerde Fatih Altaylı, Yaşar Büyükanıt için, yaptığı açıklamadan ötürü dansöz ifadesini kullandı. Büyükanıt'a "dansöz" diyen Altaylı'nın, Büyükanıt Genelkurmay Başkanı iken yönettiği gazetede nasıl "haberler" yaptırdığını anımsatmanın tam zamanı sanırım.

Fatih Altaylı'nın yönetiminde çıkan *Sabah* gazetesinde 14 Ekim 2006'da yer alan tek bir haber, durumu özetliyor aslında. Haberin başlığı aynen şöyle:

"En popüler genelkurmay başkanı, Org. Büyükanıt"

Necla Görgeç'in imzası bulunan "haber"de Büyükanıt'ın nasıl "en popüler" genelkurmay başkanı olduğu bir "araştırma"ya dayandırılıyor. Buyurun o "haber":

"Org. Büyükanıt, internetin en sık ziyaret edilen arama motoru 'google'da hakkında en fazla bilgi bulunan genelkurmay başkanı olarak görünüyor. İnternet kullanıcılarının en sık ziyaret ettiği arama motoru 'google'da hakkında en çok bilgi bulunan genelkurmay başkanı, Yaşar Büyükanıt. Geçtiğimiz ağustos ayında Yüksek Askeri Şura'dan hemen önce Genelkurmay Başkanı olan Orgeneral Yaşar Büyükanıt internet üzerindeki popülaritesiyle diğer meslektaşlarına fark atıyor. Almanya, Belçika, Danimarka, Fransa, Hollanda, İngiltere, İspanya, İtalya ve Türkiye'nin Genelkurmay Başkanlarının aralarında bulunduğu popülarite listesinde Orgeneral Yaşar Büyükanıt hakkındaki arama sonucunda 323 bin sonuç çıkıyor. Büyükanıt'ın ardından ikinci sırayı Fransa Genelkurmay Başkanı Henri Bentégeat 38 bin sonuçla izliyor. Dünyanın en donanımlı ordusu olarak kabul edilen Türk Silahlı Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Büyükanıt hakkındaki her türlü haber büyük merakla takip ediliyor. Dünya genelinde yapılan sıralamada Büyükanıt Türkçe karakterler kullanılmadan yapılan aramada ise İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri Genelkurmay Başkanlarının ardından 407.000 bin sonuçla üçüncü sırayı alıyor."

Sonra bir de alt başlık var haberde. O da çok ilginç: **"Fark Attı"**

Fark attı alt başlığının altında Google'da Yaşar Büyükanıt ve diğer genelkurmay başkanları karşılaştırılıyor. Buyurun:

Yaşar Büyükanıt (Türkiye): 323.000
Henri Bentégeat (Fransa): 38.000
Felix Sanz Roldan (İspanya): 37.100
Giampaola Di Paola (İtalya): 29.400
Harald Kutaj (Almanya): 27.900
Dick Berlijn (Hollanda): 25.800
Richard Dannatt (İngiltere): 16.900
August Van Daele (Belçika): 903
Hans Helsoe (Danimarka): 621

Bu ve benzeri haberlerden oluşan *Sabah*'taki tuhaf değişimi o dönem *New Anatolian* gazetesinde birlikte yazdığım Önder Aytaç ile gündeme getirince Altaylı, yaptığımız yorum nedeniyle "Sabah'ın marka değerine zarar verdiğimiz" gerekçesiyle "500.000 YTL'lik dava açmakla" tehdit etti. Dönemin *New Anatolian* gazetesi

yöneticilerini de Önder Aytaç'ı da arayıp anlamsız tepkiler verdi. O haberlerin kaynağının Büyükanıt olduğunu ima ederek haberleri "en üst düzey komutanlar"dan aldığını söyledi. Asker konusundaki yanıltıcı ve yönlendirici bulduğumuz haberlerin kaynağının da, 'dönemin en üst düzey komutanları' olduğunu iddia etmişti.

Buradan, özellikle askerin ve güvenlik birimlerinin ilgililerine sesleniyorum. Kudretli günlerinizde Google'daki tık sayısından haber çıkarabilen "gazetecileri", yazdığınız andıçlarda "dost" safına yerleştirip sizi eleştirenleri de "düşman" görürseniz Büyükanıt'ın karşılaştığı son ile karşılaşmanız mukadderdir.

Büyükanıt'ın "e-bildiri bir muhtıra değildir" demesi elbette ipe sapa gelmez bir açıklamadır. O bildiri buz gibi muhtıra bildirisi. Ama bu konuda söz söyleme hakkı sanırım en son Altaylı'da vardır. Zira onun başındaki gazete de o günlerde Büyükanıt'ı gaza getirecek haberlerle doluydu. Bunu yazanlara da yüksek perdeden tehditler savruluyordu. Bu toplum Büyükanıt'a gidip ona 2. Atatürk olabileceğini hatırlatan sivilleri unutmadı. Şimdi onu dansözlükle suçlayanlar da ya bu sürecin içindeydi ya da durumun farkındaydı...

Ne oldu da Yaşar Büyükanıt "En popüler genelkurmay başkanı" iken "en popüler dansöz"e dönüştü? Halen muktedir olsaydı yine de "dansöz" olabilir miydi? Büyükanıt'ın kıvırtması dansözlükse Altaylı'daki "dönüşü" nasıl açıklayacağız?

Olimpiyat Komitesi'ne bir önerim var: Bu sefer kaçırdınız ama gelecek Kış Olimpiyatlarında Altaylı'dan yararlanın. Tek ihtiyacınız keskin bir buz pateni ve güzel tüllerden yapılmış bir kıyafet... Altın madalya garanti...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa'daki PKK Operasyonlarına Anlama Geliyor

Emre Uslu 06.03.2010

Avrupa'da PKK'ya karşı başlatılan operasyonları anlamak için Başbakan Erdoğan'ın son ABD gezisini iyi anlamak gerekiyor. Başbakan'ın aralık ayının başındaki Amerika ziyaretinde konuşulan konulardan biri PKK konusuydu.

O ziyaretin basın toplantısı kısmında sorulan bir soruya Obama şu yanıtı vermişti: "NATO müttefikleri olarak topraklarımızın daha kapsamlı savunulmasında birbirimize yardım etmekle yükümlüyüz" demişti.

Obama, ABD'nin PKK'yı terör örgütü olarak tanıdığına vurgu yaptıktan sonra PKK'nın Irak için de bir istikrarsızlık olduğuna vurgu yapıp, Erdoğan ile görüşmesinde, PKK sorununu ele almada, "yakın işbirliği içinde olunmasını" konuştuklarını ifade etmişti.

Obama, NATO müttefikleri olarak iki ülkenin, topraklarının savunulmasında birbirlerine yardımla yükümlü olduklarını ifade ederek, "terörizm konusunda nerede olursa olsun tutarlı bir tutuma sahip olunmasının önemli olduğunu düşünüyorum.

Dolayısıyla askerî açıdan nasıl koordine edebileceğimizi konuştuk" demişti. Bu bilginin üstüne bir de Başbakan Erdoğan'ın nisan ayı içinde yapacağı ABD gezisini gözönünde bulundurduğumuzda Avrupa'da PKK operasyonları için neden düğmeye basıldığı daha da net anlaşılır.

Bir anlamda PKK'ya NATO'nun baş şehrinden başlatılan operasyonla karşında NATO var mesajı verilmek isteniyor olabilir. PKK'ya yakın kaynaklarda da operasyonlardaki ABD parmağına dikkat çekiliyor. Örneğin Fırat Haber Ajansı'nın verdiği bilgiye göre Yeşiller Partisi Senatörü Geert Lambert, ABD yönetiminin Roj Tv'yi susturması için uzun süredir Belçika'ya baskı yaptığını iddia ediyor.

Yine aynı ajansın iddiasına göre operasyondan birkaç gün önce bir ABD heyetinin bu konuda Brüksel'de temas yürüttüğü iddia ediliyor. Operasyonlar bu çerçeveden değerlendirildiğinde PKK'nın silahı bırakmasını isteyen uluslararası güçlerin, PKK'nın bunu kendiliğinden yapmayacağına olan inancı artık giderek daha da pekişiyor.

Özellikle açılım sürecinin başlamış olması nedeniyle PKK'nın, Amerika başta olmak üzere Avrupa ve dünyanın diğer yerlerinde gündemde tutmaya çalıştığı argümanları birer birer çöküyor. Bu da PKK'ya karşı Türk diplomatlarının ellerini daha da güçlendiriyor.

İşin diplomasisi sözkonusu olunca Türkiye'nin özellikle 2000'li yıllardan bu yana başlayan kurumdan kuruma kurduğu ilişkiler de etkili oluyor. Bir başka anlatımla, Türkiye 1990'lı yıllar boyunca teröre karşı diplomasi ayağını sadece hükümetler ve Dışişleri Bakanlığı üzerinden yürütüyordu.

2000 yılından itibaren ise özellikle Emniyet ve Jandarma teşkilatının başlattığı yurtdışı eğitim programlarının sonucunda Avrupa ve Amerika'ya giden güvenlik personeli gerek üniversiteler düzeyinde gerekse de gittikleri ülkelerin güvenlik birimleriyle kurdukları ilişkiler üzerinden PKK olgusunu muhataplarına daha net bir şekilde anlattılar.

Bir noktada diplomatik yollardan, derdini anlatamayan Türkiye bacadan girip o ülkelerin güvenlik kurumlarını bu örgütün neler yaptığına ikna etmiş bulunuyor. Bu noktadan, özellikle polisin gittiği ülkelerde kurduğu ilişkilerden rahatsız olan Ergenekon'a yakın kesimlerin neden rahatsız olduklarının da ayrıca sorulması gerekiyor.

Hükümetin şimdiye kadar yaptığı en büyük diplomatik başarının temelinde içerideki demokratikleşme adımları kadar yurtdışına eğitime gönderdiği güvenlik personelinin katkısı da vardır. O ülkelerde yapılan tartışmalar, düzenlenen konferanslar, yayınların etkisi Türkiye'den doğrudan görülme bile böylesi operasyonların ikna süreçlerinin zeminini oluşturur.

Devlet bu durumu dikkate alarak kurumlar arası ilişkileri olabildiğince güçlü tutmalıdır. Bu çerçevede son zamanlarda Ankara'da kurulması çalışmaları yürütülen INTERPOL'un terör eğitim merkezi bir an önce hayata geçirilmelidir. Burada herkesin aklına takılan soru şu: bundan sonra ne olur? Özellikle PKK yöneticilerinin anlamasını istediğim bir gerçeğin altını çizmek istiyorum.

Batı için PKK'nın silahlı mücadelesine hoşgörü ile bakma dönemi sona erdi. Özellikle önümüzdeki on yıllar boyunca Türkiye'yi de içine alan yeni dünya anlayışında PKK'nın silahlı mücadelesinin yeri yok. Bunun için de PKK silahtan, ya gönüllü olarak ya da zorla, a-rın-dı-rı-la-cak. Operasyona tekniği açısından bakıldığında Avrupa'da yapılan bu tip operasyonlar domino etkisi yapar.

Bir anlamda PKK'ya karşı bir güvenlik ve operasyon kültürünün oluşmasına yardımcı olur. Bu açıdan yapılan operasyonlar başka ülkelerde de yeni operasyonların tetikleyicisi olacaktır. PKK artık çemberin daralmaya başladığını görmek durumunda. Uluslararası dengelerde bir değişiklik olmazsa –İran'a yönelik bir askerî müdahale gibi- PKK'nın işi oldukça zor... acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemil Çiçek ne konuşuyor, nereden konuşuyor

Biraz Ankara'yı biliyorsam Cemil Çiçek'in sahneye çıkıp konuşmaya başladığı dönemlerden huylanırım. Görebildiğim kadarıyla bu zamanlarda Çiçek ya kriz sonrasında birilerine mesaj veriyordur, ya da bir kriz arifesinde konuşuyordur. Çiçek'in Başbakanlık sözcüsü olarak yaptığı açıklamalardan söz etmiyorum. Konuşma dediğim şey Çiçek'in ya yazılmak üzere ya da yazılmamak kaydıyla gazetecileri çağırıp konuşmasından söz ediyorum. Geçen günler de böyle günlerdi. Çiçek önce Bugün gazetesine konuştu. Bu açıklamaların özü iki tartışmalı konuyla ilgili. Birincisi, Balyoz tutuklamalarının ardından Genelkurmay'da yaptığı görüşmelerle ilgili değerlendirmeler yapıyor Çiçek. İkinci konu ise referandumlar konusu. Çiçek konuşuyor ama biz halen kendisinin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ ile mi yoksa İkinci Başkan ile mi görüştüğünü bile bilmiyoruz. Anlaşılan, Genelkurmay İkinci Başkanı ile görüşebildiği ve Genelkurmay Başkanı ile görüşmediği şeklinde. Eğer Genelkurmay Başkanı ile görüşseydi bunu açık açık ifade ederdi kanısındayım. Bu durumda Başbakan'a vekâlet eden birinin Genelkurmay'a gidip 2. Başkan ile görüşmesi tuhaf bir durum oluşturuyor.

Çiçek, açıklamalarında generallerin hep birlikte istifa edeceği iddialarına "Yazılanların hiçbirisi vakıa olarak doğru değildir. İstifalardan tutun da, 'şu şunu, bu bunu dedi'ye kadar, bunların çoğu önyargılı kişilerin temennileriydi" diyor. Ancak "Bu görüşmede size hangi talepler iletildi" sorusuna şu yanıtı veriyor: "Yazılıp çizilen tarzda herhangi bir talep söz konusu değil. Ama, ortada önemli bir durum vardı, elbette bunları konuştuk." O gün için de şu değerlendirmede bulunuyor: "Benim siyasi hayatımda karşılaştığım, yaşadığım çok önemli birkaç günden birisidir o gün. Bunu ben bilirim. Bugün çok farklı bir noktadayız. Diyalog, konuşmak her zaman sorunların çözümünde en geçerli yoldur. Bunların bugün anlaşılması, bugün her şeyin konuşulması mümkün olmaz, ama zaman ortaya çıkarır."

30 yıllık siyasi yaşamınızın içindeki önemli birkaç günden biri ise o gün, ne yaşamış olabilirsiniz? Bu durumda akıl yürütmesiyle şunu söyleyebiliriz sanırım: İstifa edeceğiz demedilerse generaller (Çiçek söylüyor) o zaman istifa edeceksiniz demiş olmalı ki bu kadar önemli bir güne dönsün o gün. Şimdi Dolmabahçe görüşmesine bir de Genelkurmay görüşmesi eklendi. Sanırım bu demokrasi için çok daha vehim bir görüşme olmalı. Gazeteciler bunu da merak etmeli.

Çiçek'in söyleşide altını çizdiği diğer iki konu da, referandum konusu ile Ferhat Sarıkaya'nın ihracına ilişkin değerlendirmeleri. Ben Çiçek'in her iki konuda da doğruları söylemediğini düşünüyorum. Zira kendisi ile birebir görüşen kişilere, referanduma gidilmesinin iyi olmayacağını anlattığını biliyorum. Muhtemelen bu nedenledir ki Deniz Baykal da Başbakan'a Cemil Çiçek ile görüş diyor.

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, "Referandumu Cemil Bey'e sorun, anlatsın" diyor. "Siz referanduma karşı mısınız" sorusuna bu kez şu cevabı veriyor: "Hayır, referanduma karşı olunamaz, bu kendimizi inkâr anlamına gelir. Referandumun özü, gündemdeki konulara vatandaş ne diyor diye görüşünü, kanaatini almaktır. ...Vatandaş bizden daha ileriye görüyor, daha sağduyulu düşünüyor, daha isabetli karar veriyor. Siyasetçiler olarak bizim kafamız karışık, vatandaşın kafası nettir." Baykal'ın neyi kastetmiş olabileceği sorusuna da, müthiş bir kıvraklıkla, sanki Baykal AKP'yi düşünüyor da o nedenle referandumu istemiyor anlamına gelebilecek şeyler söylüyor.

Ferhat Sarıkaya'nın ihracı konusunda Çiçek "Genelkurmay Başkanlığı'nın çok uzun, çok ince aralıklarla yazılmış dört sayfalık bir şikâyet dilekçesi var. Mekanizmayı başlatan Genelkurmay Başkanlığı'nın şikâyet dilekçesidir. Bizim kendiliğimizden başlattığımız bir işlem yok. Bir makamdan, bir talep geliyorsa, bunu incelemek zorundasınız. Ben o ihracın haklı olmadığını düşünüyorum" diyor. Ama Ankara'da konuşulanlar hiç de bu şekilde değil. Aksine HSYK'nın kınama cezası vermeyi önerdiği, ancak gelen mektup ve dönemin Genelkurmay

Başkanı'nın gelip bağıra çağıra konuşmasının ardından Çiçek veya müsteşarının, Sarıkaya'nın ihracını bizzat istediği iddia ediliyor.

Çiçek, Hilmi Özkök'ten geldiğini söylediği dört sayfalık mektubun içeriğini de açıklamalı. Sarıkaya konusunda, kabahati HSYK veya askerin üzerine yıkıp, süttten çıkmış ak kaşık gibi ortalıkta dolaşma devri kapanmalı. Kimin hatası varsa ondan hesap sorulmalı, Buna Hilmi Özkök de, HSYK da, Cemil Çiçek de dahildir.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP'yi kapatma davasında Emniyet'in rolü ve 2011 seçim planı

Emre Uslu 20.03.2010

Bugün ilginç bir gün. Bu yazının konusu AKP'yi kapatma davası. Ben bu yazıyı yazarken açılmış bir dava henüz yok ama belki de siz okurken bu dava açılmış olacak.

Aslında şubat sonundan itibaren AKP'ye yönelik bir kapatma davasının açılacağı konuşuluyor. Sadece bu nedenle, cuma günleri, gazeteciler için ayrı bir heyecanla beklenen günler olmaya başladı. Mart ayı başında Ankara'ya yaptığım ziyarette de bir kapatma davası olasılığının çok güçlü olduğunu, mart sonu itibarıyla bu davanın açılacağını duymuştum. Bu bilgilerimi de 2 mart günü Kanaltürk televizyonunda yayınlanan Merkez Siyaset Programı'nda açıklamıştım. Aldığım duyumlara göre Cumhuriyet Başsavcısı'nın "1200 sayfa civarında bir iddianame hazırladığını, dosyaya yeni deliller eklenmeye devam ettiğini belirterek, mart ayı çıkmadan dava açılacak ve bu da kamuoyuna 'demokrasiyi koruma' adına lanse edilecek. Yani 'AK Parti kapatılmazsa darbe olacak, demokrasi rafa kalkacak' şeklinde bir izlenim verilecek" şeklinde aktarmıştım.

En son Mehmet Baransu'nun bilgilerine dayanarak Yasemin Çongar da bu ihtimale vurgu yaptı. Baransu'nun kaynaklarına göre davanın bu cuma açılabilirliğini öğrendiğini söyledi. Baransu ile yaptığım en son görüşmede, belki biz yazdık diye dava açılma süreci ertelenebilir bu cuma açılmayabilir ama bu dava açılacak değerlendirmesinde bulundu. Bunu dayandırdığı ilginç kaynakları var Baransu'nun. Baransu'nun öğrendikleriyle benim bilgilerimi karşılaştırdınca açılacak davanın en önemli delilinin Emniyet Genel Müdürlüğü'nce verildiği durumu ortaya çıkıyor.

İddia şu: Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'na Ramazan Akyürek'ten sonra atanan Hüseyin Namal, istihbarat birimlerine bir yazı yazarak irticai yapılanmaların yakından takip edilmesine ilişkin bir talimat gönderiyor. Ancak talimatın içeriğinde sorunlar olduğundan talimat ikinci bir yazı ile geri çekiliyor. Cumhuriyet Başsavcısı bu noktada devreye giriyor ve Emniyet'e yazı yazarak bu iki yazıyı istiyor ve delil klasörlerinin arasına koyuyor.

Taraf muhabirlerinin ulaştığı Hüseyin Namal, bu tip uygulamaların rutin uygulamalar olduğunu, böylesi yazılan ve geri çekilen yüzlerce yazı örnekleri bulunduğunu ifade ediyor. Ancak savcılık bu geri çekme işleminin hükümetin baskısı ile yapıldığını değerlendirerek açacağı davanın en büyük delili olarak bu belgeyi iddianamenin ekine koyuyor.

Emniyet'teki uygulamalara bakılacak olursa evet böylesi rutin uygulamalar bulunabilir. Anladığım kadarıyla gönderilen ilk yazının geri çekilmesinin arkasında hukuki neden yatıyor. Gönderilen yazıda, Emniyet'in rutin dili olan "dinî motifli terör örgütleri" yerine, irticai yapılanmaların takibine ilişkin bir dil kullanılıyor. Emniyet'in hukukçuları da, hukuki açıdan tanıımı yapılmamış "irticai faaliyet" gibi geniş bir kavrama dayanılarak kişilerin

takibinin yapılmasının, hem takibi yapan personel açısından hem de emri verenler bakımından suç oluşturabileceğini değerlendirip yazının geri çekilmesini istiyor. Yani tamamen iç süreçlerle verilen bir geri çekme kararı, savcılığın iddiasında, hükümet baskısı ile geri çekilmiş bir kararmış gibi değerlendiriliyor.

Burada Anayasa Mahkemesi'nin daha önce vermiş olduğu "AKP irticanın odağı oldu" kararı kritik bir önem kazanıyor. Savcı bu karara dayanarak yukarıda özetlediğim belgeyi de örnek gösterip "irticanın odağı olmuş bir parti, kurumlara baskı yaparak irticai faaliyetlerin takibini engellediği" iddiasına delil olarak o yazıyı gösteriyor. Konya Emniyet Müdürü her ne kadar rutin bir uygulama olarak nitelese de ve gerçekten de başka iktidarlar zamanında da böylesi uygulamaların bulunabileceği olasılığı mevcutsa da Anayasa Mahkemesi'nin daha önce verdiği "irticanın odağı olmak" kararı nedeniyle AKP iktidarı döneminde "rutin" uygulama, kapatma konusunda delil olabiliyor.

Savcının elinde başka "deliller"i'n de olduğu iddia ediliyor ama en ilginç kulis iddiası, savcının bu davayı demokrasiyi kurtarma hamlesi olarak değerlendirdiği iddiaları. Buna göre savcının, olası bir askerî müdahaleyi, askerin daha assertive şekilde siyasete müdahalesini önlemek bakımından böylesi bir davayı açmaya mecbur olduğu iddiaları.

Bu kulis/olgusal bilgilerin üzerine, sanırım 2006 ağustos ayındaki irtica tartışmalarını hatırlatmakta yarar var. O dönem, Kara Harp Okulu konuşmasıyla irtica tartışmasını başlatan İlker Başbuğ ve onu ikişer gün arayla takip eden komutanlar yüksek tonlu irtica vurgusu yapıyordu. 2010 yılına gelene kadar geçen dönemdeki 30 Ağustos törenlerinde yapılan irtica vurgusu nedense 2006 yılındaki kadar yüksek perdeden değildi. Burada kritik nokta 2007 nisan ayındaki Cumhurbaşkanlığı seçimleriydi. Cumhurbaşkanlığına istemedikleri birinin çıkmasını önlemek için askerler irtica vurgusu yapıyordu. Şimdilerde ise devlet eliti bütün umutlarını 2011 seçimlerine bağlamış durumda. Buna göre 2011 seçimlerine kadar yükseltilecek tartışmalarla Tayyip Erdoğan ve anahtar kadrolar yasaklı hale getirilirse büyük başarı sağlamış sayacaklar kendilerini. AKP içindeki yandaşları da şimdiden referandum olmasın yaygarasıyla o zemini hazırlamaya çalışıyorlar...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anaysa reformu ve MHP stratejisi

Emre Uslu 27.03.2010

AKP'ye açılan ilk kapatma davasından aylar önceydi. AKP'nin kapatılabileceğine ilişkin hiçbir belirti ya da söylenti ortalıkta dolaşmazken Utah'a gelen MHP eski milletvekili rahmetli Gündüz Aktan ile konuşurken şöyle bir şey söylemişti: "Yargıtay'da dosyalar toplanıyor. Böyle giderse AKP hakkında kapatma davası açılır ve AKP kapatılır." Aktan'dan bunları duyduktan aylar sonra AKP'nin ilk kapatma davası gündeme geldiğinde o konuşmayı dinleyen akademisyenlerle bu MHP "öngörüsüne" şapka çıkarmıştık.

MHP son referandum konusunda ilginç bir pozisyon aldı. Şimdiye kadar muhafazakâr seçmene hoş görünecek konularda AKP ile birlikte hareket etti. Başörtüsü konusunda, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı olması konusunda ve YÖK'ün katsayı kararı konusunda MHP AKP'nin de önünde giderek, muhafazakâr seçmen gözünde iyi sınav verdi. Sıra Kürt açılımına gelince de AKP ile arasına çok belirgin bir fark koyarak daha önce AKP'ye oy vermiş milliyetçi muhafazakâr Türk seçmeni gözünde çok olumlu puan topladı. Bu politikalar araştırma şirketlerinin raporlarına da olumlu yansdı. MHP'nin oylarının arttığını gördük.

Anayasa değişiklikleri konusunda aldığı tutumla daha önce özenle sürdürdüğü AKP'ye giden milliyetçi muhafazakâr oyları yanına çekme stratejisi ile taban tabana ters bir hamle yaptı MHP yönetimi. Bu tutumun tabana nasıl yansıdığını anlamak için toplumda sinir uçları olarak belirlediğim ve öngörülerinde şimdiye kadar hiç yanılmamış, eşik bekçileri konumundaki AKP ve MHP'li çevrem ile konuştuğumda, toplum tabanında MHP'nin anayasa değişikliği konusundaki tutumunun onaylanmadığını gördüm. Örneğin, asla MHP haricinde bir partiye oy vermez diye düşündüğümüz bazı MHP'lilerin bile son tutumu nedeniyle Bahçeli ve MHP yönetimini ağır bir şekilde eleştirmeye başladığını gördüm. MHP ve AKP'li tabanın çoğu bu anayasa değişikliğinin desteklenmesi gerektiğine inanıyor. MHP tabanı halk olarak bu paketin önlerine gelmemesi gerektiğini, MHP'nin bu değişikliği desteklemesi gerektiğini ifade ediyorlar. Önlerine gelirse referandumda evet oyu vereceklerini açıkça ifade ediyorlar. Bir MHP'li tanıdığım "bu anayasa paketine hayır demek 27 Nisan efekti yapar" uyarısında bulunuyor. Bir başka MHP'li, AKP'nin bu hamleyle şimdiye kadar milliyetçi muhafazakâr seçmen gözünde olumlu puan toplayan MHP'yi CHP'nin yanına savurduğuna dikkat çekiyor. "AKP'nin hamlesine şapka çıkardım, bir hamleyle, MHP'nin şimdiye kadar biriktirdiğini bitirdi" değerlendirmesi de bir başka milliyetçi muhafazakâr seçmene ait.

Şimdiye kadar kendi politikaları açısından çok akıllı stratejiler belirleyen MHP yönetiminin, hele Vedat Bilgin gibi bir siyaset bilimcinin bu toplumsal algıyı okuyamamış olması imkânsız. AKP'nin, anayasa referandumunu bir demokrasi referandumuna dönüştüreceğini, böylece şimdiye kadar MHP'ye meyletmış potansiyel oy tabanını bu şok tedavisiyle yeniden yanına çekmeyi hesapladığını MHP yönetimi elbette hesaplıyordu. O halde referandumla kendi seçmeniyle yüzleşme olasılığını bile göze alarak anayasa paketine karşı çıkan MHP'nin hesapladığı daha derin bir plan mı var?

İşte bu noktada rahmetli Gündüz Aktan'ın yukarıda anlattığım "öngörüsü" aklıma geliyor. MHP yönetimi içinde, 2009 MKYK denkleminde daha da güçlenen, çok etkili ve hangi Başbuğ'a hizmet ettiğinden emin olamadığımız "derin yapıların" mevcudiyeti biliniyor. Bu yapıların anayasa referandumu sürecinde ağırlıklarını koyup, MHP'yi CHP'nin yanına savurma pahasına ve şimdiye kadar muhafazakâr taban nezdindeki kazanımlarını hiçe sayarak, devlet içindeki ortaklarıyla birlikte, MHP üzerinde bir "short-cut" stratejisi uyguladıkları değerlendirmesi mevcut.

Buna göre, AKP'nin kapatılıp, Tayyip Erdoğan ve etkili AKP'li liderlerin budanmasından sonra meydanın MHP'ye kalacağı hesabı yapılıyor. Kapatma kararını müteakip yapılacak seçimde de MHP'nin alternatifsiz olarak seçim kazanabileceği değerlendiriliyor. Şimdiye kadar tek yaptıkları sosyal mühendislik projesi olan MHP içindeki derin yapılar "jump-start" hesabı yapsa da hesaplamadıkları birçok belirleyici mevcut. Bunlar içinde muazzam mobilizasyon gücü olan sosyal networkların anayasa oylamasında şimdiden tavırlarını belirledikleri ve bu referandumu bir demokrasi referandumuna dönüştürme noktasında kararlı tutum aldıklarını belirtmek yeterli sanırım. Bahçeli'ye ve Vedat Bilgin'e tavsiyem bu süreci ne yapıp yapıp referanduma bırakmadan halletmek. Eğer süreç referandum ile sonuçlanırsa, MHP'yi, 367 kepezeliğinde ANAP ve DYP'nin takındığı tutum nedeniyle seçimlerde hezimete uğraması gibi bir son bekliyor... Konuştuğum bazı analistler ise, bu planın, AKP'nin geliştirdiği bir siyaset stratejisi olduğunu, böylece MHP'yi de CHP'nin yanına itip 2011 seçimlerini garantilemeyi hedeflediğini belirtiyor. Bu da yabana atılacak bir tez değil...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ulusalçılara dair iç muhasebemdir

Emre Uslu 03.04.2010

Bu yazı, bu köşede okuduklarınızın aksine, bir analiz yazısı değildir. Bir gözlem yazısı diyebilirsiniz. Doğal olarak da sübjektif bir yazı. Konu Türkiye'deki mevcut ulusalcı profili. Bu profilin içine televizyonda program yapan ulusalcılardan, ulusalcılık adına programlara çıkan kanaat önderlerine ve tabii ki internet yorumcularına kadar hatırı sayılır genişlikte bir kitle giriyor.

Bunları ele alıyorum zira her köşe başından, her internet sayfasından, her haber veya yorum yazısının altından ve arkasından kafalarını uzatıp faşist bakışlarla bağırıyorlar: "Biz bir güruh olarak bu dünyalı değiliz; yarattığımız sürreel dünyanın komplolarıyla, kendi kompartımanlarımızda yaşamaktan hoşlanıyoruz; durumumuzu tartışmaya açıp rahatımızı bozmayın" der gibiler. "Gerçeklerden korkuyor ve onun karşısında gittikçe küçülen, devlerin pireye dönüşmesi hikâyelerindeki zavallılara dönüşmekten korkuyoruz, bu nedenle de mevcut gölgelerimizi gerçek zannedip onunla avunuyoruz. Üzerimize ışık tutanları karanlık dünyamızdan kıyırık analizlerle ötekileştirip kaçırıyoruz. En azından yakınlarımızdan kovuyoruz. Duygu ve düşünce dünyamızla, akıl yürütme biçimi, algı seviyesi ve elbette anlatım biçimi olarak normalin altında bir akılla düşünüyor, konuşuyor, yazıyor ve daha çok da küfrediyoruz" şeklinde haykırıyorlar. Hayır hayır, bunların çoğunluğu böğürüyor. En azından bende yarattıkları algı bu.

Sonra aklıma dehası ve siyaset yetenekleriyle Atatürk geliyor. Bir vizyoner ve o vizyonun misyoneri olarak ülkesine çizdiği ufuk çizgisine bakıyor ve hayretler içinde kalıyorum; bu kadar akıllı ve gerçekçi bir liderin adının etrafında kümelenmiş ve onun adıyla hareket eden bu kadar akılsız ve gerçeklerden uzak bir kitlenin oluşmasına şaşıyorum, ürperiyorum.

Bu gelgitleri yaşarken aklıma tanıdığım, sahici ve samimi ulusalcılar ve Kemalistler geliyor. Hakikaten objektif ve kendisinden emin, beraber görüntü verdikleri kitlenin aksine, nobran tutumlardan alabildiğine uzak ve derinlikli analizleriyle mevcudiyetleri içimi rahatlatıyor. Sizin gibi sağduyulu ulusalcılar ve Kemalistler neden ortalıkta değil; oysa bu toplumun akli sağlığı için en başta size ihtiyaç var? dediğimde aynı cevabı alıyorum: Raiting yarışında bize yer yok.

Bu cevap bana televizyon programına birlikte çıktığım iki ulusalcı generalin, televizyondaki görüntülerinin aksine, reklam aralarında birden bire olabildiğince makul ve mantıklı insanlara dönüşmesini ve her ikisiyle de aynı düzlemde konuşmaya başlamamızı hatırlatıyor. Hatta komünistlikten ulusalcılığa giden yolda birçok istasyona uğramış, birçok renge boyanmış, ama önüne gelene dönek yaftası yapıştıran küçük parti lideri hakkında söyledikleri ve ağzımı açık bırakan o sözleri uçuşuyor kafamda. "Bunları televizyonda neden söylemiyorsun" soruma, "bunlar off the record değerlendirmeler" cevabı geliyor aklıma. Sonra, reklam arası biterken, kendi aralarında "tartışmayı alevlendirelim" şeklinde konuşmalarını fark edişim, ve bunu anlayınca da "sizin şahsınıza yönelik bir şey yok" cevabını anımsıyorum...

Bu düşüncelerle kafam karışırken ulusalcı dostlarımla sağladığı o kafa konforu çok uzun sürmüyor. Kafamı çevirdiğimde karşıma çıka ulusalcı bir televizyon programcısı ve yorumcusu, bir internet Kemalisti, bir köşe yazarı bu kafa konforumu dağıtıp o acı soruyu bana yeniden hatırlatıyor: Ulusalcılık adına ortalıkta dolaşanlar, yorum yazarlar, küfürler savuranlar nobran aptallar mı yoksa akıllı tiyatrocular mı?

Bu soruya kendimce cevaplar bulmaya çalışıyorum. Örneğin milliyetçilikle akli birleştirmenin özünde yanlış olduğunu, bu nedenle de bu sorunun aslında salakça bir soru olduğunu düşünüyorum. Sonra "en azından tutarlılık" diye bir iç ses mırıldanıyorum. Kendi içinde tutarlı ve kendi olgularından hareket eden bir gerçeklik düzleminden konuşamazlar mı diye hayıflanıyorum.

Sonra acaba ben mi çok ideolojik bakıyorum bende mi bir sorun var, sorularıyla kendi olgularımı ve gerçekliklerimi mıncıklıyorum. Aklım ve vicdanımla empati yapmaya çalışıyorum. Bir ulusalcının programını seyretmeye kendimi zorluyor, ve o düzleme ait olgusal gerçeklikleri yakalamaya ve bu insanları o gerçeklik

içinde yeniden anlamaya ve hakikaten olumlamaya çalışıyorum. İdeolojiyi ya da felsefi ayrılıkları bir kenara bırakın, en temel olguları görmezden gelip konuşan bu profesörler, gazeteciler veya aydınlar –internet yorumcularını saymıyorum bile- bende aynı hissi uyandırıyor: Çukurova tarlalarında kuyudan su çekmek için olanca gürültüsüyle pat pat pat diye bağırان mazotlu su motorlarını...

Kuşkusuz aklımdan iyi duygular geçmiyor bu çelişkileri görünce. Galiba bu insanlara karşı Perihan Mağdenleşiyor muyum diye düşünüp kendime kızıyorum. Mağden'in o yaralayıcı üslubuyla düşünmek –çok haklı gerekçeleri olsa bile- utandırıyor beni. Sonra "aynadaki yılan ısırmaz" diye düşünüp, aksiyona dönüşmediği sürece, aklımdan geçen negatifliklerin kimseye zarar vermeyeceğini düşünerek farklı bir düzleme geçmeye çalışıyorum. Son dönemde olgusal gerçeklik de aramıyorum bu insanlarda sadece samimiyet arıyorum. "Reklam arası samimiyet"lerin ekranlardan görünür olmasını istiyorum. Çok şey mi istiyorum?

Cevabınız evet ise, karanlık odalarınızda yarasa arkadaşlıklar diliyorum...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korkuyla umut arasında Kıbrıs seçimleri

Emre Uslu 10.04.2010

Kıbrıs Girne Üniversitesi'nde düzenlenen Uluslararası Yükseköğretim Çalıştayı için geldiğim Kıbrıs'ta önümüzdeki hafta yapılacak seçimlerin gidişatını gözlemleme olanağı da buldum. Çalıştay'a ilişkin analizimi daha sonraki bir dönemde yazacağım. Bugün seçimleri yazmak istiyorum. Kampanyası sırasında Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ile konuşma fırsatı buldum. Talat "Ya Dün Ya Dünya" sloganıyla değişim ve çözüm vurgulu bir kampanya yürütüyor. Seçimlerdeki en büyük kozunun da çözüm vizyonunun sürdürülmesi olduğunu düşünüyor. Burada çözüm, umut demek. Talat da bu umudun üzerine oynuyor. Konuştuğum halk Ada'da çözümün uzak bir ihtimal olduğunu düşünüyor. Bu nedenle de Talat'ın kazanamayacağını söyleyenler var. Buradaki 40 bin civarında oy kullanma hakkı olan Türkiye Türkleri Talat'a kırıgın olduklarını gizlemiyorlar. Onu Rumcu olmakla suçlayanlar bile var. Genç jenerasyon Kıbrıslılar Talat'ı destekliyor. Yaşlı Kıbrıslılar Derviş Eroğlu yandaşı gibi görünüyor. Bu denklemde Talat ve Eroğlu'nun kemik oyu eşit gibi görünüyor. Türklerin tutumundaki değişim seçimi kimin kazanacağını da belirleyicisi olabilir. Bu da ibreyi Eroğlu tarafına yönlendiriyor.

Ancak hemen herkes son dört günde bir şeylerin değişebileceğine inanıyor. Seçmenin renginin son dört gün içinde belirginleşeceğine inanıyor halk. Bu inancı destekleyici gözlemler de edindim. Talat'ın kampanyasının arkasından gezdiğim esnaflar tuhaf bir tutum içinde oylarını gizleme gereği hissediyorlar. Talat taraftarları da bu durumun altını çiziyor ve halkın kendisini tehdit altında hissettiğini vurguluyorlar. Bu nedenle de anketlerde Eroğlu lehine görülen yüzde 10 farkın gerçeği yansıtmadığını ifade ediyorlar. Gözlemlediğim kadarıyla özellikle Türkiye kökenli Kıbrıslılar pozisyonlarını açıkça söylüyor ve Eroğlu'nu destekliyorlar. Bunu açıklamaktan da çekinmiyorlar. En diplomatik davrananı bile bunu hissettiriyor. Oysa Kıbrıs Kökenli yurttaşların kimi desteklediğini ortaya çıkarmak için uzunca bir süre konuşmanız gerekiyor. Talat'ın en açıktan destekçisi bir Kıbrıslı "elbette gönlümüz Talat'tan yana" dedikten sonra o baskıyı anımsatıyor ve "ismimizi yazmayın" diyor. Baskının ne tür bir baskı olduğunu anlatmalarını söylediğimde polisin yazdığı trafik cezasından maliyeci baskısına her türlü baskı ile karşılaşabileceklerini söylüyor ve Eroğlu hükümetinin baskı yaratabileceğinden korktuklarını ifade ediyorlar.

Talat'ı destekleyenler bile Ada'da nihai çözüm olasılığını çok az görüyorlar. Onlar da Türk askeri burada kalmalı görüşündeler. Ancak diyorlar, Talat çözüm sürecini canlı tutuyor ve bundan biz kazançlı çıkıyoruz. Talat'ın seçim ofisinde konuştuğumuz destekçileri Rum kesiminde özellikle Kilise'nin Derviş Eroğlu'nu desteklediğini, ona "başarı dileklerini ilettiğini" vurguladıktan sonra onların Eroğlu'nu destekleyerek Türk tarafını köşeye sıkıştırmak istediklerini ifade ediyorlar.

Türkiye'nin kimi desteklediği noktasında da ilginç görüşler var. Kıbrıslı Türkler AKP'nin Talat'ı desteklediğini düşünüyor. Bu durumu Talat yanlıları da ima ediyor. Örneğin bir Talat destekçisi Kıbrıslı, Türk elçiliği ile iyi ilişkileri olan Türkiye kökenlilerden duyduğu kadarıyla Türk elçiliğinin Talat'tan yana el altından destekler verdiğini söylüyor. Kuşkusuz bu, parti yanlısı bir tutum olabilir. Bu noktada en ilginç değerlendirmeyi kampanyada aktif bir yurttaş yapıyor: "Derin Türkiye Derviş Eroğlu'nu destekliyor diğerleri de Talat'ı."

Bu belirsizlik içinde Talat özellikle uluslararası camianın kendisini desteklediğini, çözümün ancak çözüm vizyonu ile mümkün olduğunu bunun da kendisinde var olduğunu ifade etti. Huge Pope'un Washington'da yaptığı "Talat seçilmezse çözüm buzdolabına kaldırılır" açıklamasının çok doğru olduğunu belirtip Yunanistan'daki ekonomik krizin de çözüme daha fazla yardımcı olacağını iddia etti.

Seçim anketlerinde Derviş Eroğlu önde görünüyor. Biraz konuşunca Eroğlu taraftarı oldukları anlaşılan seçmen de "sonuç nasıl olur" sorusuna Eroğlu kazanır cevabını veriyor. Talat taraftarları rengini çok belli etmiyor. Baskı ve korkudan söz ediyorlar. Doğrusu Talat'ın seçim ofisinin de bu anlayışın yaygınlaşmasında rolü olmuş. Talat'ın seçim afişlerinin yırtılmış olmasını da buna örnek olarak gösteriyorlar. Konuştuğum esnafın çoğu Eroğlu kazanır dedi ama onlar zaten Eroğlu destekçisi Türkiye kökenlilerdi. Mevcut baskı ortamı nedeniyle ağızdan kerpetenle kelimeleri çektiğim Kıbrıs kökenli seçmenden Eroğlu'nu desteleyene de rastlamadım. Bu nedenle de seçimlerin korku ve umut arasında geçtiğini söylemek yanlış olmaz.

Derin rüzgârların yoğun estiği bu küçük adada anketlere rağmen bir sürpriz olabilir mi? Evet olabilir. Özellikle uluslararası kamuoyu önümüzdeki günlerde çözüme yönelik bir açıklama yaparsa rüzgâr Talat'ın yelkenini daha çok doldurur. Eroğlu'nun şansı da derin rüzgârları arkasına almış olması ve özellikle Türkiye kökenli Kıbrıslıların keskin destekleri. Eroğlu kazanır ve Çözüm'ü tıkarsa bunun Türkiye'nin 2011 seçimlerine de yansımaları büyük olur. Derin Türkiye'nin Kıbrıs'tan estireceği milliyetçi rüzgârlar AKP'nin işini bir hayli zorlaştırabilir.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu girişime dikkat edin...

Emre Uslu 17.04.2010

Geçen haftaki yazımda Kıbrıs'ta düzenlenen 40 ülkeden 200 rektör ve bilim insanının Girne Amerikan Üniversitesi'nde biraraya gelerek Ortadoğu, Orta Asya, Afrika ve Balkanlar'da yüksek öğretim ve bilimin sorunlarını tartıştığından söz etmiştim. Ancak Kıbrıs seçimleri için son haftaya girildiğinden Türkiye'de de çok merak edildiğinden seçimleri yazmıştım. Güncel harala gürele arasından çok farkına varılmayan, Türkiye ve bölgenin geleceği açısından son derece önemli olan Yüksek Öğretim Çalıştayını basında gerekli yeri bulamadı. Kıbrıs'ta düzenlenen çalıştay bu yönde düzenlenen çalıştaylar zincirinin ikincisi. İlki 17 Aralık 2009 tarihinde Yeditepe Üniversitesi'nde Ortadoğu ülkeleri üniversitelerinden 50 rektörün katılımıyla yapılan çalıştayın arkasında en az üç yıllık bir vizyon ve çaba var. Yeditepe Üniversitesi Danışma Kurulu Başkanı Orhan Hikmet Azizoğlu, üniversite yönetimi ve değişik akademisyenlerin uzun tartışmaları sonucunda gerçekleştirilen ilk

çalıştayda, bölge üniversitelerinin biraraya getirilerek güncel siyasal tartışmaların ve ayrılıkların ötesine geçip akademik anlamda bölgede yapılabilecek işbirlikleri arayışları etkin rol oynadı. Yeditepe Üniversitesi'nde gerçekleştirilen ilk çalıştaya Cumhurbaşkanlığı ve Dışişleri Bakanlığı başta olmak üzere devletin değişik birimleri de destek verdi. Özellikle Orhan Hikmet Azizoğlu'nun Ortadoğu coğrafyasındaki etkili ilişkiler ağı, çalıştayın ilk ayağının çok başarılı geçmesinde önemli rol oynadı.

Yerel ve global değerler üretme noktasında üniversitelerin vazgeçilmez etkisi olduğunun farkında olan üniversite yönetimi ilk çalıştayın meyvelerini üniversiteler arasında mevcut işbirliklerini daha da genişleterek almaya başladı bile. Aynı vizyon çerçevesinde çalıştaylar zincirinin ikinci ayağı yine Orhan Hikmet Azizoğlu'nun öncülüğünde bu sefer 7-10 nisan tarihleri arasında Kıbrıs'ta gerçekleştirildi. Çalıştaya YÖK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan başta olmak üzere Türkiye ve dünyanın değişik bölgelerinden bilim insanları katıldı. Çalıştay boyunca yapılan tartışmalar bir noktada toplanıyor: üniversiteler arası bölgesel işbirlikleri daha da sıklaştırılmalı ve teşvik edilmeli...

Bu durumun düşünsel arka planını özetleyen en güzel anlatım Azizoğlu'nun yaptığı açılış konuşmasında geçen şu cümleydi: "Sınırları devletler tarafından değil, değerler tarafından çizilmiş bir dünyada yaşamak istiyoruz. Bu nedenle de devletler tarafından sınırları kabul edilmeyen Kuzey Kıbrıs'ta ortak değerler yaratmak için biraraya gelip buluşabiliyoruz."

Bu noktada YÖK'ün kuruluşundan bu yana İhsan Doğramacı ile birlikte en vizyoner başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın vizyonu ve katkıları, çalıştaylar sürecinin en kritik noktasıdır. Türk Dışişleri'nin "sıfır sorun" yaklaşımının akabinde geliştirilmeye çalışılan bölgesel düzeyde maksimum işbirliği yaklaşımını, başında bulunduğu YÖK ve üniversiteler adına sessiz sedasız başarılı bir şekilde geliştiren Yusuf Ziya Özcan'ı tarih en azından bu çalışmalarından dolayı hayırla yâd edecek.

Üniversiteler arasındaki bölgesel işbirliği çabalarının pratiğe dökülmesi noktasında YÖK geçenlerde bir karar alıp yabancı öğrenciler için zorunlu olan YÖS sınavını kaldırmıştı. Bu, Türkiye'nin hinterlandı olan bölgelerden gelecek yabancı öğrenci sayısında müthiş bir artışı beraberinde getirecek. Türk üniversiteleri bölgedeki öğrenci pastasından pay alacak ve bölgesel işbirlikleri daha da derinleşecek.

İşbirliği vizyonunun ikinci ayağı da Kıbrıs'ta düzenlenen çalıştayda atılan imzalarla gerçekleştirildi. Uluslararası Üniversiteler Konseyi kuruldu.

Konsey'in merkezi Ankara'da olacak. Onursal başkanlığını YÖK Başkanı Prof. Yusuf Ziya Özcan'ın yapacağı Konsey'in iki eşbaşkanı ve yedi kurucu rektörün isimleri şöyle: Eşbaşkanlar; Yeditepe Üniversitesi Mütevelli Heyeti Danışma Kurulu Başkanı Orhan Hikmet Azizoğlu, Girne Amerikan Üniversitesi Yöneticiler Kurulu Başkanı Serhat Akpınar. Kurucu rektörler: Afganistan Kabil Üniversitesi Rektörü Prof. Hamidullah Amin, Pakistan Lahor Üniversitesi Rektörü Prof. M. A. Rauf, Kongo Cepromod Üniversitesi Rektörü Prof. Nsaman-O-Lutu, Kosova Üniversitesi Rektörü Prof. Basri Caprı, Kamerun Yaundo Üniversitesi Rektörü Prof. Oumarou Bouba, Bahreyn The Kingdom Üniversitesi Rektörü Prof. Yousouf Abdulgaffar ve Kırgızistan Manas Üniversitesi Rektörü Süleyman Kayıpv.

Şimdilik her bölgeden birer üniversitenin katılımıyla oluşturulan Konsey'in kurumsal olarak kendi hinterlandımızda bulunan üniversiteler arası birliktelik zeminlerini oluşturmak için çalışacağı öngörülüyor. Bu noktada bölgesel düzeyde yapılacak yıllık konferanslar, öğrenci ve öğretim üyesi değişimleri, kütüphaneler arası elektronik paylaşım imkânları ve diğer akademik faaliyetlerin yürütülmesi için oluşturulan Konsey iyi değerlendirilebilirse Türkiye'nin insani değerler üretme noktasında bir merkez ve köprü ülke olması noktasında önemi daha da artmış olacak. Şimdilik önemi görülemeyen bu girişimi en iyi tarih değerlendirecek. Programlar geliştirmek ve ilişkiler kurmak noktasında devlet üniversitelerine oranla çok daha hızlı ve etkili kararlar alabilen

özel üniversitelerin bu konseyin içinde yer alması onları kısa sürede yıldız üniversiteler yapabilir. Bu organizasyonu düşünen, organize eden ve destek veren tüm kişi ve kurumlara hak ettikleri değeri de ancak o zaman verebileceğiz.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bedelli askerlik çıkmamalı argümanları ne kadar haklı

Emre Uslu 24.04.2010

Bedelli askerlik çıkmasın diyenlerin argümanlarını üç ana kategoride toplayabiliriz. Birincisi, "Hayatımın en verimli döneminde 16 ayım boşa gitti" argümanına karşı Ümit Özdağ'ın "Hayatının en verimli çağında bu vatanı ve bu milletin namusunu korudun" argümanıdır. Özdağ'ın dillendirdiği bu argüman eminim askerî çevrelerin sıklıkla başvurduğu argümandır. İlk başta mantıklı gibi görünen bu argüman tam anlamıyla popülist bir goygoyculuktan başka bir şey değil aslında. Eğer askerlik "vatan güvenliği ve namus bekçiliği" tam da bu iş için eğitilen ve donatılan polisler neden askere alınıyor? Görevi namus bekçiliği olan polislerin askere alınması bile zorunlu askerlik uygulamasının vatan savunması ya da namus bekçiliği ile doğrudan ilgisi olmadığını gösteriyor. Ayrıca güvenlik konseptinin değiştiği bir dünyada çoğunlukla bilgisayarının başında oturan bir profesyonel, ülkenin güvenliğini ve milletin namusunu koruma noktasında daha etkin ve önemli görevler yapar. Askerin varlığı elbette gereklidir ama, savaş çıkacağı için değil savaş çıkmasın diye güçlü ordulara ihtiyaç vardır. Bunun için de askerin kaç erden ve erbaştan oluştuğu değil ateş gücünün, teknik kapasitesinin, çevikliğinin, eğitiminin ve elbette ülke ekonomisinin ne kadar etkili olduğu ile ilgilidir. Dolayısıyla bedelli askerliğe "namus bekçiliği için güçlü ordu" argümanı ile "herkes kışlaya" mantığı popülizmdir ve saçmalıktan başka bir şey değildir.

"Asker sayısı azalıyor dolayısıyla bu ülke güvenliği için bir risk oluşturuyor" argümanı... Bu da kendi içinde çelişkili bir argümandır. Eğer bedelli askerlik yapması beklenen 100 bin civarında kişinin askere gitmemesi ülke için güvenlik riski oluşturuyorsa geçen 10 yıl boyunca biz güvenlik riskiyle yaşamış bir ülkeyiz demektir. Zira bugünlerde 30 ve üzerinde yaşlarda olan şahısların askere gitme dönemi on yıl önceydi ve onlara askere gitmediği her gün için bu ülke güvenlik riskiyle yaşamış demektir. Bu durumda geçen 10 yıl boyunca komutanlık yapan bütün genelturmay başkanları başta olmak üzere Türkiye'nin güvenliğınden sorumlu bütün yetkililerin ülkeyi güvenlik riskine attıkları için hesap vermesi gerekir. Zira bu millet onlara ülke güvenliğıni emanet etmiş ve bunu hakkıyla yerine getirmeyenlerden de hesap sormamız gerekiyor. Ben geçen on yıl boyunca askere gitmesi gerekirken gitmeyen bu kişilerin askere gitmemesinin bir güvenlik riski yarattığı kanısında değilim. Bu argüman sadede bedelli askerlik taleplerinin önünü almak için üretilmiş mantıksız ve saçma bir gerekçeden başka bir şey değildir. Genelturmay kaynaklarından basına sızdırılan askere alma oranları yüzde 60'lara düştü. Bu bir güvenlik riski, dolayısıyla bedelli çıkmamalı argümanını yeniden tekrarlamayacaklarını umuyorum.

"Zenginler bedelli, fakirler zorunlu askerlik yapıyor. Dolayısıyla toplumda eşitsizlik duygusu geliştiğınden askerlik mesleğine zarar veriyor" argümanı kabul edilebilecek en mantıklı argümandır ama bu da Türkiye koşullarında kendi içinde tutarlı değildir. Zira Türkiye'de zengin sınıfı olarak nitelendirilen kesimlerin çocukları zaten askerlik yapmıyor. Onlar genellikle eğitimlerini yurtdışında yaptığından, babalarının o ülkelerde kurdukları şirketlerde ya da okudukları okullarda çalışıyor görüldüğünden zaten dövizli askerlikten

yararlanıyorlar. Bedelli askerlik talebinde bulunan kesim ülkenin zengin kesimi değil, genç girişimci kesimi. Bu yeni jenerasyon, girişimcilik cesaretleriyle şimdinin değil ama geleceğin zenginleri ya da entelektüelleri olmaya aday kesimdir. Zaten girişimcilikleri ya da akademik eğitimleri nedeniyle askere gitmeyi ertelemiş kesimdir. Eğer bu kesim, askerden kaçma niyetli ve zengin olsaydı geçen on yıllık sürenin üç yılında yurtdışına çıkar ve askerliğini dövizli yapardı. Bu kesim bunu yapmadı. Yurtta kalıp yatırım yapmak ve istihdam yaratmak gibi bir tercih yaptı ve çoğunlukla da başarılı oldu. Şimdi zenginlik argümanıya bu kesimlerin katma değerlerini yok saymak ülke ekonomisine zarardır. Toplumun ekonomik dengelerini çok iyi bilen Başbakan Erdoğan da tıpkı bugün bedelli isteyen gençler gibi kariyerinin en verimli çağında, birtakım ekonomik ve siyasal aktivitelerin içindeydi. Dolayısıyla bedelli isteyenlerin talebini en iyi Erdoğan anlıyor, zira o da sıfır noktadan kendi emekleriyle kazanarak buralara geldi.

Yine bedelli talebinde bulunan kesimlerin aylık ortalama kazançlarının 2000 lira olduğu düşünülürse bu kişilerin askere gitmeleri durumunda ekonomiden çekilecek miktar iki milyar dolar civarındadır. Bugünün koşullarında iki milyar dolar ve 500 bin kişinin ekonomik durumunu doğrudan etkileyecek bir sorun için "fakirler gidiyor zenginler de gitsin" gibi sığ bir yaklaşım hem askeriye hem de ülkeye zarar oluyor. Toplumun girişimci kesiminde, askere ve sisteme yönelik kızgınlık da cabası...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sarıayla'nın ünlü Kürtleri, Kürt kimliği ve PKK saldırısı

Emre Uslu 08.05.2010

Tunceli'nin Nazımiye İlçesi Sarıayla (Ciwrak) Köyü Jandarma Karakolu'na dört askerin şehit olduğu, yedi askerin de yaralandığı PKK saldırısının ardından, tartışmalar devam ediyor. Tartışmalar, saldırı öncesi ve sonrasında ihmallerin olup olmadığı konusunda odaklandı. Şehit Uzman Çavuş Kemal Koçyiğit'in eşine söylediği **"saldırı gelirse köyün içinden gelir"** değerlendirmesi ve gerçekten de saldırının köyün içinden gelmesi üzerine köy hakkında bilgi toplamaya çalıştım. Kürt sorununun nasıl devamlılık gösterdiğini gözler önüne sermesi bakımında ilginç bilgiler buldum. Bu çerçevede civar köylere ulaştım, resmî, sivil birçok kişi ile konuştum. Nazımiye İlçesi ile Sarıayla Köyü arasında Dereova Köyü bulunuyor. Nazımiye'ye uzaklığı 11 Sarıayla'ya uzaklığı, 10 km civarında. Zaten Sarıayla Köyü bundan 25 yıl önce Dereova'nın mezrasıymış.

Köyün tarihinde Kürt milliyetçiliği açısından çok ilginç üç şahsiyet mevcut. Dersim ozanı Sey Qazi, Sey Can (Sayder) (her ikisinin de mezarı bu köyde) ve 1970'lerin Kürt milliyetçi önderi Dr. Said Kızıltoprak. Sey Qazi bir ağıt ozanıyken Sayder aşk ozanıdır. 1915 yılında öldürülmüş ve Sarıayla Köyü'ne gömülmüş. **"Para kazanıp avukat tutacağım/ sevdayı gönül adına savunacağım"** diyen bir şairin köyünde kocasına sarılamayan bir kadının **"her şeyim yarım kaldı..."** ağıtı yükseliyor.

Kürt milliyetçiliği açısından Sarıayla (Ciwrak) Köyü'nün önemi Dr. Sait Kırmızıtoprak'tan gelir. Kürt sorunu üzerine çalışan her kişi Kırmızıtoprak'ın yaşam serüveninden haberdardır. Ciwraklı Dr. Sait (Şivan) Kırmızıtoprak.1935 yılında Dersim'in Nazımiye İlçesi Ciwrak Köyü'nde doğar. Henüz üç yaşındayken Dersim olayları sırasında öldürülen 54 kişilik aile içinden rastlantı eseri kurtulur.

Sait Kırmızıtoprak fakülte yıllarında devrimci düşüncelerle tanışmış ve Kürt gençleri arasında öncü olmuştur. 17 Aralık 1959 yılında 4. sınıf öğrencisiyken "Kürt-Komünist operasyonunda (49'lar Davası) tutuklanır "27 Mayıs

1960 Darbesi"nden sonra tutuklu bulunduğu Harbiye Cezaevi'nden Ankara Soğukkuyu Askerî Cezaevi'ne gönderilir, tutuklandıktan bir buçuk yıl sonra tahliye edilir.

Okuduğu tıp fakültesini 1962 yılın da bitirir, çeşitli sol dergilerde yazılar yazmaya baslar Sait Kırmızıtoprak "Doğulu Gençler Barış Dünyasına Cevap Veriyor" yazısından sonra YÖN dergisinin devamlı yazarları arasında yer alır.

Dr. Sait daha sonra DDKD öncülüğünde düzenlenen doğu mitinglerinde ve 68 gençlik eylemlerinde bir Kürt devrimcisi olarak aktif görev alır. Kürtlerin ve Kürdistan'ın her parçasının ayrı mücadele etmesinden ziyade bir bütün olarak mücadelesine sıcak bakar ve bunun içinde somut adımlar atar, bir dizi çalışma içine girer. 1968 yılından itibaren bir parti kurma çalışmasına başlar ve bunun için Kürt aydınları ile görüşmeler yapar. O dönem Türkiye'de Kürt sorununu gündeme getiren kişilerden Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi Genel Başkanı Faik Bucak Urfa'da MİT mensubu oldukları iddia edilen kişilerce öldürülür. Yaşam tehdidi nedeniyle Sait Kırmızıtoprak 1969'da Irak'a geçer burada Molla Mustafa Barzani tarafından Zaxo bölgesinde kendilerine bir kamp verilir.

Molla Mustafa Barzani Dr Sait'in solcu komünist olduğunu öğrenince rahatsız olur. 1969 yılında arkadaşları ile birlikte kendisinin genel sekreter olduğu Tde-KDP'yi kurar, çok hızlı ve kısa bir dönemde gelişim gösteren Tde-KDP'den duyulan rahatsızlıklar artmaya başlar. KDP İstihbarat Şefi İdris Barzani'nin organize ettiği bir kumpas sonucu dönemin Kürt aydınlarından Sait Elçi Derveşe Sado aracılığıyla oyuna getirilerek öldürülür ve olay Sait Kırmızıtoprak'ın üstüne kalır. Dr. Şivan ve iki arkadaşı Çeko, Brusk 26 Kasım 1971'de kurşuna dizilerek öldürülür (www.civrak.com).

Yukarıda anlatılan üç örneğin aile çevresinde tutuşturduğu Kürt milliyetçiliği argümanlarının dilden dile anlatılan hikâyelerle Sarıayla ve çevresinde canlı kalması bugün Kürt milliyetçiliği iddiasıyla dağlarda dolaşan PKK militanlarına ideolojik ya da lojistik destek sağlayabiliyor. Bu coğrafyada her köyde yaşanmış acılar ve bu acılara karşı durmuş Kürt milliyetçileri ve onların geliştirdiği acı ya da kahramanlık hikâyeleri yıllar içinde Kürt kimliğinin oluşmasına ve kökleşmesine neden olmuştur. Bu nedenle Kürt sorunu ne terör sorunudur ne de PKK sorunu. Bu sorun kendi değerlerini ve kahramanlarını yaratmış bir kimlik sorunudur.

Umarım işini iyi yapacağına basına hain diyen İlker Başbuğ ve açılım mimarları en azından Sait Kırmızıtoprak'tan haberdardır. Ben İlker Başbuğ'un bırakın Sait Kırmızıtoprak'ı 49'lar davasından haberdar olup olmadığından bile emin değilim...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üsteğmen Canbaz olayı ve PKK'nın tuhaf açıklaması

Emre Uslu 15.05.2010

Taraf'ın ortaya çıkardığı Hakkâri'de mayınlı saldırıda ölen Üsteğmen Çağlar Canbaz hakkında TSK tarafından aileye yapılan açıklamanın doğru olmadığı anlaşılıyor. Mehmet Baransu'nun ortaya çıkardığı yeni bulgulara göre Canbaz'ın, PKK'nın döşediği uzaktan kumandalı mayının patlaması sonucu değil, Dağlıca Tabur Komutanı Yarbay Onur Dirik'in emriyle mayını elle imha ederken şehit olduğu öne sürüldü. İddiaya göre Dağlıca 3. Motor Piyade Tabur Komutanı Yarbay Onur Dirik, "Düzeneğin kablosunu kesebilirsiniz" emrini verdi. Canbaz, Saat

20.00 sularında düzeneğin görünen kablolarını kesti. Gece yarısı Dirik, telsizle Yeşiltaş Karakolu'yla bir kez daha irtibata geçti. Üsteğmen Canbaz'dan, dikkatli olarak kablosu kesilen bomba düzeneğini çıkartmasını istedi. Sabaha karşı Canbaz, bombaya müdahale etmeye başladı. Bu sırada patladı. Canbaz, şehit oldu. İki köy korucusu da yaralandı.

Bu olay dönemin gazetelerine şu şekilde yansıdı: "Jandarma Komutanlığı ekipleri ile köy korucularını taşıyan askerî aracın, Yeşiltaş Köyü yakınlarında geçişi sırasında, Üsteğmen Canbaz'ın bir mayının kablolarını fark ederek askerlerini bölgeden uzaklaştırdığı, ancak kendisinin uzaklaşmaya fırsat bulamayarak hayatını kaybettiği bildirildi. Yaralı korucular İlhan Çoruh ile Yasin Çoruh tedavi altına alındı. Doğum gününde şehit olan Çağlar'ın iki gün sonra Ankara'ya tayin olacağı öğrenildi."

Bu bilgilerin doğruları yansıtmadığı anlaşıyor. O dönem PKK'nın yaptığı açıklama olayı daha tuhaf kılıyor. PKK, yaptığı eylemlerden sonra "üç asker öldü, üç yaralı" gibi isim ve ayrıntı vermeden açıklama yapıyor. Bu dil halen kullanılıyor. Oysa Canbaz olayında, HPG BİM tarafından yapılan ve PKK'ya yakın sitelerde yer alan açıklamada en ince ayrıntılar bile veriliyor:

HPG BİM, 7 ağustos tarihinde Yüksekova kırsalında başlayan operasyon ve yaşanan çatışmalara ilişkin ise şu bilgileri aktardı: "7 Ağustos'ta Hakkari-Yüksekova'ya bağlı Şitazın Karakolu çevresine yönelik bir operasyon başlatılmıştır. Şitazın Karakol komutanının da bulunduğu operasyon konvoyuna gerillalarımız tarafından bir pusu eylemi gerçekleştirilmiştir. Gerillalarımızın pusu eylemi sonucunda karakol komutanı Gümüşhane doğumlu üstteğmen Çağlar Canbaz'ın da bulunduğu araç imha olurken, Karakol komutanı Çağlar Canbaz ile 2 asker ve korucubaşı Yasin Çorun ölmüş, 2 asker de yaralanmıştır. Alandaki Türk Ordu Güçlerinin operasyonu halen devam etmektedir."
(<http://www.yeniozgurpolitika.org/?bolum=haber&hid=20274>)

PKK Çağlar Canbaz olayında neden geleneksel dilini bir kenara bırakıp detaylı açıklama yaptı? PKK'ya Çağlar Canbaz'ın doğum yerini bildirecek şekilde bilgileri kim verdi? PKK birini korumak için mi böylesi bir açıklama yaptı? PKK kendi yapmadığı eylemleri üstlenmeyen bir örgüt. Örneğin geçen haftalarda Lice'de meydana gelen olayda şehit olan Samsunlu üsteğmenin PKK'lılar tarafından öldürülmediğini açıkladı. O halde Yayladere'de şehit olan Üsteğmen Çağlar olayında, aracın geçişi sırasında bir patlama olmadığı halde PKK neden tıpkı TSK gibi açıklama yaptı ve yapmadığı saldırıyı üstlendi?

Şimdiye kadar ileri sürülen Ergenekon-PKK ilişkisine dair haberleri hep komplo kuşkusuyla okudum ve hiç inanmadım. Ama Üsteğmen Çağlar Canbaz'ın öldürülmesinde sorumluluğu olmadığı halde TSK açıklaması gibi açıklama yapıp bunu kendi sitesine koyan PKK'dan artık kuşkulaniyorum. **Bana öyle geliyor ki bu açıklama PKK'ya dikte ettirildi ve siteye konuldu.** O dönem bölgede görevli birini koruma amaçlı bir açıklama olabilir. Zira TSK ve PKK bir olay üzerine benzer açıklamalar yapıyorsa kimse olaydan kuşku duymaz. Onur Dirik'in Dağlıca Karakolu'nun fotoğraflarını Ergenekon zanlılarına gönderdiği iddia edilmişti. Bir dipnot olarak bu bilginin de hatırlatılmasında yarar var.

Çağlar Canbaz olayı ile doğrudan ilişkili olmayabilir ama kafamdaki soru işaretlerinden biri de Dağlıca olayında PKK'nın eylemine seçtiği isim. PKK, eylemine Düşün Operasyonu adını koymuştu. PKK'lılar Dağlıca taburuna saldırdığında Onur Dirik bir düşündeydi. PKK' bu adı verirken Dirik'in bir düşünde olacağını bildiği için mi bu ismi seçti? Buradaki can yakan benzerlik ile Çağlar Canbaz'ın şehit edilmesinin ardından kamuoyuna TSK ve PKK adına yapılan açıklamalardaki yalanların benzerliğinin bir ilişkisi var mı?

O dönemde şehit olan bir yakınımın cenaze töreninde konuşan 2. Ordu Komutanı Orgeneral Hasan İğsız, "Vatandaşlarımız dağdaki mücadeleden hiçbir tereddüt yaşamassınlar. Ama açıklıkla ifade ediyorum, bugün

sorun dağda değil. 'Nerede' diye sorarsanız bunu bana sormayın biraz bakarsanız nerede olduğunu görürsünüz" demişti. **Şimdi ben dağdaki mücadeleden de tereddüt ediyorum.** O mücadelede şehit düşen vatan evlatlarının nasıl şehit edildiklerini öğrenme hakkımızın bile olmamasından utanıyorum. Sarıyayla Karakolu baskınından sonra yapılan özü kabahatinden büyük açıklamalar artık ruhumuzu acıtıyor. Lütfen bari içindeki hainleri korumak için yalan söylemeyin. Bize şu soruların cevaplarını verin: O üstöğmen nasıl şehit oldu? O şehidin annesi ve babasına neden yalan söylediniz? PKK neden sizinle aynı yalanı söyledi? PKK'ya bir yerden bilgi notu mu gitti de yapmadığı eylemi TSK'nın diliyle üstlendi? Ben de bugün sorunun dağda değil başka yerde olduğunu düşünüyorum. Sorun Ankara'da. Halkına yalan söyleyen makamlar da bu sorunun bir parçası...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Alman Projesi: Gandhi Kemal'den Sünepe Kemal'e

Emre Uslu 22.05.2010

Gandhi Kemal projesi ne kadar gerçekçi bunu zaman gösterecek. Ancak, işinin Doğan Medya'da yansıtılmak istendiği gibi pürüzsüz olacağını düşünemeyiz. Gandhi Kemal'in aşması gereken temel birtakım handikaplar var. Öncelikle hakkında şimdiden dolaşıma sokulan ve ulusalcı kesimler tarafından benimsenme olasılığı yüksek "dış bağlantı" iddialarının üstesinden gelmesi gerekiyor. Gandhi Kemal ile ilgili dış bağlantı iddiası Almanya üzerinden kuruluyor. Teori şu şekilde örgütleniyor: "Hatırlayınız kendileri Almanya'ya gittiğinde içinde bulunduğu araç polis tarafından durdurulmuş ve arama yapılmıştı. İşte teori burada devreye sokuluyor. O araçta Gandhi Kemal'i zora sokacak birtakım bilgiler ve deliller vardı. Gerektiğinde aleyhine kullanılmak üzere o belgeler Almanya'nın elinde tutuluyor iddiasında bu teoriyi ileri sürenler. Buna ek olarak Gandhi Kemal'in Almanya'ya Deniz Feneri davası ile ilgili yolsuzluk belgeleri almak için gittiğini hatırlatıyor ve Deniz Feneri Davası AKP'ye karşı bir Alman operasyonuydu. Gandhi bu operasyonun bir ayağı olarak düşünülmüş bir liderdi. O nedenle onunla irtibat kurdular. Baykal komplosunun arkasında böylesi bir proje çıkarsa şaşırmayın. Almanya Türkiye'deki Aleviler üzerine uzun süreden beri operasyonlar planlıyordu. Gandhi Kemal ile bu operasyonları taçlandırdı. Doğan Grubu gazetelerinin Gandhi Kemal'e destek vermesinin nedeni de bu. Doğan'ın Almanya ile olan yakın bağlantısını bilmeyen yok."

Yukarıda anlattığım ve derin kulislere anlatılan teorisinin ne kadarı gerçektir bilinmez ama gerçek olan bir şey yakında Kemal Kılıçdaroğlu'nun karşısına çıkacağı. Bir algı olarak pişirilen bu teori Kılıçdaroğlu'nun karşısına çıktığında bu "gerçek" ile mücadele etmek zorunda. Bu, zor bir mücadele. CHP tabanı bu tip komplolara çok açık. Zira geçen sekiz yıl boyunca CHP'liler AKP'yi böyle vurmaya çalıştı. Bu siyaset biçimi CHP'li seçmeni naif hale getirdi. Hele de bölünmüş bir CHP'de Alevi olmayan ulusalcı seçmene Kılıçdaroğlu'nun bir Alman projesi olduğunu anlatmak oldukça zor.

Burada Gandhi Kemal'in avantajı gibi görünen Doğan projesi de tersine dönebilir. Bu projeye göre şaibesiz bir lider olan Gandhi Kemal, Doğan'ın elinde birikmiş olan ve vergi cezaları nedeniyle doğrudan açıklayamadıkları yolsuzluk dosyalarını Doğan'dan alıp birer birer açıklayacak. Benzer bir talep Baykal'a gitmiş ancak Baykal bu işe doğrudan müdahil olmamıştı. Yerine Kemal Kılıçdaroğlu bu dosyaları açıklıyordu. Ancak kendisi parti başkanı olmadığı için o dosyaların etkisi az oluyordu. Şimdi CHP'nin

başkanı ve müfettiş Kemal Kılıçdaroğlu gelecek aylarda bu projenin aktif unsuru olacak. Burada Kılıçdaroğlu için "Doğan Grubu'nun savaşı" imajı doğar ki bu imaj Mesut Yılmaz'ı ve partisini yok etmişti. Kendisi yolsuzlukla suçlanan bir grubun desteğinde yolsuzluk siyaseti yapmak Gandhi Kemal'e ne kadar yarar onu da göreceğiz. Bu noktada Kılıçdaroğlu'nun başarısını AKP'nin yapacağı karşı hamleler belirleyecek. Ayrıca Doğan Grubu elindeki medya organlarının bir kısmını satışa çıkardı. Onlar satılırsa bu proje ne kadar tutar onu bilemem?

Kılıçdaroğlu'nun karşısında duran en önemli diğer mesele aynı anda iki lidere karşı savaşmak zorunda olması. Öncelikle kendi lideri Deniz Baykal'ın gölgesi ve geçen sekiz yıl boyunca oluşturduğu imaj Gandhi Kemal'in önündeki en büyük engel. Kılıçdaroğlu'nun kendisini ispat etmesi için Deniz Baykal'ın ötesinde bir iş yapması gerekiyor. Bu noktada Kılıçdaroğlu'nun önündeki en büyük engel partinin yönünü nereye çevireceğiyle ilgili. Baykal'ın geliştirdiği sert ulusalcı muhalefet dilini sürdürürse Baykal'dan öte geçmesi gerekiyor ki orası Canan Aritman'ın yanı. Yani faşizm çizgisine çok yakın bir duruş. Sert ulusalcı muhalefet yapmazsa Cumhuriyet mitingleri sonrasında vücut bulan ve önemli bir kitle olan ulusalcı kesimi karşısına alabilir. Bu bakımdan Kılıçdaroğlu Erdoğan'dan önce Baykal ile mücadele etmek zorunda. Önümüzdeki seçimde Kılıçdaroğlu ile CHP bir aksilik olmazsa en fazla yüzde 25 oy alır. Bu Kılıçdaroğlu'nun liderliğini tartışmalı hale getirir. Gandhi Kemal yüzde 30 ve üzeri oy alması durumunda Baykal gölgesini yırtmış olur ama bu da çok zor.

Gandhi Kemal'in önündeki en büyük üçüncü engel Tayyip Erdoğan'ın kendisi. Bu ülkenin insanı mütevazı liderlere "sünepe" gözüyle bakar. Hatırlayınız Ecevit'in son döneminde ona yakıştırılan ve hiç hak etmediği sıfatlardan biri "sünepe" idi. Ecevit'in iktidara geldiği 70'lerdeki imajı "Karaoğlan"dı ve ölüm tehdidine rağmen Taksim'e çıkması onu iktidara taşıdı. O yönüyle Ecevit'e Gandhi Kemal değil Erdoğan daha çok benziyor. O posta koyduğunda oyları artıyor. Dolayısıyla Kemal Kılıçdaroğlu'nun bu imajla Erdoğan'ın karşısına çıkması ve oy alması oldukça zor. Çok yakında halkın gözünde Gandhi Kemal "Sünepe Kemal"e dönüşürse şaşırmayın. Biliyorum bu ağır bir ifade ama "sünepe" sıfatı şimdiden özellikle sağ seçmen arasında konuşulmaya başlandı bile. Unutmayın ki Bülent Arınç'ın kendisi için kullandığı "dandi" benzetmesi de "sünepe" anlamına yakın bir kelime. Konuştuğum Baykal yanlısı CHP'lilerden de duydum "Sünepe Kemal" benzetmesini. Bu açıdan Doğan Grubu'nun stratejistleri burada da yanılıyor.

Bana Kemal Kılıçdaroğlu'nun bir Alman projesi olduğunu iddia eden dostuma yukarıda ifade ettiğim siyasal analizlerimi anlattığımda "Zaten Almanlar bu topraklara iyi projelerle geldi sonunda hep kaybetti" diye mırıldandı...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorununu çözecek başsağlığı mesajı

Emre Uslu 29.05.2010

Bu köşede yer verdiğim başsağlığı mesajı Muğla'da karanlık bir kurşunla yaşamını yitiren Batmanlı üniversite öğrencisi Şerzan Kurt için bir Muğlalı anne tarafından yazılmış. Bence bu ülkede iki toplum arasında empati köprüsü kuran bu mesajlar çoğaldığı sürece Kürt sorunu çözülecek ve karanlık odalarda karanlık planlar yapıp kör kurşunlarla çocuklarımızı öldürenlerin oyunları bozulacak. Çok kıymetli bir mesaj olması nedeniyle Batman'da yerel bir gazetede yayımlanan bu mesajı köşeme taşıyıp tüm Türkiye'ye duyurmak istedim. Yazımın ikinci bölümünde Batman'a ilişkin değerlendirmelerimi sunacağım.

***

“BAŞSAĞLIĞI

Sevgili Batmanlılar, Nejla Hanım, Ömer Bey, Şerzan'ın güzel kardeşleri, başınız sağ olsun. Bugün 19 Mayıs Gençlik Bayramı, Bayram günü bir çocuğumuzu daha öldürdük... Baran Dursun, Fatih Cem İnci, Çağdaş Gemik, Feyzullah Efe, Emrah Gezer gibi Şerzan Kurt'u da kaybettik. Gülen gözleriyle Şerzan misafirimizdi, onu koruyamadık bağışlamayın bizi.

Sevgili Şerzan, ne hayat ne bahar ne bayram. Gurbet yüzler bıraktık biz sana. Zalimlerin kurgusudur bu... Gökten üç elma düşmez siz çocukların başına. Susmanızı istedik... Susturduk öldürerek. Konuşamaz ölü çocuklar, ne Kürtçe ne de Türkçe. Bugün bayram, suskun kederler, yüzümüzde. Unut bizi Şerzan... 1 Mayıs'ta anacağız biz seni akasya zamanı. Erguvanlar arasında kalacak güzel yüzün. Biz seni unutmayacağız Şerzan... Seni vuran eşitsizliği ortadan kaldıramadık, düşmanlığı yok edemedik. Seni koruyamadık Şerzan. Muğla'da Orgeneral Muğlalı Caddesi'nde 34. kurşunu düşürdük omuzlarına. Seni pusulardan koruyamadık Şerzan. Affetme bizi. Direndin yine ölüme. Bizi utandırmak için bayram gününü seçtin. Sonra da organlarını bağışladın. Organların bir Kürdü mü, bir Türkü bir Ermeni mi, bir polisi bir öğretmeni mi kurtaracak, hesap etmedin. Seni düşman gören sokaklarda... Utandırdın Bizi Şerzan. Biz Türk anneler, Kürt anneler utanmak istemiyoruz artık. Kardeş kavgasını bitirmek istiyoruz. Şerzan'ı duymak istiyoruz.

Anneler adına

Nurgül Çetinkaya-Muğla”

***

Batman'da Kürt açılımı

Geçen hafta cumartesi günü Batman Eczacılar Odası'nın düzenlediği “Demokratik Açılım, Kürt Sorunu ve Referandum” konulu panelde konuşmacıydım. Katılımın yüksek, heyecanlı bir izleyici kitlesinin olduğu kentte, ilginç kişilerle tanıştım farklı gözlemler yapma imkânım oldu. Oda başkanı Mehmet Emin Beyaz kentte hemen her kesimin saygı gösterdiği bir sivil toplum lideri olarak ketin ilginç ve başarılı şahsiyetlerinden biri. Kente dair en ilginç gözlemim Batman'ın potansiyel bir umut şehri olması. Bu kent, terörün bitirilmesi ve bölgenin refahı için ilginç bir konumda bulunuyor. Açılımın mimarları bunun farkında mı bilemem ama Batman yakından incelenmesi gereken bir kent.

Bu anlamda Hasankeyf harabeleri terörün bitirilmesi için gerekli olan Batı-Doğu kaynaşmasını sağlayabilecek önemli istasyonlardan biri olabilir. Terörü bitirmenin en kritik eşiği bölge insanı ile Batı insanını biraraya getirici programların devlete maliyeti olmaksızın uygulamaya konulması. Bunun için Hasankeyf iyi bir istasyon ama ne yazık ki durum şu: “Hasankeyf bir umut harabesi ama ne toplum ne de devlet bunun farkında.” Bütün dünyada terörü bitiren en kesin çözüm toplumların kaynaşmasıdır. Bunun için toplumlar arası ziyaretler kritik önem taşır. Bu anlamda bölge turizmini canlandıracak planların yapılması Batı'da yaşayıp Kayseri'nin ötesine geçmemiş kişileri bölgeye yönlendirmek, terörün en büyük panzehiri. Hasankeyf de bu duraklardan biri. Ama bunu Açılım koordinatörü Beşir Atalay'ın bilip bilmediğinden emin değilim. Bölgede konuştuğum insanlar yöre milletvekilleri ve valisi “devlet görüşü” diye bu gerçeği “devletlülardan” saklıyormuş.

Bölgede görevliyken Efgan Ala'nın desteklediği Nemrut-Hasankeyf-Mardin-Urfa-Diyarbakır'ı içine alan turizm destinasyonu desteklenip özellikle iç turizm canlandırılacak olursa sorun kendiliğinden çözülecek. Ama

nedense yapılmıyor. Aksine Başbakan, yanlış yönlendirilmesi nedeniyle, terörü önleyecek en önemli istasyonlardan biri olabilecek Hasankeyf, baraj sularının altında kalacak gibi görünüyor. Bu noktada baraj yapımına kredi sağlayan Akbank ve Garanti Bankası'nın da günahı büyük.

Hemen belirtiyim ki, bu baraj yapılmalı. Ama barajın suları Hasankeyf'in ayaklarına kadar gelmeli ve burası sular altında kalmamalı. Böylece Hasankeyf'e yapılacak turizm yatırımlarıyla hem bölgenin tarihî dokusundan dolayı hem de baraj etrafında yapacakları etkinliklerle bölgeye turist getirebilir. Bölgeye gelen her turist PKK terörünü bitirmek için bir adım demektir. Umarım Beşir Atalay Bey için bu yönünü çalışmıştır ya da bundan sonra çalışır. Bir kez daha yazayım. Terör liberal ekonomik projelerle çözülür. Askerî çözümler de ekonomik altyapısı oluşturulamamış siyasi çözümler de çözüm değildir. Bölgedeki terörün çözümü için Hasankeyf ekonomik altyapısının bir istasyonu olabilir. Ekonomik altyapı denince insanlar zenginleşme anlıyor. Kimlik sorununu insanları zenginleştirerek ya da fakirleştirerek çözemezsiniz. Ekonomik altyapıdan kastım "liberal ekonomik gelişimi destekleyecek kurumsal ve kültürel yapının kurulmasıdır". Bu yapı kurulduğunda insanlar ister zengin ister fakir olsun teröre rağbet etmez. Hasankeyf bu açıdan bir umut istasyonudur. Yok edilirse sadece tarih değil iki toplum arasındaki empati köprüsü olabilecek bir istasyon daha yok edilmiş olacak. Burada en büyük iş de bölgedeki AK Partili politikacılara düşüyor. Onların Başbakan'ı yanlış bilgilendirmeden bu istasyonu toplumumuzun yararına kullanıma açmak için ellerinden geleni yapmaları gerekiyor.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sıcak yaza hazırlıklı olun

Emre Uslu 05.06.2010

Son iki haftada Güneydoğu ve Ankara'da Emniyet ve askeriyeden güvenlik bürokratlarıyla görüşmelerim oldu. Onlara göre 2011'e giderken Türkiye önemli olaylara gebe. Bana söylenen en ilginç bilgilerden biri TSK'nın çok üst düzey bir yetkilisinin akredite gazetelerin Ankara temsilcilerini tekli ya da ikişerli makamına çağırarak PKK'nın Reşadiye saldırısından günümüze gelişen terör olaylarının ardında İsrail'in olduğunu söylediği yönünde. Ankara gazetecilerinden de teyit ettirilebilecek bu bilgi ışığında PKK'nın İskenderun saldırısıyla İsrail'in insani yardım gemileri arasında çok güçlü bağ kuran çok üst düzey TSK yetkililerinin olduğunu söyleyebiliriz. Bu yetkilinin, teamüllerin aksine 21 yıldır Ankara'da olan çok önemli bir istihbaratçı olduğunu da kayıtlara geçirirsek durumun vahametini siz düşünün. Bu bilgi ışığında Başbakan Erdoğan'ın İsrail'e çıkışmasının AKP'den bağımsız devlet politikası olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Yine Ankara'da verilen emirle kozmik odalardaki belgelerde "köklü bir temizlik" harekâtı başlatıldığı da gelen bilgiler arasında. Bu kapsamda kozmik odayla irtibatlı sivil şahsiyetlerden "beyaz kuvvetler" ve "siyah kuvvetler"e talimatlar gönderilip ikinci bir emre kadar bunların "lağvedildiği" ve bu unsurlardan yararlanılmayacağı ilgililere tebliğ edilmiş durumda. Ancak bu tebliğ köklü bir mantalite değişiminden çok "sızmalardan" rahatsız olunduğundan ötürü yeni bir yapı kuruluncaya kadar bulunan geçici bir çözüm. Yani şimdiye kadar yaptıklarımız hukuksuz ve suç olduğu için bunlardan vazgeçiyoruz gibi bir mantık yok. Planlarımız deşifre ediliyor buna önlem almalıyız düşüncesiyle bu adımlar atılmış görülüyor. Her şeye rağmen bu da önemli bir adım.

Yeni yapının sızmaları önlemek için asker kökenli ailelerden gelen subaylardan kurulacağı iddialar arasında. Bir anlamda MİT'te uygulanan "babadan oğla MİT'çi" sistemi "derin devlet" yapılanmasının kilit personeli için de

geçerli olacak. Özellikle Dursun Çiçek olayından sonra "bilgi destek birimi"nde görev alacak subayların babalarının da TSK'ya hizmet etmiş olması öncelikli olarak istenen bir yapı kuruluyor.

Güneydoğu'da görüştüğüm güvenlik yetkilileri ise kendi bölgeleriyle ilgili daha vahim iddialarda bulunuyorlar. Örneğin bir yetkili "şimdiye kadar askerlerin yürüyerek gitmek yerine helikopterlerle indirildiği, şehit vermeye çok müsait coğrafyada artık helikopterlerin çok nadiren kullanıldığı bunun da şehit sayısını arttırabileceğini" iddia ediyor. Bir başkası "akıl işi olmayan yerlere askerler yaya olarak gönderiliyor" iddiasıyla bu görüşe destek veriyor. Bu durumda önümüzdeki dönem itibariyle şehit cenazelerinin olağandan çok fazla aratacağının kayıtlara geçirilmesi isteniyor. Bu yazıyı vesile yaparak yetkililere "şimdiye kadar personel taşımak için helikopterlerin kullanıldığı bölgelerde askerler neden yürüyerek intikal etmek zorunda bırakılıyor" sorusunun sorulması gerekiyor.

Bir asayiş kolordu komutanının "asker şehit olmak için var" dediği iddia ediliyor. Bu iddia doğruysa bu yaz çok ama çooooooooooooook sıcak geçecek demektir.

Yine istihbarat birimlerinde meydana gelen son değişikliklerden dolayı bazı güvenlik birimlerinin rahatsız olduğu iddialar arasında. Bu durumda bazı istihbarat birimlerinde yeniden yapılanmaların olabileceği ve 21 yıldır Ankara'da bulunan ve çok iyi bir istihbaratçı olduğu iddia edilen bir komutanın Jandarma'nın başına getirilerek "kaybedilen mevzilerin" yeniden kazanılması için bir alternatif oluşturulacağı iddia ediliyor.

Bu gelişmelere rağmen Ankara yeni genelkurmay başkanını da merakla bekler olmuş. Işık Koşaner Paşa'nın temel özelliğinin "hukuk dışına kim çıkarsa çıksın cezalandırılması gerektiği" yönünde bir metodu olduğu belirtiliyor. Şimdiye kadar çevresinde hukuksuzluğa izin vermeyen bir komutan olarak tanıtılan Işık Koşaner'in kamuoyu önüne çıkarak ismini ve kurumunu siyasal tartışmaların içine çekmeyeceği söyleniyor. Koşaner'e, genelkurmay başkanı olmadan önce medyanın önüne çıkarılıp başkan olduktan sonra kendisini bağlayıcı bir takım sözler söyletilmeye çalışıldığı ama Koşaner'in bu badireyi iyi atlattığı anlatılanlar arasında. Gerçekten de Koşaner Seferberlik Tektik Kurulu'na ait bomba yüklü kamyonun bir ihbar üzerine durdurulması üzerine İlker Başbuğ'un talebiyle medyanın önüne çıkmış ve Başbuğ gazetecilerin sorduğu soruları Koşaner'e yönlendirmişti.

Koşaner'in bu durumunu bilen derin devlet statükosu taraftarlarının Hilmi Özkök'e yapılan bir benzerini Koşaner'e de yapacağı iddia ediliyor. Hatırlanacağı gibi Hilmi Özkök, özellikle Genelkurmay Başkanlığı'nın ilk iki yılı Karargâh'taki yalnız adam haline getirilmiş ve çevresindeki kuvvet komutanları darbe girişimi yapmakla suçlanmıştı. Bu durum Ergenekon sürecinde ortaya çıkan günlüklere de yansımıştı. Benzer bir durumun Koşaner için de planlandığı çok güçlü olasılıklar arasında. Bu iddiayı dile getirenler, Dursun Çiçek'e ait olduğu iddia edilen "AKP ve Gülen'i Bitirme Planı" emrini veren komutanın çok kritik bir konuma getirilerek Koşaner'in sınırlandırılacağını iddia ediyor. Bu hamleye "Ergenekon'un muhteşem dönüşü" diyenler de var.

Ankara'da konuşulan bir diğer konu Barzani'nin Ankara ziyareti. Bunu siyasal olarak değerlendirmek isteyenler de Barzani'nin Türkiye'de geçireceği beş günlük zaman diliminde birtakım huzursuzluklar çıkarmak için çabalayabilir iddiası da mevcut. Bu iddiaların en başında da PKK'nın bu beş gün içinde vargücüyü ve delicesine saldırılar düzenleyeceği yönünde. Derin kulislere bakılırsa Türkiye Öcalan'ın "31 mayısta ben aradan çekiliyorum" restine rest çekip Barzani'yi 1 haziran günü Türkiye'ye çağırdığı yönünde. Bakalım kim geri adım atacak göreceğiz. Her ne olursa olsun yaz coooooooooooooook sıcak geçecek.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsrail PKK'yı destekliyor mu

Emre Uslu 12.06.2010

Başbakan Erdoğan'ın geçenlerde yaptığı " Hamas, terör örgütü değildir " açıklaması Türkiye'de yeterince yankılanmadı ama dünya siyaseti açısından çok kritik bir açıklamaydı. Zira Hamas'ın terör örgütü olduğu Batı bloku içinde genel kabul görmüş bir durumdur. Bazıları bunu Erdoğan'ın Hamas'a duyduğu sempatiye bağlıyor. Bir kısım analist de Erdoğan'ın kızgınlık anında söylediği bir söz olarak okumak istiyor. Erdoğan " Hamas, terör örgütü değildir " sözünü hem de binlerce kişinin gözü önünde ve televizyonlardan canlı yayınlanan konuşmasında –bilebildiğim kadarıyla- "promter" cihazından okuyarak söyledi. Yani Erdoğan o sözünü bilerek isteyerek ve planlı bir şekilde söyledi. O halde Erdoğan'ı iktidarda bulunduğu sekiz yıl sonra " Hamas, terör örgütü değildir " noktasına getiren gelişme neydi?

Ankara'dan edindiğim bilgi ve izlenimler Erdoğan hükümeti başta olmak üzere güvenlik bürokrasisi, özellikle de askerlerin, İsrail'in PKK'yı desteklediğine inanması. Hatta ellerinde buna yönelik bilgi de bulunabilir.

Bu gelişme yeni de değil. Geçtiğimiz ocak ayında Tokat'ın Reşadiye saldırısında PKK'lıların yedi askeri şehit etmesinin ardından ilginç gelişmeler yaşandı. Bu gelişmelerden en ilginç Erdoğan'ın Washington'da yaptığı açıklamaydı. Erdoğan Washington'da "bu saldırının ardında kimlerin olduğunu biliyoruz" demişti. Bunun üzerine "Erdoğan Ergenekon'u kastediyor" şeklinde değerlendirmeler çıkmıştı. Ancak yeni öğrendiğim bir bilgi Erdoğan'ın İsrail'i işaret ettiğini gösteriyor.

Bu saldırının ardından PKK ilginç bir suskunluk sürecine girmiş ve saldırıdan günler sonra eylemi üstlenmişlerdi. Bu ilginç durum, PKK'nın da kendi içlerinde eylemin muhasebesini yaptığını gösteriyor.

Üç farklı Ankara gazetecisinden değişik şekillerde teyit ettiğim bilgilere göre, Reşadiye saldırısı sonrasında Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Aslan Güner'in Ankara'daki gazetecileri birerli veya ikiyeşerli makamına çağırıp Reşadiye saldırısının ardında İsrail'in olduğunu söylediği iddia ediliyor. Hatta bunun üzerine, PKK-İsrail ilişkisine dair, Ankara gazetecileri kaynaklı yazıların basında yer almaya başladığı belirtiliyor.

Geçenlerde *HaberTürk*'ten Amberin Zaman da AKP'ye yakın kaynakların "İsrail'in PKK'ya destek verdiğini bildiklerini ancak bunu açıklayamadıklarını, zira açıklanırsa savaş ilan edilmesi gerektiğini" yazdı. Gazetelerin Ankara temsilcileri bu durumu oldukça iyi biliyor. Bu nedenle de aslında Erdoğan'ın "ölçsüz" sayılabilecek " Hamas, terör örgütü değildir " açıklamasına basın çok sert tepki göstermedi.

Her ne kadar bazı kaynaklar Aslan Güner'in elinde bu sözü destekleyecek bilgi bulunmadığını söyledilerse de ben Genelkurmay ikinci başkanı düzeyinde bir kişinin boşboğazlık yaparak hem de ortada hiçbir şey yokken, Reşadiye saldırısının ardından İsrail'i suçlayabileceğine ihtimal vermiyorum. Eğer Ankara gazetecilerine söylendiği iddia edilenler doğruysa durum çok ciddi demektir. Zira Aslan Güner sıradan bir general değil; o, diğer bütün generallerden farklı olarak 20 yılını Ankara'da geçirmiş iyi bir istihbaratçı. Hatırlanacak olursa *Nokta* derisinin 24. sayısında yayımladığı Genelkurmay İstihbarat Dairesi Psikolojik Harekât Şubesi Başkanlığı'nın yazısı Aslan Güner imzalıydı. Güner'in o yazısında "Toplumsal Gelişime Destek Faaliyetleri çerçevesinde işbirliği yapılacak sivil toplum kuruluşlarına ihtiyaç duyulduğu" belirtilerek "TSK'nın halkla bütünleşmesinin geliştirilmesi konusunda başlatılan çalışmalar çerçevesinde Genelkurmay Hareket Başkanlığı'nca icra edilmesi planlanan 'Toplumsal Gelişime Destek Faaliyetleri (TGFD)'nin etkin biçimde yürütülebilmesi amacıyla; TSK olarak TGFD kapsamında müşterek hareket edebilecek Sivil Toplum Örgütleri (STÖ)'nin tespit edilmesi ve bu örgütlerle işbirliği ilkelerine ihtiyaç duyulduğu" ifade edilmişti. Dönemin *Nokta* Dergisi Genel Yayın Yönetmeni, Cumhuriyet mitinglerinin bu yazıdan bağımsız olmayacağı izlenimi edindiğini yazmıştı.

Yine MİT ve Emniyet İstihbarat'ın hükümetin kontrolüne geçtiğini düşünen bazı çevrelerin, Jandarma İstihbarat'ı güçlendirerek Jandarma'nın başına da iyi istihbaratçı Aslan Güner'i getirmeyi planladıkları iddia ediliyor. Bu yönde kulis faaliyetleri olduğu iddialarını da bir kenara yazarsak Aslan Güner'in sıradan biri olmadığı ve o iddiayı bilerek ve bir plan dâhilinde gazetecilere aktarmış olabileceğini söylemek yanlış olmaz.

Bu durumda Başbakan'ın İsrail'e yönelik tepkilerinin bağlamı değişiyor. Erdoğan'ın Washington'da yaptığı "Reşadiye saldırısının ardında kimin olduğunu biliyoruz" açıklaması da " Hamas bir terör örgütü değildir" açıklaması da Türkiye ile İsrail arasında süren ilan edilmemiş bir savaşın dışı vurumu.

PKK sorununu uzun süredir takip eden bir akademisyen olarak benim yorumum biraz daha farklı. Bence PKK son yıllarda kendisine uluslararası destek arıyor. Bu nedenle de kritik zamanlarda kritik eylemler yaparak taşeronluğunu yapmak istediği güce mesaj yolluyor. Gürcistan savaşından üç gün önce Bakü-Ceyhan boru hattına saldırarak Rusya'ya mesaj yollamıştı. İHH olayıyla aynı gece de İskenderun'daki birliklere saldırarak İsrail'e mesaj yolladı. İsrail bu mesaja nasıl yanıt verdi bilmiyoruz. Ama devletin bizden daha çok şey bilebileceğini de bir kenara not etmekte fayda var.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ankara'dan ilginç notlar

Emre Uslu 19.06.2010

Yazmakta olduğum kitap için şu günlerde emekli askerlerle görüşüyorum. Geçenlerde görüştüğüm bir komutan ilginç bilgiler verdi. Uzun yıllarını Güneydoğu'da geçirmiş, bizzat çatışmalara girmiş bir komutandan söz ediyorum. Kuzey Irak, Silopi, Şırnak Hakkâri Dağlıca'da bulunan birliklerin yerleşmesinde ve gerilla tipi bir savaşa hazırlanmasında önemli roller üstlenmiş bir komutan. PKK'nın önemli isimlerinin yakalanmasını koordine etmiş, Barzani'den Talabani'ye Kuzey Irak'a yerleşik özel kuvvetlerden Türkmenlere bölgeyi en iyi bilen komutanlardan biri. Bu komutanın anlattıkları bana 'terör'ün neden bitmediğini çok iyi anlatıyor.

Örneğin 'terör'ün artışta geçtiği dönemde Cemil Çiçek'in başkanlığında kurulan Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu'nda yer alması için bir arkadaşına teklifte bulunulmuş. Teklifte bulunan sivillermiş. Kaynağıma göre terörü operasyonundan sosyolojisine çok ama çok iyi bilen emekli komutan "ülkeme hizmet edeceksem her yerde görev alırım" demiş. Kaynağım, onun adını Kurul'da görev yapacaklar arasında görünce "bu kez işi ciddiye alıyorlar galiba diye düşündüm" diyor. Ama o komutan Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu'nda yer alamamış. Arkasını araştırdığında bizzat "o dönem Genelkurmay'dan çok önemli bir yetkili Cemil Çiçek'i arayıp o komutanı almamasını istemiş" iddiasında bulunuyor. Bu konuda daha fazla detay isteyen yetkililere sunacak ek delillerim de var. Kaynağım böylesi bir talebin nedenini "kurum içi çatışma, ayak oyunları ve çekişmenin sonucu" olarak görüyor. Yalan söyleme ihtimali çok ama çok düşük olan bu komutanın anlattıkları acı veriyor. Güneydoğu'da gencecik çocuklar ölürken Ankara'da birileri ayak oyunları ile meşgul. Buna siviller de askerler de dâhil. Sivil iktidar madem o komutanı yeterli görüyordu ve davet etti, bir telefonla onun yeteneklerini ve bilgi birikimlerini bir kalemde silmeyi nasıl kabul edebiliyor. Medya karşısında askere horozlanan ve "kimseler ortalıkta yokken oraya çıkıp hükümet adına 28 Nisan açıklamasını ben okudum" diyen Cemil Çiçek'in askerin bir telefonu ile önemli adamlara görev vermemesi ne kadar doğru? Ölen çocukların hesabını kimse değil bu hükümet vermek zorunda. Perde arkasından oyun çevirerek kaybedilen zamanın da sorumlusu ne olursa olsun siyasi iktidardır.

Bu noktada elbette askerlerin de günahı az değil. Terörle mücadelede kendisinden yararlanılması düşünülen çok yetkin bir komutanın önüne engel koymaya varacak bir ihtilaf ne olabilir? Bu ihtilafların terörle mücadeleye negatif etkisi ne olmuştur? Meclis'in ya da güvenlik kurumlarının kendiliğinden hareketle bir araştırma yapması gerekmiyor mu?

Aynı kaynaktan edindiğim bir başka bilgi daha da vahim. Yıllarını Güneydoğu'da geçirmiş üst düzey subaylar medyada Askerin yanlışlarını söyleyince ve onları eleştirince askerî tesislere girmeleri engelleniyor. Tamamen hukuksuz bu uygulama için bir komutanın emri yeterli oluyor. Kaynağım şöyle diyor, "Benim bildiğim bir komutan son zamanlarda PKK'nın bir saldırısından sonra Askerin zaaflarını söyledi diye orduevlerine alınmıyor. Orduvine alınmayacağı kendisine tebliğ dahi edilmemiş. Bir gün eşiyle orduvine gidince kapıdaki görevli kendisine, "komutanım kusura bakmayın sizi alamıyoruz" demiş. Eşinin yanında küçük düşürülen bu komutan görevdeyken canını dişine takarak çalışmış ve çatışmalara girmiş biriye bu adaletsizliğe isyan etmemek elde değil. Bundan sonra kimse bana "Asker olumlu eleştirilere açıktır" mavalı okumasın. Bizzat kendi mensubunun küçücük eleştirisine tahammül edemeyip onu cezalandıran bir kurum eleştirilere açık olabilir mi? Kendisi onay verirse yetkililere eleştirilerinden dolayı askerî tesislere alınmayan komutanın adını da verebilirim. Televizyonlarda görünen emekli askerlerin neyi ne kadar konuşabileceğini varın siz düşünün. Sanırım tam da bu nedenle televizyonlarda tartışma programlarına çıkan komutanlar reklam aralarında birden bambaşka adam oluveriyorlar. Bu durum en fazla orduya zarar veriyor. Umarım bunun farkına varırlar.

Konuştüğüm bir kaynak da 1990'lı yıllarda görevli olduğu birimde yaptığı bir anketten söz etti. Biriminde bulunan 640 asker üzerinde yaptığı bir araştırmada "politikacı veya rütbeli subay akrabanız veya yakınınız var mı" sorusuna aldığı ilginç cevabı aktarıyor. O dönem terörün en yoğun yaşandığı illerden birindeki 640 askerden sadece biri "eniştemin kardeşinin kocası binbaşı" cevabını vermiş. "Belde başkanlarının yakınlarını bir kenara bırakırsak, politikacı olarak yakını bulunan hiçbir asker çıkmadı" diyor. Emekli subay kaynağım bugünlerde de durumun farklı olmadığını düşünüyor.

Terörün yeniden arttığı şu günlerde sorunun kaynağını iyi analiz etmemiz gerekiyor. Sorunun büyüğü Güneydoğu'da, İmralı'da ya da Kuzey Irak'ta değil. Büyük sorun Ankara'da. Ankara ayak oyunlarını bir kenara bırakır ve adam gibi politikalar geliştirir adam gibi işler yaparsa bu sorun çözülür. Askerin bir telefonuyla adam harcamalar, eleştiriler nedeniyle insanların cezalandırılması, kayırmacılık ve samimiyetsizlik sorunun temel kaynağı.

Umarım yeni kurulan Kamu Güvenliği Müsteşarlığı bu sorunu çözebilir. Yönetici yeteneklerine ve samimiyetine inandığım Muammer Güler'i çok ama çok zor bir görev bekliyor. "Ankara Kriterlerine" kendini kaptırmadığı sürece iyi işler yapacağına inanıyorum. Bu sorun hepimizin sorunu. O nedenle Sayın Güler'e yardımcı olmak gerekiyor.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm için ilk adım: PKK, silahlarını bırakmadan Kuzey Irak'a çekilsin

Emre Uslu 26.06.2010

Bu yazı aslında bir çağırısı yazısı. Abdullah Öcalan'a, PKK'ya, Kürtlere ve Türklere çağırısıdır. Biliyorum herkes bu çağırısıya itiraz edecek gerekçeler bulabilir ama duruma soğukkanlılıkla bakınca çözümün en gerçekçi adımının

bu çağırıda olduğunu göreceksiniz. Çağırım şu: Kürt sorununda çözüm için PKK silahlarını bırakmadan Kuzey Irak'a çekilsin. Bu iki şekilde başarılabilir. Birincisi Abdullah Öcalan'ın talebiyle bu mümkün olabilir. İkinci yöntem ise Türk kamuoyundan başlayan ve Kürtlere doğru yayılan daha sonra tüm dünyanın dikkatini çeken büyük kitlesel gösterilerle PKK'nın üstüne baskı kurularak yapılabilir. Şundan söz ediyorum. Taksim meydanında, Ankara'da İzmir'de yüzbinlerce kişi barışçıl bir şekilde meydanlara çıkıp "PKK Kuzey Irak'a çekilsin" çağırısı yaparsa bu çağırının önünde PKK bile duramaz. Bu çağırı çok kısa zamanda Kürtlerin yoğun olduğu şehirlerde de karşılık bulur. Diyarbakır'da Batman'da Mardin'de bu çağırına destek verecek yüzbinlerce insan savaştan bıkmış durumda. Savaşı durdurmak için birinin çakmak çakmasını bekliyor. Öcalan inisiyatif alıp bunu yapmazsa, Türklerin ve Kürtlerin güçlü sivil toplum örgütleri bunu yapabilir. Hükümete yakın sivil toplum örgütleri var. Örneğin içlerinde birçok Kürt de bulunan İHH tam da böylesi bir zamanda inisiyatif alıp insanlık için böylesi bir çağırıda bulunsa ben yüzbinlerce insanın buna cevap vereceğini düşünüyorum. Bu Batı dünyasına net bir cevap olacaktır. PKK ile mücadelede toplumun devreye girmesi PKK'nın terör uygulamasını sınırlayıcı etki yapacaktır. Bana kimse PKK bu sesi dinlemez demesin. Uzun süre PKK üzerine çalışan biri olarak söylüyorum. PKK bu sesi dinler ve dinlemek zorunda kalır. Bu yöntemin tek riski var. Kitlelerin iyi yönetilmesi ve tamamen barışçıl olması gerekiyor. Asla ve asla Kürtlere karşı şiddete dönüşmemeli.

Böylesi bir çağırıda neden ihtiyaç var?

PKK elinde silah dağda olduğu sürece asker operasyon yapar. Bu devlet olmanın en doğal zorunluluğudur. Kimse PKK elinde silah dağda beklerken ordu operasyon yapmasız diyemez. Bunu dünyanın hiçbir devleti kabul etmez. Ama PKK elinde silahıyla Kuzey Irak'ta durursa durum değişir. O zaman Kuzey Irak'a operasyon yapmak hukuken mümkün olsa da pratikte imkânsızlaşır. Hele de toplumsal taleple Kuzey Irak'a çekilmiş PKK'ya askerin operasyon yapması iyice imkânsızlaşır. Bir operasyon, savaşı Asker'in istediği anlamına gelir ki bunu hiçbir general göze alamaz. Bu da çatışmasızlık ortamını getirir ki muhtemel bir barış için en ihtiyaç olan durum budur.

Bizler kabul edelim veya etmeyelim Kürtlerin bir kesimi PKK'yı kendilerinin ve kurumlarının koruyucusu ve güvenlik gücü olarak görüyor. PKK'nın şiddeti yeniden tırmandırmasının bir nedeni de KCK operasyonlarında seçilmiş belediye başkanlarının tutuklanması nedeniyle PKK'nın karizmasının çizilmesidir. PKK'yı destekleyen Kürtler KCK operasyonlarından sonra duruma sessiz kalan PKK'nın varlığını sorgulamaya başladı. "Seçtiğimiz siyasetçiler tutuklanıyor siz ne için varsınız" talebi PKK üstünde baskı yarattı. Bu PKK içindeki şahinlerin ekmeğine yağ sürdü ve savaş yeniden kızıştı.

Dolayısıyla en azından PKK'ya sempatiyle bakan üç milyon kadar Kürt'ün güvenlik kaygılarını anlamak zorundayız. İrlanda'da da bezer bir süreç yaşandı. Halk IRA'ya güvenlik gücü olarak bakıyordu. Orada çözüm bir "hakem" sayesinde oldu. Amerika IRA'ya destek veren halka açık güvence vererek süreci yumuşattı. Bize iki tarafın da hakem olarak güvenilebileceği bir devlet veya yapı olmadığına göre farklı bir müessese oluşturmak zorundayız. Bu müessese PKK'nın silahını bırakmadan Kuzey Irak'a çekilmesiyle mümkün olur.

Bu adım iki pratik sonuç doğurur. İlki Açılım için gereken çatışmasızlık sürecini başlatır ve Açılım'ın başarıya ulaşmasını sağlar. İkinci ve belki de en önemlisi PKK'ya güvenlik gücü olarak bakan Kürtlerin yıpranmış ve devlete olan güven kırılmasının restore edilmesi için zaman kazanılmış olur. Böylece paralel bir süreç işletilerek gerekli güven ortamı tesis edilmiş olur. Burada yazmak doğru olmayabilir ama bu süreçten en fazla yararlanacak kişi de Abdullah Öcalan olur. Karşılıklı kin duygularının törpülenmesiyle onun hapisane koşullarının yumuşatılabilmesi için gereken zemin de doğmuş olur. Yoksa karşılıklı kin yükseltilmeye devam ederse korkarım toplumsal baskı Öcalan'ın asılmasını istemeye kadar gider ve bir noktadan sonra bunun önüne kimse geçemez.

Bu görüşü gittiğim bir konferansta Batman'da dile getirdiğimde ilk etapta PKK'ya sempatiyle bakan Kürtlerden tepkiler aldığımı ancak izah edince onların da kabul ettiğini belirtmeliyim. Bu görüşe karşı geliştirilen argümanların ilk itiraz noktası, PKK 1999'da Kuzey Irak'a çekildi ama hiçbir adım atılmadı. İlk bakışta doğru görünen bir argüman. Ama bu gün Türklerin çoğu Açılım'ı mantıklı buluyor ve buna destek veriyorsa, o verilen arada gelişen pozitif havadan dolayıydı. Unutmayın bu halk en sevdiği sanatçı Ahmet Kaya linç edilirken oh çekti. Çünkü o dönem psikolojik ortam buydu. Ama PKK Kuzey Irak'a çekilip çatışmasızlık ortamı doğunca halk Kürtlerin talebine "neden olmasın" demeye başladı. Ama AKP hükümeti haklı olarak kendisine karşı girişilen darbe planlarının olduğu bir dönemde darbeye bahane olabilecek "Kürt açılımı" yapamazdı. Şimdi gelişecek bir çatışmasızlık ortamının kendisi doğrudan siyasi iktidarı çözüme zorlayacak bir unsura dönüşeceğinden hükümetler ister istemez adım atmak zorunda kalacak.

Bir soru da, "PKK çekilirken, geçen sefer olduğu gibi kayıp verir mi" sorusudur. Bence bunun garantisinin alınabileceği açık kanallar var. O mekanizmalar işletilir ve PKK çekilme iradesini gösterirse kayıp vermeden Kuzey Irak'a çekilme sağlanabilir. Elbette ordu içindeki Ergenekoncular bir risk oluşturuyor ama Ergenekon operasyonlarından sonra onların da bağımsız hareket etmeleri o kadar kolay değil sanıyorum.

Konuştuğum orta ve üst düzey güvenlik personeli de, toplum dikkatli ve iyi organize edilirse böylesi bir olasılığın mümkün olabileceğini belirtiyor. Bana göre toplumun organize edilmesinde de çok zorluk yok. Özellikle Açılım'a destek veren geniş toplum kesimleri ve hükümet bunu isterse, gazeteler böylesi bir talebi manşet yaparsa bu süreç hem de çok hızlı bir şekilde başlatılabilir.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK savaşı neden tırmandırdı

Emre Uslu 03.07.2010

Tırmanan terörün gürültüsü arasında PKK'nın terörü yeniden neden tırmandırdığını galiba yine ısıtıyoruz. (Burada PKK'dan kastım BDP, Öcalan, KCK, HPG ve diğer pro-Öcalan Kürtler ve Kürt örgütleridir.) Önceki gün Sedat Ergin haklı olarak PKK'nın terörü neden tırmandırdığını anlatan bir yazı yazdı. Ergin doğru bir tanımlamayla terör örgütünün son zamanlarda terörü yeniden tırmandırmasının arkasında dış faktör aranmasını veya terörün Ergenekon'a bağlanmasının sorunu anlamamıza yardımcı olmayacağını vurguluyordu. Ancak Ergin de yazdığı yazısında sorunun son zamanlarda neden tırmandığına yönelik özel bir açıklama getiremiyor. Sadece terörü Kürt sorununun genel çerçevesi içinde okumak gerektiğini söylüyor. Bu doğru bir yaklaşım ama zamanlama açısından PKK'nın terörü neden şimdi tırmandırdığına cevap vermiyor? Tıpkı Ergin gibi liberal çevreler de sorunu Kürt sorunu genel çerçevesinde okuyor ve neden şimdi sorusuna cevap vermiyor.

Bilindiği gibi PKK Mayıs ayının son haftasına kadar "savunma" amaçlı saldırılar düzenliyordu. Bu şu demek. Operasyona gittiği düşünülen askerî birlikler hedef alınıyordu. Ancak Mayıs ayının son haftasından itibaren PKK doğrudan duran hedefleri de vurmaya başladı. Karakollara saldırılar başladı. Bu açık bir strateji değişikliği. Bunun Ergenekon, referandum veya dış güçlerle bağlantısı olabilir. Ama bu bağlantı kanımca ikincil bir bağlantıdır ve daha çok PKK'nın muhataplarına "sizin adınıza iş yapabilirim" mesajı vermek amaçlı sinyal göndermeler olabilir. Yani dolaylı bir ilişkiden söz edilebilir.

Bence son saldırılar PKK'nın 2007'de planladığı ve DTP'nin kapatılıp BDP'nin kurulmasıyla yürürlüğe koyduğu temel bir strateji ile ilgili. Hatırlanacağı gibi AB temsilcileri DTP'ye PKK ile aranıza mesafe koyun önerisinde bulunmuş fakat DTP buna yanaşmamıştı. Oysa BDP ilk kurulduğunda Öcalan'ın da istemiyle bir açıklama yaptı ve "biz PKK'nın avukatı değiliz. Onlar kendilerini savunabilir" demişti.

24 mayıstaysa Öcalan yaptığı açıklamada böyle giderse aradan çekileceğini ve KCK'nın "demokratik özerklik" isteyebileceğini açıkladı. Bu açıklamadan sonra terör tırmanışa geçti. Bir ay sonra Cemil Bayık terörün tırmanışa geçişini "demokratik özerkliği korumak için başlatılan yeni bir süreç " olarak yorumladı. Aynı günlerde 99 BDP'li belediye başkanı Diyarbakır'da toplanarak "demokratik özerklik" için kavga vereceklerini açıkladı. Belediye başkanları yaptıkları açıklamada "demokratik özerklik" için "Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı"nda yer alan fakat Türkiye'nin imzalamadığı maddeleri gündeme getireceklerini açıkladı.

Türkiye'nin imzalamadığı maddeler şunlar:

- Yerel makamları doğrudan ilgilendiren planlama ve karar süreçlerinde kendilerine danışılması (Madde 4, Paragraf 6)
- Yerel yönetimlerin iç örgütlenmelerinin kendilerince belirlenmesi (Madde 6, Paragraf 1)
- Yerel olarak seçilmiş kişilerin görevleriyle bağdaşmayacak işlev ve faaliyetlerinin kanun ve temel hukuk ilkelerine göre belirlenmesi (Madde 7, Paragraf 3)
- Vesayet denetimine ancak, vesayetle korunmak istenen yararlarla orantılı olması durumunda izin verilmesi (Madde 8, Paragraf 3)
- Yerel yönetimlere kaynak sağlanmasında hizmet maliyetlerindeki artışların mümkün olduğunca hesaba katılması (Madde 9, Paragraf 4)
- Yeniden dağıtılacak mali kaynakların yerel makamlara tahsisinin nasıl yapılacağı konusunda, yerel yönetimlere önceden danışılması (Madde 9, Paragraf 6)
- Yapılacak mali yardımların, yerel yönetimlerin kendi politikalarını uygulama konusundaki temel özgürlüklerini mümkün olduğu ölçüde ortadan kaldırmaması (Madde 9, Paragraf 7)
- Yerel yönetimlerin haklarını savunabilmeleri için uluslararası yerel yönetim birimleriyle işbirliği yapabilmeleri, uluslararası birliklere katılabilmeleri (Madde 10, Paragraf 2 ve 3)
- Yerel yönetimlerin iç hukukta kendilerine tanınmış olan yetkileri serbestçe savunabilmek için yargı yoluna başvurabilmeleri (Madde 11).

BDP'li belediyelerin beklentisi şu: Yukarıdaki maddeleri gündeme getirerek AKP ile AB'yi karşı karşıya getirmek. PKK da bu maddelerin kabul edilmesi için savaştan bir örgüte dönüşerek hem anlamını yitirmiş savaşa "anlam" kazandıracak, varlığını sürdürecektir, hem de AB nezdinde Türkiye'deki Kürtlere yönelik hakların yetersizliğine vurgu yaparak yitirdiği itibarını yeniden kazanacak. Beklentisi bu. Böylece PKK, başarabilirse savaşın sonunda kısmi özerkliği AB süreci üzerinden elde etmek istiyor. Başaramazsa bölgedeki rakibi AKP'yi açığa düşürmüş olacak. Hiçbiri olmazsa 1991 yılında imzalanan ve unutulmuş AB şartlarının özerkliğe ilişkin kısmını gündeme getirerek bir kazanç elde edecek. Kısaca PKK bu savaştan her şartta kazançlı çıkmayı umuyor.

Başta açılım bakanı olmak üzere AKP hükümeti de kamuoyu da PKK'nın özenle sürdürdüğü bu stratejinin farkında bile değil. Bu iş için kurulan Güvenlik Müsteşarlığı da "benim oğlum bina okur döner döner gene

okur" mantığıyla aktif görevindeyken bir şey başaramamış emekli askerleri yeniden göreve getirerek teröre çözüm bulma peşinde. Bu kafayla çooooooooook canlar kaybederiz çooooooooookkkkkkkkk...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mümkünü müşkül, müşkülü imkânsız kılana 'Kurmay' denir

Emre Uslu 10.07.2010

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un Uğur Dündar'ın programına çıkıp yaptığı açıklamalar tartışılmaya devam ediyor. Yapığı "istatistik" hesabından "sözün bittiği yerdeyiz" beyanına, neredeyse söyleşinin tamamında değişik sorunlar var. Bunlar eleştirilebilir de. Bence eleştirilmeye değer en önemli konu "40 bin PKK'lıyı etkisiz hale getirdik dolayısıyla PKK'yı beş defa bitirdik" "mantığı." Genelkurmay Başkanı'nın mantığı sosyolojik gerçeklere tamamen aykırı. Kendisini konuşma metninde Espozito, Huntigton'dan alıntılar var diye "entelektüel" ilan eden medya mensuplarının bu mantığa ne diyeceklerini çok merak ediyorum. Öldürülen ve yaralı bırakılan 40 bin PKK mensubu maalesef bu örgütün beş defa bitirilmesini değil altı defa büyümesini sağlamıştır.

Çok basit bir sosyolojik gerçeği dikkatinize sunarım. Bölgede ortalama bir aile yedi kişiden oluşur. Suçu ne olursa olsun bu aileden birini siz devlet eliyle öldürürseniz en az altı kişiyi birinci dereceden düşman, yakın akrabalarını da ikinci dereceden düşman yaparsınız. Maalesef Öcalan "zorun rolü" stratejisiyle devleti yenmiştir. Devlet de "şiddete karşı daha fazla şiddet" formülüyle bölgeye müdahale etmiştir. Bu nedenle Kürtler devletle karşı karşıya getirilmiştir. Bunda en büyük rol de etkisiz hale getirilen 40 bin PKK militanına aittir. Hayal edin, suçu ne olursa olsun çocuğunuzu devlet gelip öldürmüş. O devlete sempati mi beslersiniz? Öldürme politikası en az 250 bin kişiyi devlet düşmanı yapmıştır. Bunların akrabalarını da hesaplarsanız ortalama 2,5 milyonluk bir kitlenin devlet eliyle düşman edildiğini görürsünüz. Bu basit gerçeği görmeyip PKK'yı beş defa bitirdik demek nasıl bir mantıktır anlamadım.

Başbuğ konuşmasında Ergenekon sanıklarına da sahip çıktı. Bunu da yargı sürecinin uzaması argümanına dayandırdı. "Yargının kararına elbette saygılıyız, ama yaşadığımız çok olaylara baktığımız zaman bu tutuklanma süreleri üzerinde ilgili makamlar, savcılarımız, mahkemelerimiz mutlaka değerlendiriyorlardır, ama gerçekten bu konuyu biraz daha üzerinde hassas ve titizlikle durulması gereken bir konu olarak görüyorum."

Konuşmasının bir başka yerinde de şöyle diyor. **"Yanlış anlaşılmalı. Yargıya elbette saygılı olacağız.**

Bizim burada esas üzerinde durduğumuz konu tutukluluk hallerinin uzun süre devam etmesi."

Başbuğ burada haklı olabilir. Ama ikiyüzlü olmamak kaydıyla. Türk yargı sisteminde kendi içinde haklı sayılacak argümanları olsa bile özellikle siyasal amaçlarla tutuklananların uzun süreler tutuklu kalmaları herkes tarafından eleştiriliyor. Burada sorun Terörle Mücadele Kanunu çerçevesinde yapılan tutuklamalar. Eğer Başbuğ "Tutukluluk hallerinin uzun süre devam ettirilmemesi görüşünde" samimiyse tutuklanan KCK üyelerine de aynı şeyi istemeli. Özellikle seçilmiş belediye başkanları da tıpkı Ergenekon sanıkları gibi aynı Terörle Mücadele yasasından yargılanıyorlar. Onların da kaçma olasılığı çok az. En azından belediye başkanları ve BDP il başkanlarının bir yere gideceklerini sanmıyorum. Gidecek olsalar şimdiye çoktan Avrupa'ya gider iltica ederlerdi zaten. Dolayısıyla Başbuğ bu görüşlerini Ergenekon sanıklarına destek için değil hukuk sistemindeki

sorunu dile getirmek için söylüyorsa hukuk herkese eşit uygulanmalı. KCK davasından tutuklu bulunan belediye başkanları da BDP il yöneticilerinin de tutuksuz yargılanmaları düşünülmeli. Tutarlılık adına bunu da Başbuğ savunmalı.

Kimse bana KCK'lılarla Ergenekon'u bir mi tutuyorsun demesin. Ben değil, PKK ile mücadele için çıkarılmış Terörle Mücadele Kanunu her iki kesimi de bir görüyor ve terör örgütü üyesi olmaktan yargılanıyorlar. Dolayısıyla aynı kanundan şimdiye kadar yargılanan ve yıllarca tutuklu kalan binlerce Kürt'ün, ki çoğu sonra beraat ettiler, haklarını savunmayanlar Ergenekoncuların haklarını savunuyorsa bu doğru bir tutum değil. Evet, kanun önünde herkes eşit olmalı. Kanunlarımız kötü yazılmışsa bunu da düzeltmeli, herkese uygulamalıyız.

Ayrıca KCK'lıların tutuksuz yargılanması son zamanlarda yükselen terörün de azalmasına yardım edebilir. Bilindiği gibi PKK'nın terörü tırmandırmasının en önemli argümanlarından biri KCK'lıların tutuklanmasıydı. Konunun normatif değer tarafı bir tarafa, KCK'lıları tutuksuz yargılsak en azından örgütün elindeki bu argümanı da almış oluruz. Dolayısıyla KCK'lıların tutuksuz yargılanmasını istemek daha mantıklı bir durum.

Başbuğ'a son itirazım "İrticayla mücadele planını polis sızdırdı" iddiasıyla ilgili. Böylesi bir şey yapmak suç. Eğer böyle bir bilgi varsa elinde emrinin altında -fiilen- Jandarma var. Bu kurumun milyonlarca dolarla alınmış yüksek teknoloji istihbarat birimi var. En azından geçen yıllarda aldığı dokuz mobil dinleme aracıyla (Emniyet ve MİT'in birer tane var) en gelişmiş istihbarat teknolojisine Jandarma sahip. Binlerce personeli olan bu kurumdaki bir ekip kurar bu suçu işleyen bulursun. Ülkeyi krize sokan bu polis ya da polisler kimse adalete teslim edersin. Bu bir görevdir. Bunları yapmamak görev suçu işlemektir. Yapamamaksa en hafif deyişle yetersizliktir. Bizim vergilerimizle güvenliğimizi sağlamak için kurulan ve neredeyse hesap sorulmadan harcama yapan güvenlik kurumlarının, ve Jandarma'nın, yetersiz olduğunu düşünmek istemiyoruz. O zaman bu kurum neden yetersiz, sorumlulardan hesap sor? Başbuğ "soruşturma açıldı" "öyleyse polis sızdırdı" gibi bir mantıkla hareket ediyor. Aynı mantıkla sahip çıktığınız Ergenekon zanlılarını neden değerlendirmiyorsunuz. Onlar hakkında sunulan delilleri bu ülkenin mahkemeleri yeterli buldu üstelik. Böyle bir mantık görmedim ben.

Galiba Harp Akademilerinde esprisi yapılan 'Kurmay' tanımı galiba doğru: "Mümkünü müşkül, müşkülü, imkânsız kılana kurmay denir."

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dursun Çiçek mahkemeye yalan mı söyledi

Emre Uslu 17.07.2010

Geçenlerde AKP ve Gülen'i bitirme planıyla ilgili olarak yargılanan Dursun Çiçek'in mahkemede yaptığı savunma üzerine bir yazı yazmıştım. Yazıda Çiçek'in savunmasında Psikolojik Harekât (PH) taktikleri kullandığına dikkat çekmiştim. Yazının bir bölümünde şu değerlendirmeyi yapmıştım: "Çiçek savunmasında Genelkurmay bünyesinde irticala mücadele için kurulan PH birimlerini gizleyerek 'İrtica ile Mücadele Eylem Planı'nın 'irticaa yönelik' PH faaliyetleriyle yan yana getirip 'yanlış' bir algı oluşturmaktan kaçınıyor ve bunda başarılı da oluyor. Böylece kamuoyunda sanki 'irticaa' ilişkin PH faaliyeti yokmuş gibi bir algı yaratılıyor. Çiçek burada 'irticaa' yönelik PH faaliyetleri de yapılıyor dese milletin aklına 'o halde bu çalışma o faaliyetlerin bir parçası olabilir mi' sorusu geleceğinden bundan özenle kaçınıyor."

Dursun Çiçek'in çocukları –ki kendilerine saygı duyuyorum, babalarını savunmalarını da takdirle karşılıyorum– bu yazıya cevap vermişler; "Gerek savcılıkta gerekse mahkemedeki savunmasında Dursun Çiçek kendi şubesi olmayan 2. Bilgi Destek Şubesi'nin görevleri arasında irticayla mücadele olduğu, bu şubenin irtica.org web sitesini yönettiğini belirtti. Bu konuda da Uslu gerçekleri çarpıtıyor ve TSK'ya karşı uygulanan asimetrik psikolojik hareketin başrol oyuncularından olduğunu bir kez daha gösteriyor" diyerek bana bir de "rol" biçmişler.

Gerçekten de Dursun Çiçek mahkemede verdiği savunmada "Psikolojik Harekât Dairesi adı verilen ve görev yaptığı Destek Daire Başkanlığı'nın beş şubeden oluştuğunu vurgularken, "Bunlardan ilki terör konularına bakan şubedir. İkincisi havacılık ve istihbarat şubesidir ki sadece irticaa bakar. **Benim görev yaptığım 3. Şube ise NATO, tatbikat ve dış konularla alakalı işlemlere bakar. İrticala uzaktan yakından alakası yok.** Hulusi Gülbahar arkadaşın çalıştığı 4. Şube, Silahlı Kuvvetler'in halkla bütünleşmesi konularına bakar. Beşinci şube ise destek şubesidir" dedi. Bir sonraki gün de "psikolojik harekâtta görevinin yurtdışıyla ilgili olduğunu" iddia etmişti.

Oysa askerî savcının yazdığı iddianamede "Dursun Çiçek'in bir dönem görev yaptığı 3. Bilgi Destek Şubesi'nin görev ve ilgi alanı içinde **"İrticai faaliyetlerle ilgili konuların"** bulunduğu vurgulanıyor.

Şimdi ortaya ilginç bir durum çıkıyor. Ya Çiçek mahkemede "Benim görev yaptığım şubenin irticala uzaktan yakından alakası yok" diyerek PH yapıyor ve doğruları söylemiyor ya da askerî savcı ne yazdığını bilmiyor. Askerî savcının kendi kurumundaki bir birimin irticai faaliyetlere ilişkin konularla ilgilenip ilgilenmediğini bilmemesi ve bunu iddianamesine yazması en hafif deyişle çelişkidir.

Çelişkiler sadece burada bitmiyor. Askerî savcılığın yaptığı "araştırmada" da bir dolu çelişki var. Çiçek'in çocuklarının hazırladığı siteden öğrendiğim kadarıyla Ergenekon iddianamesinde gizli Tanık Efe, "**Dursun Çiçek'in 2009 yılı ocak veya şubat ayında 3. Ordu Komutanlığı'ndaki seminere katıldığını** ve 2009 yılında yapılan yerel seçimlerden 15-20 gün önce (7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 mart tarihlerinde) veya 15 gün sonra (13, 14, 15 nisan tarihlerinde) Dursun Çiçek'i Erzincan Orduevi'nde başsavcı ve birkaç rütbeli subayla kahvaltı yaparken gördüğünü" beyan etmiş. Bu iddiaya ilişkin askerî savcılık bir araştırma başlatmış. Dursun Çiçek'in, Erzincan iline gidip gitmediği, **plan gerçekse dahi uygulanıp uygulanmadığı** hususunda yaptığı tesbit şu: "Dursun Çiçek'in **izinlerine ilişkin yazılar ve izin belgeleri**, Genelkurmay ve **Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Karargahına giriş çıkış kayıtları**, kullandığı 0 532 445 XX XX cep telefonuna ait iletişim kayıtları (HTS kayıtları) baz istasyon bilgileri, Türk Hava Yollarının Dursun Çiçek ile ilgili cevabi yazısı, Kara Kuvvetleri Komutanlığının 3 üncü Ordu Komutanlığında 13-14 Ocak 2009 tarihlerinde düzenlenen İç Güvenlik Seminerine Albay Çiçek'in katılmadığına ilişkin cevabi yazısı birlikte incelenip değerlendirildiğinde, Dursun Çiçek'in 2009 yılında iddia edilen tarihlerde ve bu tarihler dışında herhangi bir tarihte Erzincan'a gitmediği, Erzincan Orduevinde veya başka bir yerde konaklamadığı."

Bu değerlendirmeye balınca askerî savcının gerçekten ciddi bir araştırma yaptığını düşünürseniz yanılırsınız. Gizli tanıklar Çiçek'i ocak ayında Erzincan'da yapılan seminerde gördüklerini daha sonra da mart ayında gördüklerini iddia ediyor. Askerî savcılık ise "araştırmasında" Çiçek'in **1 Mart 2009 ile 1 Nisan 2009** tarihleri arasında yasal izin kullanıp kullanmadığı, izin kullanmış ise nerede geçirdiği ve **belirtilen tarihlerde** görevli olarak Erzincan'a gidip gitmediği hususlarının bildirilmesini istiyor. Doğal olarak verilen cevapta araştırma mart ayı içinde yapılıyor. Gizli tanıkların iddia ettiği ocak ve şubat aylarına ilişkin bir araştırma görünmüyor. Yine askerî savcının "**Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Karargahına giriş çıkış kayıtları**," dediği kayıtlar da **Çiçek'in çocuklarının bize sunduğu belgeler de görüldüğü kadarıyla mart ayı kayıtlarını kapsıyor. Seminer'in olduğu iddia edilen döneme ilişkin veya gizli tanıkların iddialarında yer alan ocak-şubat dönemine ilişkin giriş çıkış kayıtlarının istendiğine dair bir belge yok.**

Dosyanın tamamını bilmiyorum. Ama göründüğü kadarıyla –umarım savcının elinde bu iddialarını güçlendirecek ek belgeler vardır- “araştırma” sonucu diye önümüze konan belgelere yakından bakınca bir gariplik olduğu anlaşılıyor. Çiçek’in çocuklarının elinde babalarının suçsuzluğuna ilişkin ek deliller varsa ve bunlara ikna olursam, bunları paylaşırlarsa, adalet için onu savunmaya hazırım.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Mahmur’a çekilsin

Emre Uslu 24.07.2010

Geçenlerde yazdığım “Çözüm için öneri: PKK Kuzey Irak’a çekilsin” başlıklı yazımdan dolayı savcı dava açmış. Nedenini bilmiyorum; Türkiye’ye dönünce öğreneceğim. Ben Türkiye’de demokratikleşme için şiddetin durması gerektiğini açıkça yazıyorum. Bunun tek yolunun da PKK’nın sınırdışına çıkmasıyla mümkün olduğunu ifade ediyorum. Sivil toplum örgütlerinin “hem ordu hem PKK operasyonları durdursun” açıklamasını da önemli ama gerçekçi bulmuyorum. Devlet dağda elinde silahlı adam olduğu sürece operasyon yapar. Bu, onun devlet olmasının gereğidir. Bu basit gerçeği görmezden gelip iki taraf da operasyonları durdursun çağırısı barışa hizmet etmez. Karanlıkta ısıklık çalmaktan başka bir şey değildir. Bu noktada en gerçekçi öneri PKK’nın Kuzey Irak’a çekilmesi. Sanırım PKK da buna hazırlanıyor. Sivil toplum örgütlerinden gelecek böylesi bir talebi PKK da ciddi ciddi düşünecektir.

Bu noktada PKK’nın temel amacını da iyi anlamak gerekiyor. PKK temelde muhatap alınmak isteniyor. Burada siyasetçilerin vereceği önemli bir karar var. Muhatap alınıp alınmama konusu ayrıca tartışılabilir. Ama PKK sanırım devletten umudu kesti, kendisine yeni muhataplar arama uğraşında. Özellikle son iki haftada PKK’dan gelen mesajları bizim medya ya anlamıyor ya da bilerek atlıyor.

Önce Abdullah Öcalan 16 temmuzda bir açıklama yaparak Birleşmiş Milletler önerisini getirdi. “Çatışmaların sonlandırılması için bölgede STK’ların yapmış olduğu, işte o 99 STK’nın açıklaması bana gelir gelmez ben uyacağımı söyledim. Şimdi diyorum ki; bakın ben sizin çağrınıza ânında uydum, üzerinden bir hafta geçti, ama devlet hâlâ bu çağrıya uymadı, bir şey yapmadı, aksine operasyonları arttırdı. Peki, siz devletin ne yaptığını takip ettiniz mi, devletten hesap sordunuz mu? Anlaşıyor ki devletin bize yönelik imha politikası devam edecek ve bunlar bize yönelik çağrılarla, bizi kurban edecekler ama devletten bir hesap sorulmayacak. ...**Biz diyoruz ki; gerillayı BM güvencesi altındaki bir yere çekmeyi dahi teklif edip siyasetin önünü açmaya çalışalım ama buna dahi gelinmiyor, toptan imha dayatılıyor. Hükümet büyük bir operasyon hazırlığı içinde. Kültürel, ekonomik, sosyal, siyasi, askerî her alanda büyük bir operasyon içinde.**”

Bu açıklamadan bir hafta sonra Murat Karayılan öneriyi BBC’ye tekrarladı, daha net konuştu. Karayılan, Türkiye’nin bir ateşkese ‘Evet’ demesi ve belli koşulları karşılaması durumunda, Birleşmiş Milletler (BM) gözetiminde silah bırakmaları için savaşılarına çağrı yapmaya hazır olduğunu söyledi. Karayılan’ın silah bırakmak için öne sürdüğü şartlar arasında, Kürtlere daha fazla siyasi ve kültürel hakların verilmesi, Kürt siyasetçilerin tutuklanmalarına son verilmesi ve Kürt sivillere yönelik saldırıların son bulması yer alıyor. Karayılan, “Eğer Kürt sorunu diyalogla demokratik bir şekilde çözülürse, silahlarımızı bırakacağız. Bu durumda silah taşımayacağız” dedi. Öcalan ve Karayılan’ın BM önerisinin altında yatan temel neden PKK’nın muhataplığı meselesi. Bu planda BM bir arabulucu gibi düşünülmüş olmalı ki BM önerisi getiriliyor.

Bilindiği gibi Kuzey Irak'ta, ve daha çok PKK'nın kontrolünde bulunan kamp aslında bir BM kampı. Açılım Habur beceriksizliğiyle sonuçlanmasaydı, Mahmur'un kritik bir rol oynayacağı biliniyordu. Bu bakımdan PKK'nın BM çağırısının iki mesaj taşıdığı söylenebilir. Mahmur sürecini canlandıralım, veya Türkiye olmuyorsa uluslararası bir muhatap sayesinde PKK'nın aktör olduğunu kabul edin mesajı.

PKK'nın da kendi içinde bölünmüş derin kanatlarının olduğu gözönünde bulundurulduğunda bu çağrılara ne kadar güvenilir bundan emin değilim ama Mahmur alternatifi bana mantıklı bir çözüm gibi geliyor. En kritik konu sürecin nasıl başlatılacağı ile ilgili. Yani PKK önce çağırısına, kapalı kapılar ardında da olsa, yeşil ışık bekleyip unsurlarını Mahmur'a mı çekecek yoksa açıktan bir deklarasyon mu bekliyor. İkinci ihtimal oldukça düşük bir ihtimal. Türkiye'de hiçbir güç PKK'yı muhatap alacak açık bir mesaj vermez.

Ama PKK Türkiye'deki unsurlarını Mahmur'a çekerse (Mahmur'a girmek için silahlarını bir yerlere bırakmaları gerekiyor) ilginç bir durum oluşacak. PKK Mahmur'da olduğu için fiili de olsa BM muhatap olarak örgütü kabul etmek zorunda kalacak. Bu durumda Türkiye'nin kendine yeni bir pozisyon belirlemesi gerekecek. Ya BM'den Mahmur'daki PKK'lıları kendisine teslim etmesini isteyecek ve şahin bir pozisyon belirleyecek. Bu Türkiye'nin benimsediği temel paradigmaya aykırı olacak. Silahlarını –diyelim PKK kamplarına- bırakarak geldikleri için Türkiye çözüm istemeyen taraf durumuna düşecek. Bu da açılım stratejisinin bir yalan olduğunu gösterir ki hükümet bunu istemez. PKK, de facto bir muhatap bulduğu için daha etkili stratejiler geliştirebilir. Özellikle Avrupa'da sıkışan örgütün böylesi bir hamleyle Türkiye'yi köşeye sıkıştırma olasılığı gözden kaçırılmamalı. Böylesi bir durum olduğunda Türkiye de kendi politikasını belirleyerek açılım sürecini hızlandırıp terörü bitirmesi için aradığı zemini bulabilir. Bu durumda en mantıklı olan PKK'nın Türkiye'deki unsurlarını Mahmur'a çekmesi gibi görünüyor. Anlaşıldığı kadarıyla PKK da bir B planı olarak buna hazırlanıyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dört Yol, Kışkırtma ve MHP

Emre Uslu 31.07.2010

İnegöl ve Dört Yol'da çıkan olayların kuşkusuz siyasal ve sosyolojik temelleri var. Bu gidişin bir yerde patlayacağı da bilinen bir gerçek. Zaten irili ufaklı çatışmalar Kürtlerin giderek daha görünür olduğu bölgelerden uç veriyordu. Ama özellikle İnegöl ve Dört Yol'da çıkan olayları doğal sürecin doğal sonucu olarak okumak eksik olur. Bu süreçte patlamaya hazır bu bombaya fitil döşeyip çakmak çakanları görmek gerekiyor. Süreci tutuşturan iki temel aktör PKK ve MHP'nin tarlasına ekilmiş ve kök salmış derin ayırık otları.

Özellikle 2009 sonlarından veri derin yapıların MHP'de artan ağırlıklarının Referandum/seçim sürecinde devreye girmesiyle gelişen olaylara bakmakta yarar var. Referandumdan EVET çıkması durumunda 2011 seçimlerine kadar devam etmesi beklenen gerilimli süreci iyi görmek için bu konuda yazdığım yazıları yeniden dikkatinize sunmak istiyorum.

12 Aralık 2009'da "MHP Kürt açılımına neden kızgın" başlıklı yazda şunları yazmışım: "MHP tamamen stratejik bir plan çerçevesinde siyasi çatışmanın dozajını arttırıyor. MHP'nin sezdiği ve hesapladığı bir tek şey var: **Kürt açılımı sürecinin başarılı olmayacağını ve buna engel olunacağını biliyor hatta bekliyor. Belki de bu MHP'nin kulağına fısıldanmıştır. İşte MHP'nin tüm kızgınlık stratejisi bu sezgi, bilgi ve beklenti üzerine kurulu.** Kısaca MHP Kürt açılımına karşı bir cephe açarak "kâr maksimizasyonu" yapıyor. En kârlı çıkacağı

politik adımı atıyor. Kürt açılımı sonuçsuz kalınca MHP AKP'yi bölücülere destek veren ama hiçbir sonuç elde edemeyen bölücülerin koruyucusu bir parti konumuna sokmak istiyor. Böylece AKP'nin kitlesel oylarını almak istiyor. Burada kritik olan konu şu: **Bu sadece MHP'nin geliştirdiği bir strateji mi yoksa yerleşik kurum ve kuruluşlar da buna destek veriyor mu? Kulağıma gelen bilgilere bakılırsa bu stratejiyi benimseyen azımsanmayacak kadar önemli figür ortalıkta dolaşıyor."**

6 Şubat 2010'da "MHP'nin gerilim stratejisini kim yönetiyor" başlıklı yazıda şunları yazmışım: "Ben MHP'nin gerilim stratejisinin AKP'nin açılım stratejisi ile ilişkili olduğunu düşünüyorum. AKP Açılım'ı yeniden tartışmaya başladığı için MHP de gerilimi yükseltiyor. Konuştuğum bir gözlemci, MHP imzalı gerilim stratejisinin arkasında **"devletin (en azından bir kanadının) MHP ile ortak hareket edip, Açılım başarısızlıkla sonuçlandıktan sonra AKP'yi iktidardan etme stratejisinin olduğuna inanıyor. MHP'de etkin psikolojik harekât uzmanının ve çevresinin MHP'nin gerilim stratejisinde etkisi varsa AKP'nin işi kolay değil. Zira bir akrabası tarafından Rusya'da olduğu iddia edilen Yeşil henüz devreye girmedir. Bu, gerilim henüz tavan yapmadır demektir."**

27 Mart'ta da "Anayasa reformu ve MHP stratejisi" başlıklı yazıda şunları yazmışım: "AKP'nin, anayasa referandumunu bir demokrasi referandumuna dönüştüreceğini, böylece şimdiye kadar MHP'ye meyletmiş potansiyel oy tabanını bu şok tedavisiyle yeniden yanına çekmeyi hesapladığını MHP yönetimi elbette hesaplıyordu. **O halde referandumla kendi seçmeniyle yüzleşme olasılığını bile göze alarak anayasa paketine karşı çıkan MHP'nin hesapladığı daha derin bir plan mı var?** MHP yönetimi içinde, 2009 MKYK denkleminde daha da güçlenen, çok etkili ve hangi Başbuğ'a hizmet ettiğinden emin olamadığımız "derin yapıların" mevcudiyeti biliniyor. Bu yapıların anayasa referandumu sürecinde ağırlıklarını koyup, MHP'yi CHP'nin yanına savurma pahasına ve şimdiye kadar muhafazakâr taban nezdindeki kazanımlarını hiçe sayarak, devlet içindeki ortaklarıyla birlikte, MHP üzerinde bir "short-cut" stratejisi uyguladıkları değerlendirmesi mevcut."

26 Nisanda Neşe Düzel'le yaptığım söyleşide aynı kaygıların altını çizmiştim: "Derin aklın ana hedefi, Türk-Kürt karşıtlığı yaratarak 2011 seçimlerinde AK Parti'nin oylarını düşürmek ve anayasa referandumu sürecini Türk-Kürt karşıtlığına kilitlemek. Kürtlerin kışkırtılmak isteniyor olmasından korkuyorum. Çünkü 2011 seçimlerine giden süreci, devletin bir kesimi kritik bir süreç olarak görüyor. AK Parti'nin bir daha iktidara gelmemek üzere, oylarının eritilmesini istiyor. 2011'deki seçimlere dek, Kürt sorunu ülkenin batısındaki kamuoyunda daha çok görünür kılınmak isteniyor. **İnsanların, televizyonlarını her açtıklarında Kürt sorunuyla karşılaşmaları ve bundan dolayı insanlarda Kürtlere nefret ve öfkenin artması planlanıyor. AK Parti'nin açılımı sonucunda Kürt sorununun tırmandığı duygusu verilmek isteniyor.** Özellikle MHP, siyasi geleceğini bu süreçte görüyor ve açılımla ilgili Türklerin homurtularının artmasını bekliyor."

En son 5 Temmuzda "Sıcak Yaz'a hazırlıklı olun" başlıklı yazıda anlatmaya çalışmışım süreci: "Güneydoğu'da görüştüğüm güvenlik yetkilileri ise kendi bölgeleriyle ilgili daha vahim iddialarda bulunuyorlar. Örneğin bir yetkili "şimdiye kadar askerlerin yürüyerek gitmek yerine helikopterlerle indirildiği, şehit vermeye çok müsait coğrafyada artık helikopterlerin çok nadiren kullanıldığı bunun da şehit sayısını arttırabileceğini" iddia ediyor. Bir başkası "akıl işi olmayan yerlere askerler yaya olarak gönderiliyor" iddiasıyla bu görüşe destek veriyor. **Bu durumda önümüzdeki dönem itibarıyla şehit cenazelerinin olağandan çok fazla aratacağının kayıtlara geçirilmesi isteniyor. Bir asayiş kolordu komutanının "asker şehit olmak için var" dediği iddia ediliyor.** Bu iddia doğruysa bu yaz çok ama çok sıcak geçecek demektir." Gerçekten öyle değil mi?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

YAŞ mı da Kuru mu(n) hava durumu

Emre Uslu 07.08.2010

Şu günlerde herkes YAŞ'ta alınan kritik kararları konuşuyor. Terfi edemeyen ve atanmayan komutanlarla ilgili kararların Balyoz davası ve İrticayla Mücadele Eylem Planı ile ilişkilerinden dolayı alındığı düşünülüyor. Kuşkusuz bu iki olayın kararlara etkisi büyüktür. Ancak gözden kaçırılmaması gereken iki kritik durum daha var. Bunlardan birincisi 2002 YAŞ kararlarıyla Hilmi Özkök'e yapılan kuşatma hareketi. İkincisi de 2009 yılında başlayan Kozmik bürodaki yeni yapılanma ve derin devletin referandum hamlesi ve daha da önemlisi 2011 seçim stratejisi.

Hatırlanacağı gibi Hilmi Özkök Genelkurmay Başkanı olurken teamüller tersyüz edilmiş Edip Başer emekli edilirken Aytaç Yalman kritik bir hamleyle komuta kademesindeki pozisyonunu korumuştur. Hilmi Özkök'ün etrafı bugün Ergenekon sürecinde yargılanan İbrahim Fırtına, Özden Örnek, Şener Eruygur gibi komutanlarla sarılmış ve hareket alanı daraltılmıştır. Özkök 2004 yılında kendi ekibini kurana kadar karargâh içi ayak oyunları ile uğraşmak zorunda kalmıştı. Bunların içine zehirlenme girişimleri, çuval olayı, ve Balyoz girişimi de dâhildir. 2010 yılı YAŞ kararlarında da asker kanadı aslında benzer bir hamle yapmak istedi. Özellikle son iki yıldır susarak ve hukuksuzluğa karşı kesin tavır alan bir komutan imajı çizeren Işık Koşaner'den Ergenekon çevreleri rahatsız. En azından İlker Başbuğ'un verdiği desteğin Işık Koşaner zamanında esirgeneceğinden korkuyorlar. Bu nedenle de Koşaner'i çembere alıp hamle yapma alanını daraltmak istediler. Mümkünse İlker Başbuğ'un gizli/açık kendilerine verdiği desteğin Koşaner zamanında da sürmesini istediler. Bunu sağlamanın en garanti yolu ise kendilerine yakın olduğunu düşündükleri komutanları çevresine yerleştirmektir.

Başbuğ ve çevresinin Işık Koşaner'i siyasal bir aktöre dönüştürme girişimi yeni değil. Başbuğ özellikle 2010 yılı içinde Koşaner'in medyada görünür olması için çok uğraştı. Bazen bizzat yanına alarak akredite gazetecilerin karşısına çıkardı; ondan beklenen Başbuğ'la paralel içerikli sert mesajlar vermesiydi. Koşaner ise iki yıl önceki postmodernizmi düşman ilan ettiği o facia konuşmasından bu yana oldukça özenli davrandı ve konuşmamayı sürdürdü; Başbuğ'un hamlesini de ustalıkla atlattı. Ergenekoncu çevreleri rahatsız eden asıl nedenlerden biri de Koşaner'in bu özenli ve dikkatli tutumuydu. Onun suskunluğu Ergenekon'un ve AKP karşıtı askerlerin korkusu haline dönüştü. Bu nedenle de YAŞ kararları sürecinde her şeye rağmen askerî kanat Koşaner'in etrafını kuşatmak istedi. Atilla Işık'a baskı yapıp istifaya zorlanması da bu nedenledir. Bu hamlesiyle Başbuğ kendi döneminde yapılan birtakım hukuksuzlukların önümüzdeki dönemde ortaya çıkmasını da engellemeye çalışıyor olabilir. Bu nedenle o da arkada güvenebileceği kadrolar bırakmak istiyordu. Ancak artık çok geç.

Hükümet bu durumun pekâlâ farkında; bu oldubittiye bir daha izin vermek istemedi. Asıl gürültü de bundan koptu. Hükümetin temel kaygısı, önümüzdeki seçim sürecinde ordu içindeki Ergenekoncu yapının kaos ortamını yaygınlaştırarak siyasete yeni bir şekil verme girişimleri. Özellikle 2010 referandum süreci ve 2011 seçim sürecinde derin devletin kritik hamlelerle ülkeyi kaosa sürüklenme planları da gözönüne alındığında hükümetin YAŞ hamlesi kendisi için ne kadar can alıcı hamleyse Ergenekon için de o kadar yıkıcı oldu. 2010 referandum sürecine kadar şehit cenazelerinin sayısının artacağını daha önce yazmış, değişik TV programlarında söylemiştim. Son çıkan Heron skandalı ve Hantepe olayı bu öngörümü haklı çıkardı. Hükümet bu konuda bıçağın kemiğe dayandığını farketmiş durumda. Özellikle MİT ve Emniyet İstihbarat'tan akan bilgiler hükümetin ordudaki bazı kesimlere kuşkuyla bakmasına neden oluyor. Ki bu kuşkuculuğunda hükümet haksız da sayılmaz. İşte bu nedenle YAŞ kararlarıyla, hükümet bir yandan kendisinin altını oymak isteyen kesimlere karşı hamle yaparken diğer yandan da güvenebileceği komutanlarla çalışmak istiyor.

Kendileriyle uyum içinde çalıştığı iddia edilen İlker Başbuğ'un döneminde birkaç defa "istifa" resti gören hükümet, 2009 İrticayla Mücadele Eylem Planı karşısında yaşadığı şok nedeniyle, son YAŞ kararlarında yoğurdu üfleyerek yemeye başladı. Merkez medya İlker Başbuğ'u "filozof", "demokrat" diye tanıtırken onun söylemini analiz eden gözlemciler Başbuğ döneminde siyasal kriz çıkacağını öngörmüştü. Başbuğ bu gözlemcileri yanıltmadı. Özellikle hükümetten kelle istemesi bugünkü YAŞ sürecini tetikledi. Başbuğ'un Başbakan'ı ziyaret ederek "AKP ile sorunumuz yok. Bizim derdimiz Cemaatle. Bize mücadele edin onlarla mücadele edelim" dediği Ankara'da konuşulan iddialar arasında. Başbakan'ın bu şok talep karşısında oldukça zor duruma düştüğü de iddia ediliyor.

Bu süreçte asıl merak edilen konu, planlarını YAŞ'ta Işık Koşaner'in etrafını sarmak üzerine kuran çevrelerin hamlesinin nasıl olacağı. İlk hamle de Atilla Işık'ı istifaya zorlayarak yapıldı. Bu öyle geçirilecek bir konu değil. Zira CHP-MHP koalisyonu için gereken kaos altyapısının YAŞ'taki şekillenmeye göre belirleneceği iddia ediliyordu. Yani YAŞ'ta istenilen kişiler istenilen makamlara gelebilseydi Erzincan'da 5-9 yaşlarındaki 75 çocuğun Kur'an kurslarından toplanıp Jandarma tarafından gözaltına alınması gibi birçok olay yaşanacaktı. Döryol'da yaşanan kaostan benzerleri daha sıklıkla yaşanabilirdi. Dolayısıyla YAŞ stratejileri tutmayan kesimlerin gelecek hamlesi merak edilmeli. Ben kendi adıma 30 ağustostaki tören konuşmalarına özellikle dikkat edeceğim. Zira bu konuşmalar yeni dönemin işaret fişekleri olacak. Durum tam anlamıyla, "YAŞ mı da Kuru mu(n) hava durumu..."

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP Kıbrıs politikasını değiştiriyor

Emre Uslu 14.08.2010

Avrupa Birliği sürecinde "barış için bir adım önde olacağız" sloganıyla başlayan ve Annan Planı kapsamında Kuzey Kıbrıs'ın güneyle bütünleşmesi için yapılan referanduma "Evet" diyen AKP'nin 12 Eylül referandumundan sonra bu tutumunu değiştireceği ve Kıbrıs'ta yeni bir kart açacağı iddia ediliyor. Annan referandumunun ardından AB'nin verdiği sözleri tutmadığını ve Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'a haksızlık yapıldığını düşünen AKP liderlerinin Kuzey Kıbrıs'ın tanınması noktasında yeni bir strateji hazırlığı içinde olduğu belirtiliyor. AKP çevrelerinden aldığım bilgilere göre eylül ayının ikinci yarısından itibaren Ahmet Davutoğlu liderliğindeki AKP dış politika yapımcılarının Kuzey Kıbrıs'ın tanınması yönünde adım atacağı belirtiliyor. Bu görüşleri Cemil Çiçek'in yakın çevresine dillendirdiği yabancı gözlemcilerin dilinde dolaşıyor. Bu tutumun AKP'nin İran'da yaptığı nükleer anlaşmadan sonra BM Güvenlik Konseyi'nde yaptırımlara "Hayır" oyu vermesinin ardından AKP'nin ikinci büyük yanlışı olacağı dile getiriliyor.

Başbakan Erdoğan da önceki gün Ankara'daki büyükelçilere verdiği mesajda "Türkiye'yi AB'ye daha da yakınlaştıracak Türkiye'nin kurumlarını AB kurumları ile eş değer bir hal ile AB'li dostlarımızın da güçlü şekilde destek vermelerini bekliyoruz. AB konusunda Türkiye'nin karşısına artık yapay engeller çıkarılmamalıdır. Kıbrıs meselesi art niyetli bir şekilde Türkiye ile AB arasında bir soruna dönüştürülmüştür. Burada tekrar ediyorum 2010 yılı sonuna kadar kalıcı ve adil bir çözüm bekliyoruz. Uluslararası toplumlar açısından çok iyi şekilde bilinen şekillendirecek bir çözüme destek verdik. 2004 yılında referandum ile sunulan 'Annan' planını kabul ettik. Desteklerimiz ortadadır. Şu husus çok iyi bilinmelidir ki Kıbrıs çözümleri devam edemez. Bize AB

zemininde de verilen sözler yerine getirilmemiştir. Çözüm yolunda yapıcı bir tutum izlenmesi için AB'ye bir kez daha çağrıda bulunuyoruz" demişti.

Eylül ayı sonlarına doğru Kıbrıs'ta muhtemel bir pozisyon değişikliğini sorduğum AKP Grup Başkanvekili Hüseyin Çelik Kıbrıs konusunda muhtemel yeni gelişmeleri yalanlamadı. Çelik Başbakan'ın iftar yemeğindeki konuşmasına gönderme yaparak "biz hiçbir zaman masadan kalkan taraf olmayacağız. Ancak Kıbrıs'taki mevcut durum da ilelebet devam edemez" dedi.

Konunun Kıbrıs ayağındaysa Derviş Eroğlu'nun zaten çözüm istemeyen bir lider olduğu biliniyor. Özellikle uluslararası gözlemciler AKP'nin başlatacağı yeni sürecin Eroğlu'nun elini kolaylaştıracağı Kıbrıs'ta 2004 öncesine döneleceğini değerlendiriyor.

Aralarında Mavi Marmara gemisi hakkında kurulan BM komisyonunda görev alan Emekli Büyükelçi Özdem Samberk'in de bulunduğu büyükelçiler ve akademisyenlerden oluşan, hükümete yakın görüşler açıklayan Bilge Adamlar Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı Doç. Dr. Atilla SANDIKLI bu konuyla ilgili ilginç bir yazı yayınladı. Bilge Strateji dergisinin son sayısında "YENİ KIBRIS STRATEJİSİ TANINMA" başlıklı yazısında Türkiye'nin yeni stratejisinin nasıl olacağının ipuçları yer alıyor. Yazıda şu hususların altı çiziliyor: "Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY)'nin uzlaşmaz tutumunu ortadan kaldırmanın tek yolu barış anlaşmasıyla ilgili çalışmalara devam ederken kararlı bir şekilde KKTC'nin tanınması yönündeki girişimlere ağırlık vermektir. KKTC'nin tanınması yönündeki girişimler barış anlaşması için yapılacak çalışmalara engel teşkil etmez. Tam tersine KKTC'nin öne sürdüğü Annan Planı'yla da resmileşmiş iki kesimli, iki kurucu devletli ve siyasi eşitliğe dayalı yapıya ve Türkiye'nin etkin garantörlüğü tezine hizmet eder. Çünkü KKTC'nin bazı devletler tarafından tanınması GKRY'nin en hassas tarafını oluşturmaktadır. Bu girişimler GKRY'deki endişeleri arttıracak, stratejinin en önemli unsurlarından bir tanesi olan ve kendi lehine işlediğini değerlendirdiği zamanın önemli bir risk oluşturduğunu görecektir. Tanınma stratejisinde; KKTC'nin hukuki anlamda bazı devletler tarafından tanınmasını sağlamanın yanında, bu mümkün olmadığı takdirde tanınma imajı yaratacak sonuçlar almak da önemlidir. Tanınma stratejisinin amacı sadece KKTC'nin tanınmasının hedeflenmesi değildir. Esas olan oluşturulacak algıyla, Rumlar'ı makul bir anlaşma imzalamaya zorlamaktır. Bazı devletlerde ve uluslararası örgütlerde temsilciliklerin açılması, uluslararası toplantılara gözlemci olarak da olsa katılımın sağlanması bu imajı yaratacak yollar olarak sayılabilir. KKTC'de yabancı yatırımların artırılması, uluslararası ticaret ve direkt uçuşların sağlanması ve turizmin geliştirilmesi de tanınma imajının oluşturulmasında etkili olacaktır."

AKP yetkililerinin kendi aralarında yaptığı istişareden sonra zımnen doğruladığı yeni strateji Türkiye'nin Batı ile olan srunlu ilişkisine yeni bir tartışma açacağı benziyor. Bu durum şimdiden batılı gözlemcileri kaygılandırmaya başlamış durumda. Bu yeni tutumun iç politikaya bakan yönünün nasıl olacağını şimdiden kestirmekse oldukça güç.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doğru söyle Tuğrul Türkeş

Emre Uslu 21.08.2010

MHP Ankara Milletvekili Tuğrul Türkeş, Tv8 Ankara Temsilcisi Erkan Tan'ın sunduğu, Erkan Tan ile Başkent'ten programına katılmış. Programda şunları söylemiş: "Devlet Bahçeli de, ben de, diğer milletvekilleri de, diğer

parti mensuplarımız da 21. yüzyılda Türkiye'yi lider ülke yapacak, 21. yüzyılın evrensel hukuku içinde, demokrasiye bağlı ve ifade özgürlüğünü kullanabilecek, iyi, ciddi bir anayasa arzu ediyoruz. Rahmetli Türkeş de bunu arzu ederdi. Devlet Bey de ediyor, ben de ediyorum ama bu bizim istediğimiz değil. Bu, bu kadar net."

"12 eylül'den sonra 'hayır' çıkacak ama bir yol kazası olur da 'evet' çıkarsa, iktidar bize geçip toplumun hak ettiği, layık olduğu anayasayı hazırlayana kadar Tayyip Bey Anayasası'na 'Hayır' diyeceğiz" diyen Türkeş, tartışmanın evet çıksa da bitmeyeceğinin altını çizdi. "Hayır çıkarsa hükümet de dersini almış olur. Tayyip Bey'in 2011'den sonra aday olmayacağını farklı tercümesi olarak düşünüyorum. Kendi düşüncesi yukarı doğru gitmek ama bizim tercihimiz bırakması" dedi.

"Sen başbakansın, senin sorumluluğun var, ondan sonra da benim ülküdaşımın mektubunu eline alacaksın. Bunlar yakışmıyor Türkiye'ye. Sırf bunlara hayır demek için dur demek lazım. Ülkücü tabana sempatik görünme girişimi buradan itibaren başladı. Sonra da ülkücüler 'evet' desin. Neredeyse sıfıra gelmiş bir terörün teslim edildiği bir siyasi iktidarın, terörü bu kadar tırmandırmasına ve düne kadar sadece İran, Irak sınırında olan terörün, bugün Tokat'a, İç Anadolu'ya kadar girmesini engellemeyen iktidara evet demek, bir ülkücüye yakışacak mı" diye sordu.

Bu uzun alıntıyı Tuğrul Türkeş'in çelişkilerini göstermek için yaptım. Medyaya böyle konuşan Türkeş son dönemlerde değişik mahfillerde daha değişik konuşuyor. Örneğin şöyle diyor: **"Biz partide bir toplantı yaptık. Toplantıda Meclis'ten geçen Anayasa Metnine 'Evet' de 'Hayır' da diyebiliriz şeklinde görüş oluştu. Ama AKP 'Evet' dediği için biz 'Hayır' deme kararı aldık."** Tuğrul Türkeş burada da kalmıyor. Şöyle devam ediyor: **"Biz 'Hayır' deyince bu AKP kendini demokratmış gibi pazarlamaya başladı. Sanki biz demokrat değiliz bir AKP demokrat gibi bir hava doğdu. Aslında biz Anayasa oylaması yapılırken Meclis'e gitmemekle hata yaptık. Bu hatayı yapmasaydık bu çelişkiye düşmezdik."**

Tuğrul Türkeş'e bir çağırı yapıyorum. Yukarıda anlattığım minvalde konuşmalar yaptınız mı yapmadınız mı? "Hayır" kampanyasını ilkesel bir duruş nedeniyle değil AKP "Evet" dediği için mi başlattınız yoksa bir ilkesel duruş olarak mı "Hayır" diyorsunuz? Kapalı kapılar ardında ayrı, medyada ayrı konuşmak bir ülkücüye yakışıyor mu? Çıkıp mertçe açıklayın. Eğer yalanlarsanız, nerde, ne zaman ve kimlerle bu minvalde konuşmalar yaptığınızı açıklayacağım. Belki daha fazlasını da...

Benim için bir partinin Anayasa taslağına sadece siyasi kazanımlar nedeniyle "Evet" ya da "Hayır" demesi son derece olağandır. Bu onların demokratik hakkıdır. Örneğin Kemal Kılıçdaroğlu'nun "Hayır" kampanyası için köy köy dolaşmasını son derece haklı ve onurlu bir davranış olarak buluyorum. İlkesel olarak ben bu anayasaya Evet diyorum. Ama Kılıçdaroğlu açısından bakınca öncelikle CHP'nin iç dengeleri açısından bu kampanyadan mümkün olduğunca yüksek bir Hayır oyu çıkması gerekiyor. Zira Kılıçdaroğlu ensesinde gün geçtikçe büyüyen Deniz Baykal korkusunu ancak bu şekilde bertaraf edebilir. Daha açık bir ifadeyle, eğer Kılıçdaroğlu ve ekibi yüzde 40 ve üzeri HAYIR oyu almazsa CHP'deki muhalifler yeni genel başkanı başarısız gösterecek ve devirmek için harekete geçecekler. Bu nedenle Kılıçdaroğlu kök köy gezip Hayır kampanyası yürütüyor. Çünkü Anayasa taslağına verilecek her "Hayır" oyu Kılıçdaroğlu'ya verilmiş "Evet" anlamına geliyor. MHP oyları da buna dâhildir.

MHP için durum çok farklı. MHP'de "Evet" oyları ile "Hayır" oyları arası "Evet" lehine ne kadar açık olursa Devlet Bahçeli'nin karizması o kadar sarsılacaktır. MHP ilkesel bir duruş sergilemediğinden bunu tabanına da anlatamıyor. Tuğrul Türkeş gibi MHP'lilerin de kapalı kapılar ardında farklı medyada farklı konuşması tüy dikiyor.

***

Not 1: Hrant Dink'in öldürölmesinin ardından AİHM'e gönderilen savunma metninin hangi bürokratik mekanizmalar içinde hazırlandığını, hükümetin nasıl açığa düştüğünü önümüzdeki günlerde anlatacağım.

Not 2: Hanefi Avcı yeni bir kitap çıkarmış. Doğan Grubu gazeteleri kitabın üzerine atlamış. Kitabı henüz görmediğim için bir şey yazamadım. Önümüzdeki günlerde kitabı okuduktan sonra değerlendireceğim. Umarım, Hanefi Avcı çok istediğı üç önemli görevden birine atanmadığı için bir hesaplaşma duygusuyla yazmamıştır kitabı. Bu en fazla onun dürüst imajına zarar verir. Kitabı heyecanla okuyacağım...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hanefi Avcı: Kurguyla kuşku arasındaki Cemaat

Emre Uslu 24.08.2010

Hanefi Avcı Haliçte Yaşayan Simonlar adlı bir kitap yayımladı. Haliyle kitap çok tartışılıyor. Nedeni, Avcı'nın pozisyonu. Kitapla ilgili değerlendirmelerimi yazmadan önce Avcı ile olan ilişkiyi açıklamak durumundayım. Avcı'yı çok yakından tanımam ama çok severim. Zira o 28 Şubat'ta yaptığı açıklamalarla genç polislerin idölü olmuş bir müdürdür. Benim Amerika'ya giderken başvurduğum referanslardan biridir. Kendisinin haberi yok ama ben ve çevremdeki birçok arkadaşım, tanıdığım, akademiden hocalarım, AKP iktidara gelince onun lehine kulis yaptık. Ben onun için yazılar yazdım. Göreve geliş sürecini iyi biliyorum. O bile beklemekten etkili kulis sonucu Kaçakçılık (KOM) Daire Başkanlığı'na atandı göreve geldi. Bana göre onun KOM'a atanması sivil asker dengesinde ilk normalleşme hamlesidir.

Herkes Avcı'nın kitabını tartışıyor. Bu kitaba ilişkin bir arka plan bilgisi daha vermek gerekiyor. Gazeteci Nedim Şener'in yazdığı Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları adlı kitabı Avcı'nın kitabının öncülü olarak görmek lazım. Emniyet'te sağır sultan da biliyor ki o kitaptaki bilgileri ve belgeleri Hanefi Avcı ve çevresi sağladı. Nedim Şener'in kitabı Hrant Dink cinayetindeki bilinmeyenlerin ortaya çıkarılması için değil İstihbarat Dairesi'nde yaşanan kurum içi çatışmada Avcı ve Sabri Uzun'un yaptığı operasyon için yazıldı. Avcı'nın kitabı ise o operasyonun ikinci ayağını oluşturuyor. Hatırlanacağı gibi bundan bir süre önce Nedim Şener'in Dink cinayetini anlattığı kitabı nedeniyle yargılandığı davada ifade veren eski İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun Emniyet'teki C Masası'nı kendisine bilgi vermemekle suçladı. C Masası'nın o dönem sorumlusu Ali Fuat Yılmaz'dı. Yılmaz bugün İstanbul İstihbarat Şube Müdürü. Bu ifade Uzun'un konuyla ilgili müfettişlere verdiği ifadelerle taban tabana çelişen ifadeler. Bu çerçeveden bakıldığında Hanefi Avcı'nın da kitabında Ali Fuat Yılmaz'ı hedef alması çok şaşırtıcı değil. Zaten Avcı'nın kitabında yer alan önemli unsurlardan biri de Yılmaz'ın halefi İstanbul İstihbarat eski Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in başına gelenlerin de cemaatle ilişkilendirilmesi. Kısaca kitabı okurken görevden alınan bir takım müdürlerle yerlerine gelenlerin çekişmelerine yakından bakmak gerekiyor:

Avcı'nın önemli iddialarından biri Danıştay saldırısıyla Ergenekon ilişkisinin Cemaat tarafından kurulduğu. Dönemin İstihbarat Müdürü Ahmet İlhan Güler'in buna karşı çıkması nedeniyle görevden alındığı. Ergenekon medyası bu iddianın üstüne atladı; bakın Ergenekon ile Danıştay arasında ilişki yokmuş diye debeleniyorlar.

Hanefi Avcı kitabının 427-433. sayfalarını İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in görevden alınmasına ayırmış. Bu süreci Cemaat'e bağlamış. Bu bölümde Avcı, Ahmet İlhan Güler'in Cemaat tarafından istifa ettirilmek istendiğini, Güler'in bunu reddetmesi üzerine de Hrant Dink cinayeti bahane edilerek görevden alınmasının sağlandığını iddia ediyor. Buna gerekçe olarak da İstanbul İstihbarat'ın Dink cinayetinde hatasının bulunmadığını, buna rağmen merkezdeki bilgisayarların kayıtlarıyla oynanarak İstanbul'un hatalı gösterildiğini söylüyor. Bu kurgu tutarsız bir kurgu. Çünkü maddi gerçeklerle uyuşmuyor.

Öncelikle, Hrant Dink'in öldürülüşünün hemen ardından konuştuğum İstanbul İstihbarat Şube'de çalışan bir amir aynen şu ifadeleri kullanmıştı: "Abi, Şube olarak ayvayı yedik. Çünkü bize bu yazı Trabzon'dan gelince iki memuru o fırını kontrol ettirmeye gönderdik. Kontrol edip etmediklerini bile bilmeden onların bize söyledikleri, 'o adreste öyle biri yok' bilgisini ekstra araştırma yapmadan yolladık." Benim tanıdığım kişinin o dönem söylediği bu bilgi Avcı'nın "İstanbul'un kusuru yok" bilgisiyle çelişirken müfettişlerin bilgilerini doğruluyor. Avcı yine yalın gerçeği görmek yerine dolambaçlı yoldan hareket ederek (muhtemelen, kuşkucu istihbaratçı mantıkla) müfettişlerin de Cemaat'ten olduğunu Ahmet İlhan Güler'in görevden alınması için gerçekleri çarpıttıklarını iddia ediyor.

Avcı, Cemaat'in Yılmaz'ı göreve getirmesinin nedenini de çok ilginç bir gerekçeye dayandırıyor. Şu cümleler Avcı'dan: "Danıştay olayında faillerinin Ergenekon'la ilişkilendirilmesini Ahmet ve Şammaz, yani İstanbul Emniyet İstihbarat Şubesi desteklememiştir. Bunun yanlış olduğunu, eldeki delillerle böyle bir bağlantının kurulamayacağını, aksine Alparslan Arslan'ın her eylemden önce ve sonra İstanbul'daki Şeyh Salih Kunter ile irtibat kurduğunu, Arslan'ın telefon HTS raporları iyi okunursa bu irtibatın daha tutarlı olduğunun görüleceğini savunmuşlardı. Aslında işte o gün Ahmet'in İstanbul'dan alınması gerektiğine karar verildiği kanaatindeyim." (s.433).

Avcı'nın kurguladığı Danıştay saldırısıyla Ali Fuat Yılmaz ve Şammaz Demirtaş'ın İstanbul'dan uzaklaştırılmaları maddi gerçeklerle çelişiyor. Örneğin, Danıştay saldırısı 17 Mayıs 2006'da meydana geldi. Şammaz Demirtaş ise Temmuz 2006'da terfi alarak Ankara APK emrine verildi. Danıştay saldırısının davası Ağustos 2006'da başladı. Yani Danıştay davası başladığında Şammaz Demirtaş zaten İstanbul'da değildi. Daha da önemlisi Ergenekon soruşturması 12 Haziran 2007'de Ümraniye'de bir gecekondu bulunan el bombalarıyla başladı. Ahmet İlhan Güler ise 6 Şubat 2007'de görevden alındı. Avcı'nın kurguladığı mantık tamamen saçma bir durum alıyor. Ahmet İlhan Güler Ergenekon davasında İstanbul'da değildi ki İstanbul'dan alınsın. Bu nasıl mantık? Bu nasıl istihbaratçılık? Yani Ergenekon süreci daha başlamadan dört ay önce görevden alınan bir emniyet müdürünün Danıştay saldırısını Ergenekon'a bağlamadığı için görevden alındığını iddia etmek ne kadar mantıklı? (Bu konuyla ilgili ek bilgiler de var ama sanırım bu kadar bilgi yeterli.)

Bence Avcı bu kurguyu halen İstanbul İstihbarat'tan sorumlu müdür Ali Fuat Yılmaz'ı yıpratmak için yapıyor. Tıpkı birlikte hareket ettiği Sabri Uzun gibi o da Yılmaz'ı suçluyor. Çünkü Emin Aslan operasyonunun arkasında Yılmaz'ın olabileceğini düşünüyor. Oysa Yılmaz'e yakın kaynaklar Emin Aslan'a yönelik operasyonun bizzat İstanbul Emniyet Müdürü tarafından yapıldığını söylüyor. Avcı, Yılmaz'ın o göreve Cemaat tarafından getirildiğini iddia ediyor. İstanbul Emniyet Müdürü'nün alenen muhalefet etmesine rağmen Avcı'ya göre yetersiz olan Yılmaz'ın göreve getirilmesini engelleyememiş, çünkü Yılmaz'ın arkasında Cemaat varmış. Ben Yılmaz'ın Cemaat'le bir ilişkisinin olup olmadığını bilmiyorum ama onun neden güçlü olduğunu bildiğim çok net bir bilgiye sahibim. O, bu göreve getirildi çünkü onu Başbakan Tayyip Erdoğan istedi. İstanbul'a her geldiğinde de onunla mutlaka görüşüyor Erdoğan. Umarım bu bilgi Avcı'nın çelişkilerini açıklamaya yeter.

acilim1@gmail.com

Hanefi Avcı'nın on çelişkisi

Emre Uslu 28.08.2010

Hanefi Avcı'nın yazdığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar* kitabını değerlendirmeye geçmeden önce bir haber vereyim. 24 ocakta yazdığım yazıda da yansıttığım Emniyet kulislerine göre bu kitap bir grubun hazırladığı operasyon kitapları serisinin ikinci kitabı. Birinciden beklenen sonuç alınamayınca ikinci kitap yazıldı. Emniyet kulislerinden edindiğim bilgilere göre üçüncü kitabı Sabri Uzun yazıyor. Altı-yedi aydır üzerinde çalıştığını öğrendiğim kitabın ne zaman piyasaya çıkacağını bilmiyorum. Muhtemeldir ki Avcı'nın kitabından beklenen sonuca göre karar verilecek.

Hanefi Avcı'nın kitabına gelince; Hanefi Avcı konusunda haklı da olsa eleştirel yazı yazmak içimi acıtıyor. İçimi acıtsa da hakperestlik adına Avcı'nın doğrularını ve yanlışlarını yazacağım.

Avcı'nın doğruları:

- 1) Hanefi Avcı'nın takındığı pozisyon çok doğru pozisyonudur. Bu kitapta özetle Avcı, hukukun ve demokrasinin yerleşmesi için sağlam bir devlet eleştirisi yapıyor.
- 2) Avcı bunu yaparken sistemin manipölasyonlara açık olduğunu zımnen kabul ediyor. Bu da onun doğrusu. Sistemin bu özellikleri nedeniyle cemaatin sistemi ele geçirdiğini iddia ediyor. Bu konu tartışılabilir. Sistemin içinden baktığımda bu çıkarımın çok doğru olduğunu sanmıyorum. Varsayalım ki doğru, Avcı'nın bu 'doğru'yu kanıtlamak için ortaya koyduğu iddiaların büyük çoğunluğu yanlış veya çelişkili.

Avcı'nın çelişkileri:

- 1) İstanbul İstihbarat Müdürü Ahmet İlhan Güner "Danıştay cinayetini Ergenekon'a bağlamadığı için görevden alındı" diyor. Oysa Güner görevden alındığında (6 Şubat 2007) Ergenekon denen şeyden haberdar değildik. (Ergenekon operasyonu Haziran 2007'de başladı.)
- 2) Avcı konuştuğunda da çelişkili bilgiler veriyor. *Milliyet*'e "cemaat üzerime gelmesin diye kitap yazacağımı herkesten sakladım" diyor. Daha sonra çıktığı *NTV*'ye "kitabı yazacağımı cemaatin önde gelenlerine söyledim. Mesajım Fethullah Gülen'e ulaşmıştır" diyor.
- 3) Avcı, kitabında "İstihbarat Daire Başkanlığı'nda" (İDB) cemaate ait, sisteme kayıtlı olmayan dinleme cihazları olduğunu, savcılarının bunu çok rahat bulabileceğini söylüyor. Daha sonra bir internet sitesine verdiği demeçte "çok geç kalındı. Artık bulunamaz" diyor. Diyelim ki cemaatin sisteme kayıtlı olmayan dinleme cihazları var. Bunlar İDB'de ne arıyor? Cemaat bunları İDB'ye neden getirsin? Elinde teknolojik imkân varsa dışarıda bir yerde yine cemaatçi polisler tarafından da dinleme yapabiliirdi cemaat. Bu soruların mantıklı cevabını vermiyor.
- 4) Avcı dinlemelerin IMEI numarası üzerinden yapıldığını söylüyor. (Teknik ve uzun bir konu olduğu için ayrıntı yazmadım. İsteyen Google'dan gerekli bilgiyi bulabilir.) Yani hâkime telefon numarası değil telefondaki IMEI numarası verilerek dinleme kararı alınıyor. Avcı bunu yasal değilmiş gibi yansıtıyor. Mahkeme kararıyla dinlenen telefon neden yasal dinleme olmasın?

5) Daha da önemlisi bu yasa hazırlıkları yapılırken siz KOM dairesinde başkandınız. IMEI numarasından dinleme yönteminin KOM ve İDB tarafından talep edildiği biliniyor. Yani bu sitemin mucidi Hanefi Avcı. Avcı da IMEI numaralarıyla mahkeme kararı alarak dinlemeler yaptı. Bunu da çok sık yaptı. Şimdi soru şu: Avcı'nın yaptığı dinlemeler de hukuksuz muydu? Bu sistemi neden şimdi eleştiriyorsunuz? İcat ettiğiniz sistemin ucu size dokununca bağırırmaya başlıyorsanız samimiyetinize nasıl inanacağız?

6) IMEI numarası üzerinden dinleme yapan tek birim Emniyet mi? Örneğin Jandarma da Mehmet Baransu ve eşinin telefonlarını IMEI numarası üzerinden dinlemedi mi. Baransu bunları belgeleriyle yazdı. Genelkurmay da, dinleme yetkisi olmamasına rağmen IMEI üzerinden dinleme yapıyor. Jandarma, Genelkurmay ve MİT dinlemelerin çoğunu IMEI numarası üzerinden yaparken onları görmezden gelip İDB ve KOM dairelerini hedef almanız neden?

7) Kitapta Avcı'nın ortaya koyduğu en ciddi belge cemaat içinden cemaat imamı olarak adlandırılan Osman Hilmi Özdil'i Fethullah Gülen'e gönderilmek üzere hazırlanan bir değerlendirme notu. Bana göre kitabın tek ciddi tarafı yedi sayfalık bu not. Ancak Avcı'nın bir internet sitesine verdiği kritik bir bilgiyle bu rapor da kuşkulu hale geldi. Avcı bu raporun orijinalinin Emniyet'te kayıt altında olduğunu ifade etti. Fethullah Gülen'e gönderilmek üzere hazırlanan belgenin orijinali Emniyet kayıtlarına nasıl giriyor?

8) Böyle belgelerin Emniyet kayıtlarına girmesi için ya bir ihbar mektubu şeklinde Emniyet'e gönderilmesi gerekiyor, ya da bir operasyonda ele geçirilmiş olması. Bildiğim Gülen cemaatine yönelik bir operasyon yapılmadı. Orijinali Emniyet'te olduğuna göre, belge Gülen'in eline geçmemiş demektir. Emniyet'te bu kadar güçlü olan bir yapı, hazırladığı belgeyi Gülen'e ulaştıramadan polise nasıl kaptırdı? O halde bu belge, Gülen'in eline geçsin diye değil Emniyet kayıtlarına girsin diye hazırlandı. Belge Avcı'ya da ulaştırılarak bu kitaba konması sağlandı. Yani Avcı'nın kitabı belgenin kamuoyu ile paylaşılması için araç olarak kullanıldı. Avcı da cemaat içi çatışmanın tarafı oldu.

9) Bu belgede imza var mı? Belgeyi kimin yazdığı belli mi? Bu tip belgelerde genelde imza olmaz. İmza yoksa bu belgenin orijinal belge olduğuna nasıl kanaat getireceğiz?

10) Kitapta en temel çelişkilerden biri de Avcı'nın KOM dairesinden alınmasıyla ilgili. Avcı görevden alınma sürecinde İdari Mahkeme kararıyla yerine atanan Coşkun Hayal'in mahkemeyi kazanmadan, kazanmış gibi yapılarak kendisinin görevden alındığını iddia ediyor. Oysa İçişleri Bakanlığı kaynakları bu bilgiyi kesin dille yalanlıyor. Avcı'nın mahkeme kararı nedeniyle görevinden alındığını belirtiyorlar. Avcı'nın bu çelişkiyi de açıklaması gerekiyor.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Son bir kez daha Hanefi Avcı kitabı

Emre Uslu 04.09.2010

Hanefi Avcı'nın kitabı tartışılmaya devam ediyor. Ben kitaba ilişkin iki değerlendirme yazdım. Bu üçüncü ve muhtemelen son değerlendirmem olacak. Bu yazıyı yazmamın amacı benim kitaba ilişkin temel tezim "operasyon kitabı" argümanımı güçlendiren emarelerin her geçen gün ortaya çıkmaya devam etmesi. Yeniden hatırlayacak olursak ben Avcı'nın kitabının İstihbarat Daire Başkanlığı (İDB), Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) ve İstanbul Emniyeti'nde istihbarattan sorumlu müdür Ali Fuat Yılmaz'ı hedef aldığını

yazmıştım. Emniyet kulislerine göre kitap bir referans noktası olarak kullanılacak ve bu üç birim hedef yapılacaktı. Kitaptan aldığım izlenim Avcı'nın koalisyon kurduğu ve halen çete davasından yargılanan Emniyet Müdürleri Mustafa Gülcü, Celal Uzunkaya, Emin Aslan, Faruk Ünsal ve Orhan Özdemir'in üzerindeki yargı incelemesini "bu işlerin ardında cemaat var" argümanı ile kırmaya çalışıyor. Bunu yaparken çok stratejik hedef seçerek bu davalara delil sağlama durumunda bulunan Emniyet birimleriyle bu davaları takip eden savcılar hedef alınarak davalar tartışmalı hale getirilmek isteniyor. Burada kuşkusuz en kritik konum İstanbul İstihbarat Şubesi. Zira bu davaların Hanefi Avcı açısından en kritik olan Emin Aslan davası İstanbul'da açılmış durumda.

Üstelik Hanefi Avcı'nın kitabından anladığımız kadarıyla kendisiyle ilgili olarak da TCK 250'den süren bir soruşturma var. Bu soruşturma örgütlü suçlar ve uyuşturucuyla ilgili. Eğer Avcı'nın iddia ettiği gibi bu soruşturma kendisine yönelik bir komplonun parçasıysa, gerçekte ilgisi yok ve Avcı'nın adını kirletmek için açılmış bir soruşturmayla bu alçaklığın en adi şeklidir. Zira bir kişiye kurulacak komplonun uyuşturucuyla ilgili olarak kurulması kadar alçak bir komplo olamaz.

Eğer İstanbul polisinin sürdürdüğü örgütlü suç ya da uyuşturucu ile ilgili soruşturmada Hanefi Avcı bir şekliyle yer alıyorsa, İstanbul polisi bunu fotoğraf, telefon kaydı ve diğer kriminal yöntemlerle belgeleyebilirse Avcı'nın adı da kefil olduğu kişilerin de sonu demektir.

Avcı'nın kayıtsız koşulsuz Emin Aslan –ki ben de onu destekleyen bir yazı yazdım- ile uyuşturucu kaçakçısı olduğu iddia edilen Habip Kanat'ın ilişkisi örneğin durumu karmaşık kılmıştır. Habip Kanat'ı tanıyan hemşerileri onun uyuşturucu kaçakçısı olduğundan kuşku duymuyorlar. Hatta babasının adına Ataşehir'de yaptırdığı "Kilisli Mustafa Kanat Camii"nin hiçbir yardım alınmadan Habip Kanat tarafından yaptırılmasının illegal işlerini örtmek için bir araç olarak kullanıldığı iddia ediliyor. Bu arka plana rağmen Emin Aslan'ın oğlunun Habip Kanat ile ortaklığı Aslan'ın temiz ismine gölge düşürüyor. Avcı'nın iddialarını da zayıflatıyor. Benzeri bir durum Avcı için de geçerli olursa Avcı çok tartışmalı bir kişilik olur. Benim tanıdığım Avcı'nın böylesi bir ilişkinin içinde olmayacağını düşünüyorum. Ama artık kimseye de kayıtsız şartsız kefil olunmayacağını öğrendim. Bu bakımdan Avcı'nın kitabının arka planını en iyi aydınlatacak konu İstanbul'da var olan soruşturmanın bir an önce bitirilmesi.

Kitaptan çıkan intiba şu: Avcı yandaşı gazetecilerle İstanbul İstihbarat Şube'yi hedefleyerek kendisine ve arkadaşları Emin Aslan'a komplo kurduğunu düşündüğü Ali Fuat Yılmaz'ı görevden alabilirse bu soruşturmaların yönünün değiştirilebileceğini düşünüyor. Yani operasyonun ilk hedefi Ali Fuat Yılmaz. Geçen günlerde Hanefi Avcı ve Ergenekon yapılanmasına yakınlığıyla bilinen gazeteci Nedim Şener ilk taşı attı ve Hanefi Avcı'nın kitabını referans vererek Ali Fuat Yılmaz'a saldırmaya başladı. Bu sürecin arkasının geleceğini beklemek yanlış olmaz.

Avcı'nın Ergenekon'a ilişkin kritik değerlendirmelerle de Ergenekon'un doğal destekçilerini yanına çekmiş görünüyor. Bu açıdan azımsanmayacak bir desteğe sahip olduğunu da belirtmek gerek.

Avcı'nın kitabında görülen bu stratejik düşünceye rağmen elini zayıflatan unsurlar da var. Bunların en kritik olanı Avcı'nın kitabında yer alan çelişkiler. Bu çelişkiler öyle vahim hataları içeriyor ki, okuyucu "bu kısmı Avcı yazmış olamaz" duygusuna kapılıyor. Örneğin kitabın 534. sayfasında Avcı, Veli Küçük'ü savunayım derken PKK ile DHKP/C arasında bir ittifakın kurulmadığını iddia ederek saçmalıyor. Şu cümleler Avcı'dan: "Ergenekon savcısının iddiasına göre, Tuncay Güney 2001'de gözaltındayken kendisiyle yapılan mülakatta konu ile ilgili olarak PKK ile DHKP/C'nin ittifak yaptığı dönemde Giresun'da görev yapan Veli Küçük'ün cezaevinde yatan Meral Kırır'a "Dursun'a söyle benim bölgemde PKK ile yaptığı ittifakı bozsunlar" şeklinde haber gönderdiğini söylemiştir."

"...PKK ile DHKP/C ne zaman nerede ittifak yapmış? İki ayrı birer örgüt, devletin arşivinde birbirleriyle olan ilişkiler birbirlerine nasıl baktıklarına ilişkin yazılı ve sözlü yüzlerce doküman varken, üstelik bu konuda bizzat Dursun Karataş ve Öcalan'ın ağzından çıkan, militanlarına verdikleri talimatlarla ilgili bilgiler arşivde mevcutken bu iddia neye dayanıyor? Bu iddia olsa olsa ideolojik örgütleri bilmeyen cahil birinin sözleri olabilir. Böyle bir ittifak yok. Varsa ya her yerde uygulanır ya da her yerde bozulur. Giresun'da bozun başka yerde anlaşılmaz."

Oysa bizzat PKK ve DHKP/C'nin yayın organları bu ittifakın yapılışı ve neden bittiği üzerine sayfalarca analizlere yer vermektedir. Avcı'ya Tayfun İşçi'nin yazdığı "PKK'nın ittifak politikaları ve çatı partisi üzerine" başlıklı yazılarını önereyim. Google'dan kolayca bulacağınız bu yazılarda Avcı'nın çok ama çok iddialı olduğu bir konuda nasıl yanıldığını gösteren onlarca delil var. Üstelik bu ittifaka ilişkin devlet arşivleri de belge ve değerlendirme doludur. Bunlarla karşılaştırdığımda şu soruyu sormadan edemiyorum: Ya bu bölümü Avcı yazmadı, ya da ne yazdığından haberi yok?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Gülen cemaatine neden saldırıyor

Emre Uslu 11.09.2010

Yaziya başlamadan önce pozisyonumun altını çizeyim. Ergenekon çevrelerinin iddia ettiği gibi, bazı gazetecilerin köşelerine taşıdıkları gibi benim Gülen cemaatiyle organik hiçbir bağım yoktur. Bazılarının alçakça iddialarının aksine ben hiçbir yazımda Gülen cemaatinin savunuculuğunu yapmadım yapmam. Kaldı ki o alçak yazarlar Gülen cemaatinin her yeri kuşattığını kendileri iddia ediyor. Her yeri kuşatmış bir cemaatin, kendi yayın organları dururken benim gibi bağımsız bir liberalin kendilerini savunmama ihtiyaç duyacağını da sanmam. Bunu yazan alçaklar benim bir cümlemde Gülen cemaatini savunduğumu ispat etmezlerse müfteridirler. Ben bağımsız bir siyasal gözlemci, akademisyen olarak kişilerin ve grupların çıkarını savunmam. Gördüğüm doğruları yazarım. Bu doğrular bazen BDP'nin savunduğu doğrularla, bazen cemaatin savunduğu doğrularla, hatta bazen de TSK'nın savunduğu doğrularla örtüşür. Bu duruş beni TSK veya BDP savunucusu yapmadığı gibi cemaat savunucusu da yapmaz.

Asıl konumuza dönecek olursak. Geçen hafta PKK Hakkâri'de imam Aziz Tan'ı öldürdü. Bu imamın Gülen cemaatine yakın bir imam olduğu ifade ediliyor. PKK'nın savaşlarda bile başvurulmayan bir biçimde imamlara saldırması iyi analiz edilmeli.

İmam Aziz Tan'ın öldürüldüğü günlerde Yüksekova'da bir Kur'an kursunda gönüllü çalışan Turgut Şahin (36) ile Necmettin Bilgi (37) PKK'lılarca kaçırıldı. Akıbetlerinden haber alınamayan bu iki kişinin de dinî kurumlarda çalışanlar olması dikkat çekici.

Yine Hakkâri'de Gülen cemaatine yakın olarak bilinen bir özel kolej duvarın dibine yerleştirilen uzaktan kumandalı bir patlayıcı ile hedef alındı. Ölen veya yaralananın olmadığı saldırıda okulun binasında hasar oluştu.

Aynı şekilde Şırnak'ın İdil İlçesi'nde de bir gönüllü imam öldürüldü. Kaynaklar o imamı da PKK'nın öldürdüğünü iddia ediyor. Yerel kaynaklardan aldığım bilgilere göre imamın bölgede PKK aleyhine konuşmalar yaptığı ve PKK'nın bundan rahatsızlık duyduğu ifade ediliyor. İdil'deki imamın Gülen cemaatiyle bir ilişkisinin olmadığını ifade ediyor.

Hatırlanacağı gibi PKK'ya yakın haber ajansları bir süredir Gülen cemaatinin bölgedeki kurumlarını fişliyordu. Bu kurumlarda çalışanların ev adreslerine kadar fişlendiği biliniyor. Bölgede PKK'nın infaz edeceği 150 kişilik listeden söz ediliyor. Hakkâri'de PKK'nın infaz listesinde yedi kişinin yer aldığı iddia ediliyor. Öldürülen o imam ile kaçırılan Kur'an kursu hocalarının daha önce PKK tarafından tehdit edildiği düşünülürse PKK'nın dindarları hedef aldığını söylemek yanlış olmaz.

Bilindiği gibi bu yılın başlarında Murat Karayılan Gülen cemaatini tehdit etmişti. Karayılan Gülen cemaatinin bölgede özel savaşı sürdürmekte gönüllü bir organizasyon biçiminde öne çıktığını ileri sürerek, "Tıpkı mücadelemize karşı Türk devleti işbirlikçi Kürtlerden köy korucu sistemini örgütleyerek hareketimize karşı askeri olarak çıkarttığı gibi, siyasal ve ideolojik planda da Gülen cemaatinin gönüllü bir biçimde bu işe soyunmuş olduğu görülmektedir" iddiasında bulunmuştu. Karayılan ayrıca "Gülen cemaati Kürtlere, hareketimize düşmanlık yapıyor, saygısız yaklaşıyor. Şiddet içerikli bir talimatım olmadı. Kaldı ki yaparsak bunları bölgeden sileriz" demişti.

Öcalan da imam ölümleriyle ilgili yaptığı son açıklamada "Geçenlerde bir imam öldürülmüştü. Şimdi burada AKP'nin yeni bir politikasının sözkonusu olduğu görülmeli. Bu imamları kullanmak istiyorlar. Onlar vasıtasıyla halka propaganda yapıp halkı kandırmak istiyorlar. Geçmişteki Hizbullah uygulamasına benzer bir uygulama gibi. Halkımız bu oyunlara gelmemelidir. Kendisine yakın imamların olmadığı camilere gitmemeli, onlara itibar etmemeli, gerekiyorsa kendi evlerinde toplanıp kendi cemaatleriyle ibadetlerini yaparak böylesi politikaları boşa çıkarmalıdır. Halkımız bu oyunlara karşı uyanık olmalıdır, bunlara karşı tedbirlerini almalıdır, bunları dışlamalıdır. Anti-propagandalarına karşı her türlü önlemlerini almalıdır."

PKK'nın Gülen cemaatine yönelik saldırılarının derin planın parçası olduğunu düşünüyorum. Uzun süredir bölgede KCK'ya yönelik operasyonların ardında Gülen cemaatinin olduğu PKK çevrelerine fısıldanıyordu. En son Yargıtay üyelerine ait olduğu iddia edilen ve internete sızan konuşmada şöyle bir ifade vardı: "Şimdi bu, BDP var ya, bu parti son derece önemli. Bunu geçende Turgut Kazan'la konuşuyoruz. Demirtaş'la görüştü: 'Ulan KCK falan diye canınıza okuyacaklar.' Ondan sonra açıklama yaptılar 'Biz yargıyı siyasallaştıracak şeyde yokuz' dediler." Bu görüşmede Gülen cemaati konuşuldu mu konuşulmadı mı emin değilim. Bildiğim bir konu şu: Hem PKK hem Ergenekon çevrelerinin KCK operasyonlarının arkasında Gülen cemaatinin olduğunu konuşuyor olması. Dolayısıyla Ergenekon'un PKK'yı Gülen cemaatine karşı manipüle etme olasılığı mevcut.

Bölgeyi iyi gözlemleyen gazeteciler Gülen cemaatinin bölgede etkin siyasal bir aktör olmamasına rağmen öne çıkarılmasının ardında PKK ile Gülen cemaatini karşı karşıya getirme stratejisi olabileceğini ifade ediyor. Bu derin devlet mantığı açısından tutarlı bir strateji; düşmanı düşmana kırdırma stratejisi.

Daha da önemlisi Gülen cemaati veya içine sızmış biri PKK'nın saldırılarına şiddetle karşılık verirse cemaatin terör örgütleri listesine alınması teknik olarak mümkün olacak. Erzincan'da denenen ancak tutmayan strateji PKK üzerinden denenecek. Yani cemaat şiddet kullanan bir örgüt olarak kayıtlara sokulacak. Bunun teknik adı terör örgütü olması.

Hatırlayın bölgede güçlenen Hizbullah PKK ile çatışma tuzağına düşerek terör örgütleri listesine alınıp çıkmaz sokağa itilmişti. Gülen cemaatine yönelik böyle bir olasılığın var olduğu unutulmamalı...

PKK bilerek ya da bilmeyerek derin devlet tarafından KCK operasyonları bahane edilerek manipüle ediliyor. KCK'ya karşı operasyonu devlet yapıyor ama Gülen cemaatinin üstüne yıkılıyor. Aynı mantık Ergenekon için de çalıştırılıyor. Bunlar tesadüf mü? Yoksa 1998'den beri hedefe konan cemaati bitirme hamlelerinin parçaları mı?

Hakkâri saldırısını kim yaptı

Emre Uslu 18.09.2010

Önceki gün Hakkâri'ye 35 kilometre mesafedeki Geçitli Köyü'nün çıkışında köy minibüsüne yönelik mayınlı bir saldırı gerçekleştirildi. Saldırıda dokuz köylü öldü, biri bebek dört çocuk yaralandı. Olay yerinde TSK'ya ait patlayıcı düzenek bulduklarını öne süren köylüler, askerlerle tartıştı. Askerler havaya ateş açtı.

Olayla ilgili spekülasyonlar da o çantaların neden orada bırakıldığı ve kime ait olduğu üzerine yoğunlaştı. Olayın gelişimi, yapıldığı yer, yapılış şekline bakılırsa olayı PKK'nın yaptığı izlenimi doğuyor. Bu izlenimi güçlendirecek değişik veriler de var. Örneğin PKK içinde ana karargâhtan kopuk hareket ettiği izlenimi veren ve geçenlerde bir cami imamını hedef alan grubun bu eylemi yapma olasılığı yüksek. Hatta bu grubun derin PKK olarak adlandırıldığı, ve birtakım derin yerlerle irtibatlı olabileceği de değerlendirmeler arasında. Benim de ilk değerlendirmelerim bu yönde.

Ek olarak *Akşam* gazetesi yazarı Özlem Akarsu Çelik Selehattin Demirtaş'ın kendisine "bazı PKK'lıların da bu saldırıda kullanılmış olabileceğini" söylediğini iddia etti. Bu olasılık her zaman mevcut. Zira PKK'nın son dönemlerde yaptığı eylemlere bakıldığında merkezden bağımsız hareket eden grupların var olduğu anlaşılıyor.

Ancak *Sabah* gazetesinde yer alan bir bilgi olaya PKK'nın karışıp karışmadığı konusunda kuşkuları arttırıcı cinsten. Önce *Sabah*'ın haberine bakalım: "Patlamanın ardından olay yerine çok sayıda asker sevk edildi. Uzman ekipler, bölgede inceleme yaptı. İncelemede, yolun ortasına döşenen patlayıcının metrelerce uzayan kablo ile bağlandığı ve bu yolla patlatıldığı belirlendi. Bu sırada bir grup köylü, olay yerine yakın bir noktada asker çantaları bulunduğunu öne sürdü. Çantalardan birinde iki adet mayın, diğerinde ise dürbün ve kasatura vardı. Çantanın üzerinde yazan isim ise Hakkâri Dağ Komando Tugayı idi. Köylüler, patlayıcıların askerlere ait olduğunu, yine olay yerine yakın bir noktada üzerinde MKE yazısı bulunan havan mermisi ve çok sayıda G3 mermisi bulduklarını savundu. **Ancak olay yerinde bulunduğu ileri sürülen iki askerî çantanın da bir provokasyon olduğu Hakkâri Terörle Mücadele Şubesi'nin yaptığı teknik takipte ortaya çıktı. Polis tarafından takip edilen KCK üyesi bazı BDP'liler olay bölgesindeki milisleri arayarak provokasyon talimatı verdi. Teknik takibe takılan telefon görüşmesinde "Bırakılan asker çantasını ön plana çıkarın, provokasyonu sahiplenin!" dendiği öğrenildi. Hakkâri polisi saldırıyı organize eden üç PKK militanının kimliğine de ulaştı. Yapılan tesbitlere göre son Geçitli Köyü'ndeki son saldırıyı, daha önce Hakkâri merkezde Aziz Tan isimli imamı şehit eden aynı grup gerçekleştirdi. Timin liderliğini ise Serhat kod adlı Ferhat A'nın yaptığı belirtildi."**

Olay bu bilgiyle karmaşık bir hâl alıyor. Şöyle ki: Araştırdığım Emniyet kaynakları *Sabah* gazetesinde yer alan tesbitlerin Emniyet kaynaklı olmadığını ifade ediyor. Kendilerine de böylesi bilgilerin geldiğini ancak bunların teyide muhtaç bilgiler olduğunun altını çiziyorlar. Yani *Sabah* gazetesinde kesin bir dille "Hakkâri Terörle Mücadele Şubesi'nin yaptığı teknik takipte ortaya çıktı" denen bilgi doğru değil. Hakkâri polisinin teknik takibinde böylesi bir bilgi YOK. Dolayısıyla Hakkâri Polisi saldırıyı organize eden üç PKK militanının kimliğini tesbit etti. Bu militanlar Hakkâri Merkez'de öldürülen İmam Aziz Tan'ı öldüren grubun elemanları bilgisi de doğru değil.

Konuyu *Sabah* gazetesi üzerinden araştırdığımda haberi, İstanbul'da Emniyet muhabirliği yapan Ufuk Köroğlu'nun yaptığını öğrendim. Köroğlu ile yaptığım görüşmede Emniyet kayıtlarında böyle bir bilginin olmadığını ifade edince "kaynağına güvendiğini, bu bilginin yakında KCK iddianamesinde zaten yer alacağını,

kendisinin Emniyet muhabiri olduğunu ancak tek kaynağının Emniyet kaynakları olmadığını ifade etti. Köroğlu ayrıca geçen hafta referandumu izlemek üzere Hakkâri’de olduğunu, tesadüfen patlamanın olduğu beldeyi de gördüğünü ifade etti. O bölgede değişik kaynaklarla konuşma imkânı da bulunduğunu belirtti.” Köroğlu Hakkâri Terörle Mücadele’ye ait bilginin *Sabah*’ın yazışlarında yanlışlıkla yazılmış olabileceğini, kaynağın daha geniş anlamda güvenlik güçleri şeklinde belirtilmesinin daha doğru olabileceğini ifade etti...

Bu durumda ilginç bir durum ortaya çıkıyor. Emniyet’e ait odluğu iddia edilen bilgi ve tesbitler Emniyet’e ait değil. Muhtemelen başka bir kuruma ait tesbitler. O halde o kurum neden Emniyet’in adını hem de çok spesifik bir adres göstererek kullanmak istiyor?

Bunun bir nedeni olabilir. Birincisi o kuruma özellikle bölgede olan güvensizlik nedeniyle Emniyet bir perde olarak kullanılıyor ve Emniyet, Psikolojik Harekât unsurunun bir parçası haline getiriliyor. Özellikle son dönemde bölgede olan olaylara ilişkin açıklamaları gün geçmeden yanlışlanan kurumlar yerine Emniyet’in adının kullanılması ilk etapta mantıklı görünebilir.

Haberin ayrıca bir de *Sabah* gazetesinde yer alması önemli. Özellikle *Hürriyet* ve Doğan grubu medyasının böylesi haberlerde sicilinin temiz olmadığı ve bölgede inandırıcılığını yitirdiği için haber *Hürriyet* ve diğer gazetelerde yer almamış olabilir. Ayrıca *Sabah* gazetesinin hükümete yakın bir gazete olduğu varsayımından hareketle özellikle bu gazete seçilmiş olabilir. Ayrıca bir tesbit olarak şu bilgiyi paylaşmak durumundayım. Son dönemlerde *Sabah* ve *Yeni Şafak* gazeteleri askerî kaynaklar tarafından önem verilen ve sıkça bilgilendirilen gazeteler. Bu haberi okurken bu arkaplanı da gözönünde bulundurmakta yarar var.

Yine *Sabah*’ın referans verdiği bir terör uzmanı şunları ifade ediyor: “Askerî operasyonlarda çatışma alanında zaman zaman askerî malzemenin kalması çok doğaldır. Burada aynı şey sözkonusu. PKK’lılar çatışma bölgesinde buldukları iki sırt çantasını daha sonra kullanmak için yanlarına almışlar. Bu çanta belki de Gediktepe’de şehit edilen askerlere ait. Yapılan plan her yönüyle dökülüyor. Böyle bir saçmalığa dağdaki terörist bile inanmaz.”

İfadelerden anladığım kadarıyla bu terör uzmanı da asker kökenli biri. Yani *Sabah*’ın Emniyet’i kaynak gösterdiği bilgiler de görüşüne başvurduğu uzmanlar da Emniyet kökenli değil. O halde bu haberde Emniyet neden var? PKK’nın yaptığı düşünülen bir eylemi için neden alelacele PH kampanyasına başlanıyor ve neden Emniyet üzerinden yürütülüyor bu kampanya?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korkuyorum...

Emre Uslu 25.09.2010

Kürt sorunu çözüme doğru ilerliyor. Önemli adımlar atılıyor. Aşılmaz eşiklere doğru yaklaşıyor. Umutlu olmak istiyorum. Aslında heyecanlıyım. Galiba sorun çözülecek diyorum. Ama aklıma yazımını henüz bitirdiğim önümüzdeki günlerde çıkacak kitabım geliyor. “Derin devlet ne zaman ve neden devreye girer” sorusuna cevap aradım bu kitapta. Bu nedenle korkuyorum. Zira tam da bu zamanda devreye girmesi beklenmeli derin devletin.

Onlar için Kürt sorunu kritik bir eşik. Çözülmesi gerekiyor ama onların istediği şekilde. İstekleri şu: PKK bitirilsin. Kürtler istediğimiz kadar özgür olsun. İstedikleri kadar değil, istediğimiz kadar haklara sahip olsun. Derin

devletin en büyük korkusu şu: Kürtler ulus-devlet kurmak için en büyük adımı atıyor. Bu nedenle müdahale edilmeli düşüncesindeler. Benim korkum da bu nedenle. Hiç umulmadık bir yerden umulmadık bir hareket bekliyorum ben. Korkuyorum bu nedenle...

Aslında umutlu olmak için çok neden var. Özellikle Ergenekon operasyonlarıyla derin devletin operatif gücü bir hayli kırıldı. Hedefte olmayanlar, gözlem altında tutulmayanlar, uyuyan hücreler de ikinci bir emre kadar beklemeye alınmıştı. Hatırlayınız bunu yazmıştım. İkinci bir emre kadar suikastlar beklemiyorum demiştim. Zira kozmik odada yeni bir yapılanma vardı. Ailesi subay olanlardan seçilen yeni bir yapılanma hazırlığı vardı. O nedenle de siyah kuvvetlere ikinci bir emre kadar harekete geçmiyoruz talimnamesi gönderilmişti. Duyumların o hazırlıkların tamamlanmak üzere olduğu. Biraz da sürecin zorlamasıyla hızlı hareketler söz konusu. Bu nedenle korkuyorum. Polisin gözetimi altında olan kısımlar bulundukları yerde bulunurken başka unsurlar daha derinlere çekilmeye başladılar. İlişkiler daha karmaşıklaşıyor derinlerde. Algılarım, sezgilerim bunu gösteriyor.

Konjonktür buna uygun hale gelmeye başladı. Kürt sorunu derin devletin istemediği adamların eliyle çözülmeye başlanıyor. İstemediği biçimde çözülüyor. Bu nedenle de kızgın ve kaygılılar. Karşılarında durduğunu düşündükleri gücün ne kadar büyük olduğundan emin değiller. Ne kadar yakınlarında olduğunu kestiremiyorlar. Bu nedenle çok sessiz ama kararlı hareket ediyorlar. Yeniden enselenmeden bir hamle girişimi seziyorum. Bu nedenle korkuyorum.

Bu süreçte en kritik kişi, sanıldığı gibi Başbakan, MİT Başkanı ya da Emniyet Genel Müdürü değil. Jandarma Genel Komutanı Nejdettin Özal. O hiçbir zaman hukuksuzluğa müsaade etmeyecek bir komutan. O nedenle yukarıdan bağımsız yeni bir oluşumdan kuşkulaniyorum. Yukarının bile haberi olmadan derinleşen bu yapının neler yapabileceğinden çok emin olamiyorum. Bu nedenle kuşkulaniyorum. MİT içinde, Hakan Fidan'ın gelmesinden sonra oluşan gayrimemnunların değişik yerlerdeki yansımaları bu süreci nasıl etkiler bundan emin değilim. Bu nedenle korkuyorum.

Referandum süreci rahat atlatıldı. Hükümet, Kürt sorunu konusunda önümüzde seçimler var demeden kararlı bir şekilde kolları sıvadı. Bu kararlılığı gören derin yapıların çaresiz bir son hamle yapması mümkün. Bu nedenle kaygılıyım.

PKK içinden bir grubun çılgınlık yapmasından korkuyorum. Bu nedenle onların bir an önce Türkiye dışına çıkması gerekiyor. Bununla da yetinmeyip özellikle KCK yapılanması içindeki "il sorumlularından" gelecek talimatların sorgulanmadan uygulanmaması gerekiyor. Onların kimle nereyle irtibatlı olduklarından kimse emin olamaz. Geçen gün bir trafik kazasıyla ortaya çıkan patlayıcıların İzmir'e götürüldüğüne ilişkin iddialar yer aldı basında. Barış sürecinin başladığı bir dönemde o bombaların büyük şehirleri hedef alma olasılığı vardı. Kim bilir daha ne kadar bomba gönderildi büyük şehirlere. Bunlardan korkuyorum. Özellikle referandumda 'Hayır' oyu veren ve AKP'nin hamlelerinden kuşkulanan ulusalcı kesimlerin yoğun yaşadığı yerlerde provokasyonların olabileceğinden korkuyorum.

Bu tip durumlarda şöyle gelişmeler olur. Polisin daha önce takibine takılmamış bir örgüt, yapı ortaya çıkar. Belirlenmiş hedeflere saldırılar düzenler. Bundan sonra ortalık karışır ve atılan adımlar geri çekilir. Hakkâri'de olan patlama böyle bir şeydi. Ama o, hükümeti durdurmaya yetmedi. Bu nedenle yeni hamleler olabileceği endişesi içindeyim. Bu anlamda Dervimci Karargâh örgütüne yapılan operasyonu önemsiyorum. Öylesi ne olduğu ve kime çalıştığı belli olmayan yapıların bu aşamada toplanması kritiktir. Olası provokasyonları önler. Ama PKK'nın içindeki TAK yapılanmasının ne yapacağından emin değilim. Hatırlayın 2006 yılında Danıştay saldırısı Cumhuriyet bombalamaları yapılırken bir yandan da TAK metropollerde bombalar patlatıyordu. En son

bu örgütün 2010 ocakta PKK'yı pasif kalmakla suçlayan bir bildirisi yayınlanmıştı. Bu nedenle o ve benzeri yapılara dikkat edilmesi gerektiğini düşünüyorum...

Öcalan'a yönelik bir provokasyon hamlesinden, bir MHP'linin hedef seçilebileceğinden, polisin ve MIT'in dikkatini dağıtıp bir süre kendine gelemeyecek bir saldırı biçiminden korkuyorum. El Kaide'nin Afganistan'da eğitim almış ama oraya kim tarafından gönderildiği belli olmayan elemanlarının harekete geçirilmesinden korkuyorum. Bu ülkede korkacak çok ama çok şey var. Ülkenin liderleri çok ama çok iyi korunmalı. Derin devleti harekete geçirecek gün bu gündür ve bunun farkında olunmalı. Normal bir ülkede 30 yıllık bir savaşın çok kısa sürede bitirilip sonuçlandırılması beklenemez ve istenemez. Ama burası Türkiye, bu nedenle her iki tarafın da elini çabuk tutmasını, PKK'yı ivedilikle ülke dışına çekmelerini isteyeceğim. Bunun ardından içerisi nispeten kontrol edilebilir hale gelecek. Lütfen hızlı olun ve yeni gelişler, dönüşler sağlamaya çalışmadan öncelikle PKK'yı sınırdışına çıkarın... Bu provokasyonların önünü alabilecek önemli bir hamledir...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hanefi Avcı Projesi'ni deşifre ediyorum

Emre Uslu 02.10.2010

Hanefi Avcı olayına yeniden dönmek üzere yazıları kapatmıştım. Önümüzdeki dönemde Hakkâri'de olması muhtemel devlet şiddetini yazacaktım ama gündem beni bir kez daha Avcı yazmaya zorladı. Hakkâri konusunu önümüzdeki günlerde ele alırız.

Ben başından beri Hanefi Avcı'nın yazdığı kitabın bir proje kitap olduğunu yazıyorum. Bu projeden amaç cemaatin bütün kurumları ele geçirdiğini göstermek ve bununla mücadele etmek değil. Avcı kurnaz bir şekilde önümüze cemaati atıyor ve kamuoyunun cemaati tartışmasını istiyor ama asıl amaç İstanbul'da Ankara'da ve değişik yerlerde sürdürülen Ergenekon operasyonlarını hedef alanları görevden aldirmek. Hapse girmesi de bu projenin ikinci ayağı. Tahliye talebini ret etmesi de bununla ilgili.

Şöyle anlatayım: Avcı son on yıldır 1. Sınıf emniyet müdürü. Emri altında görev yapan cemaatçilere bir soruşturma dahi açtırmamış bir adamın cemaatle mücadele kahramanı olması ilginç değil mi? Avcı eğer gerçekten cemaati tehlike görüyor ve onlarla mücadele edilmesini istiyor olsaydı fiilen bunu yapması mümkün olduğu dönemde yapardı. En azından 2010'da Eskişehir Emniyet Müdürlüğü döneminde, yeni kitabı yazarken bir soruşturma açardı. Ama Avcı bunların hiçbirini yapmadı. O halde Avcı'nın derdi cemaatin tümüyle olamaz.

Kitabında cemaatçi diye suçladığı polis ve savcıların ortak noktası ne? Ergenekon ve Balyoz operasyonları yapan birimlerin başında yer almaları. Ayrıca kendisiyle birlikte hareket ettikleri izlenimi edinilen küskün Emniyet müdürlerinin davalarına bakan polis ve savcılar. Yani Avcı cemaat tartışması yapıyor ama nokta hedeflere atışlar yapıyor. Bu nedenle Avcı'nın kitabı sonuçları bakımından bir proje kitabıdır. Kitabın hedefi Ergenekon savcıları ve o operasyonları yapan polisleri bertaraf etmek. Unutmayın bu hedef aynı zamanda Ergenekon örgütünün de hedefi. Yani Avcı ile Ergenekoncular arasında ortak hedefe vurmak bakımından bir oydaşma var. Bu Avcı'yı Ergenekoncu yapar mı? Hayır. Bu kadar bilgiyle bu iddiayı ileri sürmek haksızlık olur. Avcı Ergenekon örgütüne hizmet ediyor denebilir mi? Evet. İsteyerek ya da istemeyerek Ergenekon'un amaçlarına hizmet ediyor. Onların değirmenine su taşıyor ve elini güçlendiriyor. Zira Ergenekoncular da Avcı da biliyor ki Ergenekon operasyonlarını yapan birimler sıkı çalışıp delilleri mahkemeye sundukça bu örgütün

kurtulma şansı zayıflıyor. O nedenle onlar delil akışını kesintiye uğratmak için Ergenekon operasyonu yapan birimleri ve savcılarını hedefe koymuş durumdalar. Ergenekon operasyonlarını yapanlar aleyhine Adalet Bakanlığı'na verilen binlerce şikâyet dilekçesi, medya kampanyası, İçişleri'ne yapılan başvurularda temel amaç o ekiplerde çatlak yaparak mahkemeye gönderilen delillerle her geçen gün daha da umutsuzlaşan Ergenekon davasından kurtulmak ya da ucuz yırtmak.

Avcı'nın kitabı yeni bir kulvar açtı. Bu polislerin ve savcılarının cemaatçi olduğu suçlamasıyla kamuoyunun etkilenmesi ve bunların arkasında duran hükümetin geri adım atarak o birimlerde görev yapanları etkisizleştirmek. Hiç olmazsa o kişileri baskı altına alarak Ergenekon'a karşı çalışma azimlerini kırmak. Yani Avcı Ergenekon çevrelerinin başta HSYK olmak üzere değişik birimlere yağdırdığı şikâyet dilekçelerine yeni malzemeler de sundu. Avcı da, arkadaşı Necdet Kılıç'ın "dinleniyorum ne yapmalıyım" sorusuna "HSYK, Adalet Bakanlığı ve değişik yerlere avukatın dilekçeler versin ortalığı ayağa kaldır" yanıtı veriyordu. Yani Avcı'nın Necdet Kılıç'a verdiği tavsiye aslında Ergenekon çevrelerinin iki yıldır yaptığı taktik ile örtüşüyor. Bu nedenle Avcı'nın kitabı bir projenin parçası.

Ancak kitapta çok çelişki olduğu için Avcı'nın beklediği sonuç gelmedi. Hedeflediği görevliler görevlerinde kalmaya devam edince, kamuoyu da Avcı'yı unutmaya başlayınca projenin ikinci ayağı devreye sokuldu. Avcı büyük bir medya kampanyasıyla hapse girdi. Avcı bence polisi ve savcıcıyı ters köşeye yatırarak, tutuklanması için âdeta savcıcıyı tahrik etti. Savcı ile ağız dalaşına girdiği, hakarete varan ifadeler kullanıldığı iddia ediliyor. Bana göre burada Avcı savcının kendini tutuklamasını istiyordu. Davetlere gitmemesi ve ifade vermemenin sonucunda mevcutlu getirileceğini en iyi Avcı biliyor. Bu hamlesinde başarılı oldu. Hapse girmesi sürecinde savcıcıyı hukuksuzluk yapmakla suçlayarak ifade vermemesi, tahliye talebinde bulunmayarak âdeta hukuk mücadelesi veriyormuş gibi yapması savcı ve Ergenekon operasyonu yapan polislerin üstüne baskı olarak dönecek. En azından Avcı böyle hesaplıyor olmalı. Bu, Avcı'nın kitapta isteyip sürekli kılamadığı bir hamleydi. Avcı kendisini hapiste unutturmayacak da. Her gün bir tanıdığı ziyaretine gidecek ve onun mesajlarını kamuoyuna taşıyacak. Uzun dönemde bu Avcı'nın hedefe koyduğu ve cemaatçilikle suçladığı polislerin ve savcılarının üstüne baskı olarak dönecek. Avcı'nın hesabı bu yönde. Bu nedenle de Avcı bir süre mahkemeden tahliye talebinde bulunmayacak. Avcı, dışarıda düzenleyeceği onlarca basın toplantısıyla elde edemeyeceği baskıyı içerden göndereceği mesajlarla elde etmiş olacak.

Bu oyunun bozulması için bana göre Avcı'nın serbest kalması gerekiyor. Ama mahkeme de eldeki delile bakarak tutuklama veriyor. Mahkemeler kamuoyu ne der diye karar vermiyor Türkiye'de. Bu nedenle Avcı'nın içerde kalmasının toplumsal bir olaya dönmesi temelde mahkemeyi ilgilendirmiyor ama Ergenekon operasyonu yapan polisler ve savcılarının üstüne baskı olarak dönüyor. Hesap da bunun üstüne kurulu.

Bu süreçte Avcı'nın istemediği konu tartışmanın magazinleşmesi. Eğer Avcı'nın eşi ve sevgilisi arasındaki tartışma magazinleşirse Avcı amacına ulaşamaz. O da bu nedenle muhataplarına susmaları yönünde haber göndermiş. Avcı cemaatin tartışılmasını istiyor ama vurmak istediği cemaatin kendisi değil Ergenekon operasyonlarını yapanlar.

Çok iddialı bulabilirsiniz ama bu yazı kamuoyunda yankılanırsa Hanefi Avcı mahkemeden tahliye talebinde bulunur. Çünkü Avcı'nın mahkemede kalarak elde etmek istediği sonuç anlamsız kalırsa onun için tutuklu kalmanın anlamı da olmayacak...

Devlet PKK'ya karşı sertleşebilir...

Emre Uslu 09.10.2010

PKK'nın ateşkesi uzatması nedeniyle Kürt sorununun çözümü noktasında olumlu bir ortam oluşmaya başladı. Ancak güvenlik çevreleri PKK'nın ateşkesine kuşkuyla yaklaşıyor. Onlara göre zaten kış geldiği için PKK ateşkesi uzattı. Hükümet de bu kandırmacaya inanmış görünüyor.

Ankara'dan edindiğim izlenimler ilginç bir durumu yansıtıyor. Hükümetin sivil danışmanları diyebileceğim kesimler PKK'nın ateşkesine kulak verilmesi gerektiğini düşünüyor. Operasyonların fiilen durması gerektiğini ifade ediyorlar. Nitekim son haftalarda bu eğilimin ağırlık kazandığı da görülüyor. Ancak güvenlik çevreleri bölgedeki PKK baskısının giderek arttığını ancak halkın da PKK baskısı altında inlemeye başladığını ifade ediyorlar. En son İsmail Beşikçi bile *Taraf'a* yazdığı yazıda PKK'nın sorgulanamazlığından yakınıyordu. Bu çerçevede halkın PKK zulmünden kurtarılması gerektiğini düşünenlerin sayısı azımsanamayacak kadar çok. Bu kesimlerin Ankara'da etkin kesimler olduğu da düşünülmeli.

PKK'nın baskısına en çarpıcı örnek TV dizileri. *Tek Türkiye*, *Kurtlar Vadisi* gibi diziler son zamanlarda BDP'nin gündeme getirmesiyle tartışılmaya başlandı. Güvenlik birimlerinden edindiğim bilgilere göre KCK mensupları da özellikle Hakkâri-Şırnak bölgesinde halka bu dizileri izlememelerini "tavsiye" ediyor. Bu "tavsiyelerin" zaman zaman baskıya dönüştüğü de ifade ediliyor.

Ankara'da konuştuğum güvenlik uzmanları PKK baskısının hissedildiği en kritik bölgenin Hakkâri olduğunu ifade ettiler. Öylesine ki Hakkâri'ye 10 km. civarda PKK kampının olduğunu, Hakkâri'den dağa kaldırdıkları kişileri bu kamplarda sorguladıkları ancak ordunun bu kamplara müdahale etmediğini ifade ediyorlar. Yeniden söyleyeyim bunu ifade eden devletin resmî görevlileri. Türkiye'nin içinde Hakkâri çevresi PKK kamplarıyla doluyken medyada Kandil'e neden müdahale edilmiyor tartışmaları bize gülünç geliyor değerlendirmesini yapıyorlar. Bu kampların varlığı bile halka baskı olarak dönüyor değerlendirmesi mevcut.

Kaynaklarım Hakkâri ve çevresinin "kurtarılmış bir bölge"ye doğru gittiğini, örgütün toplumu topyekûn teslim almak üzere olduğunu; bunu zorla, şiddetle, tehditle yaptığını düşünüyor. Bu yalın gerçekten hareketle güvenlik çevreleri "Hükümet bir yandan demokrasiyi güçlendirmeli, özgürlükleri arttırmalı, Kürtlerin tabii, hukuki haklarını teslim etmelidir; ama öte yandan devletin caydırıcı gücünü çekinmeden, sonuna kadar kullanmalıdır" görüşünü savunuyor. Bu çerçevede özellikle Hakkâri çevresinde kurulmuş kampların fazla zayıt vermeyecek şekilde operasyonlarla temizlenmesi gerektiğini ifade ediyorlar.

Durumu daha açık ifade edenler de var. Bu bölgede teröristleri koyun çobanı sananlar var. Dolayısıyla onların yapacakları operasyonların başarılı olacağını düşünmüyorlar. Hatta şimdiye kadar Hakkâri ve çevresine PKK'nın neden kamplar oluşturmalarına izin verildiğini de sorguluyorlar. Bu kişiler arasında durumu daha da kuşkucu şekilde ifade edenler var. Bakın diyor bir güvenlik uzmanı "önümüzde seçimler var. Seçimler sürecinde PKK'nın Hakkâri ve çevresini kuşattığı ve fiili bir kurtarılmış bölgeye dönüştürüldüğü imajı ortaya çıkarsa hükümetin durumu ne olur? Bunu batıdaki halka nasıl anlatır?" Şu anda örgüt Hakkâri'yi pilot uygulama için "kurtarılmış alan" ilan etmiştir. Örgüt Hakkâri'yi kendi hesabına arındırmaya, homojenleştirmeye, devleti, hükümeti, güvenlik güçlerini süreç dışına itmeye çalışmaktadır. Başarılı olması durumunda diğer illeri de kurtarılmış alana dahil edecektir.

Onların önerdiği çözüm şu: Vatandaşlarını PKK-KCK baskısından kurtarmalı, iradelerini özgürce kullanabilecekleri ortamlar hazırlamalıdır. Aksi takdirde silahlı siyaset bir bölgeyi teslim alacak; kendi namına “kurtarılmış bölgeler” ilan ederek meseleyi uluslararası arenaya taşıyacaktır.

Bana göre özellikle referandumdan sonra Hakkâri gibi bir yerde yüzde 90’a varan boykot kararından sonra PKK’nın Hakkâri çevresinde yapılandığı kamplara yönelik bir operasyonu halka anlatılamaz. Hatırlanacağı gibi 29 Mart seçimlerinden sonra başlatılan KCK operasyonları siyaseten bir krize dönüştü ve haklı operasyonlar bile zamanlaması nedeniyle anlamsız ve işlevsiz hale geldi. BDP’li siyasetçiler de “bölgede kazandık diye AKP bizi KCK operasyonlarıyla cezalandırıyor” görüşünü halka pompaladı. Doğrusu bu, tabanda tuttu da. Dolayısıyla KCK operasyonlarından beklenen başarı en azından algısal düzeyde gerçekleşmedi. Halkın ikna edilemediği bir operasyon devlet baskısı olarak dönüyor ve bu da açılım politikasının temel yaklaşımına ters bir durum oluşturuyor.

Bu gerçekten hareketle Hakkâri ve çevresinde varolan PKK kamplarına karşı başlatılacak bir operasyon da doğrudan “referanduma cevap” olarak algılanacaktır. BDP bu fırsatı siyasi kazanca dönüştürmekte gecikmeyecek ve açılım sürecini riske sokacaktır. Böylesi bir operasyonun –velevki gerekli olsa bile- ikinci Habur etkisi yaratacağını görmek için kör olmak gerek.

Ancak güvenlik birimlerinin kaygıları da haklı kaygılardır. Kimse hikâye anlatmasın, PKK bölgede bir baskı kurmuştur. Halkın dizi izleme tercihlerine bile karışmaya başlamıştır. Bu sağlıksız ortamdan halkın da kurtarılması gerekmektedir.

Bu noktada ben PKK’nın baskıcı varlığına karşı bir operasyonun da hiç müdahale etmemenin de yanlış olacağını düşünüyorum. Operasyonu halka anlatamayız. Siyaseten krize dönüştür. PKK’nın mevcut varlığı da zaten baskıya dönüşmüş durumda. Bu durumda üçüncü bir yol arayışı zorunluluğu ortaya çıkıyor. Ben üçüncü yol olarak PKK’nın Türkiye dışına çıkarılması için toplumsal baskı araçlarının kullanılması gerektiğini düşünüyorum. Bir yıl önce de yazdığım gibi Ankara’da veya Diyarbakır’da toplanacak yüzbinlerce kişi PKK ülke dışına çıksın çağırısı yaparsa PKK bunu dikkate almak zorunda kalır. Her nasıl olursa olsun PKK’nın Hakkâri ve çevresinde geliştirdiği yapı bir krize dönüşmek üzere...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Askerler de askerlik yapsın

Emre Uslu 16.10.2010

Başlığa aldığım söz on yıldır görmediğim arkadaşşıma ait. Master, doktora, uluslararası kuruluşlarda yıllarca çalışmadan sonra askere gitmiş arkadaşım Hakkâri’ye gönderilmişti. Hakkâri dönüşü isyan ediyordu. “Genelkurmay Başkanı herkese Tek Tip askerlikten söz ediyor. Eğer Tek Tip askerlik olacaksa mesleği asker olan askerler de askerlik yapsın.” “Bir sakın ol! Nasıl olacak askere askerlik yaptırmak?” deyince “bak anlatayım” dedi:

“Adam parasını alıp işini yapıyor ve biz onun yaptığı işi askerlikten sayıyoruz. Ondan, her Türk vatandaşının yaptığı fedakârlığı beklemiyoruz. İşini yaptığı için Anayasal hak ve ödevinden de sorumlu tutmuyoruz. Oysa siviller için durum böyle mi. Örneğin ben de doktor olarak işimi yapıp paramı alarak neden askerlik

yapamıyorum? Ya da bir polis işini yaparken o iş neden askerlikten sayılmıyor? Askerlik bir meslekse herkesin mesleği var. Her meslek kendi içinde önemlidir. Benim mesleğimden olunca zorunlu askerlik yapacaksın ama başka bir meslekten olunca bu zorunluluktan muaf olacaksın. Var mı böyle eşitlik.”

Kafamın daha da karıştığını görünce argümanlarını detaylandırdı:

“Işık Koşaner Tek Tip askerlik talebini dile getirirken ne dedi: ‘Bir an önce ‘Tek Tip’ askerlik uygulamasına geçilerek vatan hizmetinin herkes için eşit şartlarda yapılması, ayrıca eğitilmiş insan gücümüzden daha uzun süre ve daha etkin şekilde yararlanılmasına imkân yaratılması önem arz etmektedir.’ Yani Koşaner herkes için eşit şartlarda askerlik yapılmasını öneriyor. Üniversite mezunu da ilkokul mezunu da aynı şartlarda askerlik yapacak. Peki, askerî okullardan mezun olanlar askerlik yapacak mı?”

Adam zaten asker neden bir daha askerlik yapsın itirazıma da itiraz ediyor: “Anayasamıza göre ‘Vatan hizmeti her Türk’ün hakkı ve ödevidir. Bu hizmetin Silahlı Kuvvetler’de veya kamu kesiminde ne şekilde yerine getirileceği veya getirilmiş sayılacağı kanunla düzenlenir,’ doğru mu?”

“Evet doğru. Hatta bu anayasaya göre Kürtler askere gitmek istemezse gitmeyebilir de. Zira askerlik görevini yerine getirmek istemeyen Kürtler ben Türk değilim dolayısıyla Askerlik de yapmak istemiyorum talebinde bulunsalar AHİM’de kazanabilirler” diyecek oldum. “Sulandırma” dedi. Hakikaten de ben de yeni fark ettim. Eğer vatan hizmeti Türklerin hakkı ve ödeviyse Kürtler neden askerlik yapsın ki?

“Konumuza dönelim. Her Türk’ün hakkı ve ödevini Genelkurmay Başkanı Tek Tip olarak yerine getirtmek istiyorsa askerî okullardan mezun olan askerler de o ödevi yerine getirsın. Biz askere gittiğimiz için birçok ekonomik kayba uğruyoruz. Çoluğumuz ve çocuğumuzdan ayrı kalıyoruz. İşini kaybeden insanlar oluyor. Oysa bir askerî okulda okumuş olsanız zaten askerliğinizi yapmış oluyorsunuz” deyip Askerlik Kanunu’nun 10. maddesinin 13. fıkrasını koydu önüme: “13. Harp okulları, Gülhane Askerî Tıp Akademisi ve astsubay meslek yüksek okulları veya Türk Silahlı Kuvvetleri adına okudukları üniversite, fakülte veya yüksek okullardan ilişkili kesilenlerin, bu okullarda ay olarak okudukları sürenin üçte biri muvazaflık hizmetinden sayılır. Bu yükümlülere mutlaka temel askerlik eğitime tabi tutulur. Ancak, harp okullarında geçen sürenin muvazaf askerlik hizmet süresini karşılaması halinde, bunlar, temel askerlik eğitime tabi tutulmadan yedeğe geçirilirler.”

“Bunun anlamı şu. Bir askerî öğrenci askerlik süresi kadar askerî okulda okursa askerlikten muaf tutuluyor. Neden ben muaf tutulmuyorum? O mesleğini yapmak için eğitim alıyor özlük hakları saklı kalıyor. Yani askerlik yaparken sigortası çalışıyor. Ben mesleğimi yapmak isteyince vatan hizmetinden mi kaçırıyorsun diyorlar. Vatan haini damgası vuruyorlar. Profesyonel olarak askerlik yapanlar Anayasa’da belirtildiği şekliyle her Türk vatandaşının yaptığı gibi fedakârlık yapıp askerlik yapmıyor. Onlar mesleğini yapıyor ve karşılığında para alıyor. Ben para kaybederek askerlik yapıyorum. Askere gitmek zorunda kalan insanlar bırakın sigortalarının çalışmasını işlerini kaybediyor. Eğer gerçekten herkes için eşit ve tek tip askerlik isteniyorsa önce profesyonel askerlerden başlamalı. Hatta bu sistem askerî öğrencilere otomatik bedelli imkânı da veriyor. Yani bir askerî öğrenci iki yıl bir okulda okuduktan sonra ya da mezun olduktan sonra mecburi hizmet karşılığı ücreti ödeyip TSK’dan istifa ederse askerlik yapma zorunluluğu yok. O hem diploma alıyor hem askerlik yapıyor aynı zamanda. Oysa ben diploma alıyorum ve paramı ödemek isteyip askere gitmek istemediğimi, işimi kaybetmek durumunda olduğumu bildirince bana tek tip askerlik dayatılıyor. Bunu yanlış anlama askerliğini Hakkârî’de yapmış biri olarak söylüyorum.”

Bu görüşler son dönemde askerliğini Hakkârî’de kısa dönem olarak yapmış bir arkadaşıma ait. Taleplerinin içinde yabana atılamayacak argümanlar var. Özellikle Genelkurmay Başkanı’nın herkese Tek Tip askerlik istediği bir dönemde meslekleri gereği profesyonel olarak askerlik yapan insanlardan da (onlar para karşılığı yapıyor o işi sonuçta) tüm yurttaşların diğerlerinin yaptığı fedakârlığı beklemelerine kimse bir şey diyemez. Biliyorum

askerler bu tartışmadan rahatsız olur ama askerliği tartışacaksan bunu da tartışmak zorundayız. Tek Tip eşitlik adına...

Bu arada gerçekten merak ediyorum. Bir Kürt ya da Türk olmayan başka bir kişi Anayasa'daki tanımdan dolayı askerlik yapmayacağım deyip dava açsa. Dava AİHM'e gitse ne olur? Zira açıkça Anayasa askerliği Türklere yükleyen bir ödev olarak görüyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Resepsiyon kıvırtması

Emre Uslu 23.10.2010

Son üç yıldır türbanlılarla karşılaşmak istemedikleri için TSK mensupları ve üst düzey bürokratlar için 29 ekimde gündüz ayrı resepsiyon düzenleniyordu. Akşam ise milletvekilleri ve başörtülülerle birarada olmaktan rahatsız olmayanlar için ayrı bir resepsiyon düzenleniyordu. Bu ikiliği gidermek için bu yıl 29 Ekim resepsiyonunu tek resepsiyon şeklinde yapma kararı alındı. Resepsiyonun ev sahipliğini de doğal olarak Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve eşi yapacak.

Bu durum Ankara'da değişik odakların değişik hamleler yapmasını beraberinde getirdi. Öncelikle CHP Grup Başkanvekili Muharrem İnce genel başkanından habersiz medyaya çıkıp 29 Ekim resepsiyonuna katılamayacaklarını açıkladı. Bu açıklama Kemal Kılıçdaroğlu tarafından doğrulanmadı. Kemal Kılıçdaroğlu bu kararıyla Ankara'da devreye sokulan derin bir planı bozmuş oldu. Buna göre tek resepsiyon uygulanan 29 Ekim resepsiyonu bir siyasi krize dönüştürülebilseydi komutanlar da o resepsiyona katılmayarak bu yılı da atlatmış sayılacaklardı. Bunun için de "derin CHP" devreye sokuldu ve genel başkandan habersiz bir basın açıklaması yapıldı. Ancak Kılıçdaroğlu açıklamasıyla bu oyunu bozdu ve CHP'nin üzerinden "çözölmeye" çalışılan resepsiyon krizinde CHP askerlerin kriz köprüsü olma görevini üstlenmedi.

Hâl böyle olunca Genelkurmay'ın resepsiyonu protesto etme olanağı da kalmadı. Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları için aslında çok sorun yok. Ancak 2007 yılında Cumhurbaşkanı'nın eşinin elini sıkmayarak kaçan Genelkurmay İkinci Başkanı için bir kırılma ânı söz konusu. Üç yıl önce elini sıkılmaktan kaçtığı hanımefendi bugün ev sahibesi olarak resepsiyon veriyor. Kuşkusuz bütün objektiflerin çevrili olduğu an Aslan Güner ile Hayrünnisa Gül'ün tokalaştıkları an olacak. Bu ânı kurtarmak için medya devreye sokuldu ve değişik kıvırtma hamleleri yapılıyor. Bir anlamda Aslan Güner'in PR çalışmaları da denebilecek bu haberlerin en absürdü dün *Hürriyet*'te yer aldı.

Hürriyet'in "Geçmişte Garnizon Komutanı Arslan Güner tokalaşmazken şimdiki komutan tokalaşiyor. Genelkurmay'ın bu konudaki tavrı nedir" sorusuna Genelkurmay, "Bilgi notu" ile yanıt vererek, şunları vurguladı: "Sayın Cumhurbaşkanı'nın uğurlanması ve karşılanması, uzun yıllardır TSK Protokol Yönergesi'ndeki esaslara göre yapılıyor. Bu yönergede ve uygulamalarda bir değişiklik yok. Tören, kıt'alı (mangalı) veya kıt'asız oluşuna göre uygulamada farklılık gösteriyor. Zaten bu iki çeşit törenle ilgili algılama farklılığından dolayı Korg. Aslan Güner'in hareket tarzı basına farklı yansıdı. Bu olayın doğrusu şu şekildedir: Havaalanında yapılan uğurlama ve karşılama törenlerinde gündüz şartlarında manga çıkarılır. Gece şartlarında ve yoğun yağmur gibi manganın çıkarılamayacağı kötü hava şartlarında ise mangasız uğurlama ve karşılama yapılır. 19 Eylül 2007 tarihinde yapılan, Sayın Cumhurbaşkanını karşılama töreni manga çıkarılarak icra edildi. TSK Protokol

Yönergesi'ne göre, Garnizon Komutanı Korg. Güner, yönergeye uygun bir karşılamayı icra etti. Korg. Güner'in görüntülerde yer alan hareketi, Ankara Valisi ile sohbet etmekte iken, tören için yerine doğru hareket etmesinden ibaret. Çünkü, ilişikteki şekilde de görüleceği üzere, Korg. Güner (1) nolu noktada yerini almak zorundaydı. Eğer, yoğun yağış gibi bir nedenle manga çıkarılmasaydı, Korg. Güner de, Ankara Valisi'nin yanında bulunuyor olacaktı. Eğer, o günlerde Genelkurmay Başkanlığı'nca yapılan uygulamanın TSK Protokol Yönergesi'ne göre uygun olduğu yönünde bir açıklama yapılmış olsaydı, belki bu yanlış algı bugüne kadar devam etmeyebilirdi."

TSK yönergesiyle cumhurbaşkanı karşılanamaz...

Konuştüğüm protokol görevlileri bu açıklamadaki tuhafliklara dikkat çektiler. Öncelikle cumhurbaşkanları, başbakanların uğurlanması veya karşılanması gibi konular Devlet Protokolü'ne göre yapılır. Burada kimin nerede duracağını TSK değil Dışişleri Bakanlığı belirler. Dolayısıyla TSK'nın iç protokolünü düzenleyen bir yönergeye atıfta bulunarak bir açıklama doğru değildir. Zira TSK yönergesine göre cumhurbaşkanı karşılanamaz. Bunun tek istisnası cumhurbaşkanı eğer askerî bir havaalanını kullanıyorsa ve askerî bir konu gereği karşılama/uğurlama töreni yapıyorsa, mümkündür. Oysa 2007 yılında Cumhurbaşkanı askerî havalimanında değil sivil bir alandaydı. Ayrıca sivil bir ziyaret nedeniyle yapılan bir karşılama töreniydi. Dolayısıyla Aslan Güner için yapılan açıklama devlet protokol uygulamaları gerçeğini yansıtmıyor.

İkinci olarak, böylesi bir uygulama ilk kez Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve eşine karşı yapıldı. Daha önceki cumhurbaşkanlarına da mangalı veya mangasız karşılamalar yapıldı. Bunların hemen hepsinde garnizon komutanları valinin yanındaki yerinde durdu ve cumhurbaşkanı ve eşlerine "hoş geldiniz" deyip ellerini sıktılar. Bu anların binlerce fotoğrafı var ve arşivlerinde mevcut.

Manga protokolü mü, devlet protokolü mü?

Velev ki *Hürriyet*'te yer alan açıklamadaki gibi cumhurbaşkanı mangalı bir törenle karşılandı. Garnizon komutanının duracağı yer valinin yanındadır. Cumhurbaşkanı ve eşiyile tokalaştıktan sonra cumhurbaşkanı protokolün ilerisinde yer alan mangayı selamlamaya yöneldiğinde (manga askerî manga olduğundan) garnizon komutanı cumhurbaşkanının arkasından yürümeye başlar ve cumhurbaşkanı mangayı selamlarken o da arkasında durur. Nitekim 2007 yılında Aslan Güner de protokoldeki yerinden değil ama karşıda Cumhurbaşkanı'na asker selamı verdikten sonra (o noktada başörtülü eş ayrılmış olduğundan asker selamı sadece Cumhurbaşkanı'na verilmiş oldu) Cumhurbaşkanı'nın ardından yürüyüp tören mangasını selamlamasına eşlik etmişti.

Görüştüğüm protokol yetkilileri TSK'nın bilgi notunda yer alan açıklamalara gülüyor. Biri "yanlış yalanla örtmeye çalışmak en büyük yanıştır" derken diğeri "Türbanlı bir hanımefendinin elini sıkmak bu kadar zorsa. Devletin onurunu ayaklar altına alıp oradan buradan kıvırtmaya gerek yok. Resepsiyona katılmak istemeyen gider sağlık raporu alır mazeret bildirir" değerlendirmesine bulundu. Bir başka bürokrat durumu şu şekilde özetledi: "Resepsiyon kıvırtması."

Son günlerde medyada Aslan Güner PR'ı mevcut. Geçenlerde *Sabah* gazetesinde çıkmıştı bir PR çalışması. Yeri gelince ona da değineceğim. O daha derin ve önemliydi ama *Hürriyet*'teki, devletteki absürt tutumu gösterdiği

için önemli. Yedi düveli dize getirmiş bir ordu böylesi tutum ve açıklamalarla şimdi yedi düveli kendine güldürüyor. Bu acı verici bir durum...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cumhuriyeti halka açamadık...

Emre Uslu 29.10.2010

Sağ olsun Ahmet Necdet Sezer'den bu yana gelenekselleşen Cumhuriyet Bayramı tartışmaları bu 29 ekimde de kendini hissettirdi. Cumhurbaşkanı'nın eşi resepsiyon verecek diye kaçan kaçana maşallah. Bana göre temelde bu tip bir resepsiyon mantığı yanlış. Sonuçta bugün kutladığımız şey bir doğum günü. Dünyanın hiçbir yerinde de doğum günleri fraklı erkekler ve takmış takıştırmış kadınların asık suratlarıyla kutladığı bir etkinlik değildir. Doğum günleri mutlulukların paylaşıldığı kutlama törenleridir. Bu işi en iyi yapan da Amerika'dır. Onların doğum günü olan 4 temmuzda başkan halka Beyaz Saray'ın bahçesinde piknik verir. Çocuklar top oynar, koşturur, voleybol oynayanlar, kakara makara yapan insanlar, akşam topluca oturulup izlenen havaifşekler, başkan ve eşinin gelen konuklarla ilgilenmesi ve eğlenmesi tam bir doğum günü partisi havasında geçer. Bu partide ne başkan frak giyer ne de kravat takar. Adı üstünde doğum günü resepsiyonudur ve parti havasında kutlanır. Bu arada en önemli enstantaneler o ülke için gazi olmuş insanlara verilen özel önemdendir. O partiye gelen halk –bürokratlar ve kodamanlar değil- o gazilere saygılarını gösterir, onlarla gurur duyduklarını ifade ederler. Bir halk için katlanılan fedakârlığa verilebilecek en büyük destek o gazilerin önünde eğilen halkın desteğidir. 4 Temmuz partisinde halk başkanına dokunur. Devletine dokunur. Onu yöneten insanlarla hemhal olur ve ortaya çıkan sinerjiden bir heyecan doğar. Böylece 4 Temmuz bir doğum günü gibi kutlanır.

Bizdeyse durum tam tersidir. Öğrenciler ne dediklerini anlamadıkları metinler okur, halk izleyici olarak orada bulunursa bir artı olarak kabul edilir. Halkın yöneticilerine, askerine, polisine dokunması, onlarla birlikte bu kutlamanın parçası olması özellikle istenmez. Onların görevi "izleyici" olmaktır. Devletin ve tabii ki onu yönetenlerin "ne kadar erişilmez" insanlar olduğu görülsün istenir. Oysa Atatürk bu cumhuriyeti ilan ederken tam da bu tutuma karşı bir duruş olarak ilan etmişti. Halkın yönetime katılması istendiğinden saltanat kaldırılmış cumhuriyet ilan edilmişti. Şimdi her kurum kendi saltanatını ilan etti. Bu öyle noktaya geldi ki "her sultan kendi resepsiyonunu" düzenliyor. Her resepsiyonun da kendi tebaası var. Bir yabancı gazeteci dün gördüğü Cumhuriyet mitingleriyle ilgili twitter'ına şu notu düşmüş. "kırsalda Cumhuriyet Bayramı kutlamaları: Çocuklar Cumhuriyet, bağımsızlık ve Türk olmakla ilgili şeyler deklare ediyor. Yetişkinler seyrediyor. Bu manzara beni neden üzer? Çocuklar mikrofona avazı çıktığı kadar bağırarak Cumhuriyet ve Türk olmak hakkında nutuk atar. Ama ne konuştuklarının farkında değillerdir. Endoktrine ediliyorlar. Bu manzara cidden beni ağlatıyor."

Sanırım yukarıdaki gözlem bizde Cumhuriyet'in neden cumhura açılmadığının manzarası. Cumhuriyet cumhura açılmadı çünkü o bir yönetim biçimi olmaktan çok, bir ideoloji olarak sunuldu. Modernleşme ideolojisi ve modern toplum yaratma ideolojisi. Oysa modernleşme ile Cumhuriyet arasında doğrudan bir ilişki hiçbir zaman olmadı. Örneğin Türk modernleşmesinin en hızlı evreleri Osmanlı zamanında, yani monarşi zamanında başladı. Cumhuriyet zamanında da devam etti ama modernleşmenin motoru hiçbir zaman cumhuriyet gibi bir yönetim biçimi olamaz. Rejimler devlet-toplum ilişkisini belirleyen temel yönetsel tercihlerdir. Cumhuriyet de bu tercihlerden biridir. Bu ülke 87 yıl önce cumhuriyet yönünde bir tercih kullanmıştır ne fazla ne eksik. Bu tercihi ideolojik bir kaleye dönüştürüp bu ideolojiden olmayanları dışlamak

siyaset ve sosyolojik gerçeklere hiçbir zaman uymaz. Uymadığı için de eğreti duruyor bizde Cumhuriyet resepsiyonları ve onun doğum günü partileri.

Bir yazar Cumhurbaşkanı'nın eşi başörtülü olduğu için ona bu memlekette "eğreti gelin" muamelesi gösterildiğini iddia etmiş. Doğrusu gelin eğreti değil kutlama biçimi eğreti. Yani bir doğum gününü ideolojik bir seremoniye dönüştürürseniz buna nereden bakarsanız bakın eğreti durur. Bu nedenle de halk hiçbir zaman bu kutlamanın parçası olamadı.

Yapılması gereken şey çok zor da değil aslında. Çankaya Köşkü'nün bahçesini 29 ekimlerde halka açsak, askerî birlikleri, devlet binalarını, valilikleri, okulları halka açsak bugün. Bu yerlerde halka döner partisi versek, daha geleneksel bir şey de bulunabilir, (Beyaz Saray'ın bahçesinde hamburger partisi olur, başkan da dâhil herkes yer orada), halkımız askerine dokunsa, generaliyle hemhal olsa, siyasetçisiyle bir güncük eglense, kravatları ve lacileri çıkarsak ve sadece bir gün halkı devlet binaları ve müstemilatında ağırlayıp eğlendirsek, çocuklara eğlenceler düzenlesek, cumhuriyet rejimi mi sarsılır? Yoksa halk ile devlet arasındaki bağlar mı güçlenir? Biliyorum bürokratlar bunu yapmak istemez ama Cumhurbaşkanı Gül Çankaya'nın bahçesini önümüzdeki yıl halk pikniğine açsa, akşam da havaifişek gösterisi izlese hep birlikte çok mu zor. Çok şey mi istiyorum?

Bu kutlamalarda TSK neden bu kadar öne çıkıyor/çıkarılıyor onu da anlamam. Cumhuriyet'in kurulması kararı Genekurmay'da değil Meclis'te alındı. Bu bayram neden militarize ediliyor onu anlamıyorum. Cumhuriyet'i ordu değil Meclis kurdu. Ordu komutanına ne de alternatif resepsiyon düzenliyor? Kendi personeline düzenlerse karışamayız ama bunu nispet olsun diye yapınca bu soru haklı oluyor. Militarize resepsiyonlar yerinde ordu bandosu, –Batılılaşma adına- Batı klasikleri de çalsa, şıkıdım da çalsa, mehter marşı da, Onuncu Yıl Marşı da... Ordu'nun prestiji mi sarsılır. Bu kutlamalarda ordumuzun/generallerimizin insani yanını görsek ordu mu zayıflar. Hemen her gün halkı militarize etme algımızdan bir günlüğüne vazgeçip askerimizi insanileştirmek çok şey mi kaybederiz?

Bence bunların hiçbirini yapamayız zira kim ne derse desin bu Cumhuriyet halkın cumhuriyeti değil devletin cumhuriyetidir. Bürokratlar, kodamanlar, gazeteciler ve birkaç ileri gelen değişik resepsiyonlarda biraraya gelir ve sahte gülücüklerle sahte bir Cumhuriyet Bayramı kutlarlar bundan da ideolojik tartışma çıkarıp varlıklarını sürdürmeye bakarlar.

Şu memlekette aile holdingleri, sermaye şirketleri halka açıldı da halka açamadığımız tek şey Cumhuriyet kaldı. Ne acı, ne yaman çelişki bu...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cumhuriyeti halka açamadık...

Emre Uslu 30.10.2010

Sağ olsun Ahmet Necdet Sezer'den bu yana gelenekselleşen Cumhuriyet Bayramı tartışmaları bu 29 ekimde de kendini hissettirdi. Cumhurbaşkanı'nın eşi resepsiyon verecek diye kaçan kaçana maşallah. Bana göre temelde bu tip bir resepsiyon mantığı yanlış. Sonuçta bugün kutladığımız şey bir doğum günü. Dünyanın hiçbir yerinde de doğum günleri fraklı erkekler ve takmış takıştırmış kadınların asık suratlarıyla kutladığı bir etkinlik değildir. Doğum günleri mutlulukların paylaşıldığı kutlama törenleridir. Bu işi en iyi yapan da Amerika'dır. Onların doğum günü olan 4 temmuzda başkan halka Beyaz Saray'ın bahçesinde piknik verir. Çocuklar top oynar,

koşturur, voleybol oynayanlar, kakara makara yapan insanlar, akşam topluca oturulup izlenen havaifşekler, başkan ve eşinin gelen konuklarla ilgilenmesi ve eğlenmesi tam bir doğum günü partisi havasında geçer. Bu partide ne başkan frak giyer ne de kravat takar. Adı üstünde doğum günü resepsiyonudur ve parti havasında kutlanır. Bu arada en önemli enstantaneler o ülke için gazi olmuş insanlara verilen özel önemdendir. O partiye gelen halk –bürokratlar ve kodamanlar değil- o gazilere saygılarını gösterir, onlarla gurur duyduklarını ifade ederler. Bir halk için katlanılan fedakârlığa verilebilecek en büyük destek o gazilerin önünde eğilen halkın desteğidir. 4 Temmuz partisinde halk başkanına dokunur. Devletine dokunur. Onu yöneten insanlarla hemhal olur ve ortaya çıkan sinerjiden bir heyecan doğar. Böylece 4 Temmuz bir doğum günü gibi kutlanır.

Bizdeyse durum tam tersidir. Öğrenciler ne dediklerini anlamadıkları metinler okur, halk izleyici olarak orada bulunursa bir artı olarak kabul edilir. Halkın yöneticilerine, askerine, polisine dokunması, onlarla birlikte bu kutlamanın parçası olması özellikle istenmez. Onların görevi “izleyici” olmaktır. Devletin ve tabii ki onu yönetenlerin “ne kadar erişilmez” insanlar olduğu görülsün istenir. Oysa Atatürk bu cumhuriyeti ilan ederken tam da bu tutuma karşı bir duruş olarak ilan etmişti. Halkın yönetime katılması istendiğinden saltanat kaldırılmış cumhuriyet ilan edilmişti. Şimdi her kurum kendi saltanatını ilan etti. Bu öyle noktaya geldi ki “her sultan kendi resepsiyonunu” düzenliyor. Her resepsiyonun da kendi tebaası var. Bir yabancı gazeteci dün gördüğü Cumhuriyet mitingleriyle ilgili twitter’ına şu notu düşmüş. “kırsalda Cumhuriyet Bayramı kutlamaları: Çocuklar Cumhuriyet, bağımsızlık ve Türk olmakla ilgili şeyler deklare ediyor. Yetişkinler seyrediyor. Bu manzara beni neden üzer? Çocuklar mikrofona avazı çıktığı kadar bağırarak Cumhuriyet ve Türk olmak hakkında nutuk atar. Ama ne konuştuklarının farkında değillerdir. Endoktrine ediliyorlar. Bu manzara cidden beni ağlatıyor.”

Sanırım yukarıdaki gözlem bizde Cumhuriyet’in neden cumhura açılmadığının manzarası. Cumhuriyet cumhura açılmadı çünkü o bir yönetim biçimi olmaktan çok, bir ideoloji olarak sunuldu. Modernleşme ideolojisi ve modern toplum yaratma ideolojisi. Oysa modernleşme ile Cumhuriyet arasında doğrudan bir ilişki hiçbir zaman olmadı. Örneğin Türk modernleşmesinin en hızlı evreleri Osmanlı zamanında, yani monarşi zamanında başladı. Cumhuriyet zamanında da devam etti ama modernleşmenin motoru hiçbir zaman cumhuriyet gibi bir yönetim biçimi olamaz. Rejimler devlet-toplum ilişkisini belirleyen temel yönetsel tercihlerdir. Cumhuriyet de bu tercihlerden biridir. Bu ülke 87 yıl önce cumhuriyet yönünde bir tercih kullanmıştır ne fazla ne eksik. Bu tercihi ideolojik bir kaleye dönüştürüp bu ideolojiden olmayanları dışlamak siyaset ve sosyolojik gerçeklere hiçbir zaman uymaz. Uymadığı için de eğreti duruyor bizde Cumhuriyet resepsiyonları ve onun doğum günü partileri.

Bir yazar Cumhurbaşkanı’nın eşi başörtülü olduğu için ona bu memlekette “eğreti gelin” muamelesi gösterildiğini iddia etmiş. Doğrusu gelin eğreti değil kutlama biçimi eğreti. Yani bir doğum gününü ideolojik bir seremoniye dönüştürürseniz buna nereden bakarsanız bakın eğreti durur. Bu nedenle de halk hiçbir zaman bu kutlamanın parçası olamadı.

Yapılması gereken şey çok zor da değil aslında. Çankaya Köşkü’nün bahçesini 29 ekimlerde halka açsak, askerî birlikleri, devlet binalarını, valilikleri, okulları halka açsak bugün. Bu yerlerde halka döner partisi versek, daha geleneksel bir şey de bulunabilir, (Beyaz Saray’ın bahçesinde hamburger partisi olur, başkan da dâhil herkes yer orada), halkımız askerine dokunsa, generaliyle hemhal olsa, siyasetçisiyle bir güncük eğlense, kravatları ve lacileri çıkarsak ve sadece bir gün halkı devlet binaları ve müstemilatında ağırlayıp eğlendiresek, çocuklara eğlenceler düzenlesek, cumhuriyet rejimi mi sarsılır? Yoksa halk ile devlet arasındaki bağlar mı güçlenir? Biliyorum bürokratlar bunu yapmak istemez ama Cumhurbaşkanı Gül Çankaya’nın bahçesini önümüzdeki yıl halk pikniğine açsa, akşam da havaifşek gösterisi izlese hep birlikte çok mu zor. Çok şey mi istiyorum?

Bu kutlamalarda TSK neden bu kadar öne çıkıyor/çıkarılıyor onu da anlamam. Cumhuriyet'in kurulması kararı Genelkurmay'da değil Meclis'te alındı. Bu bayram neden militarize ediliyor onu anlamıyorum. Cumhuriyet'i ordu değil Meclis kurdu. Ordu komutanına ne de alternatif resepsiyon düzenliyor? Kendi personeline düzenlerse karışamayız ama bunu nispet olsun diye yapınca bu soru haklı oluyor. Militarize resepsiyonlar yerinde ordu bandosu, –Batılılaşma adına- Batı klasikleri de çalsa, şıkıdım da çalsa, mehter marşı da, Onuncu Yıl Marşı da... Ordu'nun prestiji mi sarsılır. Bu kutlamalarda ordumuzun/generallerimizin insani yanını görsek ordu mu zayıflar. Hemen her gün halkı militarize etme algımızdan bir günlüğüne vazgeçip askerimizi insanileştirmek çok şey mi kaybederiz?

Bence bunların hiçbirini yapamayız zira kim ne derse desin bu Cumhuriyet halkın cumhuriyeti değil devletin cumhuriyetidir. Bürokratlar, kodamanlar, gazeteciler ve birkaç ileri gelen değişik resepsiyonlarda biraraya gelir ve sahte gülücüklerle sahte bir Cumhuriyet Bayramı kutlarlar bundan da ideolojik tartışma çıkarıp varlıklarını sürdürmeye bakarlar.

Şu memlekette aile holdingleri, sermaye şirketleri halka açıldı da halka açamadığımız tek şey Cumhuriyet kaldı. Ne acı, ne yaman çelişki bu...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TAK, Taksim, jetler ve sorular

Emre Uslu 06.11.2010

Geçen pazar Taksim'de meydana gelen saldırıyı Apo'cu Kürtlerin yan örgütü TAK üstlendi. Burada temel soru şu: **TAK PKK'dan ayrı bir örgüt mü yoksa PKK adına hareket eden daha şahin bir örgüt mü?** TAK yaptığı açıklamada kendilerinin PKK gibi bir eylemsizlik kararı olmadığını ve eylemlere devam edeceklerini açıkladı. Bu açıklamanın üstüne PKK'dan karşı açıklama geldi. **KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı**, Taksim'deki eylemi ve eyleme karar verenleri "açıkça" kınadı ve **"TAK örgütünü, halkımızın özgürlük mücadelesine hizmet etmeyen bu tür eylemlere derhal son vermeye çağırıyoruz"** dedi. Ne hikmetse PKK'dan bağımsız örgüt olduğunu iddia eden TAK, PKK'dan yediği zılgıta ses çıkar(a)madı.

TAK-PKK ilişkisini anlamak için birkaç soru daha sormak gerekiyor. Örneğin **TAK bu saldırıyı neden beş gün sonra üstlendi?** Oysa 22 haziranda Halkalı'da bombaladıkları servis aracını aynı gün üstlenmişlerdi. Daha önce yaptıkları saldırıları da aynı gün ya da bir sonraki gün üstlenmişlerdi. Bu saldırıda beş gün beklenmesinin nedeni neydi? TAK açıklamasında bu soruya ilişkin bir cevap yok. Ancak **görünen o ki TAK aslında bu saldırıyı üstlenmek zorunda kaldığı için üstlendi. Öcalan'ın "müzakere aşamasına geçildi" mesajından sonra PKK'nın kamlarında eğitim almış birinin yaptığı ortaya çıkan eylemi bir şekilde topluma anlatmak gerekiyordu. TAK bu nedenle devreye girdi.** Gecikme de buradan doğdu.

Bu analizimin gerekçesi şu: PKK Taksim eylemi nedeniyle TAK'a zılgıt atarken o bombaları veren PKK'nın Diyarbakır sorumlusu ve PKK-Milisler ilişkisini kuran Dr. Aydın kod adlı militana ne yaptığını açıklamıyor. **Eğer o eylem tek başına TAK eylemi ise PKK'nın sorumlusu Dr. Aydın'ı nereye yerleştiriyoruz? O da TAK adına PKK içinde hareket eden bir militan mı? Dolayısıyla o eylemi TAK yapmış olsa bile PKK'dan tamamen bağımsız bir eylem olarak okumak yanlış olur.**

Peki, böylesi bir zamanda bu eylem neden yapılır? Bu soruya cevap vermek için şu bilgiyi anımsamakta yarar var. Hakkâri’de dokuz sivilin öldüğü saldırıdan sonra Devlet-Öcalan görüşmelerine ara verildi. Devlet bir anlamda Öcalan’ı protesto etti. Görüşmeler kesildi ve Öcalan’a “müzakere varken örgütün süreci sabote ediyor” mesajı verdi. Öcalan da bunun üzerine hem PKK’nın içindeki derin yapılara hem de devletin içindeki derin yapılara gönderme yapan bir açıklama yaptı Hakkâri saldırısıyla ilgili. Görüşmeler tekrar başlamayınca Öcalan 15 ekimde bir açıklama daha yapıp 31 ekimde aradan çekileceğini söyledi. Bu açıklamadan 10 gün sonra 25 ekimde Öcalan’la uzun süren bir görüşme gerçekleştirildi. Yani taraflar karşılıklı peşrev çeliyorlardı. Bu sürece Öcalan “diyalog süreci” adını verdi.

Burada Öcalan ve birinci jenerasyon PKK’lıların iddiası şu: Barış yaparsanız bizimle yapabilirsiniz. Yeni gelen jenerasyon daha kızgın ve onlarla barış çok daha zor olacak. Tam da bu noktada **TAK saldırısı birinci jenerasyon PKK liderlerinin elini güçlendiren bir saldırı olarak karşımıza çıktı. “Bizden sonrası tufan” mesajı Taksim saldırısıyla verilmiş oldu.** PKK’nın üstlenmesi durumunda “güvenilmez bir örgütle barış görüşmeleri yapılamayacağı için” örgüt bu eylemi üstlenemedi. Ancak ortaya çıkan belge ve bilgiler karşısında zor durumda kaldığı için de suç TAK’ın üstüne kaldı. TAK’a da taktik bir zılgıt verildi ve durum şimdilik yatıştırılmış oldu. Böylece hem PKK barış isteyen bir örgüt oldu hem de barışın bir an önce gerçekleştirilmesi için yeni bir “gerekçe” doğdu; TAK.

Kendisini Apo’ya bağlı bir örgüt olarak tanımlayan TAK’ın saldırısından sonra İmralı’da yapılan görüşmeler de ilginç bir durum oluşturuyor. Hakkâri saldırısından sonra Öcalan’ı protesto edip görüşmeleri kesen devlet yetkilileri Taksim saldırısının hemen ertesinde adaya gidip Öcalan’la 45 dakikalık bir görüşme gerçekleştiriyor. Böylece Öcalan’a 25 ekimde mutabık kaldıkları konularda “sabote etme girişimlerine rağmen” süreci devam ettireceğiz sen de elinden geleni yap mesajı verilmiş oluyor. Yani devlet hem Hakkâri saldırısının ardından Öcalan’la görüşmeleri keserek hem de Taksim saldırısının ardından görüşmelere devam ederek “barış konusunda ciddiyim. Senden de ciddiyet beklerim” mesajı vermiş oldu.

*Fırat Haber Ajansı’nın iddiasına göre 1 kasım tarihli görüşmede devlete yazılan mektuba cevap veriliyor, bu arada PKK’nın cevabi mektubu da kendisine ulaştırılıyor. Bu durumda Taksim bombasından sonra adaya giden **devletin de Öcalan’a “uzun süreli ateşkes ilan et ve militanları yurtdışına çıkar yoksa bu bombalar devam eder” deme hakkı doğuyor. Tam da bu nedenle PKK’nın yurtdışına çıkma süreci başlatılmış oldu. Şimdilerde devlet PKK militanlarının yurtdışına güvenli çıkışını sağlamanın yollarını aramakla meşgul.***

Bu arada kafa karıştıran bir gelişme daha oldu. O da devlet yetkilileri 1 kasım tarihinde İmralı’ya (muhtemelen) helikopterle hareket ederken İstanbul’da aniden ortaya çıkan beş jet Kadıköy, Taksim ve Beşiktaş üzerinde yarım saat uçtu. İlk açıklamada kayıtlarda görünmeyen bir helikopter için jetler havalandı dendi. Sonra o helikopter kayıtlı ve Bursa’ya (İmralı Adası Bursa’ya bağlı) gidiyordu. Jetler fotoğraf çekmek için havalandı dendi. Konuştuğum emekli pilotlar **“beş jet bir helikopter için kaldırılmaz bu kadar jet ile de fotoğraf çekilmez”** görüşünde. “Bir yerin hava fotoğrafı genelde bir jet ile tarama yöntemiyle çekilir” görüşünde benim konuştuğum pilotlar. **Bu durumda o jetler Taksim üzerinde birbirlerinin fotoğrafını çekmiyorduydu o adaya, helikoptere mesaj vermek için mi havalandı sorusu akıllarda kalıyor?**

Özet olarak taraflar zorlu bir sürecin içinden geçiyor. Bu süreci kolaylaştırmak için tarafların eli kolaylaştırılmalı. Bunun ilk adımı da PKK’nın yurtdışına çekilmesiyle mümkün olabilir...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK'daki İsrail lobisi nasıl çalışır

Emre Uslu 20.11.2010

Şu günlerde Türkiye'nin gündemini Füze Kalkanı Projesi sarmış durumda. Doğal olarak tartışmanın tarafları İran ve İsrail olarak sunuluyor. Hükümetin İran'a yönelik olacağı anlaşılan Füze Kalkanı'na karşı çıkacağı, buna mukabil İsrail lobisinin bu durumu fırsat bilerek hükümeti sıkıştırma hamlesi yaptığı değerlendirilmeleri mevcut.

Washington'da İsrail lobisinin kalbi olarak kurulan Washington Institute'un Türkiye Direktörü Soner Çağaptay Füze Kalkanı Projesi tartışmaları sırasında yeniden devreye girdi. Etkili yayın organlarından *The Wall Street Journal* ve *Foreign Affairs* gibi yayın organlarında AKP hükümetinin Füze Kalkanı Projesi'ndeki pazarlıkçı tutumunu eleştiriyor. Çağaptay ve İsrail yanlısı lobiye göre AKP kendisini İslami medeniyetin koruyucusu olarak tanımlıyor ve bu nedenle de Suriye ve İran'a yakınlaşıyor. Bu noktada Türkiye'nin geleceğini belirleyecek en kritik sürecin 2011 seçimleri olduğu vurgulanıyor. Benzer iddiaları ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Eric Edelman da gündeme getirdi.

Kuşkusuz bu görüşlerin etkili yayın organlarında gündeme getirilmesinin değişik sonuçları oluyor. Ancak asıl etkili olan ülke içindeki kurumlardan gelen raporların sonuçları. Bu raporlar zaman zaman basına da yansıtılarak siyasi irade kontrol altına alınmaya çalışılıyor. Bu noktada İsrail Lobisi 28 Şubat sürecinde kritik bir adım atarak değişik yöntemlerle TSK'yı etkisi altına almaya çalışmıştır. Bunlardan en çok tartışılanı Genelkurmay'da bulunduğu iddia edilen İsrail odasıdır. –Ki bence bu mekanizma o kadar da önemli değildir. –Yüksek düzeyde askerî işbirliği yapılan ülkelerin kurumları arasında böylesi mekanizmaların kurulması olağandır.

Türkiye'de tartışılmayan ve TSK'nın geleceğini etkileyecek bir mekanizma ise yine 28 Şubat döneminde atılmış Ankara- Washington- Tel Aviv arasında oluşturulan bir mekanizmadır. Buna göre İsrail'in lobisini yapmak üzere oluşturulan Washington Institute'ta oluşturulan "Military Fellow" (askerî uzman) projesi ile Türk, Amerikan ve İsrailli subaylar Washington Institute çatısı altında bir süreliğine ağırlanıyor. Bu ağırlanmanın ücretini ise TSK ödüyor. Washington Institute'ta "military fellow" olarak ağırlanan Türk subayların önü açılıyor ve yükseltiliyor. Bu subaylar stratejik zamanlarda devreye girerek İsrail lehine raporlar yazıyor. AKP hükümetinin ruhunun bile duymadığı bu program sayesinde AKP politikalarına muhalefet "TSK'nın resmî raporları" marifetiyle yapılıyor.

Bunlardan en son örneği Türkiye-Suriye Askerî İşbirliği Toplantısı öncesi Genelkurmay 2. Başkanı Aslan Güner'in, Şam ile anlaşmanın İsrail'i rahatsız edeceğini öne süren bir raporu basına yansıdı. İddiaya göre Türkiye ve Suriye'den 10'ar bakanın katıldığı toplantıda alınan ve İsrail'i son derece rahatsız eden Askerî İşbirliği Kararları, Genelkurmay Karargâhı'nda kriz çıkardı. Türk ve Suriyeli üst düzey askerî yetkililer arasında 21-25 kasım da yapılması planlanan toplantı öncesi Genelkurmay 2. Başkanı Aslan Güner'in bu zirveyi önlemek için Dış İlişkiler ve Uluslararası Güvenlik İşleri Daire Başkanı Tümgeneral Bertan Nogaydaroglu'ya hazırlattığı bir raporu Genelkurmay'a sunduğu öğrenildi. Raporda; İsrail'in Suriye'yle yapılacak toplantıdan rahatsız olacağı belirtilerek İsrail'le sürdürülebilir iyi ilişkilerin devam ettirilmesi gerektiği üzerinde durulduğu öğrenildi. Rapor Güner tarafından Genelkurmay'a arz edilirken; siyasi konjonktürün bu toplantı için müsait olmadığı, yakın bir zamanda da böyle bir toplantının yapılmasının düşünülmemesi gerektiği tezinin işlendiği belirtildi.

Türk basınında nedense çok önem verilmeyen bu rapora imza atan Tümgeneral Bertan Nogaydaroglu yukarıda sözünü ettiğim mekanizma çerçevesinde Washington Institute'ta "Military Fellow" olarak görevlendirilmiş "şanslı" subaylardan biri. Daha sonra Washington'da askerî ateşe olarak göreve gönderilen Nogaydaroglu'nun adı meşhur Hudson toplantısında da geçiyordu. 2007 yılında ABD'de Yahudi lobisinin etkili kuruluşlarından Hudson Enstitüsü'nde yapılan bir toplantı gündeme bomba gibi düşmüştü. Toplantıda Anayasa Mahkemesi'nin

emekliye ayrılan başkanı Tülay Tuğcu'ya suikast, PKK'nın Beyoğlu'nda 50 kişiyi öldürmesi, ardından da Türkiye'nin Kuzey Irak'a girmesini de içeren ülkemize yönelik dehşet verici senaryolar tartışılmış, Talabani'nin oğlu Kubat'ın da bulunduğu ortamda "PKK liderleri teslim edilse nasıl olur" sorusuna "iktidara destek olur, yapmayın" cevabının verildiği ortaya çıkmış, toplantıya katılan bazı ABD'liler bu iddiaları doğrulamıştı. 2008 YAŞ toplantısında terfi ettirilmedi ancak daha sonra terfi alarak tuğgeneral oldu ve TSK Karargâhı'nın en kritik noktalarından biri olan Uluslararası Güvenlik İşleri Daire Başkanı oldu. Konumu gereği hazırladığı raporda siyasi iradenin aldığı karara rağmen Türkiye-Suriye yakınlaşmasının İsrail'i rahatsız edeceğine vurgu yaparak İsrail lehine tutum sergilemiş oldu.

Şimdi soru şu: General Nogaydaroğlu o raporu hazırlarken İsrail lobisi için kurulmuş Washington Institute'ta kurduğu ilişkiler ne kadar etkili oldu? Daha da önemlisi 1996 yılından bu yanda devam eden ve parasını ödediğimiz vergilerden karşıladığımız İsrail lobisine çalışan "Military Fellow" sisteminden kaç Türk subayı geçti/geçiyor. Bunların bir kısmını elbette biliyorum. İsimleri bende mevcut. Bu subayların karar alırken Türkiye-İsrail ilişkilerinde tercihlerini nasıl kullandıkları da merak konusu. General Nogaydaroğlu raporu gibi, İsrail sözkonusu olduğunda siyasi iradenin hilafına, TSK içinde kaç rapor hazırlanmıştır ve bu raporları hazırlayan o komutanların kaç Washington Institute'un "Military Fellow" programında bulunmuştur? Hükümetin acilen cevap vermesi gereken soru halen devam eden bu programın kimin lehine çalıştığını tesbit etmektir. Siyasi irade İsrail'e karşı tutum alırken askerî iradenin halen orasıyla iş tutması, o kurumlarda çalışan Türk uzmanların demokratik yöntemle seçilmiş iktidarı hedef göstermesi, bunun için "içerden" bilgiler alması ne yaman çelişkidir... Kısaca Türkiye'de İsrail lobisi kendi vergilerimizden kesilen paralarla finanse edilir ve İsrail lehine çalışır.

Bu arada Türkiye'nin İsrail ile iyi ilişkileri yeniden kurması bana göre çok önemlidir ama bunu yaparken kendi menfaatini düşünmesi gerekiyor. Ben o raporların Türkiye'nin menfaatine olup olmadığından emin değilim...

NOT: *Derin Devletin Tehdit Haritası: Dün Kürtler Bugün Cemaatler* adlı kitabım çıktı. Derin devletin stratejik aklının nasıl çalıştığını anlamak isteyenler için bütünlüklü analizler içerdiğini düşündüğüm kitaba ilişkin değerlendirme ve eleştirilerinizi bekliyorum...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç general katakullisi MSB ve İçişleri Bakanlığı'nda kotarılmış

Emre Uslu 27.11.2010

Üç generalin terfisine ilişkin tartışmadan birtakım tuhaflıklar var. Kimse tartışmıyor ama bana tuhaf gelen şu: sanki Milli Savunma Bakanlığı bu krizi kendi eliyle çıkarmış gibi görünüyor. Çok teknik bir tartışmaya gireceğim. Öncelikle TSK'nın yaptığı açıklamadan başlayalım. Açıklamanın ikinci ve üçüncü maddelerinde;

YAŞ kararları çerçevesinde terfi ettirilmesi yönünde karar alınan general/amiral ve albayların terfi kararnamelerinin imzalanmak üzere Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'na gönderildiği ancak terfi kararnamesinde isimleri yer alan üç general ve amiralin, "haklarında mahkemece çıkarılmış yakalama emirlerine karşı itiraz davaları henüz sonuçlanmadığı" gerekçesiyle kararnamelerin imzalanmadığı ifade ediliyor.

Dört ve beşinci maddelerde ise "onaya sunulan Terfi ve Atama Kararnamelerinin imzalanmaması, diğer yükselme ve görevde uzatılma durumundaki personelin işlemini engellediği ve bu durumun Türk Silahlı Kuvvetleri'nin emir komuta sistemini ciddi olarak etkileyeceği dikkate alınarak; bir olumsuz duruma meydan vermemek amacıyla yeni Terfi ve Atama Kararnameleri hazırlanarak; üst rütbeye yükselmeleri uygun görülmeyen personelin, bulundukları rütbeleriyle yeni görevlere vekaleten atanmaları teklif edilmiş ve uygun görülerek onaylanmıştır" deniyor.

Süreçte teknik olarak en kritik açıklama altıncı, yedinci ve sekizinci maddelerde yer alıyor.

"İstanbul 11'inci Ağır Ceza Mahkemesi, yakalama müzekkerelerinin kaldırılmasına karar vermesi üzerine üç General ve Amiralin terfi ve atama kararnameleri, 12 Ağustos 2010 tarihinde Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'na tekrar gönderilmiştir. Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'nca, bu kez de 'yeni bir kararname çıkarılmasına gerek görülmemesi' gerekçesiyle terfi kararnameleri 24 Ağustos 2010 tarihinde imzalanmamıştır" deniyor. Sürecin kritik noktasını da burası oluşturuyor. Zira bu süreçten sonra sözkonusu üç general mahkemeye gidip terfileri için yürütmeyi durdurma kararı alıyor.

Şimdi mevzuata bakalım. Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun 65. maddesi aynen şunları söylüyor: "Terfi sırasına girenlerden; Açıkta bulunanların, Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişkilerinin kesilmesini gerektirmeyecek şekilde hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahkum olmaları nedeniyle veya (c) bendinin (2) numaralı alt bendine göre (Soruşturmaya konu olan fiillerinin hizmetlerine devamı engel olmadığı anlaşılanların açıkları, haklarında karar verilmesi beklenmeksizin kaldırılabilir.) açıkları kaldırılmış olup da henüz hükümleri kesinleşmemiş olanların, **tutuklu bulunan ya da tahliye edilmekle beraber kovuşturma veya duruşması devam eden veya hakkında verilen hüküm henüz kesinleşmemiş bulunanların, ... Terfileri ve kademe ilerlemeleri yapılmaz.**"

Özet olarak o üç generalin terfi sırası geldiğinden dolayı davaları olduğundan terfi ve kademe ilerlemeleri mümkün değil. 65. Madde'de bu apaçık ortada duruyor.

Aynı kanunun 33. maddesinin birinci fıkrasında aynen şöyle deniyor: "**Muvazzaf subayların terfileri her yıl 30 Ağustos Zafer Bayramı günü yapılır.**"

Aynı maddenin ikinci fıkrası şu şekilde: "Kıdem alanlar, kazaî veya idarî kararlarla nasıpları lehe düzeltilenler ile açığa alınmaları, tutuklanmaları, kısa süreli kaçma ve izin süresini geçirme hariç firar veya izin tecavüzünde bulunmaları nedeniyle terfi edemeyen ve rütbe kıdemliliği onanmayanlardan, (üç generalin durumu buraya giriyor –EU) **haklarında kovuşturmaya yer olmadığına, muhakemenin men'ine, kamu davasının düşmesine yahut ortadan kaldırılmasına, beraatine, kısa hapis cezasına veya verilen cezanın teciline, tedbire veya para cezasına çevrilmesine karar verilenler hakkında,** emsalleri terfi etmiş veya rütbe kıdemliliği onanmış olmak şartıyla, yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmaz. Ancak, bu durumda olanların rütbe terfi ve rütbe kıdemlilikleri, hükmün kesinleşme tarihinden geçerli olarak yapıp emsalleri tarihine götürülür. Bu şekilde yapılan terfi ve rütbe kıdemliliklerinde maaş farkı ödenmez."

Bu maddeden anlaşılması gereken şu: Tutuklanmaları nedeniyle terfi edemeyenler haklarında kovuşturmaya yer olmadığına karar verilenler hakkında emsalleri terfi etmiş ise terfileri 30 Ağustos'ta yapılmayabilir. Yani 30 Ağustos'tan sonraki bir zamanda da terfi yapılabilir. Aynı yasanın 34. maddesinde rütbe ve terfilerin üçlü kararname ile yapılacağı ifade ediliyor.

Şimdi Genelkurmay açıklamasına yeniden dönelim. Bu açıklamalardan anlaşıldığı kadarıyla TSK bu subayların terfilerini 33. Madde hükmüne göre 30 Ağustos dışında bir zamanda yapmak istiyor. Ancak bu maddedeki "mahkemenin bitmesi, davanın düşmesi" hükmü görmezden gelinerek terfi ettirilmek isteniyor. Buna karşı Milli

Savunma Bakanlığı ve muhtemelen İçişleri Bakanlığı da 65. Madde'nin yukarıda yer verdiğim E bendinin ilgili paragraflarını gösterip soruşturması olanlar terfi ettirilmez demek yerine "yeni bir kararname çıkarılmasına gerek görülmemesi" gerekçesiyle kararname çıkartılmıyor. Bu hukuk hinliği sayesinde zaten terfi ettirilmemesi gereken bu üç general haklı olarak AYİM'e gidiyor ve haklarını arıyor. İlgili bakanlıklar "yeni bir kararname çıkarılmasına gerek görülmemesi" gibi saçma bir gerekçe uydurmak yerine 65. Madde'de açık hükmü bulunan maddeye atıf yapsalardı AYİM böyle bir karar veremezdi.

Eğer ilgili bakanlıklar o maddeye atıfta bulunarak terfileri yapmadı buna rağmen AYİM'e gidildi ve buna rağmen TSK' o ayrıntıyı gizleyerek kamuoyuna açıklama yapıyorsa bu daha da büyük bir skandaldır. Şimdi milletin AKP hükümetinin ilgili iki bakanlığından şu sorunun yanıtını bekliyor. Genelkurmay talebine 65. Madde'nin ilgili alt paragrafları üzerinden itiraz etmek yerine neden "yeni bir kararname çıkarılmasına gerek görülmemesi" gibi saçma bir gerekçe uydurdunuz. Bu cehaletten mi kasıt mı var? Aşağıdaki personeliniz sizi yanılttı mı? Yanılttıysa o personele ne gibi işlem yaptınız?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gülen cemaatine kara para komplosu yolda...

Emre Uslu 11.12.2010

Derin çevrelerden iyi haber alan kaynaklarım son günlerde ilginç bir gelişimi takip ediyorlar. Bu gelişim için **Fethullah Gülen cemaatine yönelik yeni bir operasyonun ayak sesleri** değerlendirilmesi yapılıyor. **İrticayla Mücadele Eylem Planı'ndan elleri boş dönen çevreler Gülen cemaatini silahlı bir örgüt gibi gösteremeyince, cemaate yakın olduğu iddia edilen bazı kişileri uyuşturucu kaçakçılığıyla irtibatlandırma gayreti içindeler.** Aslında bu planın kökleri 28 Şubat dönemine dayanıyor. O dönem marjinal bir çevre tarafından dillendirilen ancak devlet kayıtlarına kasıtlı olarak sokulan **birtakım düzmece raporların yeniden tedavüle sokulabileceği** değerlendiriliyor. Operasyonun temeli şu çerçeveye oturtuluyor: **"Dünya çapında yayılan Gülen networkunun uyuşturucu ve kaçakçılıkla irtibatlandırılarak cemaatin bazı aktivitelerinin finanse edildiği" iddiası** dile getirilecek.

Bu noktada ilk olarak uyuşturucu konusunda tartışmasız üne sahip bir yetkiliye rapor veya kitap hazırlatılarak kamuoyunda cemaatin bir kez de uyuşturucu ile irtibatlandırılarak tartışılması sağlanacak. Bu planı kuran çevreler **iç kamuoyunda böylesi bir iddianın çok kabul görmeyeceğini** tahmin ediyorlar. Buna rağmen **planı devreye sokmadaki amaç hedefin iç kamuoyu değil daha çok dünya olması.** Bu plana göre Gülen cemaatiyle kaçakçılık ve uyuşturucu çevreleri irtibatlandırılarak dünya kamuoyunda en azından cemaate karşı bir kuşku uyandırılması hedefleniyor. Hesap şu: Uyuşturucu ve kaçakçılıkla mücadele noktasında sembol isimlerden birine ait bir rapor ya da kitabın devreye sokulmasını müteakip tartışmanın acilen İngilizceye çevrilmesi ve dünyanın değişik yerlerinden dolaşıma sokulması. Bu noktada Brüksel ve Washington'da bazı çevrelerin cemaate yakın iş çevrelerinin paralarının kaynağının belli olmadığını değişik çevrelerde dillendirdiğini de kayıtlara geçirmeliyim. Böylesi bir tartışma zaten dolaşıma sokulmuş bu tartışmaya sos olacak nitelikte bir durum da yaratacaktır.

Çalışmadan haberdar olan kaynaklarımın iddiasına göre **polis içinde cemaate yakın kimselerin bu noktada cemaatin illegal aktivitelerine yardımcı olduğu iddia edilecek.** Cemaate yakın polislerin cemaatle irtibatlı kara paranın takibi noktasında isteksiz davrandığı iddialarının da yer aldığı rapor/kitap çalışmasında **kara para**

aktörlerinin el değiştirmekte olduğu, son dönemdeki uyuşturucu operasyonlarının da bununla ilgili olduğu iddia edilecek. Bazı eski uyuşturucu ve kara para baronlarının yeni ilişkilerle yeniden sahne almaya başladığına vurgu yapılan iddialarda ana argümanın inandırıcı kılınması için her yolun denendiği gözden kaçmıyor.

Bu noktada poliste post Hanefi Avcı sarsıntısından sonra **bazı polis şeflerinin de şahit olarak ortaya çıkarılması planlanıyor.** Bu, sürecin bir operasyona dönüştürülmesi için de kritik bir aşama olarak görülüyor ancak cemaate yakın kaynaklar karşı taraf ne yaparsa yapsın böylesi bir ihtimalin oldukça düşük olduğunu ifade ediyor.

Polisten konuştuğum bazı kaynaklar bu iftirayı bir olasılık olarak devreye sokulabilecek bir olasılık olarak değerlendirseler de polis içinden böylesi bir iftira kampanyasına destek olabilecek kişilerin olmayacağını düşünüyorlar. Onlar böylesi bir operasyonun amacının cemaat içinde de polise yönelik bir kuşku yaratmak olabileceğini “bu polis de cemaatin üstüne yük olmaya başladı” duygusu yaratmanın hedeflenmiş olabileceğini düşünüyor. Bu noktada Emniyet kaynaklarım cemaate karşı kara para ve uyuşturucu komplosunun, “terör örgütü yapma” komplosundan daha naif olduğunu ifade ediyor.

Böylesi bir tartışmayla ilk olarak özellikle konferanslar ve etkinlikler yoluyla yabancı üniversiteler ve akademisyenler arasında etkinliği artan cemaatin bu etkinliğini kırmak hedefleniyor. Özellikle **dünyanın değişik üniversitelerinde kurulan Gülen veya Said Nursi kürsülerinin paralarının kaynağının şüpheli para konumuna düşürülmesi hedefleniyor** olabilir şeklinde değerlendirme yapan bir kaynağım Amerika gibi akademik kürsülerin para kaynakları konusunda çok hassas olan ülkelerde böylesi bir tartışmanın en azından bir kuşku yaratabileceğine değiniyor.

Gülen cemaatine yakın bir kaynağım ise bu taşın kurbağaları bile ürkütemeyeceğini, hesabı yapanların elinde patlayacağını ifade etti. Ancak böylesi bir planın yapılıyor olmasının da kendileri için sürpriz olmayacağını şimdiye kadar değişik zamanlarda değişik birçok planla cemaatin hedeflendiğini ancak bu çamurların hiçbirinin tutmadığını ifade etti.

Bu durumda görünen şu: **Yakında yukarıda anlatılan çerçevede tartışmalar tedavüle sokulacak. Bundan beklenen sonuç alınır mı alınmaz mı bilinmez ama bu süreçte gönüllü olacak Emniyetçilerin de olacağını kayıtlara geçirmeliyim.**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ankara'dan mesaj: 'Önümüzdeki günlere dikkat'

Emre Uslu- 18.12.2010

Aslında bu yazının başlığını “demokrasi gaz yapmış” koyacaktım ama konu ciddi, kaynak sağlam olunca **“önümüzdeki günlere dikkat”** demenin daha çarpıcı olacağını düşündüm. Durum şu: Geçenlerde Ankara'ya uğradım, uğradığımı pişman oldum. Huzurum kaçtı. Zira sağlam kaynaklardan iyi haberler alan o dostum yine huzursuz ve yine bir telaş halinde “önümüzdeki günlere dikkat” deyip uyardı. Bu uyarıya duyarlı yaşamaya alışmış bir yurttaş olarak “Hayatım boyunca senden ‘önümüzdeki günlere dikkat’ uyarısı aldım. Tamam, ülkede sorun var her zaman dikkat edelim ama ‘önümüzdeki günlere dikkat’ alt yazıları hayatımızın parçası oldu bunu yaparak bence ülkenin normalleşmesine yardım etmiyoruz” diye itiraz ettim.

Biraz da bozularak **“Or’lar Zirvesi’nden bir hafta önce seni uyaran ben değil miydim?”** diye karşıladi itirazımı. Haklıydı, 24 Şubat 2010’da Balyoz soruşturmasını değerlendirmek üzere TSK’daki orgeneraller dönemin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ tarafından toplantıya çağrılmış ve “toplu istifa opsiyonu” da dâhil birtakım stratejiler konuşulmuştu. İşte o toplantıdan tam bir hafta önce yine aynı telaş içinde Ankara’daki gelişmeleri anlatan dostum “sondan bir önceki hamle” diyerek durumu anlatmış ben de 20 Şubat 2010’da aynı başlıkla konuyu kamuoyuyla paylaşan bir yazı yazmıştım.

Ankara’nın en kritik zamanlarını bir fotoğraf makinesi gibi fotoğraflayan dostum bu sefer daha bir tedirgin şekilde uyardı: **“Nisan ayına kadar dikkatli olmak zorundayız.”** Dikkatli olmalıyız dediği iki konudan **birincisi “Karargâh’ta biriken gaz sıkışması.”** İkinci konu da Kürt sorunu üzerinden mart ayıyla başlayacak yeni gelişmeler. İkinci konuyu ayrı bir yazı konusu yapacağım zira o konunun muhataplarıyla henüz konuşup bazı noktaları kafamda oturtmadım. “Gaz sıkışması” konusuna gelince; **yeni komutanın gelmesinden itibaren sessizliğe bürünen Karargâh’ta bu sessizlikten ve meydana gelen olaylardan rahatsızlananların olduğu** ifade ediliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çatışmalar martta yeniden başlayacak...

Emre Uslu- 25.12.2010

Geçen haftaki yazımda Kürt sorunu üzerinden mart ayıyla başlayacak yeni gelişmeler olacağını duyurmuş yazı konusunu bu haftaya bırakmıştım. **Görüştüğüm istihbarat ve güvenlik yetkilileri çatışmasızlık ortamının seçimlere kadar sürmeyeceğini çatışmaların mart ayıyla birlikte ve daha yoğun bir şekilde yaşanacağına vurgu yapıyor.** Her ne kadar KCK çevresi haziran ayındaki seçimlere kadar çatışmasızlık devam edecek diyorsa da yaptıkları çalışmalar ve hazırlıkların mart ayından itibaren çatışmaları başlatmak üzere yapılan hazırlıklar olduğu değerlendiriliyor.

Bu noktada istihbarat kaynaklarının dikkat çektiği bir başka kaygı da bu yıl PKK unsurlarının kışlamak üzere ülkeyi terk etmediği. Bu nedenle de baharda başlayacak çatışmaların çok sert olacağı değerlendirilmesi. Bu değerlendirmeyi yapanlar durumu şu şekilde anlatıyor: Normalde kışlamak üzere Kuzey Irak’a çekilen PKK unsurları baharla birlikte yeniden dönüşe geçer. Bu dönüş askerî stratejilerle geciktirilebilir ve 45 günü alan bir sürece yayılabilir. Yani mart ortalarında başlayan bahar dönemi dönüşlerinde PKK unsurlarının tam olarak dönüp eski mevki ve mevzilerine yerleşmeleri mayıs ortalarına kadar uzatılabilirdi. Bu da yoğunluklu çatışmaların mayıs sonundan itibaren başlaması anlamına geliyordu. Oysa **bu yıl PKK unsurları mevzilerini koruduklarından çatışma sinyali verildikten sonra çok ani ve çok yoğun çatışmaların mart ayından itibaren başlayabileceği değerlendiriliyor.**

Buna ek olarak çatışmasızlık döneminde askerin ve PKK unsurlarının kendi alanlarında durdukları ve birbirlerinin varlıklarını fiili olarak kabul ettikleri ve birbirine dokunmadıkları ifade ediliyor. Örneğin diyor bir uzman **Diyarbakır’da bir askerî birime iki kilometre yakın 10 km. çapında konuşlu bir alanda PKK’lılar kamp kurmuş durumda.** PKK’lılar aradaki iki km’lik mesafeyi ihmal etmiyor ama **10 km.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

'Bilinmeyen dil'den 'yaşayan miras'a Kürtçe açılımı

Emre Uslu- 01.01.2011

Bu ülke tuhaf bir ülke. **Kürtçe bir ay arayla "bilinmeyen dil" mertebesinde "yaşayan miras" mertebesine çıkıverdi.** Hem de sert bir MGK bildirisinin hemen ertesinde. Hatırlayınız **KCK davasında Kürtçe konuşan sanıkların dilleri mahkeme tutanaklarına "bilinmeyen dil" olarak yansıdı.** **Cumhurbaşkanıysa Diyarbakır gezisinde Kürtçenin "yaşayan miras" olarak anayasal garanti altına alınabileceğinin sinyallerini verdi:** "Türkiye Cumhuriyeti'nin resmî dili Türkçedir, bu böyle de devam edecektir. Ayrıca devletin ve kamu kurumlarının dili Türkçedir, ortak dilimizdir ama şu da bir gerçektir ki halkımızın içersinde Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları arasında farklı farklı dilleri konuşan vatandaşlarımız vardır, yörelerimiz vardır. Burada nasıl Kürtçe konuşuluyorsa, başka yerlerde Arapça konuşan vatandaşlarımız var. Sayıları azalmış bile olsa gayrimüslim vatandaşlarımızın konuştuğu diller var. Bunların hepsi de bizim dilimizdir, hepsi de bizimdir. Zaten anayasamızda kültür mirasını korumak diye bir görevimiz de vardır. Bunların bir kısmı kültür mirası, bir kısmı yaşayan miraslardır. Dolayısıyla bu çerçeve içersinde, bütün olaylara gayet sağlıklı bir şekilde bakmamız gerekir, bütün bunları hep bir zenginlik olarak görmemiz gerekir ve hep beraber gayet olumlu, yapıcı bir şekilde ülkemizi hep beraber daha güçlü hale getirmek, bütün vatandaşlarımızı her bakımdan daha mutlu hale getirmek için elbirliği içinde çalışmamız gerekir."

Bu cümleden anlaşıldığı kadarıyla **Cumhurbaşkanı Kürtçe de dâhil olmak üzere yerel dillerin "kültürel miras" ve "yaşayan miras" kavramları altında anayasal garanti altına alınabileceğinin işaretini veriyor.** Böylece hem resmî dil olarak Türkçenin korunması sağlanıyor hem de yerel dillerin korunması ve siyasal bir araç olarak kullanılmasının önü alınacak gibi görünüyor. Bu konuda görüşlerine başvurduğum ulusalcı kesimler bile Cumhurbaşkanı'nın bu formülüne itiraz etmiyor. Dünyada da benzer örnekler mevcut.

Ancak **Cumhurbaşkanı'nın sunduğu öneri Kürt milliyetçilerini ikna etmemiş görünüyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

11 numaralı CD'deki el yazısı Süha Tanyeri'nin mi

Emre Uslu 07.01.2011

 11 numaralı CD'deki el yazısı Süha Tanyeri'nin mi Balyoz davasının başlamasıyla birlikte tartışmalar da yeniden alevlendi. Tartışmaların odağında bu sefer Çetin Doğan'ın kızı ve damadı Pinar Doğan ve Dani Rodrik'in başlattığı bir tartışma var. Doğan'ın çocukları Balyoz davasının delilleri arasında yer alan 11 numaralı CD'nin sonradan üretildiğini, hatta askeriye bilmeyen kişiler tarafından üretildiğini iddia ediyor. Buna ilişkin tutarlı sayılabilecek birkaç örnekleri de var. Sanırım bunu savcılık mahkeme safhasında açıklamaya çalışacak. Ancak Doğan'ın çocuklarının iddiaları dosyadaki diğer delilleri zayıflatacak kadar güçlü de değil. **Pinar Doğan ve Dani Rodrik çerçevesini kendilerinin çizdiği bir mantıksal kurgudan hareket ederek ve tabii ki mevcut diğer bütün delilleri yok sayarak Balyoz davasını sorgulamaya çalışıyorlar.** Temel mantık kurguları şu: "2003 yılında üretilmiş bir CD'de 2009 yılına ait bilgiler nasıl yer alır? Dolayısıyla bu CD'ler sonradan üretilmiş ve sahtedir ve Balyoz davası da bir tiyatrodur."

Bu soru haklı bir soru. Ama vardıkları sonuç doğru değil. Bu önermeden yola çıkarak CD’lerin sahte olduğunu iddia etmek için arada sorulacak çok farklı sorular var. Rodrik ve Doğan o soruları bilerek sormuyor. **Örneğin bütün TSK’yı ve sistemi karşısına alacak bir çete diyelim ki böyle sahte bir CD’ üretmeyi başardı. Ve diyelim ki 2000 yılında emekli olmuş memurların kullandığı bilgisayar dosyalarını bile onların adına kaydetti ve yüz binlerce belgeyi doğru bir şekilde üretti. Ve diyelim ki her nasıl olduysa birkaç belge içindeki yüzlerce isimden birkaçının eski isimlerini koymayı unuttu. Bu kadar mükemmel çalışan bu çete nasıl olur da o CD’nin üzerine el yazısıyla imzasını atar?** Bilindiği gibi **11 numaralı CD’nin üzerinde “Or.K.na” ibareli bir el yazısı mevcut.** Rodrik ve Doğan bilimsel titrlerini kullanmaktan çekinmedikleri bu süreçte **11 numaralı CD’nin üzerinde var olan el yazısının –eğer CD üretimse- hangi mantıkla yazılmış olabileceğini de açıklamalılar?** Bu, herşeyiyle mükemmel ve aslından asla ayırt edilemeyecek dolar üreten bir kalpazanın ürettiği banknotun üzerine kendi imzasını atmaya benzer.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dani Rodrik ve Pınar Doğan’ın mantıksal tutarsızlığı

Emre Uslu- 08.01.2011

Dünkü yazımda Balyoz davasının en çok tartışılan 11 numaralı CD’sinin üzerinde yer alan el yazısının dönemin 1. Ordu Harekât Başkanı Süha Tanyeri’ne ait olduğunu bir grafoloji uzmanına dayanarak ifade etmiştim. Bakalım davanın tarafları bu yeni bilgi karşısında ne diyecek. Davanın diğer tartışmalı CD’si 17 numaralı CD’nin üzerindeki el yazısı da uzmanlara göre Süha Tanyeri’ne ait. Bu yeni durum artık bu CD’ler üzerinden “sahte delil üretildi” tartışmasını sona erdiliyor. Yani Süha Tanyeri’ne ait el yazısının olduğu iki CD artık yeni bir tartışma yaratıyor. Bu konuda bir kısır tartışmaya girmek istemiyorum ama Pınar Doğan’ın benim yazıma verdiği cevaptaki “muhteşem” mantık kurgusuna da değinmeden geçemeyeceğim. Doğan iki CD’nin üzerindeki el yazılarının Süha Tanyeri’ne ait olamayacağını ifade edemiyor. Bunun yerine “sahteci”lerin Süha Tanyeri’nin yazısını taklit ettiklerini kesin bir dille ifade ediyor. Galiba bu işin raconu kesin bir dil kullanmak. Oysa ben dün konuştuğum grafoloji uzmanının “kıyaslanabilir harfler kıyaslandığında, bu yazılardaki harfler aynı elden çıkmıştır” şeklinde verdiği kesin görüşü ihtiyatlı bir şekilde ifade etmiştim. Şimdi Pınar Doğan’ın CD’lerin sahte olduğuna ilişkin “kesin” kanaatinin arkasındaki mantığa bakın ve bu mantığın nasıl çöktüğünü görün.

Önce Dani Rodrik ve Pınar Doğan’dan uzun bir alıntı: “Şimdi bir an için CD’nin üzerindeki yazının Tanyeri’nin el yazısına benzediğini kabul edelim. Bu, CD’nin orijinal olduğuna dair ne derece önemli bir kanıt teşkil eder? Hiç de önemli bir kanıt olmadığını görmek için kendinizi sahtekârların yerine koyun. Elinizde 1. Ordu’dan çıkma gerçek bazı CD’ler var. Bunlara sizin ürettiğiniz üç sahte CD ekleyip diğerlerine benzetmeye çalışacaksınız. Görüyorsunuz ki orijinal CD’lerin hepsinin üzerinde el yazısıyla bir şeyler yazılı. (bkz. Zaman gazetesi, 3 Ocak 2011). Şüphe çekmemek için sahte CD’lerin üstüne bir şeyler yazacaksınız. Bu durumda el yazısı taklit etmek için elinizde örnek olarak ne var? Sivil memurelerin el yazısı örnekleri yok, karargâhta çalışan diğer subayların el yazısı örnekleri yok, ama şanslısınız ki bavuldan Süha Tanyeri’nin bir not defteri çıkmış ve bunun içinde Tanyeri’ne ait bolca el yazısı notlar var.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

11 ve 17 numaralı CD'ler cunta CD'si mi? (1)

Emre Uslu- 11.01.2011

Balyoz davasında gündeme oturan 11 ve 17 numaralı CD'ler üzerindeki incelemelerimi sürdürürken fark ettiğim el yazısıyla dönemin 1. Ordu Harekât Başkanı Süha Tanyeri'nin el yazısı arasındaki benzerliğin grafologlar tarafından da onaylanması tartışmayı başka bir boyuta taşıdı. Pınar Doğan ve Dani Rordik sorduğum şu sorulara halen doyurucu yanıtlar verebilmiş değil: Sahte CD üreten biri neden el yazısıyla CD'nin üzerine not yazar? Diyelim bunu da sahte olarak yaptı neden elinde bulunan orijinal CD'lerin üzerindeki el yazılarına değil de başka CD'lerde el yazısı örneği bulunmayan Süha Tanyeri'nin el yazılarını taklit etmek ister? Bu kadar mükemmel taklit mümkün mü?

Bu sorular cevabını bekleyedursun ben bu yazı dizisinde 11 numaralı CD'de askerî savcılığın kulağının ütüne yattığı izlenimi edindim. Balyoz davası için delil aranıyorsa 11 numaralı CD tek başına yeter. Bu CD'de yer alan bilgilerle yan deliller adam gibi karşılaştırılsa başka belgeye bile gerek yok.

Şuradan başlayalım: Sivil memur Sevilay Erkanı Bulut askerî savcıya verdiği ifadede şunları söylüyor: "K.ÖZEL klasörü içerisinde Balyoz Güvenlik Harekât Planı adlı dosya içeriğindeki word belgelerini incelediğimde dosyanın içeriğinde bulunan araç çizelgelerini, diğer kiliseler ve sinagoglar adlı dosyayı hatırladım, yine birçok harekât planı yazıyorduk, ancak 'Balyoz' ismini hatırlamıyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz belgeleri: Bu kadar komedi yeter

Emre Uslu- 15.01.2011

Bir süredir Balyoz davası üzerine bir tartışma yürütüyoruz. En son *Radikal* gazetesinden Ezgi Başaran'la gerilimli bir söyleşi yaptık. Balyoz davasında kafa karışıklığını gidermek adına olduğu iddiasıyla yapılan söyleşi o kadar ilginçti ki gazetenin muhabiri Ezgi Başaran davanın delillerinin "bilimsel olarak sahte olduğunun ispatlandığını" savunarak benimle söyleşi yaptı. Söyleşi dediğime bakmayın düpedüz kavgaya yakın bir tartışmaydı. Bu söyleşinin ardından Eyüp Can bir yazı yazarak tezlerimin kafasını daha da karıştırdığını anlattı. Can'ın kafasını tezim mi yoksa Ezgi Başaran mı karıştırdı emin değilim.

Bence kafasının karışmasına gerek yok. Benimle yapılan söyleşinin ham kasetini alıp dinlesin, görevlendirdiği muhabirin durduğu yeri anlar. Muhabir benim tezlerimi anlamaya çalışmak yerine "belgelerin sahte" olduğunu dayatarak bana kabul ettirmeye çalıştı.

Ama anlamak isteyenler için tezlerimi bir kez daha anlatayım: Balyoz CD'lerinden 11 ve 17 numaralı CD'lerin neden sahte olamayacağına ilişkin geliştirdiğim tezimin iki temel çıkış noktası var: Birincisi sahte olduğu iddia edilen CD'lerin üzerindeki el yazılarının CD'ler sahteyse neden orda olduğunu soruyorum. Eyüp Can da anlatsın

diye daha net sorayım: Eğer sahte bir CD üretiyorsanız CD'nin üzerine el yazısıyla yazı yazar mısınız? CD'nin üzerine el yazısı yazmak soyduğunuz kuyumcunun tezgâhına kimlik kartınızı bırakmak gibidir. Kriminal incelemede çıkar. Ben diyorum ki, madem bu CD'ler sahteciler çetesi tarafından üretildi bu sahteciler bu kadar aptal mı ki ürettikleri CD'nin üzerine el yazısıyla adeta kimlik kartını bırakıyor? Cevap şu: Ellerindeki orijinal CD'ler üzerinde el yazılı ifadeler olduğundan dolayı "sahte CD'yi" de orijinallerine benzetmek için el yazısıyla bir şeyler yazmışlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz tartışmasına devam...

Emre Uslu- 16.01.2011

Dünkü kaldığım yerden devamla, bugün Balyoz CD'leri sahte iddialarına verdiğim yanıtların ikinci kısmına devam ediyorum. Bugünkü tartışmanın sorusu şu: Diyelim 11 ve 17 numaralı CD'ler sahte üretildi. Peki, bunlar nasıl üretilmiş olabilir? Bu soruya verilen cevaplar ne kadar tutarlı olursa "CD'ler sahte üretildi" tezi o kadar güçlenir. Bu duruştan hareketle ben askerî bilirkişi, Pınar Doğan ve Dani Rordik'in "sahte CD'lerin" nasıl üretilmiş olabileceğine ilişkin tezlerini ele alıp karşı argümanlarımı sıralayacağım.

Öncelikle belirtmeliyim ki Rodrik ve Doğan'ın sadece bir argümanı şimdilik haklı görünüyor; 2003'te üretildiği belirtilen CD'de daha sonraki tarihlere ait bilgilerin bulunması kuşku yaratıcı. Kaldı ki son ortaya çıkan belgeler bu tezi de ciddi oranda zayıflatmıştır. Bu konuya yeni çıkan belgeler ışığında değineceğim. Bu argümanın dışındaki diğer tüm argümanları tutarlı değil.

Öncelikle, "sahtecilerin böyle bir CD üretebilmeleri için CD'lerdeki dosyaları kaydedenleri –ki hepsi askerî personel ve o dosyaların kaydedildiği birimlerde çalışıyor- ve çalıştıkları yerleri bilmeleri gerekiyor. Bütün bunları neden biliyor olabilirler" sorusunu sorduğunuzda şu cevabı alıyorsunuz: **"Sahtecilerin ellerindeki gerçek CD'lerde yer alan dokümanların kullanıcı adlarına ve bilgilere bakılarak bu dosyalar oluşturulmuş."**

Sedat Ergin, Eyüp Can ve Ezgi Başaran da dahil medya "bu argüman doğru olabilir mi" diye sormuyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Askerî Savcı, Bilirkişi ve Şüpheli Ergenekon'dan sanık

Emre Uslu- 17.01.2011

Bir süredir Balyoz davasına ilişkin ek delil klasörlerini detaylı bir şekilde inceliyorum. İncelemelerin sırasında önüme çıkan her yeni belgeyle gözüm bir kez daha faltaşı gibi açılıyor. Bugün size Ergenekon soruşturmasında bilirkişi olarak atanan bir bilirkişinin Balyoz davası kapsamında Gölcük'te çıkan belgelerden sonra "casusluktan" tutuklanışını anlatacağım.

15 Aralık 2008 tarihinde F.A. isimli bir şahıs İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir ihbar mektubu yazarak Aystubay Ahmet Şafak Serpin isimli bir şahsın Ergenekon örgütüyle ilişkisi olduğunu iddia edip şahsın açık adresini verir. Bunun üzerine yapılan aramalarda gizlilik dereceli evraklarla, bir ucu Ergenekon'a ulaşan fuhuş soruşturmasının ipuçlarını barındıran belgeler ve bilgisayar dokümanları bulunur. Bu belge ve dokümanlar arasında ele geçirilen bir CD'nin içerisinde "bazı üst düzey askerî şahısların özel hayatına ilişkin gizli bilgi ve resimlerin bulunduğu tesbiti yapılır ve gereği için konu askerî birimlere iletilir. Kuzey Deniz Saha Komutanlığı Askerî Savcılığı aramalardan çıkan dokümanlar ve belgelerle ilgili soruşturma başlatır. Soruşturmayı Askerî Savcı Cumhur Eryüksel açar.

İşin tuhafı şu: Ergenekon soruşturması kapsamında evi aranmaya başlanan şüpheli Ahmet Şafak Serpin'in "ne yapmalıyım" diye aradığı ilk kişi, kendisinin soruşturmasına bakan Askerî Savcı Cumhur Eryüksel görünüyor. Eryüksel de hemen evi aranan Serpin'in evine geliyor. Bu durumu, ifadesine başvuran Eryüksel şu şekilde anlatıyor: "Bu soruşturma kapsamında Ahmet Şafak Serpin evinin arandığı gün beni telefonla aradı. Evinin arandığından bahsetti. Ne yapınası gerektiğini bana sordu. Daha sonra arama işlemine Adli Müşavirle birlikte bizzat gittim. Daha sonra da evinde ele geçirilen bir CD nedeniyle hakkında Ergenekon soruşturması kapsamında işlem yapıldı."

Durum şu: Evi Ergenekon kapsamında aranan bir şüphelinin yardım istemek için aradığı ilk kişi olan bir askerî savcı, soruşturmanın askerî ayağında şüpheliyle ilgili dosyayı da alan ve soruşturma başlatan savcı olarak görünüyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yunan yolcu uçağını Balyoz cuntası mı taciz etti

Emre Uslu- 22.01.2011

Gölcük'ten çıkan belgeler Balyoz soruşturmasının seyrini değiştirecek nitelikte. Bu belgelerden en önemlilerinden biri **ORAJ HAVA HAREKAT PLANI KOMUTANA KARŞI YAPILACAK PSİKOLOJİK HAREKAT ve KOMUTANA DESTEK VEREBİLECEK PERSONELE UYGULANACAK USULLER** başlıklı, EK-G LAHİKA-1 ibareli, ÇOK GİZLİ gizlilik dereceli, **Genel Sekreter Hava Pilot Kurmay Albay A. Bertan NOGAYLAROĞLU** adına imzaya açılmış iki sayfadan ibaret belge. Bu belgede şunlar yazıyor: "Harp Akademileri K.lığında yapılan hazırlıkların Hava Kuvvetleri Komutanı tarafından öğrenilmesi engellenecek, Komutana gelecek her türlü bilginin önü kesilecektir. Harp Akademileri K.lığında yapılan hazırlıkların öğrenilmesi durumunda çalışmaların jenerik Harp Oyununa yönelik hazırlıklar olduğu bildirilecek, bu konu ivedilikle özel kurye aracılığı ile Harp Akademileri Komutanına iletilecektir. **Ege uçuşlarının sayısının artırılmasına yönelik olarak Komutan üzerinde baskı oluşturulacak, gerekirse sert önlemlerin alınması gerektiği her fırsatta ve her kademedede Komutana söylenecektir.**"

Ege üzerinde uçan uçakların Balyoz cuntasının istekleri doğrultusunda 2003 yılında inanılmaz bir tırmanışa geçtiği görülüyor. Hatta 2003 yılında artan it dalaşları nedeniyle Yunanistan bizi AB'ye şikâyet etmiş. **Hürriyet** gazetesinde yer alan 16 Mayıs 2003 tarihli Nur Batur imzalı haberde bu durum şu şekilde anlatılıyor: "Yunan hükümeti, Türkiye'yi hem NATO, hem de ilk kez AB'ye götürdü. Yunanistan Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Panos Beglitis, Yunanistan Dışişleri Bakanı Yorgo Papandreu'nun AB Komisyonu'nun genişlemeden sorumlu üyesi Günter Verheugen'e Türkiye'nin Ege'deki faaliyetlerini konu alan bir yazı verdiğini söyledi. Atina'nın AB'ye ilk

kez ihlaller konusunda yazılı olarak bilgi verdiğinin altını çizen Beglitis, 'Metinde, Türkiye'nin Atina FIR hattı trafik kurallarını çiğnemesi ve Yunan hava sahasının ihlallerine ilişkin detayların bulunduğunu, ayrıca Triena adlı tatbikatta yaşanan olayın yaratabileceği tehlikelere ağırlık verildiğini' belirtti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gölcük CD'leri neden incelenmedi

Emre Uslu- 29.01.2011

Gölcük Donanma Komutanlığı'ndan çıkan Balyoz belgeleri tartışılmaya devam ediyor. Askerî Savcılık Donanma'dan çıkan belgeler için bir bilirkişi oluşturmuş. Bilirkişi de bir rapor hazırlamış. Ben askerî bilirkişilerin daha önceki hazırladıkları raporlarda gözlerinin önünde duran bilgileri görmezden gelip "mesleki tecrübeme dayanarak, böyle kayıt görmedim" şeklinde raporlar verenlerini gördüm. Bu nedenle askerî bilirkişilerin raporlarına çok itibar etmiyorum. Ama Gölcük'ten çıkan belgelerle ilgili rapor biraz daha tuhaf. **Balyoz davasıyla ilgili olarak Gölcük'te bulunan belge ve CD'lerle ilgili Askerî Bilirkişi Raporu açıklandı.** "Gölcük CD'leri tahrif edilmiş" şeklinde haber yapanların ne kadar manipülatif olduklarını görüyorum. Balyoz sanıklarının avukatları ve Balyoz medyası Askerî Bilirkişi'nin raporunun üstüne atladı. Oysa **o Bilirkişi Raporu'nda Gölcük'te çıkan onlarca CD'den bir tanesi bile incelenmemiş. O raporda Gölcük'te çıkan beş hard disk incelenmiş.** İncelemeyi alıcı gözle okuduğunuzda birtakım tuhafıklar var ve kanaatler kesin hükümlermiş gibi belirtilmiş. Teknik ayrıntılara girmeyeyim ama sanırım askerî bilirkişilerin hazırladığı raporlar teknik olarak tartışmaya müsait raporlar gibi göründü bana.

Asıl soru şu: O aramada bulunan onlarca CD neden incelenmedi? Askerî Savcılık tarafından görevlendirilen Askerî Bilirkişilerden sadece hard disk incelemesinin yapılmasını talep etmek en hafif deyimiyle eksik soruşturma demektir. Ortada var olan CD'ler soruşturma ile ilgili olsun olmasın en azından o hard disklerle kıyaslanıp bunlar arasında uyum var mı yok mu? Bu soruların sorulması gerekiyordu. Ancak bazılarının çok güvendiği o Askerî Bilirkişi Raporlarında böylesi bir kıyaslama yok. **Konuyla ilgili olabilecek bir haber Cumhuriyet gazetesine yayımlandı. Buna göre askerler bazı CD'leri bize ait değil diye kabul etmemiş ve tutanağa imza atmamışlar. CD'lerin delil olmadığını ileri sürüyorlarmış.** Bu durum biraz tuhaf ama, evinizde bulunan ruhsatsız silahın size ait olmadığını iddia ederek delil kabul etmemeye benziyor. Burada yapılması gereken çok basit teknik incelemeler var. Örneğin o CD'lerin o hard disklerde mi oluşturulduğu incelenmeli. Oysa Askerî Bilirkişi Raporu'nda bu yok. Kabul edilen diğer CD'lerin de incelemesi yok. Oysa eldeki CD'ler hard disk ile kıyaslansa birtakım ipuçları bulunabilirdi. Bunlar da yapılmamış. En temel incelemelerin yapılmadığı bir raporu ciddiye almak abestir.

Ayrıca **bu CD'ler Donanma'nın istihbarat biriminde bile değil; daha önemli bir yerde İKK yani İstihbarata Karşı Koyma biriminde çıkmış.** Eğer bu CD'ler sahteyse en azından o birimin başındaki kişilerin istifa etmesi gerekiyor. **Zira birileri sizinle dalga geçer gibi İKK birimine giriyor ve sahte belge koyuyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Başbakanı protesto eylemini Süheyl Batum organize etti'

Emre Uslu- 05.02.2011

Yukarıdaki iddia Başbakan'ı protesto eden öğrencilerin içinde yer alan bir öğrenciye ait. **Başbakan Tayyip Erdoğan'ın üniversiteli öğrencilerin temsilcileriyle 27 ocakta Erzurum'da yaptığı toplantıyı protesto etmek için İstanbul ve Ankara başta olmak üzere yurdun değişik yerlerinden gelen Türkiye Gençlik Birliği, Öğrenci Kolektifleri gibi öğrenci gruplarına CHP Genel Başkan Yardımcısı Süheyl Batum'un destek verdiği iddia edildi.** Protestocu öğrenciler içinde yer alan **bir öğrenci**, protesto girişimi öncesinde öğrencilerin Süheyl Batum'la irtibata geçtiği ve özellikle Erzurum'a kadar gidecek öğrencilerin otobüs ücretleri konusunda kendilerine yardımcı olmasını talep ettiklerini iddia etti. Öğrencilerle görüşen **Süheyl Batum'un öğrencileri protesto konusunda yönlendirdiğini ve öğrencilerin istediği ekonomik desteği İzmir'de bir belediye aracılığıyla ayarladığını iddia etti.** Bütün bunları nereden bildiğini sorduğum öğrenci, "Biliyorum çünkü **organizasyonu yapanlar benim en yakın arkadaşlarım. Benim yanımda bunları konuştular bunu çok da gizlemediler. Diğer öğrencilerle yaptıkları konuşmalarda da Batum'dan destek aldıklarını açıkça ifade ediyorlardı. Bunu o grubun organizesini yapan birçok öğrenci biliyor.**"

Bu öğrencilerin bir kısmının protesto yolculuğundan hemen önce, CHP Genel Merkezi'nde Kemal Kılıçdaroğlu ile biraraya geldiğine dikkat çekerek bu öğrencilerden bazılarının CHP yetkilileri ve özellikle Süheyl Batum'dan yardım sözü aldıklarını daha sonra da Erzurum'a gidecek otobüslerin ayarlandığını iddia etti. Aynı öğrenciyle yaptığım birkaç görüşmede farklı bilgilere de ulaştım. Giden otobüslerin plaka numaralarına kadar veren öğrenciden ayrıntı istediğimde örneğin Ankara'dan kalkan otobüslerin 3.000 TL civarında kiralandığını iddia etti. Otobüslerin sürücüleri de öğrencinin verdiği bilgileri doğruluyor. Öğrencinin net bir iddiası var. **Parasız eğitim için yollara dökülen öğrenciler bu eylem için 30 bin liraya yakın otobüs ücreti ödediler. Diğer masraflar da eklendiğinde bu rakam 50 bin liraya çıkıyor. Bu parayı nerden buldular? Aynı öğrenci bu "paranın Süheyl Batum tarafından temin edildiğini" iddia ediyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hodri meydan Süheyl Batum!

Emre Uslu- 12.02.2011

Geçen hafta Süheyl Batum'un Başbakan Erdoğan'ı protestoya giden Türkiye Gençlik Birliği (TGB) mensubu öğrencileri özendirdiğini ve onlara ekonomik destek sağladığı iddialarını gündeme getirmiştım. Bütün ısrarlı aramalarıma rağmen Batum bana dönmemişti. **Benim yazımdan hemen sonra da Batum'dan yalanlama gelmedi. Yazımı başka gazeteler ve televizyonlar haber yaptıktan sonra Batum'dan mahcup bir yalanlama geldi.**

Ayrıca **yazımdan iki gün sonra TGB'li öğrenciler Taraf'ın önünde beni protesto ettiler. Şiddete varmadığı sürece ben her türlü protestoyu demokratik hak olarak görürüm.** Ancak basının kamuoyu adına soru sorması ve muhataplarından tatmin edici cevaplar beklemesi de aynı oranda demokratik haktır. Ben bunu yapıyorum. Sorduğum soru çok basit: **O eylemlerin para kaynağı ne? TGB'li öğrenciler bunu açıklamak**

yerine, (yurtsever vatandaşlar diyorlar) **vozurtu çıkarıp konuyu bastırmak niyetindeler**. Kuşkusuz ben o açıklamaların da vozurtunun da arkasını biliyorum. Süheyl Batum ile görüşmelerini "Batum bizim fahri üyemiz elbette görüşürüz" şeklinde açıklıyorlar.

Buna da itirazım yok ama örneğin onlara para desteği veren **"yurtsever vatandaşlar"** arasında **Süheyl Batum var mı?** Batum'un aracılığıyla bulunmuş başka "yurtsever vatandaş" var mı? **TGB'li öğrenciler para kaynaklarını "Başbakanlık bursu" olarak açıklamış. Bu yalanı yazanı açıklasam hepinizin nutku tutulur.** Kaynaklarımı korumak zorundayım. O nedenle maalesef adlarını veremiyorum. Ancak beni "ABD Kulağı" ilan eden gençleri de şok edecek ayrıntılar vereyim. Bakalım o zaman da o kör ideolojik bakışla bana saldırmaya devam edecekler mi? Örneğin **TGB'li protestocuların iddia ettiği gibi otobüslerde para toplanmadı**. Ayrıca orada sandviç, kek vb.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TGB abukluğuna cevabımdır

Emre Uslu- 15.02.2011

5 Şubat 2011'de "Başbakanı protesto eylemini Süheyl Batum organize etti" başlığıyla protestocu öğrenciler içinden aldığım bir bilgiyi kamuoyuyla paylaştım. Bu bilgiden sonra Türkiye Gençlik Birliği (TGB) üyesi öğrenciler beni protesto etti. 6 şubat günü TGB Dışkapi sorumlusu Nazlı Türkmen'den aşağıdaki e-mail'i aldım. "Bugünkü köşe yazınızı okudum. Ben de TGB ile birlikte Erzurum'a Başbakan'ı protesto etmeye giden grubun içersindeydim. Öncesinde de olayın organizasyonu ile ilgili çeşitli görüşmelerde bulundum. Bir süredir TGB içersinde birtakım yanlış şeyler olduğunu düşünmektaydım. Yazınızı okuyunca kafam iyice netleşmeye başladı. Birtakım karanlık ilişkiler olduğunu düşünüyorum ve burada kullanıldığımı hissediyorum. Şahit olduğum birçok garip durum var. Özellikle Erzurum eyleminin planlanması sürecinde CHP üyesi olmamdan dolayı da bu garipliklerde ben kullanıldım. Özellikle bu para konusu çok kafamı karıştırıyor. Buradan zengin olanlar var! Şahit olduğum olaylar bunla ilgili."

Bir yazı yazsanız, bu yazı başka bir kaynak tarafından da doğrulansa ne yaparsınız. Kalıbımı basarım Türk basınındaki birçok yazar bu e-mail'in noktasına virgülüne dokunmadan aynen yazardı. Ben ilerisini de yaptım. Bu e-mail'i atan kişinin gerçekten TGB üyesi olup olmadığını araştırdım. Evet, TGB üyesiydi. Şimdi bir TGB üyesi bir hafta önceki yazımda yer alan iddiaları doğrulayan bir e-mail atıyorsa ne yapmam bekleniyor? Bu genç kızla irtibata geçtim ayrıntı istedim. Anlattıklarının doğru olup olmadığını belirlemek için ayrıntı istedim. Örneğin "CHP Genel Merkezi'nde yaptığınızı iddia ettiğiniz toplantıyı tam olarak nerde yaptınız" dedim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ne oldu, Ashabı-Keyf* mi çıktı karanlık Oda'dan

Emre Uslu- 19.02.2011

Karanlık oda(k)ların karanlık odalarına sığınmış karanlık adamlar ışığa çıkarılınca bir gürültüdür koptu. Sanki sanırsınız Ashab-ı Keyf uyandı ve çıktı mağarasından da millet bu mucize karşısında imana geldi ve dünün faşistleri, “duymadım- bilmiyorum- görmedim gazetecileri” demokrat kesildi. Yok yok karanlı odalarından çıkarılanlar **Ashab-ı Keyf filan değil, bayağı ehlikeyf adamlar.** Kendi keyifleri için, belki başka amaçlar için ırzlarına geçmedikleri haysiyet kalmadı piyasada. Bu adamlar hukukçuların üzerlerine çarpı (X) koyup yayınlar yaparken, bugün “evrensel hukuk” teranesi okuyanlardan tık yoktu. **Gazetecilerin haysiyet cellâtlığına soyunurken o “gazetecilerden” biri de çıkıp “Ayıp ediyorsunuz beyler” demedi. Eğer o gün bu haksızlık karşısında sustuysanız ve bir şey söylemediyseniz, hatta zaman zaman yazılarınızda o karanlık oda(k)ları referans verdiyseniz “dilsiz şeytan”sınız ve şeytandan demokrat olmaz.** Bugünkü demokrat görüntünüz de bir başka şeytanlığınızdan kaynaklanıyordur.

Bu satırları –elbette ilkesel duruşları nedeniyle- bazı kaygılarını ileten kesimleri ayrı tutarak yazıyorum. Bu noktada benim için çok sarıh bir ölçü var: Daha **2007 yılında *Nokta* dergisi sadece haber yaptığı için üstelik sivil bir mahkemenin kararı olmadan basılırken dilini yutan, dut yemiş bülbüle dönen, hatta o baskına destek veren kişiler bugün demokrat kesiliyorsa alacakları cevap belli: “Hadi be oradan” deyin.** Arşivler ve kimin ne yazdığı ortada. Siz gökten demokrasi peygamberiyim diye kitap indirseniz yine inanmam, bu halk zaten ne olduğunuzu biliyor. **Yeni Şafak basılırken gözaltındaki patronlara işkence yapıp, işkence sesi de sözümona bugünün “kahraman” gazetesine dinletilirken, çitınız çıkmıyordu.** O “gazetecinin” sadist kahkahalarından haberdar olup, halen o sadistleri “gazeteci” diye yutturmaya çalışıyor ve “gazeteciler baskı altında” çılgınlıkları atmıyor musunuz? Bu **alçak yüzünüze tüm demokratlar tükürse bile temizlenmezsiniz siz.**

Alçak zümresine zaten söz dinletilmez.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ortadoğu devrimlerinin konuşulmayan yüzü

Emre Uslu- 26.02.2011

Ortadoğu’da olan olaylar Türkiye’de iki ana eksenle tartışılıyor. Birincisi, bu defa mahcup bir eda ile bu işlerin arkasında Amerika’nın olabileceğini ima ediyor. Lafı dolaştırıp **Büyük Ortadoğu Projesi’ne** getirip ağır soruların altından kolayca kurtulmak derdindeler. **Kimi ulusalci akademisyenler** Başbakan’ın Lübnan’da yaptığı mitingi işaret edip galiba BOP çerçevesinde Türkiye kullanıldı, o bölgede paslı civataların oynatılması için **Türkiye kullanıldı gibi “ileri” öngörülü yorumlar da yapabiliyor.** İkinci grupta yer alan analizlerde **40 yıllık dikta rejimlerine karşı halk isyanı deyip işin içinden sıyrılma derdindeler.** Hatta bütün bu isyanların arkasında bir Batılı yazarı bulup “kansız devrim teorisyeni” olarak da sundular.

Devrimleri anlamak için **sorulması gereken temel soru** sorulmuyor: **Bu başkaldırının temel dinamiği ne ve hangi araçla başkaldırıları örgütleniyor?**

Siyaset bilimi literatüründe bu tip isyanları ve karşı koymaları anlamak için bakılan bir yer vardır: **Entelektüel huzursuzluğu nerede? Bir yerde entelektüellerin,** –ki bunların içinde siyasi müteşebbisler, (political entrepreneur), profesyonel meslek sahipleri de vardır-, **huzursuzluğu, fikir tartışması ve bu çerçevede mobilizasyonu varsa o yerde sosyal hareketlenmenin olması kaçınılmazdır.** Ortadoğu’da olan da bundan öte bir durum değildir. **Klik networkları adıyla literatüre giren, Ortadoğu’nun kahvehanelerinde başlayıp,**

internet odalarına kadar yayılan entelektüel huzursuzluğun patlamasını anlamak için orada ABD aramaya gerek yoktur.

Protestolarda “İhvan” örgütünün rolü var mıydı? Bu soruya net bir evet cevabını verelim. Ancak protesto süreci içerisinde İhvan bilerek öne çıkmadı zira onların öne çıkması İsrail ve Batı destekçisin Mübarek’in elini güçlendirirdi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Güneydoğu sınırlarında konuşlu Jandarma birlikleri Kara birlikleriyle değiştiriliyor mu’

Emre Uslu- 03.03.2011

25 aralık tarihindeki yazımda “Mart ayında çatışmalar yeniden başlayacak” dediğimde “optimist demokratlar” beni savaş lobisine çalışmakla bile suçlamışlardı. Bugün geldiğimiz noktada PKK seçimlere kadar uzattığı eylemsizlik kararını kaldırdı. Yaptığı açıklamada doğrudan saldırı yapmayacaklarını ancak “aktif savunmada” kalacaklarını belirttiler. **Zaten 2004 yılından bu yana PKK “aktif savunma” yaptığını iddia ediyor. Bu arada basılan karakollar saldırıya uğrayan askerî konvoyların hemen hepsine “aktif savunma” bahanesiyle “açıklama” getiriyorlar.** Mart ayında çatışmaların/gerginliğin neden çıkacağına ilişkin detayları o 25 aralık tarihli yazıya bırakayım. Şimdi bu konuyla ilgili çok ama çok daha ciddi birtakım bilgileri paylaşayım.

Öncelikle **PKK ateşkes sürecinde birliklerini mevcut yerde muhafaza edeceğine ilişkin yayınladığı deklarasyona hiç uymadı. Sınırdan içeriye geçişlerin ocak ayından sonra yoğunlaşarak arttığı ifade ediliyor.** Bir yandan PKK bölgede sınırdan içeri geçişleri arttırırken öbür yandan **sınırı korumakla görevlendirilen askerî birliklerde de tuhaf hareketlenmeler olduğu** bölgede görev yapan güvenlik yetkilileri tarafından ifade ediliyor. Durum şu: **Bölgede sınırları korumakla görevlendirilmiş Jandarma birliklerinin Kara Kuvvetleri birlikleriyle yer değiştirdiği iddia ediliyor. Sınırları korumakla görevlendirilen Jandarma birliklerinin yerlerine Kara Kuvvetleri birliklerinin geçirilmesinin amacı tam olarak anlaşılmış değil.**

Bu noktada **iki yorum yapılıyor: Birincisi “Jandarma Genel Komutanı Nejdet Özel başarısız gösterilmek isteniyor” diyenler var.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O gazeteciler neden gözaltına alınmış olabilir

Emre Uslu- 05.03.2011

24 ve 28 Ağustos 2010 tarihlerinde yazdığım yazılarda **Ergenekon operasyonlarını yapan Emniyet ve Savcılık ekibini hedef alan proje kitaplar yazdırıldığını** ifade etmiştim. Bulgu ve bilgilerimi o yazılarda paylaşmıştım. **Nedim Şener’in Dink Cinayetleri** adlı kitabının proje kitaplar serisinin ilki olduğunu **Hanefi**

Avcı kitabının da ikincisi olduğunu belirtmiştim. Aynı yazılarda Emniyet kulislerinden edindiğim bilgileri paylaşmış ve **proje kitaplar serisinin üçüncüsünü Sabri Uzun'un yazdığını** ifade etmiştim. Üçüncü kitabın yayımına da Avcı'nın kitabından beklenen sonuca göre karar verileceğini de belirtmiştim. Benim ilk defa kamuoyuyla paylaştığım bu bilgi daha sonra Saygı Öztürk tarafından da değişik yerlerde dile getirildi. Ancak ne olursa **6 Aralık 2010 günü HaberTürk televizyonuna bağlanan Sabri Uzun kitap yazmadığını anlattı ve stüdyodaki herkesi şaşırttı**. Oysa Emniyet ve çevresinde yediden yetmiş yediye herkes biliyordu ki **Uzun kitap yazıyordu. Burada soru şu: o kitaba ne oldu?**

Bana göre bu sorunun cevabı Hanefi Avcı'nın güvendiği dağlara kar yağmasıyla ilgili. **Avcı proje kitabını yazdıktan sonra apar topar Genelkurmay Savcılığı'na gitmiş, duyum ve bilgilerini Genelkurmay yetkilileriyle paylaşmıştı. Ancak Avcı'nın paylaştıklarından sonra askerin harekete geçmesini bekleyen o ekip fena halde yanıldı. Zira Avcı'nın paylaştığı bilgilerdeki tutarsızlıklar ve yetersizlikler nedeniyle asker "somut delil" yok diyerek harekete geçmeyi bir yana bırakın Avcı'nın kendilerine karşı bir operasyon yaptığından bile şüphelenmeye başladı.** Zira bu kadar gürültüyle ortaya çıkan bir projenin içinin dolu olması gerekirdi ama öyle değildi.

Güvenini askere bağlayan Emniyet'teki yapı çoğunlukla makam hırsları nedeniyle başka bir koalisyon ortağı aradı. Bu noktada "Sonergil" ve Ergenekon bu kişilere ulaşip bir koalisyon oluşturdular. Ortak düşman konusunda anlaştılar. "Medya 2010" planı böyle ortaya çıktı. Burada taraflar birbirlerini "tanımıyoruz" diye yemin billâh ediyorlar ama aynı adamlar birbirinin evinde kalabiliyor...

Ergenekon için kritik olan durum şuydu: Ergenekon davasına bakan savcı ve hâkimler başta olmak üzere Emniyet görevlilerini yıpratmak ve mümkünse baktıkları davalardan el çektilmesi isteniyor. Bu talepler adalet camiasında krizlere neden olmuştu. Emniyetçiler için durum biraz daha farklıydı. Onlarda Emniyet içinde kadroculuklarıyla tanınan ve kendileri ve kadroları kritik birimlerden tasfiye edilen kişilerdi. Onlar için önemli olan Emniyet içinde ve özellikle İstanbul Emniyeti'nde kritik görevlerde bulunan ve artık kendilerine çalışmayan kişilerin görev yerlerinin değiştirilmesini istiyordu. Tasfiye edilen ekibin özellikle İstanbul ve Ankara merkezli temel bir kaygısı var. **1990'lı yıllarda kullandıkları itirafçıların bu şehirlerde yaşıyor olmaları ve güvenmedikleri Emniyetçilerin o itirafçılara ulaşip bir dönemin pisliklerini ortaya çıkarma olasılığı mevcut. Yaş haddinden emekli olmak üzere olan bu ekibin rahat bir emeklilik güvencesi Emniyet'te Ergenekon operasyonları yapan ve geçmişi araştırmaktan çekinmeyen ekibin tasfiye edilmesi.**

Bu stratejik saik ile Ergenekon yapıları ve çoğunlukla Ankara'da konuşlu Emniyetçiler bir yandan derin ilişkilerini pekiştirmeye çalışırken bir yandan da perdeler ve sütreler kullanarak ortak hedefe doğru ateş etmeye başladılar. **İlk ateşte hedeflenen Ali Fuat Yılmaz ve Ramazan Akyürek ikilisinden düşen Ramazan Akyürek'di ve burada Nedim Şener'in azımsanmayacak katkısı oldu.** Yılmaz Şener'in ateşiyle düşmeyince devreye Avcı girdi. Ancak o da Yılmaz'ı indiremedi. Bunun arkasından ekipler güç birliğine gitti ve ortak hedefe özellikle seçime gidilirken vurmaya devam kararı alındı. **Avcı kitabından umduğunu bulamayan Emniyet ekibi sütre olarak Ergenekon sürecinden yıpranmamış ama hoş ilişkilerinin olduğu "gazeteci"leri devreye soktu.**

Peki, o gazeteciler neden bu işe gönüllü oldu? İlk bakışta bu soru mantıklı gibi görünebilir ama o gazetecilerden biri zaten bu işi gönüllü yapıyordu. Daha önce de projelere imza atmışlığı vardır. Ayrıca bu gazetecilerden biri vurup da düşüremediği o Emniyetçi ile olan mücadelesini şahsileştirmiş ve bu nedenle de kendini güvende hissetmiyordu. Bu bağlamda **Ergenekon ve Emniyet çetesi için ortak düşman olan o müdür, o gazeteci için de zaten ortak düşmandı.** Dolayısıyla aynı amaç için o Emniyetçilerle bir alışverişe girmesi beni hiç şaşırtmıyor. **Kinin keskinleştiği yerde gazetecilik ölür** zira.

İkinci gazeteci için durum biraz daha karmaşık. Bir takım eski solcuların bir takım iddiaları var ama onların doğru olup olmadığını bilmiyorum. O iddialar solcuların içindeki polis paranoyasından da kaynaklanıyor olabilir. Bildiğim şu: **O gazetecide önlenemez bir cemaat karşıtlığı olduğu iddia ediliyor. Bu bakımdan o Emniyetçilerin o gazetecinin Ergenekon'daki temiz siciline rağmen içinde bulunduğu cemaat karşıtlığını manipüle edip kendi amaçları doğrultusunda bir kulvarda yürümeye zorlamış olabilirler mi diye sormak gerekiyor?** Yoksa bir kişinin cemaati baş düşman ilan etmesi de doğal onunla mücadele etmesi de. Ama o düşmanlığı Ergenekon koalisyonuna kiraya vererseniz istemediğiniz sahillere sürüklenebilirsiniz de...

Bu noktada Emniyetçilerin yazdığı kitaplara “gazeteci”lerin adları konarak hedeflere saldırılmaya başlandı. Kimse şu soruyu sormuyor: **O gazeteci Emniyet'in iç işlerini nerden bilecek? Detaylar kime ait?** Elbette gazeteciler Emniyetçilerle ve herkesle ilişkiye girer ve kitaplar yazar. Bununu suç saymak hukuk devletine en büyük zarardır. Ama **aynı gazeteciler** –belki manipüle edilerek- **yazılmış kitapları alıp bir hedefe ateş edilirken isimlerini sütre yapıyorsa bu gazetecilikten öte bir faaliyettir. Hele bu faaliyet “Medya 2010” çerçevesinde bir yere oturuyorsa durum daha da değişiyor.**

Bütün bunlar o gazetecileri Ergenekoncu yapar mı. Bana göre hayır. Ama o gazetecileri birtakım Emniyetçiler –bana göre kendi hırsları için- Ergenekon ile ilişkili olarak kullanmış olabilirler mi? İhtimaldir. O halde diye başlayan bir dolu sorular sorulabilir. Ama şimdilik yerimiz kalmadı. Ayrıca çok/erken konuşan yanlış konuşur. Bunu da kayda geçirelim... **Unutmayın ki bu operasyonlar Ergenekon davasını ve davayı yürüten savcı ve hâkimleri yıpratmaya yönelik bir faaliyet olarak başlatılmıştı...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siyasi kompozisyonu değiştirecek kitap

Emre Uslu- 13.03.2011

Biliyorum şu günlerde benden Ali Fuat Yılmaz'ın analizi bekleyenler var. Evet, Yılmaz görev yaptığı birimlere canlılık getirmiş bu ülkenin demokrasi tarihi için önemli operasyona imza atmış biridir. Hizbullah örgütünün kodunu çözmekten Atabeyler operasyonlarına ve sonrasındaki Ergenekon dalgasına bu ülkede birçok önemli operasyonlara imza atmış bir kişidir. Evet, “bir kindar müjdecinin Pers saraylarındakine benzer bir hinlikle yaptığı operasyon” ile görevinden alınmayıştı ama milletin kalbine ve demokrasi tarihine adını büyük harflerle yazdırdı bile. Kuşkusuz onun ve Ergenekon operasyonlarını yapan ekiplerin arkasında savcıların çelik iradeleri ve siyaseten Başbakan'ın desteği olmasa Ergenekon operasyonları tavsatılabilirdi. Bu iki irade mevcut durumda yine var olduğu için “Ergenekon operasyonları” aksamadan devam eder. Kimse merak etmesin.

Ben Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın karanlık odacılarla ilişkisinin boyutunu merak ediyorum. Nedim Şener'in, daha önceden Ali Bayramoğlu'nun da ifade ettiği etik dışı faaliyetleri ve yalanlarını biliyorum. En son “Tanımıyorum” dediği Soner Yalçın ile haber görüşmeleri gazetelere yansıdı. Dolayısıyla **Bağcılar medyasının olanca gürültüsüne rağmen ben Şener'in karanlık odacılarla irtibatlı olabileceği konusunda başından beri bir kanaate sahibim.**

Ahmet Şık konusu kafamı karıştırdı hep. Bir yanda "Kitap yazdığı için tutuklandı" diyen Şık ve taraftarları diğer yanda Savcı'nın açıklaması. Ben Emniyet'in içini bilen biri olarak Emniyet teşkilatındaki cemaat yapılanması iddialarına ilişkin yazılmadık ne kalmış olabilir anlamıyorum. Hanefi Avcı başta olmak üzere bu konuda yazılmış kitaplardan öte söylenecek ne söz var onu da bilmiyorum. Yani Ahmet Şık'ın kitabında yeni hiçbir bilgi olamaz. Olsa olsa isimler verip şu isimler Fethullahçı diyebilir. Bunu ispat edemez. Bunun için de ağır tazminatlar ödemesi gerekir. Böylesi kitaplar hep aynı sonucu aldı.

Bir başka ihtimal ise askerî istihbarat çevrelerinin Gülen cemaatine ilişkin raporlarını yayımlayabilir. Askerlerin Dursun Çiçek'in ıslak imzalı belgesinde belirtildiği gibi Gülen Cemaati hakkında raporlar tuttuğu sır değil.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahmet Şık'ın Kitabı

Emre Uslu- 20.03.2011

Oda Tv baskınında tutuklanan Ahmet Şık'ın Gülen Cemaati hakkında yazdığı İmamın Ordusu adlı kitabı nedeniyle tutuklandığı yönünde bir algı oluştu. Bu gerçekten doğru mu? Oda Tv'de çıkan kitap toplam 189 sayfa civarında. Kitabın Ahmet Şık'taki son hali 300 sayfa civarında. Bunun ilk 52 sayfası Ahmet Şık'ın yazdığı genel değerlendirme ve yorumları içeren giriş bölümü. Bu bölümde Ahmet Şık'ın, çok da tutarlı olmayan, öznel yorumları mevcut. Bundan sonraki kısım ise tamamen piyasada mevcut kitaplardan ve köşe yazılarından derlenmiş bir kitap. Çoğunlukla 1999 yılında dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve Osman Ak tarafından hazırlanmış ve Saral ve Ak'ın İstanbul Emniyet Müdürü olmak için hazırladığı değerlendirilen Fethullahçı polisler raporları var. O dönem Saral ve Ak ekibi Hanefi Avcı ve İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Adil Serdar Saçan -şimdiki Ergenekon sanıklarından biri- da dahil birçok emniyetçiyi Fethullahçı olarak fişlemişti. Saral ve Ak'ın o dönem temel motivasyonu İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne atanmaktı. Bunun için önünde engel olarak görünen ne kadar emniyetçi varsa hepsini Fethullahçı diye suçlamışlardı. O raporda yer alan emniyetçilerden bir çoğu da -Hanefi Avcı- dahil konuyu yargıya taşıyıp mahkemeleri kazandılar. İşte Ahmet Şık'ın kitabına konu olan bilgiler bu ve benzeri raporlara dayanıyor. Üstelik o raporları Saygı Öztürk "Vaiz" kitabında yayımladı. Yani Şık'ın kitabında Emniyet içindeki Gülen cemaatine yakın polislerle ilişkin hiçbir yeni bilgi yok.

Bu nedenle kitabın içeriğine bakılarak Ahmet Şık kitaptan tutuklandı denmesi mümkün değil. Daha da önemlisi operasyon yapan Emniyet birimleri operasyondan önce Ahmet Şık'ın kim olduğunu bile bilmiyormuş. Bir emniyetçi bana "Ahmet Şık kimmiş haberimiz bile yoktu. Bu kadar bilinen bir adamıydı onu da operasyondan sonra öğrendik" diyor. Kamuoyunun konuyu, içinde yeni bir bilgi olmayan kitaba indirgeyip yürüyüşler yapması da onları şaşırtmış durumda. Operasyonu yapanlar da bir an önce o kitabın yayımlanmasını istiyor. "Böylece operasyonun kitabın içeriği ile ilgili olmadığı anlaşılır" görüşündeler. İçinde yeni bir bilgi bulunmayan kitabın içeriğinden dolayı ve üstelik yazarını tanımadıkları bir kitap için neden operasyon yapılsın?

Soruşturmacılara göre kitabın içeriği önemli değil. Onlar kitabın Ergenekon örgütünün yönlendirmesiyle yazıldığını düşünüyorlar. Bu kanaate varmalarının nedeni Oda Tv'de çıkan notlar, kitabın üzerindeki notlar, kitabın içeriğindeki bazı bilgilerin Kaşif Kozinoğlu'ndan gelen bilgilerle örtüşmesi ve savunmanın ifadelerindeki tutarsızlıklar. Manzara şu: Kitabın içeriğinde -özellikle Emniyet ile ilgili- yeni bir bilgi olmasa bile kitaba Sabri Uzun'un adı konmak istenmiş. Uzun'un adı ile çıkacak bir kitabın seçimler öncesinde çok büyük bir PR

kampanyası ile tartışılmaya açılması planlanmış görünüyor. O not şu: “Sabri’nin kitap konusuna çekincesi var ikna etmeye çalışalım, kitabı seçimden önceye yetiştirmeli. Nedim, Ahmet Şık’la bu konuda görüşsün. Kitaba çalışırken cesur olun. Çıkarma ve ekleme yapmaktan çekinmeyin. Bu kitap Simon’dan daha kapsamlı olmalı. Nedim’i kutlarım, Ahmet’i çalıştırsın. Hanefi çıkacak ve size katılacak. Emin ve Sabri’ye moral verin. Sabri adıyla çıkmasına zorlayın. Çabuk olması şart. Seçimden önce yetiştin.”

Ayrıca Ahmet Şık’ın Oda Tv’de bulunan kitabının 189 sayfalık bölümünde gerek kitap içinde gerekse de kitap sonunda alınmış notlar var. Bu notlar ile Şık’ın ifadeleri çelişiyor, bu da kuşku uyandırıyor. Notlar, bir editörün ya da kitabı okuyan bir kimsenin aldığı notlar gibi anlaşılıyor. Oysa Ahmet Şık bu notların başkalarına ait olmadığını ve kendisinin notları olduğunu iddia ediyor. İşte o notlardan bir kısmı: “Buradan itibaren Emin Arslan olayı ardından Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya ile Faruk Ünsel anlatılacak. Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir ve özel kalem müdürü emniyet amiri Ömer Zeren’in olayının ne olduğuna göre buraya dahil edebiliriz ya da ilgisi yoktur.”

“En sonda da Hanefi Avcı’yı anlatıp, cezaevine gönderdiğimiz sorularımıza ayrıntılı yanıtlar isteyeceğiz. Kitabın sonu ise Devrimci Karargâh denen örgütün ne menem bir şey olduğunu ve kuşkuları dile getirecek. Mümkünse örgütü yönettiği iddia edilen yurtdışındaki Serdar Kaya ile mail yoluyla röportaj yapıp kuşkularımızla ilgili sorular soracağız. Kitabın ilgili bölümüne Nurettin Veren olayını da eklersek fena olmaz unutma!”

“Cemaatçiler en çok istihbarat alanında örgütlendiler. İDB en önemli mevkiiydi. Bunun meyvelerini de Ergenekon sürecinde topladılar. Bunu konuşalım Sabri beyle. Yorumunu alalım. Hatta buraya kadar ve bundan sonra yazacağımız tüm notlar ve sorularımızla ilgili yardım isteyelim.”

“Hakkında cemaat soruşturması yapıldıkların bildiğimiz emniyetçiler şimdi hangi mevkideler? Terfi ettiklerini söylüyorsa bunu anlatmalıyız. Adı cemaatçi diye soruşturma dosyasına girenlerin terfilerini yazmak elimizi güçlendirir. Aynı zamanda cemaatin karşısında duranların başına ne geldiğini yaz. Bildiğimiz birkaç ismin dışında bilmediklerimiz varsa öğren.”

Bu notlarda da görüldüğü gibi en azından bir fikir teatisi var kitap üzerinde. Ancak Şık, bu notların tek başına kendisine ait olduğunu iddia ediyor. Teknik inceleme bakımından incelendiğinde kitap çalışmasının birden çok bilgisayarda -Ahmet Şık’ın- bilgisayarlarının dışında bilgisayarda da kitap üzerinde oynamalar yapıldığını gösteren kuşkular var. Ayrıca kitabın içeriğindeki bazı bilgilerle MİT görevlisi Kaşif Kozinoğlu’ndan gelen bilgilerin örtüştüğüne ilişkin bir kanaat de mevcut. Bütün bunların karşısında savunmanın, “kitabı ben yazdım avukatımdan başka kimse görmedi” argümanı tutarlı görünmüyor. Sanırım sorun da burada çıkıyor. Bu durumda hâkimler, savcılığın argümanını daha tutarlı buluyor, durum bu...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Savcılık kayıp 100 sayfanın mı peşinde

Emre Uslu- 25.03.2011

Ergenekon yapılanmasının medya ayağına yönelik olarak Odatv’ye yapılan baskında bulunan Ahmet Şık’ın İmanın Ordusu adlı kitabında ilginç noktalar tespit edildi. Soruşturmacıların tespitlerine göre Şık’ın kitabı kolektif bir ekip tarafından yazıldı. Buna göre Odatv’den çıkan Ahmet Şık’ın kitabının 189 sayfalık ilk bölümü aralık ayının ilk günlerinde Odatv’ye geldi. Odatv’de yaklaşık on gün üzerinde çalışıldıktan sonra kitaba yapılması gereken ekleme ve çıkarmalar üzerine notlar alınmış. Bu notlardan anlaşıldığına göre kitapta en az

üç kişinin müdahil olduğu görülüyor. Bunların arasında kitapta nelerin yapılması gerektiğine ilişkin direktif veren kimse de var. Odatv’de yapılan düzeltmelerde 17 aralıkta son defa kaydedilip üzerinde yapılması gereken notlar yazıldıktan sonra kaybolan kitap daha sonra şubat ayında Ahmet Şık’ın bilgisayarında 301 ve 302 sayfalık şekilde iki farklı dosya olarak kaydedilmiş halde bulunuyor. Soruşturmacıların verdiği bilgilere göre Ahmet Şık’ın kitabında bulunan 300 sayfalık kitabın ilk kaydedildiği tarih şubat ayının ortalarını gösteriyor. Bu durumda soru şu: 17 aralıkta 189 sayfa olarak Odatv’de kaydedilen kitap nasıl oldu da şubat ayında 300 sayfa olarak Ahmet Şık’ın bilgisayarında bulundu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahmet Şık’ın kitabı sansürlenebilir mi

Emre Uslu- 26.03.2011

Mahkeme Ahmet Şık’ın kitabının yayını durduran bir karar verdi. Polisten de kitabın kopyalarını toplamasını istedi. Polis bu kararı uygulayınca kıyamet koptu. Sanki polis yayınlanmamış bir kitabın peşine düşüp o kitaba gün yüzü göstermemek için operasyon üstüne operasyon yapıyormuş algısı oluştu. Görünen manzaraya yüzeysel bakınca bu algının oluşması olağan. Bana göre de yapılan, anlamsız da bir uygulama.

Ancak Türk medyasında, özellikle Ergenekon örgütünün yanında tavır koyan bir kısım medya, bu olayı kitaba sansür uygulayıyormuş gibi yansıtıyor. Oysa bu kitaba sansür uygulamak –velev ki AKP veya Cemaat istiyor olsun- mümkün değil. Bunun iki nedeni var. Birincisi internet çağında yaşıyoruz. Devletin en gizli bilgilerinin yayınlandığı WikiLeaks dünyasında bir yazarın yazdığı kitabı teknik olarak sansürlemek mümkün değil. İkinci ve en önemli neden de **Savcılık bu kitabı delil klasörüne koymak zorunda. Dolayısıyla kamuoyuna açıklanacak zaten. Bu nedenle bu kitabı sansürlüyorlar bu kitaba gün yüzü gösterilmeyecek argümanı saçma.**

Peki, Savcılık bu kitabın peşine neden düştü? Bana göre bunun iki nedeni var. Kitabın içinde yer alan bilgiler bizzat savcılığın delili niteliğinde. Kitapta yer alan bilgiler deyince çoğu kimse bu bilgilerin “Ahmet Şık’ın yazdığı metin” olduğunu düşünüyor. Nitekim Ahmet Altan da öyle düşünmüş olmalı ki “Ergenekon davasına, başladığından bu yana en büyük zararı veren Ahmet Şık operasyonunu yapan polislerle savcı için, o kitabı bu kadar önemli kılan ne bulunabilir?” diye soruyor. Bu argümanı savunan çoğu kimse soruşturmacıların Ahmet Şık’ın yazdıklarından çekindiği için bu operasyonu yaptığını düşünüyor. Oysa soruşturmacılar Şık’ın yazdığı için değil Şık’a verildiği düşünülen **talimatların** kimler tarafından verilmiş olabileceğini bulmak ve o notların kimler tarafından tutulmuş olabileceğini araştırıyor. Somutlaştıralım. İddialar göre kitapta şu tarz notlar var:

“Yoksa Ergenekon Davası, bir kurgu mu; bir düzmece mi? ...Bu bulgular sonucunda, Silivri’de yürütülmekte olan Ergenekon Davası’nın sonucunun da, kurgulu, kuşkulu ve düzmece bir kararla neticelenmesi veya sürüncemede kalması, Türk Milleti’ni çok üzecektir. Şeklinde bir eklentiyi düşününüz”

Eldeki kopyalarda bunun gibi onlarcası bulunan notları siz mi tuttunuz diye sorulduğunda Şık; bu notların hemen hepsinin kendi notları olduğunu iddia ediyor. Soruşturmacılar da haliyle Şık’a inanmıyor ve bu direktifleri ve yönlendirmeleri kimlerin yapmış olabileceğini araştırıyor. Zira notlardan anlaşıldığı kadarıyla

Odatv’de bulunan kopyadaki notlardan başka en az üçüncü bir şahsın da kitaba eklemeler yaptığı görülüyor. Ayrıca Şık’ın Odatv’de bulunan kitabında var olan notlara uygun olarak kitabına eklemeler yaptığı da açıkça görülüyor. Bu nedenle de kitabın editörlerinin ve yayıncısının bilgisayarına el konuyor.

Bu çelişkiden hareketle savcılar o kitapta yer alan notların Ergenekon örgütünün ULUSAL MEDYA 2010 dokümanında belirtilen stratejiler doğrultusunda kitaba yapılması gereken ekleme ve çıkarmaların belirlendiği, sonrasında birçok kişinin taslak üzerinde belirtilen talimatlar doğrultusunda gerekli çalışmaları yaparak taslağa eklediğini düşünüyor. Yine bu çalışmalar devam ederken kitap taslağının Ergenekon örgütü mensuplarınca yeniden incelendiği ve kitaba yapılacak ekleme ve çıkarmalarla ilgili yeni değerlendirmeler yapılarak kitaba yeni notlar alındığını düşünüyor.

Soruşturmacıların düşüncesine göre eğer bu kitap içinde Ergenekon mensupları tarafından tutulduğu notlar olmaksızın yayımlanırsa zaten Ergenekon örgütünün amacına hizmet etmiş olacak. Ergenekon soruşturmasını yapan görevlileri yıpratma amacına hizmet edecek. Ergenekon örgütü tam da bu nedenle o kritik notları kitaptan arındırılıp, bir momentum da yakalamışken, kitabın bir an önce yayımlayıp baskı oluşturmak istiyor. Oysa kitap üzerindeki Ergenekon tarafından tutulduğu notlarla birlikte iddianamede zaten kamuoyuna yansıyacak. Böylece herkes Ahmet Şık’ın ne yazdığını da kitaptaki notları da görmüş olacak.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahmet Şık’ı kurtaracak formül

Emre Uslu- 29.03.2011

Ahmet Şık’ın kitabı imha mı ediliyor? Ahmet Altan ve Murat Belge de aynı soruyu sormasa bu konuda yazmayacaktım. Ancak Altan ve Belge bile ortada dolaşan yanlış bilgilerin üzerine yorum yapınca bir yazı yazmak zorunluluk oldu. Ahmet Şık’ın kitabının sildirildiğine ilişkin bilgilerin ilki İthaki yayınevinin sahibinden geldi. Yayınevi sahibi basına yaptığı açıklamada “Polisler yayınevini bastı ve bizdeki kopyasını silip ayrıldılar” açıklamasını yaptı. Medya bu açıklamanın arkasından hemen sansür yorumları yapmaya başladı. Oysa bu bilgi doğru değil. Yayınevindeki bilgisayarlardaki kitap dosyaları silinmedi. Aksine yayınevinin bilgisayar harddiskine el konuldu ve araştırma devam ediyor. Zaten İthaki yayınevinin sahibi de daha sonra “bendeki kopya silindi” gibi açık bir yalanı sürdürmedi. Dolayısıyla kitap silindi argümanının ilk ayağı çürümüş oldu.

Sanırım “kitap imha ediliyor” algısının yaygın kabul görmesinde en belirleyici etken Ertuğrul Mavioğlu’nun Radikal gazetesindeki bilgisayarının incelenmesi ile oluştu. Ahmet Şık’ın yakın arkadaşı Mavioğlu televizyon televizyon dolaşıp olayı “polisler geldi bilgisayarımdaki bilgileri sildi” şeklinde anlatınca da “polisler kitap sildirmek için Radikal’e gitmiş” algısı oluştu. Böylece, Mavioğlu’nun kısık sesle söylediği ama polislerin Radikal’e gidişinin asıl amacı da gözden kaçtı: **Polisler mahkeme kararı uyarınca Mavioğlu’nun bilgisayarındaki elektronik kopyasını kaydedip, o kitaptan da bir kopya printer çıktısı aldıktan sonra her sayfanın altını imzalayıp Mavioğlu’ndan da bilgisayardaki kopyayı silmesini talep etmişler.** Yani yapılan işlem tipik bir el koyma işlemi.

Mavioğlu'nun anlatımına göre polis kitabın kopyasını kendisi silmiyor. Mavioğlu'ndan silmesini istiyor. Eğer amaç kitabı imha etmek olsaydı polis gider kitabı geri kurtarılamayacak şekilde silerdi. Mavioğlu bilgisayarındaki o dosyayı nasıl siler? Bilgisayara dosyayı "Sil" komutu verdiğinizde dosya çöpe gidiyor. Peki polisler gittikten sonra Mavioğlu o dosyaya ya "Geri Getir" komutu vererek o dosyayı kurtarabilir mi. Evet. O halde polisin gerçekten dosya sildirmek gibi bir saçma nedenle Radikal'e gittiğine ve Mavioğlu'nun o dosyaya bir daha erişemeyecek şekilde onu sildiğine neden inanmamız bekleniyor?

Ayrıca polisler Mavioğlu ve İthaki yayınevine tebligat yapmaya giderken, haftalardır kitabın bir kopyasının da kendisinde olduğunu açıklayan gazetecilerden neden aynı talepte bulunmuyor? Nedeni çok basit; çünkü Ahmet Şık, Mavioğlu ve İthaki yayınevine kitabı e-mail ile göndermiş. Adli olarak Şık'ın iletişimi takip altında olduğundan polisler bu tebligatı onlara teknik olarak yapmak zorundalar. Ayrıca burada amaç kitabı sansürlemek değil. İçindeki notları kimlerin eklemiş olabileceğinin tesbitini yapmak olduğundan, Şık ile iletişimi ispatlanabilen -e-mail tel vb görüşmelerkişilerden o kitabın kopyaları isteniyor. Bir araştırma da böyle yapılır zaten. **Yoksa savcılığın amacı o kitaba sansür uygulamak olsaydı kitabın kendisinde olduğunu ifade eden gazetecilere neden aynı tebligat yapılmıyor?**

Polisler Nedim Şener gözüaltına alındığında basın baskı altında algısının oluşmaması için Nedim Şener'in Milliyet'teki bilgisayarını bile aramadı. Nedim Şener'de evindeki bilgisayarları yok ettiği için Şener'den dijital veri elde edilemedi. Peki aynı polis oluşabilecek negatif algıyı hesaplamadan neden Radikal'e gitti, neden aynı hassasiyeti göstermedi? İki nedeni var. Bunlardan ilki polis Radikal'e bir operasyon için gitmedi. Mahkeme kararı tebligatı için gitti. Tebligatın gereğini de yaptı.

Bana göre ikinci ve en önemli neden de Mavioğlu'ndaki dosya ile Oda TV'de çıkan kopya arasında bulunan ilinti. Zira Oda TV'de kopyası çıkan "000Kitap" dosyasındaki Şık'ın kitabı Oda TV'de en son 17 Aralık 2010'da kaydedilmiş. Mavioğlu da Ahmet Şık'ın kitabı 18 Aralık'ta kendisine gönderdiğini açıkladı. Burada ortaya şöyle bir durum çıkıyor: Oda TV'de son kez 17 Aralık'ta kaydedilen kitap nüshası bir gün sonra Mavioğlu'na değerlendirme almak için gönderilmiş. Bir soruşturmacı için bu zamanlama ilişkisi mutlaka araştırılmak zorundadır. Polisler de o ilişkiyi araştırmak için Radikal'e gitmiş olabilir.

Oda TV'de çıkan kopya ile Mavioğlu'ndaki kopyada aynı ekleme varsa Ahmet Şık ve Oda TV arasındaki ilişki net olarak ispatlanmış olur. Eğer böyle bir durum yoksa, yani Oda TV'de bulunan kopya ile Mavioğlu'nda bulunan kopya arasında benzerlik yoksa, Oda TV Şık'ın kitabını ele geçirip üstüne notlar eklemiş olur. Bu da Şık'ın masum olduğuna ilişkin bir kanaatin oluşmasına yardımcı olur. Bu Ahmet Şık'ın masumiyetini ispat için çok önemli bir aşamadır. Çünkü Ahmet Şık, Oda TV'ye kitabı kendisinin göndermediğini kitabın oraya nasıl gittiğinden haberdar olmadığını iddia ediyor. Oda TV'de eklenen notlarla birlikte Şık kitabı Mavioğlu'na göndermişse de Oda TV ile ortak çalıştığının kanıtı ortaya çıkıyor.

Ahmet Şık'ın gerçekten seven ve savunanlar Mavioğlu'ndaki kopya ile Oda TV arasındaki kopya arasında bir ilişki olmadığını ispat ederek ona yardımcı olabilirler. Eğer Mavioğlu'ndaki kopyada yer alan notlar Oda TV'dekinden farklıysa Mavioğlu bir an önce bunu açıklamalı ve Ahmet Şık'a yardımcı olmalıdır. O notlar medyada yayınlandığına göre Mavioğlu'nun kıyaslama yapma olanağı var. Bunu kamuoyuna aydınlatmak için bir an önce yapmalıdır. Bence Ahmet Şık'ı kurtaracak formül bu.

Bu basit açıklama neden yapılmıyor? İki ihtimal var. Bunu açıklamak kimsenin aklına gelmemiş olabilir. Ya da o notlar birbirinin aynı ve gerçeği açıklamak istemiyorlar. Çünkü gerçek bazılarının kafa konforunu bozuyor. Bu durumda amaç Ahmet Şık'ı değil Ergenekon'u kurtarmak oluyor...

Not: Mehmet Baransu'nun ortaya çıkardığı Nedim Şener ile Hanefi Avcı'nın kitabına ilişkin çelişkilerden sonra Şener'in bilgisayarına savcılığın el koyması hukuki zorunluluk oldu. Bu gerçekleşirse kimse basın baskı altında diye bağırmasın...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahmet Şık'ın kitabında yeni ne var

Emre Uslu- 02.04.2011

Ve sonunda Ahmet Şık'ın kitabı internete düştü. Meraklısı bu kadar tartışma yapan kitabın içinde ne olduğunu gördü. Şık'ın kitabıyla ilgili bir dizi yazı yazıp medyadaki egemen görüşe karşı çıkan birkaç yazardan biri olarak doğrusu biraz rahatladım. Zira kitabın ortaya çıkması benim, yazdığım ve altını çizdiğim noktalarda haklı olduğumu gösterdi. Yaptığım değerlendirmeler şu şekildeydi: "Emniyet teşkilatındaki cemaat yapılanması iddialarına ilişkin yazılmadık ne kalmış olabilir. Hanefi Avcı başta olmak üzere bu konuda yazılmış kitaplardan öte söylenecek ne söz var onu da bilmiyorum. Yani Ahmet Şık'ın kitabında yeni hiçbir bilgi olamaz."(13.03.2011) "Şık'ın kitabına konu olan bilgiler önceki yıllarda emniyet içinde yazılmış raporlara dayanıyor. Üstelik o raporları Saygı Öztürk "Vaiz" kitabında yayımladı. Yani Şık'ın kitabında Emniyet içindeki Gülen cemaatine yakın polislere ilişkin hiçbir yeni bilgi yok. Bu nedenle kitabın içeriğine bakılarak Ahmet Şık kitaptan tutuklandı demek mümkün değil. Soruşturmacılara göre kitabın içeriği önemli değil. Onlar, kitabın Ergenekon örgütünün yönlendirmesiyle yazıldığını düşünüyorlar. Bu kanaate varmalarının nedeni Oda Tv'de çıkan notlar ve kitabın üzerindeki notlar (20. 03. 2011)"

Daha sonraki yazılarımda da kitabın içinde Ahmet Şık'a ait olmadığı görülen notlara ve kitap hakkındaki soru işaretlerine dikkat çekmiştim. Örneğin, "kitabın 100 sayfa kadar bir bölümünün kimin tarafından yazıldığı bilinmiyor" yazmıştım. Savcıların da bu kayıp sayfaları kimin yazdığını ve kitaba o notları kimin eklediğini bulmaya çalıştığını belirtip, bunun için *Radikal* gazetesi muhabiri Ertuğrul Mavioğlu'ndaki kopyanın önemli olduğunu belirtmiştim.

Kitabı okuyan hemen herkes "kitapta bir şey yokmuş. Mahkeme bunun için mi adam tutukladı?" sorusunu sormuştur sanırım. Oysa savcılar Şık'ı yazdıklarından değil "yazmadıklarından," yani kitaptaki notlardan dolayı soruşturuyor.

Kitabı daha dikkatli okuyunca bir kez daha gördüm ki kitaptaki birçok bilgiyi Ahmet Şık'ın bu kadar kısa sürede bir araya getirmesi mümkün değil. Emniyete ait –eski bile olsa- bunca detay bilgiyi -ki bunların çoğu en az 10 yıllık bilgi ve bunlardan önemli bir kısmı 20 yıl önce yaşanmış olaylar, Ahmet Şık'ın kolayca bulması mümkün değil. Zira biz biliyoruz ki Ahmet Şık bu kitabı Hanefi Avcı'nın kitabından sonra, Ekim-Kasım 2010 civarında, yazmaya başladı. Kitap yazan herkes bilir ki dört ya da beş ay içinde Emniyet gibi bir kurumun içinden alınacak bunca detay bilgiyi ulaşmak zor. Ya çok önemli kaynaklarınız olacak ve onlar size yardım edecek, yönlendirecek, adeta ikinci eliniz kolunuz olacak ve kitabı derleyecek, ya da kitapta geçen olaylar, kişiler, konular hakkında önceden çalışmanız olacak. Ahmet Şık'ın Emniyeti eylemlerde polisle karşı karşıya gelmekten başka içeriden tanıyacak bir konumda olmadığını herkes biliyor. O halde bu kitap çoğunlukla Emniyet içinde bir grup Emniyetçi tarafından sağlanan yoğun "destek" ile yazıldı demek yanlış olmaz.

Zaten Emniyetin hazırladığı 49 sayfalık değerlendirme raporunda yer alan Ahmet Şık'ın kitabındaki notlara bakıldığında o "ağır" ve "derin" desteğin nereden geldiğinin izini görebiliyorsunuz. Burada o Emniyetçi(lerin)

motivasyonu nedir onu bilmek gerekiyor. Bir intikam amacıyla Şık'a asist yapılmış olabilir. Ya da hakikaten Ergenekon bağlantısı nedeniyle Ergenekon örgütünün yönlendirmesiyle bu işe de girişmiş olabilir. **Sanırım Savcılar o bağlantının peşindeydi ama medya Ahmet Şık'ı koruyayım derken Ergenekon'un henüz üzerine gidilmeyen Emniyet ayağına yönelebilecek operasyonların da önünü kesmiş oldu.**

İnternete düşen kitabın son haliyle Emniyetin yayınladığı raporu karşılaştıracak olursak raporda yer alan üçüncü şahısların "önerileri"nin kitaba birebir işlendiği görülüyor. Örneğin raporda yer alan (*Osman AK'ın hırsı, kendilerinin yaptığı telekulak yolsuzluğunu kapatmak için savunma içgüdüğü, Fethullah GÜLEN Cemaati'nin kamuoyunda itibar kazanmasına sebep oldu. Bu yüzden, Gülen Cemaati'ne en büyük hizmeti Osman Ak ve ekibi yapmıştır.) notu, internete düşen kitabın 98. sayfasında aynen yer alıyor. Bunun gibi diğer notlar da kitaba birebir uygulanmış.

Böylece Ahmet Şık'ın kendisine ait olmadığı ayan beyan ortada olan notları neden ısrarla sahiplendiği de anlaşılıyor. Zira o notlardan bazıları ile Odatv'den çıkan diğer belgeler birebir örtüşüyor. Örneğin Odatv'den çıkan bir belgede "Sabih Üstat da 'İlhan Cihaner olayı kitapta mutlaka işlenmeli', 'Cihaner'i bayraklaştıralım'" deniyor. Şık'ın kitabında Cihaner olayı 12 sayfa ile en ağırlıklı konulardan biri olarak yer alıyor. Tabi Cihaner güzellemesi de yanında eşantyon kabilinden unutulmamış detaylardan biri.

Yeniden ifade edeyim. Bir yazarın değişik kaynaklarla görüşüp kitap yazması ve notlar alması olağan bir durum. Ama o notlar Odatv'den çıkan belgelerle birlikte düşünüldüğünde anlamlı bir kompozisyon görünüyor. Şık'ın kitabı tek başına düşünüldüğünde bir anlam ifade etmediği gibi içinde tartışılacak yeni bir bilgi de bulunmuyor.

Ne deniyordu Soner Yalçın'ın kaydettiği belgelerde: **"Nedim'in emniyet bağlantıları önemli, irtibatlarını devam ettirsin."** **"Sabri'nin Kitap konusunda çekincesi var ikna etmeye çalışalım, kitabı seçimden önce yetişmeli. Nedim, Ahmet Şık'la bu konuda görüşün. (...) Nedimi kutlarım. Ahmet'i çalıştırsın..."** Kitaba bakınca ben Nedim'in Ahmet'i iyi çalıştırdığını görüyorum. Başkaları başka şey görebilir tabii...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emniyet'te Fethullahçılık tartışması neden ve ne zaman yapılır

Emre Uslu- 05.04.2011

Türkiye'de parametre değişikliklerini anlamam için bir pusulam vardır. Emniyet teşkilatındaki "Fethullahçı" listeleri ortalarda dolaşmaya başlarsa Türkiye'de yeni bir makas değişikliği olacağından korkarım ben. Bilirim ki Türkiye'de birileri kadro kaydırması yapmak için düğmeye basılmış demektir. Kadro kaydırması şu demektir: Derin devletin operasyon yapacağı bölgelere "güvenilir" polis şeflerinin getirilmesi gerekir. Bunun için de dürüst, çalışkan ve derin devlet ile ilişkisi olmayan kişiler "Fethullahçı" ilan edilir ve tasfiye edilir. Bölge operasyona elverişli hale getirildikten sonra da operasyonlar başlar. Son dönemdeki "Fethullahçılık" tartışmaları ile Savcı Zekeriya Öz ile emniyet müdürü Ali Fuat Yılmaz'ın görevlerindeki kaydirmaları da bu şekilde okursak yanlış olmaz kanaatindeyim.

Daha somutlaştırarak devam edelim. Emniyet bünyesinde şimdiye kadar toplam üç defa büyük oranda tasfiye girişimi için "Fethullahçı polisler listeleri" oluşturuldu. Bunlarda ilki 1992 yılında yapıldı. 1992 yılı Özal talebiyle

Adnan Kahveci'ye hazırlatılan Kürt raporu devlette paradigma kırılmasının ilk adımıydı. Resmi devlet sivil iktidarın Kürt sorununa el atmasından rahatsız olmuş ve bu işin son bulmaması için gereken önlemleri almaya başlamıştı. 1993 yılında başlayacak toplu savaş için kadro kaydırması yapılması gerekiyordu ve bu nedenle de Emniyet birimlerindeki "Özalıcı" müdürlerin yerlerinin değiştirilmesi gerekiyordu. İşte emniyette patlayan Fethullahçı polisler tartışması bu kaydırma işlemi için toplu bir zemin oluşturdu. Bu sürecin sonunda Emniyetin özerlikle Güneydoğu kadrolarında geniş kaydirmalar yapıldı. Örneğin Fethullahçılık soruşturmasını başlatan polis kökenli yöneticiler OHAL valisi yapıldı. Yine bu kapsamda kadro kaydırması sayesinde emniyet müdürleri vali yapıp Güneydoğu'ya yollandı. Zira mülkiyeli "Fethullahçılardan" da bölgenin temizlenmesi gerekiyordu. Böylece Yeşil'den Faili Meçhul'e derin devletin operasyon alanı açılmış oldu ve o bölgede işlenen cinayetlere göz yummalar başladı.

Emniyet'te ikinci Fethullahçı polisler listesi 1999 yılında Cevdet Saral'ın öncülüğünde yapıldı. İddia oydu ki bu talep bizzat MGK'dan gelmişti. 1999 yılında nelerin olduğunu hatırlatmaya gerek yok sanırım. Bu liste dalgasını 28 Şubat'ın henüz hızı kesilmemiş rüzgârlarına bağlayanlar olsa bile asıl hedef kadro kaydırma girişimiydi. Bu kapsamda Ankara Emniyet müdürünün, İstanbul'a emniyet müdürü olmak için o dönem İstanbul'da mafyaya yönelik operasyonlarıyla öne çıkan Adil Serdar Saçan'ı Fethullahçılar listesinde ön sıralara eklemişti. Aynı dönemde yine mafya ve derin devlet işlerini iyi bilen emniyet Müdürü Hanefi Avcı'da Fethullahçılar listesinin ilk başlarında yer alıyordu. Bu listeden sonra doğal tartışmalar geldi. Karşı hamle ile görevden alınmasaydı Ankara'daki "iki Osman bir Cevdet" formülünün İstanbul'a taşınacağı kesin gibiydi. Yani Cevdet Saral ve iki yardımcısı Osman müdürler İstanbul'a gelecekti. Liste savaşında Saral İstanbul Emniyet müdürü olamasa bile verilen görevi iyi yerine getirmişti. 1999 yılı ve 2000 yılı Emniyet hallaç pamuğu gibi dağıtıldı ve yeni kadro kaydirmaları yapıldı. Sonrasını biliyorsunuz. Banka hortumlamaları, mafya işleri ve büyük patronlar milletin paralarını çalarken nedense polisin gözü görmez kulağı duymaz olmuştu. Ne tesadüftür ki 1999 yılındaki "Fethullahçı" emniyetçiler listesinde tamda Banka hortumcularıyla uğraşması gereken Organize Suçlarla Mücadele birimleri hedef alınmıştı.

Yıl 2006 Emniyet bir kez daha Fethullahçı polisler listesiyle sarsıldı. Listeyi hazırlayan 1992 yılındaki kaydirmayla Şırnak'a emniyet müdürü yapılan Necati Altıntaş'tı. 2006 yılında Türkiye bir cinayetler sürecine girerken yeni bir kadro kaydırma girişimine başlandı. Örneğin Rahip Santoro cinayetinin işlendiği Trabzon'a eski ekipten Reşat Altay müdür yapıldı. Hrant Dink cinayetine kadar Trabzon'da olan onca olaya rağmen Altay görevde tutuldu. Dink'i savunduğunu iddia eden Nedim Şener gibi gazeteciler nedense Altay'ın sorumluluğunun üstünü hep örttüler. Meraklısı (Eser Karakaş'ın Star'daki Reşat Altay Trabzon'a nasıl geldi?) başlıklı yazısını okuyabilir.

Ne tesadüftür ki 2006 yılındaki "Fethullahçı polisler" listesinde bu sefer ön sırlardaki isimler İstihbarat Dairesi ve İstanbul İzmir ve Ankara istihbarat polisleri ile Organize Suçlarla Mücadele Dairesinin parlak emniyetçileri "Fethullahçı" yapılmıştı. 2006 yılında bu sefer beklenen kadro kaydırması yapılmadı. Arkasından neler olduğunu gördük. Trabzon'da "Fethullahçı" olamayan polisin gözlerinin önünde bir Rahip öldürüldü ve Hrant Dink'in katilleri orda planlarını yapıp Hrant'ı öldürdüler. Ankara'da birbiri arkasına yakalanan Sauna, Atabeyler çetesi, ve Danıştay saldırısının katili belli ki birilerinin kadro kaydırma planını bozmuştu. 2006 yılındaki listeyle emniyette kadrolar kaydırılabilseydi bugün Ergenekon'u da, daha demokratik Türkiye'yi de konuşmayacağımızdan eminim. Başbakan'ın yaşaması bile o kadro kaydırma girişimine karşı çıktığından mümkün olabilmiştir desek abartmış olmayız. Zira Atabeyler gibi birbiri ardına yakalanan çetelerin evlerinden Başbakan'ın evinin krokileri çıkmıştı. 2006 yılındaki Fethullahçı Polisler listesiyle emniyette kadro kaydırılmış olsaydı birileri işlerini rahat rahat yapacaktı. 2007'deki muhtıraya giden yolu kadroda tutulan polisler kesti. Eğer kesmeselerdi 2007'de e-muhtıra'dan ötesi olacaktı. Ne yazmıştı Zeyno Baran: "2007 yılında Darbe olma ihtimali yüzde elli." Bilenler o darbenin nasıl önlendiğini çok iyi biliyor.

Son kez 2009'yılında Hanefi Avcı'nın kitabıyla başlayıp Ahmet Şık'ın kitabıyla yeniden gündem sürülen "Emniyet'te Fethullahçı polisler" tartışmasından ürkmemin nedeni bu. Zira her iki "eserde" de Fethullahçı diye hedeflenen polis ve savcıların ortak noktası Ergenekon operasyonlarını yapıyor olmaları. Görüldüğü kadarıyla bu tartışmalar toplu bir kadro kaydırmayı başaramadıysa da iki önemli köşe taşı yerinden oynattı. Umarım sonu 1992 ve 1999'daki gibi olmaz bu operasyonların. Ben korkuyorum siz de korkun...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Abdullah Öcalan ve Özgür Mumcu'ya cevabımdır

Emre Uslu- 09.04.2011

Bu hafta Abdullah Öcalan ve PKK'dan tehdit aldım. Öcalan avukatlarıyla yaptığı görüşmede beni "gizli NATO'nun elemanı" ilan edip tehdit etmiş. Bu nedenle artık korumalarla gezmek zorundayım. İşin garibi, yazdığım yazılarda Öcalan ve PKK'yı övdüğüm iddiasıyla yargılanıyorum. Dahası felsefi olarak idama karşı bir kişiyim ama Öcalan, "Türkiye'ye idam yeniden gelsin" kampanyasını savunduğuma hükmedip, beni kendisini imha etmek isteyenlerden biri olarak ilan etmiş. Yani, **içinde olmadığım eylem ve savunmadığım ne varsa, onlardan sorumlu tutuluyorum; hem devlet hem Öcalan tarafından.**

Bu ülkede garibanlar ölmesin uğraşının bedeli, –sanırım hem Öcalan hem de savcılar tarafından- tehdit edilmek. Savcılar anladık, onlar buluttan nem kapıyor da; Öcalan'ın hakkımdaki "muhteşem" çıkarımını yapması için elinde ne tür bilgi var onu merak ediyorum. **Ya yazılarımı okumadan kendisine verilen yanlış bilgi üzerine yorumlar yapıyor.** Bu durum hem Öcalan hem de benim için çok tehlikelidir. Öcalan için tehlikeli, çünkü maniple ediliyor demektir. Beni de birileri –muhtemelen derin devlet- hedef yaptı ve Öcalan eliyle ortadan kaldırmak istiyor demektir. **Ya da Öcalan yazdıklarımı okuyor ve yazılarımdaki "Da Vinci Şifresi"ni çözdü.** Bu, sadece Öcalan için kötüdür çünkü anlamsız bir uğraş içinde demektir. Çünkü benim yazılarda şifre yoktur. Her şeyi açık yazarım. Öcalan'ın bu sözünden sonra PKK'nın dışından birilerinin de beni hedef alıp ihaleyi Öcalan'a yıkacağını sanırım Öcalan da biliyordur. Ya da ihaleye gönüllü olmuştur. Neresinden bakarsan bak tatsız bir durum.

***

Özgür Mumcu'ya cevabımdır:

Radikal'den Özgür Mumcu Ahmet Şık'ın *Express* dergisine yaptığı açıklamadan sonra beni "kara propaganda" yapmakla suçlamış. Anlatayım; Şık şöyle demiş: "Savcılıkta bana 'Bu notlar sana mı ait' diye sorularak sadece iki-üç cümle okundu. Onlar aynen benim notlarımdı. ...Bilgim ve rızam dışında OdaTv'ye gönderilen ya da oradaki bilgisayara 'konulan' nüshada yer alan notlar savcı ya da hâkim tarafından bana sorulmadı. Savcılıkta bunlar bana sorulsaydı O notlar haber kaynaklarımdan birinin, bana aktardığı bilgileri çek etmesi için kendisine verdiğim nüsha üzerine aldığı notlardır derdim."

Müşvik gazeteci Mumcu da, Şık'ın beyanını esas kabul edip beni suçluyor: "...Şık, sadece savcılıkta sorulan üç notun kendisine ait olduğunu söylemekteydi. Buna rağmen Emre Uslu, Şık'ın tüm notları kendisinin tuttuğunu söylediğini ileri sürdü: 'Kitabın üzerindeki notlardan apaçık bir şekilde Ahmet Şık tarafından alınmadığı görüldüğü halde Şık neden ısrarla o notları kendisinin tuttuğunu ifade ediyor? Bu, soruşturmacılarda büyük

kuşku oluşturunuyor.’ ...Bu durumda kim kara propaganda yapıyor diye sormak hatalı olur mu? Ya da Polis Akademisi mezunu Emre Uslu, polis inceleme raporunu okuduktan sonra **savcılık sorgusu tutanağını neden okuyamadı?”**

Bunu yazan birinden, savcılık sorgu tutanağını okumuş olmasını beklersiniz değil mi? Hayır, Mumcu, kendisi okumadığı savcılık tutanağını benim de okumadığımı sanıyor. Yanılıyor. Okumuş olsa şu soruyu görür, Ahmet Şık’ı inandırıcı bulmazdı: “000KITAP.docx isimli word dosyasındaki ‘İmamın Ordusu’ başlıklı kitap çalışmasının içeriğine bakıldığında, **değişik yerlerde kırmızı renkle ve büyük harfle yazılmış çeşitli notların bulunduğu**, bu notlar içersinde, ‘*burada DGM iddianamesindeki kaset çözümlerini ayrıntısıyla girebiliriz. Bakacağız.*’ ‘*buradan itibaren Emin Arslan olayı ardından Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya ile Faruk Ünsel anlatılacak.*’ ‘*Kitabın ilgili bölümüne Nurettin Veren olayını da eklersek fena olmaz unutmama*’ **şeklinde notlar yazılı olduğu görülmüştür.** Bu notları kimler yazmıştır? Bu notların bulunduğu yerlere yapılacak eklemelerle ilgili ne tür çalışmalar yapıldı? Bu çalışmaları kimler yaptı? Bu konuda siz ne tür çalışmalar yaptınız?”

Görüldüğü gibi savcılık Ahmet Şık’ın *Express* dergisinde iddia ettiği gibi sadece üç notu sormuyor. Taslaktaki notların hepsini soruyor. Sadece hatırlatmak için örnekler veriyor. Özgür Mumcu kendisi savcılık tutanağını okumadığı için Şık’ın yanıtlarını gerçek sanıyor ve okurlarını yanıltıyor. Bir de o tutanaktan Şık’ın cevabını aktaralım: “Bu notlar kendi kendime çalışırken benim kendime sorduğum sorulardan oluşmaktadır. Ya da konusu kitabın içerisinde geçecek ayrıntılardan oluşmaktadır. Ben yazdığım notları bazen siliyor, bazen de değiştiriyordum. Bu kitabı tamamen tek başıma yazdım.” “...Bu notlar benim kendi kendime sorduğum sorular ve notlardır. Herhangi birinin yazması ve yazdırması sonucu oluşmuş değildir, kimseden bu konuda talimat almadım. Bu notlar kitabımın 3 ay önceki haliydi.”

Sanırım Şık’a sorulan sorular da verdiği cevap da gayet açık. (Şık’ın o notları neden önce kabul edip şimdi reddettiğini tahmin edebiliyorum.) Bu yalın duruma rağmen Mumcu, ya kara propaganda yapıyor ya da önyargılarıyla beni suçluyor. Üstelik okumadığımı iddia ettiği savcılık sorgu tutanağını okumadan yapıyor bunu. O tutanağı okuyup da yazdıysa o yazıyı; daha da vahim bir durum var ortada.

Oysa Ahmet Şık olayında asıl kara propagandayı Radikal gazetesi yaptı. Şöyle ki; Ertuğrul Mavioğlu’na Ahmet Şık’ın kitabına ilişkin mahkeme tebligatı götüren polisler önce Mavioğlu’nun evine gitti. Polisler kendisini evinde bulamayınca, Mavioğlu’nu telefonla aradılar. Mavioğlu da polisleri gazeteye çağırdı. Polisler de Radikal’e tebligat yapmaya gelince de “Polisler Radikal’i bastı” diye yayın yaptılar. Şimdi soruyorum, polisleri gazeteye çağırıp sonra da “Polis gazete bastı” diye yaygara koparmak “kara propaganda”nın şahı değil mi? Radikal’den bir Allahın kulu çıkıp “Hayır böyle olmadı, polisler tebligata değil gazeteyi basmaya geldi” diyebilir mi? “Mavioğlu’nun evine gitmediler, ‘tebligat yapmaya gelmek istiyoruz’ diye telefonla aramadılar” diyebilir mi? Değilse, Radikal başta olmak üzere tüm Bağcılar medyası en azından Mavioğlu olayında kara propaganda yaptı. Sayın Mumcu iki çift laf eder sanırım bu konuda. Hasretle bekliyorum...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

BDP’nin aday tercihi: Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilmesi

BDP, milletvekili seçimlerinde destekleyeceği adayları açıkladı. **Adaylar listesinde iki unsur öne çıkıyor. Bunlardan ilki liste dışında kalan BDP'li vekiller. İkincisi de Türk solundan bilinen kişilerin aday gösterilmesi.** Liste dışı kalan vekillerin ortak özelliği milletvekilliği sırasında daha uzlaşmacı tavır sergilemeleri ya da daha az bağırان vekiller olması. **Bengi Yıldız** gibi, polis tokatlayan **Sebahat Tuncel**, ve **Emine Ayna** gibi vekiller **listede yer aldı**. Daha ılımlı **Ufuk Uras** ve **Nuri Yaman** gibi vekiller **dışarıda kaldı**.

BDP, muhtemelen Öcalan ile yapılan istişare sonucu, bir yandan "güvercin" Kürtleri dışlayıp "şahinleri" tercih ederken öbür yandan da "güvercin" Türk sosyalistleri BDP adayları arasında gösterdi, bunların en bilineni **Sırrı Süreyya Önder**.

Öcalan'ın Kürt siyasetini Türkiyelileştirme çabası öteden beri bilinen bir durum. Örneğin DTP kurulurken (henüz Demokratik Toplum Hareketi aşamasındayken) **Leyla Zana ve Ahmet Türk'ten Öcalan'ın tek isteği Türkiye'nin batısından da oy alabilecek sosyalist kesimlerin Kürt siyasetine entegre edilmesi ve DTP'nin bir Türkiye partisi şeklinde yapılandırılmasıydı.** Öcalan'ın bu açık talebine rağmen DTP partileşince yine bir Kürt partisi olarak kaldı ve Türk sosyalistlerini içine alamadı. Öcalan DTP'nin bu şekilde kurulmasını sert bir şekilde eleştirmişti. 2007 seçimlerinde birkaç Türk kökenli vekilin DTP sıralarından Meclis'e taşınmasıyla Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilmesini ilk adımı atılmıştı. Ancak Öcalan bunu yeterli görmedi.

BDP'nin son seçim listesinde destekleyeceğini açıkladığı Türk solundan gelen aday tercihlerini Öcalan'ın 2004 yılında açıkladığı proje kapsamında değerlendirmek süreci doğru okumamızı sağlar. Soru şu: **Öcalan Kürt siyasetini Türkiyelileştirerek ne yapmak istiyor?**

Bu soruya doğru cevap vermek için PKK'nın kuruluş yıllarına bakmak gerekiyor. Bilindiği gibi Öcalan Türk solunun içine büyümüş sonra oradan ayrılarak, kimilerine göre bilinçli olarak Türk solunu bölerek, Kürt solunu da bastıran bir örgüt kurup şiddet yoluyla bir siyasal bilinç yaratma uğraşına girmişti. **Şimdi geldiğimiz noktada Öcalan bir nevi başladığı yere döndü ve Türk soluna ihtiyaç duyuyor.** Bir farkla, 1970'lerde Kürt solu ve Öcalan, Türk solu için bir dekordan ibaret yan unsurdu. **Şimdi ise zayıflamış Türk solunu ana taşıyıcı lokomotif Kürt milliyetçiliğine eklemleyerek bir çıkış yolu arıyor.**

Bu yolla "şahin" Kürt vekilleriyle Kürt tabanını tutmaya çalışırken "güvercin" Türk solunun temsilcileriyle de kendi durumunu Türk toplumu arasında meşrulaştırmaya ve kendini Türklere anlatmaya çalışıyor. **Türk velilerin Meclis'teki tutum ve söylemleriyle Öcalan'ın hapisten çıkmasının önündeki en büyük engel olan Türk toplumunun ona karşı duyduğu negatif duyguları yok etmeyi amaçlıyor.** Böylece, **Öcalan kendisini "barışın mimarı olarak" tanımlayıp hapisten kurtulma formülünü bir adım ileriye taşımış bulunuyor.**

Bu haliyle BDP'nin milletvekili listesine kolaylıkla "Post-PKK" siyaseti ya da **"Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilme hamlesi"** denebilir. Bu strateji başarı ile uygulanabilirse ülkeye barış gelebilir ama barışın önündeki en büyük engel yine PKK'nın kendisi; çünkü PKK'nın tutumu ve elindeki silahın ne zaman ve nerede patlayacağını kontrol etmek güç.

Mumcu ilk düğmeyi yanlış iliklemiş...

Radikal'den Özgür Mumcu ile iki haftadır Ahmet Şık tartışması yürütüyoruz. Geçen tartışmadan bir adım ileri geçebildik. Kara propaganda yaptığım iddiasından vazgeçmiş ama bu sefer de "temel mantık ve hukuk bilgisine sahip olmadığımı" iddia etmiş. Bunu iddia eden kişiye söyleyecek tek söz var. Keşke eline en sıradan bir dava dosyası alıp Türkiye'de savcıların sanıklara nasıl sorular sorduğuna baksaydı ne dediğimi anlardı. Türkiye'de yolu adliyeye düşmüş her okuryazar yurttaş geçen yazımda yazdığım soru ve cevaptan savcının ve Ahmet Şık'ın cevabında kastedileni anladı. Mahkeme hâkimi ve üyeleri de benim dediğim gibi anlamış. Mumcu anlamamakta ısrar ediyor. Aslında Mumcu, başına gelen elim olay nedeniyle savcıların "detaylı ve her ayrıntıyı" sorup sormadığını bilmesi gerekir. Bence biliyor ama yanıldı bir kez. Durumu kurtarmaya çalışıyor. Bunu yaparken de yeni yanlışlar yapıyor. Bu sefer şöyle yazmış: "Üzerinde ne gibi değişiklikler yapıldığını bilmediği, kendi iradesi dışında bir başka bilgisayarda bulunduğunu söylediği bir taslağın tümünü normal zekâya sahip kimse sahiplenmez. Şık da sahiplenmemiştir."

Aşağıdaki Cevap Şık'a ait, okuyun siz de Özgür Mumcu gibi, Ahmet Şık'ın o notları sahiplenmediğini mi anlıyorsunuz: **"Bu notlar kendi kendime çalışırken benim kendime sorduğum sorulardan oluşmaktadır. Ya da konusu kitabın içerisinde geçecek ayrıntılardan oluşmaktadır. Ben yazdığım notları bazen siliyor, bazen de değiştiriyordum. Bu kitabı tamamen tek başıma yazdım."** "...Bu notlar benim kendi kendime sorduğum sorular ve notlardır. Herhangi birinin yazması ve yazdırması sonucu oluşmuş değildir, kimseden bu konuda talimat almadım. Bu notlar kitabımın üç ay önceki haliydi."

Bir an Mumcu'un dediğini doğru kabul edip "Kitap taslağının kendisinin haberi olmadan başka bir bilgisayardan çıktığını söyleyen birinin, kendisine okunmayan herhangi bir satırı kabul etmesi imkân dâhilinde değildir" diye düşünelim. Bu durumda Ahmet Şık'ın "Kitabın içinde ne tür notlar çıktı bilmiyorum. Dolayısıyla kitaptaki tüm notları kabul etmiyorum" demesi beklenmez mi. Hayır **Şık böyle demiyor. Aksine OdaTv'de çıkan kitabın aralık nüshası olduğunu ve notları da kendisinin tuttuğunu ifade ediyor. Yani Şık sadece kitabın içindeki notlardan değil OdaTv'de çıkan nüshanın tarihinden bile haberi var.** Dolayısıyla Mumcu'unun temel varsayımı bile yanlış. İlk düğmeyi yanlış iliklemeye başlarsan bütün düğmeler haliyle yanlış ilikleniyor. Bir de aynaya bakmayı reddedince...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

BDP'nin aday tercihi: Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilmesi

Emre Uslu- 13.04.2011

BDP, milletvekili seçimlerinde destekleyeceği adayları açıkladı. **Adaylar listesinde iki unsur öne çıkıyor. Bunlardan ilki liste dışında kalan BDP'li vekiller. İkincisi de Türk solundan bilinen kişilerin aday gösterilmesi.** Liste dışı kalan vekillerin ortak özelliği milletvekilliği sırasında daha uzlaşmacı tavır sergilemeleri ya da daha az bağırان vekiller olması. **Bengi Yıldız** gibi, polis tokatlayan **Sebahat Tuncel**, ve **Emine Ayna** gibi vekiller listede yer aldı. Daha ılımlı **Ufuk Uras** ve **Nuri Yaman** gibi vekiller **dışarıda kaldı.**

BDP, muhtemelen Öcalan ile yapılan istişare sonucu, bir yandan "güvercin" Kürtleri dışlayıp "şahinleri" tercih ederken öbür yandan da "güvercin" Türk sosyalistleri BDP adayları arasında gösterdi, bunların en bilineni **Sırrı Süreyya Önder**.

Öcalan'ın Kürt siyasetini Türkiyelileştirme çabası öteden beri bilinen bir durum. Örneğin DTP kurulurken (henüz Demokratik Toplum Hareketi aşamasındayken) **Leyla Zana ve Ahmet Türk'ten Öcalan'ın tek isteği Türkiye'nin batısından da oy alabilecek sosyalist kesimlerin Kürt siyasetine entegre edilmesi ve DTP'nin bir Türkiye partisi şeklinde yapılandırılmasıydı.** Öcalan'ın bu açık talebine rağmen DTP partileşince yine bir Kürt partisi olarak kaldı ve Türk sosyalistlerini içine alamadı. Öcalan DTP'nin bu şekilde kurulmasını sert bir şekilde eleştirmişti. 2007 seçimlerinde birkaç Türk kökenli vekilin DTP sıralarından Meclis'e taşınmasıyla Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilmesini ilk adımı atılmıştı. Ancak Öcalan bunu yeterli görmedi.

BDP'nin son seçim listesinde destekleyeceğini açıkladığı Türk solundan gelen aday tercihlerini Öcalan'ın 2004 yılında açıkladığı proje kapsamında değerlendirmek süreci doğru okumamızı sağlar. Soru şu: Öcalan Kürt siyasetini Türkiyelileştirerek ne yapmak istiyor?

Bu soruya doğru cevap vermek için PKK'nın kuruluş yıllarına bakmak gerekiyor. Bilindiği gibi Öcalan Türk solunun içine büyümüş sonra oradan ayrılarak, kimilerine göre bilinçli olarak Türk solunu bölerek, Kürt solunu da bastıran bir örgüt kurup şiddet yoluyla bir siyasal bilinç yaratma uğraşına girmişti. **Şimdi geldiğimiz noktada Öcalan bir nevi başladığı yere döndü ve Türk soluna ihtiyaç duyuyor.** Bir farkla, 1970'lerde Kürt solu ve Öcalan, Türk solu için bir dekordan ibaret yan unsurdur. **Şimdi ise zayıflamış Türk solunu ana taşıyıcı lokomotif Kürt milliyetçiliğine eklemleyerek bir çıkış yolu arıyor.**

Bu yolla "şahin" Kürt vekilleriyle Kürt tabanını tutmaya çalışırken "güvercin" Türk solunun temsilcileriyle de kendi durumunu Türk toplumu arasında meşrulaştırmaya ve kendini Türklere anlatmaya çalışıyor. **Türk velilerin Meclis'teki tutum ve söylemleriyle Öcalan'ın hapisten çıkmasının önündeki en büyük engel olan Türk toplumunun ona karşı duyduğu negatif duyguları yok etmeyi amaçlıyor. Böylece, Öcalan kendisini "barışın mimarı olarak" tanımlayıp hapisten kurtulma formülünü bir adım ileriye taşımış bulunuyor.**

Bu haliyle BDP'nin milletvekili listesine kolaylıkla "Post-PKK" siyaseti ya da **"Kürt siyasetinin Türkiyelileştirilme hamlesi"** denebilir. Bu strateji başarı ile uygulanabilirse ülkeye barış gelebilir ama barışın önündeki en büyük engel yine PKK'nın kendisi; çünkü PKK'nın tutumu ve elindeki silahın ne zaman ve nerede patlayacağını kontrol etmek güç.

***

Mumcu ilk düğmeyi yanlış iliklemiş...

Radikal'den Özgür Mumcu ile iki haftadır Ahmet Şık tartışması yürütüyoruz. Geçen tartışmadan bir adım ileri geçebildik. Kara propaganda yaptığım iddiasından vazgeçmiş ama bu sefer de "temel mantık ve hukuk bilgisine sahip olmadığımı" iddia etmiş. Bunu iddia eden kişiye söyleyecek tek söz var. Keşke eline en sıradan bir dava dosyası alıp Türkiye'de savcıların sanıklara nasıl sorular sorduğuna baksaydı ne dediğimi anlardı. Türkiye'de yolu adliyeye düşmüş her okuryazar yurttaş geçen yazımda yazdığım soru ve cevaptan savcının ve Ahmet Şık'ın cevabında kastedileni anladı. Mahkeme hâkimi ve üyeleri de benim dediğim gibi anlamış. Mumcu anlamamakta ısrar ediyor. Aslında Mumcu, başına gelen elim olay nedeniyle savcıların "detaylı ve her ayrıntıyı" sorup sormadığını bilmesi gerekir. Bence biliyor ama yanıldı bir kez. Durumu kurtarmaya çalışıyor. Bunu

yaparken de yeni yanlışlar yapıyor. Bu sefer şöyle yazmış: “Üzerinde ne gibi değişiklikler yapıldığını bilmediği, kendi iradesi dışında bir başka bilgisayarda bulunduğunu söylediği bir taslağın tümünü normal zekâya sahip kimse sahiplenmez. Şık da sahiplenmemiştir.”

Aşağıdaki Cevap Şık’a ait, okuyun siz de Özgür Mumcu gibi, Ahmet Şık’ın o notları sahiplenmediğini mi anlıyorsunuz: “Bu notlar kendi kendime çalışırken benim kendime sorduğum sorulardan oluşmaktadır. Ya da konusu kitabın içerisinde geçecek ayrıntılardan oluşmaktadır. Ben yazdığım notları bazen siliyor, bazen de değiştiriyordum. Bu kitabı tamamen tek başıma yazdım.” **“...Bu notlar benim kendi kendime sorduğum sorular ve notlardır. Herhangi birinin yazması ve yazdırması sonucu oluşmuş değildir, kimseden bu konuda talimat almadım. Bu notlar kitabımın üç ay önceki haliydi.”**

Bir an Mumcu’un dediğini doğru kabul edip “Kitap taslağının kendisinin haberi olmadan başka bir bilgisayardan çıktığını söyleyen birinin, kendisine okunmayan herhangi bir satırı kabul etmesi imkân dâhilinde değildir” diye düşünelim. Bu durumda Ahmet Şık’ın “Kitabın içinde ne tür notlar çıktı bilmiyorum. Dolayısıyla kitaptaki tüm notları kabul etmiyorum” demesi beklenmez mi. Hayır **Şık böyle demiyor. Aksine OdaTv’de** çıkan kitabın aralık nüshası olduğunu ve notları da kendisinin tuttuğunu ifade ediyor. **Yani Şık sadece kitabın içindeki notlardan değil OdaTv’de** çıkan nüshanın tarihinden bile haberi var. Dolayısıyla Mumcu’unun temel varsayımı bile yanlış. İlk düğmeyi yanlış iliklemeye başlarsan bütün düğmeler haliyle yanlış ilikleniyor. Bir de aynaya bakmayı reddedince...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tehdit ve Umut

Emre Uslu- 16.04.2011

Kürt sorununa çözüm çabalarının tavan yaptığı dönemde, 2010’un sonlarında PKK seçimlere kadar ateşkes ilan etmişti. Kamuoyunda bir umut belirmiş, hatta Öcalan ile devlet arasındaki ilişkilerden haberdar olduğunu iddia edenler ortaya çıkmış ve artık Barış için sona yaklaşıyoruz nevinden haberler fısıldıyordu. Ben o dönemde Güneydoğu’da konuştuğum kaynaklarıma dayanarak PKK’nın Mart ayı itibariyle şiddeti yeniden başlatacağını, en azından PKK’nın bir kanadının şiddeti yeniden başlatacağını yazmıştım. Bunları yazdım diye önemseydiğim kişilerden eleştiriler de almıştım. Sonuçta Mart geldi çattı ve PKK eylemsizlik kararını askıya aldı. Çatışmalar yeniden başladı. Bölgede bir gerginliğin olduğu muhakkak.

Tam bu ortamda umutlu olmak ve buna ilişkin yazı yazmak biraz riskli bile olsa bunu deneyeceğim. Çeşitli kaynaklarımdan aldığım bilgiler, umumi manzaraya bakarak çıkardığım sonuçlar, aktörlerin beyanlarına bakınca ben seçimden sonra Kürt sorunu konusunda ciddi ve somut bir ilerleme olacağını düşünüyorum.

Bu noktada Erdoğan’ın Güneydoğu’daki milletvekili adayları siyaseten ona oy getiremeyecek adaylar olabilir. Sanırım Erdoğan bunu bilerek yaptı. Çünkü Kürt sorununu bir an önce çözmek istiyor ve bu konuda orkestrada akort bozukluğu istemiyor. Bölgede AKP’ye oy getirebilecek adaylar aynı zamanda Kürt sorunu konusunda sözü ve farklı görüşleri olan da insanlar. Farklı görüşlerin havada uçuştugu bir ortamda pratik çözüme gitmenin çok zor olduğunu bizzat yaşayarak anladı Erdoğan açılım sürecinde.

Sanırım Erdoğan hükümetlerinin en başarısız politikası Açılım politikasıydı ve bu nedenle en başarısız bakanı da Beşir Atalay’dı. Atalay, eline aldığı bir işi bitirememiş başarısız bir bakan olarak koltuğunu devretti. Hatta

başarısızlığını da “yol kazası” olarak tanımlayarak gitti. Erdoğan bu başarısızlığın ardında Atalay’ın çok kesimle konuşma ve patinaj yapma stratejisinin olduğunu düşünüyor olabilir. Bu nedenle Açılım koordinatörlüğü son dönemlerde fiilen Beşir Atalay’dan alınmış ve MİT’e geçmişti. Anlaşıldığı kadarıyla Erdoğan MİT başkanı Hakan Fidan’ın sonuç endeksli yaklaşımını kendisine daha uygun bir yaklaşım olarak buluyor ve Fidan ile uyumunu daha önemsiyor.

Bu nedenle de önümüzdeki dönemde Açılım sürecini mecliste ve kamuoyunda çok sesli koro olarak tartışmak yerine daha pragmatik ve hızlı bir şekilde çözmek istiyor.

Bu noktada Öcalan’da kafası karışık olsa da ilginç mesajlar veriyor son haftalarda. Örneğin geçen hafta “Ben devletle görüşüyorum. Burada yürüttüğümüz görüşmelerle Kürt sorununun demokratik anayasal çözümünü amaçlıyoruz. Görüşmelerin nasıl sonuçlanacağı belli değildir. Türk halkı şunu iyi bilmeli, Demokratik anayasal çözümün gelişmesi demek, şiddet ortamının ortadan kalkması ve demokratik birlik-bütünlüğün demokratik kanallarla sağlanması demektir. (...) Ben burada yürüttüğüm görüşmeleri önemsiyorum. Olumlu sonuçları olabilir olmayabilir de. Pratik öneriler aşamasındayız. Gerçekleşirse olumlu gelişmeler yaşanabilir” demişti. Öcalan’dan gelen bu değerlendirmelerden sonra Başbakan Erdoğan’da Öcalan’la devletin yaptığı görüşmelerin iktidarın inisiyatifiyle gerçekleştiğini açıklayarak bir adım daha atmış oldu. Yani sürecin siyasi sorumluluğunu kamuoyuna paylaşıyor da deklare etti.

Dün kamuoyuna açıklanan avukat görüşmelerindeyse Öcalan yine tuhaf senaryolar yazmış ama arada ilginç mesajlar da vermeyi ihmal etmemiş. Örneğin Emniyet Genel Müdürlüğü’nü kıyasıya eleştirirken “MİT’i, yani istihbaratı ve genelkurmayı buna katmıyorum” diyerek kendisiyle görüşen kurumları buna katmadığını ısrara altını çiziyor.

Bu çerçevede ben eğer Hakan Fidan kendi kurumuna sahip çıkar ve görüşmelerde kazık yemezse –ki bu her zaman bir olasılıktır- Kürt sorununun şiddete bakan yönü itibarıyla sonuç alıcı bir sürecin başladığını söyleyebilirim. Bu arada İsak Alaton’un geçenlerde gündeme getirdiği “Öcalan’a ev hapsi konusunun da “pratik öneriler” bağlamında değerlendirildiğini ve ilerlemeler de kaydedilmiş olabileceği analizi de yapılabilir sanırım. Bu nedenle ben seçim sonrasına ilişkin umutluyum.

Bu arada Öcalan bu hafta da, örtülü bir şekilde, beni tehdit etmeyi sürdürmüş. Artık bu tehditlerin sadece Öcalan’ın kafasının altından çıkmadığını düşünmeye başladım. Nitekim bir yandan MİT ve Genelkurmay ile görüşüyorum diyor bir yandan da beni tehdit etmeye devam ediyor. Burada temel soru şu, Öcalan’ın beni tehdit eden beyanları MİT ve Genelkurmay’dan görüştüğü yetkililerin bilgisi ve hatta yönlendirmesi dahilinde mi yapıyor, yoksa Öcalan bunu kendiliğinden mi yapıyor? Velez ki kendiliğinden yapıyor. Bu kurumların yetkilileri bana yönelik bu tehditleri önleme konusunda bir girişim ve telkinde bulunuyorlar mı? Bu konuda en azından Mehmet Metiner konusundaki duyarlılığı Hakan Fidan’dan ben de bekliyorum. Bu tehditler ne kadar ciddi ve devletin kurumları bunun neresinde?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

YSK kararı bir Ankara Kriteri’dir

Emre Uslu- 20.04.2011

YSK’nın BDP’li vekillere verdiği kararın arkasından isyan etmemek elde değil. Son dönemlerde bizim Avrupa Birliği konusunda neden ileri adımlar atmıyorsunuz sorusuna, AKP’li dostlarımız **“Kendi dinamiklerimizle**

demokratik bir cumhuriyeti yeniden inşa edebiliriz” cevabını veriyorlardı. Belli ki gerçekten iyi niyetle Türkiye’ye demokrasi getirebileceklerine inanmış bir AKP’li grubu var. **Bu aslında özü itibariyle saygı duyulacak bir şey. Ama öbür yandan da acınası bir hâl aynı zamanda.** Acınası diyorum çünkü AKP geçen sekiz yıllık iktidarında önüne çıkarılan onca engele rağmen, sistemin kılcal damarlarına sızmış derin güçlerin hamlelerini görmezden geliyor ve zaman zaman “iyi niyetle” bile olsa onlarla iş tutmaya koalisyonlar kurmaya çalışıyor.

Hatırlayınız, **AKP AB sürecine ilk ihaneti 2007 seçimlerinden hemen sonra, özellikle Güneydoğu’dan büyük oy alınca yapmıştı. Kürtlerden aldığı oyu Ankara’da siyasi manivela olarak kullanmak istemiş ve askerle anlaşma yoluna gitmişti.** Üstelik bunu gizli kapaklı da yapmadı AKP. Özellikle Cemil Çiçek açık açık mesajlar vererek, biz Güneydoğu’dan çok oy aldık ve oradaki son Türkiye partisi AKP. Bu partiye halel gelirse Güneydoğu’daki zihinsel kopukluğu onaracak bir başka kurum ve yapı olmadığından ülke ciddi bölünme tehlikesi ile karşı karşıya kalır demişti. Bu içerikli mesajlar Fikret Bila’nın 2008 yılında yazdığı birçok yazıda var. Olan biten basit. **2007 yılından sonra AKP, AB ile müzakereleri ilerletip Türkiye’yi daha demokratik bir zemine çekmek yerine, Cemil Çiçek’in “devletle uzlaşım” anlayışını kabul etti ve bu “uzlaşma”dan sonra krizlerden başını alamadı.**

Bu uzlaşma arayışında en önemli niyet Kürt sorununu çözmektir. **AKP, özellikle içindeki devletçi kanadın yönlendirmesiyle, zannetti ki Kürt sorununu devletle anlaşarak çözebilirim. Oysa Erdoğan bütün iyi niyetine rağmen bizzat partisi içindeki devletçi kanadın oyununa geldi.** Bunu şuradan anlıyoruz.

Erdoğan iyi niyetle Kürt sorununu çözmek isterken, gerçekten de devleti temsil ettiğini düşündüğü ordunun da monoblok halinde ve iyi niyetli bir şekilde bu sorunu çözmek istediğini zannetti. Oysa sorunu çözmek için adımlar hızlandığında engeller de büyümeye başladı. **Habur skandalı Erdoğan’ın iyi niyetine bürokratlarca atılmış en açık bir kazıktı.** Habur’da olan olaylar sırasında, Beşir Atalay, Ankara’dan gönderdiği bürokratlar tarafından doğrudan aldatıldı. **Bazı kurumların uyarılarına kulak tıkayan ve sorunu çözme heyecanına kapılan Atalay’a ve dolayısıyla Erdoğan’a devlet öyle bir kazık attı ki bir daha Açılım’ın telaffuz bile edemiyorlar artık.** Habur’da olan olaylardan önce gelen PKK’lıların gerilla kıyafetiyle getirilmemesi gerektiği konusunda Atalay uyarılmıştı ama o uzlaştığı “devlet”e öylesine güvenmişti ki bu uyarıları dikkate bile almadı. Tabii sonuç fiyasko.

Daha da kötüsü **Erdoğan 2007 yılında Cemil Çiçek çizgisinin dümen suyuna kapılıp AB sürecini ikinci plana attığında kendi yönettiği devletin içindeki “Heron ihaneti”nden haberi bile yoktu.** O dümenin kendisinde olduğunu sanıyordu ama aşağıdaki manipölasyon hamleleri ile attığı adımlar hep boşa çıkarıldı.

Geldiğimiz noktada YSK’nın BDP’li adayların seçime katılmalarının önüne çıkardığı engel de Erdoğan’a hatırlatılan son “Ankara Kriteri”dir. Erdoğan’ın kontrol ettiğini düşünmeye başladığı devletin kılcal damarlarında yaşayan derin organizmalar bir taşla kuş katliamı yapıyor Erdoğan halen ülkenin dinamikleriyle Türkiye’ye demokrasi getireceğine inanıyor. Bu inanç güzel bir şey ama gidiş yolu yanlışsa sonuç hep yanlış olur.

Ben YSK’nın kararının Erdoğan’ın açıkladığı 2023 vizyonu ve seçim beyannamesinden bağımsız bir şey olduğunu düşünmüyorum. Erdoğan’ın açıkladığı beyanname kamuoyunda tartışılmaya başlanmıştı ki, YSK’nın çılgın projesi her şeyi altüst etti. Umarım Erdoğan bu çılgın projenin farkına varır ve bir an önce Ankara kriterlerini bir kenara bırakır ve evrensel kriterlere ve realiteye uyanır ve demokrasi zeminine yeniden döner.

Erdoğan şunu asla unutmamalı; Anayasa'yı değiştirme iradesini 2023 vizyonunun ilk sırasına çıkardığı günden itibaren seçimlere kadar kendisine ve partisine huzur zor görünüyor. YSK'nın kararı da emin olun ki o vizyondaki Anayasa değiştirme projesine karşı alınmış bir karardır. Bu aşamadan sonra **devletin içindeki derin damar ile PKK'nın içindeki derin damarın koordineli bir şekilde hareket ederek AKP'nin Anayasa'yı değiştirecek çoğunlukla iktidara gelmesini önlemek için elinden geleni yapacağı unutulmamalıdır.** Bu noktada Erdoğan Kürt sorununun çözümünde Ankara'da partner aramayı bir kenara bırakmalı ve amasız ve fakatsız bir şekilde evrensel demokratik kriterlerle bu sorunun çözümü yolunda adımlar atmalıdır. Zira bu konuda aracı olan insanların kime aracı kime kiracı olduğu bilinmiyor. Öcalan adına hareket ettiğini söyleyen insanların, görüşmelerini başka yerlere de rapor ettiği artık sır değil. *WikiLeaks* belgeleri her şeyi açığa çıkarıyor. Bu nedenle Erdoğan önümüzdeki iki ayı "Ankara kirterleri"nden mümkün olduğunca uzak ve evrensel kriterlere mümkün olduğunca yakın bir kararlılık ve dikkatlilikle yürümek zorundadır.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Seçime kadar gerilim devam edecek

Emre Uslu- 23.04.2011

YSK, BDP'li vekillerin veto edilmesine ilişkin yanlış kararından döndü. Genel kanı gerilimin düşmesi yönünde. Ancak **ben BDP ve taraftarlarının seçimlere kadar gerilimi sürdürmeden yana olduklarını düşünüyorum.** Uzun süredir dile getirdiğim **bu düşüncemin temel nedeni geçen seçimler sürecinde BDP ve öncülü partilerin izlediği gerilimi tırmandırma stratejisi. BDP'liler gerilimle beraber oylarının artışa geçtiğini bizzat yaşayarak öğrenmiş durumdalar.** Özellikle batı illerinde durum BDP açısından daha da kritik. BDP çizgisindeki partilerin oyları ile şiddetin arasındaki ilişki geçen iki genel seçimlerde çok açık bir şekilde görünüyor. 2002 ve 2007 seçimleri ilginç sonuçlar veriyor. 2002 yılında PKK Kuzey Irak'taydı, şehit cenazeleri ve gerilim özellikle batı şehirlerinde mevcut değildi. 2007 yılı şehit cenazeleri, Kuzey Irak'a müdahale, ve kapkaç olayları bakımından özellikle İstanbul gerilimli bir şehirdi. Bu gerilim oy oranlarına da yansımış görünüyor.

Diyarbakır: 2002 yılında DEHAP'ın aldığı oy sayısı 236.689. 2007'de bağımsızların aldığı oy sayısı 219.779.

Batman: 2002 yılında DEHAP'ın aldığı oy sayısı 70.027, 2007 yılında bu oylar 62.615'e düşüyor.

İzmir: 2002'de DEHAP 97.067 oy alırken 2007'de bağımsızların oyu 82.802'e düşmüş.

Mersin: 2002'de DEHAP 64.844 oy alırken 2007 de bağımsızların oyu 52.396'a düşmüş görünüyor.

Şırnak: 2002'de DEHAP'ın aldığı oy 47.567 iken 2007'de bağımsızlar 63.866 oy almış.

İstanbul: 2002'de DEHAP 287.953 oy alırken 2007'de bağımsızlar 338.548 oy almışlar.

Yukarıda yer verdiğim şehirlerden ilk dördünde görüldüğü gibi BDP çizgisindeki aday ve partilerin aldıkları oylarda düşüş görülüyor. Bunun bir sebebi 27 Nisan e-muhtırasında AKP'nin aldığı rüzgâr olabilir. Ancak **Şırnak ve İstanbul'da BDP çizgisindeki oyların artış göstermesi ilginç görünüyor. Bu dönemde Şırnak ve İstanbul'da ne oluyordu diye baktığımızda her iki şehrin de Kürt sorunu çerçevesinde 2007 yılında şiddetin odaklandığı şehirler olduğunu görüyoruz.** 2007 yılında diğer bölgelerde PKK'ya yönelik operasyonlar ve PKK'nın eylemleri oldukça sınırlıyken Şırnak bir istisna olarak operasyonların yoğunlaştığı bölgeydi. Özellikle 22 Temmuz seçimlerinden hemen önce mayıs ve haziran aylarında PKK'nın eylemleri de buna karşı ordunun operasyonları da had safhadaydı. O dönemde öldürülen PKK'lı ve askerlerin hemen hemen tamamı Şırnak bölgesinden geliyordu.

Örneğin 10 Haziran 2007'de bir yarbay, bir binbaşı ve bir onbaşının şehit edilmişti. O yarbayın cenazesi İstanbul'a getirilişte bir kamyonetin arkasına özensizce atılarak taşınmış ve bu da İstanbul ve yurt genelinde infiale neden olmuştu. Yine İstanbul'da o dönemde sıklıkla rastlanan kapkaç olaylarından halk Kürtleri sorumlu tutuyor ve özellikle ulusalcı kışkırtmalar neticesinde sokakta Kürtlere yönelik saldırılar oluyordu. Bu da İstanbul'da anti-Kürtçü duyguları tetiklemiş, Kürtlere karşı gerilimi had safhaya çıkarmıştı. Bu gerilime paralel olarak BDP çizgisindeki oyların arttığı görülüyor.

Benzer tesbit yerel seçimler için de yapılabilir. Örneğin **2009 yılında Başbakan Erdoğan'ın "Diyarbakır'ı alacağız" çıkışına Osman Baydemir'in "Diyarbakır kaledir, vermeyiz" cevabından sonra tırmanan gerilimden en kârlı çıkan parti BDP oldu.**

Sanırım Başbakan bunu bildiğinden bölgede tansiyonu arttırmayacak düşük profilli adayları tercih etti ve bölgede gerilimi tırmandırmadan oyların BDP'ye gidişini durdurmak istemiş olabilir. Ancak **YSK'nın kararı gerilime tüy dikti ve BDP'ye adeta 'muz orta' oldu. BDP artık bu kararı bahane ederek, bölgedeki en küçük polis operasyonlarını bahane ederek sokakları gerebildiği kadar gerecek.**

Ben şahsen İstanbul ve İzmir gibi yerlerde gerilim stratejisi tercih etmeyeceklerini düşünüyordum ama yanıldım. **YSK'nın kararı BDP'ye İstanbul ve İzmir gibi illerde de bulunmaz bir fırsat verdi. BDP'nin tabanını hareketlendirmesine imkân sağladı.** Bunu bilen Emniyet güçleri, BDP'lilere –PTT ofisini yakmalarına rağmen- müdahale etmedi. Bu doğrusu polis açısından alkışlanası bir tutumdu.

Ancak **polisin İstanbul'daki sağduyusu her yerde görülüyor. Güneydoğu'daki sert polis şiddeti sadece ve sadece BDP'nin ekmeğine yağ sürüyor ve bölge halkını BDP'nin yanında saf tutmaya zorluyor. Özellikle Bismil'de olan olay bir an önce aydınlatılmalı ve sorumlusu hak ve adalet için mahkemeye çıkarılmalıdır.**

İstanbul'a dönecek olursak, son birkaç günde olan olaylar bu gerilimin seçimlere kadar da devam edeceğini gösteriyor. Örneğin ben bu yazıyı yazdığım sırada PKK'ya yakın internet sitelerinde BDP'lilerin Boğaz köprülerini işgal ettiklerine ilişkin haberler yer alıyordu. Bu eylem bile tek başına İstanbul'da Cuma trafiğindeki insanları çileden çıkarmaya yeter. Bunu bilen BDP'liler gerilimi tırmandıracak demektir. **Seçim sonrası için umutluyum ama seçime kadar gerilimli günler bizi bekliyor. Herkesin uyanık olması gerekiyor...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kontrolsüz PKK grupları Karadeniz’de eylem yapabilir

Emre Uslu- 27.04.2011

Seçimler yaklaşırken herkesin kafasına aynı soru var: PKK terörü yeniden hortlar mı? Bu soru hem Kürt çevrelerinde hem de hükümet çevrelerinde en sık sorulan soru. Seçimin güvelliğine ilişkin endişeli bekleyiş devam ediyor. **Genel endişe özellikle Güneydoğu’ya yönelik. Özellikle Çukurca ve Uludere’de konuşlu birliklere yönelik PKK eylemleri olabilir. Murat Karayılan Fırat Haber Ajansı’na verdiği son mülakatta PKK adına eylemsizlik sürecinin devam ettiğini ancak PKK unsurlarını operasyon nedeniyle tutmakta zorlandıklarını da ifade ediyor.**

Burada kritik soru şu: Karayılan ve PKK içindeki barış isteyen grup şahin kanadı ne kadar kontrol edebilir? Bu soruyla ilişkili medyada gözden kaçan bir ayrıntı geçen hafta Kastamonu kırsalında PKK unsurlarına karşı yapılan operasyondur. O operasyon kritik çünkü son dönemlerde özellikle güvenlik bürokrasisi içinde konuşulan bir tehlikeli senaryoya işaret ediyor.

Senaryo şu: **PKK içinde özellikle bir kanat** –ki bunların Türkiye’deki derin yapılarla ilişkisi olduğu iddia ediliyor- **seçimler öncesinde Öcalan’a rağmen eylem yapabilir. Hatta bu eylemlerin Karadeniz Bölgesi’nde olabileceği ve amacının da Karadeniz’deki milliyetçi kesimleri harekete geçirmek olduğu ifade ediliyor. Bu noktada ikinci bir Reşadiye vakası yaşanabileceğini de belirtenler var.** Bir başka yoruma göre **PKK saldırısı eğer olursa Karadeniz’de polis birimlerine karşı olabilir.** Çünkü diyor bu görüşü ileri sürenler, **Öcalan ve Karayılan özellikle son demeçlerinde polisi hedef gösteriyor ve asker ve MİT ile anlaştıklarını ima ediyor.** Zaten Samsun’un Ladik İlçesi’nde daha önce yapılan saldırı Emniyet’in kolektif hafızasında derin yara açmış durumda. Bu nedenle de Karadeniz Bölgesi’nde eylem beklentisi çok yüksek.

İşte bu nedenlerle geçen hafta Kastamonu’da yapılan operasyon kritik bir sürecin habercisi olabilir. Zira operasyonla bir sonuç elde edilemedi. Eğer yukarıdaki senaryo doğruysa ve sahiden PKK unsurları Karadeniz’de eylem yapmak için konuşlanmaya başladıysa durum ciddi demektir.

Bu noktada dikkat çekilmesi gereken başka operasyonlar da Hatay’ın Amanos Dağları ve Pazarcık kırsalında yapılan operasyonlar. Güvenlik çevreleri özellikle Karadeniz’e geçecek PKK unsurlarının Amanoslar, Pazarcık, Sivas, Tokat kırsalından geçen bir hattı kullandığını biliyor. Bu noktada yapılan operasyonların da yine seçimler öncesinde siyasi kargaşa çıkarmak için harekete geçen PKK’nın kontrol dışı gruplarına yönelik olabileceğini düşünüyorum.

Konuyu yakından takip etmeyen okuyucuyu bilgilendirmek bakımından bir ayrıntıya da yer vermek gerekiyor. **Karadeniz’e geçecek PKK unsurları neden Batman, Mardin’deki unsurlar değil de Hatay-Sivas-Tokat hattı gibi görece daha riskli bölgeyi tercih ederek Karadeniz’e ulaşmak istiyor?** Bu soruya iki şekilde yanıt verilebilir.

Bunlardan birincisi, PKK’nın 1990’lı yıllarda Karadeniz’e açılım stratejisi çerçevesinde bu bölgeyi geçiş güzergâhı olarak belirlemiş olması. Yani PKK’nın bu bölgenin coğrafik ve demografik yapısına ilişkin bir “know how”ının olması bu bölgenin halen tercih nedeni olmasını sağlıyor.

Bana göre ikinci ve en önemli neden ise Suriye üzerinden gelip bu bölgeden geçen PKK unsurlarının bizzat PKK içinde kontrol edilemeyen unsurlar olması. PKK içindeki Suriyeli Kürler ile Türkiyeli Kürtlerden

bazılarının Öcalan'ın barış projesine karşı çıktıkları biliniyor. Özellikle geçen yıllarda Hakkâri'de sivillerin vurulması ile sonuçlanan eylemin de bu grup tarafından yapıldığı unutulmamalı.

Bu bağlamda Karadeniz Bölgesi'nde eylem yapacak grubun Karadeniz'e kolay geçiş sağlayabilecek coğrafyayı ve demografik yapının avantajlarını kullanabilecek, hatta Karadeniz'e yakın coğrafyada yaşayan PKK unsurları olma olasılığı hayli yüksek bir olasılık.

Peki, bu gruplar –eğer yaparlarsa- Karadeniz'de eylem yaparak neyi amaçlıyor? Bu eylemlerin iki temel amacı var. Bunlardan ilki PKK içi güç çekişmesi ve tasfiye girişimleri. Dünyada hemen her örgütte olduğu gibi PKK'da da barışa yaklaşıldığında gücünü ve statüsünü yitirecek bir grup bundan vazgeçmek istemiyor. Dolayısıyla Öcalan ve barış isteyen gruplara rağmen bir oldubitti ile savaşı yeniden başlatmak ve statükoyu kendileri avantajlı konuma gelene kadar ertelemek istiyor. Bu grubun önündeki en büyük engel Öcalan'a atfedilen olağanüstü değer. Öcalan özellikle tutuklandıktan sonra bir "vazgeçilmez lider" hatta "mit"e dönüştüğünden dolayı bu grupların Öcalan'a açıktan meydan okuması imkânsız görünüyor. Öte yandan Öcalan için kritik konu örgüte hâkimiyetinin sorgulanmaması. Öcalan devletle görüşmeleri sırasında kendi hâkimiyetinin sorgulanacağı bir eylemsellik görüşmeleri de sonlandırabilir. Bu kritik denklem içinde yapılacak bir eylem PKK içindeki kopuşu kaçınılmaz kılacaktır. Kopuş olursa ana gövdenin savaş yanında tercihini koyması gerekiyor. Bu nedenle taraflar alabildiğine kontrollü bir şekilde birbirine peşrev çekiyor.

İkinci konu ise kuşkusuz seçimler sürecinde iç karışıklık çıkarmak ve AKP ve demokratikleşme sürecini olumsuz etkilemek. Bu noktada Heroncu derin devletin PKK içindeki uzantılarının müdahalesi yukarıda anlattığım denklem içinde daha farklı bir anlam kazanıyor.

Buna karşı devlet ve PKK içinden barışı isteyen kesimlerse önlemlerini almaya çalışıyor. Bana göre PKK'nın son dönemdeki operasyonlarda kayıp vermesine rağmen ağır bir misillemeye girişmemesi bu dengeyle ilgili bir durum. Bu dengeyi derinden sarsacak muhtemel hareket şiddet yanlısı PKK unsurlarının Karadeniz'de yüksek maliyetli bir eyleme girişmesi. Buna karşı dikkatli olmak gerekiyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

BDP'yi YSK'dan kim kurtardı

Emre Uslu- 30.04.2011

YSK'nın BDP'nin vekil adaylarını veto eden kararının arkasından geri adım attı ve tartışma kesildi. **YSK'nın bir hafta içinde taban tabana verdiği iki zıt kararın arkasında ne var? Bu soru henüz tam olarak aydınlatılmadı. Kimilerine göre Cumhurbaşkanlığı devreye girdi ve YSK'yı kararından vazgeçirdi.** Ancak benim konuştuğum kaynaklar çok daha çarpıcı bilgiler veriyor. Onlardan özetleyeyim: **Evet süreç içerisinde Cumhurbaşkanlığı devreye girdi. Ancak bu, o sürecin ayaklarından sadece biriydi. Cumhurbaşkanı'nın yanında muhafazakâr/milliyetçi kimliğiyle bilinen bazı avukatlar da bizzat BDP'li yetkilileri arayıp onlara hukuksal yardımda bulundu.**

Bu bilgi normal koşullar altında çok önemli olmayabilir. Ancak **o avukatların –ki içlerinde MHP tabanına yakın avukatlar da var- hiçbir zaman PKK'ya yakın bir grup ile yan yana gelmeyecekleri düşünüldüğünde çok anlam kazanıyor.** Avukatların BDP'lilerle paylaştığı bilgiler sürecin kolaylıkla aşılması noktasında çok kritik bir öneme sahip. Edindiğim bilgilere göre BDP'li vekiller mahkemelerden almaları gereken belgeleri normal yollardan edinmek için seçim bölgelerindeki mahkemelere başvuruyor. O bölgelerdeki mahkemeler de BDP'lilere yol göstermek yerine, yer bakımından kendilerinin yetkisinde olmadığı tesbitini yapıp topu YSK'ya atıyor. Kimi iddiaya göre de, topu taca atan özellikle Güneydoğu'da bulunan mahkemelerin üzerinde derin bir baskı da kurulmuş olabilir.

Süreç krize dönünce devreye az önce ifade ettiğim milliyetçi/muhafazakâr avukatlar giriyor. Bizzat BDP'lileri arayıp "memnu hakların iadesi" belgelerini ikamet ettikleri yerlerde bulunan mahkemelerden alabileceklerini anlatıp yol gösteriyorlar. Mahkemelerin liberal eğilimli mi milliyetçi eğilimli olup olmadığına ilişkin gözlemlerini de paylaştıktan sonra BDP'lileri ikamet ettikleri yerlerdeki mahkemelere yönlendiriyorlar. Bunun üzerine, **BDP'liler seçim bölgelerinden başvuru yapıp alamadıkları belgeleri daha kolay bir şekilde ikamet adreslerindeki mahkemelerden alıyorlar. Bu kritik süreç böylece milliyetçi/muhafazakâr avukatların devreye girmesiyle çözülüyor.**

Peki, şimdiye kadar BDP'lilerle asla yan yana gelmeyecek avukatları bu süreçte BDP'ye hukuki yardım yapmaya iten bilgi neydi?

Bu sürece ilişkin çok kritik bilgi Diyarbakır'dan geliyor. **Diyarbakır Emniyet'i YSK kararından bir gün önce KCK yapılanmasına yönelik çok kritik bir operasyon yapıyor.** Operasyonda şehri yakacak kadar mühimmat bomba ve molotofkokteyli ele geçiriyor. Emniyetçilerin değerlendirmelerine göre bu kadar mühimmat şimdiye kadar yapılan hiçbir operasyonda ele geçirilmemiş. **YSK kararından önce Diyarbakır'da çok ciddi bir yığınak yapıldığı kanaati hâkim oluyor.**

Bu kanaatten hareketle **Emniyet –en azından PKK kanadından bir kısmının- YSK vetosundan haberdar olduğunu ve buna yönelik hazırlık yapıldığı değerlendirmesini yapıyor. "Eğer Emniyet YSK kararından bir gün önce Diyarbakır'da operasyon yapıp o mühimmata el koymasaydı" diyorlar, "YSK kararının hemen arkasından çıkan savaş görüntüsünün on katı büyüklüğünde tahribata yol açabilecek kargaşa olabilirdi."**

Buradan hareketle **YSK kararının derin bir operasyon olduğu değerlendiriliyor. O avukatları BDP'ye yardım etmeye iten dürtü de bu.** Bir derin oyunu ve operasyonu bozmak için asla yan yana gelmeyecek kişiler o süreç içerisinde bir dayanışma içine giriyor ve milliyetçi avukatlar BDP'ye hukuki destek veriyor. **Aynı avukatlar "Eğer," diyorlar "bizim yönlendirmelerimizle BDP'liler gidip ikamet adreslerindeki mahkemelerden 'memnu haklarının iadesine' ilişkin kararı almasalardı, YSK kararında diretecek ve o provokasyon sürecinin devamını sağlayacaktı. Ancak mahkemeler o belgeleri verince YSK'nın bahane uydurabileceği bir şey kalmadı ve o vekilleri yeniden aday göstermek zorunda kaldı."** Bu süreç barış umudu anlamında daha ileri bir adıma evrilir mi bilmiyorum. **Ama milliyetçi kimliğiyle bilinen ve hatta PKK ve Kürt milliyetçilerinden nefret eden kişilerin sırf derin planları bozmak için BDP'ye yardım etmesi barış umudu adına not edilmeye değer diye düşünüyorum.**

YSK üzerinden yapılan provokasyon muhafazakâr/milliyetçi, liberal demokrat, toplumun her kesiminin müdahalesiyle ortadan kaldırılınca bu sefer çatışma sürecine hız verildiği değerlendiriliyor. Bu bağlamda **Tunceli'de yapılan operasyonun YSK protestonun devamı niteliğinde bir operasyon olabileceği, buna karşı operasyonun da PKK'nın içindeki derin damar tarafından Karadeniz bölgesinde yapılacağı kaygısı**

hâkim. Bu noktada önümüzdeki günlerde özellikle çatışmalar ve PKK'lı ve şehit cenazelerinin daha da artacağından endişelenen ciddi bir bürokratik kesim var.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El Kaide'nin intikam saldırısı bir yıl içinde olur

Emre Uslu- 04.05.2011

El Kaide lideri Usame bin Ladin öldürüldü. Türkiye'de insanlar onun ölümünden bile Amerikan komplosu çıkarsalar da dünyada tartışma farklı. **Şimdi Batılı insanlar El Kaide'nin yeni bir intikam saldırısı yapıp yapmayacağını konuşuyor. El Kaide'ye yakın internet siteleri de bin Ladin'in intikamını alacaklarını duyurdu.** Ancak bu o kadar kolay bir iş değil.

Öncelikle, El Kaide'nin bin Ladin'in intikamı için ses getirecek büyüklükte bir saldırı organize etmesi bekleniyor. Böylesi bir saldırının organize edilmesi de en hızlı hareket koşullarında bile altı aydan fazla bir hazırlık gerektiriyor. Bu durumda **spekteküler bir El Kaide saldırısı için önümüzdeki bir yıl kritik bir dönem.**

Bir yıl sadece örgütün planlı bir eylem yapması için gereken bir zaman olduğu için kritik değil. Yeni liderin bin Ladin'in koyduğu yüksek çitayı aşp aşamayacağını belirlemek için de kritik olacak. Örgüt içi dinamikler açısından bakıldığında bin Ladin'in karizması yeni lider için en büyük sorun olacak. Zira milyarlarca dolarlık serveti elinin tersiyle itmiş ve kendisini –doğru ya da yanlış- bir davaya adanmış, sonunda mütevazı bir yaşam sürmüş ve savaşıarak ölmüş bir lider profili duruyor ortada. Böylesi bir liderin koyduğu çitayı aşamayan lider El Kaide yapılanması içinde her zaman soru işaretiyle karşılaşılır. Bu bakımdan **yeni liderin örgütün merkezî yapısına zayıf bağlarla bağlı yerel hücrelerine karşı kendisini ispat etmesi için dünya çapında ses getirecek bir eylem yapması zorunlu. Bu eylemi de en geç önümüzdeki bir yıl içinde yapması gerekiyor.** Zira bugünden itibaren El Kaide'nin yeni liderinin örgütün dünyaya yayılmış hücrelerine ve diğer radikal İslamcı örgütlere kendini kabul ettirmesi için geri sayım başladı. Bir yıl içinde örgüt yeni eylem yapmazsa ondan sonra geçecek her zaman yeni liderin yeteneklerinin ve kapasitesinin sorgulanması anlamına gelecektir. Bir başka deyimle El Kaide liderinin önünde bir yıllık bir avans var ve kendisini “ispat” etmek için bu avansı iyi “değerlendirmesi” gerekiyor.

Yeni lideri zorlayacak tek sorun zaman ve bin Ladin'in koyduğu yüksek çita değil. Her ne kadar bu iki konu yeni lider için bir sorun olsa da asıl sorun örgütün hemen hemen bütün üyelerinin dünyanın değişik istihbarat servislerinin kontrolünde bulunması. Daha açık bir ifadeyle, 11 Eylül saldırısından sonra geliştirilen yeni terörle mücadele konsepti gereği dünyadaki hemen hemen bütün istihbarat servisleri El Kaide yapılanmasına odaklanmış ve bu yapılanmanın elemanlarını yakın markaja almış durumda. Bir bakıma **El Kaide üyelerinin aldığı nefes bile istihbarat servisleri tarafından kontrol ediliyor. Bu nedenle de üyeleri bilinen bir El Kaide'nin bin Ladin'in intikamını almak için eylem yapma alanı daralıyor.** Eyleme gidecek kişilerin El Kaide ile şimdiye kadar farkına varılmamış ilişkilerinin olması gerekiyor ki istihbarat servislerinin gözetiminden kurtulup eylem yapabilsinler.

Bu gerçeklikten hareketle yeni örgüt liderinin yapabileceklerine bakacak olursak önümüzde iki opsiyon kalıyor. Bunlardan birincisi; bin Ladin'in öldürülmesine kızıp örgüte yeni katılan örgüt üyelerini istihbarat servislerinin kontrolü dışında bir mekânda bir yıl içinde eğitip herhangi bir Batı ülkesinde eylem yaptırmaları gerekiyor. Bu ihtimal zor ama her zaman olasılığı olan bir ihtimaldir. Özellikle El Kaide istihbarat bakımından zayıf olan bir Asya veya Afrika ülkesinde böylesi bir operasyonun altyapısını hazırlayıp eylem yapabilir. Bu olasılığı gözden kaçırmamak gerekiyor.

Daha büyük bir olasılık ise özellikle ABD'nin stratejik hedeflerinin bulunduğu Doğu Asya ülkelerinde, El Kaide sempatisi geniş kitlelerin olduğu Arap ülkelerinde büyük çaplı eylemlerin yapılma olasılığı daha yüksektir.

Özellikle turizm mevsiminin başladığı şu günlerde El Kaide'nin Müslüman ülkelerde Batılı turistleri hedef alma olasılığı oldukça yüksektir.

Bir başka olasılık da şimdiye kadar El Kaide'nin eylem yapmadığı Latin Amerika ülkelerindeki Amerikan hedefleridir. Özellikle Arjantin gibi Güney Amerika ülkelerindeki yoğun Arap nüfusunun da varlığı gözönüne alındığında bin Ladin'in intikamının alınacağı eylemin bu coğrafyadaki kritik Amerikan hedeflerine yönelebileceği de öngörülebilir.

Bir yıl içersinde böylesi bir eylem yapılmaz ve yeni El Kaide lideri böylesi bir eylemde başarısız olursa lokal örgüt üniteleri ile merkezî yapı arasındaki zayıf bağların kopması olasıdır. Bu durumda orta vadede birden çok ama lokalize olmuş El Kaide yapısı çıkar ve bu yapılar ile de yerel hükümetlerin ilgilenmesi istenir. Böylece Amerika başlatmış olduğu teröre karşı savaşı küresel seviyeden lokal seviyeye geriletmiş ve bu savaştan da başarı ile çıkmış olur.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP ye 'Ortalık karışacak, oy kaybınız olur' diyen asker kim

Emre Uslu- 07.05.2011

Kastamonu'da Başbakan Tayyip Erdoğan'ın konvoyundaki polis aracına yönelik saldırı haliyle gündeme oturdu. Bu saldırının arkasından **PKK militanlarının telsiz konuşmalarında "Saldırı AKP'ye yönelik" dedikleri basına yansıdı.** Karadeniz Bölgesi'nde saldırı olacağını bir hafta öncesinden yazmış biri olarak bir adım daha atıp birkaç hususun altını çizmek durumundayım.

Bunlardan ilki şu: **PKK AKP'yi yeni hedef yapmadı. Özellikle 2010 yılından bu yana AKP değişik dönemlerde PKK'nın hedefine konuldu ve kaldırıldı.** Örneğin Cemil Bayık Şubat 2010'da şunları söylemişti: "Kürt sorununun demokratik siyasi zeminde çözülmesinin önünün açılması için AK Parti'nin Güneydoğu'da bitirilmesi gerekiyor. Eğer AK Parti'yi bitirirsek, devletin PKK'yi tasfiye etmek için elinde kullanabileceği hiçbir siyasi güç kalmayacaktır. AK Parti onların son umududur. AK Parti'yi kapatmamalarının nedeni de budur. AK Parti üzerinden PKK'yi tasfiye etmeyi düşünüyorlar. AK Parti'ye verilen görev budur. Elleri başka bir güç yok. Elleri başka bir gücün kalmaması devleti çözüme mahkûm edecektir. AK Parti bunun son aşaması olarak ele alınabilir. AK Parti'den umutları olduğu müddetçe sorunun çözümü için adım atmayacaklardır. AK Parti'yi bitirirsek, diğer partiler gibi yaparsak sonuca gidebiliriz."

Yine PKK ya yakın gazete ve dergilerde kıyaslamalı bir çalışma yapıldığında özellikle son beş yıl içerisinde PKK'nın AK Parti'ye yönelttiği eleştirilerin yarısını bile askere yöneltmediği görülür. Oysa PKK medyası eskiden bütün eleştirisini askere yöneltirdi. Dolayısıyla PKK'nın AKP'ye yönelik savaşı yeni bir savaş değil. **Kastamonu olayında yeni olan, bu savaşta Başbakan'ın konvoyuna yönelik bir silahlı saldırının yapılmış olması. Buradan da hedefin sadece AKP olduğu sonucunu çıkarmak yanıltıcı olacaktır. Burada kolektif bir hedef grubu var ve AKP bunlardan sadece biri. Bana göre bu hedeflerden birisi de polisin kendisiydi.** Zaten PKK açıklamasında da polisin hedef alındığı ifade ediliyor. **Burada en önemli hedef ise seçim sürecidir.**

Demokratik bir anayasa yapma vaadiyle yola çıkan hükümet ve muhalefetin seçimlerden sonra kendi kontrollerinin dışında bir anayasa yapacağından ürken bazı derin birimlerin bu demokratik süreci manipule ederek kendilerinin kontrol edebileceği bir Meclis aritmetiği istedikleri sır değil. Bu nedenle de toplumda milliyetçi dalgayı yükseltecek bir eylemi kaçınılmaz görüyorlardı. PKK içindeki kontrolde tutukları unsurları devreye sokarak Ilgaz dağlarında büyük bir ateş yaktılar. Ancak bir eylemle seçim sürecinin manipule edilemeyeceğini o eylemi organize eden o akli veren derin akıl da biliyor. Bu nedenle kritik süreç bundan sonra başlıyor.

Yapılmaya çalışılan şu: "Ülkede güvenlik zaafı var. Bu zaaf son dönemlerde askerî tutuklamalar nedeniyle oluştu. Bu zaafın yaratılması için devlet içinde bir grup hükümete rağmen hareket etti, tutuklamalarla askerin operasyon kabiliyeti sınırlandı ve seçim sürecinde bu zaafı oluşturdu" denmesi. **Bu arada gözden kaçırılan konu şu: Ilgaz dağları Özel Kuvvetler'in eğitim alanı. Altı aylık eğitimler nisan sonu mayıs başı itibariyle başlamış durumda. Yani çok büyük olasılıkla PKK militanları o dağlarda dolaşırken Özel Kuvvetler mensupları da aynı zamanda o dağlarda eğitim alıyor. Doğrusu zamanlama manidar...**

Seçim sürecinde manipülasyon yapılacağına ilişkin 3 mart tarihli "Güneydoğu sınırlarında konuşlu Jandarma birlikleri Kara birlikleriyle değiştiriliyor mu" başlıklı yazımda çok kritik bir bilgiyi paylaşmıştım. Şimdi yeniden hatırlamakta yarar var: "Bir yandan sınırlarda bu ilginç hareketlenme artarak devam ederken **Ankara'da da ilginç "bilgilendirmeler" olduğu** iddia ediliyor. İddialara göre **AKP'li ve AKP'lilere yakın çevrenin kulağına kar suyu kaçırılmak isteniyor.** Bu hesaba göre hükümet panikletilmek isteniyor. Plan şu şekilde işliyor: **Önümüzdeki günlerde Güneydoğu karışacak. Bu karışıklık çerçevesinde "birileri çıkıp bir şeyler söylese çok oy kaybı olur" deniyor.** Bu birilerinin kim olduğu belli değil. Son günlerde **muhalefet kanadından ve tabii ki AKP içinden çıkarılıp "bir şeyler söyleyecek" birilerinin üzerinden devlet terörize edilebilir. Böylece AKP "oy kaybedeceğim" diyerek panikletilip bir kumpasın içine çekilebilir."**

Bir kaynağım "O uyarı etkili olduğu için AKP Güneydoğu'da düşük profilli adaylar çıkardı. Sırf, **Güneydoğu siyasal çekişme gerekçesiyle karışmasın diye. Ama AKP'nin aday listesinde hesaplamadığı şey 'Güneydoğu karışacak' diyenle karıştıran aynı eldi"** değerlendirmesini yaptı.

Nihayet 3 martta yazdığım gibi işliyor senaryo. Dün o birileri –Aysel Tuğluk- çıktı ve çok sert açıklamalar yaptı. DTK da seçimi boykot etmekten, Güneydoğu'yu cehenneme çevirmekten söz ediyor. Sanırım plan adım adım işliyor. 3 mart tarihli yazımda bu planın nasıl işleyeceğini de yazmıştım: **"AKP'den kurtulup CHP-MHP koalisyonu kurabilmek için DP, SP, BBP, YP ve diğer tüm küçük partilerin bir blok oluşturarak seçime sokulmak istendiği ifade ediliyor (Bu denendi ama olmadı).** Bu sağlanırsa Güneydoğu'da yaşanacak karışıklıklar karşısında hükümetin aciz kaldığı mesajı verilecek. Hükümete de 'bakın ortalık karışır aciz kalırsınız' mesajı verilerek daha milliyetçi ve sert söylemler benimsemesi gerektiği telkin ediliyor olabilir. **Bu karmaşık akıl oyunları içinde en kritik sürecin PKK'nın başlatacağı gerginlik stratejisine bağlanmış olduğu**

muhabbakk. Bu sürece destek için sınırlardaki hareketlenmenin oldukça anlamlı hale geldiğini de not etmek gerekiyor.”

Şimdi kritik soru şu: Şubat ayında ortalık sakin bembeyaz ve umut doluyken hükümete “Önümüzdeki günlerde Güneydoğu karışacak. Bu karışıklık çerçevesinde birileri çıkıp bir şeyler söylese çok oy kaybı olur” diyen asker kim ve bu karışıklıkta dahil var mı? Daha da önemlisi AKP’liler bu kirli tezgâhı görüyorlar mı?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP’nin çılgın projesi: Her köftehora bir köfte

Emre Uslu- 11.05.2011

Ocak ayında hayli popüler olan öğrenci protestolarının başını çeken İşçi Partisi’ne yakın Türkiye Gençlik Birliği (TGB) üyelerinin protestolarını kimin finanse ettiğine ilişkin bir yazı kaleme almıştım. O yazıda TGB’nin Başbakan’ı protesto etmek için CHP’den Süheyl Batum ile irtibata geçip İzmir Belediyesi’nden mali yardım aldıklarını belirtmiştim. Taraflar değişik şekillerde beni yalanlamışlardı. Hatta Süheyl Batum beni mahkemeye bile verdi. TGB’liler de yüksek volümlü voztuyla beni protesto etmiş, hatta beni sazan olmakla suçlamışlardı. Gün oldu devran döndü ve İzmir Polisi İzmir Belediyesi’ne bir operasyon düzenledi. Operasyon bütün pislikleri ortaya çıkardığı gibi bazılarının voztuyla kapatmaya çalıştığı pislikler de ortaya çıktı. Böylece Batum ve TGB’nin yalanı patladı tıssss... Ben de sazani çektim.

CHP’den her TGB’liye bir köfte

Medyaya yasal dinlemeye takılan telefon görüşmeler yansımış. O görüşmelerde TGB’lilerin bir protesto için İzmir Belediyesi’ne başvurusu ve oradan aldıkları yardım bilgileri var; hem de benim yazıma konu ettiğim olay ve ondan sonra içine düştükleri zor duruma ilişkin ipuçları...

İzmir Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Pervin Şenel Genç’in TGB’lilere destek vermesi için aradığı köfteci Ünsal Pervanlar’ı aramış. 6000 köfte için fiş kesmiş. Yani her köftehora bir köfte:

Pervin: Şimdi bu dışarıda bekliyor kızlar gelmediler... TGB Türkiye Gençlik Birliği İstanbul’a gidiyor ya eylemler falan var, şimdi tabi eskiden otobüs falan biz veriyorduk şirketlerden buluyorduk şimdi durum zor dün bankaya gittik..... Fiş parası diye işlemiyecek bankaya git. (Belli ki o yazımdan sonra durumları zora girmiş. Sekreter bunu ima ediyor. –E.U.)

Ünsal: Ne kadar ödenecek

Pervin: Ne kadar ihtiyaçları var, altıdan 12’den bahsedildi ama bizim karşılayabileceğimiz 6 bin lira

Ünsal: Tamam karşılayalım

Pervin: Vakıflar Bankası kesicek

Ünsal: Şey yapayım oraya mı bırakayım

Pervin: Tam bilgileri alayım da

Ünsal: Ha Sultanı arayım mı ...bilgileri tam net

Pervin: Ama kızlar da neydi o cumartesi mi cuma günü çıkıyorlar nakiti de vermemiz lazım

Ünsal: Tamam ben yarın

Pervin: Cuma ..... yarın

Ünsal: Tamam yarın çekeyim vereyim

Pervin: Kızı nerede ... şeyi para şeyini nerde yapılrısa

Ünsal: Bilmiyorum siz ..., gelsin şeye

Ünsal: ... oraya ....adı kızın adını söyleyin verin siz bana

Pervin: Burada şimdi bekliyorlar

Ünsal: ... yarın akşam parayı yarın sabahleyin çıktıktan sonra ben gelir ben alır veririm parasını

Pervin: Sonrada faturanı bankadan halletcez

Ünsal: Tamam olur olur sonra şey yaparız

Pervin: ... Bankaya vereceğim hesap numarası şey Lokantanın şeyi olacak orda yemek yenmiş gibi olacak

Ünsal: Tabi..

Pervin: Bu KDV falan bi zararı olur mu?

Ünsal: Yok yok olmaz olsa ne olacak ... Bir lafı olmaz o konuda şey yapmayın her şekilde öderim

Pervin: Her şekilde güvenirimde ortam kötü yaa ondan size

Ünsal: O konuda sizi .. mağdur etmem ...o zaman o şey gelsin yarın bizim oraya bi gelsin

Pervin: Senin oraya uğrasın

Ünsal: Yarın ben bekliyorum onu

Pervin: Olmazsa başka yerde de olur yani

Ünsal: Öyle..ne olacak yaa..... alsın gelsin

Pervin: Ben yine oturup 200 kişi yemek yiyim de hiç olmazsa ya mecburen ..

Ünsal: (Gülüyor) o kadardan bişey olmaz ya

Pervin: Ha ha altı (6)

Ünsal: Altı (6) tamam ben yarın gelsin alo derim. Başkanım varmı bişey

Pervin: Yok senin tam adresin Dokuz Eylül karşısında değil mi

Ünsal: ... Akçaabat Restaurant Seramiksanın dibindeyiz tamam ben beklerim orada

Pervin: Yarın hangi saatte gelsin

Ünsal: Sabah kaçta gidecek, hesaba kaçta geçer para

Pervin: 8-9

Ünsal: Ona göre ondan öğleden sonra gelsin.

Genel Sekreter Genç'in para sözü aldıktan hemen sonra TGB yöneticisi Melda Çalışkan'la arasında bir görüşme geçiyor:

Pervin: Biz seni arayamadık

Pervin: Artık Ünsal da seviyor TGB de destek veriyor

Melda: Evet

Pervin: Şimdi tabi bu iş biraz riskli bir şey olduğu için ilk burdan elimizden yapmıycaz, benim yapabileceğimiz şeyi söylüyorum tabi çocuk üzerinden yapcaz. ....fişten gelecez ...sercen yarın öğlen gitceksiniz ..... Dolayısıyla elinden (6000) altıbin lira verecek. Alırsınız otobüs tutarsınız.... Dokuz Eylül Üniversitesi'nin karşısında Hamsiköy Lokantası ....veya Akçaabat köftecisi diye bi yer var... Siz Ege miydiniz???

Melda: Ben Dokuz Eylül deyim de ama. Ben ... olduğum için..

Pervin: Hastane'nin karşısında

Melda: Ha hastanenin karşısında

Pervin: Orda... şey verir siz otobüsünüzü ayarlarsınız, tabi (gülüyor) alışveriş ..... olduğu için ..... Tabi bunlar önemli şeyler sizlerde orda risk altındasınız.. artık bilmiyorum kendinize dikkat etmek.... miyorum yani...

Melda: Çok sağolun

Pervin: Zorlu bi görev tabi, herkes üstüne düşen görevi yapması lazım, ama gene de çok nazik, ... ne derler hani naif ve de ince insanlarsınız, erkekler, kadın erkek eşitliği var ama maalesef tabi tabi erkek kafasına bi tane bişey yese (gülüyor) şöyle sersemle de, onun için siz dikkat edin kendinize Hastanenin önünden yol gidiyo ya ana caddeden kavşak oluyo dönüyo hemen o dönüşün ağzında duruyo yanında fizik tedavi Merkezi var. Altı (6) vercek. (Pervin Melda isimli bayana bir kartvizit veriyor)

Melda: Kaç gibi gidelim biz ...

Pervin: Öğlen bire doğru yarımından sonra ....

Melda: Çok teşekkür ederiz desteğiniz için

Pervin: Mühim değil, Aramızda bi şekilde halledeceğiz. Sorun değil bizim için ama.

Yeraltı muhaliflerinin durumunu zora sokmaktan dolayı mutlu olduğumu belirtmeliyim. Bu görüşme benim doğruları yazdığımı, TGB ve Süheyl Batum'un yalan söylediklerini açıkça gösteriyor. Çıkan sonuç şu: Evet TGB eylemlerini İzmir Büyükşehir Belediyesi finanse etmiş. Bu da CHP'nin çılgın projesi: Her köftehora bir köfte...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MHP, Gülen savaşını neden tırmandırıyor

Emre Uslu- 14.05.2011

Üst düzey MHP'lilerin özel hayatlarına ilişkin çıkan kasetlerin arkasından **Devlet Bahçeli seçmenlerine kaset siyasetinin "okyanus ötesinden" dizayn edildiğini iddia etti**. Okyanus ötesi Türk siyasi literatüründe Fethullah Gülen anlamına geldiğinden **Gülen de çıkıp MHP'ye cevap verdi**. MHP liderinin kasetler çıkmadan önce de Fethullah Gülen cemaatini hedef alan bir açıklaması vardı. Gazetecilerin tutuklanmasının arkasından bir açıklama yapan Devlet Bahçeli Gülen'e çağırı yaparak "Cemaat, faaliyetlerini askıya alsın" demişti. Daha sonra kamuoyundan gelen tepkiler üzerine geri adım atmak zorunda kalsa da **Bahçeli ilk çıkışıyla Gülen cemaatini kasetlerden önce zaten hedef almıştı**.

Yani Bahçeli ve MHP'nin Gülen cemaatine karşı açtığı bayrağın MHP'lilerin seks kasetleriyle doğrudan ilgisi yok. Bu, daha çok siyasi bir projenin parçası olarak yürütülen siyasi kampanya. Ben uzun süredir MHP'nin derin devlet tarafından kuşatıldığını iddia ediyorum (bkz. 26 Nisan 2010'da Neşe Düzel'e verdiğim söyleşi). MHP de bir temel strateji olarak derin devletin yönlendirmesiyle özellikle 2009 aralık ayından bu yana Gülen cemaatine savaş açmış durumda. Yani **MHP'de bir tutarsızlık yok. Derin devletin stratejileriyle MHP'nin hedefleri birbiri ile örtüşüyor**.

MHP için anlamsız görünen ise bu savaşı kritik seçim sürecinde de sürdürmesi. MHP tabanı ile Gülen cemaatinin tabanı birbirinden çok ayrı tabanlar değil. İkisi de milliyetçi-muhafazakâr kitleden destek gören hareket. Hatta çocuğu Gülen cemaati okulları veya dershanelerinde eğitim görmemiş MHP'li aile neredeyse yok gibidir. Dolayısıyla **MHP için Gülen cemaatini karşısına almak intihar anlamına gelir**.

Bu karşıtlığın MHP'deki seks kasetleriyle ilgisinin bulunmadığını, kasetlerden önce Bahçeli'nin Devrimci-Sol gelenekten gelen Ahmet Şık'a destek verip Gülen'e "Cemaat faaliyetlerini askıya alsın" çağırısından biliyoruz. Veleve ki derin devletin istekleri doğrultusunda strateji belirlemiş olsun –ki bana göre öyledir- MHP'nin seçim sonuna kadar sabretmesi beklenebilirdi.

Bahçeli neyi hedefliyor?

Bana göre Bahçeli'nin Gülen cemaatine savaş açmasının bir tek nedeni var. O da oy dağılımında sahillerden aldığı oyların artış göstermesi ve sahillerde yaratılan anti-Gülenci dalganın üstünde sörf yapmak istemesi. Aşağıda MHP'nin bölge bazında artan ve azalan oy oranları var. Örneğin PollMark'ın araştırmasına göre MHP'nin, geleneksel tabanı İç Anadolu ve Doğu Anadolu'da Erzurum gibi yerlerden aldığı oy oranlarında yüzde 4 ve 5 oranında düşüşler görülüyor. Buna karşın sahil refleksi veren Ege'de MHP oyları mart ayında yüzde 13-14 görünürken şimdi yüzde 15. Batı Marmara'da ise oylar yüzde 11'den yüzde 12'ye çıkmış görünüyor. Aynı refleksi gösterdiği bilinen Batı Karadeniz'de ise MHP oylarında 1 puanlık artış olduğu görülüyor. Yine Avrasya Kamuoyu Araştırmaları Şirketi'nin yaptığı araştırmaya göre MHP İzmir oyları yüzde 16 olarak görülüyor. Oysa MHP 2007 seçimlerinde İzmir'de en fazla yüzde 13 oy alabilmişti.

Yapılan bütün araştırmalarda MHP geleneksel tabanı Orta Anadolu'da ciddi oy kaybediyor. Bunun değişik nedenleri olabilir. Konumuz bu değil. **Buna karşın sahil şehirlerindeki kıpırdanma MHP'yi baraj altından kurtaracak bir hareketlilik olarak algılanıyor. Bu oylar ise CHP'deki değişimi kabul etmeyen ulusalcı seçmenin reaksiyon oyları olarak okunuyor.**

MHP yönetimi de bu durumu fark etmiş olmalı ki daha kasetler çıkmadan Gülen cemaatine hem de Ahmet Şık olayında bir devrimci gazeteciye destek verecek bir şekilde savaş açtı. Bunun bir tek anlamı var O da Ege sahillerinde dalgalanan anti-Gülenci havayı oya dönüştürmek.

MHP yönetimi kaset olayında da Gülen cemaatini işaret ederek hem Ege'deki anti-Gülenci seçmenin duygularına hitap ediyor hem de seks kasetli siyasetçileri böylece daha üst bir dil ile örtmüş oluyor. Özellikle sahil şeritlerinde yaşayan ulusalcı seçmende var olan Gülen cemaati hakkındaki kuşku böylece materyalize edilip kâra dönüştürülüyor.

Bu strateji şu anlama geliyor: **Kaseti Gülen cemaatinden birilerinin üretmemiş olduğu bugün ortaya çıksa bile MHP Gülen cemaatine yüklenmeye devam edecek. Zira konu kaseti kimin kaydettiği ya da kaydetmediği değil sahillerde yükselişe geçen MHP oylarını nasıl koruyacağı ve hatta nasıl arttıracığıyla ilgili.**

KONDA araştırma şirketinin yöneticisi Bekir Ağrıdır'a görüşünü sordum. O da MHP'nin sahil şeridinde bir yükselişi olduğuna dikkat çekiyor ve geleneksel tabanının oylarıyla MHP'nin barajı geçemeyecek konumda olduğunu belirtiyor. Ağrıdır'a göre de **sahillerdeki huzursuz CHP oyları bu seferlik MHP'ye ödünç gidebilir ve MHP bu oylarla barajı geçebilir. Tam da bu nedenledir ki CHP'nin merkez karar yönetme kurulundan siyasetçiler Gülen cemaatine sahip çıkarken MHP Gülen cemaatine vuruyor.**

Sanırım MHP'lilerin seks kaseti tartışmasına ahlak tartışmasından farklı bir perspektiften baktığımızda gerçeğin ışığını yakalamak daha kolay olacak. Görüldüğü kadarıyla MHP lideri Bahçeli yardımcılarının seks kasetlerinden de bir post çıkarmayı hesaplıyor. İnsanın "Ey siyaset sen her şeye kadirsin" diyesi geliyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Bolu ve Karabük civarında yol kesecek

Emre Uslu- 17.05.2011

 PKK Bolu ve Karabük civarında yol kesecek 8 Mayıs günü Habertürk televizyonunda "Olduğu gibi" programına katılıp şunları söylemiştim: **"Tunceli, sanırım Şırnak, çok emin değilim ama Van merkezli çatışmalar olabilir. 2. Ordu Komutanlığı'nın direktiflerinin ötesinde bir anlam yüklenerek operasyonlar düzenliyor bazıları. Üst komutanlık emrine uyulmadan, yetkiler aşılarak, nokta operasyon yapılması gereken yerlerde arama-tarama operasyonları yapıldığı duyumları aldım. Buradaki operasyonlar doğrultusunda gelecek şehit haberleri ve PKK'lı ölümleri yoluyla gerilimin arttırılacak."**

Söylediğim çıktı maalesef ve tıpkı Kastamonu'da olanlar gibi bu bilgiyi de paylaştıktan birkaç gün sonra Şırnak'ta büyük bir operasyon yapıldı ve 12 PKK'lı öldürüldü. 12 PKK'lının öldürülmesinde de tuhaflıklar var. Yapılan açıklamada **"PKK'lılar birliğe sızma girişimi yapılırken çıkan çatışma sonrasinda öldürüldü"** deniyor. Bu açıklama kendi içinde tuhaf. Bir birliğe sızma harekâtı, ön hazırlığı olan bir harekâttir. Bu grubun hazırlık sırasında, yani henüz faaliyete başlamadan yakalanmış ve öldürülmüş olması bir ihtimal. Yoksa **hazırlığını tamamlamış ve sızma harekâtına başlayan bir grubun 12 üyesinin öldürüldüğü bir çatışmada karşı tarafın can kaybını bırakın, yaralı bile vermemesi izaha muhtaç bir durum.** Güneydoğu'da görev yapan yetkililer, mart ayında **Taraf**'ta yayımlanan bir habere dikkat çekiyor. Heron görüntülerine göre 19-20 Ocak 2011'de 12 kişilik bir PKK'lı grup Türkiye'ye sızıyor. Grup havadan 22 saat görüntüleniyor. Ancak Heron, yakıtının bitmesi üzerine merkeze geri dönüyor. Askerî yetkilinin iddiasına göre bu durumda görevlendirmeye bölgeye ikinci bir Heron gönderilmesi gerekirken, bu yapılmıyor.

Konuştüğüm yetkililer şu soruyu soruyor: 20 ocakta sınırdan sızan PKK'lılar açık şekilde görüldüğü halde müdahale edilmemişti. Şimdi ne değişti de sınırın öte tarafındaki PKK'lılar etkisiz hale getiriliyor? Ocak ayında geçişlerine göz yumulan PKK'lı grup Kastamonu'da eylem yapan grup mu?

Gerek Kastamonu, gerekse de Şırnak'ta olan ve hatta Tunceli ve Van'da olacaklar aslında senaryosu birkaç yıl önce yazılmış ama Ergenekon soruşturmaları nedeniyle sahneye konmamış bir oyunun parçaları. **Bu oyunun adı: AKP ve Gülen'i Bitirme Planı.** Oyunu siz de artık biliyorsunuz. Güneydoğu'da ve batıda aynı oranda gerilimi tırmandırarak BDP ve MHP'nin oylarını arttırmak. Zira bu oyunu yazarlar ve oynayanlar gerilimi tırmandırdıklarında BDP ve MHP'ye kayacak oyların AKP'den eksileceğini çok iyi biliyorlar. Bunu yaparkenki amaçları da AKP'nin Anayasa'yı değiştirecek bir oranda Meclis'e girmesini önlemek.

PKK Bolu ve Karabük civarında yol kesecek

Kastamonu operasyonundan sonra Şırnak'ta oyunun ikinci bölümü sahnelendi. Bu iki saldırının da olacağını önceden yazmış, söylemiş biri olarak şimdi oyunun üçüncü ve dördüncü bölümünü açıklayacağım. Bir tek umudum bu bilgiden sonra gereken önlemlerin alınması ve üçüncü ve dördüncü bölüm oynanmadan bu oyunun bozulması. Oyunun üçüncü bölümünde **PKK önemli hedeflere saldırılar yapacak. Saldırı olasılığı yüksek hedefler arasında Bolu ve/veya Karabük var. PKK bölge civarında otoyol/yol kesme biçiminde ses getirecek eylem yapacak.** Yol kesecek PKK'lılar yine Kastamonu'da eylemi yapan kişiler. Bu kişilerin eylemden sonra daha batıya yöneldiği ve batıda da özellikle gerilimi tırmandırıcı bir eylem olarak yol keseceği belirtiliyor.

Batıda yapılacak eylemin hazırlıkları Kastamonu'da yapılan eylemden hemen sonra başladı. Öncelikle Çorum'da köylülere teslim olan PKK'lı bu planın parçası olarak teslim oldu. Bu PKK'lı zaten ölümcül hasta olduğundan dolayı Kastamonu'dan doğuya doğru ilerledi ve Çorum'da teslim oldu. Verdiği bilgiler çerçevesinde de güvenlik birimlerini doğuya yönletmeyi hedefledi. Oysa Kastamonu eylemini yapanlar o teslim olduğunda çoktan daha batıya doğru ilerlemeye başlamıştı. Ayrıca **Kastamonu'da eylem yapan PKK'lı unsurların teçhizat ve eğitimlerinin üst düzeyde olduğu ve PKK'daki eğitimlerin ötesinde bir elin bu gruba değmiş olabileceği de belirtiliyor**. Bu grupla girilecek çatışmada kayıpların verileceği de ifade ediliyor. Bu bakımdan önümüzdeki günlerde Karabük-Bolu hattında PKK'lı unsurların eylemleri ve hatta otoyol kesme eylemleri olursa şaşırmayacağım. Bu kısım yazılan ama henüz sahneye konmamış oyunun üçüncü bölümü.

Bu senaryoya dikkat çeken yetkililer PKK'lı grubun hareketli olduğu Ilgaz ve Bolu dağları arasındaki güzergâhın Özel Kuvvetler'in eğitim alanı olduğuna dikkat çekiyor ve soruyor: "Özel Kuvvetler'in eğitim alanında aktif bir PKK'lı grubun Başbakan'a saldırması ve yol kesme planı yapması normal mi?"

"Peki, bilgileri gazetecilere kadar gelen bu saldırıları devlet bildiği halde neden engelleyemiyor" sorusunu yönelttiğimde verilen cevap çok net: "Bunları engelleyecek birimlerin içinde aktif bir grup özellikle Balyoz ve Ergenekon tutuklusunu komutanlara sahip çıkma biçimi olarak müdahaleyi geciktiriyor ve hatta müdahale edecek unsurları da yanlış yönlendiriyor." Buna örnek olarak Kastamonu'da Balyoz davasından tutuklanan komutanın yerine yeni komutan atanmasına, yani otorite boşluğu olmamasına rağmen, alttaki unsurlar işi ağırdan alarak "komutanlar tutuklandı güvenli zaafı oluştu" algısını yaygınlaştırmak istiyor iddiası mevcut.

Tesadüf mü?

Ocak ayında PKK'lılara müdahale edilmezken seçimler arifesinde operasyonların yoğunlaştığı Tunceli ve Şırnak'tan sorumlu komutanlar tanındı. **Tunceli'den sorumlu komutan 8. Kolordu Komutanı Korgeneral Galip Mendi. Mendi, Balyoz soruşturması kapsamında tutuklanan Mustafa Korkut Özarslan'ın yerine vekaleten atanandı. Mendi'yi kamuoyu, İlker Başbuğ döneminde Ergenekon sanıklarına Genelkurmay adına "insani ziyaret" yapan paşa olarak tanıdı. Mendi'nin Kıbrıs'ta görev yaptığı dönemde Susurluk benzeri işlere karıştığı iddiaları da gazetelere yansımıştı.**

Benzer şekilde Şırnak'ta da geçerli. **Son çatışmalarda öldürülen 12 PKK'lıya yönelik operasyonu da 23. Jandarma Tümen Komutanı Tümgeneral Mustafa Bakıcı yönetiyor. Mustafa Bakıcı'nın adı "AKP ve Gülen'i Bitirme Planı"nı hazırlayan ekip arasında geçiyor.** Eylem planının orijinalini savcılığa gönderen meçhul subay Mustafa Bakıcı hakkında şu iddiayı ileri sürmüştü: "Söz konusu gayri hukuki çalışmalar, TSK içerisinde cunta yapılanmasının kilit isimlerinden olan Org. Hasan Işsız'ın Genelkurmay 2. Başkanlığı döneminde hız kazanarak devam etmiştir. Org. Hasan Işsız'ın doğrudan netice alınabilecek bir eylem planı hazırlaması konusunda verdiği direktif gereği Korg. Mehmet Eröz ve Tümg. Mustafa Bakıcı'nın da katkılarıyla gerekli çalışmalar başlatılmış ve söz konusu eylem planı Alb. Dursun Çiçek tarafından hazırlanmıştır."

AKP'yi bitirme planı tıkr tıkr işliyor

Güneydoğu'da diğer bölgelerde "tarama" metoduyla eylemler yapılmazken Tunceli ve Şırnak'ta böylesi eylemlerin yapılması tesadüf mü? Üstelik aynı Şırnak'ta Heron'un görüntülemesine rağmen ocak ayında sınırı geçen PKK'lılara müdahale edilmezken seçim arifesinde bir kısmı da Irak sınırı içinde PKK'lıların öldürülmesinin

AKP'yi Bitirme Planı ile bir ilişkisi var mı? Bu soruları yönelttiğim bir güvenlik yetkilisi gülerek "Onlar eşlerine verilen topuk selamının zevkinden sarhoş olmuş ama 'Ankara Kriterleri' bildiğiniz gibi işletiliyor hem de aynı ekip tarafından" yorumunu yaptı.

Sanırım başka söze gere yok.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

K.Irak'a kuşkulu ziyaret

Emre Uslu- 19.05.2011

Şırnak'ta öldürülen PKK'lıların arkasından gerginlik devam ediyor. Gerginliğin kaynağına ilişkin değişik görüşler mevcut. Burada her iki taraf için de kuşkular var. 12 Mayıs 2011 tarihinde Yekmal üs bölgesine değişik yerlerden taciz ateşi açılmış. Üst bölgelerinden havanlarla karşılık verilmiş. Bunun üzerine PKK'lıların daha önce hiç rastlanmadığı şekilde geriye kaçtığı ifade ediliyor. Üst bölgelerine tam teçhizatlı gelen grubun çatışmayı sürdürmeden geri dönmesi normalde söz konusu değildir. Daha sonra PKK'lıların muhtemel kaçış istikametlerine kobra helikopterlerle ve komando bölüğü müdahalede bulunmuş. Ertesi günkü arazi taraması sonucu 5 PKK'lı Kuzey Irak tarafında ölü bulunmuş. 14 Mayıs'ta yapılan arazi taramasında da 7 PKK'lı silahıyla beraber ölü bulunmuş.

Edindiğim bilgilere göre evet gerçekten PKK'lı grup Bolu'dan giden komando tugayına sızma girişiminde bulunmuş. Bunun karşılığında da 6 kişilik kayıp vermiş. Burada PKK'nın ilan ettiği eylemsizliğe rağmen bu grubun hem tecrübesiz gençlerden oluşması, hem de çok tecrübeli bir birliğe saldırması kuşku yaratıyor. Bu grup örgütün kendi ilan ettiği Eylemsizliğe rağmen neden sızma girişiminde bulundu? Bu da PKK içindeki kontrolsüz gruplardan biri miydi? Sorularını akıllara getiriyor.

Güvenlik birimlerinin yaptığı değerlendirmeye göre bu güne kadar karşılaşılmış olağan bir durum değil bu. Öncelikle PKK'lıların bu kadar basit bir şekilde kayıp vermesini güvenlik birimleri tuhaf buluyor. Ölenlerin de PKK içinde çok tecrübesiz ve genç kişilerden oluşması 12 PKK'lı birileri tarafından bilerek kurban mı verildi görüşünü akıllara getiriyor. Konuştuğum güvenlik yetkilileri başka bir iddiayı gündeme getirdi. "Şemdin Sakık, geçmişte PKK'nın şehir merkezlerinde cenaze törenlerine ihtiyaç duyduğu zamanlarda 8-10 kişilik acemi PKK'lılardan oluşan grupları bilerek TSK'nın yok edeceğini hesapladığı bölgelere gönderdiğini yazmıştı." diyor ve bu acemilerin Şırnak'ta komando tugayına eylemsizlik kararına rağmen neden sızmaya çalıştığını sorguluyorlar.

Buraya kadar aslında tüm olanlar tuhaf ama bölgenin koşullarında nispeten anlaşılabilir bir durum. Asıl anlaşılmasın olan durum şu: PKK'lılar öldürüldükten sonra o cesetler neden alınmadı? Cesetlerin üzerindeki silahlar, telsizler ve diğer bilumum eşyaya el konmuş ancak cesetler arazide bırakılmış. Bölgedeki korucular güvenlik birimlerine başvurup bunları gidip alalım demesine ve Vali'nin açık talimatına rağmen General Mustafa Bakıcı'nın PKK'lı cesetlerinin toplatılmasına izin vermemesi. Bu Şırnak'ta gerilimin tırmanmasının ana nedeni. Hatta Emniyet birimlerinin askerlere "bu cesetleri toplayalım bakın PKK'lılar gider bunlara kimyasal ilaçlar verir sonra Türkiye kimyasal silah kullanıyor diye dünyayı ayağa kaldırır, cesetleri yakar PKK'lıları yakttılar diye propaganda yaparlar" şeklinde uyarılar yaptıkları buna rağmen cesetlerin alınmadığı ifade ediliyor.

İlginc bir bilgi daha geliyor. Şırnak'taki olay gerçekleşmeden bir hafta kadar önce Tumgeneral Mustafa Bakıcı çevresindekiler bile haber vermeden Kuzey Irak'a gittiği iddia ediliyor. Bu derece yüksek rütbeli

bir subayın teklifsiz bir şekilde Kuzey Irak'a gitmesi ve bunu gizli tutması tam anlamıyla bir sır. Bakıcı Özel Kuvvetler'den gelen bir subay. İddia doğruysa bir ihtimal Kuzey Irak'ta konuşlu Türk birliklerini ziyarete gitmiş olabilir ama bu gidişin zamanlaması ve biçimi değişik komplo teorilerini beraberinde getiriyor.

Bu arada Şırnak'ta ceset krizi yaşanırken 2. Ordu komutanının da Şırnak'a geldiği ve olaylara el koyduğu ifade ediliyor. Konuştuğum yetkililer 2. Ordu komutanının Şırnak'ta olmasını olayların çığırından çıkmasını önlemek amacıyla açıklıyor.

Hedef 24 mayıstaki AKP mitinginde Başbakanı yuhalatmak...

General Mustafa Bakıcı'nın cesetler alınmayınca sınırı geçen 1000 kişiyi bu cesetleri alıp gelirken tutuklayın emri verdiği valinin araya girmesiyle bu emirden vazgeçildiği ifade ediliyor. Yine bu kargaşa zamanında aralarında Hasip Kaplan'ın da bulunduğu kalabalığın üzerine ateş açıldığı bilgisi var.

Daha da garibi **Mustafa Bakıcı'nın normal prosedürü işletip cenazeleri adli tıp uzmanının bulunduğu Diyarbakır veya Malatya'ya göndermek yerine Şırnak'a getirtmesi.** Cumhuriyet Başsavcısı cesetlerin otopsi yapılmak üzere Diyarbakır'a gönderilmesi için askeri helikopter istiyor ancak Bakıcı helikopter veremeyeceğini söyleyip cenazeleri Şırnak'a göndertiyor. Bütün bu tuhaflikları bölgede konuştuğum yetkililer tek kelimeyle "provokasyon" olarak tanımlıyor. 24 Mayıs'ta planlanan AKP seçim mitingi öncesinde Başbakan'ın yuhalatılıp bir karşı dalga yaratılması istendiği ifade ediliyor. Konuştuğum emniyet yetkilileri Şırnak'ta hayatın normale dönmeye başladığını ama bugün de yeni bir ceset skandalıyla ortalığın gerildiğini anlattılar. İddialara göre Şırnak'a 8 PKK'lının cesedinin getirildiği söylenmiş. Bugün ise 7 PKK'lının olduğu ifade edilmiş. Doğal olarak cenaze sahipleri de kayıp cesedin nerede olduğunu soracak ve yine gerginlik çıkacak değerlendirmesinde bulunuyor. Bütün bunların amacının da 24 Mayıs'ta Başbakan'ın yuhalatılması olduğu iddia ediliyor.

Silopi şehitlerinde tuhafliklar...

Şırnak'ta olan tuhafliklar bununla da bitmiyor. Silopi'de şehit edilen polislerle ilgili değişik ihmal iddiaları var. Bunlardan ilki polis evinin arkasında görevlendirilen yaya devriyesi polis nöbetçileri. Aydınlatma, kamera gibi temel güvenlik önlemlerinin dahi alınmadığı polis evinin arkasına iki yaya devriyesinin -ki bunlardan biri telsizli sadece biri uzun namlulu silahlı- görevlendirilmesinin en hafif anlamıyla bir ihmal olduğu ifade ediliyor. Edindiğim bilgilere göre bu görevlendirmeler 5 Mayıs tarihinde başlatılmış. Yani memurlar şehit edildikten sadece 6 gün önce. Bu görevlendirmenin gerekçesi ise alınan istihbarat nedeniyle emniyet binalarının güvenliğini arttırmak. Ancak polislik mesleği açısından o polislerin doğrudan hedef olacağı değerlendirilmeliydi dedi bir yerel yetkili. Ayrıca yine 5 Mayıs tarihinde çatıda bulunan nöbetçilerin görevlerine son verilmiş. Bu görev polis evinin arkasına kaydırılmış. Bunun nedenini sorduğumda "normalde çatı görevleri gündüzleri oluyor. Gece karanlığında çatı görevlerinin çok anlamı olmadığından o görevliler aşağıya indirilmiş olabilir" gibi bir açıklama yapılıyor ama bir yandan güvenliği arttırayım derken diğer yandan azaltmak en hafif deyişle bir ihmal akıllara getiriyor. Eğer çatı görevlileri oradan indirilmemiş olsaydı kaçan saldırganların yakalanabileceği de ifade ediliyor.

Ayrıca o polislerin de çelik yeleklerini uyarılara rağmen giymedikleri ve hatta olaydan önce yapılan telsiz anonsunda açıkça emredilmesine rağmen emirleri ciddiye almadıkları da görülüyor. Zira emirde silahlar ateşlemeye hazır vaziyette bulundurulmalı denmesine rağmen şehit olan nöbetçinin G-3 marka silahına merminin dahi sürülü olmadığı belirtiliyor.

Aslında bütün bu sürecin zeminini hazırlayan sürecin Şırnak Emniyet müdürünün -iyi niyetle dahi olsa- halkla ilişkileri arttırmak amacıyla sokaklardan zırhlı araçları çekirme emriyle başladığı ifade ediliyor. Müdürün bütün güvenlik uyarılarına rağmen zırhlıları çektiği, polisin görünürlüğünü arttırdığı bunun da polisleri hedef yaptığı ifade ediliyor. Bütün bu nedenlerle Silopi olayında hem yönetim hem de bireysel ihmaller zincirinin Silopi'de can aldı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneydoğu'da askeri vesayet nasıl sürdürülüyor

Emre Uslu- 21.05.2011

Şırnak'ta olan olaylar güneydoğuda sürmekte olan askeri vesayeti bir kez daha gözler önüne serdi. Şırnak valisinin talimatına rağmen 23. Tümen komutanı hem PKK'lıların cenazelerini Malatya'ya göndermek için gereken helikopteri vermedi hem de cenazelerin askerler tarafından alınmasına izin vermeyerek Şırnak'ta gerilimin tırmanmasına neden oldu. Bir ilin en yüksek mülki amiri vali iken neticede o ildeki en yüksek askeri yetkili nasıl amirinin emrini dinlemez? Vali emrini dinlemeyen askere istese ve ısrar etse bile bir yaptırım uygulayabilir mi?

Şırnak'ta meydana gelen olayların ertesinde sanırım sistemi sorgulamak için sorulması gereken en kritik sorular bunlar. Baştan yukarıdaki soruların cevabını vereyim. Mevcut yapı içerisinde terörle mücadele bakımından Vali istese de emrini dinlemeyen komutana hukuken hiçbir şey yapamaz. Zira terörle mücadeleden sorumlu Bölge komutanları valilere hukuken veya idari olarak bağlı değiller.

Sistem şu şekilde çalışıyor. Normalde illerde İl Jandarma komutanı ve Emniyet Müdürü valinin altında görev yapan iki en önemli kişidir. Bu kişiler işleri itibariyle valiye doğrudan bağlı bulunduklarından dolayı Vali'nin dediğini yapmak zorundalar. Yapmazlarsa valinin hukuken bu kişiler hakkında işlem yapabilir. Ancak Güneydoğuda -belki de valileri dolayısıyla sivilleri devreden çıkarmak için- farklı bir yapı oluşturulmuş durumda. Bölgede terörle mücadele "bölge komutanlıkları" aracılığıyla sürdürülüyor. Temelde bölgeden sorumlu 2. Ordu Komutanlığı. 2. Ordu terörle mücadelenin koordinasyonundan da sorumlu. Ancak Tunceli, Elazığ, Erzincan gibi terörle mücadele açısından kritik illeri ise 3. Ordu komutanlığına bağlı.

Terörle mücadele için OHAL zamanında oluşturulan İç Güvenlik Tugayları Taburları'nın durumu ise hukuken çok karışık. Yaptığım araştırmalardan anladığım kadarıyla İç güvenlik tugaylarının Asayiş komutanlıklarına bağlı olduğu ve Vali ile operasyon anlamında bir hiyerarşik ilişkilerinin olmadığı görülüyor. Bunun yanında bölgede bulunan Jandarma Komando tugayları da terörle mücadelede operasyonlara katılırken İç Güvenlik Tugaylarının başında bulunan komutanların emrine veriliyor. Böylece teknik olarak Valinin emrinden çıkmış oluyor.

Örneğin Silopi de 23 ncü İç Güvenlik Piyade Tugay Komutanlığı var. Bu bölgede operasyon yapıldığında ki o bölgedeki Jandarma komando tugayları da iç güvenlik birimlerinin altına veriliyor. Yine hukuksal olarak bir "operasyon" ne zaman başlar ve ne zaman sonuçlanır bunun da çerçevesi iyi çizilmemiş. Örneğin operasyon için istihbarat toplamak bu sırada çatışmaya girmek hukuksal olarak nereye oturuyor. Çatışmanın hukuksal çerçevesini ne çiziyor? Yine bir operasyon ne zaman biter sorusu da Şırnak olayında açığa çıktı. Örneğin öldürülen PKK'lılardan sonra orada bırakılan cesetlerin toplanması kimin sorumluluğunda. Operasyonu yapan komutanlığın sorumluluğunda mı yoksa asayiş sağlandığına göre sorumluluk valiye mi geçiyor? Bütün bu soruların aslında hukuksal olarak tanımlanmış net çerçevesi çizilmemiş. OHAL döneminde var olan OHAL yasası bu çerçeveyi kısmen çiziyordu. OHAL kaldırıldıktan sonra ortada tam anlamıyla bir hukuksal boşluk mevcut. Bu nedenle de iç güvenlik taburunun komutanı operasyon açısından kendi işini yapıyor arkasından

çıkacak sosyal ve siyasal kaosu düzeltmek valiye kalıyor. Vali doğal olarak konunun her boyutunu düşünürken iç güvenlik ünitelerinin komutanları operasyonunu yapıp arkasında bıraktığı yıkıntıya bakmıyor bile. Bir kaos ve kargaşaya neden olmuş olsa bile güvenlik hukuku bakımından sorumluluğu da yok.

Bu durum sistem içinde alternatif bir sistemin de doğmasına neden olmuş durumda. Örneğin Tunceli’de bulunan komando tugayı 8. Kolordu komutanlığına bağlı. 8. Kolordu da 3. Orduya. Aynı şekilde Şırnak 7. Kolordu o da ikinci orduya bağlı. Bu sistem içerisinde ne valinin ne de il jandarma komutanının operasyonlara müdahale etme şansı yok. Operasyonda yetkileri olanların siyasi sorumlulukları yok, siyasi sorumlulukları olanların yetkileri yok. Hatta hukuksal olarak ülkenin iç güvenliğinden sorumlu olan içişleri bakanlığının bile operasyonlara yön vermek ve değerlendirmek bakımından yetkisi yok. Bu nedenle de operasyonlar başarılı olsun ya da olmasın siyasi sorumluluklar hükümetlere yüklenmiş durumda. Oysa hükümetlerin mevcut yasalar çerçevesinde teknik olarak yapabilecekleri bir şey yok.

Bu yapı ülke demokrasisi için öylesine kırılgan bir yapı ki, kritik bölgelerdeki kritik komutanlıklara gelen kişiler siyasi dengeleri de ülkenin geleceğini de riske atabilecek bir yapıya hükmedebiliyorlar. Hem de hukuksal sorumlulukları yok. Bu ülkenin seçilmiş başbakanının önünde ayağa kalkmayan komutanlar, cumhurbaşkanına “cumhurbaşkanım” diyemeyen komutanları sayısız da azımsanamayacak kadar çok. Son olaylara bir de bu çerçeveden bakınca ülkenin sisteminin ne kadar kırılgan olduğu daha net görülüyor.

Ancak bu durum hükümetleri sorumluluktan kurtarmaz. Özellikle Şırnak’ta olan olayların öncesinde o bölgede görevli emniyet ve jandarma yetkililerinin bu durumu İçişleri bakanına ilettikleri göz önünde bulundurulursa, 9 yıllık iktidarında AKP hükümetinin bu kargaşayı giderecek adımları atmaması nedeniyle iş bu noktaya geldi. Yani iş “ne yani terörist saldırırken askerim karşılık vermeyecek mi” yaklaşımından daha büyük ve yapısal bir sorun. Tam bir askeri vesayet sistemi mevcut. Umarım siyasi sorumlular bu durumun farkındadır...

Not: Edindiğim teyide muhtaç ilk bilgilere göre öldürülen 12 PKK’lıdan üçünün yakın mesafeden ve enselerinden vurulduğu iddia ediliyor. Bilgi yanlış olabilir ama iddianın kendisi bile vahim. Bir iddiaya göre en azından kayıp cesedin otopsiye verilmeme nedeni de bu. Otopsi raporlarına ulaşmaya çalışıyorum. Bulursam buradan okursunuz.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beni hangi PKK tehdit ediyor

Emre Uslu- 26.05.2011

Akşam gazetesinin manşetten duyurduğu haberde PKK’nın beni öldürmek üzere gönderdiği militanın yakalandığı bilgisi var. Doğrusu, kendi katilim hakkında yazı yazmak tuhaf bir duygu ama **PKK’nın beni hedef alması olayı başlı başına tuhaf bir durum**. Burada temel soru şu: **PKK beni neden hedef yaptı? Ya da hangi PKK?** PKK’nın bana yönelik tehdidi yeni değil. Geçen iki aylık dönem içerisinde Abdullah Öcalan benim adımı kullanarak, kendisinin “idam” edilerek ortadan kaldırılacağını ve benim de kendisinin “idam”ını istediğimi iddia etmişti. Bu baştan sonra yalan yanlış değerlendirme üzerine ben de yazı yazıp cevap vermiştim. Bunun ertesinde Öcalan orada da durmadı kendisini ortadan kaldıracak yapının “gizli NATO” olduğunu benim de bu yapının parçası olduğumu ima etti.

Bu dil ve bu kafa tam anlamıyla bir Doğu Perinçek ve Yalçın Küçük kafasıydı. Doğrusu çok ciddiye almamıştım ama Emniyet’ten aranıp koruma tahsis edince durumun ciddi olduğunu anladım. Bunun üstüne Öcalan’ın

avukatlarıyla irtibata geçtim. Avukatlardan Mehdi Öztüzün ve Avukat Mahmut Alınak ile konuyu konuştum. Önce Öztüzün bana Öcalan'ın beni tehdit etmediğini açıklayıp ortada bir yanlış anlaşılma olduğunu ifade etti. Daha sonra bir televizyon programında karşılaştığım Avukat Mahmut Alınak'tan özellikle sordum Öcalan'ın beni neden tehdit ettiğini. Kürt sorununa liberal perspektiften bakan benim **Öcalan ve PKK tarafından tehdit edilmem anlamsızdı** çünkü. Bana göre **ya Öcalan yanlış bilgilendiriliyor ya da Öcalan da benim yazılarımla rahatsız ettiğim Ergenekon çevreleriyle ortak hareket ediyordu.**

Alınak benimle görüştüktan sonra İmralı'ya gitti ve benim adımın neden Öcalan tarafından dile getirildiğini sordu. Alınak'tan edindiğim bilgilere göre **Öcalan benim adımın o avukat görüşmelerine yanlışlıkla girdiğini, bir yanlış anlaşılma olduğunu belirtti.** Alınak, bu yanlış anlaşılmanın avukat görüşmeleri yayınlandığında adım verilerek düzeltileceğini de belirtti. Ancak o görüşmelere ilişkin bilgiler yayınlandığında benim adım yoktu ve düzeltme de yapılmamıştı. Alınak da bu duruma şaşırdı ve bunu bir şekliyle kamuoyuna açıklayacağını belirtti.

Daha da ötesi **Öcalan'ın avukatlarıyla başkaları da görüşüp benim PKK tarafından neden tehdit edildiğimi öğrenmeye çalıştılar. Onlar da ortada bir yanlış anlaşılmanın olduğunu ve Öcalan'ın bu durumu düzelttiğini ifade ettiler.**

Bu durumda en azından bir avukat görüşmesinde, benim adım verilerek hedef olmadığım belirtiliyor ve o görüşmelerin ham hali örgüte ulaşmış olmalı. Buna rağmen, **bir PKK'ının beni öldürmek üzere peşime takılması ve 15 hazirandan sonra beni öldürmeye çalışması açıkça Öcalan'a rağmen alınan bir tutum.** Bu da benim uzun süredir yazdığım "kontROLSÜZ PKK grupları kaos yaratmak istiyor" argümanımı yeniden doğruluyor. **İsteyen Mahmut Alınak'tan da, devlet kayıtlarından da bakabilir. Öcalan benim adıma vermenin bir yanlış anlaşılma sonucu olduğunu açıkça ifade etmiş.** Üstelik bir saatlik görüşmenin beş dakikasında benim neden tehdit edildiğim konuşulmuş. Bu yalın gerçeğe rağmen, PKK halen benim peşime adam takıyorsa burada bir tuhafılık var demektir.

Odatv hedef gösterdi PKK öldürmek istedi

Bana göre durum açık. **Deşifre ettiğim "derin PKK-derin devlet" ilişkisi birilerini bir hayli rahatsız etti ve bu yapı Öcalan'ın talebine rağmen beni ve diğer ismi geçenleri öldürerek kaos yaratmak istiyor.** Bu noktada, *Odatv* adlı karanlık odakların mızrak uçluğunu yapan internet sitesinin konumu oldukça ilginç. Sahibi ve yöneticileri Ergenekon'dan tutuklu bulunan bu site PKK'lı militanın verdiği bütün isimleri hedef göstermişti. **Odatv sadece kamuoyunca bilinen ben ve Önder Aytaç'ı değil o militanın adını verdiği diğer isimleri de hedef göstermişti.** Kamuoyunca hiç tanınmayan özellikle iki Emniyet'çinin *Odatv*'den hedef gösterilip PKK tarafından öldürülmek istenmesi de tesadüf olabilir mi? Daha da önemlisi hedef gösterilen Emniyetçilerden birinin terörle mücadele ile yakından uzaktan alakası yok. Emniyet'teki tek sorumluluğu kurum içi eğitim. Buna rağmen *Odatv* tarafından hedef gösterilmiş bu kişilerin PKK tarafından hem de Öcalan'a rağmen öldürülmek istenmesi normal mi? *Odatv* "gazetecilik" adı altında arabamın markasını yayınladı ve beni plakasını yayınlamakla tehdit etti. Şimdi şunu merak ediyorum. Arabamın plakasını da PKK'ya *Odatv* mi verdi? Zira **daha önce yazdığım yazılarda Odatv'nin bir Ergenekon terminali olduğunu ortaya çıkarmıştım.**

Benim baktığım yerden durum çok net görünüyor. Ben Kastamonu olayından önce, ve daha önceki yazılarımda da birçok defa **PKK içinde bir bölünme olduğunu ve bu bölünmede bir grubun Ankara'da derin yerlerle irtibatı olduğunu ifade ediyorum.** Bunu değişik zamanlarda Karayılan da zımnen doğruladı. **Ergenekon sanığı Albay Levent Bektaş da "PKK kamplarında peynir, süt sattık" diyerek bu ilişkinin derinliğine**

ilişkin ipuçları verdi. Dün *Sabah* gazetesi isim, tarih ve yer vererek PKK-Ergenekon ilişkisini deşifre etti. Ben bundan önceki yazdığım bir yazıda Şırnak'ta olaylar olmadan önce helikopterle Kuzey Irak'a geçtiği iddia edilen Mustafa Bakıcı'nın nereye gittiğini sordum; henüz resmî bir cevap gelmedi. Ama gayrı resmî cevabı PKK militanı bizi öldürmek üzere geldiği İstanbul'da yakalanınca öğrendik.

PKK ve özellikle Ergenekon çevrelerinin bu yazılarımdan rahatsız olduğu görülüyor. Nitekim **Fırat Haber Ajansı dün yayına verdiği bir analizinde adımı vererek PKK-Ergenekon ilişkisini deşifre etmemden duydukları rahatsızlığı belli etmişti.** Aynı paralelde *Odatv*'nin sahibi Soner Yalçın'a yakın duran gazeteci Serdar Akinan'ın satır arası mesajları çok önemli. Akinan, son bir hafta içinde Kandil'e gidip Karayılan ile saatler süren söyleşi yaptı ama nedense saatler süren konuşmanın ancak 15 dakikalık bölümü sayılabilecek bir kısmı yayımlandı gazetede. Bu da ayrıca ilginç. Benim tehdit edilmem ile ilgili Akinan'ın "15 Haziran'ın kodları" başlıklı yazısında bir bölüm var ki çok kritik. Şöyle yazmış Akinan: "15 Haziran tarihinden sonra tahmin dahi edilemeyecek şiddette bir saldırı başlatmanın hazırlığındalar. Kandil, 'Bugüne kadar alışıldık yönetmelerin dışında bir saldırı olacak' diyor. Bundan ne anlarsınız? Şimdilik özenle kısıp sesle söylemeye çalıştıkları bu vurgu beni gerçekten endişelendiriyor. Başbakan'ın 12 Haziran gecesi 2. Balkon konuşmasına umut bağlayanların umudunu yürekten paylaşanlardanım. Fakat gerçeklik inanın bu değil. 'Kandil içinde derin bir PKK var ve bunlar Ergenekon'la temas halinde...' iddiasını tedavüle sokanlara ne söylenebilir bilemiyorum. PKK'nın sicili ortada..."

Bir yanda Öcalan yanlışlık oldu diye avukatıyla haber yolluyor öbür yandan Odatv hedef gösteriyor PKK peşimize adam yolluyor. *Odatv*'ye yakın bir yazar da "15 Haziran'ın kodları"nı çözüp "'Kandil içinde derin bir PKK var ve bunlar Ergenekon'la temas halinde...' iddiasını tedavüle sokanlara ne söylenebilir bilemiyorum. PKK'nın sicili ortada..." diyerek uyarıyor. **Bu nasıl bir ilişki? Bu tehdit hangi PKK'nın tehdidi?**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hrant'a yapılan bana yapılıyor

Emre Uslu- 27.05.2011

Akşam gazetesi iki gündür benim PKK'nın hedefi olduğumu yazıyor. *Akşam* gazetesi beni bir istihbaratçı olarak tanımlayıp "Kimi kalemi, kimi aktif göreviyle PKK'nın şehir için bel bağladığı KCK'ya vurulan darbeye rol oynadı" diye yazmış. Bir de uzman uydurup görüş almış: "Uzmanlar, bu isimlerin hedef seçilmesinde PKK'nın eylemsizlik sürecinde sigorta gibi gördüğü KCK'yı deşifre edip kilit isimlerin cezaevine girmelerine neden olmalarına bağlıyor."

Bu yazının anlamı şu: Emniyet uzmanları da KCK yapılanmasındaki kilit isimlerin tutuklanmasında benim rolüm olduğunu kabul ediyor. İş uzman görüşü olunca tabii ki, PKK'ya, "Bakın, KCK'nın kilit isimlerinin tutuklanmasında bu kişiler rol oynadı dolayısıyla icabına bakın" mesajı veriliyor. Peki, bu bilgiler doğru mu? Elbette hayır, alçakça bir yalan bu. Üstelik sadece ben değil orada ismi geçen kişilerden Diyarbakır Emniyet Müdürü hariç diğerlerinin hiçbirinin KCK operasyonunda kilit rolü yok. Örneğin Fatih Balci, Emniyet'in Eğitim Daire Başkanlığı'nda *Polis Dergisi*'ni çıkaran bir kişi. Ne terör eğitimi verir ne de terörle mücadelede bir rolü vardır. Yine Samih Teymur Pasaport Şube gibi geri hizmet kabul edilen bürolardan sorumludur ve KCK

operasyonları ile uzaktan yakından ilgisi yoktur. Önder Aytaç'ı zaten hepiniz bilirsiniz. Polisle bütün bağı Polis Akademisi Başkanlığı'nda hoca olmaktan ibarettir.

Zaten *Akşam* gazetesinin fotoğraflarımızı basıp üzerine numaralar yerleştirmesi de işin KCK operasyonu ile ilgili olmadığını gösteriyor. Eğer böyle olsaydı benim o listede 1 numara olmamam gerekirdi. KCK operasyonunu yapan Diyarbakır Emniyet Müdürü'nün numara sırası en azından benden önce olmalıydı. Oysa *Akşam* gazetesi benim ismimim üstüne 1 numara işareti koymuş. Peki, beni öldürmek isteyen PKK'nın listesinde 1 numara mıyım ben? Elbette orada da 1 numara değilim. En azından 2 numarayım. İsmail Küçükkaya ve *Akşam* gazetesi beni neden 1 numara yazmışlar belli değil. Bu soruya izahat getiremiyorlar.

Akşam gazetesi benim KCK operasyonunda kritik rol oynadığımı iddia ediyor ama yazdığım yazıyı bile okumamış. Oysa ben 26 Aralık 2009 tarihinde "KCK: Açılım'ı tufaya düşürme operasyonu" diye yazdım. Öncelikle KCK'nın bir illegal örgüt olduğunu hep yazdım. Üstelik bunun illegal bir örgüt olduğunu sadece ben değil bizzat Abdullah Öcalan söylüyor. Bu örgütün Yürütme Kurulu başkanlığını da Murat Karayılan yapıyor. İsterseniz o yazımdan bir alıntı yapayım.

"KCK, Abdullah Öcalan tarafından post-PKK dönemi için hazırlanmış bir örgüt. KCK'ya yapılan son operasyonları destekleyen güvenlik analistlerinin temel bir bakış açısı var: Derin devlet ile irtibatlı Sabri OK'un yönetimindeki KCK'nın varlığı, derin devletin Açılım sürecini baltalamasına imkân tanıyor ve risk oluşturuyor. Açılımda ilerleme sağlandığında, KCK devreye sokularak süreç baltalanıyor. Dolayısıyla KCK'nın bitirilmesi Açılım sürecinin sağlıklı ilerlemesiyle doğrudan ilgili.

Sabri OK'un derin devlet yapılanmasıyla Bursa Cezaevi'nden başlayan ilişkisinin olduğunu, 1997 yılında 28 Şubatçıların Sabri OK üzerinden Öcalan'a haber gönderdiğini, Sabri OK'un Öcalan ve derin devlet arasında ulaklık yapan bir kişi olduğunu ilk yazarlardan biriyim. **Ancak bu durum KCK'ya en azınsan şu konjonktürde operasyon yapılmasını haklı kılmıyor.**

Son KCK operasyonları aslında son iki yıldır hazırlıkları yapılan çalışmaların bir sonucu. **Bu canlı bir süreç ve zaman zaman bu yapılanmaya yönelik operasyonlar yapılacak ve yapılmalı da.** Ancak son operasyonun zamanlaması dikkat çekiyor. ...**Ayrıca, önceki operasyonların aksine, bu seferki KCK operasyonları beklenen bir KCK eylemini önlemek için yapılmadı.** Sadece ellerindeki mevcut delilleri savcılarının önüne koyarak, bir anlamda kaba dosyaların temizlenmesi için yapılan bir operasyondur son KCK operasyonu. ...**KCK operasyonlarını başlatan motivasyon her ne olursa olsun sonuç Açılım'a vurulmuş bir darbedir. Sonuçları açısından bakıldığında KCK operasyonlarından zararlı çıkan Açılım süreci olmuştur. Bu süreçten kârlı çıkanlar ise, gündemin kayması nedeniyle, adları çetelerle anılan Emniyet Genel Müdür yardımcıları ile Arınç suikastı iddialarına komik bir açıklama yapan TSK yönetimi olmuştur. Son KCK operasyonu, Açılım, hükümetin bürokratlarınca silkelendi. Geriye 'meyveleri' toplamak kalıyor. Bürokrat için sorun çözmek önemli değildir. O, zor kaptığı koltuğunu nasıl muhafaza edeceğinin hesabını yapar. Gücünü de bu prensibe göre kullanır. Tam da bu nedenle 'Açılım süreci bürokrata güvenilir olarak götürülemez' değerlendirmesinde bulunmuştum. Bu arada belirtmeliyim ki Emniyet teşkilatının hemen büyük çoğunluğu KCK operasyonlarının yapılması gerektiğini hatta geç kalındığını belirtiyor. Ancak onlar, doğal olarak, süreci polis gözüyle okuyor. Bu noktada siyasi iradenin de –belki de yönlendirilerek- sürece polis gözüyle bakması, Açılım sürecini tıkamıştır. Ülkeye ve hükümete geçmiş olsun..."**

KCK operasyonunda yazdıklarım bunlarken *Akşam* gazetesinin bunları görmeyip beni hedef listesinin 1. sırasına koymasının bir nedeni olmalı. Ben o nedenin ne olduğunu açıkçası bilmiyorum. *Akşam*'da görüştüğüm

İsmail Küçükkaya da diğer iki editör de tatmin edici bir açıklama getiremiyorlar. Bu haberde bir dönem "bu iş Kanla çözülür" yazan ulusalcı Serdar Akinan'ın birden bire Kandil'e gidip Murat Karayılan'ın sözcüsü gibi konuşmasının bir rolü var mıdır merak ediyorum. Küçükkaya Akinan'ın yazı işlerine brifing verdiğini söylüyor. Akinan'da 15 haziran sonrasında PKK eski PKK gibi saldırmayacak diye sopa gösteriyor. O halde KCK operasyonları ile hiçbir ilişkim olmadığı halde beni bununla ilişkili gösteren *Akşam*'ın Ergenekon çevrelerinin yönlendirmesi ile bu haberi yapıp yapmadığından emin olamıyorum. Zira bu haberde hedef gösterilenlerin tek ortak noktası var Serdar Akinan'ın da yakın olduğu *Odatv* tarafından hedef gösterilmiş olmak. *Akşam*'da görüştüğüm Küçükkaya ve diğer iki editör de adlarının Ergenekon ile yan yana anılmasından yakınıyorlar. Hoş Ergenekoncu ve *Odatv*'nin bütün kadrolarını muhafaza edip bir yandan da Ergenekoncu yayınlara geçit vermediklerini iddia ediyorlar. Hiç inanansım gelmiyor ama onların en azından kasten değil ama Ergenekoncu bir yapının yanılması ile bu haberi yaptığını düşünmek istiyorum. Yapılmaya çalışılan açık. *Hürriyet* ve Ergenekoncu medyanın Hrant Dink'e yaptığını *Akşam* bana ve diğer dört isme yapıyor. Yaptıkları havayı zehirleyip Kürt Ogün Samastları üzerimize salmak.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan'ın uçağında Ergenekon var mı

Emre Uslu- 28.05.2011

Başbakan Erdoğan benim somut örnekleriyle gösterdiğim Silivri-Kandil arasındaki hattı seçmenlerine anlatıyor. Doğrusu bu tehlikeli hattın kamuoyuna deşifre edilmesinin demokrasimiz açısından çok kritik olduğunun farkındayım. Ancak Başbakan bu hattı deşifre ederken bu hattın bir ucunun da zaman zaman kendi uçağına uzandığının farkına varması gerekiyor.

İddianamelerde de görüldüğü gibi Ergenekon çevresinin, muhtemelen odalarında çektikleri kasetlerle devşirdikleri *Akşam* gazetesi, Ergenekon çevrelerinin operasyon çocukları ile doluydu bir zamanlar.

Ergenekon operasyonları başladıktan sonra bu gazete konjonktüre uygun görünsün diye başına İsmail Küçükkaya'yı getirdi. Küçükkaya doğrusu Ankara'da AKP ile kurduğu taktik samimiyeti iyi değerlendirdi ve patronu ile AKP'nin arasını iyi tutacağı mesajlarını veriyor hep. Bizdeki iktidar-medya ilişkileri açısından bakıldığında buraya kadarki durum tuhaf ama olağan.

Ancak burada olağan olmayan, "Küçükkaya, AKP'ye yakın durmasını sadece patronu için mi kullanıyor sorusu. **Ankara kulislerini iyi bilen Küçükkaya'yı yakından tanıyan çevreler Küçükkaya'nın ilişkilerinin sıradan ilişkiler olmadığını anlatır.** Zaten Küçükkaya da Ergenekon soruşturmaları çerçevesinde adı geçenler dışında hiçbir Ergenekoncu gazeteciyi gazetesinden uzaklaştırmadı. ***Akşam* en azından benim takibe aldığım 2009 yılından bu yana *Odatv*'de servise konulan haberlerin ekseriyet çoğunluğunun merkez medyaya dağıtım üssü olarak kullanıldı.** Küçükkaya kendisini AKP'ye yakın çevrelere Ergenekon ile mücadele ediyorum diye anlatıyor ama rakamlar da ortada. Ergenekon'un derin hücreleri halen *Akşam*'ın köşelerinden taktik atışlar yapıyor. Örneğin *Odatv*'nin iki kaleşoru burada operatif yazılar yazıyor ve elbette hedefte AKP var. Ancak öbür taraftan İsmail Küçükkaya da Başbakan'ın uçağından inmiyor. Başbakan isterse Küçükkaya ve operasyon yüzü hakkındaki bilgilere kolayca ulaşabilir. Bu durumda **Başbakan Silivri-Kandil arasında hat çiziyorsa o hattın zaman zaman kendi uçağına gelip kısa devre yaptırdığını da görmeli.**

Silivri-Kandil hattının *Akşam*'da nasıl kısa devre yaptırılarak kaos planlarının fitilinin ateşlendiği bizzat benim başıma örölmek istenen oyunla görüldü. Başbakan'ın şu oyuna iyi dikkat edip uçağındaki operasyonel adamların farkına varması gerekiyor:

***Akşam* gazetesinin ulusalcı yazarı Serdar Akinan hatırlarsınız *Akşam* grubunun televizyonlarında AKP'ye karşı başlatılan din elden gidiyor kampanyasının baş mimarlarından biriydi. Nihat Genç ile baş başa yaptığı televizyon programlarından misyonerlik karşıtı ilkimi zehirlemiş ve Rahip Santaro öldürüldüğünde de "Zaten sapkın seksüel tercihleri vardı" şeklinde yazılar yazmıştı.** Yine AKP karşıtı cumhuriyet mitinglerinin odluğu dönemde de aktif rol oymamış ve AKP karşıtlığını kışkırtmıştı. ***Kan Uykusu* adlı belgeselle ulusalcılığı köpürtmüş sorunları "kanla temizlemek" gerektiğinden söz eden yazılar yazmıştı.** Hatırlayın o dönem Akinan'ın yazıları bir medya kampanyası olarak çoğaltılarak köpürtülmüştü. Akinan *Akşam*'daki kritik görevini sürdürüyor mu? Evet. Kimin inisiyatifiyle? Elbette Küçükkaya'nın.

Aynı Akinan şimdi yeniden devreye girdi. Kandil'e gitti ve Karayılan ile bir görüşme yaptı. Bu görüşmenin ertesinde *Akşam* gazetesinin yazı işlerine Kandil haberleri konusunda brifing verdi. *Akşam* da bu brifingden sonra tıpkı Hrant Dink'e yapıldığı gibi ben ve diğer beş Emniyet'çiyi numaralandırarak hedef göstermeye başladı. Küçükkaya ile gidip görüştüm. Bu hatayı düzeltereğini ve bir metin yazarsam virgülüne dokunmadan yayımlayacağını söyledi. Ama belli ki o manşeti attıran irade devreye girdi ve Küçükkaya o manşetini hem de iki editörünün önünde söz verdiği halde düzeltmedi. İsmail Küçükkaya'ya o manşeti düzelttirmeyen iradeyi çok iyi tanıyorum.

Durum şu: **Abdullah Öcalan bana haber gönderip benim hedef olmadığını ifade etti. Buna rağmen ben ve diğer dört kişi hakkında araştırma yapan bir PKK'lı yakalandı. Ne tesadüftür ki bu PKK'lı Akinan dağdayken dağa gidip "misafir" kalıp aynı zamanda da geri dönen bir PKK'lı.** Daha da ilginç bu PKK'lının hedefleri arasında terör ve KCK davasıyla hiç ilgisi olmayan bir kişinin de olması. O kişi ile Akinan, PKK, ve derin çevrelerin yolunun kesiştiği bir yer var. Akinan'ın kritik süreçlerde görüşlerine başvurduğu bir derin akademisyenin öğrencisi, o medyada tanınmayan kişi. KCK ve terörle mücadele ile hiç ilgisi olmayan birinin, medyada ne adı ne de fotoğrafı bulunan bu kişinin bir teröristin öldürülecekler listesinde adının olmasını nasıl açıklayacağız? Diyelim ben ve Önder Aytaç medyada bilinen kişileriz ve hedef olmamız olağan. Ama o kişinin hedef yapılması sadece ve sadece, Akinan, derin güçler, o akademisyen, ve Kandil üçgeninde açıklanabilir.

Bunlar tesadüf mü: Abdullah Öcalan bana haber gönderip sen hedef değilsin diyor. Bir terörist Akinan'ın dağda olduğu dönemde dağdan geliyor, kamuoyu tarafından hiç ama hiç bilinmeyen bir Emniyetçi de dâhil beş kişiyi hedef yapıyor, ona bu kişilerle ilgili bilgileri Akinan'ın yakın olduğu *Odatv*'de bulabilirisin deniyor. Bu terörist *Odatv*'den bizi araştırıyor. Bunu Akinan'ın çalıştığı *Akşam* gazetesi manşet yapıyor, Akinan bu süreçte *Akşam*'ın yazı işlerine brifing veriyor, kimsenin tanımadığı o Emniyet'çiyi Akinan ve derin çevrelere çok yakın o akademisyen tanıyor, *Akşam* gazetesinin genel yayın yönetmeni bu dört kişinin üstüne numaralar koyarak haber yapıyor. Gidip konuşmama rağmen haberini düzelt(e)miyor. O PKK'lının eğitim durumunu da öğrenip ayrıntıları yazacağım ama şimdilik **kritik soru şu: Serdar Akinan dağda kaldığı üç gün boyunca çektiği o "belgesel" için beni öldürmeye gelen o PKK'lıyla da görüştü mü?** Karayılan ile yaptığı görüşmede benim adımın geçtiği Akinan'ın yazıları ve demeçlerinden anlaşılıyor. Diğer dört isim de Kandil'de Akinan ile konuşuldu mu? Küçükkaya *CNN Türk*'te verdiği bilgide bu haberleri Akinan'ın yazı işlerine verdiği brifing ile yaptıklarını anlattı. Acaba Küçükkaya benim adımla o PKK'lının ifadesinde görünce Akinan'ı arayıp görüşünü sordu mu?

Altını yeniden çizeyim. *Akşam*'ın Öcalan'ın net güvenceyle benim hedef olmadığını söylemesine

rağmen beni hedef yapmasının PKK ile ilişkisi olduğunu düşünmüyorum. Bu işin içinde bir bityeniği var ve Akinan'ın ve Ergenekon'un rolünden şüpheleniyorum. Başbakan Kandil-Silivri hattını çizerken bir zahmet dönüp yanındaki Ergenekon iltisaklı olabilecek gazetecilere de baksın.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK polise neden saldırıyor

Emre Uslu- 01.06.2011

Akşam gazetesi beni hedef gösteren o alçak manşeti atmasaydı **aslında geçen hafta yazacaktım PKK'nın neden polisi hedef gösterdiğini**. Bu konuda şimdiye dek ileri sürülen değişik görüşler var. Medyada birçok yazar PKK polis çatışmasını polisin yaptığı KCK operasyonlarıyla başlatır. **Polisin yapmış olduğu KCK operasyonları PKK unsurlarının polise yönelik saldırılarındaki ivmeyi arttırmıştır ama polise yönelik saldırılar KCK operasyonlarıyla başlamamıştır. Özellikle 2005 yılından sonra PKK'nın saldırılarının polise yönelik bir ivme kazandığı görülür. Bu tarih PKK yapısı içinde oluşturulan "öz savunma birimleri"nin de faaliyetlerinin artış gösterdiği tarihe denk gelir.** Öz savunma birimleri diye adlandırılan birimler PKK'nın şehir yapılanması içinde PKK zihniyetinin dışında veya aleyhinde faaliyet gösteren kişi ve kurumları hedef almak üzere, geçen 30 yılda oluşturulan PKK kitesinin menfaatlerini korumak için kurulmuş birimlerdir.

PKK'nın öz savunma birimlerine neden ihtiyaç duyduğu ayrı bir tartışma konusudur ama bu modelin nereden alındığı belirgindir. Özellikle 1990'lı yıllarda PKK kırsalda faaliyet gösterirken çatışma yaşadığı Hizbullah örgütünün şehirlerdeki faaliyetleri PKK'nın tabanının çok zora sokmuştu. Hizbullah'ın özellikle "cemaati" korumak için oluşturduğu yapıda "öz savunma güçleri"nin yaptıklarının benzeri faaliyetler vardı. Örneğin bir mafya üyesi ya da PKK Hizbullah'a yakın bir işadamını, mal sahibini tehdit ederse Hizbullah militanları gider o kişiyi koruma altına alırdı. Böylece örgüt hem o kişinin Hizbullah'a dayanmasını ve güvenmesini sağlar hem de tabanını genişletme noktasında önemli bir üstünlük sağlardı.

Öz savunma gücü denen model şu günlerde tam da Hizbullah'ın o zaman yaptığı şeyin aynısını yapıyor. Faaliyet alanı biraz daha geniş sadece. Toplumun içindeki ahlaksızlıklara da müdahale etme hakkını kendilerinde buluyorlar.

İşte bu yapı bölgede polise yönelik molotoflama ve taşlama eylemlerinin arkasındaki yapının kendisi. Amaç da bölgede özellikle 2005 yılından sonra artan polisin etkinliğini kırmaya çalışmak. Polis bölgede eskiden olduğu gibi işkencelerle, korkuyu yayarak faaliyet yürütmüyor. Evet, halen polisin müdahalelerinde sorunlar var ama bu sorunlar eksiye kıyaslandığında çok ama çok iyi durumdadır. Örneğin 1990'lı yıllarda halka korku vermek ve PKK'nın yanına gitmesini engellemek için MGK'da geliştirilen "korkutma" stratejisinin parçası olarak polis korku salan bir devlet birimiydi. Şimdilerde ise sokak eylemlerine müdahalelerdeki aşırı güç kullanma durumları istisna tutulursa, -ki bunu yapanlardan da hesap sorulmalı bana göre- polisin tutumunda değişiklik var. Örneğin polis eskiden BDP'lileri düşman görürdü. Son yıllarda BDP'li vekilleri ve vekil adaylarını Batman'da, Şırnak'ta, Diyarbakır'da kahvaltıya çağırın, onlarla görüşen polisler var. Eskiden polis, birimlerinden sadece operasyon için çıkarken bugün hemen hemen her gün bölgedeki sivil toplum kuruluşlarının liderleriyle konuşuyor, görüşüyor. Belediye başkanlarının polise anlattıkları, içinde bulundukları zor durumu gösteriyor.

İşte bütün bu faaliyetleri nedeniyle polis bölgede örgütün hedefi, zira polis bizzat varlığıyla örgütün bölgedeki tekel olma, yıldırma ve korkutma faaliyetlerinin önündeki en büyük engel. Öz savunma güçlerinin tehdidi altındaki bir esnaf polisin kendisine insani tavrı karşısında daha cesaretli davranabiliyor. Zaman zaman direnebiliyor da. Hatta bizzat polisin bu tutumu bölgede PKK'nın alternatifi sivil hareketlere de yaşama şansı veriyor. Bu nedenle de polis PKK'nın öz savunma güçlerinin hedefi.

Asıl sorun ise, polis bir yandan PKK'nın alternatifi yapıların varlığını garantiye alırken diğer yandan da post-PKK dönemine hazırlık için oluşturulan KCK yapılanmasına yönelik operasyonlar yapıyor. Bu, PKK'nın kendisini adlandırdığı "Kürtlerin jandarması" konumunun sorgulanmasına neden oluyor. **PKK sempatizanları örgüte, "Biz sizin jandarmanınız diyorsunuz ama polis gelip bütün kafa adamlarımızı topluyor, siz bir şey yapmayacak mısınız" sorusunu yöneltiyor. PKK'da bir anlamda varlığını sorgulatmamak için polisi hedef listesinin başına yazmış durumda.** Sanırım bundan sonraki mücadele PKK'nın öz savunma güleri diye tanımladığı "şehir hücreleri" ile Emniyet güçleri arasında olacak. Ben Emniyet birimlerindeki mevcut bilgi birikimi, vizyonu, ve tutumunu gözönünde bulundurduğumda PKK'nın bu savaşı uzun süre sürdürebileceğini düşünmüyorum.

***

Not: Cüneyt Özdemir "Emre Uslu ile polemiğe giren yanyor" diye yazmıştı. Arayıp itiraz ettim. O da itirazımı yansıtmış. Kaç gündür *Akşam* gazetesinden beklediğim de buydu. Cüneyt Özdemir'in de bilmesi gereken bir şey var: Ben 2009 yılından bu yana gazeteciyim. Emniyet ile hiçbir ilişkim yoktur. Ergenekon'a çalışmış adam gazeteci de olsa bunu açıkça yazarım. Ben yazdım diye kimse gözaltına alınmaz/alınmadı. Benim yazdıklarımın tırsanlar varsa, zaten tırsak olduklarındandır. Karanlık işlere karışmamış kimsenin tırsmasına gerek yoktur. Bazılarına görüntüm İsrail sesim de Sur sesi gibi geliyorsa kendi kıyametlerini gördüklerindendir. Benim yapacak bir şeyim yok. Gerçekleri yazmaktan başka...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kasetler 'Ülkücü Boğaçhan'ın çekmecesi'nden mi çıktı

Emre Uslu- 02.06.2011

Dün tesadüfen karşılaştığım çok önemli bir siyasetçi yaptığımız kısa konuşmada siyaset kulislerini altüst eden bir fısıltıdan söz etti. Hatta benim bir *Taraf* yazarı olarak bunu duymamış olmamı da müstehzi bir gülümseme ile karşıladı. **Konu MHP'nin kasetleri.** "O kasetlerin izini Ertuğrul Özkök'ün yazmış olduğu yazıda bulursun. Yazının başlığı '**Ülkücü Boğaçhan'ın çekmecesi**'. Yazı 2002 yılında çıktı ve bu yazıdan kısa bir süre sonra üçlü koalisyon çatırdadı. Bahçeli seçim resti çekip ülkeyi 2002 kasımında seçime götürdü" dedi. "Denklemin gerisini sen kur" deyip ayrıldı.

Yazı 26 Mayıs 2002 tarihinde çıkmış. Hakikaten yazıyı okuyup, yazıda özellikle kalın harflerle yazılan son cümleye bakınca bu kulisi aktarmadan edemeyeceğim. Yazı aslında sıradan bir pazar yazısı gibi görünüyor. Ama yazıda anlatılan hikâyeler arasındaki kopukluğu ilginç buldum. Önce Ertuğrul Özkök'ün o yazısını okuyun sonra dönemin konjonktürünü, aktörlerini ve bugün o aktörlerin neler yaptığını anlatayım:

***

“FARKINDA mısınız, son zamanlarda ilginç bir teori ortaya atıldı. Özeti şu: ‘Kadınlar, erkeklerden daha kötüdür.’ Doğrusu ben bu genellemenin suç ortağı olmak istemem. Daha önce yazmıştım. Kendini iyi sanan kadınların gazabından korkarım.

Ama bu genellemeyi biraz yumuşatıp, **‘Kadınların intikam hissi, erkeklerinkinden daha uzundur’** dersanız, **‘Sanki benim de öyle bir izlenimim var’** diyebilirim. Beni hiç zorlamayın, bu konuda bir adım daha ileri gitmem. Neyse bu **pazar** günü benim asıl meselem bu değil.

Ben bugün size **‘Ülkücü Boğaçhan’**ın hikâyesini anlatacağım. Hikâye dediysem, yanlış anlamayın. Gerçek bir olay değil. **Murathan Mungan’**ın son romanı **‘Yüksek Topuklar’**ın sadece iki sayfasında yer alan bir hikâye. Yani hayal ürünü. Peki bu hikâyenin, kadınların kötü oluşuyla ilgisi ne? İsterseniz **‘Boğaçhan’**ın hikâyesini aktarayım. İlişkiyi siz kurun.

Roman bir kadının ağzından anlatılıyor. Kadının tanıdığı bir aile var. Bir gün çocukları oluyor. Çocuğa ne isim vereceklerini tartışırken, akıllarına yeni ölen amcaları geliyor. Ölen amca sıkı bir ülkücü... Gerçi çocuğa onun adını vermiyorlar ama, amcalarının hatırasını yansıtmak için, ülkücülerin hoşuna gidecek bir isim düşünüyorlar. Eh ülkücü isim deyince insanın aklına ne gelir? **Tarkan, Alparslan, Kurtcebe** vs... Biraz daha radikal olalım dersanız, mesela **Alpertunga**... Bizim aile muhayyilesini biraz daha çalıştırıp, güzel bir isim buluyor. **‘Boğaçhan...’**

Yani, ülkücü amcayı mezarında rahat uyutacak bir isim. Buraya kadar her şey çok güzel. Aile memnun, amca rahat uyuyor. Ama ne zamana kadar?.. Romanın biraz tırlak ve fingirdek kızlarından biri olan **Tuğde**, bir gün gizlice **Boğaçhan’**ın odasına girip, çekmecelerini karıştırıncaya kadar. **Boğaçhan’**ın çekmecesini açan **Tuğde** bakın neler görüyor?

Önce bir göz kalemi. Arkasından fondöten ve allık. Ama asıl şok, bir alttaki çekmecedan geliyor. Çünkü o çekmecedan renk renk **g-string** külotlar vardır. Hani şu kendine güvenen kadınların giydiği arkası ip, kenarı ip, iç gıcıklayıcı külotlar. **Boğaçhan** ve kırmızı renk bir g-string. Kabul edin ki pek yan yana durmuyor. Daha doğrusu oğlanla belki duruyor, ama ismiyle asla. Aslında şaşılacak bir şey yok. Günümüzde ne güçlü, bıyıklı, karayağız delikanlıların altından böyle g-string külotlar çıkıyor. Dedim ya, mesele oğlanda değil, adında... **Boğaçhan’**da...

Şimdi ülkücüler, **Boğaçhan’**ın hikâyesine kızacaklar. Hiç kızmazınlar. Bu sadece hayal ürünü bir hikâye. Üstelik **Boğaçhan** ülkücü falan değil. Ülkücü olan, ölmüş amcası. Ben de bu yazıyı **Boğaçhan’**ın cinsel tercihi veya varoluşunu deşifre etmek için yazmadım.

Amacım, çocuklara ad verilirken bazı noktalara dikkat etmek gereğini vurgulamaktı. İsim bir insanın kimliğinin çok önemli bir parçası. O nedenle, çocuğa isim verilirken anne-babanın egosunu tatminden, ölmüş ülkücü amcaya hoşluk yapmaktan önce, o çocuğun geleceğini düşünmek gerekiyor.

Tabii bu olayda, kadınların kötü oluşunun ilgisi nedir diyeceksiniz. Bakın fingirdek kız **Tuğde**, çekmecelerde keşfettiği gerçeği, **Boğaçhan’**ın annesine nasıl **‘iyi niyetli’** bir şekilde yetiştiriyor: **‘Boğaçhan Abi’nin çekmecesini düzeltirken sizin şeylerinizi buldum getirdim teyzeciğim...’**

***

Özök’e bir komplo imasında bile bulunmak istemem ama siyaset kulislerini allak bullak eden bu yazının kamuoyu tarafından da bilinmesi gerektiğini düşündüm. Siyaset kulislerinde öncelikle iki noktanın altı çiziliyor: Özök yazının içinde ülkücülerini kızdırmamak için bir kıvırmayla **“Boğaçhan** ülkücü falan değil. Ülkücü olan,

ölmüş amcası" diye yazıyor ama yazısına attığı başlık "Ülkücü Boğaçhan'ın çekmecesini". Özkök ülkücü olmayan birinin çekmecesini anlatırken neden başlığa "Ülkücü Boğaçhan'ın çekmecesini" yazıyor, sorusu eşliğinde bir hatırlatmada bulunuluyor. O yazının amacı dönemin etkili "ülküçüleri"nin dikkatini çekmek. İkinci nokta yazının sonuna yerleştirilen kalın harflerle yazılan kısım: **"Boğaçhan Abi'nin çekmecesini düzeltirken sizin şeylerinizi buldum getirdim teyzeciğim..."** Kulislere göre bu cümle açıktan mesaj gönderiyor. **Bir yaramaz Tuğde çıkar ve çekmecenizde ne olduğunu açıkla.**

Bu teoriyi açıklamak için dönemin konjonktürüne iyi bakmak gerekiyor. En kritik bilgi "Frankfurt Kriteri" olarak literatüre giren 7 Temmuz 2002 tarihli Frankfurt buluşması. Yani Özkök'ün yazısından bir ay sonra Aydın Doğan'ın Frankfurt'ta açtığı matbaanın açılış töreninde Mesut Yılmaz, Tansu Çiller, Hüsamettin Özkan'dan, yani MHP'nin dışlandığı bir yeni hükümetten söz ediliyordu. Taha Kivanç o dönem olanları şöyle anlatmıştı: "Hükümeti devirip MHP'siz yeni bir hükümet kurmayı hedef alan bir 'komplo' söz konusu... Bunun için başbakanın sağlığı kullanıldı... 'Bir kısım medya', sağlık durumu öncesinden fazla farklı olmadığı halde, 'Ecevit çok hasta' türü manşetlerle çıktı... Rahşan Ecevit'in eşine iyi bakmadığı, temizliğine önem vermediği, gıdasına dikkat etmediği türü yazılar ise, Ecevit Ailesi'ni DSP ile ilgili keskin bir karar almaya zorlama amaçlıydı... Yayınlardan bunalacak Ecevitlerin, 'Ne halleri varsa görsünler' deyip DSP üzerindeki ağırlıklarını hafifletecekleri umuluyordu... DSP, bu yolla ele geçirilince, hükümette MHP ile yollar ayrılacaktı..."

O dönem bu komployu Devlet Bahçeli sürpriz bir seçim restiyle bozmuş, kendi partisi de diğerleri de barajın altında kalmıştı. **Şimdilerde siyaseti dizayn ettiği iddia edilen Beykoz Konakları'ndaki "Konsey" in başkanının da o dönemin etkili figürü olduğu düşünülünce, "Acaba o kasetler Boğaçhan'ın çekmecesinden mi çıkarıldı" demeden edemiyor insan.**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kastamonu'daki PKK'lılara Polis Özel Harekât operasyon yapmış

Emre Uslu- 04.06.2011

Kastamonu'daki PKK aktivitelerine ilişkin ilginç ayrıntılar gelmeye devam ediyor. **Kastamonu'da hareketli olan PKK'lı grubun Bolu ve Karabük'te yol keseceğini yazıp deşifre etmişim. Sanki neden deşifre ediyorsun der gibi, savcılık soruşturma açmış. Sanırım o yazıdan sonra çıkan tartışmalardan ötürü o grubun yeniden doğuya yöneldiği görülüyor.** Geçen hafta o gruba yönelik bir operasyon yapıldı. Operasyonda bir PKK'lının öldürüldüğü duyuruldu. Operasyona ilişkin medyaya yansıyan bilgiler şöyle: "Bölgede arama tarama faaliyeti yürüten **komando timleri**, İhsangazi İlçesi'ne bağlı Ozarmut Köyü ormanlarında terörist bir grupla karşılaştı. Çıkan çatışmada etkisiz hale getirilen teröristin, polis otosuna yönelik saldırıyı gerçekleştiren gruptan olduğu belirtildi. Çatışmanın ardından, Çankırı'nın Ilgaz İlçesi ve Kastamonu'nun Araç İlçesi'nden de bölgeye çok sayıda güvenlik ekibinin gönderildiği bildirildi."

Benim yaptığım araştırmada edindiğim bilgiler bu açıklamayla çelişiyor. Edindiğim bilgilere göre PKK'lı grubun bölgede görülmesi üzerine polise ihbar geliyor. Ancak bölge jandarma bölgesi olduğu için polisin oraya kendiliğinden müdahale etmesi mümkün değil. Bu nedenle İçişleri Bakanı'na operasyon yapılmak üzere bilgi veriliyor. Operasyon emri alındıktan sonra da **Polis Özel Harekât birimleri** gelen ihbarda belirtilen noktaya

helikopterle indiriliyor ve operasyona başlıyor. Polis Özel Harekât birimleri bölgeye intikal edip çatışma başladıktan sonra Jandarma birimleri de intikal ediyor ve Polis Özel Harekât'a destek veriyor.

Bu bilgiyi teyit eden bir fotoğraf da medyaya yansdı zaten. Medyaya Kastamonu operasyonu ile ilgili yansıyan fotoğrafta polis helikopterinin bölgeye inmiş olduğu görülüyordu. Normalde neredeyse 2005 yılından bu yana Polis Özel Harekât birimlerinin askerî birimlerle doğrudan çatışma alanlarında çatışmalara girmeleri sözkonusu değildi. **Özellikle askerî birimler bu tip çatışmalara girmek üzere Jandarma Özel Harekât birimlerini talep eder Polis Özel Harekât birimlerinin çatışmalara girmesini bir kenara bırakın kırsala çıkmasına bile sıcak bakmazlardı.**

Kastamonu'daki durum bu açıdan bir ilk ve biraz da tuhaf bir durum oluşturuyor. Öncelikle Polis Özel Harekât'ın olay yerine ilk intikal eden birim olması nedeniyle neredeyse son on yıllık süreç içinde bir ilk yaşanmıştır. **Jandarma bölgesinde, böylesi bir operasyona ilk müdahalenin polis tarafından yapılması not edilmeli.** Özellikle Kastamonu'da yaşanan çok tartışmalı bir eylemden sonra **bu grubun Bolu ve Karabük'te de eylem yapacağı bilgisi alınmasına rağmen bir türlü yakalanamaması birlikte düşünüldüğünde bu müdahale biçimi kendi içinde anlamlı hale geliyor.**

İkinci olarak, doğrudan İçişleri Bakanı'nın oluru ile böylesi bir operasyonun yapılması da ayrıca ilginç. Bu arada yaralı kaçtığı sanılan PKK'lıların da bunca operasyona rağmen yakalanamaması yine ilginç.

Bölgeden alınan ihbar için jandarmaya değil de polise emir verilip operasyon yapılması daha önce gündeme gelen soruları yeniden canlandırdı. Bölgede eylem yapacakları bilindiği halde o gurubun eylemi neden önlenemedi? Bu soruya en açıklayıcı bilgi Kastamonu'da görevli komutanın Balyoz davası nedeniyle tutuklu bulunması nedeniyle askerî birimler içinde bir pasif direniş olduğu bilgisi. Bu pasif direniş nedeniyle bölgede uzun süredir var olduğu bilinen PKK'lı gruba yönelik aktif operasyonlar düzenlenmemiştir. Anlaşıldığı kadarıyla Kastamonu eyleminden sonra da benzer bir durum olabilir. Bu nedenle de sivil iktidar, gelen kritik istihbarat bilgisini de heba etmemek için Polis Özel Harekât birimlerini görevlendirmiş olabilir.

Bu bilgi ilginç olduğu kadar tehlikelidir de. Balyoz davası nedeniyle eğer TSK içinde bir direniş varsa ve bu operasyon yapmamaya kadar yansımışsa bu çok ciddi bir güvenlik zaafıdır. Ben şahsen "AKP, iktidarda olduğu süre içersinde eğer savaş ilan ederse ben savaşa girmem" diyen emekli generaller tanıyorum, muhtemelen basında birçok kişi de böyle konuşan generallere rastlamıştır ama ben bunun sadece bir kızgınlık ve fantezi olduğunu düşünüyordum. Ancak **Kastamonu'daki gruba müdahale olayı bana politize olmuş askerlerin artık ülke güvenlik riski oluşturmaya başladığını da düşündürüyor.**

Çözüm elbette askerlerin beklediği gibi darbe teşebbüsünde bulunmuş askerlerin mahkeme sürecinden kurtarılması değil. Eğer böyle bir şey yapılırsa sistem tamamen çöker. Yapılması gereken şey, askerın politizasyonuna müsaade etmemektir. Bunun için de adamakıllı bir sistem kurup askeri sivil denetimin altına almak gerekiyor.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP tek başına iktidar olursa Koşaner istifa edecek

Geçen hafta içinde Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'in, Harp Akademileri Komutanı Org. Bilgin Balanlı ile birlikte sekiz subayın ifadeye çağrılmasına ilişkin Türk Silahlı Kuvvetleri'nde (TSK) görev yapan orgeneral ve oramirallerin görüşlerini aldığı basına yansımıştı. İddiaya göre Koşaner, "Aksi ispat edilene kadar herkes masumdur. Sürecin hassasiyeti ortada. Titiz olun" uyarısında bulunmuş.

Ankara'da Or'lar toplanınca huylanırım ben. Yine öyle yaptım. Bana 20 Şubat 2010'da (sondan bir önceki hamle) toplanan orgenerallerin çektiği istifa restini haber veren dostum ile konuştum. **"Or'lar toplanmış, yine istifa resti mi çekecekler"** diye sordum. Haber birkaç gün önce geldi: **"Evet, kritik bir durum var Ankara'da."**

Dostumun anlattığına göre durum şu: **"Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner tam bir karartma ve manüplasyon ablukası altında. 'İstifa et' baskısı had safhaya gelmiş durumda ve Koşaner'in istifa etmeyi düşündüğü ciddi ciddi bir ihtimal olarak değerlendiriliyor."**

Dostum olayın arkaplanını da anlattı. Normalde Koşaner yakın çevresine göre dikkatli bir legalist. Ben de aynı görüşteyim. Bu görüşümü 1 Temmuz 2010 tarihli *Today's Zaman*'daki köşemde Koşaner analizi yazıp ifade etmiştim. Ancak şimdilerde Koşaner için durum biraz farklılaşmış gibi görünüyor.

Anlatılana göre İlker Başbuğ dönemindeki son YAŞ toplantısında alınan kararların etkisi şimdilerde görülmeye başlamış. Başbuğ kendisinden sonrasını garantiye almak için, özellikle İrtica İle Mücadele Eylem Planı'nda beraber hareket ettikleri iddia edilen Hasan İğsız'ı Kara Kuvvetleri Komutanı yapmak istemişti. Ancak hükümet direnince Başbuğ İğsız'ı atayamamıştı.

Koşaner'in Genelkurmay Başkanlığı dönemi için Başbuğ'un Aslan Güner ile birlikte hareket edip bir B Planı yaptığı iddia ediliyor. Buna göre Koşaner'in Genelkurmay Başkanlığı kontrol altında tutulmalıydı. Bu nedenle de Koşaner'in en yakın arkadaşı, demokrat kişiliğiyle bilinen Atilla Işık istifa ettirilmeliydi. Işık'ın Karargâh'ta yapılan birtakım siyasi müdahaleler konusunda Başbuğ ve ekibinin tersi bir tutum aldığı biliniyordu. Hatta başlatılacak hukuki sürece yardımcı olabileceğinden çekiniyordu. Bu nedenlerle o dönem "karargâh medyası" devreye sokuldu ve Atilla Işık hükümet yanlısı birisi olarak lanse edildi. Böylece hem Koşaner hem de Işık baskı altına alınmış oldu. Koşaner en yakın arkadaşına sahip çıkmaktan, kurum içi dengeler nedeniyle vazgeçmek durumunda bırakıldı. Başbuğ'un dümen suyuna girerek, "Atilla Paşa'nın kamuoyunda hükümet yanlısı bir komutan görüntüsü çizdiğini, bundan dolayı da Kara Kuvvetleri Komutanlığı yapmak istemeyeceğini" ilgili makamlara söyledi. Böylece Atilla Işık da istifa ettirildi.

Planın ikinci aşamasında Necdet Özel Kara Kuvvetleri Komutanı, Aslan Güner ise Jandarma Genel Komutanı yapılarak Aslan Güner'in Genelkurmay Başkanı olmasının önü açılmış olacaktı. Buna da hükümet direndi. Bu durumda planın üçüncü aşması kritikti: Işık Koşaner yakın markaja alınacaktı. İlker Başbuğ, 2. Başkanlığa en güvendiği adamı koyarak Işık Paşa'yı tam markaja almış oldu.

Dostuma göre şimdilerde Ankara'da konuşulan "Işık Koşaner seçimden sonra istifa edecek" senaryosunun arkaplanında böylesine ince dokunmuş bir plan çalışması var. Dostumun değerlendirmesine göre, Işık Koşaner'e yürüyen hukuki süreçleri sahiplenme hususunda hiçbir zaman güvenmeyen İlker Başbuğ, Koşaner'i her yönüyle yakın markaja aldı.

Örneğin Koşaner'e 30 Ağustos Resepsiyonu'nda Cumhurbaşkanı'nın eşli davetine katılmaması hususunda telkinler yapıldı. Telkinleri yapan Başbuğ'un Koşaner'in çevresine yerleştirdiği ekipti. Hatta bu telkinler Hurşit Tolon'un oğlunun düğününde, bir kısım Fenerbahçe Orduevi sakinleri tarafından da yapıldı ve amaca ulaşıldı.

Sonuç da Koşaner Fenerbahçe Orduevi sakinleri tarafından ve kendi karargâhı tarafından resepsiyona katılmaması gerektiği telkinleriyle bu resepsiyona katılmadı.

Böylece Koşaner ile hükümet yavaş yavaş karşı karşıya getirilmeye başlandı. TSK personeli ile ilgili yeni yargı süreçleri Koşaner'in üzerindeki baskıyı iyice arttırdı. **Kurum içinde İlker Başbuğ'un tutuklamaların önüne geçtiği fakat Işık Koşaner'in bu işi yapamadığı gibi bir algı oluşturularak Koşaner psikolojik baskı altına alınmaya çalışıldı.**

Bu süreç sonunda **Işık Koşaner'in bir istifa kararı aşamasında olduğu iddia ediliyor.** Hatta bazı çevreler **Koşaner'in istifa kararını çoktan verdiğini, sadece uygun zamanı kolladığını** söylüyor. Uygun zamanın seçim sonrası olduğu, uygun şartların da seçim sonuçlarına göre değişeceği söyleniyor. **Eğer AKP tek başına iktidar olursa Koşaner seçim sonrasında istifa edip hem AKP'yi zor duruma düşürmeyi hem de seçim sonrası başlayacak olan Anayasa değişikliği çalışmalarına balta vurmayı düşünüyor** değerlendirmesi yapılıyor. Çünkü TSK'nın yeni anayasa içinde şu anki konumunu koruyamayacağı, bunun sorumlusunun da Koşaner'in olacağı Karargâh çevrelerinde fısıldanıyor. Kuşkusuz bu fısıltı da Koşaner'i baskı altında tutma stratejisinin bir parçası. Koşaner ise kendi başkanlığı döneminde TSK'nın konum kaybetmesini istemiyor.

Ayrıca **Koşaner'in Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı'nın MİT'e devri ile ilgili süreçten de oldukça rahatsız olduğu, buna bir tepki olarak da istifasını vereceği** konuşuluyor. Hatta Hakkâri'deki şehit yedi subayın telsiz kayıtlarının "sehven silinmesinin" de GES'in MİT'e devrine tepki olarak yapılmış bir hareket olabileceği konuşuluyor.

Diğer taraftan **Koşaner'in seçimden çıkabilecek bir koalisyonu dört gözle beklediği, kurulacak bir koalisyonda ise kesinlikle istifa etmeyi düşünmediği** ifade ediliyor. İlginçtir ama **Koşaner'in hangi veriye dayanarak böylesi bir beklentiye girdiği** de merak konusu. Koşaner'in **böylesi bir beklentiye girmesini mümkün kılacak bir son dakika operasyonu beklentisi** de oluşmuş durumda. Karargâh çevrelerinin koalisyon umudundaki ana motivasyon, bugüne kadar TSK'nın zayıf koalisyon hükümetlerinde istediği gibi hareket etmiş olması ve süreçleri istediği gibi yönlendirmeyi başarması. **Eğer koalisyon hükümeti kurulur ise yargı süreçlerine müdahale edilip personelin hepsi kurtarılmış olacak.**

Bu görüşü dile getiren çevreler –ki oldukça önemsenmesi gereken ve Koşaner'e yakın çevreler bunlar– **Koşaner'in istifa kararını verdiğini ve şu anda sadece seçim sonuçlarını beklediğini** belirtiyor. Seçim sonucunda **eğer AKP tek başına gelirse Koşaner istifasını verecek. AKP'ye seçimi kazanma sevinci yaşatmayacak. Eğer koalisyon gelirse Işık Paşa'yı iki yıl daha TSK'nın tepesinde görmeye devam edeceğiz.**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP'ye neden oy vermiyorum

Emre Uslu- 11.06.2011

Bu seçimde oy vermeyi en çok istediğim parti Yeni CHP. Seçim vaatlerine, siyasal söylemine, demokratik diline bakınca ne yalan söyleyeyim içimden "işte budur" diyorum. Özellikle Kürt sorunu konusunda her ne

kadar sorunun adını koymuyorsa da önerdiği AB Yerel Yönetimler Şartı çerçevesinde sorunun çözümü, açıkladığı anayasa taslağı, AB sürecine bakışı, bedelli askerlik, askerlik sürelerinin kısaltılması ve Genelkurmay Başkanlığı'nın Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanması gibi demokratikleşmeye yönelik projelerinin AKP'den ileri projeler olduğunu kabul etmeliyim. Kılıçdaroğlu CHP'nin başına geçince yakın çevreme söylediğim "CHP samimi bir şekilde demokratik dilin ve taleplerin lokomotifi olursa kazanır" görüşüme CHP'nin en azından söylem noktasında yaklaştığını görüyorum. CHP'nin sadece söylem noktasındaki bu tutumu bile birçok sorunun çözüm yoluna girmesine neden oldu. Bu hakkı takdir etmem gerek.

Ancak **bütün bunlara rağmen CHP'ye oy veremiyorum** çünkü:

1) CHP lideri apaçık bir proje çerçevesinde CHP liderliğine oturdu. Liderliğe oturduktan sonra takındığı tutum bana bir türlü güven vermedi. Bir yandan Ergenekon sanıklarına sağlam bir sahip çıkışı, bir yandan demokratik bir dili, Kürt sorununun çözümüne yönelik pozitif tutumu bir kareye sıkıştıramıyorum. Dahası gün geçtikçe Kılıçdaroğlu'nu o koltuğa oturtan projenin sahipleri de "Beykoz Konaklarından" başlarını göstermeye başladı. Projenin sahiplerine bakınca bu kişilerin geçen 50 yıl boyunca Türkiye'de demokrasiden başka her şeyi istemiş kişiler olduğunu görüyorum. Eğer projeyi dizayn eden bizzat Kılıçdaroğlu'nun kendisi olsa veya liderlik gösterip dizaynırlara posta koyabilse kendisine inanmam için iyi bir nedenim olurdu. Bu nedenle de Kemal Kılıçdaroğlu'nun kolamıza katılmış bir ilaç olduğunu düşünüyorum. Nuri Alço kim tam bilmiyorum ama o ilacın Kılıçdaroğlu olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle CHP'ye oy veremiyorum.

2) CHP'nin üst yapısına bakıyorum ve bana ait bir obje, bana benzeyen bir kimseyi göremiyorum. CHP'nin üst yönetiminde gördüklerim birinci/ikinci nesil CHP'lilerin çocukları ve torunları. Dedeler modernleşme projesi olarak CHP'yi bir enstrüman olarak kullanmış kişiler, yine CHP'nin en güzel yerlerinde oturuyor ama bu sefer faklı dil kullanıyor. Düne kadar televizyon televizyon dolaşıp, darbeci bir dille Ergenekon sanıkların sahip çıkan Süheyl Batum'un "demokratik anayasa paketi" açıklamasını neden inandırıcı bulayım ben? Batum'dan daha demokrat kimseyi bulamadı mı CHP demokratik anayasa açıklayacak? Yeni CHP yönetimi eğer dedelerinin çocuklarıysa bizzat antidemokratik devlet projelerinin ilk ürünü, ilk halkası onlardı. Dolayısıyla jakobenlik ilacının damarlarına ilk vurulan bu nesilden demokrat olmasını beklemiyorum ben. CHP yönetimine baktığımda Kemal Kılıçdaroğlu'nun yanında eşantiyon olarak dağıtılmış demokrasi maskeler giymiş bir düzüne jakoben görüyorum ben. Seçimler sürecinde takındıkları demokrat tutumu adeta bir Masonik ayin gibi izliyorum.

3) Düne kadar ülke bölünüyor ve Kürtler ayrılıyor diye sokakları dolduran Cumhuriyet mitinglerinin kızgın katılımcılarının bugün AB Yerel Yönetimler Şartı'na evet diyen coşkulu CHP taraftarlarına dönüşmesini ve bu dönüşümün dokuz ay içinde gerçekleşmesini herhangi bir sosyolojik kurama oturtamıyorum. Bu nedenle ben Kürtler için özerkliğe asla evet demeyecek kitlelerin de zaten Yeni CHP'nin "Yeni" kısmının geçici ve taktiksel bir takiyye olduğunu bildiklerini, bu nedenle de 13 hazirana kadar partilerini desteklediklerini düşünüyorum. Bizzat kendi tabanı tarafından inanılmayan bir dizi demokratik vaatlere ben neden inanayım?

4) Kılıçdaroğlu'nun bir tv programında seçim sonrasında Kürt sorununun çözümü için adım atıp atmayacakları sorusuna "Erdoğan benden özür dilemezse ben bu sorunun çözümü için AKP'ye destek vermem" açıklamasından ürktüğüm için CHP ye oy veremiyorum. Bir yandan en ilerici ve en demokrat bir dil ile Kürt sorununu ben çözeceğim diyeceksiniz, seçimden sonra da "ben oynamıyorum o benden özür dilesin" diyeceksiniz. Bu tutarsızlığı gördüğüm için yukarıdaki kuşkularım pekişiyor ve CHP'ye oy vermeye elim gitmiyor.

5) Bilgin Balanlı tutuklandığında "Sakin ses çıkarmayın AKP'ye yarar" diyen Kılıçdaroğlu'nun sivil mahkemenin kararını desteklemek yerine askerin olası çıkışının rakibi partiye oy getireceğini hesap eden ucuz kurnazlığı

ortadayken, CHP'nin TSK'yı Milli Savunma Bakanlığı'na bağlayacağına neden inanayım. Halka "Askerliği dokuz aya indireceğim, TSK'yı MSB'ye bağlayacağım" derken perdenin arkasında askerlere "Sakin ses çıkarmayın bu enayi halkı kandırıyorum yok böyle bir planımız" demediğini nerden bileyim?

6) Tabanı bir darbe provası olan Cumhuriyet mitinglerinin kurşun askeri, tavanı jakoben çocukları, adayı Ergenekon sanıkları, dizaynırı "Beykoz Konakları" olan bir partinin altı ayda full-demokrat olması kuşkulandırır beni. Ortada bir kukla tiyatrosu var ve ben bu tiyatroda sahnelen şeyin bir oyundan başka bir şey olduğunu düşünmüyorum. Tiyatro bitip sahne 12 haziranda kapanınca biz kendi gerçeğimize ve kendi CHP'mize döneceğiz. Bunu bildiğim için CHP'ye oy veremiyorum.

Bütün bu nedenlerle **ben CHP'nin demokrasi, Kürt sorunu, yeni anayasa ve sivil-asker ilişkilerindeki vaatlerini samimi bulmuyorum**. İçimde bir kuvvetli bir his var; **CHP ikram ettiği kolalara ilaç koyuyor**. Son on yılda kazandığımız **demokratik kazanımların ırzına geçmek için sinsi bir plan yapıyor**. Bu hisleri anlattığım bir arkadaşım "Yasalarımızda evlilik vaadiyle kızlık bozmak diye bir suç var. CHP'nin vaatleri bana da bunu çağırıyor bu nedenle ben de oy vermeyeceğim" dedi. **Sanırım halkın çoğunluğu da CHP'nin demokrasiye ilişkin vaatlerinin kutlu ve mutlu bir evlilik için değil kızlık bozmak için verilen vaatler olduğunu düşünüyor**.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan 'Rest'i gördü mü

Emre Uslu- 15.06.2011

Seçim kampanyası sırasında BDP ve PKK'ya karşı söylemini sertleştiren Erdoğan durumu bir ara "Biz iktidarda olsak Öcalan'ı asardık" noktasına kadar getirdi. Yurdumun çokbilmiş medyası bu söylemin "seçim kampanyasında milliyetçi oylara göz kırpmak için özellikle benimsendiğini" yazdı. Doğrusu seçim sürecinde bu en fazla alıcı bulan bir analizdi. Oysa gerçeğin bütünü bu değil. Temel soru şu: **Erdoğan BDP ve PKK çizgisine karşı ne zamandan itibaren sertleşmeye başladı? Bu soruya doğru cevap vermeden, Erdoğan'ın Kürt milliyetçisi BDP'ye karşı setleşen dilini anlamak mümkün değil**.

Erdoğan'ın dilini yakından takip eden, PKK'nın Kastamonu saldırısından önceki dili ile saldırıdan sonraki dili arasındaki farkı görür. Kastamonu'da Erdoğan'ın konvoyuna saldırı yapıldıktan sonra Erdoğan tam anlamıyla İmralı ile yapılan görüşmeler konusunda hayal kırıklığı yaşadı. Yapılan görüşmeler kapsamında Öcalan PKK'lı gruplara çağrıda bulunmuş ve tek yönlü ateşkes ilan etmişti. Bu ateşkesin kurallarına göre PKK'lılar bulundukları yeri muhafaza edecek ve askere, polise saldırmayacaktı. Bunun karşısında güvenlik güçleri de arama tarama faaliyeti şeklindeki operasyonlarını seyreltti. Tam bu sırada **PKK'lı bir grubun hem de Erdoğan'ın konvoyuna saldırması barış sürecini baltaladı. Bu nedenle Erdoğan PKK'nın restine rest dedi ve dilini sertleştirdi**.

Erdoğan'ın dilinin setleşmesinde iki kritik olayın daha etkisi vardı. Erdoğan'ın konvoyuna saldıran grup sadece saldırmakla kalmamış daha yeni eylemler için batıya doğru yönelmişti. Bu bilgi istihbarat birimlerinin elinde mevcuttu. Buna göre bu grup Bolu veya Karabük civarında yol kesmeyi düşünüyordu. Ben PKK'nın bu planını deşifre edince bu plandan vazgeçildi. Nitekim daha sonra yakalanan PKK militanı Cihan Temel de bu grubun Kastamonu eyleminden sonra batıya yöneldiğini şöyle anlatıyor: "Ben ve Koçer Tosya, Çorum, Amasya ve Tokat

istikametine diğerk grupla buluşmaya gitmek istedik. Ancak Salih Reş kod adlı tim komutanı rütbesinin yükselmesi hırsıyla batıya gitmek istedi.”

Bu grubun batıya yöneldiğı günlerde bir başka PKK’lı grup da Şırnak’ta sınırı geçip askerî birimlere saldırıya hazırlanırken öldürüldü. Tüm bu hareketler bizzat Öcalan’ın deklare ettiğı “çatışmasızlık” sürecinde konulan kurallara aykırı hareketlerdi. Tam da bu nedenle Erdoğan, Şırnak’ta yaşanan olaylar sırasında “Ne yani PKK’lılar askerime saldıracak, onlar karşılık vermeyecek mi” çıkışını yaptı. Bu çıkışın kuşkusuz milliyetçi seçmene mesaj yanı vardı ama asıl mesaj Öcalan’a gitti.

Bu süreçte Öcalan da 15 hazirandan sonra ya barış ya toplu savaş mesajı gönderdi. Öcalan’la yapılması planlanan görüşmeler ertelendi ve Öcalan’a “örgütüne sahip çık” mesajı verilmiş oldu. Öcalan’daki kararsızlıklar görülmeye başlayınca daha önce “Silivri-Kandil” arasındaki ittifaka vurgu yapan ve “İmralı”yı özenle ayrı tutan Erdoğan bir soru üzerine yeni bir kart daha açtı. “Bizim dönemimizde olsa Öcalan’ı idam ederdik. Yoksa koalisyondan çekilirdik” dedi. Bizim medyamız bunu da “seçim sürecinde sadece MHP’li seçmene yönelik bir mesaj” olarak okudu.

Bence bu söylemin milliyetçi seçmene yönelik bir tarafı olsa da asıl mesaj Öcalan’a verildi. Barışı sağlamadan ordan çıkamazsın mesajıydı bu. Bu durumda **şu anda top Öcalan’ın sahasında. Öncelikle örgütüne hâkim olduğunu göstermek durumunda. Bunun için Öcalan’ın dile getirdiğı “bu şartlar altında onları ikna edemem” argümanı geçerli değil. Zira o şartlar altında örgüte kabul ettirdiğı çatışmasızlık hali bizzat örgüt tarafından ihlal edildi ve Başbakan’ın konvoyuna saldırı düzenlendi.** PKK’nın restine Erdoğan da “Bizim zamanımızda olsa Öcalan’ı asardık. Şartlar değişmeden Öcalan’ın o hapishaneden çıkması mümkün değil” diyerek rest çekmiş oldu.

Bu reste rağmen Erdoğan başka bir alanda kapıyı açık tuttu. **Gerek balkon konuşmasına gerekse de yakın çevresinin verdiğı mesajlara bakılırsa Erdoğan Kürt sorununu yeni anayasa çerçevesinde çözmeye kararlı. Ancak anayasayı bir pazarlık metnine dönüştürmeme konusunda da kararlı.** Yani yeni anayasada sen bana şunu ver ben de sana şunu vereyim tarzında bir pazarlık söz konusu olmayacak. Anayasa temel demokratik ilkeler çerçevesinde yapılacak. PKK ve Öcalan’ın konumu ise ayrı bir konu olarak kendi içinde çözülmeye çalışılacak. Yani **Öcalan bir adım atıp PKK’yı barışa yaklaşıtırsa devlet de adım atıp şartların düzenlenmesi noktasında bir çizgi önerecek.** Bu süreç yeni anayasa sürecinden bağımsız yürütülecek. Böylece anayasa yapımı süreci PKK’ya endeksli bir çalışma gibi algılanmayacak.

Daha önceki dönemde Devlet-Öcalan görüşmelerinde görüşmeler biraz da bürokrasinin inisiyatifi ile götürülüyordu. Görüşmeyi yürüten bürokratlar kendi düşüncelerine göre görüşmeleri bir noktaya getirip hükümeti ikna etmeyi planlamışlardı. O dönem bürokratlar Erdoğan’a geldiğinde Erdoğan bu şekil bir ilişkiyi kabul etmemiş ve özellikle bürokratların önerilerini reddederek görüşmelerin tıkanmasına neden olmuştu. Yeni görüşme süreci ise hükümetin inisiyatifinde götürülen bir süreç. Bu nedenle de Öcalan “Erdoğan bir söz söylese barış için yeter” dediğı günlerde Erdoğan’da “Bu görüşmeler iktidarın inisiyatifinde yapılıyor” diyerek daha önce yapılan görüşmelerden farklı olarak siyasi iradenin o görüşmelerin arkasında olduğı mesajını verdi. Öcalan’ın bir söz yeter diye beklediğı söz herkesin beklentisinin aksine balkon konuşmasında değil “siyasi irade o görüşmelerin arkasında” mesajıyla verildi. Bu nedenle de balkon konuşmasını yeni anayasa sürecine ilişkin bir konuşma olarak anlamak gerekirken Öcalan ve PKK ile ilgili mesaj için “siyasi irade” mesajına bakmak daha doğru olur.

Bütün bu gelişmelerden hareketle özellikle Kürt kanadının basını kullanarak verdiğı mesajları biraz temkinli okumak gerekiyor. Zira görüşmeler yeni anayasa yapımından bağımsız paralel başka bir görüşme olarak ilerliyor. **Yeni anayasa sürecinde çözüm için ipucu arayanlar fena halde yanılıyor. Şimdi top Öcalan’ın**

sahasında ve devlet “Öcalan’dan liderliğini ispatlamasını” bekliyor. Bugün 15 haziran ve bundan sonraki süreci PKK tarafından gelen mesajlara bakarak daha kolay anlayabileceğiz...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

HP’de darbe girişimi: Süheyl Batum neden suskun?

Emre Uslu- 18.06.2011

Beklendiği gibi seçim sonrasında herkes CHP’yi konuşmaya başladı. Herkes Kemal Kılıçdaroğlu’na yükleniyor, Gürsel Tekin göğsünü siper etmiş genel başkanını savunuyor. Benim gözlerim Süheyl Batum’u arıyor ama kendisi henüz ortalarda yok. Oysa Batum da en az Gürsel Tekin kadar bu partinin genel başkan yardımcısı ve Kılıçdaroğlu ile yönetime gelmiş biri. Dahası Tekin’in aksine **Batum CHP geleneğinden de gelen biri değil. Onun CHP’ye gelişi tam anlamıyla Kılıçdaroğlu’nun inisiyatifi ile mümkün olmuştu. Şimdilerde kendisini o konuma getiren kişi saldırı altındayken nedense Batum ortalarda görünmüyor.**

Bu hâl bana eski bir yazımı hatırlattı. Hani TGB’li gençleri İzmir Belediyesi’nin finansörlüğünde organize edip Başbakan’ın üstüne saldırdığını yazdığım yazı. O yazı çok ses getirmişti. O yazıda dile getirdiğim İzmir Belediyesi-TGB ilişkisi daha sonra yapılan bir operasyonla açığa çıkmıştı. Konunun bu kısmını 11 Mayıs tarihli yazımda yazmıştım. (bkz. CHP’nin çılgın projesi: Her köftehora bir köfte)

Aynı yazıda, **“Doğruluğunu tam teyit edemesem de seçimden sonra CHP içinde Kılıçdaroğlu’na karşı darbe girişimi başlatılacak” iddiasını da gündeme getirmiştım.** Batum bu iddiamın üzerine yeri göğü inletmiş bana dava açmıştı. **Şimdi gelineen noktada bakıyorum da Kılıçdaroğlu’na darbe girişimi had safhaya ulaşmış, iddialara göre 400 delegeden imza toplanmış ve Kılıçdaroğlu için tamtamlar çalınmaya başlanmış ama Batum’dan tıs yok.** “Durun kalabalıklar bu cadde çıkmaz sokak,” diyemiyorsa bile insan kendisinden Ahmet Arif gibi *“Vurun ulan, Vurun, Ben kolay ölmem. Ocakta küllenmiş közüm, Karnımda sözüm var”* demesini bekliyor ama heyhat nerde o yiğitlik...

Diyemez de, çünkü **benim gibi o da biliyor ki Kılıçdaroğlu o koltuğa bir proje kapsamında getirildi ve projenin ikinci ayağı da seçimden sonra yerine başkasının getirilmesiydi.** CHP’yi iyi bilen dostlarım “Bu süreçte Batum’un da kellesi isteniyor” diyor. Haklı olabilirler. Ben Batum’un sessizliğini kendisine pozisyonlardan pozisyon belirleme sessizliği olarak okuyorum. Ayrıca tv’lerde Ergenekon avukatlığı yapmış değerli bir profesörün parti içi çekişmelere kurban verilmeyecek kadar önemli olduğunu ve “konsey”in de o anlamda vefalı olduğunu kayda geçirmek isterim. Bence tam da bu nedenlerle Batum CHP’de olan bitene ses çıkarmıyor.

Kılıçdaroğlu ve tabii ki Gürsel Tekin akıllı davranıp bu projeyi boşa çıkartabilirler ama işleri çok da kolay değil. Ben naçizane seçimden sonra valla billa Kılıçdaroğlu’na karşı bir planının içinde olmam mealinde beyanlarla hançeresini yırtan **Süheyl Batum’dan cılız da olsa “Durun beyler adamcağıza bir şans tanıyın” tarzında bir itiraz bekliyorum tutarlılık adına...**

CHP’de olanları, TGB’li gençlerin nasıl bir yeraltı operasyonu ile Başbakan’ın peşine salındığını ve bu gençlerin hangi belediye imkânlarıyla finanse edildiğini 11 şubat tarihinde yazmış ve yazdıkları daha sonra birer birer doğrulanmış bir yazar olarak sanırım şimdi CHP’de neler yapılmaya çalışılıyor konusunda iki satır söz söyleme hakkına sahibim.

CHP’nin başına Kılıçdaroğlu’nun getirilmesi aslında “havada ikmal” tarzında bir operasyondur. Kılıçdaroğlu kendisi de bunun farkındaydı. Havada ikmal doğası gereği hassas bir operasyondur ve son derece kontrollü bir şekilde gerçekleştirilmesi gerekir. Uçaklardan biri koordinasyonu bozacak hamle yaparsa sonuç hüsrarla bitebilir. Kılıçdaroğlu operasyonu “kontrollü” bir seçim stratejisini gerektiriyordu. Yani CHP’nin oyları arttırılacak ama CHP seçimde siyasi vaatler noktasında ileri gitmeyecekti. 600 liralık aile sigortası gibi ekonomik vaatlerle halk ikna edilmeye çalışılacak CHP’deki laiklik vurgusu düşürülecek ama bunun ötesine gidilmeyecekti.

Kılıçdaroğlu ve ekibi bu çerçevede bir süre kontrollü bir şekilde kampanyayı yürüttüler. Hatta Kılıçdaroğlu bu süre içinde “Kürt” ve “Alevi” kelimesini ağzına bile almadı. Bir ara “Horasan’dan gelen bir Türk boyundan olduğunu” bile iddia etti. Ancak **seçimler sürecinde hızını alamayıp “özerklik” deyince “yeni anayasa taslağı” hazırlatınca ipi çekildi Kılıçdaroğlu’nun**. Bütün planını “AKP az oy alsın ve Anayasa’yı değiştirmesin” üzerine kurmuş bir “konsey” Kılıçdaroğlu’nu referandumda Anayasa’daki değişimlerin karşısına dikmiş ve karış karış yurdu dolaştırmıştı. Referandum’da darbe anayasasını savunan **Kılıçdaroğlu seçimlerde yeni anayasa sözü verince “konsey” ile ters düştü. Bu nedenle de gönderilecek**. Gönderilecek çünkü onu o koltuğa getirenlerin temel bir isteği mevcut sistem ile oynanmaması hele Anayasa değişikliğine asla izin verilmemesi. Oysa Kılıçdaroğlu bunun tam tersini söylüyor ve Anayasa değişikliği konusunda “konsey”in tersine ama toplumun beklentileri yönünde tavır aldı. CHP’de olan tartışmalar yeni anayasa talepleri ile beraber okumazsak yanlış okuruz kanaatindeyim. **Yeni anayasa istemeyenler sonunda CHP’ye gelecekler ve Kılıçdaroğlu’nun verdiği sözleri CHP tarihinden silecekler. Eğer Kılıçdaroğlu ve ekibi kazanır ve pozisyonunu korursa o zaman Türkiye ve CHP gerçek bir değişim sürecine girecek...**

Kılıçdaroğlu bir nevi Adnan Polat sendromu yaşıyor. Onun evinde ve seçim arenalarında Başbakan ısılatıldı, Başbakan’ın peşine gençler takılıp yumurtalar attırıldı şimdi ise biraz da çizgiyi geçtiği için gönderiliyor. Durumun özeti budur.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemil Çiçek’le yeni anayasa mümkün mü

Emre Uslu- 22.06.2011

Her seçimden sonra medyada “kabine toto” oynanmaya başlanır. Kabinede kimlerin yer alacağı üzerine tahminler analizler yazılır. Bu seçimlerden sonra ise nedense kimse kabinede kimlerin yer alacağını hiç merak etmiyor. Varsa yoksa **Meclis Başkanı’nın kim olacağı üzerine bir tartışma yapılıyor**. Bu noktada seçimlerden önce açıkça **AKP’ye tavır almış bir kısım medya organlarında bir Cemil Çiçek sevgisi başlamış ki gözleriniz yaşarır**.

Bana –geleneğin aksine– bu seçimlerden sonra kabine toto yerine Meclis Başkanlığı tartışmasının başlatılması da bu makama uygun görünen kişi olarak Cemil Çiçek’in adının öne atılması da normal

gelmiyor. Peki, özellikle cemaziülevvellerinde demokrasi adına yapıcı bir tutum almamış bu çevrelerin demokratik anayasa taleplerinin bayraklaştığı bir dönemde Meclis Başkanlığı için açıktan Cemil Çiçek kulisi yapması huylandırıyor beni. Özellikle yeni anayasanın yapımını engelleyecek bir şekilde AKP'nin 330 vekilin altında kalması için ellerinden gelen herşeyi yapan bu kişilerin şimdi Cemil Çiçek'i Meclis'in başına geçirerek elde etmeyi istedikleri şey ne onu merak ediyorum?

Ben Sayın Çiçek'in Meclis Başkanı olmak için yoğun kulis faaliyeti yaptığını daha seçim gecesi açıklamış bir kişi olarak **kendisinin özellikle bir kısım medyanın adayı olarak Meclis Başkanı olmak isteyeceğini artık sanmıyorum.** Bir kısım medya kendisi lehine bu kadar kampanya yaptıktan sonra başkan olursa yeni anayasa sürecinde takınacağı tutum özellikle mercek altına alınacaktır.

Yazdıklarım nedeniyle birkaç defa telefonla konuşmayı saymazsanız şimdiye kadar Cemil Çiçek ile hiçbir ilişkim olmadı. Ama **ben Cemil Çiçek'in başkanı olduğu bir Meclis'in yeni bir anayasa yapacağına inanmıyorum.** Buna bir tür önyargı da diyebilirsiniz. Belki de haklısınız ama eğer bu bir "önyargıysa" bunu güçlendiren birçok nedenim var benim. Hayır, bir kısım medyanın sevgisini kazandığı için kuşkularım nedeniyle böyle düşünmüyorum. Benim düşüncelerimi şekillendiren veriler bizzat Sayın Çiçek'in AKP döneminde yaptığı icraatların kendisi.

1) Örneğin **Şemdinli Savcısı Ferhat Sarıkaya HSYK tarafından görevden alındığında Cemil Çiçek Adalet Bakanı'ydı.** O dönem en azından HSYK'ya kendisi ve müsteşarını göndermeyerek bu kararın çımasını engelleyecek enstrümanları da vardı ama bunu nedense kullanmadı. Hatta kulislere göre daha ilerisini de yaptığı, **Savcı Sarıkaya'nın görevden alınması için aktif destek verdiği de iddia edilir.** Bu doğru olmasa bile demokrat duruşlu bir bakanın suçüstü yakalanmış bir çeteyi sorgulayan bir savcıyı "avukat dahi olamayacak" şekilde görevden aldırması ve bu kişinin ekmeğiyle oynanmasına, çoluğunun çocuğunun rızına el uzatılmasına en azından insanlık adına "durun" demesini beklerdim.

Maalesef, bir kişi haklı bir soruşturma açtığından dolayı, sırf yel değirmenlerine savaş açmış olduğu için, ailece cezalandırılıyor ve avukatlık yapması bile engelleniyorsa, bu kararda –dolaylı bile olsa– Cemil Çiçek'in katkısı varsa ben böylesi bir kişinin Meclis'in başkanı olmasını istemem.

Bir ailenin imhasına yönelik orantısız cezalandırmaya, yerleşik düzen istiyor diye ses çıkarmayan, vicdanını makamların anahtarı gibi kullanan kişilerin, sırf 'establishment' istedi diye anayasa sürecini tıkamayacağından nasıl emin olabiliriz.

Bugün Cemil Çiçek'e destek çıkan o çevreler o tartışmalı HSYK kararının arkasından "Avukat bile olamaz" şeklinde manşetler atmışlardı. Tıpkı Erdoğan için "Muhtar bile olamaz" manşeti gibi. Şimdi aynı çevrelerin Çiçek'i yağlayıp ballamaları en azından bende yeni anayasa sürecini tıkamak için yapılan kısa paslaşmalar kuşkusu uyandırıyor.

2) Cemil Çiçek deyince ikinci icraat olarak kuşkusuz **2006 yılında** yine 'establishment'in talepleri doğrultusunda **Terörle Mücadele Yasası'nın vidalarının sıkıştırılmasında oynadığı rol** akıllara gelir. O dönem yüksek volümlü bir kampanyayla **Terörle Mücadele Yasası'nda anti-demokratik değişiklik talebinde bulunmuş, bu talepler kamuoyu ve AKP'den oluşan dirençler sayesinde önlenebilmişti.** Çiçek kuşkusuz o değişiklikle ilgili hükümet kararını ve o dönemki Terörle Mücadele Yüksek Kurulu kararını referans verebilir –ki bu durumlarda sıkça başvurduğu bir metottur– ama o dönem terörle mücadele ve demokratikleşme konularını yakından izleyen herkes bilir ki **Cemil Çiçek o "vida sıkma" operasyonunun en önde gidenlerinden biriydi.** Yine yerleşik düzenin tercihini halkın özgürlüklerini kısıtlamak noktasında tereddüt etmeden uygulamak için elinden gelen herşeyi yapan bir kişinin halkın seçtiği Meclis'e başkan olması girişimini neden olumlu bulalım?

Bu noktada **bugün Ahmet Şık ve Nedim Şener'in tutuklandığı yasa maddesinde Cemil Çiçek ve o "vida sıkma" operasyonunun çok büyük katkısı vardır.**

Ahmet Şık için ağızlarını bantlayan medyanın o gazetecinin tutuklanmasını sağlayan maddeyi çıkaran Cemil Çiçek için bülbül-ü şeyda kesilmesi sizce de anlamlı değil mi?

3) Yine dünyanın en ilerici ceza yasası diyerek takdim edilen ve Cemil Çiçek'in başkanlığı döneminde çıkarılan **Türk Ceza Kanunu'nun** benim de yargılandığım **301. maddesinin mimarı Cemil Çiçek'in Meclis Başkanı olması ve yeni anayasa yapması Anayasa'nın içine gizlenmiş onlarca 301 türü tuzaklara kapı açmaz mı?** Cemil Çiçek döneminde kurulan 301 tuzağından kaç yıldır kurtulamamış bizler onun başkanlığında yapılacak – yapılabilirse eğer– bir anayasaya gizlenmiş tuzaklar olmayacağından nasıl emin olabiliriz?

Türkiye'de Amerika'da olduğu gibi Meclis üyelerinin "amel defterini" tutan sivil kurumlar maalesef yok. Olsaydı Sayın Çiçek gibi Meclis Başkanı olacak diğer kişilerin de amelleri yüzlerine okunur ve size neden güvenelim sorusu sorulurdu. Kuşkusuz benim yazdığım bu üç amelin ötesinde amelleri de vardır. Değerlendirmeyi AKP yapacak. **Malum medyanın desteği açık, muhtemelen Kılıçdaroğlu da Cemil Çiçek'i isteyecek Meclis Başkanlığı için. Bu "uzlaşının" adını açık yazalım; Yeni Anayasa Yaptırmama Koalisyonu'dur.**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Komployu deşifre ediyorum

Emre Uslu- 25.06.2011

Bu yazıda hem Hatip Dicle hem de Ergenekon sanıklarının vekilliğine ilişkin arka plan bilgileri üzerinden bir analiz yazacağım. **Anlaşıldığı kadarıyla Hatip Dicle de, BDP de seçimler öncesinde Dicle'nin aday olamayacağını biliyordu. Buna rağmen süreci kanırtarak kabul ettirmek istedikleri görülüyor.** Bu olayda Hatip Dicle maça dopingli çıkmış. Fakat sonradan doping yaptığı anlaşılmıştır. **Ancak burada YSK'nın verdiği karar sonuna kadar sorunlu.** Bana göre özellikle Hatip Dicle'nin tutukluluk kararını onayan hâkim Halim Aşaner, –ki kendisi 2008 yılında Yargıtay 9. Dairesi'ne 2010 başında da YSK'ya üye olmuştur– kendi verdiği onama kararından habersizmiş gibi hareket ederek önce Dicle'nin vekil olabilirliğini onamış daha sonra da vekilliğini iptal eden kararın altına imza atmıştır. **Bu durum neresinden bakılırsa bakılsın skandaldır.** Dolayısıyla burada **hem YSK'nın hem de BDP'nin Hatip Dicle konusundaki tutumunu sorunlu buluyorum.** Doğrusu ben BDP'nin neden Hatip Dicle konusunda bile bile lades dediğini onaylamasam da anlayabiliyorum. Ama YSK'nın nasıl böylesi bir "akıl tutulmasına" kapıldığını halen anlamış değilim.

BDP'ye yakın çevrelerden edindiğim izlenime göre Hatip Dicle'nin aday gösterilmesini iç toplantılarında "bir hata" olarak konuşmuşlar. Ancak onlar bu hataya rağmen AKP'li Oya Eronat'ın Dicle'nin yerine vekil yapılmasını içlerine sindirememişler. Oysa bir sporcu dopingli çıktığı maçı kazansa bile doping testinden geçemezse, ikinci şampiyon olur. Bahisçiler bütün paralarını dopingli sporcuya yatırmış olsa ve hakem kararıyla dopingli sporcu kaybetse parasını dopingliye yatıran bahisçiler nasıl isyan edip

dopinglinin şampiyonluğunun onanmasını isteyemezse BDP'ye destek veren seçmen de isyan edemez. İsyan etmek isteyen bu hileyi yapanlara isyan etmeli. Bu nedenle de kimse de ikinciye neden şampiyonluğu kabul ediyorsun diyemez. Eronat'ın vekilliği de böyle bir durum.

Peki, BDP bu "hata"yı bile bile neden göze aldı? Burada kritik bilgi Dicle'nin Öcalan'la olan ilişkisi. Edindiğim izlenime göre Dicle, Öcalan'ın güvendiği ve yeni kurulacak çatı partisinin başına geçirmek istediği en önemli aday. Bu nedenle de Dicle'nin aday gösterilmesi talebi muhtemelen Öcalan'dan gelmiş. Öcalan'dan gelen bu talebe BDP'liler hayır diyememiş, zira Öcalan'a rağmen birçok kişi aday gösterilmiş ve bu da Öcalan'ı fazlasıyla kızdırmış. Hatta Öcalan'ın bu adaylar için "Bana yönelik ulusal komplodur" ifadesini kullandığı bile iddia ediliyor. Bu dengeler içinde Dicle'nin aday gösterilmesi Öcalan istedi diye olmuş ama zaten YSK iptal edeceği için de bu işlemi yapanlar böylece Öcalan'a büyük çalım atmışlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türk devleti barış yapamaz

Emre Uslu- 29.06.2011

Cengiz Çandar iyi bir iş yaparak TESEV için hazırladığı raporda "PKK dağdan nasıl iner" sorusunun cevabını arıyor. Çandar, bunu sağlamanın ilk adımı olarak PKK'nın bir terör örgütü değil dördüncü Kürt isyanı olarak tanımlanması gerektiğine vurgu yapıyor. **Bana göre PKK hadisesinin isyan tanımına uyan yanları vardır ama tam bir isyan sayılmaz. Bu durumu tanımlayacak en yakın terim Vendetta veya "siyasal kan davasıdır".** Bu ayrı bir tartışma konusu.

Çandar son derece iyi niyetle hazırladığı raporda sorunun muhataplarıyla görüşmüş. Muhatapların değişik fikirleri var. Çandar'ın hazırladığı raporun değerlendirmesini ayrıca yapacağım ama öncelikle devlete önerdiği "PKK olayında devletin paradigma kırılması yaşaması lazım. Kürt isyanı olarak tanımlarsak gerçeğe daha çok yaklaşıp, sorunu çözebiliriz" değerlendirmesine bir şerh düşmek istiyorum.

Çandar'ın sorusuna sağlıklı cevap verebilmek için şu soruyu da sormamız gerekiyor: **Devlet şimdiye kadar hangi isyancıyla barış yapabildi? Bu sorunun bizim tarihimiz açısından cevabı SIFIR'dır. Barış yapamadığımız için Balkanlar'ı birkaç senede, Arap coğrafyasını yine kısa süre içerisinde kaybettik. Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında görülen ve Kürt ya da Çerkes isyanlarının örgütleyici ve yöneticileriyle de barış yapamadık biz. 1960 yılında kurulan Sivas Kampı da 1980'deki Diyarbakır Cezaevi de barış yapamadığımız için kuruldu ve işkence merkezine döndü.**

Hatta daha geriye veya daha beriyeye de gelebiliriz. **Devlet bırakın silahlı isyan eden kişileri, silaha hayır diyen Necmettin Erbakan ile ancak öldükten sonra barışabildi. Adnan Menderes'in ölüm yıldönümünde TSK'nın taziye yayınladığını gördünüz mü?** Diyelim Şeyh Said eline silah aldı ve isyan etti, peki **Said Nursi eline kitaptan başka bir şey almadığı, sadece barış önerdiği halde devlet Nur hareketiyle barıştı mı?** Hatta Said Nursi'nin akıbeti de tıpkı isyan eden Şeyh Said'in ki gibi kaybedilmedi mi? Yani **bırakın barış yapmayı devlet isyan etmediği halde mezarına bile hoşgörü göstermedi Nursi'nin.**

Hatta Şehy Said'in çocukları bu ülkede parlamentoya girdiler ama Nursi'nin öğrencileri hep takip tarassut altında tutuldu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP Ergenekon'un Truva Atı mı, Koçbaşı mı

Emre Uslu- 02.07.2011

CHP'nin Ergenekon sanıkları Mustafa Balbay ve Mehmet Haberal'ı milletvekili seçtirmesindeki asıl amacın Silivri'yi boşaltmak olduğunu henüz protesto krizi çıkmadan yazmıştım. Mahkemelerin Ergenekon tutuklularını serbest bırakmayarak Ergenekon'un CHP üzerinden yaptığı "tünel kazma" operasyonuna dur dediğini de belirtmiştim. Aynı yazıda, CHP'nin kaset operasyonundan sonra Ergenekon'un Truva Atı'na dönüştüğünü de belirtmiştim. Milletvekili krizinde ortaya çıkan manzara daha farklı bir durumu gösterdi. CHP Kemal Kılıçdaroğlu ile sadece bir Truva Atı değil bizzat Ergenekon'un Koçbaşı veya Mızrak Ucu'na dönüşmüş görünüyor. **Bu noktada, Ergenekon'un bir kaset operasyonu ile CHP'nin başına geçirilen Kılıçdaroğlu'nun temsil ettiği simgesel duruş ile Ergenekon'un operasyonel birimlerindeki kişilerin duruşu ve dünya görüşü arasındaki paralelliği birlikte düşündüğümüzde Kılıçdaroğlu tercihinin bir tesadüf değil bilinçli bir tercih olduğu ortaya çıkıyor. Yani Kılıçdaroğlu Ergenekon'a vurulan darbeden sonra örgüte can suyu veren kadroların da etrafında kilitlendiği bir adam gibi görünüyor.** Hakkını teslim etmek gerekiyor Kılıçdaroğlu da kendisine biçilen rolü bihakkın yerine getiriyor. Tam bir gladyatör gibi dövüşüyor ama bu dövüş özgürlüğünü kazanmak için değil kendisini arenanın ortasına atanlar için yapılan bir dövüş. Kılıçdaroğlu'nun bu dövüşüne bakılırsa Ergenekon'un aşısı tutmuş denebilir. En azından iyi bir savaşçı doğdu bu aşından. Tam da bu nedenlerle ben hep Ergenekon'un tam anlamıyla bitirilemediğini hatta aklının bir İsviçre saati gibi tıkr tıkr çalıştığını düşünenlerdenim. CHP'nin tutumu bu düşüncelerimi bir kez daha pekiştirdi.

Bu noktada soru şu: **100 yıllık CHP'nin, uğruna dövuştüğü Mustafa Balbay ve Mehmet Haberal kim? CHP neden sadece bu iki ismi aday gösterdi de örneğin Cumhuriyet mitingleri sırasında Balbay'dan çok daha önde görünen Tuncay Özkan'ı aday göstermedi?**

Ben Balbay ve Haberal'ın milletvekili yapılmasında inisiyatifin Kılıçdaroğlu veya CHP'de olmadığını, bu isimlerin bizzat Ergenekon tarafından Kılıçdaroğlu'na dikte ettirildiğine inananlardanım. Yoksa **siyaseten, tanınırlık ve bilinirlik hatta örgütlü bir destek anlamında öncelikle Tuncay Özkan'ın aday yapılması gerekirdi.** Nitekim aldığı azımsanmayacak oy da bunu gösterdi. Hatta Tuncay Özkan'ın milletvekili seçilmesi halinde Silivri'de yatan Ergenekon tutukluları için vereceği mücadele veya çıkaracağı gürültü bile hesaplansa, Tuncay Özkan'ın daha iyi bir tercih olacağı belli. Mustafa Balbay'ın gerek hitabet açısından gerekse de mücadele açısından Tuncay Özkan'dan birkaç gömlek geride olduğunu sanırım herkes kabul eder. Bu durumda Tuncay Özkan dururken **Mustafa Balbay'ın aday yapılması oy almak veya Ergenekon sanıkları için mücadele etmek için değil, başka "ilişkiler" sayesinde mümkün olmuş gibi görünüyor.** O "ilişkiler ağının" Haberal'ı mahkemelere rağmen hastanede tutabilmiş bir kudretli ağ olduğu açık. Sanırım aynı "ağ" yine devreye girdi ve Haberal ve Balbay'ı aday yaptırdı. Bu noktada **Süleyman Demirel'in "Rica ettim Haberal CHP'den aday oldu" itirafını bir kenara not etmek gerekiyor.**

O halde soru şu: **O etkin “network” neden Tuncay Özkan değil de Mustafa Balbay ve Mehmet Haberal’ı tercih etti?** Bu sorunun cevabı aynı zamanda CHP’nin neden bu iki isim üstünden Ergenekon sanıkları için bir savaşa girdiği sorusunun da cevabını oluşturacaktır.

Ben bu sorunun cevabının Ergenekon iddianamelerinde, Mustafa Balbay’ın günlüklerinde ve Kent Otel toplantılarında olduğunu düşünenlerdenim. İsterseniz sondan başlayalım. İki gün önce internete düşen Genelkurmay İstihbarata Karşı Koyma Daire Başkanı M. Mutlu Arıkan’a ait olduğu iddia edilen ses kaydında “Haberal Eruygur ve Tolon’u kullanmış. Kent Otel’de yemek yemeyi biz bilmiyor muyuz? Ben onu söylüyorum. Vallahi de billahi de bunlar saf. Bunları hep kullanmış siviller. Kendi amaçları doğrultusunda kullanmışlar,” ifadesini bir kenara not etmek gerekiyor. Bu noktada iddianameye dönüp baktığımızda **Kent Otel toplantıları ile ilgili ilginç ayrıntılar** görürsünüz. Kuşkusuz o toplantılara katılan herkes Ergenekoncu olmayabilir ama o toplantıların **Ergenekon yapılanmasının “fikir egzersizi” yaptığı toplantılar** olduğu görülüyor. Bu anlamda iddianamelerde **Haberal’a biçilen rol de “organizatör” rolü** görülüyor. Bu rol Haberal’ın CHP’den aday olmasını sağlayan da bir rol olmalı.

Mustafa Balbay’ın bu yapılanmadaki rolünün yine iddianameden çıkan algıya göre **“kilit haberci” olduğu** anlaşılıyor. İddianameleri okuduğunuzda **Balbay’ın** İngilizce karşılığı “hub”, Türkçe karşılığı **farklı hatları birarada tutan, dağıtım yapan ve akışkanlığı sağlayan bir tür “vana”, “valf” ya da “server” işlevi gördüğü** anlaşılıyor. Nitekim **kendi günlüklerinde de görüştüğü askerlerden aldığı bilgileri Ergenekon davasının diğer sanıklarına aktardığı** görülüyor. Bu faaliyetleri nedeniyle İlhan Selçuk’tan da uyarı aldığı görülüyor. Gazeteci olması bu rolü üstlenmesinde kendisine avantaj sağladığından özellikle bu görevin Balbay’a verildiğini düşünüyorum. **Bu “vana”nın dağıttığı kritik bilginin “Genç subaylar rahatsız” başlığı olduğunu hatırlamakta fayda var. Ben Balbay’ın milletvekili olmasını sağlayan etkenin onun Ergenekon yapılanması içindeki “server” rolü olduğunu düşünenlerdenim.**

Tuncay Özkan bana göre Ergenekon sürecinde gidişi görüp kendi iradesiyle taraf olan, aslında Ergenekon yapılanmasının “çelik çekirdeğinde” bulunmayan bir isim. Kürt hareketi içinde “Bengi Yıldız” ne ise Ergenekon yapılanması içinde Tuncay Özkan o. Dışarıdan biri olduğu için de tıpkı Bengi Yıldız gibi çok bağıyor, agresif hareketlerde bulunuyordu. Bengi Yıldız bu hareketleriyle Kürt hareketi içindeki yerini korudu Milletvekili seçilebildi ama Tuncay Özkan’a o şansı vermedi Ergenekon.

CHP’deki bu hırçınlığı bir de bu açıdan okuyun, resmi daha net göreceksiniz. Ben şimdilerde Sezgin Tanrıkulu ve Muhammet Çakmak gibi CHP’lilerin ne düşündüğünü merak ediyorum. Bu gidişata bir süre daha sessiz kalırlarsa siyasi kariyerlerini Ergenekon’un mezarına “değerli eşya” olarak gömecekler. Hem de kendi iradeleri ve kendi elleriyle yapacaklar bunu...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt şımarıklığı

Emre Uslu- 06.07.2011

Önceki günlerde Sebahat Tuncel'in sekiz gariban askeri intihar saldırısıyla öldürmüş bir PKK'lı için söylediği sorumsuz sözler, dün Hakkâri'de sokak ortasında arkalarından kallesçe vurulan uzman çavuşlar, molotofla yakılan çocuklar bize **konusmadığımız bir gerçeği konuşma zamanımızın geldiğini** söylüyor: **Kürt şımarıklığı**. Evet, bu ülkenin Kürt sorunu var ve Kürtler şimdiye kadar ezilmiş bir toplumdur. Şimdi de bireysel ve kolektif haklarını kullanamayan bu toplumun sorunları acil olarak çözülmelidir. Buna anadilde eğitim dâhil, dünyanın en ileri demokratik standartlarında benzer durumdaki toplumlar ne haklara sahipse Kürtler ondan da ileri haklara sahip olmalıdır. Bu konuda kimsenin söyleyeceği bir söz olamaz. **Kürtler adına siyaset yapan BDP'nin haklı mücadelesine de demokratik sınırlar içinde destek olunmalıdır.**

Ancak Kürtlerin haklı mücadelesi ile şımarık tavırlarının da bu sorunun çözümüne yardım etmediği görülmeli. Öğrenci yurtlarını molotoflayıp sonra pişkince üzerinden siyaset yapmak, masum insanları hedef alıp açıklama yapmanız gerektiği yerde susmak, müthiş bir özgüven patlamasıyla önüne gelene saldırmak bu sorunun çözümüne yardım etmez. **Bu tutum Kürt faşizminin ayak sesleridir.** Kürtlerin haklarının verilmesi gerektiğini ve onların ezildiğini söyleyen bir yazar olarak **bir uyarı yapmak istiyorum: Kürt siyasetçileri kendi elleriyle Kürt faşistleri yetiştiriyor.** Kimseye saygısı olmayan, Türk kelimesini duymak bile istemeyen, Türkleri ebedi düşmanı gören, bu düşmanlığı varlık sebebi sayan bir nesil var bugün karşımızda. Bu neslin var olmasında elbette sorumluluğun büyük çoğunluğu Kürt sorununu çözmeyen devlete ve hükümete ait ama bu neslin dilini ve üslubunu belirleme konusunda Kürt siyasetçilerin de sorumluluğu var. **Kürt siyasetçileri evde sorun var diye sorumsuzca faşizan bir dilin Kürt toplumunda yerleşmesine izin vermemeliler;** ama maalesef durum böyle değil. Bizzat o siyasetçilerin dili faşizan bir dile dönüşüyor zaman zaman. Sekiz genci öldürmüş bir kişi için methiyeler düzen, yurt yakan çocukları öne itenleri görmezden gelip başkasına zarar verdiğinde ses çıkarmayan siyasetçilerin gerçekten demokrat ve bu sorunu demokratik çerçevede çözmek istediklerine ilişkin inancımızı yitiriyoruz artık.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bariş Konseyi

Emre Uslu- 09.07.2011

Seçimlerden önceki gelişmeler konusunda ne kadar umutsuzsam seçimlerden sonrası için o kadar umutluydum. Bu görüşümü her fırsatta dile getirip devlet ile Öcalan'ın mutabakatının iyi gittiğini ancak hem devletin hem de PKK'nın içinde bazılarının bu süreci baltalamak için elinden geleni yaptığını ifade ettim. Seçimlerden sonra geline nokta bu baltalama süreci BDP'nin boykotuyla zirve yaptı. Blok'un adaylarının Öcalan'ı çok memnun etmediğini de ifade etmiştim. Bu süreçte başlatılan çatışmalar, operasyonlar da bu sürecin baltalanmasına yönelikti.

Görüşme sürecinin yeniden rayına oturmasını sağlayacak son açıklama Öcalan'dan geldi: "En son heyetle yaptığımız bugünkü görüşmede üzerinde uzlaştığımız en önemli ve atılması gereken pratik adım, Bariş Konseyi'nin oluşturulmasına-kurulmasına ilişkindi. Heyetle Bariş Konseyi'nin kurulmasına ilişkin bir mutabakata varmış durumdayız. Zaten bu durum protokollerde de yer almaktadır. Bariş Konseyi'nin kurulması, atılması

gereken ve atılacak en önemli somut adımdır. **Barış Konseyi, mutlaka kurulmalıdır.** Barış Konseyi ne resmî bir devlet organı olacak ne de sadece sivil bir organ olacaktır. Barış Konseyi, barış çalışmaları, barışın gerçekleşmesi ve çözüm için çalışacaktır. Bir ay veya bir aydan daha kısa bir sürede Barış Konseyi kurulmalıdır.”

Öcalan’ın açıklamasının hem kendi tabanına hem de dışarıya yönelik mesajları var. Öcalan Barış Konseyi açıklamasının hemen öncesinde çok kritik bir ifade kullanıyor. “Daha önce bahsettiğimiz 15 Temmuz tarihi yanlış algılanmasın. 15 Temmuz dememizin sebebi heyetle yapacağımız son görüşme tarihinin 15 Temmuz’a yakın tarih olmasındandır. Zaten heyetle yapacağımız görüşmeyi daha erken gerçekleştirdik. Benim için esas olan bu görüşmeydi, 15 Temmuz tarihi değil. Bu görüşmeyi de bugün gerçekleştirdiğimizden artık benim için 15 Temmuz’un bir hükmü ve bir anlamı kalmamıştır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK ne zaman ve neden asker kaçıır

Emre Uslu- 13.07.2011

Önceki gün **PKK Diyarbakır-Lice yolunu kesip iki asker ve bir sağlık personelini kaçırdı.** PKK yaptığı açıklamada “Operasyona çıkan bir kontra birliği engellemek amacıyla yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirmiştir. Amed-Lice karayolu üzerinde gerçekleştirilen kimlik kontrolü esnasında kontra birlik üyesi bir astsubay, bir uzman çavuş ile bir sağlık görevlisi tutuklanmıştır. Tutuklanan personel, halkımıza yönelik operasyonel faaliyetler yürüten, baskı ve işkence uygulayan kişiler olup, Kürdistan’daki kontra örgütlenmesine dâhildirler” dedi. PKK’nın açıklamasında operasyonların devam etmesi halinde benzeri eylemlere devam edecekleri de vurgulanıyor.

Bu eylemle birlikte **Öcalan’ın “15 temmuzda savaşın yeniden başlatılmasına gerek kalmamıştır ‘Barış Konseyi’ kurulacak” açıklamasına da PKK içinden net bir itiraz yükseltilmiş oldu.** Konunun bu kısmı PKK içindeki mücadeleyi ilgilendiriyor.

Türkiye’de PKK’nın asker/insan kaçırma politikasının nedense konuşulmadığı görülüyor. Güvenlik birimlerinde bile PKK neden insan kaçıır sorusunun cevabı birkaç klişe cevaptan öteye gitmeyen, analizler içermeyen cevaplardan ibarettir. Oysa ilk kuruluşundan bu yana PKK dönem dönem güvenlik görevlilerini kaçıarak, bir politika izliyor.

PKK’ya yakın kaynaklara bakıldığında **PKK 1992 yılından bu yana benzeri sekiz eylem yapmış ve toplam 36 asker kaçırmış.** Hemen her kaçırılan askerin arkasından da büyük gürültüler kopmuş.

Konjonktürel olarak da bakıldığında PKK’nın kaçırma eylemlerinin ilginç bir analizi çıkıyor. **PKK’nın ilk eylemi 1992 yılında Van-Tatvan karayolunda iki asker ve bir imamı kaçırmalarıyla başlamış. İkinci eylem 20 Ağustos 1993 yılında Batman’da 13 askerin kaçırılması. 1994 yılında çatışmada yaralanan bir asker PKK’lılar tarafından tesadüfen bulunup kaçırıldıktan iki yıl sonra teslim edilmiş.** Asker kaçırma eylemlerinin kuşkusuz en tartışılanı **1996 yılında Şemdinli-Ortaklar karakolundan sekiz askerin kaçırılması** olayıdır. Bu eylemden sonra Refah Partisi Van Milletvekili Fethullah Erbaş ve bir heyetin Kuzey Irak’tan askerleri alması dönemin 28 Şubat medyası tarafından siyasi krize dönüştürülmüştü.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

13 çocuk neden ve nasıl öldü

Emre Uslu- 16.07.2011

Diyarbakır'da maalesef beklenen oldu ve barışı, daha fazla demokrasiyi, daha fazla huzuru, ve elbette yeni anayasayı istemeyen çevreler bir kez daha barış adımlarını bombaladı. Bu ülkede kodları çözenler için yeni bir durum değil. Bundan sonra da böyle olacak. Yazdım, yeniden yazayım; **bu katliamda bir ucu Ankara'da bir ucu Kandil'de bir ucu da İmralı'da son sürat ve acımasızca yürütülen İKTİDAR mücadelesinin izleri var.** Katliamdan bir gün önceki yazımda da yazdım; **Ankara'da YAŞ ve yeni anayasa tartışmaları, İmralı'da barış görüşmeleri sürdüğü sürece bu katliamlar devam eder.** Saldırıdan önce yazdım, bir kez daha yazayım; **bu işin PKK'ya bakan yönünde Öcalan'a rağmen hareket eden PKK'lıların eylemi var. Bu PKK grubuna Öcalan'ın da sözü geçmiyor. Bunun için Öcalan'ın önündeki en optimum çözüm PKK'nın Kuzey Irak'a çekilmesini sağlamak. Bunun için de özellikle barışı savunan aydınların "PKK Kuzey Irak'a çekilmeli" çağırılarını yükseltmesi gerekiyor.**

Okurlardan gelen iletilerde "Bu iddianı somutlaştır" tepkileri alıyorum. Sanırım yeni anayasayı yaptırmama konusundaki direnişi somutlaştırmaya gerek yok. O her haliyle somuta dönüştü. YAŞ konusu ile ilişkisini somutlaştırmamı isteyenlere şunu hatırlatayım: **Eşref Bitlis'in karanlık ölümünün arkasında bir "tasfiye" var idiye, bu yönde iddialar varsa, "intihar etti denerek öldürülen albayın dosyaları nasıl kapatıldıysa, bu olayların arkasında da terfi mücadelesi olma olasılığı hayli yüksektir.** Sadece geçen YAŞ'ta yaşananlara bakmak bile yeterli.

YAŞ'taki terfi mücadelesinin ilkeleri ve kuralları çiğneme noktasına kadar gittiğini anlatmak için daha somut bir örnek vereyim. Biliyorsunuz TSK bazı TV ve gazetelere ambargo koyuyor. Onlara konuşup beyanat vermiyor, onlarla irtibata geçmiyor. TSK aleyhine haberler yapılsa bile arayıp o kanal ve TV'lere bilgi verilmiyor. Bunların en başında da *Samanyolu* televizyonu geliyor. TSK'nın bu kesin kuralı ve akreditasyonu, YAŞ'ta terfisi gelen komutanlar olunca rafa kalkıyor. Örneğin YAŞ'ta dosyası görüşülecek Aslan Güner kendisinin bir görüntüsü *Samanyolu* televizyonunda kullanıldı diye önce *Yeni Şafak*'tan Abdulkadir Selvi'yi arayıp o haberi düzelttirmek istiyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK'nın 4. Stratejik Mücadele Dönemi

Emre Uslu- 20.07.2011

Silvan'daki PKK saldırısının hemen ardından DTK'nın "Demokratik Özerklik" ilan etmesi kamuoyunda tartışmalara neden oldu. Kürt hareketini iyi bilen **Orhan Miroğlu, "DTK özerklik değil yas ilan etmeliydi" diyerek DTK'nın alelacele ilan ettiği özerkliğe karşı tepkisini koydu.** Hatta Altan Tan gibi PKK çizgisi ile iç içe olmayan siyasetçiler bile ne olduğunu şaşırmış durumdalar.

Oysa PKK "özerklik ilanını" tam da bu dönemin stratejik bir hamlesi olarak gördüğünü daha önceden açıklamıştı. Bundan tam bir yıl önce, 24 Haziran 2010 tarihinde son saldırının da emrini veren Cemil Bayık, AKP

ve devletin siyasi ve sosyal soykırım politikasıyla Kürtlük adına ne varsa yok etmek istediğini söyleyerek, çok sistemli bir saldırıyla karşı karşıya olduklarını belirtmişti. Bayık, yakında bir zamanda "Demokratik Özerkliği" ilan edeceklerini de belirterek, "Gerillanın meşru savunması da serhildanın geliştirilmesi de tamamen ilan edeceğimiz özerkliği korumak, geliştirmek, yaşatmak ve onu yaşanılır kılmak içindir" demişti. Kürt sorununu demokratik özerklik temelinde çözmek istediklerini söyleyen Bayık, "Şimdi yapmak istediğimiz budur. Yakında bunun resmî ilanını da yapacağız. 'Demokratik Özerklik' Türkiye'nin Kürtlerle ilişkisini ifade etmektedir" diye konuşmuştu.

Bayık'ın, aynı açıklamada PKK'nın 4. Stratejik Mücadele Aşaması olarak tanımladığı mücadele biçimi de Diyarbakır saldırısı hakkında ipuçları veriyor. "Yeni dönem mücadele eskinin devamı değildir. Gerillanın meşru savunması da serhildanın geliştirilmesi de tamamen ilan edeceğimiz özerkliği korumak, geliştirmek, yaşatmak ve onu yaşanılır kılmak içindir. Halkın demokratik iradesinin geliştiği; siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik alanda kendi kurumlaşmalarını geliştirdiği, özgür ve demokratik yaşam sistemini kendi kurduğu bir süreç olacaktır. Bu dönemin eski dönemden farkı, demokratik özerkliği koruma, geliştirme ve yaşatma amaçlıdır."

Cemil Bayık'ın bu perspektifinden bakıldığında Diyarbakır'da PKK'nın askerlere saldırmasıyla Demokratik Özerklik ilanı arasındaki paralel düşünce açıkça ortaya çıkıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir çözüm var

Emre Uslu- 23.07.2011

Kürt sorunu artık zıvanadan çıkmaya başladı. Halk sokaklara dökülüp birbirini protesto etmeye başladı. Maalesef işin buraya gelmesinde hükümetin en beceriksiz bakanı Beşir Atalay'ın umut yaratıp, plansız ve programsız bir şekilde konuyu konuşup, adeta ateşi toplumun içine atıp geriye çekilmesinin rolü büyük. Bunu kabul edelim. Bu tip sorunların çözümü sosyoloji kongresinde bildiri tartışmaya benzemez. Beşir Atalay bunu yapmış ve sonunda "Habur bir yol kazasıydı" diye işin içinden çıkmıştır. Şimdi halk sokaklarda birbirini boğazlamak üzere. Atalay boynunu büküp akıl vermeye devam ediyor. Oysa insanlar "akıl verme huzur ver" noktasında bunun farkındalar mı, emin değilim? Kabul edelim ki ilk çıkışında kendisine çok güvendiğimiz, galiba doğru yolda ilerliyoruz havası yaratan Beşir Atalay'ın geldiği nokta itibarıyla Kemal Kılıçdaroğlu'ndan bir farkı kalmamıştır.

Açıkça konuşmanın zamanı geldi. Bu noktadan sonra **Başbakan'ın o hızlı ve sonuç alıcı yaklaşımı ile uyumlu çalışacak, işi uzatmadan, planlı şekilde ilerletecek bir ekiple sonuç alıcı bir tutum belirlemesi gerekiyor.** Beşir Atalay'ın açılım ile halen bir ilişkisi var mı bilmiyorum ama hükümet bu işi daha ehil ve işi daha çabuk bitirecek bir kuruma devretmeli. MİT bu konuda ehil bir kurum ama Hakan Fidan'ın o kurumun üstündeki etkisinin ne kadar olduğunu halen bilmiyoruz. Zira zor bir kuruma geldi ve zor bir görev üstlendi. Düşünün ki bu kurumun içinde şimdiye kadar yapılan karanlık işlerin bir tarafı ve haberdarı olmuş kişiler var. O kişiler veya uzantılarının böylesi kritik bir süreçte boş durup durmayacağını bilmiyoruz.

Devletin diğer kurumları zaten ortada. Darbe düşünmekten terörle mücadeleyi düşünmeye fırsat bulamamış generaller, makamlarından başka şey düşünemeyen emniyet müdürleri, kendi menfaatinden başka hiçbir şeyi

zaten düşünmemiş sermaye, halkından başka her şeyi düşünen diplomasi ve diğerleri.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK bundan sonra ne yapacak

Emre Uslu- 27.07.2011

Uzun süredir PKK içinde Abdullah Öcalan'a rağmen hareket eden gruplar var argümanını savunuyorum.

Ben bunu savundukça, Ankara'nın etkin sesleri, eski terör uzmanları –ki aralarında Genelkurmay Başkanlarına danışmanlık yapmış, Başbakan'a 2007 seçimlerinde Hakkârî'de söylediği "ya sev ya terk et" anlamına gelen konuşmanın hemen öncesinde brifing vermiş kişiler de var– PKK'nın "Leninist" bir çizgide katı hiyerarşik yapısı olduğunu ve Öcalan'ın mutlak kontrolü olduğunu iddia ediyorlardı. Bu görüş özellikle TSK içinde etkin bir görüştü. Zira TSK'nın görüş oluşturmaları mümkün değil. Üstleri 1990'lı yıllarda PKK'yla mücadele etmiş komutanları... Bilgi birikimleri orada donduğu için, **terörle mücadele etmiş kişiler olarak "her şeyi bildikleri için", astlar da üstlerine alternatif fikirler götüremediklerinden TSK'nın PKK algısı 1990'lı yıllarda kalmış bir algı veya bilgidir.** Daha da kötüsü bu ülkede kimlik inşa etmiş bir kurum olarak TSK'nın 21. yüzyılda kimlik inşasına yönelik hiçbir fikri yoktur.

TSK için çok muteber olan "devlet destekli terör uzmanları" da TSK'dan çok ileri durumda değildir.

Onlar zaten alanlarında iyi olsalardı şimdiye kadar sundukları çözümler işler ve devlet bu savaştan galip çıkardır. **Bu savaşın en büyük kaybedeni sözde terör uzmanlarıdır ama ahbap-çavuş ilişkisiyle o uzmanlıklarını devam ettirip devlete "akıl" satmaya devam ediyorlar.** Dolayısıyla Ankara tam anlamıyla bir kısır döngü içinde.

Sanırım Erdoğan bunu gördüğü için terörle mücadele konusunda yeni bir adım atıyor. Mücadeleyi TSK'nın kontrolünden çıkarıp daha sivil bir alana, İçişleri Bakanlığı'nın kontrolüne taşıyor. Bu yeni bir zihniyet sürekli yenilenen görüşlerin tartışılması anlamına geliyor. Ayrıca İçişleri Bakanlığı'nın bünyesinde gerek Jandarma gerekse Emniyet'in ABD başta olmak üzere Batılı ülkelere gönderdiği değerli uzmanları var. O nedenle bu mücadelede yeni bir fikir aşısının önü de açılmış olacak. Çok çarpıcı bir örnek vereyim. Emniyet 1999'da Kütçe TV'nin yararlı olacağını düşünüyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ertuğrul Özkök ile aramdaki farklar...

Emre Uslu- 30.07.2011

Medya dünyasında herkesin Özkök'e ilişkin söylenmiş iki çift lafı bulunurken ben Özkök'e ilişkin yazmak ve kendisiyle polemik yapmaktan özellikle kaçındım. Kaçınmamın nedeni Özkök'ün manipülatif kafa yapısı ile uğraşmak istemememdi. Zira 20 yıl *Hürriyet*'i manipülatif bir operasyon gazetesine dönüştürmüş biriyle

uğraşmanın kolay olmadığını bilenlerdenim. Ancak bütün çabama rağmen Özkök'ten kaçamadım. Sonunda o manipülatif kafa beni de vurdu. Dün yazdığı yazısında beni konu etmiş. 23 temmuz tarihli "Bir çözüm var" başlıklı yazımın giriş kısmını alıp sonuç olarak duyurmuş Özkök: "Kürt sorunu artık zıvanadan çıkmaya başladı" cümlesiyle başlıyordu. Kürt meselesinin geldiği nokta hakkında tüylerimi diken diken eden şöyle bir öngöründe bulunuyordu: "Şimdi halk sokaklarda birbirini boğazlamak üzere..."

Oradan da hedefe koyduğu asıl isme geliyordu. O bölümü aynen aktarıyorum:

"Maalesef işin buraya gelmesinde hükümetin en beceriksiz bakanı Beşir Atalay'ın umut yaratıp, plansız ve programsız bir konuyu konuşup, adeta ateşi toplumun içine atıp geriye çekilmesinin rolü büyük."

Özkök aynı yazıda bir şikâyet dilekçesi yazmış; Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a hatırlatma yapıyor:

"Cumhurbaşkanı'nın ve Başbakan'ın en güvendiği bakanlardan biri olduğunu düşündüğüm Beşir Atalay için bu kadar ağır ifadelerin kullanılmasına şaşırdım doğrusu."

Oysa o yazımda Beşir Atalay ile ilgili bölüm sade bir paragraflık giriş bölümü. Sanki Atalay'ı hedefe koymak için yazmışım gibi anlatıyor Özkök o yazıyı. Sonra da Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a referans verip Atalay için ağır ifadeler kullanmama şaşırmış olduğunu belirtip buradan bir sonuç çıkarıyor: **Poliste bir iç savaş yaşanıyor.**

Manipülatif kafa dediğim kafa işe bu. Bu yazının neresini düzelteceksiniz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK Gülen'in hastalığını bile kara propaganda malzemesi olarak kullanmış...

Emre Uslu- 02.08.2011

İnternet Andıcı İddianamesi'nin kabul edilmesiyle birlikte gözler bir kez daha Genelkurmay'ın hazırladığı internet sitelerine çevrildi. Kuşkusuz bu internet sitelerinden en çok tartışılanı **irtica.org**. Sanıkların beyanlarında Fethullah Gülen cemaatiyle mücadele için kurulduğu belirtilen bu site tam anlamıyla bir kara propaganda sitesi. Her ne kadar başta Dursun Çiçek ve TSK bu sitelerin sadece bilgi amaçlı beyaz propaganda siteleri olduğunu iddia etse de hedefe koyduğu kişi veya grubu aşağılamak için hiçbir etik kural gözetilmemiş. Tamamen yalan ve yanlış bilgiler harmanlanarak rakibine kara çalma çabaları ilk bakışta göze çarpıyor.

Öyle ki hedefe koyduğu kişilerin hastalıkları dahi kara propagandanın malzemesi yapılmış. Fethullah Gülen ile ilgili çok detaylı kara propaganda faaliyetinin yürütüldüğü sitenin **"Fethullah Gülen'in gerçek yüzü"** başlığıyla yayınladığı kara propaganda metinlerinde Gülen ile yazılanlardan sadece birkaç örnek:

"Fethullah Gülen, kendisine niçin evlenmediği sorulunca cevap verir: 'Ümmet-i Muhammet'in bunca dert ve ızdırabını düşünmekten, evlenmeyi düşünmeye hiç fırsatım olmadı.' Fethullah Gülen, evlenmemek konusundaki açıklamalarında ustaca bir taktik kullanarak şeyhini ve kendisini Hz. Peygamberin varisleri olarak gösteriyor. **Oysa evlenmemesinin altında yatan gerçek, hastalığı ile ilgili olsa gerek. Zira, Fethullah Gülen çok eskilerden beri şeker hastasıdır.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK ne yapmaya çalışıyor

Emre Uslu- 03.08.2011

Kamuoyu, Abdullah Öcalan'ın "Barış Konseyi kurulsun, 15 temmuzdan sonra da çatışmasızlık sürdürülmeli" çağırırlarının tam tersi bir tutum alan PKK'nın ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyor.

Nihayet, Öcalan'a rağmen çatışmalar devam edince Başbakan'ın da altını çizdiği PKK içindeki farklı fraksiyonların ayırdına varmaya başladı kamuoyu. Şimdilerde özellikle barış isteyen demokrat kamuoyu PKK içindeki farklı fraksiyonların ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyor.

Bu konuda maalesef doyurucu bilgi edinmek sağlıklı analizler yapmak zor. Hatta **devletle Öcalan arasındaki görüşmelerde aracı olduğu iddia edilen** –bana göre aracılarnn aracısı– **Balıkçı da dâhil olmak üzere PKK'nın içindeki Ankaralılar Grubu'nun ne yapmaya çalıştığını doğru okuyan çok fazla kişi yok.**

Neşe Düzel'e verdiği söyleşide Balıkçı şu değerlendirmeyi yapmış: "Eğer işin adını koyarak, çağırıcı net bir biçimde yaparsa, Öcalan'ın bu çağırısına olumsuz cevap veren kim olursa olsun, o kişi Kürtler nezdinde sorgulanır. Kürt cephesinde, onu açıktan karşısına alanların gücü zayıflar. Ben böyle bir kalıcı ateşkes çağırısının bir ihtimal Ramazan'da olacağını düşünüyorum. Şu anda eylemsizlik var. Kalıcı ateşkes ilan edilebilir. ...Bugün ne bölgesel ne de küresel konjonktür, silahla özerklik ilan etmeye müsait. Zaten Öcalan'ın son eleştirilerinden sonra Kandil de, KCK da kendisini gözden geçirecek. Devrimci halk savaşı ve çatışmalar duracak. Yeni bir anayasa sürecine giriliyor. Öcalan'ın bu açıklamalarından sonra, sivil siyaset daha yüksek ses çıkaracak. Anlayacağınız kötü bir döneme girmiyoruz. Tam tersi daha iyi bir döneme gireceğiz. Her şeye rağmen süreç, PKK'nın sınır dışına çekilmesi yönünde ilerliyor!"

Doğrusu Balıkçı'nın haklı çıkmasını çok isterdim ama **durum hiç de Balıkçı'nın anlattığı gibi değil.** Anlatayım:

1) PKK içindeki Bayık-Karasu ekibi Öcalan'a gündem dayatıyor. Gelineen noktada PKK'nın içinden bir grubun veya örgütün tamamının Öcalan'a yollarımızı ayırıyoruz savaşa devam edeceğiz deme şansı yok.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

DÜZELTME VE CEVAP METNİ

Emre Uslu- 04.08.2011

Gazetenizin 17 Mayıs 2011 tarihli nüshasının 1'inci sayfasında "Uludere'de cuntacı izi" manşetiyle Emre Uslu tarafından kaleme alınan "Şırnak Uludere'de 12 PKK'linın öldürüldüğü operasyonu, AKP ve Gülen'i Bitirme Planı'nı hazırlayan ekipten Tümgeneral Mustafa Bakıcı yönetti." alt başlığı ile yayınlanan haberde özetle;

a. "20 Ocakta sınırdan sızan PKK'lılar tespit edildi ancak onlara müdahale yapılmadı. Seçim arifesinde ise operasyonlar arttı. Uludere operasyonunu yöneten Jandarma Tümen Komutanı Bakıcı, AKP ve Gülen'i Bitirme Planı'nı hazırlayanlardan. Üstelik öldürülen PKK'lılardan bazıları Irak'taydı.",

b. "Kastamonu saldırısı için biz önceden uyarmıştık. Peki devlet de bildiği halde niye saldırıyı engellemedi? Verilen cevap net: Bunları önlemesi gereken bir grup Ergenekon'la dayanışma içinde hareket edip, ayak sürüyor." şeklindeki iddialara yer verilmiştir.

Haberin devamının yayınlandığı 12'nci sayfada Emre Uslu'ya ait köşe yazısında ise; manşette, yani 1'inci sayfada yer verilen iddiaların dışında;

a. "8 Mayıs günü Habertürk televizyonunda " Olduğu gibi programına katılıp şunları söylemişim: ... 2. Ordu Komutanlığı'nın direktiflerinin ötesinde bir anlam yüklenerek operasyonlar düzenliyor bazıları. Üst komutanlık emrine uyulmadan, yetkileri aşarak, nokta operasyon yapılması gereken yerlerde arama-tarama operasyonları yapıldığı duyumları aldım. Buradaki operasyonlar doğrultusunda gelecek şehit haberleri ve PKK'lı ölümleri yoluyla gerilim arttırılacak."

b. "Söylediğimiz çıktı maalesef... 12 PKK'lı öldürüldü. 12 PKK'lının öldürülmesinde de tuhafliklar var. Yapılan açıklamada 'PKK'lılar birliğe sızma girişimi yapılırken çıkan çatışma sonrasında öldürüldü.' deniyor. Bu açıklama kendi içinde tuhaf. Birliğe sızma hareketi, ön hazırlığı olan bir harekattır. Bu grubun hazırlık sırasında, yani henüz faaliyete başlamadan yakalanmış ve öldürülmüş olması bir ihtimal. Yoksa hazırlığını tamamlamış ve sızma hareketine başlayan bir grubun 12 üyesinin öldürüldüğü bir çatışmada karşı tarafın can kaybını bırakın, yaralı bile olmaması izaha muhtaç bir durum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki konu iki sorun

Emre Uslu- 06.08.2011

Gelen mesajlarda okurlar özellikle **polisin terörle mücadelede yeniden aktif rol alması** konusu ve **sivil-asker ilişkilerinin demokratik ülkelerdeki seviyeye çekilmesi** konusunda somut önerileri merak ettiklerini ifade ediyorlar. İki konudaki görüşümün özetini yazacağım:

Polisin alanlara inmesi

1990'lı yıllarda **Özel Harekât** bölgede halka kan kusturmuştur. PKK'lı cesetleri şehirlerin içinde Land Rover'ların arkalarına bağlanıp sürüklenmiştir. Bunu hangi bölge insanına sorsanız doğrular. Ama bunu sadece Özel Harekâtçılar yapmadı. Bu bir devlet stratejisi konseptiydi. Özel Harekâtçılara da orada görev yapan her askerî birliğe de, yapın, dediler, yaptı. Bu strateji Öcalan'ın uyguladığı "silahlı propaganda" stratejisine karşı, -ki bu stratejiyi Öcalan *Kürdistan'da Şiddetin Rolü* adlı çalışmasında anlatmıştı-, daha yüksek dozda şiddet stratejisi geliştirdi. Öcalan şiddetle Kürtleri sindirip yanına çekmeyi planlıyordu; devlet de daha yüksek şiddet stratejisiyle Kürtleri daha fazla sindirip PKK'nın yanına gitmesini önlemeye çalışıyordu. Özel Harekât'ın da, diğer birimlerin de o dönem uyguladığı şiddet tamamen bu eksende hesaplanmış şiddet stratejisinin bir parçasıydı.

Devlet yeniden aynı stratejiye dönmediği sürece Özel Harekât'ın bölgeye gitmesi aynı sonucu doğurmaz. Dolayısıyla bugün, Özel Harekât bölgeye gidiyor şiddet yeniden tırmanacak, argümanı kendi içinde tutarlı değildir. Özel Harekât'ın bölgeye gitmesi de devletin aynı stratejiyi benimsediği anlamına gelmez. Ayrıca hemen her ilde Özel Harekât mevcut, neden aynı Özel Harekât 90'lı yıllardaki zulmü uygulamıyor şimdi?

Üstelik şimdilerde devlet böyle bir strateji güdecek olsaydı bunu askerlerle yapmak çok daha kolay olurdu. Zira **polisın sütten ağzı yandı çok**. Ve bu konuda çok daha deneyimli. Dolayısıyla **devletin şiddet stratejisinin maşası olmaz bir daha polis**. İsteseler de yapamazlar. Polisin kültürü çok değişti artık. Ama asker halen o şiddet kültürünü savunuyor ve bu nedenle şiddet stratejisini askerle yapmak çok daha kolay.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Altı ay içinde AKP hükümeti istifa etmek zorunda kalacak'

Emre Uslu- 10.08.2011

Baştan söyleyeyim yukarıdaki sözler bana ait değil. Benim öngörüm de değil. Bu sözler uzun süredir beynime kaçmış bir sivrisinek gibi kafamın çeperlerine çarpıp duruyor. **Bu sözler seçimlerden önce Mahmut Alınak tarafından söylenmişti**. Doğrusu uzun süredir tereddütlüydüm o programı hatırlatıp hatırlamama konusunda. Geçen yeniden dinledim Alınak'ın o sözlerini. **Amerika'da olduğumdan dolayı da Alınak'a ulaşamadım**. Artık yazmaya karar verdim. Eğer Alınak'ın bir açıklaması olursa buradan seve seve yayımlarım.

8 mayısta *Habertürk* televizyonunda Mahmut Alınak ile birlikte bir programa katılmıştım. Konu yine Kürt sorunu. Alınak işte o programda paylaştı **"Öyle şeyler yapılacak ki seçimlerden sonra AKP iktidarı altı ay içinde istifa etmek zorunda bırakılacak"** öngörüsünü. **Şimdi BDP ve PKK'nın yaptıklarına bakınca acaba Alınak bunları mı kastetmişti demekten kendimi alamıyorum**.

Mahmut Alınak o programda şöyle konuşmuştu:

"Keşke kör olsaydım da görmeseydim. **12 hazirandan sonra korkunç bir savaş patlak verecek. Çünkü devlet ve hükümet bu meseleyi çözmek istemiyor. PKK seçimden sonra bu gidişatla eylemsizliği bitirecek. Eylemsizlik bitince çocuklarımızın tabutları gelmeye başlayacak.."**

Alınak şöyle devam etmişti: **"İmralı'ya gidip Öcalan'ın çözüme katkıda bulunmasını isteyeceğim**. DTK demokrasiden ve özgürlükten yana olan bütün çevrelerle görüşüp demokratik çözüm konferansı düzenleyecek. **Bir çözüm paketi oluşturacağız**. Teorik ve pratik. Başbakan'a çözüm önerisi götüreceğiz. **Ben Başbakan'ın bu öneriyi kabul edeceğini sanmıyorum**. Bu nedenle o çözüm paketini hayata geçirmek için önümüze altı aylık bir süre koyacağız. **İddia ediyorum altı ay içinde AKP iktidarı istifa etmek zorunda bırakılır**. Bıraktırılabilir demiyorum bıraktırılır diyorum..."

"AKP'yi iktidardan indirmek için ne yapacaksınız" sorusuna da şu cevabı vermişti Alınak: **"Demokratik çözüm diyeceğiz. Sivil itaatsizlik eylemleri yapacağız. Örneğin teneke çalma eylemi...** Başbakan'ın kulağının dibinde patlayan teneke gümbürtüleri Başbakan'ın sinirlerini koparır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Nisan 2009'da ne oldu: Bu tarihî 'tesadüfler' boru mu

Emre Uslu- 13.08.2011

İnternet Andıcı iddianamesinin ortaya koyduğu deliller ve itiraflar bir gerçeği ortaya koyuyor; Mart ve Nisan 2009 tarihlerinde Genelkurmay, AKP ve Gülen Cemaati'ne karşı bir savaş başlatmış. Kirli ve iğrenç bir savaş bu. İçinde işkence de var komplo da, manipülasyon da var kara propaganda da... İnternet Andıcı bu savaşın sadece bir enstrümanı. Bunu anlamak için **Nisan 2009'da neler yaşandı** onlara bakmak gerekiyor.

Önce Karargâh'ın içinde neler yaşandığına bakalım. İnternet Andıcı iddianamesinde yer alan itiraflarda yeterince ipucu var:

Murat Uslukılıç: "Mart ayının sonuna doğru Dursun Çiçek odamıza geldi. 'İkinci Başkan'dan olur aldım, yeni internet siteleri için bir andıç hazırlayalım' dedi. Bunu şube müdürüne söylemesini istedim. Konuyu Cemal Albay'a ilettim, o da Dursun Çiçek'le görüşüp hazırlamam için emir verdi. **Ana çatısını Dursun Çiçek kurdu. İmzalamadan önce Adli Müşavir Hıfzı Çubuklu, andıç hazırlandıktan sonra değişiklikler yaptı, kanunen uygun olduğuna ilişkin imza attı.** Sonra İkinci Başkana sunuldu. O da Komutan'a arz notu yazdı. **Genelkurmay Başkanı'na Dursun Çiçek arz etti.**"

Mehmet Bülent Sarıkahya: "Dursun Çiçek Albay Nisan 2009'da veya öncesinde **Genelkurmay 2. Başkanı Hasan İhsan'dan onay aldığını ve tekrar bu sitelerin faaliyete geçirilmesini sağladığını, andıcın da bu konu ile ilgili bir emir olduğunu,** Nisan 2009'dan sonra bu emrin onaylandığını ve yeniden sitelerden hizmet vermeye başladıklarını söyledi."

Dursun Çiçek: "**Bu andıçtaki kendi parafım doğru.** 3. Bilgi Destek Şube Müdürü olarak bu andıca imza attım. **Murat Uslukılıç'ın ifadesi doğru.**"

Nisan 2009 andıcın yürürlüğe girdiği tarih ile o emir verdiği ima edilen **İlker Başbuğ'un Harp Akademilerinde yaptığı konuşma** hem içerik olarak hem de zaman olarak örtüşüyor. Başbuğ 14 Nisan 2009 tarihli o konuşmada cemaate savaş açmış ve şunları söylemişti:

"Bugün bazı cemaatler öncelikle bir ekonomik güç olmaya ve daha sonrada sosyo-politik yaşamı biçimlendirmeye, dine bağlı bir tek tip yaşam tarzı olarak sosyal kimliklerini ortaya koymaya çalışmaktadırlar.

[**Yazının devamını okumak için tıklayın.**](#)

Bayramdan sonra ne olacak

Emre Uslu- 17.08.2011

Başbakan Erdoğan'ın "Bıçak kemiğe dayandı bayrama kadar sabrediyoruz" açıklaması, bayramdan sonra ne olacak sorusunu gündeme getirdi. Medya Kandil'e operasyon olasılığı yazıyor ama bana göre bu olasılık düşük bir olasılık.

Erdoğan'ı bu kadar kızdıran şey bir aldatılma duygusudur. Bu aldatılma duygusunu en son İsrail-Suriye arasında barış görüşmeleri yaparken İsrail'in Gazze'ye başlattığı operasyonda yaşamıştı Erdoğan ve Davos'ta "One minute" çıkışına götürdü o duygu.

Benzer bir duyguyu Öcalan'la yapılan görüşmelerde yaşadı Erdoğan. **Öcalan'ın ev hapsine izin verilmesi noktasında devlet-Öcalan anlaşmıştı. Erdoğan'da bütün riskleri göze alıp PKK şiddetini sonlandırmak ve sorunu çözmek için bu anlaşmaya zımnen onay vermişti. Ancak Kürt kanadı tam da bu anlaşmanın arifesinde, hem de Öcalan devletle protokoller belirledik açıklaması yapmışken, anlaşmada olmayan "demokratik özerklik" ilan edip yeni şartlar dayattılar Erdoğan'a.** Bu dayatma siyasal bir dayatma da değildi üstelik. Doğrudan "özerkliği kabul etmezsen askerler ölür" mesajını vermek için 13 askeri şehit ederek yaptılar bunu.

Bakmayın Aysel Tuğluk'un timsah gözyaşı döküp "13 askerin öldürüldüğünden haberim olsa demokratik özerklik ilan etmezdik o gün" demesine. Aksine o gün "demokratik özerklik" dayatması için o 13 asker şehit edildi. Bizzat Başbakan'a mesajdı o. İşte bu dayatma Erdoğan'ın çileden çıkmasına neden oldu. Yoksa özü itibarıyla benzer programı seçim programına koymuş, AB yerel yönetimler şartının şerh konulan maddelerini kaldıracağız sözü vermiş bir AKP iktidarının barışçı bir demokratik özerklik talebine bu kadar şiddetli karşı çıkması kendi içinde tutarsızlık.

Burada soru şu: Demokratik özerklik dayatması Öcalan'a rağmen mi Öcalan'la birlikte mi planlandı. Öcalan'ın kendisinin de zamanlama ve süreci eleştirdiği düşünülürse demokratik özerkliğin sadece AKP'ye dayatılmadığı, Öcalan'a da en azından konjonktürel bir dayatma yapıldığı söylenebilir.

Bu arka plan çerçevesinde düşünüldüğünde Erdoğan'ın Bayram'dan sonra ne yapacağı da kolay anlaşılacaktır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Abdullah Öcalan: 'PKK Onursal Başkanı'

Emre Uslu- 20.08.2011

Uyguladığı akıllı politika ile Abdullah Öcalan özellikle 1999'dan sonra, yani hapsedildikten sonra, PKK liderliğinden "Kürt halk önderi" "Reber, Serok" mertebesine çıkmayı başarmıştı. Şemdinli saldırısı ile PKK onun "Reber" rütbesini söktü ve tenzili rütbe ile onu "PKK Onursal Başkanı" noktasına itti.

Öcalan 1999'dan sonra özellikle hapisteki koşullarını iyi değerlendirmiş, herkes onun bitişini ve bir kenarda unutuluşunu beklerken o, önce müthiş bir dönüşle Türk halkındaki öfkeyi soğutmak için PKK'yı Kuzey Irak'a çekmiş, bu arada geçen çatışmasızlık döneminde de kendine yatırım yapıp **"Kürt halk önderi"** olduğunu en azından Kürtlerin önemli bir bölümüne kabul ettirmişti. Çatışmasız geçen 1999-2005 arasında en etkin Kürt siyasi faaliyetlerinden biri Öcalan'ın doğum gününün kitlesel gösterilerle kutlanmasıydı. Bu Öcalan'ın akıllı stratejisinin bir parçası olarak "Kürt halk önderi" olma yolculuğunda attığı adımlardan sadece bir tanesiydi.

Öcalan bu stratejiyle PKK'nın kendisine bağımlı olmasını garantiledi. **“Kürt halk önderi” sıfatı ona öylesi bir kazanım sağladı ki, ne PKK içinden bir kimse ne de Kürt siyaseti içinden önderler Öcalan'ın önderliğini sorgular hale düştüler.**

Böylece Öcalan bir mıknatıs olarak bütün topluğneleri etrafında toplayıp birlikte stratejisinin **ikinci aşamasına** geçti.

Bu aşama “barışın mimarı” olma aşamasıydı. Öcalan kendisini özellikle Mandela ile eşdeğer bulup ülkeye hatta Ortadoğu'ya “barışı getiren adam” olarak adını tarihe yazdırmak istiyordu. Böylece hapisten de kurtulmayı hesap ediyordu. Bunun için çok uzun görüşmeler de yaptı.

Bu görüşmelerde kendi liderliğine ve örgüt üzerindeki hâkimiyetine çok güveniyordu ama devlete güvensizliği derindi. Bunun için bu güvensizliği bir tür garantiye almak için araçlar üzerinden devletle yaptığı görüşmeleri kamuoyuna da yansıttı. Balıkçı, tam da bu iş için kullanıldı örneğin. Ben bu nedenle Balıkçı'ya “aracının aracısı” diyorum. Bu stratejiyle Öcalan devletin kayış atmasını önlemek ve sorumluyu kamuoyu ile paylaşarak barış sürecini kimin dinamitlediğini açıkça kamuoyuna göstermek istiyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benlikleri kimliklerine kurban edilmiş iki halk

Emre Uslu- 25.08.2011

Kürt sorununu tartışırken kaçırdığımız bir konu var. **Hem Kürt hem de Türk kimliğinin doğuşu sorunlu oldu. Bu sorunlu doğum bugün yaşadığımız çatışmanın da ana sebebi.** Bugün kimlik çalışmaları bir konuda hemfikirdir. **Kimlikler modernitenin sonuçlarıdır. Hem Türk toplumu hem de Kürt toplumu moderniteyle tanışmadan modernitenin ürünü ulusal kimlik ile tanıştırıldılar.** Bu yabancı unsuru doğal olarak her iki toplum da ilk etapta reddetti. Ancak **Türk kimliğinin avantajı, bu kimliği bir program dâhilinde topluma dayatan bir devletin olmasıydı. Devlet elinde sopa ile Türk kimliğini Türklere dayattı. Bir anlamda devlet bu kimliği sopayla doğurttu. Sopayla doğurttuğu kimliği de silahla koruyor.**

Türk kimliğinin avantajı ilk etapta Osmanlı'dan yetişmiş bir entelektüel zümre tarafından üzerine çalışılmış olması. Bir Yusuf Akçura'nın bizzat Tatar kimliği üzerinde deneyip Türk kimliği üzerinde uygulamaya koyduğu model Türk kimliğinin bir proje dâhilinde tutmasına neden oldu. Özellikle okullaşma ile devlet de geniş kitlelere yerel kimliklerini unutturdu ve zorla da olsa Türk kimliğini giydirdi. Bu ucube giysiyi bir süre sonra Türkler “geleneksel giysileri” gibi kabul etti ve bu ucubeye uymayan her şeyi de dışladılar. Tabii ki devletin rolü burada en önemli unsurdur.

Türk kimliğinin arkasında bir zihinsel birikim vardı ve bu birikimle bu elbise bu topluma giydirildi. Ancak toplum bu elbiseyi giymeye hazır değildi. Elbiseyi tanımaya çalışırken vücudunu unuttu. Elbiseyi taşımaya çalışırken kendini paraladı. Dolayısıyla Türk kimliği bugün dışı cilalanmış içi paralanmış bir kimlik olarak yaşamaya devam ediyor. Eğer etrafımızda ucube arıyorsak üzerimize giydirilmiş bu kimliğe bakıp ucubenin nasıl bir şey olduğunu görebiliriz. Türk devleti zor kullanarak ulus kimliği yarattı ama içindeki benliği, hatta insanı öldürdü. Böylece, insansız, kişiliksiz ve benliksiz bir kimlik doğdu. İnsanlar bu kimliğe kurban edildi ediliyor. Her şehit cenazesinden sonra “vatan sağ olsun” çığığı aslında insanın kimliğe kurban

edilişine duyulan çaresiz bir çığlıktan farklı değil duyabilene...

Kürt kimliği için durum biraz daha da vahim. Kürt kimliği iki yönden travmatik bir vakıa olarak doğdu. Bir yandan ulus-devletin asimilasyon politikaları nedeniyle gelişimini tamamlayamadı ve reaksiyoner bir ruh haliyle doğdu. Öbür yandan da hem bir koruyucu ve destekçi devletten yoksun olması hem de entelektüel gelişimini tamamlamadan doğması nedeniyle travmatik bir kimlik olarak karşımızda duruyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan'la görüşmeler devam ediyor mu

Emre Uslu- 27.08.2011

Aşağıda yazacağım değerlendirmeler somut bir bilgiye dayanmıyor. Sadece sorunu uzun süredir takip eden biri olarak altıncı hislerimin beni yönlendirmesini yazacağım. **Bir anlamda "educated guess" yani "deneyime dayalı tahmin" olarak okunmalı.** Peşinen ifade edeyim fena halde yanılabilirim de.

Bilindiği gibi Abdullah Öcalan uzun süredir avukatlarıyla görüşemiyor. Avukatları üzerinden kamuoyuna açık bilgiler paylaşamıyor. Bu süre içerisinde BDP'liler de dâhil olmak üzere Öcalan ile görüşme girişimleri oldu ama ya hava muhalefet etti ya da gemi arızalandı. Bu arada örgüt kanadında tuhafıma giden bir sessizlik var. **Normal koşullarda örgüt bu tip durumlarda sokakları hareketlendirir, hemen her gün polisle çatışmalar olur, molotoflar, parti binaları basmalar vs. olurdu.** Hatırlayın bundan bir süre önce Abdullah Öcalan'ın yerinin değiştirilmesi sürecinde odası sadece 16 cm. küçülmüş olduğu için örgüt taraftarları ortalığı ayağa kaldırmıştı. Yine Öcalan, nefes almakta zorlanıyorum açıklamasını yapınca da ortalık ayağa kalkmış, sokaklar alev topuna dönmüştü. PKK liderleri arkası arkasına açıklamalar yapıyor tehditlerin bini bir paraya gidiyordu.

O dönem avukatlar en fazla birkaç haftalığına görüşememişti Öcalan'la. Ortalığın karıştığı o dönemde aslında İmralı denklemine bir kayma yaşanmıştır. Öcalan'la görüşen ve ona birtakım telkinlerde bulunan heyet değişmiş inisiyatif sivillerin eline geçmişti. Belli ki Öcalan inisiyatifin yeni ekibe geçmesinden rahatsız olmuş ve önündeki belirsizliği bir mesaj ile yeni ekibe göstermeye çalışmıştı.

Şimdi durum eskisinden daha vahim görünüyor. Bir yanda devlet Kuzey Irak'ı bombalıyor, örgüt Ramazan ayında onlarca askerin canına kıydı. Hemen her gün çatışma haberleri geliyor ama nedense örgütün sokakları hareketlendirme durumu yok ortada. Diyarbakır'da yüzbinler sokaklara dökülüp Öcalan'ı "tecrit"i protesto etmiyor, molotoflarla sokaklar alev topuna döndürülüyor. **Adeta PKK kanadında bir "karabasan basması" duygusu var.** Hani uykudayken karabasan basar ve bir türlü bağırıp kurtulamazsınız, mücadele edersiniz ama sesiniz çıkmaz ya, o duygu. **PKK'nın en etkin olduğu sokakları esir almış gibi.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bariş

Emre Uslu- 31.08.2011

PKK şiddeti yeniden tırmandırıp Kandile yeniden operasyonlar başlayınca doğal olarak "barış" tartışmaları da yeniden başladı. Bu tartışmayı sürdüren üç ana damar var. **PKK çevresinde konuşlanan Kürtler, liberaller ve devlet çevresinde konuşlanan Türkler.** Her üç kesim de barış istiyor ama ortada "barış" kavramı üzerinde bile bir anlaşma yok. Örneğin **PKK çevresinin istediği "barış" ile devlet çevresinin istediği "barış" arasında dağlar kadar fark var. Bizim kanat liberallerin istediği "barış" her ikisinden de farklı.**

Önce PKK çevresinden söz edelim. PKK çevresinin istediği barış kesinlikle sadece silahların susması ve ölümlerin durması anlamına gelmiyor. Hatta Kürtlerin demokratik haklarının verilmesi, Kürtçe eğitim hakkının verilmesi bile PKK çevresinin "barış" yapması için yeterli değildir. **PKK çevresi** bu anlamda **"barış" derken aslında "tanınma, muhatap alınma" demek istiyor.** PKK özetle şunu söylüyor: "Biz dağlara zaten ölmeye çıktık, ya istediğimizi kabul edeceksiniz ya da ölmeye öldürmeye devam edeceğiz." İsteğiniz ne dendiğinde aslında özet olarak cevap şu: **1) PKK'yı muhatap alıp görüşmeler yapacaksınız; 2) Demokratik özerk Kürdistan'ı ilan edeceğiz; 3) Öz savunma gücü olarak PKK militanlarını bu gücün unsurları olarak konuşlandıracağız.** Kimse bana böyle talepler yok demesin. PKK'nın aslında istediklerinin özünde bu olduğunu bölgenin önemli bir şehrinin belediye başkanı ifade etti.

Devlet çevresinin "barış"ı Kürtlere hakları verelim ama PKK'yı muhatap almayalım noktasında duruyor. Bu noktada devletin Kürt kimliğinin önündeki engellerin kaldırılması noktasında kararlı olduğunu biliyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yedi sivil kim öldürdü

Emre Uslu 03.09.2011

 Yedi sivil kim öldürdü Kuzey Irak'a yapılan saldırıdan sonra ROJ TV tarafından TSK bombardımanında yedi sivilin öldürüldüğü tartışması her geçen gün daha da esrarengizleşiyor. Önce PKK yedi sivilin uçaktan atılan bomba ile içinde vurulduğunu iddia ettiği yanmış ve parçalanmış bir araç ve aracın yanında yanmış cesetler gösterdi. **Fakat ROJ TV'nin gösterdiği videoda çok büyük sorunlar vardı. Örneğin ROJ TV muhabirinin bir saat önce vuruldu dediği araçtan en küçük bir duman çıkmıyordu. Gösterilen cesetlerin kanları da yeni ölmüş ceset kanına benzemiyordu. Dahası vuruldu denen aracın etrafı sapasağlamdı ve araçtan başka her şey sağlam duruyordu. Haliyle bu video kuşku yarattı.**

Bu videoyu izler izlemez *twitter*'den itiraz ettim. Görüntüler ile anlatılan hikâyenin örtüşmediğini, videoda birçok sorun olduğunu yazdım. Bu itirazım üzerine bir tartışma da doğal olarak başladı. *Twitter*'de özellikle PKK sempatisi kesimler tarafından saldırılara uğradım. İçinde ROJ TV muhabirlerinin de olduğu bu kesim bana demediğini bırakmadı. **Daha sonra TSK uydu görüntüsü yayınladı ve uçaktan vurulan yerde en az sekiz metre çapında kraterlerin oluşması gerektiğini söyleyerek vurulduğu iddia edilen yerde böylesi bir hasarın olmadığına dikkat çekerek sivilleri vurmadıklarını açıkladı. Bu açıklamadan bir hafta sonra ROJ TV yeni bir video yayınladı. Bu kez uçaktan vurulduğu iddia edilen duvarlarda hasar oluşmuş yolun üst**

kısmı gösteriliyordu. **ROJ TV'nin iddiasına göre uçaklar aracı vurunca araç 30-40 metre aşağıya fırlamış bu nedenle aracın bulunduğu yerde çukurun oluşmadığını iddia etti.**

Önceki gün *Taraf*'ın sürmanşetinde de okuduğunuz **o görüntülerde sözü edilen hasarın halen uçaktan atılan bir bomba ile olabileceğine inanmıyorum. Eğer TSK çok özel araçlar için geliştirilmiş, hafif bombalar kullanmıyorsa**, –ki bilebildiğimiz kadarıyla akıllı bomba dediğimiz bu tarz hedef odaklı bombalar bizde yok– **ROJ TV'de iddia edilen çukur uçaktan atılmış bir bombadan oluşamaz.**

Dahası, **çukurun bir bombadan çok yol kenarına döşenmiş bir IED bombası olma olasılığı daha güçlü olasılık.** Bu yazı için Kuzey Iraklı gazetecilerle irtibata geçtim. Onlardan yeni fotoğraflar elde ettim. Bu fotoğraflarda olay yeri daha net görünüyor ama fotoğraflar işleri biraz daha karıştıracak gibi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK biterse PKK destekçisi Kürtler ne yapar

Emre Uslu- 07.09.2011

Kürtlerin PKK'yı destekleyen kesimi, özellikle Avrupa Kürt diasporası, PKK'nın hiçbir zaman bitmeyeceğine kendini inandırmış durumda. Bu kesimler için Kürt kimliğinden daha önemli bir kimlik var "PKK kimliği". Bunlar PKK ne yaparsa yapsın bir haklı kılıf bulup PKK'nın yaptıklarını olumlamaya devam edecekler. Bu anlamda Türk ulusalcılarından daha faşist bir çizgiye savrulmuş bir Kürt ulusalcılığının taşıyıcılığını yapıyorlar.

Eğer Kürtlerle barış yapacaksak ve bu barışı bir an önce yapmak istiyorsak birileri PKK'ya meftun Kürtleri anlamalı, ayıltmalı ve bu ruh halinden kurtarmalı. Kürtler PKK ne yaparsa yapsın onaylamaya devam ederse PKK bu sonsuz kredi ile savaşı bitirmeyi asla istemeyecektir.

Dahası eğer PKK Tamil tarzı bir yöntemle yok edilirse –yok edilebilirliği ayrı bir tartışma– bu grup Kürtleri bir daha asla kazanamayacağız. Eğer mümkün olursa PKK'nın yenildiği tarih bir "med yaren" olacak bu kesim için. Milliyetçilik literatüründe "zamanın yıkıldığı tarih" ya da "zamanın donduğu tarih" olarak tanımlanan o zaman dilimi Kürtler için de gerçek olacak.

Bu "an"dan itibaren yazılacak bütün narrative'ler, hikâyeler, meçhule giden gemi, hep o tarihe gelip donacak. PKK destekçisi Kürtler adeta hızla koşan bir adamın bir cam panele çarpıp yere yığılma duygusunu tekrar tekrar yaşayacaklar. Camın öbür tarafını görecekler ve camın öbür tarafında akan hayatı gözlemleyebilecekler, belki bedenlen o hayatın içinde olacaklar ama ruhen hiçbir zaman o camın öbür tarafına geçemeyecekler. Hiçbir zaman kendilerini camın öbür tarafına akan hayatın parçası hissedemeyecekler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK eğitim kurumlarına saldıracak...

Emre Uslu 10.09.2011

PKK'nın geçen haziran ayında fikrî tartışmasını tamamlayıp uygulamaya koyduğu "Devrimci Halk Savaşı" maalesef Türk kamuoyunda yine tartışılmadı. Hatta PKK yayınlarında bu konuda tonlarca bilgi varken devletin ilgili birimleri de bu yayınları dikkatli takip etmiyor. Bu nedenle PKK, Öcalan'la görüşme için elverişli bir zaman olmadığına vurgu yapıp, "Devrimci Halk Savaşı" için hazırlık yaparken devlet halen Öcalan'la görüşmelerden umut bekliyordu. Bu nedenle de devlet son dönemde geliştirilen "Devrimci Halk Savaşı" stratejisinin amacını ve çerçevesini tam olarak anlayabilmiş değil. Örneğin **PKK'nın polisi neden hedef seçtiği, özellikle 15 bin veya daha az nüfusa sahip ilçelerdeki Emniyet birimlerinin neden hedef alındığı devlette ciddi bir analitik kafa ile değerlendirilmiş değil.** Yine PKK'nın son dönemlerde, araç kaçırarak, kiralayarak şehir merkezlerindeki Emniyet birimlerine yaklaşıp saldırı düzenledikten sonra kaçmalarının amacı, kapsamı, çerçevesi tam olarak tartışılmış ve anlaşılmış değil. **PKK gibi yıllardır dağlarda bulunan militanlara sahip bir örgüt küçük ilçe merkezlerindeki Emniyet birimlerine çok da etkili sonuç alamayan eylemleri neden yapar?** Kırsalda asker tuzaklayarak daha fazla ölümlere sebep olurken **neden son dönemlerde ilçe merkezlerine yöneldi?** Bu soruların cevabı henüz tartışılmıyor.

Daha da önemlisi PKK önümüzdeki yıl boyunca ne yapar? "Devrimci Halk Savaşı" stratejisinde bu dönem nasıl öngörülüyor tartışması da çok yapılmıyor. Bu nedenle de kendisini devlete endekslemiş, devletten bilgi gelirse yazabilen, medyanın da durumu bir şaşkınlıkla izlediği görülüyor.

Sanırım önümüzde iki büyük soru var. Bunlardan birincisi PKK küçük ilçelerde, çoğunlukla yaralama ile sonuçlan ve polisi hedef alan eylemleri neden yapıyor? Bu eylem bicinin değişik nedenleri var ama şu anda önümüzde duran ve kamuoyunun tartışmadığı bir korkunç taktiği artık görmemiz gerekiyor: **PKK'nın büyük ölümlerle sonuçlanan askere yönelik saldırılarının hemen öncesinde o saldırıların yapıldığı bölgelerde güvenlik birimlerinin dikkatini başka yöne çekecek eylemler yaptığı görülüyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

—

Emre Uslu- 14.09.2011

Yazarımız seyahatte olduğundan bugünkü yazısı gazetede yayımlanmamıştır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT-PKK görüşmesi

Emre Uslu- 17.09.2011

MİT-PKK görüşmesinin internete sızması, beklendiği gibi olay yarattı. Tartışmalar iki noktada odaklanmış durumda. İlki, görüşmenin içeriğiyle ilgili. Görüldüğü kadarıyla görüşmenin içeriğine ilişkin beklenen tartışma ve sokak hareketleri için kasetin içeriği tek başına yeterli olmayacak. Hatta içerik olarak daha kötü kayıtlar olabilir. Zira **Öcalan'ın açıklamalarından MİT ve askerlerin Emniyet'i Öcalan'a şikâyet ettikleri izlenimi ediniyorum. Öcalan yaptığı açıklamalarında MİT ve Genelkurmay'ın iyi, Emniyet'in kötü olduğunu ifade**

etmiş, bu analizini de gelen heyetlerden aldığı bilgilere dayandırmıştı. Öcalan'ın bu açıklamasından sonra PKK'nın eylemlerinin polise kaydedildiğini artık herkes görüyor.

İkinci tartışma konusu, elbette görüşmeyi kimin sızdırdığı bilgisi. Bana göre her iki tartışma da çok önemli ve birbirinden ayrılmaz tartışmalardır. Ama öncelikle herkesin merak ettiği ikinci kısımdan başlayayım. Twitter hesabımdan da paylaştığım bendeki bilgi şu şekilde. Seçimlerden bir süre önce görüştüğüm ve genellikle bilgi ve analizlerine güvendiğim **bir devlet yetkilisi bana, devletin Öcalan ile anlaşmaya vardığını, seçimlerden sonra ev hapsi de dâhil olmak üzere PKK'nın silahları bırakması ve barışın gelmesi koşuluyla birtakım düzenlemelerin yapılacağı bilgisini vermişti.** Ancak seçimlere gidilirken gördüğü riski de şu şekilde ifade etmişti: **PKK-MİT görüşmeleri yurtdışında bir ülkede yapıldı. Ancak bir yabancı istihbarat servisi bu görüşmeleri kaydetti. Özellikle içeride Ergenekon yapıları ile en azından taktiksel ve stratejik bağlantıları bulunan bu istihbarat servisi bu görüşmeyi seçimden önce sızdırabilir. Bundan murat AKP'nin zarar görmesidir ve AKP'ye zarar vermektir.**

Doğrusu o dönemde AKP'nin seçimi kazanmaması için ortaya konulan ayak oyunlarını oldukça sık yazdığımdan ve her şeyin seçim için meşru görüldüğünü sıklıkla ifade ettiğimden bu bilgiyi kullanmaktan çekinmiştim. Hem biraz uçuk bulmuş hem de böylesi bir bilgiyi kullanıp bilgi doğru olsa bile görüşme kaydı sızdırılmazsa güvenilirliğim zedelenir kaygısıyla bilgiyi kullanmamayı tercih etmiştim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT-PKK kayıtlarını sızdıran devlet İsrail

Emre Uslu- 18.09.2011

PKK-MİT görüşmelerinin internete sızdırılması üzerine yazdığım analize sanırım daha açıklayıcı bilgiler de eklemek gerekiyor. Öncelikle seçimlerden önce konuştuğum o devlet yetkilisi bana açıkça İsrail'in adını verip MIT-PKK görüşmelerinin İsrail istihbarat servisi tarafından dinlendiğini seçimler öncesinde medyaya sızdırılarak AKP'ye karşı bir operasyon yapılmasının beklendiğini ifade etmişti.

Doğrusu o dönem yazmama konusundaki tereddütlerimin bir nedeni de İsrail'in adının geçmesiydi. Zira Türkiye'de İsrail işi diye anlatılan onlarca ve yüzlerce hikâyenin hiçbirine inanmadım şimdiye kadar. **PKK'nın İsrail tarafından desteklendiği iddia edildi ben bunun için mantıklı bir sebep olmadığını, İsrail'in böylesi bir riski almasının aptallık olacağını savundum hep. Güvenilir kaynağımın benim savunduğum tezlerin tam karşısından konuşup "İsrail MİT-PKK görüşmesini kaydetmiş seçimler öncesinde açıklayarak AKP'yi vurmak istiyorlar" bilgisini fantastik bulmuştum.**

Aynı kaynağım daha da ileri gidip o günlerde **OdaTv'de, Hakan Fidan aleyhinde çıkan haberlerin de İsrail istihbarat servisi ve onun MİT içindeki uzantılarının yürüttüğü bir kampanyanın parçası olduğunu** iddia etmişti. Hakikaten de bir dönem OdaTv Hakan Fidan'ın kardeşinin Fethullah Gülen'in en yakını olduğuna varıncaya kadar Fidan hakkında birçok kara propaganda ve yalan kampanyasının üssü gibi çalıştı. Fidan'ın yurtdışına çıkmış veya o isimde bir kardeşi olmamasına rağmen **OdaTv çalışanları Fidan'ı hep bir hedef olarak gördüler.** OdaTv operasyonundan sonra benzer iddiaların iddianameye yansımaları da ayrıca not edilmesi gereken bir durumdur.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Ankara bombası: PKK-MİT görüşmesini sızdıranların 2. hamlesi

Emre Uslu- 21.09.2011

Eeylül günü yazdığım analizde PKK-MİT görüşmesinin internete sızdırılmasının arkasından şu analizi yapmıştım: **“Kayıtların internete verilmesinden maksat ise muhtemelen yeni görüşmelerin önünü kesmek –kaset PKK’ya yakın siteden yayına sokuldu– ve çok daha önemlisi önümüzdeki günlerde yeni bir plana zemin hazırlamak içindir.** Yukarıda da belirttiğim gibi kaset tek başına AKP’ye zarar vermez. Hatta AKP’nin yararına sonuçlar da doğurabilir. Ancak PKK’nın önümüzdeki günlerde yoğun çatışmalar ve sürekli öldürmeleri ile hatta çok sayıda asker veya polise saldırıp batıya çok sayıda şehit gelmesiyle plan ikinci evreye geçmiş olacak. Bir yandan PKK asker, polis öldürerek aynı zamanda batıda da bir dalgalanma yaratmak için **birtakım “sivil toplum” kuruluşları protesto gösterileri veya Kürtlere saldırılar düzenleyebilir.** Unutmamalı ki o istihbarat servisinin Türkiye’de eli uzun birileri, açılım yapaalım derken hiç açılmaması gereken yerleri açmış olabilirler. **Bu bakımdan önümüzdeki günlere dikkat!”**

MİT-PKK kayıtlarını kim sızdırmış olursa olsun bu kayıtların sızdırılmasının tek başına bir anlam ifade etmeyeceği, arkasından yapılacak “destekleyici” eylemlerle sonuç alıcı girişimlerde bulunulacağı güvenlik dünyasını bilen herkesin yapabileceği bir değerlendirme. Bu bakımdan **PKK-TAK’ın bu sürecin içinde olacağı ve ikinci kademe eylemleri için daha fazla kan dökecek eylem silsilesini başlatacağı görünen bir gerçek.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Nedim Şener OdaTV’den saklamadığı kitabı Uğur DüNDAR’dan neden sakladı

Emre Uslu- 24.09.2011

OdaTV iddianamesi tartışılmaya devam ediyor. Bir iddianamede savcı iddiasını ispatlamak zorundadır. Peki, iddiaya maruz kalan kendi durumunu ikna edici bir şekilde açıklamak durumunda değil mi? Örneğin bir cinayet mekânında giydiğiniz giysilerden parçalar bulan savcılık iddia olarak o cinayet mekânında olduğunuzu çünkü elbiselerinizden parçalar olduğunu iddia etse, siz “Ben orada değildim orayla hiç bir ilişkim yok, elbisemin parçaları oraya nasıl gitmiş bilmiyorum” diyerek masum olduğunuzu ispat edebilir misiniz?

Hanefi Avcı, Ahmet Şık ve özellikle de **Nedim Şener**’in OdaTV iddianamesindeki durumu biraz buna benziyor. **Her üçünün de cemaat aleyhinde yazdığı kitapların taslak nüshaları OdaTV bilgisayarlarında bulunmuş. Her üçü de “Haberimiz yok, oraya nasıl gitmiş bilmiyoruz, OdaTV ile ilişkimiz, irtibatımız yok” diyor.** (Kitap nüshası OdaTV’de çıkmış, suç mu, tartışması açacaktır bazıları, ben bunu tartışmıyorum bir mantık silsilesini tartışıyorum.) OdaTV yöneticilerine sorduğunuzda onlar da “Haberimiz yok” diyor.

Nedim Şener biraz daha üst perdeden “*OdaTV* ile hiç ilişkim yok” diye bağıyor ama ilişkisinin olduğunu gösterir telefon irtibatları da var. **Kitabının taslak nüshası oradan çıkmış. Hem yayımlanmadan üç ay önce kaydedilmiş ve hem de NEDİM isimli bir klasörün içine. Yani sıradan bir dosya değil doğrudan ODATV bilgisayarlarında NEDİM adından bir klasör var.** Görünmemesi imkânsız. Üstelik aynı Şener, “Hanefi Avcı’nın kitabını çıktuktan sonra gördüm” diyor ama yaptığı alıntılarda taslak nüshalardan alıntılar yapıp yazılar yazmış ve kendi kendini yalanlamış biri. Bu durumda **Şener’in “Kitabım *OdaTV*’ye nasıl gitti, haberim yok” iddiasına kim inanır?**

Şener’in yazdığı “ERGENEKON BELGELERİNDE FETHULLAH GÜLEN VE CEMAAT” isimli kitabın taslak kopyaları tıpkı Avcı ve Şık’ın kitapları gibi son durak olarak Ergenekon terminali *OdaTV*’ye uğramış.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Müzakereci’ liberallerin yolu bizi nereye götürür

Emre Uslu- 28.09.2011

PKK’nın şiddeti tırmandırmasının arkasında liberaller arasında içten içe bir tartışma var. Bir grup PKK’nın güvenilmez olduğunu gösterdiğini ifade ediyor diğer grup ise PKK’nın olanca çelişkisi ortadayken bunu görmezden gelip müzakerelerin devam etmesi gerektiğini söylüyor.

Bu liberallerden biri de Yasemin Çongar, şöyle diyor: “Emre Uslu’nun askerî yöntemi başat kılmayı ima eden bir yaklaşımla da değil. Artık “elinde silah tutan adamın bileğini bükme” gibi nafil bir çaba yerine, o silahı o elden almayı denemek gerekiyor. Bu da ancak masada olur!”

Kürt hakları PKK ile müzakerelerin rehinesi olmamalı...

Esasen askerî yöntemin çalışmadığını içeriden bilen birisiyim. Tutumum şu: Kürt hakları PKK ile müzakerelerin rehinesi olmamalı. Bu evrensel hakları neden PKK ile müzakere masasının kartı konumuna indiriyoruz? Böylece PKK’ya yeni bir meşruiyet alanı açıyoruz? Ben Kürt haklarının PKK ile yapılan müzakereler için rehine durumuna düşürülmesine itiraz ediyorum. Kürt diline özgürlük, özerk yönetim, Kürtlerin kolektif haklarının tanınması PKK’nın silahını almak için müzakere kartı olmamalı. Bunları müzakere ederek PKK’lı olmayan Kürtlerin hakkını da gasp etmiş olmuyor muyuz? Eğer devlet PKK ile müzakere edecekse o, devlet ile PKK’nın sorunudur. Kürtlerin kolektif hakları, Türklerin de daha iyi bir demokraside yaşama hakkı PKK ile müzakere masasının mezesi ve rehinesi yapılmamalı. Bu PKK’dan bağımsız olarak ivedilikle halledilmeli...

Hangi PKK ile müzakere yapacaksınız?

Müzakereci liberaller PKK’yı bir monoblok olarak görüyor. Örneğin Cengiz Çandar TESEV raporunda “Abdullah Öcalan ile PKK’nın ‘şahin kanadı’ içinde sıralanan isimler arasında ideolojik arka plan ve temel siyasi yaklaşımlar bakımından fark bulunmamaktadır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

PKK öğretmenleri neden kaçırdı

Emre Uslu- 01.10.2011

Eylülün 10’unda yazdığım yazım “PKK eğitim kurumlarına saldıracak” başlığını taşıyordu. Ancak ne necip Türk medyası ne de değerli devlet adamlarımız PKK’nın ne yapmaya çalıştığını anlamak niyetinde değil. Bırakın PKK kaynaklarında açıkça yapılan tartışmaları takip edip gündeme getirmeyi, bunları takip edip PKK’nın ne yapacağını, nereye saldıracağını, nasıl bir strateji izleyeceğini yazanları da “kâhin” ilan edip itibarsızlaştırmaya çalışıyorlar. Oysa **PKK’nın ne yapacağını görmek için kâhin olmaya gerek yok.**

Şimdi PKK 12 öğretmeni kaçırdı, tartışma başladı. Muhtemelen daha fazlasını da kaçırarak. Ama necip Türk basını yine basmakalıp yorumlar attırmaya devam ediyor: “PKK halkı cahil bırakıp onları terörün kucağına çekmek istiyor.” PKK’ya son yıllardaki katılımlara bakıldığında katılımların önemli bir kısmının üniversitelerden geldiğini görmeden yorum sıkıyor medyamız. **PKK öğretmenleri iki nedenle kaçırır.**

1- Dindar oldukları için kaçırıldılar...

Bunlardan ilki kaçırılan öğretmenlerin yöre insanı gibi ve onlar kadar dindar olması. Kaçırılan öğretmenlerin köylerini arayıp konuştum. Elazığ’da kaçırılan öğretmenler Zaza. **Elazığ’ın Yoğunbilek Köyü oy tercihlerini AK Parti’den yana kullanmışlar.** Kaçırılan öğretmenlerin de köyün eğitimini yansıttıkları ifade ediliyor. **Diyarbakır’ın Hazro ilçesi Çiftlibahçe Köyü’nden kaçırılan Ahmet Ürün öğretmenin eşiyle konuştum.** Eşi kaçırıldığında yanında olduğunu, gece kapıyı çalıp eşini çağırdıklarını, köyde bir şeyler olduğunu düşünerek kapıya çıkmadığını daha sonra da eşinden haber alamadıklarını ifade etti. Eş Ürün’ün Erdoğan’a net bir çağırısı var: “Bu öğretmenler devletin öğretmeni ve kaçırılanlar rahat bırakılmasın. Eşimin ne suçu var ben eşimi yanımda istiyorum. Eğer sorun anadilde eğitim sorunuysa onun için de bir şeyler söylesin. Yeter ki eşim yanıma sağ salim dönsün.” Sesimizi duyun mesajı veriyor.

Kitabın ortasından konuşalım. **Kaçırılan öğretmenlerin yöre insanı gibi dindar olmaları PKK’nın kaçırma nedenlerinden biri.** Hatta büyük ihtimal bu yönde. **Zira PKK son yıllarda savaşını bölgedeki etkin dindarlara yöneltmiş durumda.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

PKK boru hattına saldıracak mı

Emre Uslu- 05.10.2011

Önceki gün **İran Enerji Bakanı Mecid Namcu’nun diğer ülkelere enerji ihracatı yapacak bir ortak enerji santrali kurulması konusunda “Rusya ve Türkiye ile de ortak bir enerji santrali kurulması için yatırım ve teknik imkân konusunda bir anlaşmaya vardık” dediği basına yansıdı.** Namcu, İran ve Türk taraflarının İran’da bir enerji santrali kurulması konusunda anlaşmaya varıldığını söyledikten sonra Ankara’nın böylece üretilmiş elektriği ithal ya da üçüncü bir ülkeye transfer edebileceğini söyledi.

Özellikle PKK'nın saldırılarını arttırdığı şu dönemde bu açıklama o kadar kritik, o kadar hayati ki bekledim belki Türk yetkililer yalanlar diye. Ancak, **Enerji Bakanı Taner Yıldız açıklamayı üstü kapalı bir şekilde doğruladı.** Yıldız konuya ilişkin soruya verdiği yanıtta, "Türkiye'de birçok ülkenin enerji alanında yatırım yapmak istediğini, İran'ın da bunlardan biri olduğunu" söylemiş.

Şimdi bu açıklamanın PKK konusunu nasıl ilgilendirdiğini anlatan örnekler vereyim. 2009 yılında da gündeme getirdiğim **PKK'nın boru hatlarına saldırıları ile siyasilerin aldığı kararlar arasındaki paralellik çok dikkat çekici.**

- Örneğin, 2008 haziran, temmuz aylarında PKK'nın militanlarını Erzincan, Tunceli, Bingöl'ün kuzeyine kaydırıldığı gözlemlendi.
- Rusya'nın 8 ağustosta Gürcistan'a saldırısından üç gün önce de PKK Erzincan Refahiye yakınlarında BTC hattına yönelik bir sabotaj gerçekleştirdi.
- 18 Ağustos 2006'da Türkiye-İran doğalgaz anlaşması imzalandı, 21 Ağustos 2006'da Ağrı'da PKK İran'dan gelen gaz hattına sabotaj düzenledi.
- 19 Ağustos 2007'de Türkiye-İran arasında doğalgaz sahalarının işletilmesi konusunda bir iyi niyet anlaşması imzalandı 11 Eylül 2007'de PKK Doğubayazıt'ta İran doğalgaz hattını bombaladı.
- 15 Mayıs 2008'de Türk delegasyonu İran'a giderek 2007'de imzalanan iyi niyet anlaşmasını sonuçlandırmak istedi. 25 Mayıs 2008'de PKK yeniden Türkiye-İran doğalgaz hattını bombaladı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

KCK: Dağa nasıl çıkılır

Emre Uslu- 08.10.2011

KCK operasyonlarına karşı çıkanların temel argümanı, 'KCK operasyonları dağın yolunu açıyor' şeklinde. **'KCK'ya operasyon yapmak siyasetin yolunu kapatıp dağın yolunu açıyor' değerlendirmesi yapmak en azından eksiklik.** KCK operasyonları nedeniyle BDP-PKK çizgisinin eline "siyasal diskur" yaratmak için müthiş bir avantaj geçtiği doğru. Ancak **Güneydoğu'da siyasal söylemi belirleme üstünlüğü zaten PKK'da.** PKK kurşunu ile öldüğü besbelli sivillerin polis tarafından öldürülmediğini anlatamadığınız bir iklimden söz ediyoruz. **Yani yaprak kıpırdasa devlet suçlu zaten orada.**

"Dağa gidiş" sadece siyasal diskur ile olmuyor. Yani anlatıldığı gibi "16 yaşındaki Kürt genci bir gün ailesine gelip 'artık dayanamıyorum dağa gidiyorum hakkınızı helal edin' deyip dağa çıkmıyor." **Dağa gidişin arkasında bir mekanizma işliyor ve işte o mekanizma KCK yapılanmasının ana dişlilerinden birini oluşturuyor.** KCK'ya operasyon yapılmasın diyenler aslında bırakın KCK dağa adam taşımaya devam etsin demiş oluyorlar.

Peki, mekanizma nasıl işliyor?

Eski PKK'lılardan ve güvenlik kaynaklarından derlediğim sistem genel hatlarıyla şöyle işliyor:

Sistem doğu illerinde ve batı illerinde farklı işliyor. Doğuda çoğunlukla Kürt ulusalcıları sokağın diline/diskuruna hâkim. Bu nedenle endoktrinasyon süreci hızlı ve kolay oluyor.

1. Aşama, sokaklarda, liselerde, PKK'nın örgütlenmesi zaten mevcut. PKK söylemi ve endoktrinasyon hayatın parçası. Bir gencin PKK söylemi ile tanışması için özel bir çabaya gerek yok. Yatılı okullarda bile öğretmenler de dahil olmak üzere "APOCULUK" bir formel/informel ders olarak zaten veriliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yanılıyorsunuz Sayın Cengiz Çandar

Emre Uslu- 09.10.2011

Cengiz Çandar Türk basınında en saygı duyduğum yazarlardan biridir. Ancak bu, düşüncelerini eleştirmeyeceğim anlamına gelmez. Çandar geçenlerde yazdığım "Müzakereci liberallerin yolu bizi nereye götürür" başlıklı yazımdan dolayı alınmış. Öncelikle "müzakereci liberaller" kavramını bir tanımlama olarak kullanıyorum. Zira kendimi liberal olarak tanımlıyorum ve bu kavramı ben ve benim gibi düşünen liberalleri, "PKK ile müzakere edilmeli" diye düşünenlerden, ayırmak için kullanıyorum. Kesinlikle bir aşağılama ya da laf sokma amacı yok.

Çandar dün yazdığı yazısında benim de "polis kafasıyla" soruna yaklaştığımı yazıp yazılarımı "polis raporu" sınıfına indirgemiş. İşte bu dilde bir aşağılama söz konusu. İnsanların geçmişte yaptıkları mesleklerinden hareketle alaycı bir dil ile yazdıklarını değersizleştirmeye çalışmak Çandar'a yakışmıyor.

Çandar, PKK ile "müzakere" analizlerinde yanıldığı gibi, eleştirdiği son yazım konusunda da fena halde yanılıyor. Çandar yazımda kimliğini açıklayıp, PKK'nın medya sorumlusu olduğunu yazdığım, Yusuf Ziyad isimli kişi hakkındaki bilgiyi "polis kaynaklı olduğu besbelli" diye anlatmış. İşte burada da yanılıyorsunuz Sayın Çandar. Polis kaynaklı dediğiniz bilgiyi, Ziyad'ın *Al-Hayat*'a verdiği söyleşiden aldım. *Al-Hayat* Yusuf Ziyad'ı (PKK's media official) diye tanıtmış. Güler Kömürcü'nün haber kaynağı olduğu bilgisi de Ergenekon klasörleri arasında var. Hatta *OdaTV*'de var. Çok emin bir dille yazdığınız o bilgi polis raporundan olmadığı gibi o yazıyı polis kafasıyla yazdığım değerlendirmeniz de yanlış. Çandar'ın bulduğu "bilgi" yanlış olduğu gibi yazıma "dezenformasyon" muamelesi yapması da Çandar'a yakışacak ağırlıkta ve derinlikte değil. Belli ki yazılarıma alındığından çalakalem yapmış o değerlendirmeyi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karayılan beyaz bayrak salladı

Emre Uslu- 12.10.2011

Murat Karayılan Ahmet Altan'a hitaben yazdığı mektup tartışılmaya devam ediyor. Yazarlar çoğunlukla mektubun suretine, gönderildiği yere ve zamana bakarak önemli analizler yapıyor. Ahmet Altan başta olmak

üzere liberal/demokrat yazarların değerlendirmelerine katılıyorum.

Bense burada mektubun içeriğine ilişkin değerlendirmeler yapacağım. **Karayılan'ın gerçek diye anlattığı uzun hikâyenin çoğu kısmı yalan.** Örneğin **"KCK bir örgüt değil bir sistem, özerklik kabul edilirse gelecekte uygulanacak bir sistem"** demiş ama bizzat **Öcalan'dan gelen bilgiler Karayılan'ı yalancı çıkarıyor. Öcalan, "KCK illegal bir yapılanma. KCK'nin ayrı bir yapılanması vardır, işte başı Kandil'dedir. KCK'nin bir sürü yerde örgütlenmeleri vardır, yapılanmaları vardır, Türkiye içinde de yapılanmaları vardır" demişti.** Yani yapının bizzat örgüt olduğunu ve yapılarının mevcut olduğunu Öcalan kabul ederken, Karayılan'ın reddetmeye çalışması düpedüz aklımızla alay etmektir.

Karayılan mektubunda 27 eylülde yazdığım "Aysel Tuğluk'a cevabımdır" başlıklı yazımda açıkladığım bir gerçeği, **PKK'nın aslında savaşı başlatmaya 12 Haziran seçimlerinden önce karar verdiğini Duran Kalkan'ın anlatımlarıyla ispat etmiştim.** Karayılan işte bu yazıya cevap veriyor. **"Yazarınızın referans verdiği değerlendirmeler barış görüşmeleri çökerse PKK'nın alacağı tedbirlere yönelik değerlendirmeler, savaşın başlatılmasına yönelik değil"** şeklinde bir açıklama getiriyor.

Karayılan burada da doğruyu söylemiyor. Zira son KCK operasyonlarında ortaya dökülen ses kayıtlarındaki konuşmalar ile Duran Kalkan'ın anlattıkları öyle tedbir amaçlı planlar gibi görünmüyor. **Kalkan şöyle demişti:** "Hazırlık düzeyi bakımından hiçbir stratejik hamleye bu kadar güçlü ve hazırlıklı olmadık.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt haklarını müzakere rehinesi yapmayın

Emre Uslu- 15.10.2011

Murat Karayılan'ın mektubu üzerinden tartışmalar halen devam ediyor. Bu tartışmalar aslında tarafların barışı ne kadar istediğinin de göstergesi. Ancak Türk basınında mektubun içeriğine yönelik tartışmalar henüz istenilen seviyede değil. Mektubun anlamı üzerinden yürütülen tartışmalarda da herkesin kendi anladığı "barış" kavramıyla mektubun içeriğini doldurduğunu görüyoruz. **Bana göre mektubun içeriğinde PKK ile barışı isteyen birçok aydının da kabul edemeyeceği birtakım tartışılacak yönler var.**

Örneğin, **mektubun içeriğinde Murat Karayılan'ın PKK'nın silahı bırakmasına ilişkin hiçbir referans yok. Karayılan silahların bırakılması yerine gerilla gücünün yeniden yapılandırılıp sisteme dâhil edilmesini öneriyor** ama Türk medyası "barış mektubu" diye algıladığı bu mektubun bu yönünü hiç konuşmadı.

Karayılan'dan uzun bir alıntı yapacağım: "Şu bir gerçek ki; 1984'ten başlayan ve 1999 süreci itibarıyla dağda sisteme kavuşmuş olan bir gerilla örgütlenmesi vardır. Bu güç, IRA ya da ETA gibi birkaç yüz kişiden oluşan bir güç değil, binlerle ifade edilen bir güçtür. Bu gücün var olması, Kürt sorununun temel gerçeklerinden biri olduğu gibi; **biz, Kürt sorununun barışçıl çözümü temelinde bu gücün de yeni bir düzenlemeye tabii tutulmasına hep açık olduk.** Çünkü Kürt sorununun çözümüyle gerillanın birbiriyle çok yakından bağlantısı vardır. Bunu görmeyenler gerçekçi çözüm yolunu da bulamazlar. Bu güç, özgürlük için dağa çıkmış, herhangi bir yenilgiyi yaşamadığı gibi, davasını milyonlara mal etmeyi başarmış bir güçtür.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kavaklı Kampı

Emre Uslu- 19.10.2011

Geçen Ramazan ayında PKK'nın şiddeti tırmandırmasından sonra Türk basınının uzmanları Kuzey Irak'a kara harekâtı beklerken, dahası bu harekâtı özendirirken ben **17 ağustos tarihinde, PKK ile mücadelede Kuzey Irak'ın asıl hedef olmadığını ilk hedefin Hakkâri'de bulunan ve PKK'nın KCK yapılanmasını kurduğu Hakkâri ve Şırnak çevresindeki kampların temizleneceğini yazmıştım.** Bunun üzerine **PKK çevreleri çok rahatsız oldu ve benim Hakkâri'yi hedef gösterdiğimi iddia ettiler.** Hatta benim yazımın çıktığı gün **Kandil'e yönelik hava harekâtı başlayınca bu defa yanıldığımı iddia edip alay edenler de oldu.**

17 ağustos tarihinde benimle alay eden takım Kavaklı Kampı'nda 500 PKK'lıya barınma imkânı veren ve dahası Hakkâri ve Şırnak çevresini KCK sistemi için baskı altında tutan bu kampın kaldırılmasından sonra sanki Hakkâri'de böyle bir kampın bulunduğunu ilk kez duyuyormuş numarası çekip hayret içinde kalmışlar havası estiriyorlar. Oysa her şey ortada, Güneydoğu'da Baydemir'in misafiri olarak ağırlandı **PKK'ya güzelleme düzen insanlarda bir gram cesaret olsa ve Hakkâri'de dağa çıkarılıp sorgulanan insanların haklarını da sorabilseler, Tunceli'de ekmek parası için çalışan insanların kafasına sıkılan kurşunlar için yeter diye bir köşe yazısı yazabilseler o zaman gerçeğin ne olduğunu da görebilecek ve bize gösterebilecekler.** Heyhat ki bu sözde demokrat, sözde insan hakları savunucusu, sözde Kürt hakları savunucusu, otobüslerden zafer işareti yapıp Karayılan'dan aldığı övgülerle bir anda Kürt savunucusu statüsüne çıkmış bu yazarlarımız orada PKK zulmü altında ölen ve sorgulanan insanların haklarına kulaklarını hep tıkıyorlar.

PKK diğer Kürtleri sindirip seslerini bastırdığından da şimdilik Kürt haklarının savunucuları gibi kendilerini pazarlıyorlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

PKK'nın yarma harekâtı

Emre Uslu- 21.10.2011

Askerî literatürde bilinen bir harekât biçimi vardır. Eğer etrafınız düşman tarafından çevrilmiş veya başka nedenlerle geriye dönme ve kayıp vermeden çekilme şansınız yok ise bütün gücünüzle önünüzdeki düşmanın en zayıf yerine saldırıp **yarma harekâtı**yla cepheden çakmaya çalışırsınız. **PKK'nın son saldırıları fazlasıyla bu stratejiye benziyor.** PKK, Öcalan barış görüşmelerini sonuçlandırmak üzereyken, savaşa gerek yok mesajı vermişken içindeki şahinlerin inisiyatifi ele geçirmesiyle savaşı Öcalan ve barışçı kanada dayattı. Buradan umdukları Arap Baharı gündemdeyken Diyarbakır'a Tahrir Meydanı benzeri kalabalık halk kitlelerini toplayıp bir devrimci halk mücadelesi başlatmaktı. Ancak gerek Kürtlerin savaş istememesi nedeniyle gerekse de KCK operasyonlarının PKK networkuna ket vurması nedeniyle PKK şahinlerinin istediği olmadı ve Diyarbakır'dan fitilini ateşleyecekleri bir Kürt Baharı girişimini başlatamadılar.

Bu süreçte elbette başlatılacak Kürt Baharı hamlesine İran ve Suriye'den lojistik ve moral destek de vardı. Böylece Suriye-PKK-İran blokunun umduğu Suriye-İran arasındaki ulaşımı ve iletişimi sağlayacak bir alan yaratarak bu süreçten her üç tarafın da kazançlı çıkacağı bir hamle yapmaya çalışıyorlardı. Ancak **özellikle KCK operasyonlarının PKK networkunun işlemlerini geçici olarak durdurması PKK'nın planını fena halde bozdu. PKK Öcalan'ın Suriye'den çıkışını protesto edecek kitlesel gösterileri bile gerçekleştiremedi. Oysa PKK'nın beklediği yüzbinlerce kişinin sokağa dökülmesi ve hatta KCK sanıklarının hapishanelerden kaçırılması planlanmıştı.** Bu nedenle savcılık KCK davasının başka şehirlerde görülmesini bile talep etti mahkemeden. Ancak **son KCK operasyonları PKK'nın şehirlerde planladığı eylemleri engelledi ve örgütün kolunu kanadını kırdı.**

Bu durumda **savaşı başlatmış, barış masasını devirmiş PKK liderlerinin Öcalan'ın gazabına uğraması kaçınılmaz olacaktı. Öcalan'ın örgüt içi infazları gözönünde bulundurulduğunda bu liderler için tek çıkar yol bir yarma harekâtı yapmaktır.** Bu yarma harekâtı olağan koşullarda dönmesi beklenen çark dönmeyince bu çarkın güç kullanarak döndürülmesi hedefleniyor. **PKK daha çok asker ve sivil öldürerek batı sokağını hareketlendirmek istiyor. Böylece Diyarbakır'da kuramadığı Tahrir senaryosunu batı sokağında kurup doğuya baskı olarak dönmesini istiyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK konusunda sonucu değil süreci tartışalım

Emre Uslu 22.10.2011

PKK'nın son saldırılarıyla birlikte yeniden aynı tartışmaya döndük. Bir grubumuz **'PKK'yı askerî olarak yenmek mümkün değil, geleceğiniz yer müzakere masası, dolayısıyla daha fazla can kaybı olmadan müzakere edin'** diyor. Diğer grup ise **'PKK'ya anladığı dilden cevap verin. Sri Lanka modeliyle örgütü askerî yöntemleri kullanarak bitirin Kandil'e Türk bayrağı dikin'** diyor.

Temelde taban tabana zıt görünen bu iki tartışmanın kesiştiği nokta **sonuç odaklı tartışmalar** olması. Tartışmayı yürüten **her iki kesim de sonuca odaklanıp, sonuçta biri barış getiriyor, biri ise zafer ilan ediyor.** Bence bizim bütün tartışmalardaki **temel yanılığımız da tartışmayı sonuç odaklı yapmak.**

AB tartışmaları örneği ile ne demek istediğimi daha iyi anlatabilirim gibi. AB üyeliği tartışmasında –sonuç odaklı tartışmada– bir grup AB bizi almaz derken bir grup da AB'ye üye oluruz diye argüman geliştiriyordu. Oysa **tartışmada "süreç" atlanıyordu.** AB üyeliğinde en büyük kazanımın "süreç" olduğu, **süreçte kazanılan veya kaybedilen şeyin sonuçtan daha önemli olabileceği unutuluyordu.** Yani AB üyelik sürecinde bulunduğumuz dönem içerisinde biz devletimizi demokratikleştirir ekonomimizi geliştirirken kazançlı bir olacağız. Sonuçta AB bizi üye yapsa da yapmasa da.

Benzer bir tartışmanın PKK konusunda da yapılması gerektiğini düşünüyorum. **PKK olayının sonucu nasıl olursa olsun, ister barış masasında uzlaşma, isterse de askerî operasyonlar olsun; bizim süreci nasıl yöneteceğimiz sorunu nasıl yönettiğimiz ile de doğrudan ilgili olacak.** Yani **diyelim devlet PKK ile savaşa karar verdi, eğer devlet bu savaş için tıpkı 90'lı yıllardaki gibi hukuk dışı yollara başvurur ve PKK'ya destek veren Kürtleri sindirmek için tüm bir toplumu terörize ederse, işte o savaş sürecinde kazanan PKK olur, devlet askerî zafer ilan etse de.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bariş için savaş

Emre Uslu- 26.10.2011

PKK'nın Silopi saldırısıyla bariş masasını devirmesinden itibaren girilen yeni süreçte çatışmalar şiddetlenerek devam ediyor. **Operasyonları Kuzey Irak'ın içlerine doğru yayan devlet son operasyonlarla ne yapmaya çalışıyor?**

Anlaşılan o ki, devlet son operasyonlarla birkaç aşamalı bir strateji izliyor. Belki de geçen on yıllar boyunca – alan hâkimiyeti stratejisini bir kenara bırakırsak– **devlet ilk defa kendi stratejisini uygulamaya koymuş durumda. Bu stratejinin ilk ayağında PKK'nın üstünlük kurduğu alanı yok etmeye çalışıyor. Bu alan PKK'nın psikolojik üstünlük alanı.** PKK özellikle Hakkâri ve Şırnak civarında "girilmez kamplar" metaforu yaratarak adeta devlet gibi hareket edip Kürtler üzerinde müthiş bir otorite olmaya girmişti. Buna bir de PKK militanlarının Kürtler için ne kadar fedakârca savaştığı miti eklenince PKK adeta yarı kutsal ama korkulacak da bir örgüte dönüşmüştü. İşte **son yapılan operasyonların ilk ayağında PKK'nın efsane kamplarına girilerek kurduğu psikolojik üstünlük kırılmaya çalışılıyor.** Bunda önemli bir başarının elde edildiğini de ifade etmek gerekiyor.

Stratejinin ikinci aşaması Kuzey Irak'a yönelik kısmı. Burada da yine PKK kendisinin mutlak hâkim olduğunu, devletin buraya girerse çıkamayacağı mitini oluşturmuş durumda. Hatta bu konuda birçok liberali de ikna etmiş durumda. Adeta PKK yenilmez bir örgüte dönüşmüş durumda. **Oysa PKK'nın yenilmemesi PKK'nın gücünden ya da halkın sonsuz desteğinden değil, ordunun Ankara'da siyaset yapmasından kaynaklanıyordu.** Çok açık bir örnek vereyim. PKK'nın en zayıfladığı 1997 yılında dönemin ektili bir paşası Öcalan'a haber gönderip "Şu anda birinci önceliğimiz Kürt sorunu değil irtica. (MGK'da irtica birinci öncelikli tehlike olarak kabul ettirilmişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorununda askerî hamle askerî, siyasi hamleler siyasi sonuç mu verir

---

Emre Uslu- 29.10.2011

Ali Bayramoğlu geçen yazdığım devletin son operasyonlardan beklentisine ilişkin analizime şiddetli bir karşı çıkış gösteriyor. Bu görüşler sadece Bayramoğlu'na ait değil. **Bayramoğlu'nun özetlediği görüşler önemli bir solcu-liberal aydın kitlesi ile hükümet içindeki önemli isimlerin düşüncesinin kesiştiği argümanın özeti olduğu için tartışmak gerektiğini düşündüm.**

Bu kesimler PKK'nın silahı bırakmak isteyen bir örgüt olduğuna ikna olmuş durumdalar. Bu kesimlerin hükümetin içindeki o damarla sık sık görüştüğünü biliyorum. Hatta Habur olayından önce de biraraya geldiler. Ama kimin kimi etkilediği konusunda çok emin değilim. Eski solcu damardan gelen bu aydınların hükümetin içindeki o kanadın **"algi mühendisi"** gibi yazılar yazdığını biliyorum. Belki de kendi görüşlerini hükümetin o isimlerine kabul ettirdiklerinden bu algının yerleşmesi için çaba harcıyorlardır.

Bu kesimler Başbakan Erdoğan'ı gerçekten PKK'nın silahı bırakmak istediğine bir süre inandırdılar. Anladığım kadarıyla, **Başbakan önüne gelen metinlerde PKK'nın silahı bırakmasına ilişkin bir garanti görmeyince de** (örneğin PKK militanlarının dağdan inip öz savunma gücü olarak KCK yapılanması içinde yeniden yeraltı faaliyetini bir parçası olmayacağına ilişkin bir garanti gibi) **"Böyle görüşme mi olur" diye bu kesimlere çıkıştı. PKK da silah bırakmaya hatta barış görüşmeleri için sınırdışına çıkmaya yanaşmadı ve masayı devirip savaşı yeniden başlattı.**

Bayramoğlu, yazımda ileri sürdüğüm fikirleri **"garip"**, **"tehlikeli"** ve **"çarpık"** olarak nitelendirmiş. Düşüncelerim "90'ların bir kırması olduğu için garip, önce asayiş sonra siyaset demek olduğu için tehlikeli, Kürt sorununun bileşenlerini ele almayı değil, o sorunu temsil eden Kürt siyasi hareketini boğmayı hedeflediği için de tehlikeli" imiş.

Bayramoğlu burada bir ezberin tekrarından öteye geçmeyen cümleleri arkası arkasına sıralıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölümden önceki son çağırısıdır

Emre Uslu- 02.11.2011

Bu yazı gariban Kürt çocuğu PKK militanlarını "ben de PKK'lı olsam silah bırakmam" diye gaza getirip devlete de "PKK'yı otuz yılda askerî operasyonlarla bitiremedin şimdi de bitiremezsin, o halde PKK ile müzakere yap" diye çağırı yapan, böylece PKK kitleleri üzerinde temelsiz umut yaratan **müzakereci liberallere bir çağırısıdır.**

Eğer PKK'ya gaz verip ortaya dökülmesini sağlayarak PKK'nın askerî operasyonlarla bitirilmesi gibi bir projenin parçası değilseniz, devleti yanlış okuyorsunuz. Bugünkü devlet otuz yıldır PKK'nın varlık sebebini bir iktidar aracına dönüştürmüş ve çocukların ölümü üzerinden iktidar oyunu oynayan devlet değil artık. Devletin elindeki imkânlar, teknolojik kapasite, stratejik düşünce gücü, uluslararası konjonktür de farklı. Dolayısıyla düne ait bir düşünceyi tekrarlayıp **devlet PKK'yı askerî olarak yenemez diyerek yanlış yapıyorsunuz. Olan, sizin yanlışınızı önemseyip gaza gelerek savaşı kızıştıran PKK'ya katılmış gariban Kürtlerin çocuklarına oluyor.**

Çok net söylüyorum, **mevcut strateji devam ettirilirse PKK önümüzdeki bahar döneminde yok edilir.** Ama bence PKK'nın yok edilmesi çözüm değil. Devletin de istediği bu değil zaten. Yani **devlet şöyle düşünmüyor: "PKK yok edilemez ama, beli bükülebilir, ondan sonra silah bıraktırma görüşmeleri yapılabilir, sağlıklı siyaset koşulları doğabilir..."** Aksine devlet, **PKK yeni teknolojik imkânlarla üç ayda yok edilebilir diye düşünüyor.**

Devleti tereddütte bırakan şey, yok etmenin Kürtler üzerinde yaratacağı travmanın nasıl çözüleceği. Benim yazıma en tutarlı eleştiriye getiren Murat Aksoy'un anlatımıyla **sorun PKK'nın geçen 30 yıl içinde Kürt**

kitleleri ile ıstırap üzerinden kurduğu ilişkinin nasıl bir çözüme kavuşturulacağı. Tam da bu nedenle **devlet PKK'nın sınır dışına çıkarılması için uğraşiyor.** Devlet tam da Kürt kitleleri ile PKK arasında kurulmuş o duygusal bağın bir sosyolojik travmaya dönüşmemesi için barış diyor ama PKK barışı yıkıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK konusunda üç yanlış argüman

Emre Uslu- 05.11.2011

Bazı liberallerin argümanlarına getirdiğim eleştiriler iyice kafa konforlarını bozdu anlaşılan. **Önce “polis kafalı” oldum, sonra “tehlikeli”, en son da Oral Çalışlar bulmuş bir sıfat: “Ahmak.”** Bu söze söylenecek çok şey var ama ben bir şey demeyeceğim. **Oral Bey’e sadece İncil’den bir ayet hatırlatmak isterim: “Dil kalbin aynasıdır; dilini kontrol et ihtimaldir ki kalbin doğru yerine gelir.”**

Benim bazı liberallerin geliştirdikleri düşüncelere temel itirazlarım var. Sanırım bundan rahatsız oluyorlar. Bu nedenle de hem küçümsüyorlar, hem ötekileştiriyor, hem de hakaret ediyorlar.

Temelde aynı düşünce dünyasını paylaştığım bu aydınlara temel itirazım şu: Aynı şeyi tekrarlıyorsunuz, ezberden konuşuyorsunuz, adeta Kemalistlerden farkınız kalmadı. Oysa **şu dönemde esas olan çerçeve değil, nüanstır.** Artık, dünyada keşfedecek bir Amerika kıtası yok, **insanlar nano-nüanslar üzerinden düşünüyor ve farkı yaratan da bu.** Sizin öne sürdüğünüz düşünceler ise sadece çerçeve ve üstelik artık hükmü de kalmamış...

Peki, eleştirdiğim liberaller ne söylüyor? Üç temel argümanları var. Daha doğrusu üç koca çuval bu. Ne bulurlarsa içine atıyorlar.

1) “Kürt sorunu ancak müzakere ile çözülür. PKK silahı bırakabilir. O halde PKK ile müzakereleri yeniden başlasın.”

Böyle düşünen aydınları bizzat PKK liderleri yalanlıyor. 1 Ağustos 2009 tarihinde Duran Kalkan şunları söylüyor: “Ateşkes koşullarında en azından bir diyalog başlamalıdır. Diyalog ortamında gerillaya ilişkin de yapılacak hususlar vardır. Bir yandan Kürt sorununun çözümü yönünde somut adımlar atılırken, bir yandan, örneğin silahlı güçler için de çatışmalara fırsat vermeyecek, zemin olmayacak bir mevzilenme öngörülebilir. Bazı alanlara aktarılabilir, mevzilerde bazı değişiklikler yapılabilir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

BDP akademileri: AKP’yi halk ayaklanmasıyla devirme okulu

Emre Uslu- 09.11.2011

Haziran seçimlerinden önce bir televizyon programında beraber programa katıldığım Mahmut Alınak "Seçimlerden sonra öyle şeyler olacak ki AKP hükümeti altı ayda istifa etmek zorunda kalacak" demişti.

Alınak o programda ısrarla sivil inisiyatiften söz etmiş ve şiddet içermeyen yönetimlerle AKP'nin altı ay içinde devrileceğini iddia etmişti. Seçimlere demokratik bir anayasa yapma vadiyle giren ve o dönemde PKK ile diyalog kuran bir hükümetin altı ay içinde devrilmek istenmesini bir türlü anlayamamış ve buna itiraz etmiştim.

Program sonrasında da uzun uzun bu meseleyi tartışmıştık. Bu konuda bir de yazı kaleme almış ve **PKK'nın ortada hiçbir şey yokken başlattığı şiddet dalgasının seçimlerden önce planlanan bir süreç olduğunu anlatmıştım.**

Bu hatırlatmayı KCK'ya yapılan son operasyonlardan sonra ortaya dökülen bilgilerle birlikte **AKP'yi devirmeyi, bir Kürt Baharı getirme girişimini** daha net gösterebilmek için yaptım.

Bana göre KCK operasyonlarında ortaya çıkan en kritik bilgi İçişleri Bakanı'nın verdiği bilgiydi. **Bakan Şahin'e göre Prof. Ersanlı "Türkiye'de halk nasıl ayaklandırılır" dersleri verdiği için tutuklandı.** Bu bilgi süreci okumak için çok kritik. **Bu bilginin yanına PKK'nın seçimlerden önce "devrimci halk savaşı başlatma" stratejisi çerçevesinde hazırlık yaptığı ve seçimlerden sonra da hükümetin barış görüşmelerine rağmen masayı devirip savaşı başlattığı bilgisini ekleyin.** Yani ortada PKK tarafından uygulamaya konulmuş bir halk isyanı stratejisi var bir de BDP Siyaset Akademisi'nde "Halk nasıl ayaklandırılır" konulu dersler veriliyor. Ortalıkta dolaşan iddialara göre Prof. Ersanlı bu konuda eğitimcilere eğitim veriyormuş.

Bazıları halk isyanı eğitimle mi olur diye itiraz edecek. Şartlar oluşur ve halk da isyan eder itirazlarını duyar gibiyim. Zaten KCK operasyonlarından sonra BDP Siyaset Akademisi'nde verilen derslerin içeriğini bir kontekste oturtmadan sadece salt ders olarak görenler bu itirazı yükseltmeye başladılar bile.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm için 10 küçük adım

Emre Uslu- 12.11.2011

Kitabın ortasından konuşayım: **Hükümetin KCK operasyonlarını eleştirenlere, aydınlara ayar vermesi doğru değildir. KCK operasyonları ne kadar haklı ve önemliyse KCK operasyonlarını içerik veya yöntem olarak eleştirmenin önünü açık tutmak da demokrasilerde o kadar önemlidir.** Bana göre KCK operasyonlarına yöneltilen eleştiriler arasında haklı olanlar var, haksız olanlar var. Ama hükümetin bu eleştirilerin tümünün önünü kesmeye çalışması tamamen haksız.

Bazıları burun kıvırmaya devam etsin ama bence hükümetin PKK konusunda geliştirdiği strateji doğru ve sonuç da vermeye başladı. Ancak yeterli değil. Tam da şu günlerde Kürt sorununun çözümüne giriş kabilinden iklimi yumuşatıcı adımlar atılmalı. Burada hükümete de, medyaya da, sivil topluma da rol düşüyor. Sorunun anayasal olarak kalıcı çözümünden önce aşağıdaki on adım iklimi bir hayli yumuşatabilir:

1) Bir barış metni yazılıp bütün televizyonlardan haber bültenlerinde Kürtçe ve Türkçe okunması

istenebilir. Bu metinde PKK Kuzey Irak'a çekilmeye çağırılabilir. Bu barışı iki toplum olarak kuracağımıza vurgu yapıp metin gazetelerde Kürtçe ve Türkçe yayımlanabilir. Buna medya dernekleri öncülük yapabilir. Bunun için devletin devreye girmesine de gerek yoktur. Hatta TRT bile buna öncülük yapabilir; ben bu cesareti TRT Genel Müdürü'nde görüyorum. Yeter ki özel televizyoncular varız desin. Ahmet Altan'ın dediği gibi bu barışı devlet veya PKK değil halk olarak sağlayabiliriz. Bu da bir adım olabilir.

2) Hükümet Kürtlerin anadil eğitimi taleplerine cevap olarak halk eğitim merkezlerinde Kürtçe Kursları açabilir. Yazın çocuklara Kürtçe eğlence aktiviteleri düzenlenebilir. Kürtçe, halk eğitim merkezlerinde bir yabancı dil olarak okutulmaya başlanabilir. İlgili yönetmelikte "Yöresel özelliklere ve ihtiyaçlara göre eğitim-öğretim, üretim, istihdam, pazarlama ve örgütlenmeye yönelik çalışmalar yapmak," gibi bir madde var.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

KCK yöneticileri istihbarat elemanı

Emre Uslu- 16.11.2011

KCK operasyonlarıyla ilgili son dönemlerde medyaya yansıyan en kritik bilgi MİT'in KCK tutuklularının salverilmesini istediği bilgisiydi. Bilgiyi paylaşan Şamil Tayyar. Bence bu bilgi doğru ancak eksik yanı var.

MİT'in içindeki sola yakın bir kesim ve askerî istihbaratın önemli kesimi KCK operasyonlarından rahatsızdı. Bu kesim medyada sola yakın birtakım kişilere bu rahatsızlığı kurumun rahatsızlığı olarak lanse etmiş olabilirler.

Özellikle 2009 yılındaki KCK operasyonları o kesimler ile Emniyet'i kimi illerde karşı karşıya getirdi. Şimdilerde bazı aydınların "Devletin bir kesimi KCK operasyonlarına karşı" diye yaygara koparması bundan. İstihbaratçılar içindeki o kesim bazı aydınları manipüle ederek KCK operasyonlarını cemaat operasyonları gibi göstermeleri de şaşırtıcı değil bu nedenle. Zira **başından beri o kesim KCK operasyonundan rahatsızdı. Rahatsızlığın nedeni KCK üzerinden PKK'ya yeni bir kaynak yapmak istemeleriydi.**

Ne demek PKK'ya KCK üzerinden kaynak yapmak? İstihbarat teşkilatlarının doğal görevlerinden biri mücadele ettikleri örgütlere sızmaştır. **KCK yapılanması yeni bir yapılanma olarak ortaya çıkınca istihbarat birimleri de bu alanı bir fırsat alanı olarak görüp PKK içine sızmak için değerlendirmiş olabilir.** Buraya kadar aslında her şey normal. Peki, KCK networkuna sızdığınız elemanlardan ne beklersiniz? PKK'nın yapacağı eylemleri güvenlik birimlerine bildirip eylemler olmadan önce önlenmesini beklersiniz değil mi? Hayır bizde böyle olmadı olmuyor. **MİT ve Askerî İstihbarat birimlerinin KCK yapısı içindeki elemanları 'İl Sorumlusu' seviyesine çıktılar, serhildan eylemlerinde toplumu galeyana getirmek için yüzleri poşulu en önde yürüyenler arasında onlar da vardı; hatta en önde gidenler çoğu zaman onlardı. Polis de bunların kim olduğunu biliyor ve eylemlerde bunlara dokun(a)mıyordu.** Yani **KCK yapılanmasını iller bazında bizzat yöneten ve yönlendirenler aslında çoğunlukla istihbarat elemanları.** Daha doğrusu Hakan Fidan'dan önceki MİT'in içinde bir damarın elemanları ise çoğunlukla Askerî İstihbarat elemanları. Bu damar uzun süre KCK operasyonlarına direndi. Hatta bazı elemanları KCK operasyonlarında tutuklanınca Emniyet birimlerine sert çıktılar. **Ben en azından dört önemli ilde tutuklanan KCK il sorumlularının bizzat istihbarat elemanları olduğunu biliyorum.** (KCK üzerinden bir kesim istihbaratçı PKK'yı kendi emelleri doğrultusunda

yönlendirmeye çalışırken diğer kesim istihbaratçıların Devrimci Karargâh üzerinden sızma/yönlendirme girişimi yapmış olabileceği unutulmamalı)

Bu noktada bir hatırlatmayı yapayım. **MİT-PKK görüşmesinde Afet Güneş KCK'nın başı Sabri Ok'a "Şehirleri bomba doldurdunuz hepsini biliyoruz" derken nereden biliyordu? Bizzat KCK networkunun illerdeki sorumlusu kendi elemanları olduğunda biliyordu.** Peki, bunu Emniyet birimleriyle paylaşıp yakalattılar mı? Hayır. Hatta KCK operasyonu yapan Emniyet birimlerine çok kızdılar. **Sahi KCK sanıklarının eli kelepçeli o fotoğrafını kim sızdırdı medyaya? Neden? Sakın KCK'ya operasyon yapıp Diyarbakır'da terör estiren, terör estirilmesine göz yuman, istihbaratçı KCK yöneticilerini içeri alan Emniyet müdürünü görevden aldirmek için olmasın?**

Yeni devlet PKK ile mücadele ederken **istihbarat birimlerinin KCK içindeki elemanları şehir sorumlusu seviyesine gelmişti ama asıl görevleri olan PKK'nın şehirlerde yapacağı eylemleri bildirmek bir yana o eylemleri bizzat organize ediyordu.** Emniyet'e de aslında hem PKK ile hem de o kesim istihbarat görevlileri ile mücadele etmek düşüyordu.

Bu noktada kendisini sol ideolojiye yakın biri olarak tanıtan istihbaratçıların "KCK'yı, ovada PKK vesayeti" gibi tanımlayıp KCK operasyonlarına buna rağmen karşı çıkması ile sol-liberal aydınların "KCK operasyonlarını devlet değil cemaat yapıyor, devlet KCK operasyonlarına karşı" diye tempo tutmaları size de anlamlı gelmiyor mu? KCK operasyonlarına destek veren sol-liberallerin Başbakan'ın net açıklamalarına rağmen "Devlette bir kesim bunu istemiyor" deyip bu tutumu ısrarlı bir kampanyaya dönüştürmelerini siz de anlamlı buluyor musunuz?

MİT'in başına geldikten sonra bir süre Hakan Fidan'da teşkilatındaki o etkili ve güçlü damarın telkiniyle –ve Öcalan/PKK ile müzakere sürecinde– KCK'ya karşı sert tutum alınmasına soğuk bakmış olabilir. Ancak KCK networkunun ne olduğunu görmeye başlayıp kurumuna hâkim olmaya başladıktan sonra işin rengi değişti. En son MİT ve Emniyet ortak KCK raporu hazırlayarak manzaranın fotoğrafını net ortaya koydular. Askerî İstihbarat birimleri için aynı şeyi söylemek biraz daha zor. Necdet Özel'in bu kesimler üzerinde etkisi var mı emin değilim. **Reşadiye saldırısından bir gün önce Ankara'dan Tokat'a sivil bir Hyundai arabayla giden Jandarma İstihbarat yöneticisine halen Reşadiye saldırısından önce Tokat'ta ne arıyordun, kimlerle toplantı yaptın, diye soran yoksa, çok şey değişmemiştir o cenahta... (Sahi o istihbaratçı komutanın askeri olarak askerlik yapan Nurettin Demirtaş nerede bilen var mı?)**

Boşuna "PKK sadece PKK değildir" demiyorum. Bu örgütü, liderleri, istese de tam olarak kontrol edemezler. Kimin eli kimin cebinde belli değil. Olan gariban çocuklara oluyor. Kime çalıştığı belli olmayan KCK liderleri, hatta milletvekilleri olduğu sürece, onların peşine takılıp eyleme giden, dağa çıkan çocuklar ölmeye devam edecek...

Peki, ne oldu da son on günde 14 PKK militanı ellerinde silahlarıyla birlikte bir kurşun atamadan yakalandı? Yedi PKK militanı bir kamyonette silahlarıyla birlikte nasıl yakalanır? PKK mı değişti yoksa en azından MİT'teki istihbarat anlayışı mı değişti?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devlet Öcalan'la görüşmeleri başlatmalı mı

Emre Uslu- 19.11.2011

Medyaya yansıyan haberlere bakılırsa Mesut Barzani Türkiye ziyaretinden sonra PKK yöneticileri ile konuşup bir ateşkes ilan etmelerini istemiş. PKK liderleri de devletin Öcalan ile görüşmesi ve Öcalan'ın istemesi durumunda bunu yapacaklarını belirtmişler. Ayrıca, Sabri Ok devletin içindeki Açılımcı çevrelere mektup göndererek yeni bir barış görüşmesi başlatmak istediklerini belirtip "Öcalan'ı yeniden muhatap alın ve görüşmeleri başlatın, KCK operasyonlarını derhal durdurun, PKK saldırıları Öcalan üstünden kontrol altına alınabilir" demiş.

Önce bir hatırlatma: Defalarca yazdım, **bu barışta Abdullah Öcalan önemli bir figürdü(r) ve barış için görüşmeler onunla yapılabilir ve yapılmalıdır**. Ancak **Öcalan'ı PKK Silvan saldırısından sonra Onursal Genel Başkan konumuna indirgemiş, sözünün üstüne kurşun sıkmış, ona gündem dayatmış, barışın yolunu da Öcalan'ın kapısını da bizzat PKK kapatmıştır**. Bu nedenle de sözünün üstüne kurşun sıkılmış bir liderin örgütüne hâkim olduğunu göstermesi gerekiyor.

Öcalan ile yeniden başlayacak görüşmeler sonuç verir mi? Bu soruya doğru cevap vermek için yeni bir soru daha sormamız gerekiyor. **Öcalan'ın "Devrimci halk savaşına gerek yoktur" demesine rağmen başlatılan savaştan sonra ne değişti de yeni başlatılacak bir barış sürecinin sonuç vereceğine inanalım?** Örneğin Öcalan'ın sözünün üstüne kurşun sıkanların hesabı görüldü mü? Tasfiye edildiler mi? Hayır. **Öcalan'ın sözüne rağmen barışı sabote edip toplamda yüzlerce asker, sivil ve PKK'nın ölmesine neden olanların bir daha aynı şeyi yapmayacaklarının garantisi var mı?** Hayır. **Öcalan'a rağmen savaşı başlatan PKK'nın pozisyonunda bir değişiklik var mı?** Aksine, operasyonlarla ciddi tahribata uğramanın dışında, PKK militanları eski pozisyonlarını muhafaza ediyor.

Üstelik **Fehman Hüseyin yeni talimatlarla Sivas bölgesinde eylem yapın demiş**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçekten iyi şeyler olacak mı

Emre Uslu- 23.11.2011

Son dönemlerde medyada "iyi şeyler olacak" geniş yer bulmaya başladı ama ben bu kanaatte değilim. Çünkü PKK'nın bir stratejik hamle gereği "devletle görüşüyoruz ateşkes ilan edeceğiz" demesi gerekiyor. Mümkünse bunun karşılığında da KCK operasyonlarında yumuşama ve salıvermeler talep ediliyor. Doğrusu KCK'lılar salıverilmeli görüşünü savunan devlet içinde bir kesim de olabilir.

Peki, PKK ne yapmak istiyor? PKK'nın ne yapmaya çalıştığını anlamak için KCK yapısının bölgede halk üzerindeki etkisine bakmak, süreci oradan okumak gerekiyor. **Bölgede halk, devletin AB yasaları gereğince bölgeyi PKK'ya bıraktığını düşünüyor. KCK da bu algıyı yayıp derinleştirmek için elinden geleni yapıyor.** Özellikle 2007'den 2009'a erteletilen KCK operasyonları ve 2009'dan sonra da yavaşlatılan KCK operasyonları nedeniyle halk gerçekten devletin o bölgeyi KCK'ya devrettiğine inanıyor(du). Bu nedenle de geçici gördükleri devlet yerine kalıcı ve gelecek gördükleri KCK'dan yana tavır alıyor doğal olarak.

Son KCK operasyonlarından sonra şimdi yaratılmak istenen algı şu: “Bu dava siyasi dava. Siyasi hamle ile KCK sanıkları serbest bırakılacak. PKK’da bölgede. Devletle görüşüyoruz anlaşıyoruz. KCK sanıkları serbest bırakılacak.” Bu nedenle de halk KCK operasyonlarına geçici bir süreç olarak bakıyor. Bölgenin tekrar PKK’ya terk edileceğini düşünüyor. Doğrusu, **bazı AKP’li bölge vekilleri, önemli mevkideki bazı bakanlar – ideolojik takıntı ve inatları nedeniyle– ve devletin içindeki bazı kesimler bu algının yerleşmesine zemin hazırlıyor.**

İşte PKK’nın “devletle konuşuyoruz. KCK bölgeye hâkim, devlet buraları bize bırakıyor,” diyebilmesi için, yani **son KCK operasyonlarıyla yıkılan “KCK hâkim” algısını yeniden inşa etmek için PKK devlete ateşkes öneriyor. Bunu da eksiden yaptığı gibi tek taraflı ateşkes olarak açıklamıyor. Devletle görüşüldüğüne özellikle vurgu yapıyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dersim kaçınıcı Kürt isyanıydı

Emre Uslu- 26.11.2011

Türkiye’de Kürt sorunu konusunda söz söyleyen birçok kesim, akademisyen, aydın, devlet adamı, bir ezberi tekrarlar: “PKK 29. Kürt isyanıdır.” Hemen arkasından Kürt isyanlarına şu örnekler verilir: **Şeyh Said İsyanı, Dersim İsyanı, Ağrı İsyanı.** “29. Kürt isyanı” kavramını Kürt milliyetçileri çok benimsemiştir. Onlardan esinlenen, onlara öykünen, sol-liberal çevreler de ezberden söylemlerle aynı şeyi tekrarlayıp dururlar. **Onlara göre PKK daha önceki 28 Kürt isyanının devamıdır. Bu görüşe karşı benim tezim şudur: Kürt isyanı kategorisinde incelenebilecek ilk ve tek örnek PKK olayıdır** (doktora çalışmam).

Bu bağlamda temel argümanlarımdan biri Kürt sorununun daha çok entelektüel sorun olduğudur. **Kürtlerin, İsmail Beşikçi gibi birkaç istisnayı saymazsanız, Kürt milliyetçiliğini anlayacak ve taşıyacak Kürt entelektüelleri yoktur.** Bu eksiklik doğal olarak Kürt milliyetçiliğini kötü Kemalizm taklidi bir slogan milliyetçiliğine indirgemıştır. Türk sol-liberal çevreleri de, Kürt sorununu, Kürt milliyetçiliğinin ezber ve slogan cümleleriyle muhataplarına aktarmıştır.

Kürt milliyetçilerine karşı üretilen tezler de –daha çok devlet desteğiyle üretildiğinden– çok tutarlı değildir. Bir kısmı inkârcı bir kısmı korku ve paranoya mantığıyla üretilmiş tezlerdir. Bu nedenle ikna edici değildir. Bu nedenle **Kürt sorunu, Kürt milliyetçisi söylemin hegemonyası altında Kürt isyanları tarihi olarak tek yanlı kavram bulamacı halinde önümüze konulmuştur.**

Kürt sorunu konusunda ‘uzman’ kesimlerin içine düştüğü bu sığlık, son zamanlarda özellikle görünür olmaya başlamıştır. **Bunun en net örneği de Dersim gerçeğidir.**

Başbakan Erdoğan’ın açıkladığı belgelerde açıkça görüldüğü gibi **Dersim olayı hangi yönden bakılırsa bakılsın bir Kürt isyanı sayılamaz. Açıktan bir isyan değil Kürt kırımıdır.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fehman Hüseyin Beşşar Esad'ın sınıf arkadaşı

Emre Uslu- 30.11.2011

Aslında bu yazının başlığını **“Kasımpatı barışı”** koysam da olurdu. Zira bizde bir entel tutkusu olarak her kasım ayında gazete köşelerinden barış gelir memlekete. Bir kasımpatı çiçeğinden hareketle bizi barış baharına boğan yetenekler, beni savaş lobiciliğiyle suçlamayacaksa gördükleri barış baharının bir kasımpatı çiçeği bile olmadığını anlatmak isterim. Hatırlayınız en son geçen yıl kasım ayında da barış gelecekti memlekete. Yanılıyorsunuz, “Martta çatışmalar yeniden başlayacak” (25 Aralık 2010) diye yazdığım için de savaş lobisine hizmet etmekle suçlanmışım. Geçen kasımdan bu yana barış köprüsü diye anlatılan köprünün altından “barış suyu” değil, kandan seyllaplar aktığını, “huzur nehri”nin balıkçıların bizi nereye getirdiğini de birlikte gördük.

Bir kasım ayı daha geldi aynı köşelerden yine kasımpatı barışı patlamaya başladı. Bu defa balıkçı gibi tanınmayan birine inanmamız beklenmiyor doğal olarak. Bu defa bir devlet başkanı, Celal Talabani, veriyor müjdeyi; iyi şeyler olacak...

Talabani'nin bizde yeniden iyi şeyler oluyor umutları estiren açıklaması şöyle: **“PKK'lılar bana şunu söyledi. ‘Silahı bırakıp dağdan şehre inmemiz isteniyor. Gideceğimiz yer neresi? Ev mi, yoksa hapis mi? Birinci şartımız genel af ilan edilsin.’ Hazırlanacak yeni anayasada ‘Türkiye’nin hepsi Türk değildir. Türkiye birçok ırktan oluşur’ ifadesine yer verilsin’. PKK’yı ikna etme konusunda başarılı olduk sayılır. Türk tarafını ikna etme konusunda yarım başarılı olmuş sayılırız. Bu konuda kardeşim Mesut Barzani ve Berham Salih Türk tarafıyla iyi çalışma yürütüyor.”**

Bu açıklamaların doğru çıkması hayaline bile meftunum ama gerçekleri görmeyecek kadar da saf değilim. Şimdi size Talabani'nin daha önceki senelerde aynı cümlelerle getirdiği barış demeçlerinden bir örnek sunayım da Talabani'nin açıklamasına iyi şeyler oluyor diye sevinip sevinmeyeceğinize siz karar verin.

Birinci örnek *Taraf*’tan.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘DPI dersleri’nin anlatılmayan hikâyesi

Emre Uslu- 03.12.2011

Bir süredir bazı aydınların ve siyasi partilerden milletvekillerinin İrlanda-İngiltere-İskoçya üçgeninde yaptıkları gözlemler üzerinden anlattıkları IRA derslerini yakından izliyorum. Konuya Emre Aköz yazısıyla bir başka boyut getirdi. Geziyi organize eden **Demokratik Gelişim Enstitüsü’nün (DPI), Kürt ulusalcısı bir örgüt olan Kürt İnsan Hakları Projesi’nin (KHRP) bir yan kuruluşu olduğunu** iddia etti. Ben de internet üzerinden var olan bir iş ilanında başvuru mekânı olarak KHRP’ye yönlendirildiğini gördüm. Yani **DPI ve KHRP’nin fiziksel adresleri de sanal adresleri de aynı yere çıkıyor.** Bu nedenle **“DPI dersleri”** aslında Kürt ulusalcı kurumların bir projesi” demek yanlış olmaz sanırım. DPI’nın Türkiye ayağında saygın Türkiyeli bilim insanları da var ama en azından **enstitünün İngiltere ayağı için Kürt ulusalcısı kurumlardan biri demek yanlış olmaz.**

Bu kanıya DPI ile KHRP'nin fiziksel ve sanal adreslerinin aynı yer olmasından varmıyorum. **DPI'n İngiltere ayağındaki isimlerden biri ilginç bir kişilik; Mark Muller Stuart.** Geçen seferde heyet İskoçya'nın başkenti Edinburgh'dan 65-70 km. yol kat edip Mark Muller Stuart'ın evi Traquair House'da akşam yemeğine katılmış ve İskoç siyasetçilerle buluşulmuş; ama programın bu ayağı bizlere anlatılmadı. Oysa en azından 12. yüzyıldan kalma Traquair House bir cümle ile referansı hak eden bir mekân. Zira burası yılda 40 bin kişinin ziyaret ettiği bir müze-ev. Muller Stuart İskoçya basınına konuşurken şunu ifade etmiş, "Heyet eve geldiğinde heyet üyeleri arasında karşılıklı kuşkuların olduğunu söyleyebilirim. Ama dün gece evde beraber bilardo oynarken bu kuşkunun çözüldüğünü gördüm."

70 km. yol kat edilip konuşulanlar anlatılmayınca, neden diye merak ediyor insan? Belki de neden Mark Muller Stuart'ın kimliğinde gizli.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nüfus cüzdanımız-kimliğimiz

Emre Uslu- 07.12.2011

Geçenlerde duyuruldu, nüfus cüzdanlarımız değişiyormuş. Yenisi nasıl olacak bilmem ama eskisi, kimliğimiz tıpatıp yansıtan bir vesikaydı. Bu nedenle nüfus cüzdanımız ile siyasal kimliğimiz (etnik kimlik) arasında şaşırtıcı benzerliğe hayret etmişimdir.

Nüfus cüzdanımız boyutları itibariyle evrensel standartlara uymaz. Örneğin kredi kartlarının standart boyutundan farklı yapılmıştır. Bu nedenle cüzdanlarımızda ona ayırabileceğiniz bir yerimiz yoktur.

Benzer şekilde, Türk kimliği de boyutları itibariyle evrensel standartlara uymaz. Bir ucu Agarta Efsanesi'ne, bir ucu Sümer Krallığı'na dayandırılmak istenmiş, güneşten dil teorileri üretilmiş ama bir türlü yerli yerini bulamamış bir kimliktir o. Bu nedenle Türk kimliğine de vicdanlarımızda kolayca yer bulamayız.

Nüfus cüzdanınıza konulacak yer bulamadığınız için de esasında yanınızda taşımak istemezsiniz. Zira olur olmaz yerde bir ucu çıkıverir cüzdanınızdan.

Evrensel standartların söz konusu olduğu yerlerde Türk kimliğinin de konulacak bir yeri yoktur. İlla ki bir ucu görünür; bir bakarsınız Dersim çıkmış bir tarafından, bir bakarsınız 1915 görünüvermiş başka bir ucundan.

Konulacak bir yuva bulunmadığından, çabuk yıpranır kafa kâğıdımız. Bu nedenle sık sık PVC yaptırmamız; yüzletmemiz gerekir. Yüzü çabuk eskidiğinden, ve en dayanıksız kâğıtlardan yapıldığından diğer kartlarınız arasında en fazla korunmaya ihtiyacı olan odur. Hemen her yıl bir PVC ustasına gider sıcak bir prestan geçiririz nüfus cüzdanımızı, kaplamalarını düzeltmek için.

Türk kimliğimiz de, muhtemelen en dayanıksız argümanlardan inşa edildiğinden, çabuk eskir. Tıpkı cüzdanımız gibi, diğer kimliklerimiz; liberalliğimiz, dindarlığımız, solculuğumuz, mezhebimiz, aşiretimiz, parti kimliğimizin yanında en korumaya muhtaç kimliğimizdir Türk kimliği. Çabuk yıpranır, zira girecek bir yuvası yoktur. Evrensel standartlarda bu kimliğe bir koranak barınak yapmak da mümkün değildir haddizatında.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

AKP ANAP'laşıyor

Emre Uslu- 10.12.2011

Bundan aylar önce *Twitter*'da "AKP ANAP'laşıyor" demiş, önümüzdeki günlerde bu konuyu yazacağımı ifade etmiştim. Ancak gündem yoğunluğu nedeniyle bugüne kaldı. Şike tartışmasında AKP'nin tutumu partinin "ANAP'laşmasını" gösteren iyi bir örnek oldu.

"ANAP'laşma," ANAP'ın geleneksel çizgisinden kayıp, muhafazakâr değerlerden uzaklaşıp Ankara havasına ayak uydurmayı ifade ediyor. Parti Özal'dan sonra Mesut Yılmaz'ın eline geçince böyle olmuştu. **ANAP'laşma insanlarda şu duyguları çağrıştırır: Aldatılmışlık duygusu, bürokraside yalakalık kriteri ve siyaset-mafya ilişkisi.**

Mesut Yılmaz'ın eline geçtikten sonra ANAP, özellikle muhafazakâr tabanda müthiş bir **aldatılmışlık** hissi yaratmıştı. Mesut Yılmaz muhafazakâr tabana gülücük atıp Ulusalcı çevrelerle iş tutulmaya başlamıştı. Bu nedenle ANAP'ın geniş tabanı muhafazakârlar ile ANAP arasındaki duygusal bağ koptu.

AKP açısından **aldatılmışlık** duygusu **en son seçimde yeni anayasa sözü verip, anayasa yapmamak üzere komisyon kurulmasıyla ortaya çıktı.** AKP'liler anayasa uzmanları Ergün Özbudun ve Serap Yazıcı gibi hocaların bu komisyonla anayasa yapmak imkânsız uyarılarını duymazdan geldi. Uyarıları kimsenin duymayacağını sandılar. Oysa o uyarılar insanların AKP'ye karşı güvenlerini sarstı. Bu uyarıların arkasından AKP tatmin edici cevap vermek bir yana bir de kendi tabanından gelen, tepkilere rağmen şike yasası çıkarmak için tabanıyla kavgaya kalkıştı. Bu AKP'nin muhafazakâr tabanında çok derin bir aldatılmışlık duygusu yarattı. Seçimler öncesinde AKP yeni anayasa yapacak diye umutlananlar şimdi AKP'nin yeni anayasa yapacağına inanmıyor.

Oysa bu ülkede insanlar Demirel'in **yalanına**, Erdoğan'ın **yaparım dediğini yapmasına ve sahiciliğine** oy verir(di). Şimdi Erdoğan'ın sahiciliği şike yasası tarafından gölgelendi ve AKP'ye destek veren insanlarda derin **aldatılmışlık** duygusu yaşanıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Bir sessiz devrimci: Yusuf Ziya Özcan

Emre Uslu- 14.12.2011

Türkiye'de üniversite "eski Türkiye"nin en sağlam kök saldıgı kurumdur. Herkes TSK'nın katı laikçi tutumundan yakınır ama akademinin bağnaz laikçi tutumu karşısında TSK tekke sayılır. İdeolojik kayırmacılığın en öne çıktığı yerdir üniversite. Örneğin 30 yıldır insanların canına mal olan bir Kürt sorunu var ve bu ülkenin üniversitelerinden son döneme kadar adamakıllı çalışmalar çıkmamıştır Kürt sorunu hakkında. Kürt sorunu çalışanların tezleri "anayasaya aykırılık" iddiasıyla iptal edilmiş, insanların titrleri ellerinden alınmış ve "benden değilsen seni yaşatmam" anlayışının en keskin ve kıyımcı yaklaşımları üniversitede görülmüştür.

Kürt sorunu gibi “netameli” sorunların üniversitede çalışılmaması asker veya devlete bağlanır ve asker istemediği için böyle çalışmalar yapılmaz sanılır. Oysa bu doğru değildir. Toplumun temel sorunları üzerine çalışma yapılmasına aslında devlet değil üniversite karşıdır. Bunun da en önemli nedeni üniversitenin içinde bulunduğu ideolojik angajmandır. Bu nedenle üniversite rektörleri “ordu göreve” pankartlarının altında yürümeyi yadırgamamıştır. Ergenekon ile iş tutmaktan geri durmamışlardır.

Bu çelik çekirdeğin yumuşamasında özel üniversite tecrübesinin etkisi olmuştur. Özel üniversiteler katı laikçi üniversite algısını esnetmiş, performansın esas olduğu anlayışların yavaş da olsa önünün açılmasında öncü rol oynamıştır. Bugün en laikçi bilinen özel üniversiteler bile özgürlükler ve düşüncelere saygı ve tolerans noktasında çoğu devlet üniversitelerinden daha ileri noktadadır.

Bu satırları 28 Şubat zihniyetinin son kalesini devralan ve kaldığı dönem içinde sessiz bir devrim yaratan **Prof. Yusuf Ziya Özcan’ın hangi şartlar altında görev yaptığını** göstermek için yazdım. Bazı 28 Şubat kalıntısı yazarlar Yusuf Ziya Özcan döneminde YÖK’ün başarısız olduğunu yazmış.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derinler hareketli, haberiniz olsun...

Emre Uslu- 17.12.2011

Son dönemde derin mahfillerde uykuya dalmış yapılar adeta sûr üflenmiş gibi kımıldanmaya başladı. Kozmik oda operasyonundan sonra lağvedilip sadece asker çocuğu askerlerden kurulan yeni oluşumlar hızla tamamlanıyor. Bir yanda PKK’yı bombalamak için verilen adresler değiştiriliyor ve dağ taş bombalıyor öbür yandan muhtemelen o adresi değiştirenlerin Ankara’daki destekçileri Genelkurmay’dan yalan yanlış açıklamalar yaptırıyor.

O halde soru şu: **Kozmik Ankara neden hareketlendi?**

1) Yeni anayasa yapımı süreci ile Cumhurbaşkanlığı seçimi süreci sıkışmış bir zaman dilimine denk düşüyor. Ankara’da önümüzdeki iki yıl gerek anayasa yapımı gerekse de Cumhurbaşkanlığı seçimi nedeniyle derin Ankara uykusundan uyanıyor. Yeni 27 Nisanlar olmaz belki ama **anayasa sürecine müdahale etmek ve Cumhurbaşkanlığı seçimini etkilemek için kozmik odalarda planların yapıldığını** da belirteyim.

2) Özellikle 28 Şubat soruşturmasının başlatılması ihtimali 28 Şubat döneminde Milli Güvenlik Kurulu’nda Psikolojik Harekât’ı yöneten ekibin başı olarak çalışan İlker Başbuğ ve tabii ki onun harekât emirlerini uygulayan bazı medya mensuplarını bir hayli rahatsız etmeye başladı. 28 Şubat darbesinin yüzde 90’ının psikolojik harekât olduğu düşünülürse o psikolojik harekâtı planlayan ve yürütenlerin bu dönemin soruşturulmasının başlatılmasından oldukça rahatsız olması zaten kaçınılmaz.

3) Ergenekon davasında sona doğru yaklaşıyor. Mahkemenin Ergenekon yapılanmasını bir terör örgütü olarak tanımlaması önlenmeye çalışılıyor.

Bu çerçevede **geçen eylül ayından başlayıp günümüze kadar gelen dikkatle planlanmış bir stratejiden** söz ediliyor. İddialara göre Fenerbahçe Orduevi'nde, geçen YAŞ toplantısından sonra Genelkurmay Başkanı olan **Necdet Özel'in kulağına gidecek şekilde bir psikolojik harekât kampanyası yapıldığı, Özel'in hükümet yalakası ilan edilerek Hilmi Özkök psikolojisine sokulmak istendiği** belirtiliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK'daki çatlak tasfiyeye dönüşüyor

Emre Uslu- 21.12.2011

PKK içinde çatlak var. **Öcalan'a rağmen hareket eden bir grup** var ve bu grubun barış istemediğini vurgulamıştım. Bu grubun barış masasını devirmesinden sonra da **Öcalan'ın bu ihaneti karşılıksız bırakmayacağını**; şahinlerin gündem dayatmasıyla kaybettiği liderliği geri almasının yolunun da **barış masasını deviren PKK liderlerini ve grubu tasfiye etmekten** geçeceğini yazmıştım.

PKK içindeki şahin kanadın en son saldırısı Çukurca eyleminden sonra rüzgâr bu kesimler için tersten esmeye başladı. Bu kesim özellikle İran-Suriye kökenli PKK'lıları çatışma alanlarına gönderip çatışmaların yükseltilmesi için olanca gücüyle savaşıyordu. **Kazan'daki büyük yenilgiden sonra PKK'ya yönelik operasyonların analizi yapılacak olursa PKK içinde bir tasfiye sürecinin yaşandığını** görebiliriz.

Bu tasfiye süreci bazı etkili yerlerdeki PKK liderlerinin etkisizleştirilmesi şeklinde olmuyor. **Bu tasfiye, Öcalan ve Karayılan'ın savaşmayın talimatına uymayıp savaşı sürdüren PKK üniteleri doğrudan operasyonların hedefi yapılarak uygulanıyor.**

Hatırlatayım, PKK içindeki şahin kanadın etkili unsurlarından, **Hakkâri'de dokuz sivilin öldürülmesinde etkili olan** ve Öcalan'ın eğer bu eylemi PKK yaptıysa örgütü tasfiye ederim dediği **birinci grup büyük oranda Kazan vadisi ve Kavaklı operasyonu**yla etkisiz hale getirildi.

İkinci grubun, Hatay-Sivas-Tokat güzergâhında etkili olan ve o hattaki Alevi yayındaki lojistik networkun yardımıyla hareket eden bir yapı olduğunu yazmış, anlatmıştım. **Amanoslar civarında stratejik zamanlarda stratejik eylemler yapan bu grup geçenlerde bir operasyonla yakalandı.** Bu grubun lideri ve üyeleri canlı yakalandı. Hatta Bülent Arınç Amanosların temizlendiğini ifade etti.

Şahin kanadın üçüncü grubu Tunceli-Bingöl arasında etkili olan ve Dersimliler grubu olarak bilinen bir gruptu. Bu grubunun PKK içinde bağımsız hareket ettiğini sağır sultan bile biliyor. Bu grubun da önemli bir kesimi ve etkili lideri geçenlerde **Bingöl'de yapılan nokta operasyonu**yla öldürüldü ve tasfiye edildi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yanlış barış: KCK çakma çıktı

Bülent Arınç, sonunda beklenen açıklamayı yaptı ve Kürtlerin haklarını yeni anayasa ile birlikte vereceklerini belirtti. Bence zamanlaması da tonu da doğru bir açıklamaydı. Zamanlaması doğrudu zira PKK ile mücadelede devletin elinin üstte olduğu bir zamanda yapıldı ve PKK ile mücadelenin bir aracı olarak değil Kürtlerin hakkı olduğu için şimdiye kadar verilmemiş haklarını vereceklerini açıkladı. Böylece benim uzun süredir atını çizdiğim **Kürt hakları PKK ile mücadelenin veya müzakerenin rehinesi yapılmamalı noktasına bir adım daha yaklaşmış olduk.**

Ben Arınç'ın PKK ile müzakereleri başlatmak için Öcalan'ın beklediği çağırışı yaptığını sanmıyorum. Zaten Arınç'ın açıklamasına PKK en az MHP kadar sert tepki verdi. **Arınç'ın açıklamasını ANF "kusma etkisi yaratan cinsten" olarak tanımladı.** PKK'dan beklenen bir açıklama. Zira **PKK'nın derdi Kürtlerin haklarının verilmesi değil Kürtlerin haklarının PKK ile müzakereler ile "kazanılması".** Böylece PKK'nın o bölgede hâkimiyet kurması. KCK yapılanması da zaten post-PKK dönemine hazırlık için yönetim örgütlenmesi olarak kurulmuş bir yapı.

Dikkat edin PKK son bir kaç ayda ölen yüzlerce PKK militanı için bir kelime bile açıklama yapmazken KCK için açıklama üstüne açıklama yapıyor. Öcalan'da **"Benim çözüm önerim KCK sistemidir. Devlet KCK'yi suç sayarsa Avrupa'dakiler de, Kandil'dekiler de, Mahmur'dakiler de dönmez"** diyor.

KCK'nın Öcalan ve PKK liderleri için neden bu kadar önemli olduğunu anlamak için KCK yapılanmasının taklit edildiği Güney Afrika modeline bakmak gerekiyor. Öcalan'ın kendisini Mandela'ya benzettiği bilinir. KCK yapılanması ve sözleşmesine bakıldığında **KCK sözleşmesinden KCK içinde kurulan yapılara varıncaya kadar Mandela'nın Afrika Ulusal Kongresi (ANC) yapısına çok benzediği görülür.**

Mandela, ANC yapılanması altında bir çok kabileyi ve grubu birleştirmeyi hedeflerken **Öcalan'da KCK ve daha üstünde KNK (Kürt Milli Kongresi) çatısı altında dört bölgedeki Kürt toplumunu ve bu bölgede yaşayan Asurîleri, Süryanileri, dindarları birleştirmeyi hedefler.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşir Atalay'ın Ergenekon Açılımı

Emre Uslu 28.12.2011

Beşir Atalay'ın sözünü ettiği "Demokratik Açılım" paketinin ipuçlarını *Sabah* yayımladı. Eğer sözü edilen **Kürt Açılımı paketi buysa bu paketin Kürt sorunu ile uzaktan yakından ilgisi yoktur.** Genel Kürt kitlelerinin taleplerine ilişkin bir tek KELİME bile yoktur. **Bu açılımın adı net olarak Ergenekon Açılımı'dır.** Ergenekon sanıklarının kurtarmak için düzenlemiştir. Velev ki bunlar demokrasi için gerekli diyelim. Bu maddelerle Kürtlere bir hak verilmiyor. **Umarım Başbakan bu oyuna dur der ve en son Aydın Menderes'in vasiyetinde yer alan Ergenekon davalarına sahip çıkmaya devam eder. Tek umut o çünkü.**

İsterseniz demokratik açılım paketi diye bize yutturulmaya çalışılan maddeleri sizler için tercüme edeyim:

- **Düzenleme 1)** Uzun tutukluluk süreleri de tartışmaya açılacak. Yargılamayı hızlandıracak bazı mekanizmalar devreye girecek. Şu aşamada tutukluluk süreleri kısaltılmazsa bile yargılamanın hızlanmasıyla bu sorun kısmen

aşılmış olacak. Düzenlemede Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları da dikkate alınacak. "Yasa önünde eşitlik, adil yargılama hakkı" ilkelerine aykırılık teşkil eden maddeler süzgeçten geçirilecek.

Tercümesi: Ergenekon sanıklarının serbest bırakacak CHP'nin istediği uzun tutukluluk sürelerinin indirilmesi sağlanacak. Böylece Ergenekon sanıkları ile birlikte KCK sanıkları da serbest kalacak.

• **Düzenleme 2)** Her türlü suç terör amacıyla ilişkilendirilerek özel soruşturma ve yargılama usullerine tabi kılınıyor. Adil yargılama hakkının sağlanabilmesi için Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun özel yetkili mahkemeleri ve uygulayacakları muhakeme kurallarını düzenleyen 250, 251 ve 252. maddeleri de gözden geçirilecek.

• **Düzenleme 3)** Her iki yasada terör örgütünün faaliyeti nasıl ve nerede başlar, nerede biter konularına açıklık getirilecek.

Tercümesi: Ergenekon yapılanması, siyasal bir amaç için şiddet kullansalar bile, terör suçu sayılmayıp özel mahkemelerden alınacak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir taşla kuş katliamı

Emre Uslu- 31.12.2011

Şırnak'ın Uludere ilçesinde uçakların kaçakçılıkla uğraşan köylüleri bombalaması infial yarattı. **Bombalanan ailenin ise ilginç bir ilişkiler ağı var.**

Bölgede konuştuğum kaynaklarım ölüm olayının olduğu yerin vatandaşlar arasında Habur-2 olarak tanımlandığı yani Habur sınır kapısı gibi illegal geçişlerin çok yoğun güzergâhı olduğunu ifade ediyorlar. Dolayısıyla burasının çok bilinen bir geçiş yeri olması nedeniyle yerel askerlerin buradaki geçişleri PKK geçişlerinden ayırmak için daha dikkatli oldukları bilgisini aldım.

Bombaların hedefi olan Encü ailesinin çok ama çok ilginç ilişkileri var. Aile medyada da yer aldığı gibi korucu bir aile. Korucubaşı Dirbaz Encü diye bilinen kişinin resmî adı Naif Encü. Encü ailesinin yarısından fazlası Zaho'da yaşıyor. **Dirbaz Encü'nün bölgede JİTEM'le birlikte çalıştığına ilişkin çok yoğun bilgi var.** Dirbaz Encü *Roj TV* tarafından sıkça hedef gösterilmiş bir kişi ve aile de böyle bir aile. İlginçtir aynı *Roj TV* şimdi bu aileye sahip çıkıyor.

Aile'nin PKK ile mücadelede onlarca yakın kaybının olduğu ifade ediliyor. Dirbaz Encü'nün küçük oğlunun da bombalamadan yaralı kurtulanlar arasında olduğu ifade ediliyor.

Dirbaz Encü'nün askere derin saygısı olduğu ve bölgede ne kadar üst düzey yetkili varsa hemen hepsini bilip ahbablık ettiği biliniyor. **Bölgeden gelen iddialara göre Dirbaz Encü'nün Cem Ersever'den Yeşil'e, Levent Ersöz'den Mustafa Bakıcı'ya bölgede görev yapmış ilginç komutanlarla dostlukları var. Dirbaz Encü'nün**

en yakın olduğu kişi de Silopi'deki korucubaşı Koçero Saluci –ki kendisi Ergenekon davalarında gözaltına alınmış biri.

İlginç bir ajanlık davası

15 Mayıs 2008 tarihinde *Hürriyet* gazetesinde yer alan bir haberde de Dirbaz Encü ve Ortasu Köyü'nün korucularına ilişkin ilginç bilgiler var. *Hürriyet*'in haberine göre, MİT ve Şırnak İl Jandarma Komutanlığı'nın ortak operasyonla gözaltına aldıkları K.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakanı kim neden yanılttı

Emre Uslu- 04.01.2012

Uludere'de yaşanan fecaatin ardından Başbakan *Taraf*'ta çıkan "İstihbarat MİT'ten geldi" bilgisini yüksek perdeden yalanladı. MİT'ten son aşamada gelen bilgi yoktur dedi. Belli ki en güvendiği bürokratı Hakan Fidan'dan gelen bilgiye çok itimat ediyordu. Oysa Mehmet Baransu Başbakan'ı mahcup edecek yeni belgeler yayımladı. Başbakan'ın söylediğinin aksine MİT'in bombalamanın olduğu gün birimlere istihbarat verdiği ortaya çıktı. Şimdi soru şu: **Başbakan'ı bile bile kim nasıl yanılttı ve kamuoyu önünde mahcup duruma düşürdü? Peki, Başbakan'ı en güvendiği bürokratı Hakan Fidan mı yanılttı? Bu sorunun cevabı net olarak HAYIR.** Bu soruya doğru cevap vermek için Ankara'da neler oluyor, **son dönemde yapılan başarılı operasyonlar Ankara'da kimleri rahatsız ediyor** onlara bakmak gerekiyor.

1) Ankara'da PKK'yı etkileme gücüne sahip bir ekip var. Bunu *Taraf*'ın yayımladığı belgeler açıkça gösterdi. KCK'da yönetici konumuna gelecek kadar etkili olan bu ekip örgüte yönelik son operasyonlardan rahatsızlık duymaktadır. Bu ekibin üfördüğü bilgilerle yazan bazı kişiler terörle mücadelede kararlı durup sonuç almaya başlayan siyasetçileri takoz ilan etmekten geri durmamıştır. **Bu ekip bu noktada öylesine gözünü karatmıştır ki operasyonlar durdurmak için Başbakan'ı yanıltıcı bilgiler vermekten geri durmamaktadır.**

Bu ekip o kurumun başındaki kişiden bağımsız hareket eden, karanlık Odalarda geliştirdiği senaryolarını Aydınlıkta gösterime sokup göz boyayacak kadar maharetli bir ekiptir. Öyle ki hükümete yakın yazarların bu ekibe millici muamele yapması bu maharetin bir gösterimidir. Bu ekibe yöneltilen eleştirileri sanki o kurumun başına yöneltiyormuş gibi sunmaktan geri durmuyorlar.

Bu gidişle eğer o kurumun başındaki kişi duruma el koyup ağırlığını koymazsa ikinci bir Ali Demir vakası yaşanacaktır. ÖSYM Başkanı Ali Demir'in, birtakım siyasi telkinlerle, altındaki ekibe dokunmaması ve o ulusalcı ekiple çalışmayı tercih etmesi bu ekibin ona ve hükümete büyük oyun oynaması sonucunu doğurmuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İlker Başbuğ'un çelişkileri

Emre Uslu- 07.01.2012

Bu yazıyı İlker Başbuğ'un mahkemedeki ifadesini değerlendirmek için bir olgu karşılaştırması (fact check) yazısı olarak planlamıştım. Amacım Başbuğ'un mahkemede ileri sürdüğü savunmasının ne kadarı olgularla örtüşüyor ne kadarı çekişiyor şeklinde bir yazı yazmaktı. Ancak karşılaştırmayı yapınca İlker Başbuğ'un söylediklerinde olgularla desteklenebilecek bir tane bile doğru bulamadım.

İşte çelişkiler:

• **Başbuğ:** "4 Şubat 2009 tarihinde internet siteleriyle ilgili bir haber yayınlandı. Bu haber üzerine incelenme emri verdim. İnceleme sonucunda şekil ve teknik açıdan bu sitelerin kanuna uygun olmadığı bilgisi bana verildi ve siteleri kapattırdım."

Çelişki: Ancak soruşturmada da anlaşılacağı gibi siteler bizzat Başbuğ'un emriyle Nisan 2009'da yeniden açılmış.

• **Başbuğ:** "30 Ağustos 2008 ve Şubat 2009 tarihleri arasında bu sitelerde hiçbir işlem yoktur."

Çelişki: Başbuğ'un söylediklerinin aksine siteler bayağı faal çalışmış. Veri girişleri yapılmış bu sitelere. Sadece benimle ilgili Başbuğ'un sitelerde hiçbir işlem yoktur dediği dönemde en az beş psikolojik harekât kampanyası "haber" var. O dönem, *Odatv* üzerinden dolaşıma sokulup, *Akşam* gazetesine yerleşmiş bir kısım yazarların yazdıklarıyla aleyhimde yürütülen psikolojik harekât kampanyası ne tesadüftür ki İlker Başbuğ döneminde *irtica.org*'da yer bulmuş. 6 Aralık 2008'de *irtica.org*'da aleyhimde çıkan haberler şunlar: BAKALIM CEMAATİ EMRULLAH USLU'YU KORUYABİLECEK Mİ?, KOMİSERİ CEMAAT Mİ KORUYOR?.

Kuşkusuz haberler benimle sınırlı değil. Kuran'dan AKP ye geniş yelpazeden örnekler sunuyor *irtica.org* o dönem: KADINLARIN YÜZDE 70'İ KAPALI.. TÜRKİYE BU HALE NASIL GELDİ?, KUR'AN İRTİCADAN ŞİKAYETÇİ!, DİNCİ TV'LERE DESTEK PLANI. Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik de nasibini almış kara propagandadan: ATATÜRK'SÜZ "ÖĞRETMENLER GÜNÜ" MESAJI.

Yani İlker Başbuğ bu iddiasında da yalan söylüyor.

• **Başbuğ:** "Andıç bana arz edilmedi. Bir kişi bile andıcın üstünde komutanın imza ya da parafını gördüm demedi."

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diktatör diviti

Emre Uslu- 11.01.2012

Diktatörlerle kahramanların ilginç bir ilişkisi vardır. Çoğunlukla kahramanlar diktatörlere karşı mücadele verir. Mücadeleyi kazansın ya da kaybetsin halk kendi kahramanını destanlaştırarak ebediyen yaşatır. Diktatörler de ebediyen yaşatılma beklerler halklarından. Bunun için görkemli mozoleler, muhteşem mimari eserler, kusursuz

törenler organize ederler. Kuzey Kore’de en son örneğini gördüğümüz ebedi yaşam arzusunun geçit töreniyle bir diktatör soğuk gözyaşlarıyla ebediyete uğurlandı kendi halkı tarafından.

Diktatör-kahraman ilişkisinin en tuhaf tarafı diktatörlerinin zulümlerini sürdürmeleri için bizzat mücadele ettikleri kahramanların hikâyelerine muhtaç olmalarıdır. Bu nedenle her diktatör adına yazılmış kahramanlık hikâyeleriyle doludur tarih sayfaları. Yalan abartılardan kurulu bu hikâyeye halk itibar etmez ama diktatörler yine de yazdırır kendi kahramanlık hikâyesini.

Sırf bu talep-arz dengesinden doğmuştur saray soytarısı **diktatör diviti** yazar takımı. Eski tarihlerden, yabancı memleketlerden, hayali dünyalardan söz ettiğimi sanmayın. Bu yazar takımı günümüzde de yaşar ve ironik bir şekilde halk matbuatı olma iddiasındaki mekânlarda arzı endam ederler. İşleri diktatör divitlerinden kuşku damlatmaktır halkın zihinlerine. Bunun için uydururlar kahramanlık hikâyelerini...

Okuyun Ergenekon matbuatını siz de göreceksiniz diktatör diviti bu yazar takımını. Asit kuyularında masum insanları eriten canileri bir hokus pokusla kahraman yapmıştır bu takım. Silivri duruşmaları darbe yargılaması değil kahramanlık müsameresi olarak anlatılır bu diktatör divitleri tarafından...

Diktatör divitleri her yerededir. Son zamanlarda Yandaş manşetlerle burunlarını sokmaya başladılar hayatlarımıza. Bunun en çarpıcı örneğine İlker Başbuğ tutuklandığında *Takvim* gazetesinde atılan bir manşette şahit olduk. Meğer İlker Başbuğ Ergenekon’a karşıymış bu nedenle İzmir’de Ergenekon suikastından kurtulmuş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere’ye soruşturma açılmadı

Emre Uslu- 14.01.2012

Uludere katliamı olduğu günden bu yana hükümetin tutumu gerçekten soru işaretleri barındırıyor. **Olayın olduğu gece olay yerinde bulunan yetkililerle yaptığım görüşmelerde henüz gün ışıkları doğmadan devletin olayın vahametinin farkında olduğu izlenimi edindim.** Başbakan’dan Genelkurmay Başkanına, İçişleri Bakanı’na varıncaya kadar hemen herkes olayın vahametini biliyordu. Zaten **medyanın da gece boyunca ve gündüz öğlene kadar haber yapmaması muhtemelen Ankara tarafından uyarılmaları nedeniyledi.** Yerel yetkililerin beklentileri öğlene kadar devlet kademesinden güçlü bir açıklama geleceği, hatta özür dileneceği yönündeydi. Net bir açıklamanın çok şeyi değiştireceğine hemen hemen bütün yerel yetkililer hemfikir. **Ama ne olduysa o gece Ankara’da bir şeyler oldu. Yerel idarecilerin verdiği bilgilerin aksine Başbakan’a merkezden kurumların farklı bilgiler verdiği kanısındayım ben.** Başbakan’ın o gece ve sonrasındaki tutumunu merkezdeki birimlerin onu farklı konularda ikna etmiş olmalarına bağlıyorum bu tutumu. Zira bu tutum yerelde olan bilgi ve talep ile örtüşmüyor.

Olayın başından beri çok tuhaf durumlar söz konusu. Örneğin **çetecilik ve karanlık işlere karşı tutumuyla tanındığı söylenen tugay komutanı dört günlük izin alıp Ankara’ya gidince olmuş bu olay. Olay sonrasında tugay komutan vekili valiye yanlış bilgi vermiş. Dahası ölenlerin bazılarının üstünden Öcalan tişörtü çıktı şeklinde yanıltıcı bilgi verilmiş.** (Bu arada internette ânında yayılan ölenlerin facebook fotoğrafları diye sunulan ve aslında ölenlerin PKK sempatzanı olduğu propagandası yapan iddiayı hatırlatırım. O iddiayı kim yaydı? Acaba psikolojik harekât amacıyla kurulan internet siteleri yayında ve internet andıcı halen yürürlükte mi? Bu kadar kısa zamanda ve etkili bir kampanya nasıl yapıldı ayrıca araştırılması gereken bir

konu.) Daha vahimi **köylüler kaçığa gidince İHA da çağrılmış ve köylülerin gidiş ânından itibaren kayıt altına alınmış**. Edindiğim bilgilere göre **kaçakçılar top atışı yapılırca biraraya toplanmışlar**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korkarım 2012 kolay geçmeyecek

Emre Uslu- 21.01.2012

AKP yüzde 50 oy alıp yeni anayasa vaadiyle yeniden iktidara gelince hem ülkenin geleceği için beklentiler yükselmiş hem de sistemin dönüşeceğine ilişkin umutlar artmıştı. Ancak seçimden sonraki sürece bakıldığında ülkenin yakın vadede geleceğini bir kenara bırakın 2012 yılını kazasız belasız atlatsak diye düşünmeden edemiyor insan. Bu kadar karamsar olmak için ne gibi sebepler var?

1) AKP hükümeti gittikçe tabanıyla çelişen ve kendi etrafına dolmuş yalakalardan oluşan bir kesimden başka kimseyi dinlemiyor. Bilgi ve liyakatin yerini yalakalığın, hakkaniyetin yerini kayırmacılığın, vefanın yerini nankörlüğün aldığı bir yönetim anlayışından umutlu olmak için saf olmak gerekiyor. Dahası, AKP iktidarında hemen her adım artık 2014 planlarına göre atılmaya başlandı. Parti içindeki üç ekip kendi adamlarının başbakan olması için kıyasıya çalışma yapıyor. Dolayısıyla artık Tayyip Erdoğan'ın AKP'si için "topal ördek" demek yanlış olmaz. Bu durumda AKP'den reformcu ajandayı bir kenara bırakın ülkenin normal gidişatına müdahale etmesini beklemek bile iyimserlik olur.

2) AKP partner değiştirme sürecine girmiş gibi görünüyor. Daha düne kadar AKP'ye küfreden adamları AKP'nin iktidar sahipleriyle aynı karede daha sık görmeye başladık. Candaş medya artık "onu at beni al" mesajlarıyla AKP'ye sağdan yaklaşıyor ve AKP de bu zarfı boş göndermiyor. Dikkat ediniz AKP'ye yönelik dost acı söyler eleştirileri son dönemlerde hep "yandaş" kategorisine konan medya organlarından gelmeye başladı. Hatta bu eleştirileri nedeniyle işini kaybedenler oldu. AKP ile dünkü düşmanları aynı şarkıyı söylemeye başladı. Özellikle siyasal iktidarın partner değiştirme dönemleri kolay zamanlar değildir. Bu süreçte çok harala gürele çıkar bu nedenle de 2012 çok kolay geçecek gibi görünmüyor.

3) Dış politikada ortalık iç dengelerden daha karışık durumda. İran bütün maharetiyle Acem oyunu oynamaya devam ediyor. Düne kadar uyumakta olan birtakım örgütler adeta kulaklarına sur üflenmiş gibi teker teker uyanmaya ve bildiriler yayınlamaya başladı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heron görüntüleri ve PKK'nın 15 şubat hamlesi

Emre Uslu- 25.01.2012

PKK'nın Çukurca saldırısından sonra gelişen ve nokta operasyonlar olarak devam eden PKK'ya karşı mücadele Uludere katliamı sonrasında bir bıçak gibi kesildi. **Güvenlik birimleri Uludere komplosunun PKK'nın**

devamını isteyen güvenlik birimleri içindeki bir yapı ile PKK içindeki birileri tarafından ortak hareket ederek kotarıldığına inanıyor. Uludere'den sonra planlı operasyonların durdurulduğunu, yerleri bilinen ve tesbit edilmiş PKK'lıların bu olaydan sonra yerlerini değiştirdiğini ve operasyonların sekteye uğradığını belirtiyor.

Bu değerlendirmelere ilişkin somut sayılabilecek veriler de var. Örneğin **Başbakan Erdoğan'ın "dört saatlik Heron görüntüleri var" dediği görüntüler içinde çok kritik ayrıntıların olduğu ifade ediliyor.**

Hatırlanacağı gibi kaçakçılar verdikleri ifadelerde Irak sınırını çok ilerilere kadar geçip oralandaki şehirlerden mal getirmediğini, aksine sınıra en yakın bölgeye Iraklı tüccarların araçlarıyla mallarını getirdiklerini kendilerinin de gidip yüklerini o araçlardan yüklediklerini anlatmıştı.

İşte Başbakan Erdoğan'ın "dört saatlik Heron görüntüsü var" dediği **o görüntülerde kaçakçıların o araçlardan mallarını yüklerken görüntülerinin olduğu belirtiliyor.** Aynı Heron görüntülerinde **kaçakçıların PKK'nın yürüyüş karakteristiğine uymayan bir şekilde tek sıra, uzun kuyruk halinde yürüyüş yaptığı ve bombalama öncesinde atılan top atışıyla toplanmaya başladığının görüntülerinin de olduğu ifade ediliyor.** Soruşturmacılar özellikle araçlardan yüklerini katırlara yükleyen köylülerin görüntülerinin net bir şekilde belli olduğu ve bunun açıktan kaçakçılık faaliyeti olduğunun belli olması nedeniyle Uludere faciasının göz göre göre geldiğini tesbit ettikleri değerlendiriliyor. Başbakan Erdoğan'ın grup konuşmasında konuya değinmesinin de o araştırmadan çıkan net sonuçla ilişkili olduğu belirtiliyor.

Bu durumda Heron görüntülerinde net olarak kaçakçı oldukları ve Irak tarafında araçlardan kaçak mallarını yükledikleri görünen kaçakçılara yönelik bombalamanın masum bir yanlış olmadığı **bu görüntülerin değerlendirildiği iki askerî birimde birilerinin PKK ile başarılı bir şekilde sürdürülen mücadeleyi sekteye uğratmayı hedefledikleri düşünülüyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere bombalaması PKK içindeki şahinleri güçlendirdi

Emre Uslu- 28.01.2012

Geçen nisan ayından bu yana defalarca belirttiğim gibi **PKK içindeki şahin kanat Öcalan'a gündem dayattı.** Ortadoğu'da devrimlerin olduğu dönemde barış görüşmesi yapmanın yanlış olacağını ve devrimci halk savaşı çıkararak daha fazla kazanım elde edebilecekleri düşüncesinden hareket eden şahin kanat Öcalan'a rağmen savaş başlattı. Öcalan'ın önünde iki opsiyonun olduğunu, liderliğini sorgulatmamak için ya şahinlere yanaşıp onların sözcülüğüne soyunacağını ya da şahinleri tasfiye edip barış yanlıları ile barış görüşmelerini yeniden başlatacağını belirtmiştim.

21 Aralık 2011'de Çukurca saldırısından sonra geliştirilen nokta operasyonu konseptiyle birlikte PKK içindeki ılımlı kanadın güçlenmeye başladığı ve başta Cemil Bayık olmak üzere şahin kanadın temsilcileri Mustafa Karasu ve Duran Kalkan'ın görünürlüklerinin giderek azaldığını ve bunun PKK içindeki çatlağın tasfiyeye dönüşmeye başladığını belirtmiştim.

Ancak Uludere'de 34 köylünün kendi uçaklarımızdan sonra bombalanması PKK içindeki dengeleri değiştirip şahinleri güçlendirdi. Çukurca'dan sonra geliştirilen nokta operasyonları konsepti bıçak gibi kesilip durduruldu.

Bence zaten amaç da buydu. **PKK içindeki şahin kanat ile Ankara'daki derin damarın ortak operasyonu ile PKK içinde zayıflayan şahin kanadın önü yeniden açıldı. Şimdi şahinler güvercinleri tasfiye ediyor. Bunu ben söylemiyorum bizzat PKK Meclisi'nin açıklamasında var bu bilgi.**

Buna göre PKK, Silvan saldırısından sonra Murat Karayılan'ın *Taraf'a* gönderdiği mektupta inkâr ettiği şahinlerin stratejisi Devrimci Halk Savaşı stratejisine geri dönüyor ve açıkça ve yeniden "Devrimci Halk Savaşı başlatacağız" deniyor: "AKP-Gülen Cemaati iktidarının uluslararası sermayeyi de arkasına alarak, Kürt ulusunun statüsüz kılınması ve köleleştirilmesi anlamına gelen Lozan'ı güncelleştirme amaçlı topyekûn savaşı sürdüreceği, Roboskî'de görüldüğü gibi halkımıza karşı katliam ve soykırımı sürdürme siyasetinde ısrar edeceğini değerlendirmiştir. Bu topyekûn yok etme savaşına karşı Önderliğimiz, halkımız ve Kürt siyaseti direnirken, hareketimizin de daha üst düzeyde 'Devrimci Halk Savaşı' perspektifi çizgisinde derinleşmesi gerektiğini tesbit etmiştir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heron görüntülerinde ne var?

Emre Uslu- 30.01.2012

Uludere faciasıyla ilgili Heron görüntüleri savcılığa ulaştı. **Görüntülerde kaçakçıların Irak sınırında araçlardan mal yüklediğinin görüldüğünü yazmıştım.** Medyaya yansıyan ayrıntılar bu bilgileri teyit ediyor. Heron görüntülerinin daha detaylı ayrıntıları gelmeye devam ediyor. Buna göre **Heronların bölgeden ilk geçtikleri görüntüler saat 17:10 civarında. Heronların köylülerin araçlardan mal yüklerken ki görüntüleri saat 18:00 civarında. Bu aradaki 50 dakikalık sürece horonlardan geçen görüntülerin kritik bilgiler içerebileceği değerlendiriliyor** ancak bu süredeki ayrıntılara ulaşamadım. Değerlendirmelere göre **bu süre içinde geçilen görüntüler arasında köylülerin Türkiye tarafından Irak tarafına gidişleri söz konusuysa Uludere faciasının planlı bir şekilde organize edildiği ortaya çıkar. Zira hiçbir PKK unsuru Türkiye sınırından Irak tarafına doğru yol alıp oraya gelen araçlardan yük alıp Türkiye sınırına dönmez.**

Yine Heron görüntülerinde aydınlatma atışı ve kaçakçıların olduğu yöne doğru top atışı yapıldığı, kaçakçıların buna rağmen, kaçakçıyız mesajı vererek tek sıra halinde yürüyüşe geçtiğinin net olarak görüldüğü belirtiliyor.

Heron görüntüleriyle ilgili ikinci çarpıcı ayrıntı görüntülerin yerel unsurlar tarafından da seyredildiği bilgisi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

33 Kurşun'a bir Fatiha çok mu Sayın Başbakan

Emre Uslu- 31.01.2012

Allah rahmet eylesin, annenizin cenazesinde döktüğünüz gözyaşları ve okuduğunuz Kur'anlar ve Fatihalar hepimizi hüznlendirmişti. İnsanı yaşat ki devlet yaşasın diyen sizin yönettiğiniz devlet de keşke sizin kadar

müşfik olsaydı Sayın Başbakan. Eminim haberiniz yoktur; haberiniz olsa, bir mezar taşından çoktan vazgeçmiş, sadece babalarının öldürüldüğü yerde bir Fatiha okumak için 65 yıldır uğraşan insanların Fatiha okumalarına izin verirdiniz.

1943 yılında yaşanan "33 Kurşun" olayından söz ediyorum. Benim de bilmediğim ve beni çok derinden yaralayan bir trajediyi öğrendim dün. Yazı gününü bekleyemedim ve bu gün yazmaya karar verdim. "33 Kurşun" olayının yaşandığı yerin yakınına Koçkiran Karakolu kurulmuş. Olayın olduğu alan da Karakol'un güvenlik alanı içine alınmış. **"33 Kurşun" olayının yaşandığı 1943 yılında zaten cenazeler ailelere verilmemiş, yani o 33 insanın Fatiha okunacak bir kabri dahi yok. Aileler 1943 yılından bu yana, – mezarları bulunmadığından– babalarının, akrabalarının öldürüldüğü yerde bir Fatiha okumak için çabalamışlar ama tam 65 yıldır devlet kapısı yüzlerine çarpılmış.**

Öldürülen o 33 insanın mezar taşı olmadığından sadece olayın olduğu yerde, gidip bir Fatiha okumak için Avukat Hasan Özkaplan ve Milan Aşireti lideri yazılı başvurularda bulunmuşlar sonuç çıkmamış. Aşiret lider Ali İhsan, **Süleyman Demirel Cumhurbaşkanı'yken kendisine iletmış taleplerini, sonuç çıkmamış. Hikmet Çetin devreye girmiş, olmamış.** Hikmet Çetin dâhil bir çok kişi ailelere "AİHM'e gidin kazanırsınız" demişler ama aileler gitmemiş AİHM'e.

Bundan bir kaç yıl evvel BDP'liler bir minibüs dolusu insanla gelip "33 Kurşun olayını anmaya geldik" demişler. Aileler bunları "60 yıldır neredeydiniz, acımızı neden istismar ediyorsunuz" diye kovmuşlar. Ailelerden biri Fatih Altaylı'nın ailesiyle 27 yıl ortaklık yapmış ve aileyi yakından tanıyormuş. Durumu Altaylı'ya iletmışler yazması için ama o da kulağının üstüne yatmış ve görmezden, duymazdan gelmiş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere köylüleri iki defa bombalanmış

Emre Uslu- 01.02.2012

Uludere faciasıyla ilgili ayrıntılar ortaya çıkmaya devam ediyor. En son Heronların kaçakçıların yükleme yaptığı araçları gördüğü ortaya çıktı. Ayrıntılar bununla da sınırlı değil. Gelen bilgilere göre **kaçakçılar bir saat arayla iki defa bombalanmış. İlk bombalama 19:45 civarında yapılmış. İkinci bombalama 20:30 civarında.** Bu arada ilk bombalamadan sonra bölgede görev yapan bazı askerlerin ilgili sivil idarecilere ulaşmaya çalıştığı, telefonla bilgi vermek istemedikleri ve yüz yüze görüşelim dedikleri ancak bu süre içinde yüz yüze görüşmeden ikinci bombalamanın da geldiği belirtiliyor.

Bu arada **yerel askerî birimler "bizim bu süreçten bilğimiz yok emir yukarıdan geldi, bize 'verilen koordinata top atışı yapın' dediler yaptık" sözünde ısrar etmeye devam ediyorlar.** "Kolordu Komutanı emir verdi, aydınlatma ve top atışı yaptık" diyenler de var. **Ortasu Köyü'ndeki olaya Van'daki Kolordu Komutanı'nın müdahale edip top atışı yaptırdığı** iddiası doğruysa bu ayrıca muamma. Bu emri neden verdiği de ayrı bir tartışma konusu. Bu çerçevede en azından **Heron görüntüleri kendi birimlerinden izlenen Şırnak'taki komutanların bu olaydan nasıl haberdar olmadıkları da ayrı bir konu.**

Anlaşıldığı kadarıyla yerel askerî unsurlar "bizim haberimiz yok" derken "operasyon kararında dahlimiz yok, neler olup bittiğinden ve neden o köylülere operasyon yapıldığından haberimiz yok" demek istiyorlar. **Yerel**

askerî yetkililerin sorumlular olarak çok yukarıları, Ankara'da yetkili komutanları işaret ettikleri belirtiliyor.

Bu arada dört saatlik Heron görüntülerinin yaklaşık iki saatinin kaçakçıların yüklemesini içerdiği ortaya çıktı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalansız PKK ne yapar

Emre Uslu- 04.02.2012

PKK lideri Abdullah Öcalan ile PKK'nın arasındaki bağ bir süreden beri koparıldı. Sanırım PKK barış için ciddi adımlar atıp unsurlarını sınır dışına çekene kadar da bu bağ yeniden kurulmayacak. Belki de hiç kurulmayacak. PKK-MİT görüşmelerinde esas konulardan biri barışa zemin hazırlamak için PKK'nın sınır dışına çekilmesi konuşuluyordu. Öcalan ve PKK tarafı devletin önerdiği "barışa zemin oluşturmak, samimiyetinizi göstermek için PKK unsurlarını sınır dışına çekin" uyarısına karşı kendi önerileriyle cevap vermişti. PKK unsurlarını sınır dışına çekmek yerine, barış konusunda samimi olduğunu göstermek için, bir grup militanın silahını bırakıp ülkeye dönmesini sağladı. Habur süreci böyle başlamıştı. Böylece PKK barış konusunda samimi olduğunu gösterdiğini düşünüyordu.

Bu noktada **hem Habur sürecinin yıkılması hem de Silvan süreciyle Öcalan'a rağmen PKK içindeki şahin unsurların savaşı yeniden başlatması PKK'nın bir bütün olmadığını Öcalan'ın PKK'nın tartışmasız lideri olmadığını gösterdi.** Öcalan isminin bir sembol olarak kitlelerin üzerinde etkili bir isim olduğunu, ancak Öcalan'ın **sözünün** PKK üstünde kesin bir etkiye sahip olmadığı Silvan saldırısından sonra anlaşıldı. Böylece devletin Silvan saldırısına kadar yaptığı Öcalan hesabının yanlış olduğu ortaya çıktı. **Öcalan'ın PKK'nın lideri değil sözcüsü olduğunu devlet ancak Silvan sürecinden sonra anlayabildi.** Öcalan'ın emri gibi görünen PKK operasyonlarının aslında bir komite tarafından alınan ancak **Öcalan'a söylenen ortak akıl ürünü bir stratejinin ifadesi olduğunu devlet ancak Silvan saldırısından sonra anladı.** Bu nedenle de **devlet Öcalan yerine KCK yapılanmasına odaklanmaya başladı.** Zira Öcalan'a atfedilen liderlik imajının sadece bir imaj olduğunu ve büyük PKK organizasyonu aslında KCK yapılanması üstünde kurulu bir komite tarafından yürütüldüğünü Öcalan'ın da bu komitenin sözcüsünden ibaret olduğunu yeni anlayabildi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

—

Emre Uslu- 08.02.2012

Yazarımız yıllık iznini kullandığından yazılarına bir süre ara vermiştir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT-PKK mutabakatı başarı mı, hezimet mi

Emre Uslu- 15.02.2012

MİT üzerindeki tartışmalar özünden kopartılmış bir şekilde tartışılıyor. Bana göre **MİT ile ilgili tartışmalar iki ana ekseninde yapılmalı. Birincisi MİT-KCK ilişkisi.** Bazı eski MİT görevlileri MİT'in KCK'ya sızmasını başarı gibi sunuyor. Bir istihbarat biriminin örgüte sızması elbette başarı ama MİT'in elemanlarından alınan bilgilerin güvenlik birimleriyle paylaşılmaması, bu yüzden insanların ölmesi, başarı değil tam bir skandaldır. Demokratik ülkelerde bunun hesabı sorulur ama maalesef burası Türkiye. İktidar bunun hesabını sormak yerine MİT'i koruma kalkanına alıyor. Burada kritik soru şu: **MİT'in KCK'ya sızması başarıdır diyenler, kendi çocukları MİT yüzünden öldürülmüş olsaydı da aynı şeyi söyleyebilecek miydi?** Gariban çocukların MİT'in istihbarat oyununun kobayı olması mı başarı?

Tartışılması gereken ikinci konu şu: MİT-PKK görüşmeleri başarılı mıydı? Bu konuyu gerek hükümet yetkilileri gerekse "müzakereci aydınlar" tam bir zafermiş gibi sunuyor ama ısrarla görüşmenin içeriğinde ne olduğunu da saklıyorlar. Ortada bir zafer varsa içeriğini neden saklıyorsunuz?

Her iki tartışma konusunda da MİT kaynaklı yoğun bir propaganda kampanyası olduğu görülüyor. Ancak propaganda gerçeği değiştirmez; iki konuda da MİT için başarılı diyebilmek oldukça zor. **MİT-KCK ilişkisi bir fecaat, MİT Oslo görüşmelerinde imzalanan "mutabakat metinleri" ondan daha fecaat.** Basına yansıdığı kadarıyla **Oslo görüşmelerinden sonra imzalanan "mutabakat metinleri" Abdullah Öcalan'ın 2009 yılında yazıp devlete teslim ettiği Yol Haritası'nın diplomatik bir dille ifadesinden başka bir şey değil. Onca görüşmeden sonra MİT'in altına imza attığı "mutabakat metni" Abdullah Öcalan'ın yazdığı yol haritasıysa buna başarı denemez. Bu tam bir teslimiyettir.** Hem de bir terör örgütüne teslimiyet. MİT bu teslimiyet ile övünüyorsa yazık bu ülkenin haline.

Nitekim **bu rezaleti AKP hükümeti de gördüğü için MİT'in altına imza attığı teslimiyet metnini kabul etmemiş ve Emniyet'in önerdiği KCK ile mücadele stratejisine dönmüştür.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kusursuz operasyon

Emre Uslu- 18.02.2012

Daha önceki bilgi ve öngörülerini doğru çıkan Ankaralı dostum son sürece ilişkin ilginç bir analiz yaptı. Sizlerle paylaşmadan edemeyeceğim:

Ankaralı dostuma göre, **son bir yıldır Ankara'da cemaatçi bürokrat avı var ve bu av artık sürekliliğe kavuşmuş durumda.** Bu konuda Bilal Çetin'in verdiği **"MİT cemaat aleyhinde bilgiler toplamış bu artık operasyon aşamasına gelmiş" bilgisi önemli. Yani MİT cemaate mensup bürokratları fişlemiş.** Ahmet Necdet Sezer zamanındakine benzer uygulamalarla **kapıcılardan alınan bilgilerle bürokrat fişlendiği iddia ediliyor.** MGK'da irtica iç tehdit olmaktan çıkmasına rağmen MİT cemaat üyelerinin peşini bırakmıyor. Bu fişlemelerin hukuksal temelini bulamadığı, bunun için de **hukuksuz fişlemeleri yapanların "Başbakanlık emri" kılıfı altında kurtarılmaya çalışıldığı iddia ediliyor.**

Peki, **Hakan Fidan veya AKP neden cemaat aleyhinde dosya toplasın?** İşte burada KCK süreci devreye giriyor. **MİT içindeki bir kanat, cemaatin AKP'nin PKK ile müzakere politikalarını boşa çıkarmak için polis ve yargıyı devreye soktuğunu öne sürüp Başbakan ve çevresine yönelik dezenformasyon yaptı.** Böylece cemaat aleyhine bir hava oluşturdu. **Bu çabanın arkasında KCK'yı yöneten MİT elemanları var. Bunlar polisin KCK operasyonlarından oldukça rahatsız, çünkü KCK'ya yardım eden MİT'in üst düzey elemanlarının açığa çıkması durumunda ihanetleri belgelenir ve kendilerini kurtarmaları zor.**

Peki, **Fidan bu ekibe nasıl izin veriyor?** Bu soruma sadece şu sorularla karşılık veriyor: Fidan MİT'e gelmeden evvel acaba MİT içindeki bu ekiple bir irtibatı oldu mu? Bu ekiple –bilerek veya bilmeyerek– bazı konularda bilgi paylaşımı mı yaptı? Bu bilgiler Fidan'ın önüne konulup birlikte hareket etme talebi iletili mi iletilmedi mi?

Ankaralı dostuma göre, **MİT-PKK görüşmelerini internete sızdıran ekip de bizzat KCK ile ilişki kuran ekip.** Dikkat et **o kayıtlarda Fidan aleyhinde olabilecek hiçbir şey yok. Özenle ayıklanmış bir metin sızdırıldı.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kusursuz operasyon (2): MİT kaybetti

Emre Uslu- 22.02.2012

MİT krizi aşıldı görünüyor. Analistlere bakılırsa MİT ve ona destek veren AKP (içindeki kanat) savaşı kazandı. **Ancak ben böyle düşünmüyorum.** Bir kazanım olması için operasyonu yapanın sonuç alması gerekiyordu. Pazartesi gününe kadarki yazılarda eğilim de bu yöndeydi. Ancak salı günü itibariye MİT'in operasyonu istediği hedefe ulaşamadığını gösteriyor. Nitekim daha önce üstü örtülü tehdit savuran, AKP yazarları farklı bir noktaya geldiler. Özel Mahkemeleri kapatırız ha (sanki babamın bakkal dükkânı, kapatırsan kapat) tehdidiyle piyasaya ayar vermeye çalışan yazarlar “düzeltme yazıları” yazmaya başladılar. Sürecin başından beri tv tv dolaşıp adeta “vur vur inlesin” diye amigoluk yapan, Başbakan'ın uçağında uçuşa geçen yazar, bile yelkenleri indirmiş, ortalığı toparlamaya çalışıyor.

Bu tutum MİT ve AKP içindeki müzakerecilerin bu operasyonda da amaçlarına ulaşamadıklarını gösteriyor. **Daha önce de yazdım. İddia edildiğinin aksine bu operasyonun arkasında Emniyet ve Savcılık yok. Bu operasyonun arkasında KCK sanıklarının salıverip PKK protokollerindeki maddeyi yürürlüğe koyup Oslo müzakerelerini yeniden başlatmak isteyen MİT ve AKP içindeki müzakereci kanat var.**

Bir kısmı eski yazının tekrarı olacak ama operasyonu madde madde anlatmakta yarar var:

1- Bu operasyon MİT ile AKP içindeki müzakereci kanat tarafından bir yıl önce başlatıldı. KCK operasyonlarını destekleyen Emniyet ve Cemaat'in pozisyonunu zayıflatmak için düğmeye basıldı. Bunun için de MİT hukuksuz fişlemeler yaptı. Her ne kadar Yalçın Akdoğan bunu fitne çıkarmak diye yalanlasa da Ankara'da herkes “bürokrat havuzu”nun ne için kurulduğunu, o havuzun hangi fişlemeler neticesinde doldurulduğunu biliyor.

2- Operasyonun ilk fişeği 27 aralıkta *Sabah* gazetesinin manşetinden çakıldı. 2. Açılım paketi diye verilen paketin bu operasyonu ilgilendiren en kritik maddesi TCK 250, 251 ve 252. Maddelerin gözden geçirilmesiydi. (Bkz. Beşir Atalay'ın Ergenekon Açılımı, *Taraf*, 28 Aralık 2011)

3- KCK ve (bu arada Ergenekon'un) serbest bırakılmasına AKP tabanından gelecek itirazların önü alınması için

konu KCK bağlamından çıkarılıp “seçilmiş iktidara karşı Emniyet ve Yargı vesayeti” bağlamına oturtuldu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaat tasfiye edilecek, KCK sanıkları serbest bırakılacak

Emre Uslu- 25.02.2012

Başlıktaki cümle son krizde yaşanan bütün tartışmanın ana fikrini oluşturuyor. Bu AKP içindeki müzakerecilerin, MİT ve BDP/KCK çevreleri ile bazı müzakereci aydınların ortak planı. Savcının MİT Müsteşarı’nı çağırmasıyla da bu planı uygulamak için kamuoyu hazırlandı.

Hatırlayın MİT-PKK mutabakatında yer alan bir metinde “Taraflar, aynı süre içinde Anayasa Konseyi, Barış Konseyi, Hakikat ve Adalet komisyonu için isim düzeyinde çalışma yaparlar ve netleştirdikleri isim önerilerini sunarlar” deniyordu. Mutabakattaki maddelerin uygulamaya konulduğunu görüyoruz. Son krizde krizin MİT tarafında pozisyon alan aydınlardan bazıları Mutabakattaki Barış Konseyi ile Hakikat ve Adalet Komisyonu için adı geçen aydınlar. Bu da onların neden bu kadar keskin bir şekilde MİT’i savunduğu ve KCK operasyonlarını yapan kesimlere cephe aldıklarını net olarak açıklıyor. Bu aydınlardan bazıları Barış Konseyi ve Hakikat ve Adalet Komisyonu çalışmalarının öncüsü kabul edilebilecek birtakım çalışmalara da katıldılar. Bu komisyonlar için adı geçen bir yazarın yazıları son süreçteki operasyonu net olarak göstermesi bakımından oldukça önemliydi.

28 Şubat döneminden beri masumiyet karinesine vurgu yapan, suçun (varsa) kişiselliğine vurgu yapıp, bir kişinin eyleminden dolayı başkalarının cezalandırılmayacağını defalarca yazmış bu yazar son süreçte bıkmadan usanmadan, hem yazdığı yazılarla, hem televizyon programlarında hükümete çağırı yapıp bürokrasideki cemaatçileri tasfiye edin talebinde bulunuyor.

Bu çağırıda iki sorun var. Bunlardan biri, **bürokratlardan kimin Cemaatçi olduğunu nasıl tesbit edeceksiniz ve hangi hukuki kriterleri kullanacaksınız? 28 Şubat’taki gibi fişleme mi yapacaksınız? Fişlemeleri mi savunuyorsunuz?**

İkinci ve daha büyük sorun, **tasfiye edilsin çağırısı yaptığınız bürokratlar, hukukun çizdiği sınırların dışına mı çıktılar ki bu çağırınızı yapıyorsunuz?** Eğer hukuk dışına çıktılarsa ve bunun için gerekli işlem yapılmadıysa bu suçtur.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yol haritası: Barışa mı, kaosa mı

Emre Uslu 29.02.2012

Bahar yaklaştıkça PKK sorununun çözüm arayışına ilişkin yeni sinyaller gelmeye başlıyor. Bu konuda birbirini tamamlayan iki kritik yazı **Abdulkadir Selvi** ile **Kurtuluş Tayiz**'in yazılarıydı. Her iki yazıda da PKK ile müzakerelerin başlatılması için arayışların olduğu belirtiliyor. Bu da geçen yazdığım ve son MİT krizlerinin ana nedeni olarak anlattığım çerçeveyi özetliyor; PKK ile müzakerelerin yeniden başlatılması için MİT, KCK soruşturmalarını durduracak/yavaşlatacak bir plan yaptı ve son krizi böylece yazıp yönetti. Son krizde özellikle altını çizdiğim noktalardan biri de PKK-MİT mutabakatında imzalanan ve Abdullah Öcalan'ın Kürt tarihinin en büyük anlaşması olarak duyurduğu "Barış Konseyi kurulması" kararının yürürlükte olduğu bilgisiydi. Tayiz'in yazısında yer verdiği ayrıntılarda da yeni sürecin Barış Konseyi üzerinden yürütüleceği bilgisi var. Bendeki bilgiler de en azından AKP içindeki müzakereciler, MİT ve BDP/PKK çevrelerinin böylesi bir arzuda birleştiği yönünde. Bu durumda yeni sürece yeni demek doğru değil. Eski müzakere süreci kaldığı yerden devam ediyor demektir. Zira Öcalan Barış Konseyi kararını açıklarken bundan sonraki süreci Barış Konseyi'nin yürüteceğini açıklamıştı zaten. Yani **süreç daha önce özetlediğim şekilde ilerliyor, yani KCK sanıkları serbest bırakılacak, Cemaat'e yakın bürokratlar tasfiye edilecek, bu da PKK'nın barış masasına oturması için PKK'ya diyet olarak verilecek. En azından önemli ve etkili bir kesim tarafından buna ilişkin çok büyük bir arzu var Ankara'da.**

Ben Kürt sorunu gibi bir sorunun "çerçeve tartışması" üzerine oturtulmasını sağlıklı bulmuyorum. Bunun çözüm getireceğini de düşünmüyorum. "Çerçeve tartışması" ile sorunu "müzakereci" yöntemle mi "mücadeleci" yöntemle mi çözmeye çalışalım ikilemi üzerinden tartışmak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hatay'da da X

Emre Uslu- 03.03.2012

Adıyaman'da Alevilerin evlerinin işaretlenmesi toplumda haklı bir tedirginlik yarattı. Resmî kaynaklar olayı çocuk işi olarak anlatıp üstünü kapatmaya çalışıyor ama durum hiç öyle görünmüyor. Zira **Adıyaman'daki olaydan bir buçuk ay önce benzer bir olay Hatay'da yaşanmış.** Medya'ya yansıtılmayan bu olayda konu resmî makamlarca geçirtilmiş. Medyaya yansımada ama Hatay'daki durum biraz daha vahim. Zira **Hatay'da bulunan uluslararası gözlemciler Hatay'ı Beşşar Esad'ın adamlarının cirit attığı bir yer olarak anlatıyorlar. Hatay'daki evlerin duvarlarının işaretlenmesi de Esad'ın adamlarının işi olarak görülüyor.** Zira iddialara göre çadır kentlerde kalan bazı mültecilerin Hatay'dan ev kiralamaları ve evlere çıkma durumları ortaya çıkınca Hatay'da evlerin üzerine çarpı işaretleri konmaya başlanmış. **Ev işaretlemelerinin amacının mültecilerin korkutularak geri dönmesi amaçlanıyor şeklinde anlatıyor resmî yetkililer.** Zaten Hatay'da evlerin işaretlendiği dönem ile bazı MİT yetkililerin mültecilere baskı yapıp dönmelerini sağlamaya çalıştığı dönem örtüşüyor.

Ancak ev işaretleme işi burada da kalmıyor. Değerlendirmelere göre **Alevi toplumunu hedef alan Hatay ve Adıyaman'da görülen ev işaretleme olayı Beşşar Esad ile Fehman Hüseyin arasında varılan bir anlaşmanın sonucu ortaya konulan bir PKK-Esad stratejisi.**

Buna göre Esad Türkiye'deki Alevileri tedirgin ederek, bunun için de PKK'yı kullanarak Türkiye'ye ayağını denk al içini karıştırırım mesajı veriyor. Bu noktada PKK'nın kazancı da Aleviler arasında tedirginlik yaratarak Alevileri kendi yanına çekmeye çalışmak. Bu nedenle de Adıyaman pilot il seçildi, zira Adıyaman'da evlerin işaretlendiği

mahalle BDP mahallesi olarak biliniyor ancak o mahalledeki Alevilerin bir kısmı CHP'ye oy veriyor. Evlerin kapıları işaretlendikten sonra gerek Adıyaman ve çevre illerdeki Alevilerin çok tedirgin olduğu hatta gençlerin silahlanmaktan söz etmeye başladığı biliniyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK pazarlığı mecbur

Emre Uslu- 07.03.2012

Geçen yıl nisan ayında "Emniyet'te Fethullahçılık tartışması neden ve ne zaman yapılır" başlıklı bir yazı yazmış ve şöyle demiştim: Türkiye'de parametre değişikliklerini anlamam için bir pusulam vardır. Emniyet teşkilatındaki "Fethullahçı" listeleri ortalarda dolaşmaya başlarsa Türkiye'de yeni bir makas değişikliği olacağını anlarım. Bilirim ki Türkiye'de birileri kadro kaydırması yapmak için düğmeye basmış demektir. Dürüst, çalışan bürokratlar "Fethullahçı" ilan edilip tasfiye edilir. Bölge operasyona elverişli hale getirildikten sonra da operasyonlar başlar.

Son sürece ilişkin yaptığım değerlendirmelerde de PKK ile masaya oturmak için Cemaat tasfiye edilecek, KCK sanıkları serbest bırakılacak. KCK operasyonunu yapan Emniyetçiler PKK'ya diyet olarak görevlerinden alınıyor/alınacak diye yazmıştım. Pusulam yine şaşırtmadı. Yine bir cemaat tartışması yine bir parametre değişikliği ile karşı karşıyayız.

Bu barış sahici mi yoksa bir taktik mi? Gerçek bir barış görüşmesi için ne yapılmalı? Bu sorulara cevap vermek için PKK'nın nasıl düşündüğünü anlamak gerekiyor. **PKK şöyle düşünüyor: Öcalan'ın hazırladığı yol haritasına göre barış yaparım. Süreç ne zaman tıkanırsa savaş başlatırım devlet de panik halde benimle masaya oturur.** Bunu ben söylemiyorum. PKK'nın **Stratfor'a** gönderdiği kendi raporunda anlatılıyor:

"Öcalan 2009'da bir yol haritası hazırladı. Devlet buna el koydu ve çözüme ilişkin tartışmayı 'Milli Birlik ve Dayanışma' adlı ve tasfiyeyi amaçlayan bir proje çerçevesine sokmak istedi. PKK devletin bu tutumuna 1 Haziran 2010 saldırılarıyla cevap verdi. **Bu saldırı iki ay kadar sürdü ve çözüm arayışının yeniden güçlenmesini sağladı. Bu arayışın bir göstergesi olarak Türk devleti resmî bir heyet aracılığıyla önderliğimizle doğrudan diyaloga girdi.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstihbarat ve demokrasi

Emre Uslu- 10.03.2012

İstihbarat servisleri gündemdeyken demokratik bir ülkede istihbarat servisinin yerini anlatan "**Cenova Silahlı Güçlerin Demokratik Kontrolü Merkezi**"nin 2002 yılında yayımladığı **İstihbarat Servisleri ve Demokrasi** adlı raporuna bakmakta yarar var. Raporda önemli tavsiyeler var:

“İstihbarat servisleri kanunların üstünde değildir. İstihbarat servisleri için yasal cezalar sağlanmalıdır. İstihbarat servislerinin hesap verebilirliğine ilişkin önlemlerin olmadığı yerde demokrasi de yoktur. Hukukun üstünlüğünün olduğu yerde istihbarat servislerinin faaliyetleri demokrasi ve anayasal düzeni korumak için gerekli düzenlemelerin ötesine geçemez. Demokratik ülkelerde anayasal düzen temel özgürlükler ve hakları korumayı garanti eder. Hiçbir istihbarat servisi keyfine göre bu özgürlük ve hakları tehdit edemez. İstihbarat faaliyeti eğer bu özgürlük ve hakları tehdit ediyorsa anayasal düzeni korumak yerine anayasal düzeni tehdit ediyor demektir.” (Bizde MİT paylaşmadığı bilgilerle insanların yaşam hakkına kastediyor ses çıkmıyor.)

Rapor kolluk kuvveti ile istihbarat servisi arasındaki ilişkinin nasıl olması gerektiğini de anlatıyor: “Kolluk gücü ile istihbarat temelde birbirinden farklı alanlardır. Kolluk, bir suça ilişkin suçlu bulmaya çalışırken istihbarat devlet ve topluma yönelik potansiyel tehlikelere karşı bilgi toplar. Eğer istihbaratçı, çalışmalarını etkileyecekse, suç işleyen birini gördüğünde onu gözaltına almayabilir. Bir istihbarat servisi kaynağına tehlike düşme durumu söz konusu ise bilgilerini açık yasal süreçler için paylaşmak istemeyebilir.” (Ancak bu yurttaşların yaşam hakkının tehlikeye atılması durumunda geçerli değildir.)

“Demokratik toplumlarda iç istihbaratın meşrutiye bir örgütün şiddete yönelmesi veya şiddete yönelmesine ilişkin mantıklı korkunun mevcut olması ile ilgilidir. İç istihbarat servisi, bir örgütü ancak şiddete yöneliyorsa veya şiddete yöneleceğine ilişkin ciddi belirtiler varsa takip edebilir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Stratfor İbrahim Kalın ve AKP medyası

Emre Uslu- 14.03.2012

Tanıdığım **İbrahim Kalın**’ı anlatayım diyorum ama AKP medyasının **Taraf**’a karşı tutumuna, boğazımıza sarılmış tüm hıncıyla üstümüzde tepinmesine bakınca midem bulanıyor. Bu muydu tıynetiniz arkadaşlar? Bir alaturka tutarsızlık almış başını gidiyor farkında değil misiniz? Bu Stratfor denen kuruluş önemli mi, gölge CIA mi bir karar verin. Eğer gölge CIA diyorsanız, Başbakan’ın yakınlarına “bu ne iş” diyen **Taraf**’ın arkasında olmanız gerekmiyor mu? Karanlıklar prensinin şirketiyle oturup kalkan Davutoğlu’na “bu ne yaman çelişki” diye sormanız gerekmiyor mu? Karanlıklar prensi diye tefe koyduğunuz bu adamlarla kucak kucağa, koyun koyuna girmiş gazetelerinize “bu neyin anlaşması” demeniz gerekmiyor mu?

Aynı minval üzerinde çok desteklediğiniz MİT’e dönüp “sevgili MİT, adamlarını **Taraf** yazarlarının peşine takacağına gölge CIA’in peşine takıp bunların faaliyetlerine neden engel olmadın. Neden devlet yetkililerini uyarıp bu gölge CIA teşkilatını devletten uzak tutmadın. Karşı casusluk faaliyeti kapsamında görevini yapmayıp adamları Başbakan’ın ofisine kadar soktun” diye sormanız gerekmiyor mu? Nedir bu suskun haliniz. Madem artık yazarlarınız ve manşetlerinizde Stratfor’u gölge CIA diye tanımlamaya başladınız bu soruların hepsi haklı soru değil mi?

Yok eğer Stratfor dedikodu yayan bir şirket diyor ve ciddiye alınmaması gereken dedikoduları manşete çekiyor diye **Taraf**’ı eleştiriyorsanız bunu da anlarım. O halde aynı eleştirileri AKP’nin bakanlarına, danışmanlarına, ve AKP’yi destekleyen **Sabah** gibi gazeteye yöneltip bunları da ayıplamanız gerekmiyor mu? “Nedir bu bayağılık, bu dedikodu yuvasıyla neden düşüp kalkıyorsunuz. Bu mu sizin seviyeniz. Devleti dedikodu kuruluşlarıyla düşüp kalkarak mı yönetiyorsunuz” diye bir dizi soru sormanız gerekmiyor mu?

Bu ne tutarsızlık bu ne yaman çelişki? Yoksa gücünüz **Taraf**'a yettiği için mi hep beraber üzerine çullanıyorsunuz bu gazetenin? Ya da emir mi aldınız **Taraf**'a çok kızan ve kapatmak için her türlü baskıyı uygulayan Başbakan'dan? Hepiniz bir kurşun askerdi de bizden mi sakladınız?

Merak edenler için yazayım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karayılan'dan Newroz şifresi: Yüksek yerlere ateş yakın

Emre Uslu- 17.03.2012

7 şubatta yaşanan krizin arkasında MİT'in bulunduğunu, amacının da KCK ve Ergenekon sanıklarını bıraktırmak üzere planlanmış bir mekanizmayı tetiklemek olduğunu birkaç defa yazmıştım. Dün **Beşir Atalay, yeniden, Ankara'da KCK ve Ergenekon sanıklarını serbest bırakacak üçüncü yargı paketinin "müjdesini" verdi.** Sürpriz yok. Süreç planlandığı gibi yürüyor.

Üçüncü yargı paketinin amacını en net, OdaTv, Ergenekon ve Balyoz davası sanık avukatlarından **Celal Ülgen** anlattı: "Yargı paketinin görüşüldüğü Adalet Komisyonu'nda, Barolar Birliği'ni temsilen ben bulunuyorum. CMK, TCK ve TMK görüşülecek. Bu maddeler yasalastığı takdirde ise, çok sayıda tahliye gelecek. KCK da dâhil, yargılanan birçok kişi etkilenecek, bini aşkın, on bin bile diyebilirim, kişi tahliye olacak."

AKP, "KCK ve Ergenekon'u serbest bırakacak" diye yazdığımda işitmediğim küfür kalmadı. Şimdi aynı şeyi Başbakan Yardımcısı söylüyor. "Kusursuz operasyon"la hazırlanmış kamuoyuna bu, "demokratikleşme paketi" olarak sunuluyor. Oysa **bu paketin tek amacı var MİT-PKK protokollerinde yer alan KCK sanıklarının serbest bırakılarak, müzakerelerin kaldığı yerden devam etmesi.**

Ankara'daki müzakereciler MİT-PKK müzakereleri için kanun değiştirirken **PKK'dan ne beklersiniz? Ateşkes mi? Yanıldınız. PKK savaşı tırmandıracak.**

Ankara'daki panik havası olmasa, normal koşullar altında özellikle Suriye'deki gelişmeler nedeniyle, PKK pazarlığa mecbur. Bunu daha önce yazmıştım. Ancak **Ankara'da öylesine anlamsız bir telaş var ki, PKK bundan cesaret alarak savaşı tırmandırmayı bir stratejik hamle olarak görüyor.** PKK, Ankara'daki bu müzakereci paniğini gördükçe "savaş başlatarak AKP'yi barışa zorluyoruz" mantığının hakikaten işe yaradığını görüyor. Bu nedenle de barış masasına eli güçlü gelmek için yoğun bir çatışma dönemine hazırlanıyor.

Konuştuğum güvenlik yetkilileri, PKK'nın **Newroz için pilot bölgeler seçtiğini, bu bölgelerde halk ile devleti karşı karşıya getirecek provokatif eylemlerde bulunacağını** ifade ediyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP'ye Kızılcahamam kampı şart

Emre Uslu- 21.03.2012

Dikkat edin seçimden sonra bütün tartışmaların kaynağında AKP var. Oysa geçen dokuz yıllık süre toplamında AKP ve yaptığı icraatlar bu kadar tartışmanın merkezinde olmamıştı. Bu nedenle sondan söyleyeceğimi baştan söyleyeyim. Bu ülkenin başta Başbakan Erdoğan olmak üzere AKP'ye ekmek kadar su kadar ihtiyacı var. Başbakan Erdoğan'ın niyetinin çok iyi olduğunu da biliyorum. Geleceğin Türkiye'sinde Erdoğan damgasının olduğunu da biliyorum.

Ancak **AKP** bana göre **güç zehirlenmesi yaşıyor**. Bu güç zehirlenmesinin en belirgin örneğini AKP medyasında görüyoruz. Bizden başka akıllı yok havasına girmiş hepsi. Bir şey söyleseniz kendilerine saldırı olarak okuyorlar. Bu öyle bir noktaya geldi ki, "AKP'nin oyları geçen ay yüzde 54'ten yüzde 51'e geriliyor, dikkat, mayıs ayına kadar bu düşüş sürerse yüzde 50'nin altına düşer" yorumunu bile hakaret olarak algılayan insanlar var. Sanki yüzde 50 AKP için kutsal eşik olmuş ve AKP oyları yüzde 50'nin altına düşerse yıkılacak gibi bir algı. Bunun adı güç zehirlenmesidir.

AKP'li değilim. AKP'li olsan bu işten çok endişe duyardım. Zira **eksi düzenin tepetaklak olmasına neden olan şey güç zehirlenmesiydi**. Hatırlayın en güçlü oldukları zaman, **28 Şubat'ta "muhtar bile olamaz" manşetleri atıyorlar, "28 Şubat bin yıl sürecek" diye efeleniyorlardı. Onlar da bunun bir güç zehirlenmesi olduğunun farkında değillerdi. Üç yıl sonra AKP geldi ve 28 Şubat fiilen bitti.**

Şimdi benzer şeyi AKP çevreleri söylüyor. Erdoğan 2014'te de 2019'da da seçilecek. AKP bin yıl yaşayacak havalarında AKP'liler. Doğrusu geçen dokuz yıldaki performansını gösterirse AKP bin yıl yaşasın. Ben bundan ancak memnun olurum. Ancak geçen dokuz ayda gösterdiği performansla AKP zor yaşar bin yıl. Benden söylemesi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Müzakereci plan çöktü, yeni plan çalışır mı

Emre Uslu- 24.03.2012

Newroz sürecinde PKK'nın bir kez daha "devrimci halk savaşı" başlatma girişimi, Silvan saldırısından sonra müzakereci yaklaşımları bir kez daha boşa çıkardı. Gerek AKP ve devlet içindeki müzakereciler, gerekse müzakereci aydınlar, "PKK barış istiyor" iddiasıyla müzakere umutlarını yükseltmeye başladıkları anda PKK etkili eylemler yapıp müzakerecileri boşluğa düşürüyor. Silvan öncesinde de Newroz öncesinde de aynı süreci gördük.

Müzakereciler PKK'nın telaffuz etmediği "barış" ve "silah bırakmayı" ısrarla PKK'nın ağzına yakıştırıp kamuoyunda boş algılar yaratmaya çalışıyorlar. İsrarla PKK'nın silah bırakması mümkün, umudunu pompalıyorlar. Oysa PKK'nın böyle bir niyeti veya açıklaması yok.

2006 yılından bu yana Öcalan ve PKK ile görüşen devlet kurumları ve en son da MİT'in en büyük yanılgısı da buydu. PKK'nın silah bırakacağına ilişkin yanlış bir umut beslediler hep. Siyaset kurumunu da yanılttılar.

Gazetelere yansıyan **"PKK ve Kürt sorununda yeni plan" hem müzakereci aydınların hem de MİT ve AKP içindeki müzakerecilerin yanıldığının, geliştirdikleri siyasetin iflas ettiğinin, bizzat AKP yönetimi tarafından ilan edilmesidir**. Müzakereci yaklaşım, tüm tavizlerine rağmen PKK'yı barışa ikna edemedi. Hükümet yeni plan ile bunu teyit ediyor. Yeni plana göre Öcalan ve PKK ile görüşmeler yapılmayacak.

Müzakereci planın ana aktörleri Öcalan ve PKK'nın devre dışı bırakılması, müzakereci planın iflasını gösteren en büyük işaret.

Peki, yeni plan neyi getiriyor:

1) Kürtlerle Kürt sorunu konuşulacak

Yeni plan, uzun süredir savunduğum "Kürt halkları PKK ile müzakere ve mücadelenin rehinesi olmamalı" görüşüne yakın bir plan. **Bu planın müzakereci yaklaşımdan en temel farkı Kürt sorunu ile PKK sorununun ayrı ele alması.** Müzakereciler, Kürt sorununu PKK ile müzakerenin rehinesi yapmış, bölgeyi KCK'ya bırakıp PKK'nın hegemonyasını kabul etmişti. Yeni planda ise bu ayrım netleşiyor. Şu maddeler bu açıdan önemli: "Kürt sorununun çözümünde sivil siyaset kanalı dışında hiçbir kanala itibar edilmeyecek, kullanılmayacak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Endonezya modeli

Emre Uslu- 28.03.2012

Kürt sorununun çözümüne ilişkin yeni strateji tartışılıyor. Eleştiriler ilk güne nazaran biraz daha kırılmış durumda. Bunda kısmen Başbakan'ın verdiği sinyal etkili oldu denebilir. Başbakan destekliyor diye yeni stratejiye yönelik eleştirilerin azalması sağlıklı değil. Ancak yeni stratejiye yönelik eleştirilerin de tutarlı olması gerekiyor.

Eğer hükümet MİT'in yaptığı gibi, müzakerecilerin aklıyla hareket eder yeni stratejiyi de sadece BDP ile görüşerek Kürt sorununu çözmeye kalkarsa büyük hata yapar. BDP oradaki tüm Kürtleri temsil etmiyor. Bu nedenle **Kürt sorununu çözmek için tüm gruplarla görüşmeler yapılmalı hükümet. Buna, Kürt Hizbullahı, AKP'nin Kürt tabanı, Hak-Par, Zazalar, aşiret liderleri, bölgedeki sivil toplum önderleri, dinî gruplar, Süryaniler, Araplar, ve hatta bölgede etkin bireylerin de dâhil edilmesi gerekiyor.**

Ayrıca, hükümet BDP'yi masaya getirmek için de diğer grupları muhatap almak durumunda. **Hükümet tüm gruplarla görüşüp Kürt sorununu çözeceğini açıklarsa, BDP ancak o zaman masaya gelir.** Diğer grupların masada olduğu bir çözüm sürecinde BDP masadan kaçamaz. Yoksa BDP topu Öcalan ve Kandil'e atmaya devam eder.

Aslında yapılması gerekenler de az çok belli. Öncelikle hükümet yerel yönetim reformunu esas alan 2004 yılında Ahmet Necdet Sezer tarafından "ulusal bütünlüğe zarar verir" gerekçesiyle iptal edilen yasayı genişleterek yeniden Meclis'ten geçirmeli.

Yerelleşme KCK'nın istediği, MİT'in onayladığı gibi "bölgesel özerklik" planı üzerinden yapılırsa ülke bölünür. Bu bölünme sırasında bugün yaşadığımız acıların yüzlerce katını yaşarız. Ben tam da bu nedenle MİT-PKK mutabakatlarında karşı çıkıyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

2012'de PKK

Emre Uslu- 31.03.2012

Doğrusu 2012 yılı için tutarlı bir PKK projeksiyonu yapabilmek için Newroz ve sonrasındaki gelişmeleri görmeyi bekledim. Zira PKK hakkında yapılacak yıllık projeksiyonlar için en önemli göstergelerden biri Newroz olayları ve hemen ertesinde olabilecek gelişmelerdir. Sanırım PKK için 2012 projeksiyonu yapmanın tam zamanı şimdi.

1) PKK artık "Kürt hakları" için savaş veren bir örgüt değil. Zira PKK artık Kürt haklarının alınması için silahlı bir kavganın anlamsız olduğunu görüyor. PKK özellikle Silvan saldırısından sonra 4. Stratejik Hamle diye tanımladığı şiddet dalgasını "**statü savaşı**" için başlattı. Bu nedenle de Silvan saldırısı ile aynı gün Abdullah Öcalan tarafından kurdurulmuş DTK tarafından ilan edilen "**demokratik özerklik**" hamlesi tesadüf değildir. "**Statü savaşının**" gereği bir hamleydi.

2) "Statü savaşı" ile "hak savaşı" arasındaki en temel fark şu: En azından 1990'lı yıllardaki devlet zulmü PKK'yı tüm Kürtlerin hakları için savaşan bir örgüt konumuna getirmişti. Bu nedenle de PKK diğer Kürt muhalefeti ile zorunlu olmadıkça polemik veya çatışmaya girmezdi. Şimdi PKK kendi önerdiği "siyasal statü", "demokratik özerklik" için savaşıyor. **Bu savaş "bu gölgeyi ben yöneteceğim" savaşıdır.** Dolayısıyla "statü savaşında" esas düşman yer değiştirdi. Bu savaşta PKK, "Kürtlere daha az hak verelim ama PKK'yı tanıyalım" diyen devleti "dost" görürken, "Kürtlerin hakları PKK ile müzakere aracı olmasın, PKK müzakerelerinden bağımsız olarak Kürtlerin haklar verilsin" diyen liberal Türk aydınları ile Kürt aydınları daha büyük düşman PKK için.

3) PKK "statü savaşı" stratejisi gereği 2012'de savaşı iki cepheli bir strateji ile yürütecek. Birinciye "konjonktürel şiddet" diyebiliriz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Arttıran yok mu

Emre Uslu- 07.04.2012

Uludere faciasının yaşandığı sabah saat 5:00'te, henüz tüm Türk medyası suskunluğa bürünmüşken twitter'dan avazım çıktığı kadar bağırılmış ve Uludere'de bir facianın yaşandığını hükümetin öğlen olmadan özür dilemesi gerektiğini belirtmiştim. Doğrusu yerel yetkililerin beklentileri de bu yöneydi. **Hükümet yetkilileri olay gecesi bilgilendirilmiş ve hükümete bu feci hatadan dolayı özür dilemeliyiz şeklinde öneriler sunulmuştu. Ancak hükümet bugüne kadar özür dilemedi. Yarım ağız bir açıklamalarla facianın üstü kapatılmaya çalışıldı.**

Aslında olay ilk gün netleşmişti; **Ankara'da hükümetin de çok güvendiği kurumların içindeki bir damar ile PKK içindeki bir damarın ortak operasyonuydu Uludere faciası.** Amacı da o dönemde hızla devam eden

etkili nokta operasyonlarını durdurup, KCK operasyonlarını önleyip müzakere masasına oturmaktı. Yani **Uludere'deki 34 masum Kürt vatandaşı aslında "müzakere şehidi" idi.**

Tam da bu nedenle hükümet, Ankara'daki yakınlarından gelen telkinlerle özür dilememiş ve işi sürüncemeye bırakmıştı. Dahası **Ankara'dan giden müfettişlere soruşturmanın üstünü kapatın şeklinde telkinlerde bulunulmuş, zaman kazanılması için de "soruşturma" değil "ön inceleme" başlatılmıştı.** Yani **Uludere olayında Ankara konunun üstünü kapatmak için elinden gelen her şeyi yaptı.** Zaten ilk başından beri Ankara'nın tutumu buydu. Tek umut yerel yetkililer ile savcılık makamının yürüttüğü soruşturma. Ancak bu da Ankara'nın desteği olmadan ilerlemez.

Olaydan yüz gün sonra Genelkurmay Başkanlığı'nın kimseyi tatmin etmeyen raporu Meclis'e ulaştı. Raporda dişe dokunur bir bilgi yok. Bu rapor da Ankara'nın başından beri takındığı tutumu yansıtıyor aslında.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maymun hilesi Balyozcuları kurtarır mı

Emre Uslu- 08.04.2012

Balyoz davasında karar aşamasına gelindi. Son duruşmadan önce **savunma tarafı biri Amerika'dan diğeri bir Türk üniversitesinden alınan iki sorunlu raporla son bir kamuoyu oluşturma hamlesi yaptı.** Benim görebildiğim kadarıyla savunma avukatları hem kamuoyu yaratmak hem de davayı uzatmak için bu tip taktiklere başvuruyor. Zaten sanıklardan bazıları açıkça davayı uzatın talebini dillendirdi bile. Bir yandan uzun tutukluluk hallerinden şikâyetçi olan bu kişilerin Balyoz davasını uzatmak için ellerinden geleni yapması acaba yasal değişikliklerle Balyozcuların da kurtarılabileceği bir siyasi güvence mi aldılar sorusunu akıllara getiriyor.

Merkez medya ise her zamanki alışkanlığıyla alınan raporların ciddi olup olmadığına bakmadan gerçekmiş gibi haberler yapmayı tercih etti. Oysa **raporlarda çok temel bazı sorunlar var.** Örneğin **Yıldız Teknik Üniversitesi'nin raporu diye sunulan rapor aslında Amerika'dan alınan Arsenal Consulting adlı bir özel şirketten alınan raporun Türkçe tercümesine çok benzer.** (Bir akademik çalışma olarak iki rapor karşılaştırılırsa görülür ki intihal işlemi görecek kadar yakın bu iki rapor birbirine.) Oysa **bizim medya bu iki rapora birbirinden bağımsız iki farklı rapor muamelesi yaparak iki farklı günde manşet yaptı.** Yıldız Teknik Üniversitesi'nin raporunda belgelerin kendilerine ne zaman teslim edildiğine ilişkin bir tarih verilmemiş. Bu da Arsenal Consulting'in raporu ile Yıldız Teknik Üniversitesi'nin raporu arasında kronolojik bir ilişki var izlenimi veriyor.

Bu arada nasıl saygın bir kuruluş ise Arsenal Counselling'e tüm çabalarıma rağmen ulaşamadım. Oysa Amerika'da rapor yazan bir kurum çıkıp çatır çatır raporunu savunur. Arsenal Counselling nedense sorularıma cevap vermekten ısrarla kaçtı.

Her iki raporda da, "teknik" bir açıklama ile Microsoft Office programının 2003 sürümünde mevcut olmayan "calibri" ve "cambria" adlı yazı fontlarının 11 ve 17 numaralı CD'lerde kullandığı belirtilerek bu CD'lerin 2003 yılında üretilmiş olamayacağı iddia ediliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Balyoz davasının konuşulmayan delilleri (2)

Emre Uslu- 09.04.2012

Geçen yazımda Balyoz davası sanıklarının sahte olduğunu iddia ettikleri kiliseler ve sinagoglar listelerinin hem Süha Tanyeri hem de Sevilay Erkanı Bulut tarafından gerçek olduğunu kabul edildiğini yazmış bunu nasıl açıklayacaksınız diye sormuştum. Şimdi dönemin 1. Ordu Harekât Başkanı Süha Tanyeri'nin ifadelerindeki diğer ilginç ayrıntılarla konuyu irdelemeye devam edelim.

Soruşturmacının Tanyeri'ne sorduğu ıslak imzalı belgeler hakkında Tanyeri kendine göre ayrıntılı cevaplar veriyor. Bu cevaplar ile Balyoz Harekât Planı hakkında sorulan sorulara verilen cevaplar arasındaki çelişkiler davanın mantığını anlamak için oldukça önemli.

Çok önemsemişim şu soruyla başlayalım:

"1. Ordu Komutanlığı'nın 28 Şubat 2003 tarihli 1. ORDUKOMUTANLIĞI PLAN SEMİNERİ- 2003 İCRA ESASLARI konulu mesaj emrinde; Kor. K'lıklarınca Plan Seminerine yönelik yapılan hazırlıkların 26 Şubat 2003 tarihinde Ordu Komutanına arz edildiği, Arz esnasında Ordu Komutanının konuyla ilgili verdiği emirlerin maddelerle belirtildiği, bu maddelerde; Olasılığı En Yüksek Tehlikeli Senaryoya göre Geri Bölge Emniyet Komutanı ve Sıkıyönetim Komutan Yardımcısı olarak hazırlanacak durum değerlendirmelerinde yapılacak çalışmalara **Bölgede bulunan kolluk kuvvetlerinin imkan kabiliyetleri (silah, araç, gereç, su sıkma aracı, gaz bombaları, job, kalkan, panzer gibi özel malzeme), Bölgede yer alan belediye, kamu ve özel kuruluşların bu tür faaliyetlere yönelik imkan kabiliyetleri (itfaiye, iş makineleri, fırın, aşevi, fenni hizmetler vb.) Alınacak tedbirler (toplama, sorgulama, tutuklama merkezleri, kullanılacak cezaevleri ve varsa ihtiyaçlar) şeklindeki ayrıntıların da dahil edileceği belirtilmiştir.** Bahse konu plan semineri ile ilgili kara Kuvvetleri Komutanlığına herhangi bir teklif yapılmış mıdır? 3ncü ve 15nci Kor.K.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz davasının konuşulmayan delilleri (3)

Emre Uslu- 11.04.2012

Pazartesi günü yazımda, Süha Tanyeri'nin ifadelerinden çıkardığım ıslak imzalı belgelerden hareketle 1. Ordu'da yürütülen seminer için toplanan gerçek verilerin listelerinin nerede olduğunu sormuştum. Bu gün yine Tanyeri'nin ifadelerindeki çelişkilerden devam ederek yeni sorular soracağım.

Soruşturmacılar Süha Tanyeri'ne soruyor: "1nci Ordu Komutanlığının 07 ŞUBAT 2003 tarihli 1. ORDU PLAN SEMİNERİ- 2003" konulu mesaj emrinde; yine 1nci Ordu Komutanlığının 06 ŞUBAT 2003 tarihli N1. ORDU PLAN SEMİNERİ-2003" konulu emrinde yer alan 2.b.(3) bendinde belirtilen konuların arzı esnasında genel ifadeler kullanılmayacağı, **değerlendirmelerin mutlaka somut verilere dayandırılacağı emri** yer almaktadır. Bahse konu 06 ŞUBAT 2003 tarihli mesaj emrinde ilgili bölüme bakıldığında **iç tehdit unsurları ve kolluk güçleri** ifadesinin yer aldığı görülmüştür. İç tehdit ve kolluk güçleri ile ilgili değerlendirmelerin mutlaka somut verilere dayandırılmasının nedeni nedir? Bu konu ile ilgili hangi çalışmalar yapılmıştır? Açıklayınız."

Bu belge de ISLAK İMZALI resmî yazılı belge. Seminer Planı yapanlara teamüllerin aksine “seminer sunumlarının MUTLAKA somut verilere dayandırılacağı” emri veriliyor.

Tanyeri'nin cevabı şu: “Tekrar etmek isterim ki 7 sene önce yazılmış bir emri şu anda görmediğim için hatırladığım hususları ifade edeceğim: Katıldığımız bir ast birlik seminerinde yapılan arzlarda genel ifadeler kullanılmıştı. Bunun üzerine de 1. Ordu Komutam çetin DOĞAN tarafından mevcut olan konularda somut verilerin kullanılması emredilmişti. Yani ‘Kolluk kuvvetlerini emrime alırım’ tarzında bir ifadeden ziyade **‘Bölgemdeki kolluk kuvvetlerinin mevcudu budur, bunları şurda şurda şurda görevlendiririm’ mealinde bir emir vermiştir.** Yukarıdaki hususun da bu manayı ihtiva ettiğini düşünüyorum.”

Seminer sırasında kaydedilen ses kayıtlarında da Balyoz sanıklarının kolluk kuvvetlerinin nasıl emirleri altına alınacağı anlatılıyor. Örneğin Emin Küçükklılıç; “Olaylara müdahale esnasında emniyet müdürlüğü, özel güvenlik teşkilatları askerin emrinde kullanılacaktır. Genel bir prensip olarak polis jandarma tarafından sevk idare edilecektir. İstanbul Jandarma Bölge komutanı İstanbul Emniyet Müdürlüğü faaliyetlerinin koordinasyonundan sorumlu olacak” diyor. Kaya Varol; “Komutanım özel güvenlik birimleri personelinin son durumları belirlenerek bu unsurlar öncelikle bölgedeki kendi hizmet verdikleri kritik tesis ve noktaların emniyetinde kullanılacak” şeklinde beyanda bulunuyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz davasının konuşulmayan delilleri (4)

Emre Uslu- 13.04.2012

Bugünkü yazıya Balyoz belgeleri arasında dikkatimi çeken bir notla başlayayım. Balyoz Planı gereği Olasılığı En Yüksek Tehlikeli Senaryo adlı plana göre kargaşa nedeniyle bakanlar kurulu sıkıyönetim ilan ediyordu. Yansıya dikkat ettim: Sıkıyönetimin ilan edildiğini duyuran *Resmî Gazete*'nin tarihi **28 Şubat 2003** görünüyor. Üstelik gazetenin adı küçük yazılmış tarih kocaman yazılmış. Günler torbaya mı doldu da sıkıyönetim 28 şubatta ilan ediliyor? Bu noktada 28 Şubat medyasının neden Balyoz sanıklarını canla başla savundukları da anlaşılıyor. Buna 28 Şubat özlemi deyip konumuza dönelim.

Geçen yazılarda Balyoz Davası'nın ses kayıtlarında yer listeleri konusuna değinmiş ve “iddia ettiğiniz gibi 11 ve 17 No'lu CD'ler içindeki listeler sahteyse; kiliseler, sinagoglar, vakıflar, pastanelere kadar hazırlandığı ses kayıtlarıyla itiraf edilen listelerin gerçekleri nerede ve hangi ‘gerçek’ CD'nin içinde” diye sormuştum. Bu konuda ne sanıkların ne de avukatların ne de Çetin Doğan'ın kızı ve damadının tutarlı bir cevabı var.

Balyoz Davası kayıtlarında bu listeleri neden hazırladıklarına ilişkin çok çarpıcı ses kayıtları var. Örneğin seminerde konuşan Behzat Balta **12 Eylül darbesinde Milli İstihbarat Teşkilatı'nın başında asker olmasından dolayı ihtiyaç duydukları listelerin ellerinde hazır bulunduğunu**, şu an ise bu listeleri bulma konusunda tereddütlerinin olduğunu, bu sebeple MİT içerisinde belli bir yüzde ile asker olmasını öneriyor. Seminerde konuşan X-1 adlı subay ise **fırınlardan pastanelere kadar, vakıflar, kiliseler, sinagoglar listelerinin hazır olduğunu, ancak bazı noktalarda tıkanıklarını ve bilgi toplamayı durdurduklarını** anlatıyor. **Çetin Doğan'ın ise durmamalarını, devam etmelerini**, (Eğer o listeler Süha Tanyeri'nin ikrar ve iddia ettiği gibi, seminer için toplanıyorduydu, Çetin Doğan neden seminer sonrasında da durmadan devam etmeleri gerektiğini istiyor. İşte burada listeler güncellendi tezi daha bir önem kazanıyor. –EU) **bu konu ile**

ilgili olarak 1997 yılında Batı Çalışma Grubu'nun başında iken yazdığı bir yazı ile örnek veriyor ve listeleri oluşturmaya (tabii ki güncellemeye) teşvik ediyor. (Klasör 20, s. 140)

Yukarıda sözünü ettiğim ve hiç konuşulmayan Balyoz delilleri sanıkların da kabul ettiği seminer konuşmalarındaki ses kayıtlarından alındı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan Erdoğan'a açık mektup

Emre Uslu- 16.04.2012

Sayın Başbakan Erdoğan, ilgili bakanlar ve Sayın Genelkurmay Başkanı;

Uludere faciasında yaşanan olaylardan sonra yazdığım yazılar ve twitter mesajlarından dolayı hükümet ve devletin bazı rahatsızlıklarının olduğunu biliyorum. Bunu Başbakan zaten açıkladı. Bu tarihten itibaren gerek ben gerek *Taraf* gazetesi ve diğer çalışanları istihbarat kuşatması altındayız, bunu da biliyoruz. Zaten Mehmet Baransu'nun peşine takılan MİT mensupları bu kuşatmanın fiziki tarafına en net delildir.

Fiziki kuşatmanın yanında ayrıca psikolojik kuşatma altına da alınmaya çalışıyoruz. Bu kuşatmanın hedeflerinden biri benim. Buna hazırlıklıyım da. Sonuçta Türkiye'de yaşıyoruz ve maalesef demokrasi açısından çok sorunlu bir ülkenin çok talihsiz yurttaşlarıyız.

Sayın Erdoğan, bu psikolojik kuşatma son dönemde psikolojik harekâta dönüşmüş durumda. Bu mektubu da size bu nedenle yazıyorum. 23 Mart tarihinde bana ulaşan bilgilere göre **Başbakan'a çok yakın bir medya organının başının, "Emre Uslu Amerika'dan gelemiyor. Çünkü gelirse başına çok kötü bir iş geleceğini bizzat Başbakan'dan kulaklarım ile duydum" diye bir fitne dedikodusu dolaştırıldığı bilgisine sahibim.** O medya yöneticisinin, bu "bilgiyi" bir internet sitesi yöneticisi ile paylaştığını, bunu internet sitesinden bu "bilgi"yi yazmasını istediğini de biliyorum. **Bu "bilgi"yi "kendisinin kullanmadığını, çünkü yöneticilik yaptığı grubun belli dengeleri gözetmesi gerektiğini" ilettiğini biliyorum.** Bu "bilgi"nin kayıtları bende mevcut. İsterseniz bu bilgileri sizlerle paylaşım gereken araştırmayı yapıp siz de teyit edebilirsiniz.

Sözkonusu medya yöneticisine e-mail attım bu iddianın gerçekliğini sordum ancak o yönetici e-mailime cevap vermedi. Bunun "sükût ikrardan gelir" anlamına geldiğini o yöneticiye gönderdiğim e-mailde de yazmıştım.

Sayın Erdoğan, bu bilgiyi sizin Çin geziniz sırasında yanınızda bulunan Ömer Çelik Bey'e ilettim böyle bir şeyin olup olmadığını sordum. Sayın Çelik haliyle –size sormadan– böyle bir şeyin mümkün olmadığını ifade etti. Ancak size yakın başka bir medya yöneticisinin de aynı bilgileri dolaştırdığı kulaklarıma geliyor.

Bu açıkça bir kara propagandadır. Çünkü halen Amerika'da bir üniversitede hocalık yapıyorum ve dönem bitince Türkiye'ye döneceğim. **Çok istiyorsanız döndüğüm zaman başıma ne getirecekseniz getirirsiniz. Nasılsa devran da sizin ferman da sizin.**

Ama ben bu propagandanın sizinle doğrudan ilgisinin olmadığını sanıyorum. Sizin böylesi alçak yalanlara ve küçük şeylere tevessül edeceğinizi de sanmıyorum. Eğer bu operasyonun sizinle ilgisi yoksa çevrenizdeki en tepe medya yöneticileri böyle bir kara propaganda ve fitneciliğe nasıl cüret eder?

Bu durumu Ömer Çelik Bey'e bildirdim ama hakkımda kampanyanın bir yerden düğmeye basılmış gibi devam ettiğini görüyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O isim Akif Beki

Emre Uslu- 18.04.2012

Başbakan Erdoğan 28 Şubat hakkında yaptığı değerlendirmede "28 Şubat'ın talimatıyla tutuklandım" demiş. **Nihayet 28 Şubat'ı yargılıyoruz. Bu güzel bir gelişme. Ancak 28 Şubat'ın tersinden bir versiyonunu yaşadığımızı da kayda geçirmek durumundayım.**

Pazartesi günü Başbakan'a yazdığım açık mektupta devletteki tüm dosyalarım girildiğini, nüfus kütüğüm, askerlik dosyalarım, banka hesaplarım dâhil hepsinin gazetecilere servis edildiğini yazmıştım; artık biliyorum. Daha kötüsü bu "gazeteciler" terör bölgesinde yaşayan ailemin adresini yayınlayarak onları tehlikeye attılar. Beni de ellerinde dosyalar olduğu iddiasıyla tehdit ediyorlar. Önce nüfus kayıtlarını yayınlayacaklarını söyleyerek tehdit ettiler. Bana gönderdikleri "özel" mesajla da hakikaten nüfus kayıtlarımın ellerinde olduğunu gösterdiler. **Şüpheyi bırakmayacak şekilde artık nüfus bilgilerimin, banka hesaplarımın ellerinde olduğunu biliyorum.**

Dün ise yeni bir tehdit mesajı gönderdiler. "Hiçbir yerde yayınlanmamış fotoğraflarımı" yayınlayacaklarını duyurdular. Benim utanacak hiçbir fotoğrafım yok. Yayınlamayan şerefsizdir. Ama burada verilen mesaj farklı. Verilen mesaj şu: **"Evine girdik evindeki tüm bilgiler elimizde."** Ben öyle çok fotoğraf çektiren bir kişi değilim. Üçüncü şahıslarda çok fazla fotoğrafım yok. Fotoğraflarım ancak özelime girilerek alınabilir, onlar da bunu yapmış ve tehdit ediyorlar.

Bu tehditten sonra şundan eminim: Amerika'ya gelirken kapısını kilitleyip, bilgisayarlarım, kitaplarım, ve her şeyiyle öylece bırakarak geldiğim evime bana operasyon yapmaya çalışan MİT girmiş. Oradan aile fotoğraflarım dâhil çıkartıp "gazeteci" görüntülü elemanlarına vermiş ve beni tehdit ettiriyor. **Bu durumda haliyle evime ne koyduklarından da emin değilim.**

Tipik bir 28 Şubat yöntemi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Operasyon deşifre

Emre Uslu- 21.04.2012

Eski Ankara müstevlilerinin yerlerini yenileri aldı. Eskiler ne yapacaklarsa halka rağmen yapardı. Bunu herkes bildirdi. Yeni müstevliler sureti ha(l)ktan görünüp fitneyle nizam kurmaya kalkıyor. Kibirli bir neo-Kemalist üslupla kendinden olmayanı önce itibarsızlaştırıyor sonra yok etmeye çalışıyorlar. Kibirli ama aynı zamanda da

korkak yeni müstevliler. En sık başvurdukları yöntem, kapalı kapılar ardında fısıltı fitnesiyle itibarsızlaştırma kampanyası. Fısıldaşıyorlar çünkü korkuyorlar. Fişliyorlar, havuzlar oluşturup ötekileştirdikleri kim varsa o havuzlarda boğmaya çalışıyorlar. Her profesyonel karakter katili gibi yüzünüze gülüp arkadan vuruyorlar. Makamlarının kerametini şahsi ferasetleri sanıyorlar. Karşılarına dikilip utanmaz münafıklıklarını yüzlerine vurunca avazları çıktığı kadar bağırmaya başlıyorlar.

Bu satırları Ankara'ya yerleşmiş fısıltı fitnecilerinin durumunu anlatmak ve tarihe not düşmek için yazdım. Bir gün bir tarihçi post-Kemalist Türkiye'yi yazacaksa Ankara'ya yerleşmiş neo-Kemalist kibir tanrıçıklarını görsün istedim.

Son süreçte yaşadıklarım neo-Kemalist kibir tanrıçıklarına karşı bir put kırma hamlesiydi. Kibir tanrıçıklarına odaklanıp süreci magazinleştirmek tarihe karşı saygısızlık olur. Bu nedenle son süreci OLGULARLA bir kez daha özetleyip konuyu kapatayım.

Ankara'nın kibirli figürlerini rahatsız eden süreç, **MİT'in PKK'nın çatı örgütü KCK'yı büyütüp beslemesine karşı eleştirilerim ve KCK operasyonlarında MİT'in PKK ile olan ilişkilerini açıklamamdan rahatsız olduklarını biliyordum. Bana karşı ilk fırsatta bir operasyon yapmak için dişlerini gıcırdatan MİT'çiler olduğundan da elbette haberdardım.**

Ancak son süreçte **bana yönelik yapılan kara propaganda operasyonuna giden yol Uludere faciasından sonra başladı.** Uludere faciasını olayın olduğu geceden itibaren kamuoyuna twitter üzerinden duyurdum ve devletin öğlen olmadan o köylülerden özrü dilemesi gerektiğini belirttim. Akşam saatlerinde de televizyonlara bağlanıp **Uludere'de operasyonun hedefinin Fehman Hüseyin olduğunu ama PKK içindeki Ankaralılar grubu ile Ankara'da bulunan müzakereci kurumlar ve KCK operasyonlarından rahatsız olan kurumların PKK'ya karşı yürütülen başarılı operasyonları durdurmak için amaçlanmış ortak operasyonu olabileceğini anlattım.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan'ın zulmünü bile Ergenekon'a tercih ederim

Emre Uslu- 25.04.2012

Geçen hafta gündeme getirdiğim Erdoğan'ın çevresine yönelik tartışmalardan sonra şimdiye kadar Ergenekon'u savunmak için hiçbir fırsatı kaçırmayan bazı kalemler tartışmanın ortasına atlayıp "şimdiye kadar neredeydin, insanlar Ergenekon'dan tutuklanırken sesin çıkmadı, şimdi neden bağıırıyorsun" şeklinde özetleyebileceğim eleştiriler yaptılar.

Sondan söyleyeceğimi baştan söyleyeyim. Erdoğan'ın çevresine, özellikle onun adını kullanarak fitne çıkaran çevresine yönelik eleştirilerim bakidir. Bu eleştirilerimden elbette Erdoğan'ın payına düşen kısımlar da var bunlar da baki. Bu eleştirileri yeri geldiği zaman yine ve yeniden sıralarım.

Ancak, Erdoğan ve Ergenekoncular arasında tercih yapacaksam hiç kimse kusura bakmasın Erdoğan'ın zulmünü bile Ergenekonculara tercih ederim. Zira Ergenekon darbe, zulüm, ölüm demektir. En kötü Erdoğan benim için en delikanlı Ergenekoncudan evladır. Zira Erdoğan, seçilmiş bir iktidarı temsil ediyor Ergenekon seçilmiş karşı darbe yapmak isteyen atanmışları. Erdoğan'ı oylarımızla değiştirebilir ama Ergenekon oylarımızla değiştirdiğimiz iktidara hükmetmek için kurulmuş bir zulüm sistemi.

Demokratik yöntemlerle seçilmiş iktidarı devirmek isteyenlere karşı benim duruşum –bana kötülük yapsa da– demokratik iktidarı savunmaktır. Bu nedenle Ergenekon muhiplerinin yaşadığım mağduriyetler üzerinden Ergenekonculara pay çıkartmasına izin vermem.

Bunun benim aleyhime bir durum olduğunu biliyorum. Yandaş medyadakiler sesimi kısmak için elinden geleni yapıyorlar. Bu ortamda, Ergenekon’a destek verenlerin kendi menfaatleri için bile olsa benim mağduriyetimi gündeme getirmelerine normalde sevinmem lazım. Ama ben böyle bir adam değilim. Kendi menfaatim için dengeler peşinde koşan biri değilim. Bugün menfaatime geliyor diye Ergenekon’a destek veren çevrelerin benim mağduriyetlerimi gündeme getirip Ergenekon’un değirmenine su taşımalarına göz yumamam. Bir şeye inanırsam yazarım inanmazsam aleyhime bile olsa karşı çıkarım. İşte bu nedenle Ergenekon’a destek verenlerin yandan çarklı desteklerine “teşekkür ediyorum” ama ben almayayım. Ergenekon’a karşı hep Erdoğan’ı destekledim yine destekleyeceğim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bağımsız Kürdistan’ın önündeki en büyük engel Amerika

Emre Uslu- 28.04.2012

Irak’ta derinleşen kriz, Suriye-İran-PKK denklemindeki belirsizlikler ve Mesud Barzani’nin Amerika ve Türkiye ziyaretlerinin arkasından yaptığı açıklamalar Türkiye’de eski bir tartışmayı yeniden alevlendirdi: Irak Kürtleri bağımsız bir Kürdistan mı kuruyor? Mesud Barzani verdiği demeçte eylül ayına kadar Bağdat yönetimiyle sorunlar çözülmezse Kürtlerin önüne referandum sandığı koyacağını ve nerede yaşamak istedikleri yönünde tercihlerini yapmalarını isteyeceğini ifade etti. Hâliyle bu Türk basınındaki o eski korkuyu depreştirdi. Örneğin gazetelerden biri “ağzındaki baklayı çıkardı” şeklinde başlık atmış.

Köşelere yansıyan analizlerde de gerçekten Barzani’nin bağımsız devlet kurabileceğine ilişkin değerlendirmeler var. Oysa bölgesel gerçeklik ve global dengeler farklı. Barzani istese bile –bana göre Barzani sadece blöf yapıyor ve bağımsız bir Kürdistan kurmak gibi bir deliliğin içine giremez şu konjonktürde– **bağımsız bir Kürdistan’ın önünde en büyük engel Amerika Birleşik Devletleri.**

Zaten ABD Barzani’ye merkezî hükümetle çalışmaları konusunda telkinlerde bulunuyor. Barzani de yaptığı açıklamada ABD’nin tutumundan rahatsız olduğunu ima ediyor.

Amerikan siyaseti açısından bakıldığında **bağımsız bir Kürdistan’ın kurulması birkaç nedenle çok sakıncalı. Birincisi**, Amerika Afganistan’dan çekilmeye çalıştığı bir dönemde Irak’ta Barzani’nin ilan edeceği bağımsızlık nedeniyle ortaya çıkacak yeni krize müdahil olmak zorunda. Amerika’nın buna hiç niyeti yok.

Amerika Ortadoğu’daki operasyonel varlığını “offshore balancing” dedikleri kıyı ötesi güç dengesi konseptine göre kuruyor. Bunun en net örneğini Libya’ya müdahalede gördük. ABD için bu coğrafyada kara birlikleriyle krizlere müdahale etmek oldukça pahalı. Bu nedenle **Irak’ta yeniden kara birliklerini konuşlandıracağı bir kriz çıksın istemiyor ABD.** Bunun için de Barzani’ye Bağdat yönetimiyle çalışın önerisinde bulunuyor.

İkinci neden, ABD aslında Irak’taki Şii ağırlığını Kürtler ve Sünniler ile dengelemek istiyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK'nın çocuk savaşçıları

Emre Uslu 02.05.2012

Geçen aylardan Bingöl'de sağ yakalanan ve askerin parkasını verdiği PKK'lı henüz 16 yaşında bir çocuktü. Nedende kimse bu çocuğun PKK'daki durumunu sorgulamadı. Türkiye'de çocuk işçiler, çocuk evlilikleri büyük gürültüyle gündeme getirilir. Ama **PKK'nın istihdam ettiği çocuk savaşçılar** konusunun kapağını bile açmıyor. Örneğin İnsan Hakları Dernekleri PKK'daki çocuk gerillalar konusunda bir raporu bırakın bir kelime bile açıklama yapmamıştır.

Batılı gazeteciler Kandil'deki çocuk savaşçılara mutlaka kamera tutar. Bizim gazeteciler Kandil'e gider, **PKK içindeki çocuk askerleri** de görürler, ama **bunun insanlığa karşı işlenen bir suç** olduğunu belirtip PKK liderlerine karşı iki kelimelik bir eleştiri yazmazlar. Bu yüzden çocuk savaşçılar konusunda şimdiye kadar Türk medyası iki kelimelik haber yapmamıştır. Oysa **kuruluşundan beri PKK'daki çocuk savaşçıların oranı hayli yüksekti.**

Çocuk savaşçılar meselesi uluslararası literatürde **insanlığa karşı işlenen suçlar** kategorisinde sayılıyor. En son geçen haftalarda **eski Liberya Devlet Başkanı Charles Taylor uluslararası mahkeme tarafından savaş suçlusu ve insanlığa karşı suç işlemekten suçlu bulundu.** Sierra Leone iç savaşında Taylor özellikle çocuk savaşçıları iç savaşta kullandığından dolayı savaş suçlusu ve insanlığa karşı suç işlemekten suçlu bulundu.

Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarını Koruma Konvansiyonu ve Opsiyonel Protokolü'nde yer alan düzenlemelere göre **çocuk savaşçılar kullanmak temel insan hakkı ihlali** olarak tanımlanıyor. Bu bağlamda çocuk savaşçıların herhangi bir silahlı guruba katılmasını sağlamak insanlığa karşı işlenen suçlar kategorisinde değerlendiriliyor. Zaten mahkemenin Charles Taylor'a verdiği ceza bu yasanın hukuksal uygulamasına örnek teşkil ediyor.

Konuyu PKK açısından değerlendirdiğimizde durum çok net.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Pişmanım'

Emre Uslu- 05.05.2012

Bugün analiz yok. Kürt sorunu yok. PKK yok. Ergenekon yok. Asker yok. Balyoz yok. Güvenlik konuları yok. Bugün hayata dair iki pişmanlığımı yazacağım.

Hayatıma dair en önemli pişmanlıklarımdan biri Kanada'ya gitmek. Özellikle 28 Şubat'ta yapılanları Türk medyasından takip etmeye dayanamayınca, zaten öğrenmek istediğim İngilizce için, durumu bir bahane yapmış "en iyisi İngilizce öğrenip dünyayı yabancı basından takip etmek" diye karar verip Kanada'ya gitmiştim.

Tek amacım İngilizce öğrenip Türkiye’de olanları yabancıların gözünden izlemektir. **Gitmez olaydım.**

Kanada’ya gitmeden önce ben bir Türk milliyetçisiydim. Bana göre Türkiye dünyanın en önemli ülkesiydi. İstanbul Boğazı’nın üzerinde asılı bulunan köprüler dünyanın en önemli yapılarıydı. Asya’ya Avrupa’ya bağlardı (ne demektiyse). Türk ordusunun bileği bükülmezdi. Dünyanın en büyük ordularından biriydi. Kürtler kandırılmış bir halktı. PKK Ermeni uşağıydı. Dış güçlerin maşası olarak Kürt kardeşlerimizi eziyordu. Tek amaçları vardı ülkeyi bölmektir. ABD ve İsrail dünyada olan her şeyin arkasındaydı. Masonlar tam bir alçak locasıydı. Her şeyi kontrol ederlerdi. Siyasetçiler hilekâr adamlardı ama askerler dürüsttü. Devlet ve hükümet farklı şeylerdi. Hükümetler gelip geçiciydi oysa devlet kalıcıydı. Bu nedenle hükümetlerin her şeyi değiştirme yetkileri olmamalıydı.

Dünyadaki bütün kavimler Türklere çok şey borçluydu. Ermenileri kesinlikle kesmemiştik. Onlar ihanet etmişti ve hamile kadınların karnındaki bebekleri bile süngülerle öldürmüşlerdi. Kıbrıs’ta katledilen kardeşlerimize karşı dünyanın kurduğu kanlı pusuya karşı büyük bir barış harekâtı yapmış ve oradaki kardeşlerimizi kurtarmıştık. Hatta neden gitmişken tüm adayı ele geçirmemiştik ki? EOKA denen Rum örgütü aslında İngilizlere karşı bağımsızlık savaşı vermek için kurulmuş bir direniş örgütü değil, Kıbrıs’taki Türkleri adadan temizlemek için kurulmuş bir terör örgütüydü. ASALA’nın arkasında Amerika ve Batılı devletler vardı. Batı hep Türkiye’yi bölüp parçalamaya çalışırdı. Çünkü Türkiye dünyadaki en önemli ülkeydi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gelecek Kürt Hizbullahı’nın

Emre Uslu- 09.05.2012

Doktora tezim için incelemeye aldığım Kürt kimliğinin dönüşüm sürecini incelerken diğer milliyetçi kimlikler gibi Kürt kimliğinin de seküler bir kimlik olarak doğduğunu, seküler milliyetçi örgütler tarafından yaratılıp büyütüldüğünü, ancak 1990’lı yıllardan itibaren seküler vurgunun giderek azaldığını, hem Kürt kimliğinin taşıyıcısı örgütlerin hem de kimliğin kendisinin evrilerek Kürt-İslam kimliğine dönüşmekte olduğunu görmüştüm.

Doktora tezinde incelediğim Kürt kimliğini etkileyen üç temel aktör, Devlet, PKK ve Hizbullah ile üç temel faktör, modernleşme, şehirleşme, ve globalleşme süreçleri arasındaki ilişkinin doğal sonucunun Kürt İslam kimliğinin taşıyıcısı örgüt olarak Kürt Hizbullahı’nı büyüteceği ve seküler kimlik vurgusuyla ortaya PKK/BDP’yi de zayıflatacağı sonucu çıkıyordu.

Tezde BDP/PKK çizgisinin bu sosyolojik sürece ve siyasal İslami vurgusu daha da öne çıkan sürece daha fazla dayanamayacağı ve dinî söylemleri benimsemeye mecbur olduğu temel gözlemlerimden biriydi. Nitekim 1990’lı yıllardan sonra PKK taktik gereği olsun Kürt İmamlar Birliği gibi dinî birlikler kurarak İslamileşen Kürt kimliğini elinden kaçırmamak için çaba gösterdiği biliniyor. Son yıllarda ortaya çıkan sivil Cuma eylemlerinin de PKK çizgisinde dine doğru kayan zeminde kendine yeni yer edinme girişiminden başka bir şey olmadığı görülüyor.

Yine tezde işlediğim konulardan biri de bir modernite çocuğu olarak Kürt kimliğinin şehirlerde doğduğunu Türk kimliğine reaksiyon olarak geliştiğini bunun da kimliğin gelişimi önündeki en büyük engel olduğu değerlendirmesi. Daha kötüsü de bütün milliyetçi kimlikler şehirlerde büyüüp gelişmiş ve şehirli örgütler

tarafından beslenip büyütölmüş kimliklerken, Kürt kimliğı de şehirlerde doğmuş ancak PKK önce Kürt entelektüeline saldırıp onları etkisizleştirerek sonra da gerilla hareketi tarzıyla Kürt kimliğini bir kırsal kimliğı olarak taşımaya evirmeye başlamıştır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP yüzde 50'nin altına mı düşüyor

Emre Uslu- 12.05.2012

Şubat ayında Boston'da katıldığım bir konferansta nisan sonu mayıs ayı itibariyle AKP oylarının yüzde 50'nin altını göreceğini belirtmiştim. O süreçte AKP'nin oyları yüzde 55 civarına dayanmış ve ivme yukarı doğru görünüyordu. Doğrusu bir siyasi gözlemci için o dönemde çıkıp AKP'nin seçim grafiğinin durağan olabileceğini söylemek bile riskliyen mayıs ayına kadar AKP'nin ivme 50'nin altını göreceğini söylemek çılgınlıktı. Ancak Türkiye'de siyasal network'ların seçmen davranışlarına etkisini bilen herhangi bir kimse trendin ne yöne kayacağını kolayca tahmin edebilirdi. Benim de yaptığım bu.

Gördüğüm kadarıyla AKP çevrelerinde yüzde 50 bir psikolojik sınır oluşmuş ve AKP yüzde 50'nin altına düşüyor deyince inanılmaz bir reaksiyonla karşılaşıyorum. Sanırım bunun temel nedeni de AKP'nin 2014 Cumhurbaşkanlığı seçimlerine yüzde 50'lik psikolojik sınırın üstünde girme düşüncesiyle ilgili.

Sanırım AKP yüzde 50 psikolojik sınırı korumak için çok akıllı bir strateji izliyor. AKP'yi yüzde 50'nin altında gösteren bir anket ortaya çıkınca hemen ertesinde bir AKP medyasında AKP'yi yüzde 50'nin üstünde gösteren anketler arkası arkasına yayınlanıyor ve böylece toplumdaki yüzde 50 psikolojik sınırı muhafaza edilebiliyor. AKP açısından çok akıllı bir strateji bu.

Bu akıllı stratejinin son örneğı son iki gün içinde yaşandı. **Metropoll araştırmasına göre nisan ayında AKP yüzde 48 civarında görünüyor.** Bu da benim şubat ayında yaptığım projeksiyonla paralel bir sonuç. AKP kurmayları yüzde 50 psikolojik sınırını kırmamak için hemen yeni bir anket sonucu açıkladılar. Yalçın Akdoğan *Star*'da **Pollmark araştırma şirketinin nisan ayı araştırmasını** yayımladı. **Buna göre AKP nisan ayında yüzde 52,4 görünüyor.**

Önümüzdeki dönemde yeni anket şirketleri yeni veriler açıkladıkça daha net olarak göreceğiz ibrenin ne yöne döndüğünü.

En azından alternatifsizlik ve beceriksiz muhalefet nedeniyle AKP'nin bir dönem daha tek başına iktidar olacağı neredeyse kesin olduğuna göre, seçmen tercihlerinde ibrenin ne yöne döndüğü neden önemli?

İbrenin yönünün ne yöne döndüğü, AKP'nin politikaların yönünün belirlenmesine etki edeceği için çok önemli.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu da PKK'nın yeni stratejisi...

Emre Uslu- 16.05.2012

PKK'yı yakından izleyenler PKK güzergâhları arasında "batı yayı" olarak bilinen Hatay Amanos dağlarından başlayıp, Osmaniye üzerinden Pazarcık'a uzanan, Ekinözü-Nurhak hattından Sivas-Tokat ve Karadeniz'e açılan bir yay olduğunu bilir. Daha önce yazdığım yazılarda bu yayda hareketli PKK gruplarından söz etmişim. Bu hat 1993 yılında PKK'nın Karadeniz'e açılım stratejisinin ana arterlerinden biri olarak görünüyordu. Bu hattı PKK açısından stratejik kılan en önemli etken ise Alevi bir demografik yapının üzerine kurulu olması. PKK bu hattı özellikle Alevi nüfuza etki etmek istediği dönemlerde harekete geçirir.

PKK içinden gelen bilgilerle yukarıda sıraladığım hat üzerinde olağanüstü bir hareketlenme olduğu yönünde. Daha önce yazdığım analizlerde "eğer Karadeniz'de PKK unsurları görülmüşse orada kesin eylem yapacakları anlamına gelir" demişim. Tıpkı Karadeniz hattı gibi yukarıda saydığım hatta da PKK unsurları görülmüşse bunun iki şekilde okuyabiliriz. 1. Karadeniz'e geçmek için faaliyetler arttı **PKK Karadeniz'e yığınak yapıyor**. 2. PKK Alevi hattını hareketlendirip **Alevi tabanlı örgütlerle** yukarıda saydığım hat üzerinde **ortak eylem planlıyor** demektir.

Nisan ayı sonunda Osmaniye civarında PKK militanlarının görüldüğü yerel basına yansımıştı. Aynı şekilde bu hat üzerinde yer alan Nurhak'ta üç PKK militanının öldürüldüğü de basına yansımıştı. Yine 15 nisan tarihinde Hatay'ın İskenderun ilçesindeki askerî birliğe PKK'lılar saldırmış iki asker yaralanmıştı.

Eylemlerin yönü kronolojisi ve mekânına bakıldığında şunu çok net söyleyebiliriz. **"PKK'nın batı hattı" olarak bilinen hat çok hareketli. Zaten istihbarat birimleri de bu bilgiyi teyit ediyor.**

Peki, bu ne anlama geliyor?

PKK'daki bu hareketliliği okuyabilmek için PKK'nın yayın organı **Serxwebun**'un ocak sayısında yer alan ancak son aylarda uygulama aşamasına gelen yeni strateji metinlerine bakmakta yarar var. O analize göre **PKK'nın önümüzdeki süreçte izleyeceği strateji** şu şekilde sıralanıyor:

1) AKP başarısız kılınıp iradesi kırılmadan Kürt sorununun çözümünün önü açılmayacağı netleşmiştir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Predator'lar o köylüleri 19:40'ta görmüş olmalı

Emre Uslu 19.05.2012

Uludere faciası ile ilgili son tartışmaların pimini çekip siyasetin ortasına atan *Wall Street Journal* (WSJ) Türkiye'deki tartışmalarla ilgili yeni bir haber yayımladı. Haberde yeni detaylar veriliyor. Bu haliyle TSK'nın açıklamasıyla WSJ'nin haberleri birbirini yalanlamıyor aksine tamamlıyor.

WSJ raporundan anlıyoruz ki Amerikalıların Uludere olayındaki rolü Türk basınında abartıldığı kadar değil.

Amerikalılar şüpheli bir grup tesbit edip Türk makamlara bildirmiş. Türkler Amerikalıları o alandan hemen çekmişler. *WSJ* haberiyle Türk kamuoyuna yansıyan bilgileri birlikte okuyunca durum daha net anlaşıyor.

WSJ'ın haberine göre Amerikan askerî yetkililerine göre Uludere olayıyla ilgili iki rapor hazırlandı. İlk raporda **"Predator hayvanlar ve insanlardan oluşan bir küçük konvoy tesbit etti bu grup başka bir grup ile Kuzey Irak'ın Türkiye sınırına yakın bir yerde birleşti"** değerlendirmesi yapılıyor. **Predator'u uçuran Amerikalıların konvoyu tesbit ettiği konvoyun Türkiye'ye doğru hareket halinde olduğu belirtiliyor.** Raporda görüntünün hangi saatte alındığına ilişkin bir bilginin bulunmadığı ve Predator'un bu grubu ne kadar süreyle izlediğine ilişkin de bir bilginin bulunmadığı belirtiliyor.

WSJ'ın haberine göre Amerikan askerleri bu aktivitenin üstüne bir bayrak çekip (şüpheli durum uyarısı) Ankara'daki Türk yetkilileri bilgilendirdiklerini söylüyor. Türk yetkililerin Amerikalıları başka bir yöne yönlendirdikleri ve Predator'u başka bir "sektör"e ("bölge"ye) gönderip konvoyun üzerindeki hava sahasını açtıkları belirtiliyor. Amerikan Predator'unun uçakların bombaladığı anda orada bulunmadığı da belirtiliyor haberde.

Şimdi Türk askerinin kullandığı Heron'lardan alınan görüntülerin zamanlamasıyla karşılaştıralım:

15:59- Heron, Siirt kırsalından itibaren görüntü almaya başladı.

17:20'de Irak'tan Türkiye'ye doğru gelen dört araç görünüyor, vadide toplanıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere köylüleri sınırı geçmese de bombalanacaktı

Emre Uslu- 23.05.2012

Uludere olayında medyanın karmaşıktırdığı gibi bir durum yok. Çok basit sorulara cevap bulabilirsek 34 masum vatandaşımız feci bir şekilde nasıl katledildi anlarız.

Yanıtını aramamız gereken ilk soru şu: **O Heron o noktaya doğrudan mı gönderildi yoksa havada tarama yaparken tesadüfen mi gördü?** Eğer medyada yazıldığı gibi **Heron o köylüleri köyden çıkışıından itibaren gözetlemeye başladıysa, o Heron daha önce bir bilgiye dayanarak doğrudan o noktaya gönderildi** ve kayıtlara başladı. Bu durumda sorulacak kritik soru şu: **O Heron'u o noktaya gönderen o bilgiyi kim verdi?**

İşte Türk medyası muhtemelen o bilgiyi veren kurumun yönlendirmesiyle bu basit sorunun üstünü örtme telaşında. Bu telaş sayesinde hem yeni bilgiler öğreniyoruz hem de bazı yanlış bilgilerle olay karartılmaya çalışılıyor.

1) Önemli bir bilgiyi Şamil Tayyar yazdı. Uludere saat 18:00 itibariyle hava sahasına kapatılmış. Yani Heron görüntü geçmeye başladıktan 40 dakika sonra... Bu şu demektir: **o hava operasyonu Heronların aktardığı bilgiye göre yapılmadı. Çünkü köyden gelen ilk grup ile Irak'tan gelen kaçakçıların buluşma ânı saat 18:25. Yani köylüler Irak'tan gelenlerle buluşmadan hava sahası kapatılmış hava operasyonu için düğmeye basılmış zaten.** Ayrıca bu kadar kısa sürede bu kadar hızlı karar verilip hava sahasının kapatılması

için **ek bilgiye ihtiyaç var. İşte o ek bilgi, o Heron'u oraya gönderen ilk istihbarat bilgisiydi. Yani o operasyon Heron görüntüsü üzerine değil ilk istihbarat bilgisi üzerine yapıldı.**

2) Heron o noktaya sadece grubu tesbit edip yerini tam olarak belirlemek için gönderildi. **Amerikalıların Predatorları da, grup güneye doğru giderse düşüncesiyle yerlerini gözden kaçırmayalım diye çağırıldı.** Bu da operasyona İHA kayıtlarına göre değil, İHA'lar oraya gitmeden gelen ilk istihbarat verilerine göre karar verilmiş olduğuna gösterir.

3) *Yeni Şafak* manşet haberinde ise **Heron 14:40'ta sınır bölgesindeki kaçakçıların evlerinden çıkış görüntülerini merkeze iletmeye başladı,** bilgisini veriyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Operasyon hataları

Emre Uslu- 26.05.2012

Uludere'de yaşanan skandal neresinden bakarsanız bakın bir istihbarat faciası. Bu tesbiti sanırım tüm ilgililer yapıyor ama **bu istihbarat faciası nasıl gelişti, neden bu yanlış yapıldı, nasıl düzeltilir** gibi soruları kimse sormuyor. Varsa yoksa "vur emrini kim verdi" tartışması. Elbette vur emrini veren önemli ama asıl sorun bu değil.

Sanırım muhalefet "vur emrini" verenin AKP'li bakanlar veya Başbakan olduğunu düşünüyor veya kamuoyunda böyle algı yaratılmak isteniyor. Bu doğru değil. Konuyu bu bağlamda tartışmak Uludere'den beri tutumunu sıkça eleştirdiğim Başbakan'a da haksızlık. Uludere faciasında tartışmayı **istihbarat zaafından** çıkartıp siyasi zemine çekersek bu bir yarar getirmez.

Uludere olayı Türk İstihbarat birimlerinin 11 Eylül'üdür. Nasıl ki Amerikan İstihbarat birimleri insan istihbaratını önemsizleştirip elektronik istihbarata ağırlık vererek 11 Eylül saldırılarını ıskaladıysa, bizim **İstihbarat birimlerimiz de elektronik istihbarata çok fazla önem verdiği için yanılmıştır.** Bu yanlış Uludere faciası ile sonuçlanmıştır.

Peki, **İstihbarat nasıl yanılır?**

İnsan istihbaratı dediğimiz istihbarat yaklaşımında **kullandığınız eleman çift taraflı ajan ise yanılırsınız.** Sanırım **Milli Kaynak'ın Uludere'deki yanılığı nedeni bu.** Askerlerin yanılığı ise elektronik istihbaratı objektif gözle anlamaya çalışmak yerine Milli Kaynak'tan gelen istihbarata göre anlamlandırmaya çalışmaları sonucu ortaya çıkmıştır.

Elektronik istihbarat dediğimiz istihbarat yönteminde temel mantık şöyle çalışır: İstihbarat birimi telefon dinlemeleri, sosyal network analizi, uydu görüntüleri, telsiz kestirmeleri gibi elektronik araç ve gereçlerle elde ettiği verileri bir mantık silsilesi içinde analiz eder.

İşte yanılığın başlangıcı da bu noktadır. **Eğer kurduğunuz tez yanlışsa sonuca giden bütün yollar sizi yanlışla götürür.** Oysa siz kurduğunuz tezin doğruluğuna inandığınız için takip ettiğiniz kişinin tüm ilişkilerini ona göre yorumlarsınız ve tezinize uyan yeri dosyaya eklersiniz. Çok büyük olasılıkla da yanılırsınız.

Burada bir de mesleki deformasyon devreye girer.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan Uludere’de mayına bastı

Emre Uslu- 30.05.2012

İstanbul’daki il kongresinde esip gürleyince, **Uludere hakkında Başbakan Erdoğan’dan çok önemli açıklamalar bekliyordum. Doğrusu “Uluslararası komplo” diye neyi anlatacağını daha çok merak ediyordum. Ancak dağ fare doğurdu.** Erdoğan’ın açıklamaları İdris Naim Şahin’in açıklamalarının biraz daha özenli kelimelerle seçilmiş versiyonuydu.

Doğrusu İdris Naim Şahin’e yüklenen AKP’li müzakereci medyanın Erdoğan’ın İdris Naim Şahin benzeri bu açıklamalarına yönelik bir kelimelik eleştiri yazıp yazamayacaklarını merak ediyorum.

Erdoğan konuşmasında dünya tarihinde de Türkiye tarihinde de güvenlik alanında hataların olduğunu anlattı. Hataları eleştirmenin güvenlik güçleri üzerinde stres yarattığını belirtip onların daha fazla hata yapmalarına neden olduğunu da söyledi. Doğrusu **konuşmasının en ilginç yanı** örtülü de olsa **PKK’lıları çoban sanıp müdahale etmeyen komutana sahip çıkmasıydı. Hatay’da köylüleri çoban sanıp öldüren askerlere de sahip çıktı Erdoğan.**

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun Pınarbaşı’nda bomba patlatan PKK’lıların nasıl olup da Maraş’tan Pınarbaşı’na kadar geldiği sorusunu da çok sert dille eleştirdi. **Konuşmanın en önemli noktalarından biri de, Uludere’de kaçakçılar neden PKK’nın döşediği mayınlara basmıyor da askerler basıyor. PKK’nın döşediği mayın haritaları kimin elinde diyerek, PKK ile işbirliği içinde kaçakçılık yapan köylüleri sorumlu tuttu Uludere olayından.**

Başbakan’ın CHP Genel Başkanı’na yönelik eleştirisini haksız buluyorum. **Kılıçdaroğlu’nun sorduğu “o PKK’lılar Maraş’tan Kayseri’ye o kadar yolu peşinde jandarma olduğu halde nasıl geldi” sorusu son derece haklı ve makul bir sorudur.** O aracı içindekileri öldürmeden, imha etmeden durdurmadan bin bir çeşit yöntemi var. Bunu güvenlik birimleri biliyor. En basit yöntemi de öndeki ekibe haber verip aracın lastiklerini patlatarak durdurmak. Yani **Erdoğan’ın söylediği gibi o aracı durdurmak için helikopter kaldırıp aracı imha etmenize gerek yoktu.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere PKK ile ‘açık müzakereleri’ başlatma operasyonuydu

Emre Uslu- 02.06.2012

“Uludere” kelimesi Başbakan Erdoğan’da “tik” etkisi yaratıyor. Erdoğan bu kelimeyi ağzına alanın üstüne tüm hışımıyla saldırıyor. Erdoğan’ın davranışlarında hem bir panik hâli var hem suçluluk duygusu, hem de bir hırçınlık sözkonusu. Peki, **Erdoğan’ı bu kadar panikleten ve hırçınlaştıran gerçek nedir?**

Sanırım Erdoğan’ı bu kadar hırçın ve kırılğan yapan gerçek, **onun da bildiği bir planın Uludere bombalamasıyla bir fiyaskoya dönüşmesi**. Plan şu: **Öcalan’a rağmen Silvan saldırısıyla MİT-PKK müzakerelerini baltalayan Fehman Hüseyin öldürülecekti**. Böylece hem müzakerelerin önündeki en büyük engellerden biri ortadan kaldırılacaktı, hem de **Erdoğan’ın PKK ile “açık müzakereleri” başlatması için kamuoyu önünde eli güçlendirilecekti**.

Zira **PKK çevresi** Silvan saldırısıyla yıkılan müzakere sürecinden sonra **iki ön şart koşmuştu**: 1) PKK ile müzakere yapılacaksa **açık müzakere süreci dışında kapalı müzakere kabul etmiyoruz**. 2) **KCK sanıkları serbest bırakılmalıdır**.

Bu iki olasılığı mümkün kılıp, Türk kamuoyunu da ikna etmek için yapıldı bu plan. Hem Türk kamuoyunu yatıştırıp hem de **PKK ile açıktan müzakereleri başlatmak için en kestirme yok Fehman Hüseyin’in ortadan kaldırılmasıydı**.

Palının ayrıntıları değil ama ana hatları MGK’da da konuşulup onay alınmış olmalı. Ancak **ya çok felaket bir yanlışlık sonucu** (bu çok düşük bir ihtimal) **ya da bir ihanet sonucu plan baltalandı**. 1996 yılında Ankara’da Öcalan’a karşı yapılan Mercedes Operasyonu’nun benzeri bir durum yaşandı. O zaman da güvenlik birimleri Öcalan’ı öldürmek için bir plan yapmışlardı. Ankara’dan Ergenekon çevrelerinin sızdırdığı bilgi ile operasyon başarısız olmuş ve Öcalan ölümden kurtulmuştu.

Bu ihtimali destekleyici çok sayıda veri var elimizde. Öncelikle **Silvan saldırısından sonra PKK saldırılarının arkasındaki ismin Fehman Hüseyin olduğuna** ilişkin birçok haber yapıldı. Doğrusu bu haberlerin çoğunluğu da doğrudu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CMK, Cemaat, AKP, Ergenekon ve KCK

Emre Uslu- 06.06.2012

Bundan aylar önce, 28 Aralık 2011’de bugün tartıştığımız CMK’da yapılması planlanan düzenlemeleri **“Beşir Atalay’ın Ergenekon Açılımı: Ergenekon ve KCK serbest kalacak”** başlığıyla duyurmuş bir yazar olarak sanırım iki çift söz söyleme sırası geldi.

AKP’li dostlar, ki aralarında çok değer verdiğim **Şamil Tayyar** ve **Abdulkadir Selvi** gibi kişiler de var Başbakan Erdoğan CMK 250 düzenlenebilir Özel Yetkili Mahkemeler kaldırılabilir sinyali verdikten sonra bir telaş olanları açıklamaya çalışıyorlar. Bunu yaparken de olguları eğip bükmekten geri durmuyorlar. Neymiş,

7 şubat bir dönüm noktası olmuşmuş. MİT Müsteşarı Hakan Fidan başta olmak üzere MİT yöneticilerinin ifadeye çağrılmasıyla başlayan süreç, Özel Yetkili Mahkemelerin sorgulanmasını beraberinde getirmişmiş.

Arkadaşlar yapmayın bunu. Ne Sayın Tayyar’a ne de Selvi’ye bu çarpıtmalar yakışıyor. Siz bütün tartışmayı bu çarpıtma üzerine kurduğunuz zaman inandırıcılığınızı yitiriyorsunuz. Bundan sonra söylediğiniz bütün sözler

anlamsızlaşıyor. Madem CMK 250'nin tartışılması meselesi 7 Şubat 2012'de çıkan MİT kriziyle ilgili, o halde 27 Aralık 2011 tarihli **Sabah** gazetesinde hükümet kaynaklarına dayanılarak verilen ve CMK 250'nin değişeceği apaçık yazılan o manşet haberi nasıl açıklayacaksınız?

Siz de biliyorsunuz âlem de biliyor ki AKP içinde bir kanat özellikle KCK sanıklarını bıraktırıp PKK ile müzakereleri başlatmak için PKK'nın istediği "müzakereleri başlatmak istiyorsanız KCK sanıklarının serbest bırakın" talebine olumlu bakıyor. Bunlar PKK'ya diyet ödeyip müzakereleri başlatmak istiyorlar. Bunun için de CMK 250 ile ilgili düzenlemeyi MİT krizi çıkmadan çok önce planladılar. Hatta MİT krizi de bu nedenle bu kesim tarafından planlandı ve savcı tuzağa düşürüldü. İlgilisi **"Kusursuz operasyon"** başlıklı yazılarıma bakabilir.

Dürüst olacaksak her konuda dürüst olmak durumundayız. Mevcut durumda CMK 250 düzenlemeleri KCK sanıklarının serbest bırakmak için PKK'ya diyet olarak çıkarılıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Güneydoğuda görev yapan askerler ve polisler savaş suçlusu olarak yargılanacak'

Emre Uslu- 10.06.2012

Başlıktaki ifade bir öngörü değil, analiz değil, bana ait bir değerlendirme de değil. **Bu ifade MİT krizini tetikleyen belgelerin içindeki, MİT-PKK mutabakatlarında yer alan, devlet kayıtlarına girmiş bir ifade.**

Başbakan'ın kefil olduğu kurumun PKK'ya verdiği taviz metinlerinde yer alan bir ifade bu.

Erdoğan, MİT krizine ilişkin yaptığı değerlendirmede "MİT müsteşarına talimatı veren benim, alacaksınız beni alın" diye savcılara medyan okudu.

Erdoğan ayrıca **"MİT-PKK görüşmelerinde yazılı bir belge verme, taviz verme sözkonusu değil" diyor.** Bunu açıklarken **"MİT-PKK arasındaki mutabakat metinlerinde altına imza atılmış bir belge yoktur" diyor.**

Ya Erdoğan yanıltılıyor ya da kendisi yanıltıyor. Zira üçüncü bir devletin arabuluculuk yaptığı bu tip durumlarda zaten belgelerin altına taraflar imza koymaz. İmzayı hakem devlet koyar ve belgeyi kendi arşivine kaldırır.

MİT-PKK mutabakatında da öyle olmuş. O mutabakat metninin 9. maddesinde bu husus açıkça belirtiliyor: "Taraflar, müzakereleri derinleştirmek ve gündemdeki konuları tartışmak üzere hazırlıklarını yaparak 2011-Haziran ayının ikinci yarısında biraraya gelmeyi kararlaştırmışlardır. Üç paragraflık giriş ve dokuz maddeden oluşan iş bu mutabakat metni, taraflar arasında arabuluculuk yapan HD (Hakem Devlet) temsilcileri tarafından, taraflar adına imza altına alınmış ve aslı HD merkezinde arşive alınmıştır."

Mutabakat metninde açıkça yazılı olduğu halde **Erdoğan hâlâ "Benim müsteşarım kimseye taviz vermedi" diyor ama belge ortada. O mutabakat metninin altında MİT yetkililerinin ve Erdoğan'ın özel**

temsilcisi Hakan Fidan'ın onayıyla arabulucu devletin imzası var. O devletin arşivinde saklanıyor bu belge.

Bu imza Türk hükümetini sorumluluktan kurtarmıyor. Erdoğan mert adamsa doğruyu söylesin.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki dilli siyaset, ikiyüzlü siyaset

Emre Uslu- 13.06.2012

Medyada bazı isimler bildiğini yazmadığı için, çoğu isim de bilmediğini yazdığı için ortalık toz duman görünüyor. Analizin bini bir para ama ortalıkta neler oluyor sorusuna verilebilecek net cevap yok. Bildiğini sakınmandan yazanlar da "algı kompartımanlarına" hapsedildiğinden gerçekler algı kompartımanlarında ölüme terk ediliyor. Böylece ortaya bildiğini yazmayan ama bilmediğini yazan, okuduğunu anlamayan ama anladığını okuyan bir medya curcunası çıkıyor.

Oysa gerçek çok basit bir yerde duruyor: **Erdoğan'ın geçen on yıl içinde pislikleri temizlemek için bir elektrikli süpürge gibi kullandığı aparatlar, kurumlar Erdoğan'ın paçasına yapışan pislği de vakumlamaya çalıştığı için Başbakan şimdi o aparatı kırmaya çalışıyor.** Kamuoyu algısını yönetmek için de medya operasyonları yapıyor. MİT krizi ve sonrasındaki medya operasyonları da bununla ilgili, Uludere sonrasındaki medya operasyonları da...

Sorun, yüzünüze gülen insanların gerçekte sırtıp sırtmadığını anlayamama sorunudur. Sorun, mert diye bildiğiniz siyasetçilerin içten pazarlıklı işler yapıp yapmadığından emin olamama sorunudur. Sorun, samimiyet sorunudur.

Bu iktidara destek vermiş bizler açısından sorun, geçen on yıllık süre içinde değişen, gelişen, büyüyen ve şişen insanlara yönelik algılarımızı yenilememe sorunudur. Sorun, belki de değişen insanlara yönelik pozitif algılarımızı deştirmek istememe sorunudur. Sorun, geriye çekilip başımızı iki el arasına alıp bu adamlar dün neydi bu gün ne, sorusunu sormak istememe sorunudur. Sorun, "bizim oğlan yanlış yapmaz" sorunudur. Sorun, bu gerçeikle yüzleşmek istemememizden kaynaklanıyor. Sorun, kafamızda kurduğumuz "alternatifsizlik" korkusunun dışına çıkamamaktır.

Oysa durum net: Bizim oğlan yanlış yapıyor, yanlış yürüyor, yanlış düşünüyor, yanlış konuşuyor.

Dün yan bakılıyordu bugün şaşı bakıyor. Dün mala mülke tenezzül etmiyor, burun kıvırıyordu bugün kendi mahallesinden korkuyor onlara burun kıvırıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaat ve vizyon

Emre Uslu- 16.06.2012

Sanırım bu yazıdan sonra çoğu Cemaatçi bana çok kızacak. Bir kısım Cemaat düşmanları da beni yine, yeniden, bir daha "cemaatçi" yapacak. Uzun süredir herkes her yönünden eleştiriyor diye eleştirmekten ısrarla uzak durduğum Gülen Cemaati son süreçte yaptıklarıyla eleştiriyi hak ediyor diye düşünmeye başladım.

Elbette benim eleştirimin temeli müzakerecilerle- ulusalcıların ortak iman hattı, "her taşın altında Cemaat var," safsatası üzerinden olmayacak.

Öncelikle bir tesbit: Cemaat Türkiye'den çıkmış en büyük dünya markasıdır. Hatta şunu da söyleyebilirim **Türkiye'nin dünya çapında en büyük ve tek ihraç ürünü Cemaat'tir.** Türkçe Olimpiyatları nedeniyle bu gerçek bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Ancak bu yalın gerçeğe rağmen Cemaat özellikle son dönemde Türkiye'nin saçma sapan gündemiyle uğraşmaktan, kaprisli yazarlarına kendini anlatmaya çalışmaktan kendini alamıyor. Türkiye'de üretilen, köpürtülen ve kaynatılan gündeme açıklama yapma ihtiyacı hissediyor. Oysa Cemaat gibi global bir hareket için Türkiye'de olanların bir çakıl taşı kadar bile kıymeti olmamalı.

Cemaat medyasına bakıyorum, Başbakan Erdoğan'ın Fethullah Gülen'i Türkiye'ye çağırması büyük puntolarla duyuruldu ve bir hoş-amedî olarak selamlandı. Oysa Başbakan Erdoğan'ın Gülen'i Türkiye'ye çağırması Gülen'e Türkiye'ye gel, bu "küçük" ülkenin saçma gündeminin içine "mahkûm" ol çağırısından başka bir şey değil. **Zaten Erdoğan da "Gurbet hasrettir. Hasretin bedeli çok ağırdır. Faturası çok ağırdır" diyerek Gülen'e "faturası ağır oluyor" diye, gel diyor. Uhrevi bir dünyaya talip bir kişiye dünyevi "faturadan" (her neyse o fatura) dolayı yapılan çağrı ve bunu Cemaat medyasının büyük başlıklarla görmesi bu saçmalığı anlatmak için en güzel örnektir. Oysa bu çağrı Devlet Bahçeli'nin seçimlerden önce Gülen'e yaptığı çağrıdan hiç farklı değil. O da Türkiye'ye gel cemaatine sahip çık demişti. Cemaat kıyameti koparmıştı. Erdoğan'da gel cemaate sahip çık, faturası ağır oluyor diyor; hem de on binlerce Cemaat'e gönül veren insanın gözünün içine baka baka.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK 'barış' mı istiyor, 'taktik ateşkes' peşinde mi

Emre Uslu- 20.06.2012

Avni Özgürel'in Kandil söyleşileri PKK ile müzakere tartışmalarını yeniden başlattı. PKK gerçekten barış mı istiyor yoksa taktik bir ateşkes peşinde mi belli değil. Müzakereci kesimlere bakarsanız PKK barış istiyor. Benim kanaatime göre **PKK barış değil taktik bir ateşkes peşinde.** Zaten Mart 2012'de **"PKK pazarlığa mecbur"** diye yazmıştım. PKK'nın kalıcı barış istediğine ilişkin tatmin edici bir veri yok elimizde. Avni Özgürel'in "Test ettim onayladım Murat Karayılan samimi olarak barış istiyor" açıklamalarıyla bir devlet, toplum PKK'nın samimiyetine güvenemez

2012 için PKK "analistleri" "PKK'nın açıklamalarını esas alıp baharla birlikte büyük çatışmalar çıkacak 2012 çok kanlı geçecek" yazarken ben, "PKK'nın eylem yetenekleri gittikçe zayıflıyor, 2012 yılında PKK 2011'den daha fazla eylem yapamayacak, daha az eylem yapabilecek" argümanını işlemiştim. 7 Mart 2012 tarihinde "PKK pazarlığa mecbur" başlıklı yazımda da şu üç gerekçeyle PKK'nın 2012 de ateşkes isteyebileceğini anlatmıştım:

"1) PKK'nın Suriye'deki kolu PYD Esad rejimi sonrası için Kürt bölgesinde özerklik çalışmalarını tamamladı.

Zaten Esad PKK'nın bölgeye yerleşmesine izin verdi. Suriye'de PYD altı okul açtı. PKK 1500-2000 militanını Suriye'ye kaydirdi ve Esad sonrası çıkması planlanan çatışmalara hazırlık yapıyor. PKK için Esad'ın devrilmemesi çok iyi bir senaryo ama PKK da Esad'ın kalamayacağını biliyor. Yani PKK Suriye'deki kazanımlarını korumak için çaba harcıyor. Bunun için de Türkiye'ye ayırdığı güçlerini Suriye'ye yönlendirmiş durumda ve bu nedenle de ATEŞKESE ihtiyacı var."

"2) Yeni teknolojik imkânlar PKK'yı korkutmuş, yıldırılmış durumda. Bu nedenle de PKK bu teknolojiye karşı savaşmanın aptallık olduğunu biliyor ve ATEŞKESE ihtiyacı var."

"3) KCK operasyonları, PKK'nın dağda verdiği kayıplar sonrasında PKK istediği oranda şiddeti tımandıramaz. Oysa PKK, baharı kana bulayacağız devleti imha edeceğiz türünden yüksek perdeden tehditler savurdu ve tabanında umut yarattı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umarım Başbakan bu yazıyı okur

Emre Uslu- 23.06.2012

Yıl: 2009

• Tarih: 10 Mart 2009

Abdullah Gül, "Kürt sorununda iyi şeyler olacak. Yeni bir çağ açılabilir" diyerek açılım sürecini başlatıyor.

• Tarih: 13 Nisan 2009

Murat Karayılan, Kürt sorununun barışçıl yollarla çözülmesine zemin hazırlamak için 1 Haziran 2009'a kadar **tek taraflı ateşkes ilan ediyor.**

• Tarih: 29 Nisan 2009:

Tek taraflı ateşksten iki hafta sonra, PKK **Diyarbakır-Bingöl karayolunda** mayın patlatıyor **dokuz asker şehit.**

• Tarih: 5 Mayıs 2009

Hasan Cemal Kandil'de Murat Karayılan ile söyleşi yapıyor.

Murat Karayılan "Öncelik silahların susmasıdır, kimse kimseye saldırmamasın. Bu işi kendi aramızda konuşmaya başlayalım önce... **Silahla değil, diyalogla işe başlayalım**" diye konuşuyor. **"Barış fırsatı bu defa kaçmasın"** diye ekliyor. "Artık kan dökülsün istemiyoruz. Çünkü yıllar geçer yine aynı noktaya geliriz."

Hasan Cemal Karayılan'a soruyor: "Tek taraflı ateşkes, eylemsizlik dedikten iki hafta sonra **Diyarbakır ve Hakkâri'de 10 askerin şehit olmasına yol açan son PKK saldırıları neydi?**"

Kararılan: “Bundan biz de üzgünüz.” “Merkezden planlı bir şey değildi bu. Yerel düzeyde, sahada kendi inisiyatifleriyle alınmış bir karardı.”

• Tarih: 23 Mayıs 2009

Şunları yazmışım: “Kürt sorununun çözümünde planlar kadar şahısların da tartışılması gerekiyor. (...) Kısaca PKK söz konusu olduğunda planlar ve projeler kadar şahıslar da önemli. Öyle görünüyor ki hem şahıslar bazında, hem de planlar ve projeler bazında yeni hareketlenmeler var ama bu sorun o kadar da kolay halledilecek bir sorun değil. **Umutlu olalım ama heyecana kapılmaya gerek yok...**”

• Tarih: 28 Mayıs 2009

Kararılan’ın Hasan Cemal’e “silahları susturalım” mesajından üç hafta sonra. PKK’nın **Hakkâri Hantepe’de** döşediği mayının patlaması sonucu **yedi asker şehit oldu**.

• Tarih: 30 Mayıs 2009

Şunları yazmışım. “Şehit haberleri Kürt sorununun çözüm umutlarına hançer soktu. Gerekçesi ne olursa olsun PKK bu saldırıyı açıklayamaz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kosova modeli müdahale

Emre Uslu 27.06.2012

Başbakan Erdoğan jet krizine ilişkin beklenen açılmasını yaptı. Gereksiz ve boş tartışma kısımlarını çıkarırsak Erdoğan özetle Türkiye’nin eylem planının işaretlerini verdi. Erdoğan öncelikle **Suriye’yi “bölgesel güvenliğe risk oluşturan bir devlet”** olarak tanımladı. Bu çok önemli bir ayrıntı. Artık **Suriye’ye yapılacak bir uluslararası müdahale için uluslararası hukukun bu noktadan hareketle işletileceğini** düşünebiliriz. Özellikle NATO toplantısının arkasında Türkiye’ye destek verilmesi de bir aşamada **Türkiye’nin talebiyle NATO’nun Suriye’ye “bölgesel güvenliğe risk oluşturduğu için” müdahale edeceğini** söylemek yanlış olmaz.

Bu noktada hemen hatırlatmakta yarar olan bir husus NATO’nun **Kosova müdahalesiydi**. NATO Kosova’daki durumu **“bölgesel istikrara risk oluşturmuyor”** şeklinde tanımlayıp çevredeki ülkelerin talebiyle Kosova’ya müdahalede bulunmuştu.

Tıpkı Türkiye-Suriye krizinde olduğu gibi **Kosova krizinde de yine NATO sözleşmesinin 4. maddesi işletilmişti**. Kosova krizinde işletilen 4. Madde’de bir NATO üyesinin güvenliği tehdit altında sayılarak müdahale edilmişti. **Kosova müdahalesinde 5. Madde’nin işletilmemesinin nedeni, bir NATO ülkesine yönelik doğrudan bir saldırının olmamasıydı**.

Erdoğan’ın açıklamaları, NATO’daki toplantının 4. Madde üzerinden konuşulması birlikte düşünüldüğünde **Suriye’ye müdahalenin uluslararası hukuki temelini Kosova örneğindeki gibi olacağını** söylemek mümkün. **5. Madde işletilemez çünkü sadece bir uçağın düşürülmesini bir NATO üyesi ülkeye saldırı**

olarak yorumlamak daha zordur. Oysa Erdoğan'ın tanımladığı “Suriye bölgesel güvenlik riski” oluşturuyor argümanı üzerinden Suriye'ye müdahale etmek daha kolay. Kosova örneği bunu daha da kolaylaştırıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

DPI, 'habervaktim', Ali Bayramoğlu ve faşizm

Emre Uslu 30.06.2012

Kürt sorununa müzakereci çözüm arayışları çerçevesinde ortaya çıkan bir tartışmamız var, **Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI)** tartışması. Bu tartışmaya ucundan kıyısından bulaşmış biri olarak, bu tartışmanın geldiği noktadan maalesef çok rahatsızım. Tartışma iki yönlü işliyor. Bir yönünde **habervaktim** adlı internet sitesinin kara propaganda yöntemleriyle DPI toplantılarına katılan yazarları hedef göstermesi söz konusu. Kime ve neye hizmet ettiği anlaşılmayan, zaman zaman beni de hedef göstermiş bu site, **Ali Bayramoğlu** gibi yazarların en azından gazetelerinden atılmasını ima eden yazılar yayınlıyor. Bununla da kalmayıp kara bir kampanya ile Ali Bayramoğlu ve DPI toplantılarına katılan diğer aydınları doğrudan saldırılara açık hedef hâline getiriyor. Bu alçak kampanyayı yürütürken de benim ortaya çıkardığım birtakım bilgileri tamamen bağlamından kopartıp, amacından saptırıp kullanarak bir faşizan zihniyetin intikam oklarına dönüştürmüş durumdalar.

Sırf bu karanlık yüzler devreye girip benim yürüttüğüm fikir tartışmasını bağlamından koparıp bir kara propaganda kampanyasına dönüştürdüklerinden dolayı, onlarla aynı düzlemde görünmemek ve onların değirmenine su taşıma ihtimalini tamamen ortadan kaldırmak için daha sonraki süreçte DPI konusunda hiçbir yazı yazmadım.

Oysa DPI toplantılarına katılanların ortaya koydukları tezlerde bana göre eleştirilmesi gereken, Kürt sorunu açısından hiçbir gerçekliği olmayan, hatta kimi zaman fantastik bilgilerle çocuksu duygularla barış arayışları vardı. Bir fikir tartışması DPI'a katılan aydınların fantastik çabalarını sırf kara propagandacılar malzeme vermeyeyim diye görmezden geldim eleştirmedim.

Ancak bu çabalarım yeterli olmadı. Bu kampanyaya bir başka operasyon ekibi tarafından bilerek ve isteyerek ilişkilendirilmek istendim. DPI tartışmasının bir ucunda karanlık ve faşist kafalarıyla DPI toplantılarına katılan aydınları hedefe koyan o kafa varken, tartışmanın öbür ucunda “kriz tüccarları” mevcut. Sureti haktan görünüp iktidara yanaşıp, iktidarın itibarsızlaştırma ve yok etme kampanyasının koçbaşı fonksiyonunu üstelemiş bu kişiler beni DPI aydınlarına karşı yürütülen faşizme ortak etmeye çalıştılar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ramazan ateşkesi kapıda mı?

Emre Uslu- 04.07.2012

Son dönemde PKK sorunu konusunda gözümüzün önünde ama bizden kaçırılan bir süreç işliyor. Toplumsal tepkileri ölçmek için sondajlar yapılıyor. Bu, yeni bir girişimin ayak sesleri.

Şöyle anlatayım: Kamuoyunun tepkilerini anlamak için sondaj faaliyetleri başladı. Bu faaliyetler kapsamında "PKK barış ilan edecek" türünden haberler mayıs sonundan itibaren verilmeye başladı. Kamuoyunu hazırlayacak sondaj faaliyetleri hazirandan itibaren hızlandı. Şu faaliyetler özellikle dikkat çekiyor:

a) Avni Özgürel, haziran başında Kandil'e gitti ve Murat Karayılan'la bir söyleşi yaptı. Bu söyleşiyle barış umutları artırıldı.

b) Barzani ve Talabani'nin devrede olduğu ve PKK'nın silah bırakmaya hazır olduğu bilgisi pompalandı.

c) 14 Haziran'da Leyla Zana sürpriz bir çıkış yaparak Hürriyet'e konuştu ve "Kürt sorununu Başbakan çözer" dedi. Öcalan için ev hapsi istendi.

d) Başbakan sanki süreçten haberi yokmuş gibi davranıp Leyla Zana'ya randevu verdi.

e) Bülent Arınç Öcalan'ın ev hapsinin düşünülebileceğini söyledi.

f) AKP'nin güvercini Beşir Atalay (Tiyatroda dağıtılan rol gereği) bu sefer Öcalan'ın ev hapsine karşı çıktı. (Tiyatro süreci anlaşılmasın diye)

g) Leyla Zana Başbakan'la görüştü ve taleplerini sıraladı.

Öcalan'ın ev hapsi meselesi tartışıldıktan sonra ikinci aşmaya geçildi. Bu aşamada bir "jenerik senaryo" oynandı. Buna göre gerçekten de Öcalan ev hapsine çıkarsa kamuoyu ne tepki verir sorusuna cevap aranıyordu. Bu kapsamda şu faaliyetler yapıldı:

I) Devlet Bahçeli'nin kulağına dezenformatif bilgi fısıldanıp Öcalan'ın İmralı'da olmadığı bilgisi kamuoyuna sunuldu. Bu bilginin Bahçeli üzerinden sunulması önemliydi zira Öcalan'ın ev hapsine en büyük tepkiyi verecek kesimin MHP'liler olduğu hesaplanarak MHP'liğin tepkisi ölçülmek isteniyordu.

II) Daha sonra Öcalan'ın ev hapsine sert bir şekilde karşı duracağı tahmin edilen ulusalcı kesimin tepkisi Aydınlık gazetesi üzerinden ölçülmek istendi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maşa

Emre Uslu- 07.07.2012

Türkiye'de son on yılda yürütülen siyaset tarzını en iyi özetleyen kelime sanırım "maşa." AKP'nin iktidara geldiği günden beri kullandığı çok çeşitli "maşa"lar oldu hep. Avrupa Birliği süreci bir "maşa", Özel Yetkili Mahkemeler bir "maşa", referandum süreci bir "maşa", cemaatler bir "maşa", futbol bir "maşa" ve hatta bizzat "muhafazakârlık" ve "demokrasi"nin kendisi bir "maşa" olarak işlev gördü AKP iktidarı için.

Unutmamak gerekir ki AK Parti "survivor" (hayatta kalma) mantığıyla iktidara geldi. Hatırlayın ilk iktidara geldiklerinde bunların ömrü en fazla altı ay olur diye ömür biçilen bir parti AKP. Bu şartlar altında iktidara gelen bir parti de doğal olarak önüne çıkan her fırsatı survivor stratejisinin bir aracı olarak kullandı.

2009 yılına kadar AKP'nin önüne çıkan fırsatları "maşa" olarak kullanması toplumun değişik kesimleri tarafından olumlandı. Çünkü halk da AKP'nin kurulu düzene karşı survivor stratejisi benimsediğini biliyordu. Bu nedenle de AKP iktidardayken "mağdur" parti olarak algılandı hep.

Bu süre içinde AKP "maşa"ların yaptığı iyi şeylere sahip çıktı kötülerini "maşa"lara fatura etti. Örneğin Ergenekon davalarına toplumsal destek varken "siyasi iktidar sürecin arkasında" deyip kredi toplamaya çalıştı, toplumsal destek azalınca "bu işi cemaat yapıyor" deyip cemaatin üstüne yıkmaya çalıştı. KCK davaları için de aynı. Seçimlerden önce KCK davalarına sahip çıkıp milliyetçi oya devşirdi ama entelektüellere ve Kürt çevrelerine "KCK davalarını polis ve cemaat dayatıyor" diye fatura polise ve cemaate kesildi.

AKP on yıldır izlediği "survivor" stratejisini içselleştirdi ve bir siyaset anlayışına dönüştürdü. Oysa 2010 referandumundan sonra AKP'nin maşaya ihtiyacı kalmadı.

Bir anlamda 2010 referandumundan sonra yoğun bakımda olan hasta taburcu edildi. Hastanın kendi ayakları üstünde durup yürümesi bekleniyor. Oysa AKP bir türlü koltuk değneklerini atıp kendi kendine yürümek istemeyen hasta gibi davranıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Peki biz kime oy vereceğiz?"

Emre Uslu- 11.07.2012

Başlığa çıkardığım soru son dönemde en fazla duyduğum soru. Bu soruyu soranlar da umutsuzluğa kapılan, AKP'ye karşılıksız destek vermiş ama kendisini aldatılmış hissedenden önemli bir kesimin sorduğu ve cevabını aradığı soru.

Örneğin bir okur şöyle yazmış: "Kurulduğu günden bu yana AK Parti'ye oy vermiş nadir emekli subaylardan biriyim. ...Bu son durum karşısında ben de 3-4 aydır eşimle birlikte düşünüyoruz. Evet artık AK Parti'ye oy vermeyelim diyoruz. Ancak kime oy vereceğimiz, takip edeceğimiz ve destekleyeceğimiz konusunda ne yazık ki bir kararımız oluşmuyor. Tüm olanlara karşı yine de seçim olsa AK Parti'ye mi oy veririm şu an emin değilim."

Twitter mesajları da dahil benzer yüzlerce mesaj okuduğumu söyleyebilirim. Bu mesajların ortalaması bize şunu söylüyor: Üç dönemdir kurulu düzene "alternatif" olduğu için oy verdiğimiz AK Parti artık "alternatifsiz" olduğu için oy vermek mecburiyetindeyiz. Alternatifi olsa oy vermeyiz."

Sanırım AKP stratejilerinin de güvendiği nokta burası. Onlar da "seçmen bize mecbur" düşüncesi nedeniyle hem bu kadar hoyrat, hem bu kadar kaygısız hareket ediyorlar. Seçmeni memnun etmeye çalışmıyor mecbur ediyorlar. Alternatifsizliklerini sürdürmek için, alternatif olabilecek siyasi figürleri, Numan Kurtulmuş ve Süleyman Soylu gibi, transfer edip tek parti tek adam konumunu sürdürmek istiyorlar. Siyaseten bu anlaşılabilir, çok akıllı bir hamledir. Zira seçmeni memnun etmek, seçmeni mecbur etmekten daha zordur. Bu nedenle AKP üçüncü döneminde seçmeni köklü reformlarla memnun etmek yerine seçmeni kendine mecbur edecek hamleler yapıyor.

Öbür yandan da devleti memnun etmeye çalışıyor. Sırf askerler istedi diye tabanının sert muhalefetine rağmen Özel Yetkili Mahkemeleri kaldırıp, askerlere ve bir takım bürokratlara dokunulmazlıklar bahşetmesi başka bir şekilde açıklanamaz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan neden hata yapıyor?

Emre Uslu- 14.07.2012

Son dönemde Tayyip Erdoğan ve AKP hükümetine karşı yazdığım eleştirileri birileri düşmanlık olarak okuyor, anlıyor ve anlatıyor. Benim böyle bir düşmanlığım yok. Sadece bir mantık zinciri içinde AKP'nin, neden, nerede, nasıl, ne zaman hatalar yaptığını anlatmaya çalışıyorum. Eleştiri babında yazdığım yazıların her biri aslında bu mantık zincirinin birer halkası olarak düşünülmüş yazılar. Bu kapsamda bugün AKP ve Erdoğan'ın son bir yıl içinde neden tutarsız ve siyaseten yanlış adımlar atmaya başladığını anlatmaya çalışacağım. Çoğu AKP seçmeninin de kabul ettiği gibi Erdoğan son bir yıl içinde hata üstüne hata yapıyor. Oysa aynı Erdoğan geçen 9 yıl içinde toplamda son bir yıl içinde yaptığı kadar hata yapmadı. Erdoğan'ın arkası arkasına yaptığı bu hataları değişik nedenlere bağlayanlar var.

Bir argümana göre özellikle 12 Eylül referandumundan sonra Erdoğan'ın önünde bir direnç noktası kalmadığından, Erdoğan'da siyasi duruşunu bir zihin haritasına bağlı olarak değil reaksiyoner duruş olarak benimsediğinden yanlışlar yapıyor. Önünde direnç gösteren bir yapı kalmadığından, o direnci aşmak için gereken demokratik reformları yapma ihtiyacı hissetmiyor bu nedenle de hata yapıyor. Bir başka görüşe göre Erdoğan ilkesini kaybetti. Her şeyi başkan olabilmek için mübah görmeye başladığından bu yana hatalar yapmaya başladı.

Ben, üçüncü görüşün daha doğru olduğu kanaatindeyim. Bana göre Erdoğan'ın 2007 seçimlerinden sonra başlayıp 2011 seçimlerinden sonra iyice değişen bir bürokrasi çevresi var. Bu çevre Anayasa Mahkemesi AKP'yi kapatmayınca AKP ve Erdoğan'ın kalıcı olacağını gördü ve AKP'nin yanına yanaşmaya başladı. Daha sonra da klasik Ankara taktikleriyle Erdoğan'ı ve AKP'yi ikna edip Erdoğan'ın çevresine yerleştirdi. Erdoğan'ı bu çevre çoğu konuda yanlış yönlendiriyor ve yanlış bilgilendiriyor. Erdoğan'ın hata yapmasının esas nedeni de bu çevreyi çok dinlemesi.

Bu çevre AKP ve Erdoğan'ı ikna etmek için değişik taktikler kullanıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Numan Kurtulmuş: AK Parti'ye yüz nakli

Emre Uslu- 18.07.2012

Bu analiz **Numan Kurtulmuş**'un AKP'nin başına geçeceği varsayımına göre yapılmıştır. **AK Parti'nin Numan Kurtulmuş transferi siyasi bir yüz naklidir.** Bu nakil aynı zamanda siyasette yeni bir sürecin işaretlerini veriyor.

Öncelikle, **Kurtulmuş transferine bakarak Erdoğan'ın başkanlık hayallerinden vazgeçmekte olduğunu söyleyebiliriz.** Erdoğan Başkanlık sistemini getirmenin mümkün olmadığını anlamış olmalı ki, kendisi

Cumhurbaşkanı olduğunda, partisini güvenebileceği, aynı gelenekten gelen birine teslim etmek istediği için Kurtulmuş'u partisine çağırdı.

Bu durumda **yeni anayasa için son umutları da çöpe atmanın zamanı geldi**. Zira **Erdoğan'ın yeni bir anayasa yapmak için tek motivasyonu başkanlık sistemini getirip başkan olmaktı**. **Erdoğan başkan olamayacaksa yeni anayasa yapması için bir motivasyonu da kalmamış demektir**. Artık Erdoğan'dan yeni anayasa beklemek hayalin de ötesinde bir rüyadır.

Peki Erdoğan, Numan Kurtulmuş'u neden transfer etti? AKP içinden güvendiği birini partisnin başına geçiremez miydi?

Bu soruların cevabı kısmen **Yalçın Akdoğan'ın** yazılarında gizli. Akdoğan **"AK Parti'nin geleceğini düşünmek Erdoğan için birinci önceliktir. Erdoğan kendisinin ne olacağını değil, kendisinden sonra AK Parti'nin ne olacağını dert eder"** değerlendirmeleriyle Erdoğan'ın görüşünü özetliyor.

Bu cümlelerin tercümesi şu: **Erdoğan, kendi partisinden güvendiği, AKP'yi çizgisinden ayırmayacak bir lider bulamadığından Kurtulmuş'u transfer etti.**

Erdoğan'daki **"güven"** arayışını anlamak için onun son yıllarda yaşadığı anlamsız **"korku"**yu bilmekte yarar var.

Aslında **Erdoğan'ın Numan Kurtulmuş tercihi iki korku üzerine oturur**. Bu korkular **"Cemaat AKP'ye sızıyor, partimi ele geçirecek"** korkusu ve **"Cemaat bana alternatif çıkaracak"** korkusudur. Erdoğan, özellikle son seçimler sürecinde "Cemaat partime sızıyor, ele geçirecek" şeklindeki anlamsız korku içine kapıldı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç balık

Emre Uslu- 21.07.2012

Aşağıda yer verdiğim **Mevlânâ'nın Mesnevi'sinde** yer alan hikâyeyi **Şaban Karaköse'nin** akademik yazısının yer aldığı **semazen.net'te** okudum. Ramazan ayında güncel siyasete şıp diye oturduğu için size de aktarayım istedim:

"Ey inatçı! İçinde üç büyük balık bulunan bir göl hikâyesi vardır. **Kelile'de** okumuşsundur, ama o, kabuktan ibarettir, bu anlatacağımız ise özüdür.

Birkaç balıkçı, o gölün yanından geçerken o balıkları gördüler. Derhal koşup ağ getirmeye gittiler. Balıklar durumu anladılar. İçlerinden akıllı olan yola düştü; o güç, zor aşılır yola koyuldu. Kendi kendine dedi ki: 'Bunlara istişare etmeyeyim. Türlü türlü fikirlerle kudret ve azmimi zayıflatırlar. Vatan sevgisi (bulundukları göle [partiye –EU] olan muhabbetleri) ruhlarına tesir eder; tembellikleri ve cahillikleri bana da sirayet eder.

Meşveret için iyi ve diri bir kişi lâzım ki görüşüyle seni de diriltsin, fakat nerede öyle bir diri? Ey yolcu! Sefer hususunda yolcuyla istişare et. Vatan sevgisinden dem vurma. Durma, yürü! Asıl vatan oradadır, burada değil canım efendim! Vatan istiyorsan ırmağın o tarafına geç. Bu sahih hadisi eğri ve yanlış okuma! 'Vatan sevgisi imandandır' hadisi doğru, ama hocam, önce vatani iyice tanı!

O akıllı balık kendi kendine dedi ki: 'Arkadaşlara danışmadan, görüşlerine uymadan denize bir yol bulayım.'

Kendine gel, şimdi danışma zamanı değil; yola düş. Bu (dünya denen) gölden (hakikat denen) denize doğru git. Denizi ara, şu girdabı bırak. O balık, göğsünü ayak yaptı da yola düştü denize ulaştı.

Peşine köpek düşen ceylan, hayatından bir damar bile kalsa koşar ya; işte o balık da onun gibi koşmaktaydı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Cumhuriyeti kuruldu, 'hayırlı olsun'

Emre Uslu- 25.07.2012

PKK Suriye'de bir devlet kuruyor. Kürt bölgesinde Demokratik Özerklik ilan edip yönetimi Kent Konseylerine devrettiklerini duyurdular.

Temelde, Kürtlerin veya PKK'nın bağımsız bölge kurmasına itirazım yok. Eğer barış getirecekse, PKK militanlarını orada görevlendirip Türkiye'deki savaşı durduracaksa bu iyi de olabilir. Ancak PKK böyle düşünmüyor. PKK bizzat Suriye'deki bölgeyi savaş üssüne çevirip artık savaşı buradan sürdürecektir. Bunu da bizzat PKK 4. Stratejik Hamle diye duyurduğu strateji metinlerinde 2010 yılından ilan etmişti.

Geçen yıl 14 temmuzda Silvan saldırısıyla yıkılan barış sürecinin ana nedeni de buydu. Duran Kalkan ve Cemil Bayık, Suriye'de belirsizlik varken barış görüşmesi yapmamalıyız. Suriye'deki kazanımlara odaklanmalıyız sonra Türkiye ile savaşı buradan daha fazla derinleştirebiliriz şeklinde açıkça yazmışlardı. **Suriye'deki gelişmeler Kalkan ve Bayık'ı haklı çıkardı.**

PKK barış istemiyor, müzakere diye sizi oyalıyor Suriye'deki kazanımlara odaklanıyor yazdıkça savaş lordu ilan edildim. Geldiğimiz noktada Ankara'daki dar görüşlü siyaset, müzakereci kafa, Erdoğan'ın çevresini saran egoist ve kibirli yapının ortak katkılarıyla PKK Cumhuriyeti kurulmuştur.

Süreci şöyle özetleyebiliriz:

1) Ahmet Davutoğlu'nun "vizyoner" dış politika diye tanımladığı politika yaklaşımıyla, yanlış hesap sonucu Esed'in, tıpkı diğer Arap diktatörleri gibi, erkenden devrilebileceği düşünüldükçe Esed'e karşı erken çıkış yapılmıştır. Dünyada hiçbir ülke Esed gitsin demeden Türkiye, Esed gitsin diyerek Esed'i düşmanlaştırmıştır.

Esad'da iktidarda dayandığı uzun süre boyunca düşmanımın düşmanı dostumdur düşüncesiyle PKK'ya alan açmıştır. Esad iktidarda kalma süresi uzadıkça PKK güçlenmiş ve bu gün PKK Cumhuriyeti'ni kurma noktasına gelmiştir.

Türkiye'nin Esad gitmezse şeklinde bir B Planı olmadığından PKK, Esad'ın himayesinde bir devlet kurarken Türkiye şaşkın ördek gibi gelişmeleri seyretmiştir. Bu da PKK'ya büyük avantaj sağlamış ve PKK Türkiye'nin siyasetinden daha öngörülü bir stratejiyle Suriye'ye yerleşmiş ve Esad'le birlikte hareket edip mevzi kazanmış, Esad'ın sonu yaklaşırken de çıkış yapıp Kürt bölgesini kontrol altına almıştır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

PKK devleti nasıl kurdu

Emre Uslu- 28.07.2012

PKK'nın Suriye'de bir devlet kurması son yıllardaki PKK ile yapılan müzakere sürecine ilişkin tüm hafızamızı yeniden gözden geçirmemizi zorunlu kılıyor. Bu süreç 2010 yılında PKK 4. Stratejik Mücadele Hamlesi'ni başlatırken MİT'in PKK'ya güvenip yine de müzakere yapma umudu sayesinde mümkün oldu. Yani **PKK müzakere diye MİT'i ve devleti oyaladı MİT ve devlet de bu zokayı yuttu ve bu sürece geldik**. PKK'nın ne yapacağını anlamak için o sürecin iyi anlaşılması gerekiyor.

İşte PKK yöneticilerinin cümleleriyle sürecin fotoğrafı:

- 1) **31 Mart 2010** tarihinde **Öcalan**, müzakere sürecini bitirdiğini açıklıyor: "Adına tasfiye ve çözüm dediğim üçüncü dönem bitti. Açık, net ve kesin bir şekilde **üçüncü dönemi sonlandırıyorum**."
- 2) **Mayıs 2010**'da **Duran Kalkan**, Öcalan'ın aslında ne demek istediğini PKK tabanına anlatıyor: "Şimdiye kadar siyasi, askerî, ideolojik her alandaki mücadelemizin tek hedefi, 'siyasi diyalogla çözüm bulma' doğrultusundaydı. Şimdi hedefimiz değişiyor. **Biz kendimiz, kendi demokrasimizi inşa ederek, demokratik toplum örgütlülüğünü geliştirerek kendi çözümümüzü kendi özgücümüzle sağlayacağız**."

3) **Kalkan** bir de yapılacaklar listesi veriyor:

PKK kendi çözümlerini empoze edecek ve koşulları olgunlaştığında **bunları tek taraflı olarak fiilen hayata geçirecek**.

Bütün mücadele biçimleri, **"ikili iktidar"** durumuna erişmek amacıyla birarada kullanılacak.

Koşulları olgunlaştığında tek taraflı ve fiili bir özerklik ilanına başvurulacak.

- 4) Abdullah **Öcalan 23 Mayıs 2010**'da tutumunu daha netleştiriyor: **"KCK ortaya çıkarak sorumluluk üstlenip, 'demokratik özerkliği ilan ediyoruz' diyebilir."**

5) **KCK** aynı günlerde sürece ilişkin kurumsal açıklamasını yapıyor: **"Dördüncü Dönem olarak adlandırdığımız bu dönem, stratejik bir dönem olup halkımızın kendi demokratik sistemini kurma ve demokratik özerkliğini ilan etme sürecidir.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

PKK devleti nasıl kuruldu (2)

Emre Uslu- 01.08.2012

Önceki iki yazının devamı olarak bugün, **PKK'nın Suriye stratejisini**, yine PKK liderlerinin ağzından, aktarıp **Suriye'deki PKK devletinin adım adım nasıl kurulduğunu** anlatmaya çalışacağım.

Duran Kalkan'la başlayalım. 9 Eylül 2011 tarihli analizinde PKK'nın Suriye sorunu üzerinden AKP ve Türkiye ile nasıl bir mücadele konsepti geliştirdiklerini anlatır. **Kalkan, "AKP'yle Suriye üzerinde de mücadele içindeyiz"** dedikten sonra **PKK'nın Suriye'de ilk önceliğinin demokratik özerklik kurmak** olduğunu belirtiyor: "...Son dönemlerde Suriye Kürt sorununun çözümünde önemli bir nokta haline geldi. Suriye Kürdistan'da yürütülen mücadelenin yönünün nereye gideceği, hangi gücün etkili olacağının yakın vade için belirleneceği bir merkez haline geldi. ...Suriye üzerine yürütülen mücadele sonucunda yeni arayışların nasıl şekilleneceği belirlenecek. Bunun bir parçası olarak elbette Kürtler karşısında Arap yaklaşımı ne olacak? Suriye'deki Kürtlere nasıl yaklaşacak, soruları cevap bulacak. Bu da Kürdistan'daki mücadelenin seyri üzerinde etkili olacak. Bu bakımdan biz AKP'yle Suriye üzerinde de mücadele içindeyiz. ...**PKK olarak biz (...)Kürt sorununun Suriye'nin demokratikleşmesi temelinde Demokratik Özerklik çizgisinde gelişmesini öngörüyoruz."**

Tıpkı PKK'nın Eylül 2011'de öngördüğü gibi **bugün Suriye'de Demokratik Özerklik ilan edildi. KCK, Afrin ve Kobani gibi şehirlere belediye başkanı atadı. Buralarda KCK mahkemelerini kurdu.**

Ahmet Davutoğlu Afrin ve Kobani'yi "küçük yerleşim bölgeleri önemli değil" şeklinde anlatarak PKK'nın kazanımını önemsiz göstermeye çalışıyor. Oysa durum onların anlattığı gibi değil. Öncelikle **Suriye'de Kürt rüzgârının yoğun estiği bölge Akçakale'nin hizasında yer alan ar-Raqqah'dan Cizre'ye kadar olan bölgedir.** Bu sınırın uzunluğu 350 km. Yani neredeyse Türkiye-Irak sınırının tamamı kadar bir uzunluğa sahip bölge. Buna ek olarak daha batıda yer alan Afrin ve Kobani de PKK/Kürt kontrolündeki adacıklar oluşmuştur.

Daha vahimi şu: Davutoğlu gazetelerin Ankara temsilcilerine Suriye'yi çok iyi bildiklerine ilişkin iddialı açıklamalar yapıyor: "Bütün bilgiler bizde mahfuz. Suriye'de ne oluyorsa, her gün sabah bizim önümüze geliyor. Köylerine kadar. **Kamışlı'dan başlayalım, Nusaybin'in karşısına kadar gelen bölgede Kürt nüfusu var.** Oradan Suruç'un karşısına kadar Araplar, Kobani'de Kürtler, sonra Araplar ve Türkmenler başlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şemdinli'de ne oluyor

Emre Uslu- 04.08.2012

Günlerdir Şemdinli'de operasyonlar devam ediyor. Ölü yaralı sayısı hakkında net bilgiler yok. Şemdinli'de nelerin olduğunu konuyu bilebilecek konumdaki kişilerle konuştum. Teker teker anlatayım:

Hatırlayın, geçen yıl 11 eylül tarihinde Şemdinli şehir merkezinde bir düğün alanından Emniyet Müdürlüğü ve Jandarma Komutanlığı'na eş zamanlı bir saldırı düzenlenmişti. Saldırı sırasında içinde siviller hedef olmuş ancak PKK amacına ulaşmadan ilçeden kaçmak zorunda kalmıştı. PKK'nın amacı Şemdinli'de devletle halkı karşı karşıya getirmektir ancak bunda başarılı olamamıştı.

İşte bu dönemde PKK geçen yıl deneyip başaramadığı saldırının devamı niteliğinde bir saldırı için hazırlık yapıyordu. Geçen yılki saldırıdan çıkardığı ders şuydu: PKK şehir içine sızmış ve saldırı düzenlemiş ancak şehir içinden gelen karşılıkla püskürtülmüştü. PKK bu püskürtülmenin nedenini Şemdinli çevresinde yer alan dağlarda ağır silahların bulunmamasına bağladığı için bu yıl **Şemdinli'yi çevreleyen dağlara yığınaklar yapmış. Dockalar kurarak Şemdinli civarına konuşlanmışlar.** İkinci aşamada hem şehrin içinden hem de

çevreden yapılacak saldırıyla Şemdinli'yi düşürmeye çalışacaklardı. Ancak tamamen TESADÜF eseri PKK'nın planı bozuldu.

PKK şehir merkezinde cephe savaşı için hazırlıklar yaparken iki gün üst üste, gündüz öğlen vakti, Şemdinli civarında yol kontrolleri yaptı. Bunu da PKK'ya yakın sitelerden ve twitter üzerinden duyurdu. Güvenlik birimleri bu yol kontrollerini askeri tuzağa düşürmek ve yoldan müdahale etmek için atılmış tuzaklar olarak düşünüyordu. Sadece bu kadar. Diğer tüm yığınaklardan da, kazılmış cephelerden de habersiz yol kontrollerinin yapıldığı bölgeye operasyon yapma kararı aldılar. Ancak PKK'nın beklediği gibi yoldan değil Dağdan giderek müdahale etmeye karar verdiler.

Güvenlik birimleri yoldan gidip PKK tuzağına düşmemek için Efkar Dağı'nın arkasından dolaşp yukarıdan gidelim diye karar verince, PKK dağın arkasından dolaşp yukarıdan yola inmeye çalışan güvenlik birimlerine bu sefer tepelere kurulmuş Dockalar ile saldırdı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Hakkâri'de ne yapmaya çalışıyor

Emre Uslu- 08.08.2012

İki haftadan bu yana Hakkâri'de olanlar hakkında herkesin merak ettiği soru şu: **PKK ne yapmaya çalışıyor?**

PKK'nın planına göre **Şemdinli şehir merkezinde bir çatışma öngörülmüştü**. Tepelerde kurulu ağır silahlar sadece şehir içindeki PKK unsurlarına destek vermek üzere Şemdinli'de bulunan güvenlik birimlerine yönelik saldırı amacıyla kurulmuştu.

Eğer **PKK bu planını uygulayabilseydi güvenlik birimleri ile halk karşı karşıya gelecek Şemdinli merkezinde yüzlerce sivil ölmüş olacaktı**. PKK bu planı uygulayamadı çünkü **halk bir eylem olacağını sezerek düşün gibi toplu faaliyetleri yapmadı, akşamları erkenden evlerine çekildi**. Böylece PKK halk ile güvenlik güçlerini karşı karşıya getirecek bir ortam bulamadı ve şehir içinden başlatacağı eylemi yapamadı. Güvenlik birimleri de tepelerdeki PKK unsurlarına karşı operasyon başlatarak PKK'nın planını bozdu ve **PKK için "mükemmel plan" birden "intihar saldırısına" dönüşmüş oldu**.

Peki, **PKK bunu neden yapıyor?**

Konunun Suriye ve İran aklıyla ilgisi var. Ancak PKK'yı bu iki ülkenin piyonu/taşeronu olarak görmek de yanlış. PKK'da bu iki ülke ile girdiği taşeronluk ilişkisi üzerinden kendi menfaatinin peşinden gidiyor. Yani PKK'nın Hakkâri'de yaptıkları hem İran'ın hem Suriye'nin çıkarına olduğu gibi daha çok da PKK'nın çıkarına.

Hakkâri eylemliliğinde PKK'nın çıkarını anlamak için PKK'nın 4. Stratejik Mücadele Dönemi'ndeki hedefini bilmekte ve mevcut konjonktörü nasıl okuduğunu anlamakta yarar var.

PKK 4. Stratejik Mücadele Dönemi'ni "varlığını koruma ve özgürlüğü sağlama" için "sonuç alıcı bir dönem" olarak tanımlamıştı. PKK yayın organında yer alan bir analize göre "Özgürlüğü sağlama, Kürtlerin toplumsal haklarının garanti altına alınmasıyla demokratik özgürlükçü bir çözüme karşılık gelir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ankara PKK'ya karşı ne yapmalı

Emre Uslu- 11.08.2012

Son PKK eylemleri bize net bir şey öğretti: PKK ile mevcut şartlar altında, PKK sınır dışına çekilmeden, müzakere yapmak mümkün değil. Bu da müzakerecilerin ana tezi, "PKK müzakere yapılabilir bir örgüt dolayısıyla devlet PKK ile savaşmamalı müzakere yapmalı," fikrini çökertti. Bunu anlamak için PKK'nın bu kadar saldırısını beklemek gerekmiyordu ama sanırım bazıları geç kavıyor. Sanırım bundan sonra akli başında hiçbir müzakereci çıkıp "bu PKK ile mevcut şartlar altında müzakere edin" deme saçmalığını savunamaz.

Gelinen süreç 2009'dan beri savunduğum, **PKK unsurları yurtiçindeyken müzakere yapmak risklidir PKK ile bu şartlar altında müzakere yapılmamalı**, argümanımın ne kadar haklı olduğunu gösterdi. Keşke koca ülke müzakereci romantizminin peşine takılıp bu acıları yaşamasa. Keşke müzakereci akıl, PKK barış istemiyor diyen herkesi medyada, devlet katında, ve toplum nazarında kriminalize etmeye çalışmasaydı. Keşke PKK'nın peşine takılacak ajanlar bizlerin peşine takılmasaydı. Keşke o müzakereciler uyduruk akıllarıyla ülkeyi ve toplumu yanlış yönlendirmeselerdi.

Umarım Ankara Kandil'le barış rüyası gören müzakerecilerin naif yaklaşımları nedeniyle bataklığa saplanan bu aracın çaresiz çırpınışlarını artık kavramış ve gerçeklerle yüzleşmiştir.

Şurası net: **Bu bataklığın ana sorumlusu AKP ve devlet bürokrasisindeki müzakereci akıl ve onların medyadaki yağcılar ve akıl hocalarıdır.**

Şimdi bu bataklıktan bu aracı nasıl çıkaracağımızı düşünme zamanı. Bunun için birinci önceliğimiz durumumuza bir teşhis koymak olmalı. Bunu yaparsak tedavi kolaylaşacaktır. **Sanırım aslında yaşadığımız "şey" derin bir psikolojik kuşatılmışlık duygusu.** Dikkat ederseniz Şemdinli'de güvenlik güçlerinin PKK'ya karşı net başarısına rağmen psikolojik kuşatılmışlık nedeniyle toplum devleti çaresiz görüyor.

Bu duygu sadece PKK'nın Hakkâri'de uygulamaya koyduğu vur-kal stratejisi nedeniyle gelişmiş bir duygu değil. Son dönemde hükümet yetkilileri ne dediyse tersi çıktığı için bu duygunun içine girdi bu toplum. Uçağımız düştü estik gürledik, bir şey yapamadık. PKK Suriye'de bir devlet düzeni kurdu önce hükümet yalanladı en son Davutoğlu kabul etmek zorunda kaldı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Aygün'den sonra memurları mı kaçıracak

Emre Uslu- 15.08.2012

Kamuoyu PKK'nın kaçırdığı CHP Milletvekili **Hüseyin Aygün**'le meşgul. Farklı analizler yapılıyor. Analizlerin çoğunluğunda doğruluk payı da var. Ancak bence ana gerekçe üzerinde duran fazla olmadı. Ben **Aygün**'ün

kaçırılmasının ana nedeni PKK'nın Alevi stratejisiyle ilgili diye düşünüyorum.

Öncelikle bir tesbit yapalım. **PKK Hüseyin Aygün'ü milletvekili olduğu için değil Hüseyin Aygün olduğu için kaçırdı.** Zaten görgü tanıklarının anlatımına göre aracı durduran PKK'lılar Aygün'e "Biz sizi seviyoruz ama parti kararı var sizi gözaltına alacağız" diyor. **Örgütün Aygün'ü kaçırmak için günlerce istihbarat çalışması yaptığını** da biliyoruz. Yani durum şu: **O saate o yoldan Hüseyin Aygün değil de başka bir vekil geçiyor olsaydı PKK sınıf milletvekili durdurduk diye o vekili kaçırmayacaktı.**

O hâlde soru şu: **PKK Hüseyin Aygün'ü neden kaçırdı?** PKK'nın açıklamalarında **halktan gelen "şikâyet"**ten söz ediliyor. Ancak bu **şikâyetin ne olduğunu bilmiyoruz.** PKK'lılar Aygün'ün kaçırılmasının lokal birimler değil bir "parti kararı" olduğunu açıkladıklarına göre **bu "şikâyet" sıradan bir şikâyet olamaz.** PKK Merkez Yürütme Kurulu'nda alınacak bir karara gerekçe oluşturacak bir "şikâyet" olmalı bu.

Medyada özellikle AKP'ye yakın analistler tarafından gündeme getirilen **Tunceli'deki CHP-BDP çekişmeleri nedeniyle kaçırıldığı iddiası da doğru olamaz.** Zira seçime çok zaman var. Dolayısıyla seçim siyaseti üzerinden yapılacak bir analiz doğru bir analiz olamaz. Ayrıca Tunceli'deki yerel bir parti çekişmesi PKK Merkez Yürütme kararını etkileyip Türkiye çapında sansasyonel ve riskli bir eylem kararını aldırarak kadar önemli bir konu değildir.

O hâlde Hüseyin Aygün neden kaçırıldı? Bana göre Aygün'ün kaçırılma nedeni **PKK'nın Alevi stratejisiyle ilgili** bir durumdur.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT CIA'e ihanet etti SAVAK'tan kazık yedi

Emre Uslu- 18.08.2012

Terör eylemleri arttıkça, her eylemden sonra aynı konu gündeme geliyor: **istihbarat zaafı.** İstihbaratçılar ise hemen her eylemden sonra eylemden önce yazılmış istihbarat raporlarını medyaya sızdırarak aslında bir istihbarat zaafı olmadığı algısını yaratmaya çalışıyor. Bu durum en son Şemdinli olayından sonra daha da net olarak ortaya çıktı.

Şemdinli'de PKK'lıların mayıs ayından itibaren şehrin çevresine yığınak yaptığı, yüksek tepelere ağır silahlar yerleştirdiği, derin mevziler kazdığı ortaya çıktı. 200 PKK'lının Şemdinli çevresine sızdığı da bugün biliniyor. Oysa bizim istihbarat birimlerimiz mayıs ayından 22 temmuza kadar olan bu PKK hareketliliğini 2 temmuzda PKK'dan kaçan ve teslim olan iki PKK'lının itirafından öğreniyor. Buna yönelik uyarılar yapılıyor ve çalışmalar arttırılıyor ama PKK bunca faaliyet yürütürken bizim istihbarat birimlerimizin olayı tesadüfen öğrenmeleri affedilecek bir hata değil.

İstihbarat zaaflarının değişik nedenleri vardır. Örneğin personel yetersizliği bunların en başında gelir. İkinci ve en önemli eksiklik ise yetersiz **İnsansız Hava Aracı.** Bu yetersizliğin en önemli nedeni de İsrail ile bozulan ilişkilerimiz. Bu ilişki bizim hem ABD'den İHA almamızı zorlaştırıyor hem de İsrail yapımı İHA'ları alamıyoruz. En azından geçen haftaya kadar "Amerikalılar Türkiye'ye neden İHA satmıyor" sorusu için en geçerli argüman buydu.

Ancak geçen haftadan sonra **Amerikalıların Türkiye'ye neden İHA satmadığı** daha da netleşti. **Bülent Arıncı** bir basın toplantısı sırasında **MİT'in İran ile istihbarat paylaştığını** açıkladı. İşte bu bilgi uzun süre Amerikan başkentinde kulaktan kulağa fısıldanan ve kesin cevabı verilemeyen bir soruydu. Amerikan istihbarat birimleri **Türkiye'nin Amerikan predatorlarından gelen bilgileri İran ile paylaştığından** şüpheleniyor ve bunu Türkiye'yi çalışan uzmanlara soruyor bundan rahatsızlık duyduklarını hissettiriyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK'nın yeni terör dalgası neden ve nasıl başladı

Emre Uslu- 22.08.2012

Türkiye 9 haziranda **Beşir Atalay**'ın "**PKK silah bırakacak**" açıklamasından Hakkâri'de PKK kuşatması girişimini, İzmir'de, Antep'te bombalı saldırıları ve milletvekili, asker kaçırmalarını konuşur noktaya geldi. **Bu süreci sadece İran ve Suriye'de değişen dengelerle açıklayamayız.** Bu tip durumlarda mutlaka ülke içinde birtakım gelişmeler vardır. "**Ülke içinde haziran başında ne oldu da buraya geldik**" sorusu çok önemli.

"Atalay'ın o açıklaması temelsiz bir temenni miydi yoksa arka planında birtakım çalışmalar mı vardı" diye sormadan bugünkü terör sürecini anlayamayız. Bu sorunun cevabını aramak için yolumu Ankara'ya düşürüp siyaset ve güvenlik kulislerini yokladım. Çok ilginç bilgilere ulaştım.

Ulaştığım bilgilere göre **PKK'nın terörü tırmandırması sürecinin arkasında spesifik bir girişim var. Bu girişim, Beşir Atalay'ın özel çabalarıyla başlatılıyor.** Bu nedenle de Beşir Atalay'ın 9 haziran tarihinde yaptığı şu açıklama çok çok önemli: "Kuzey Irak'ta silah bırakmaya, teslim almaya kadar giden görüşmeler var. Hem siyasi anlamda, Kuzey Irak'ta yoğun çaba içindeyiz. Çoğulcu yapıyı kurma, demokratikleşme alanında yeni çalışmalarımız var. 3. ve 4. Yargı paketlerinde, demokratikleşme adımları devam edecek. Başbakan bu konuda açıklama yapacak. Vatandaşlarımızın anadillerini öğrenmeleri yönünde yeni neler olabilir gibi falan çalışmalar var."

Hatırlayın, Atalay'ın bu açıklamalarından sonra Meclis o çok tartışılan 3. Yargı paketini geçirdi. Özel Yetkili Mahkemeler mutasyona uğratıldı. Beklendiği gibi birtakım KCK sanıkları salıverildi. Toplumsal tepkiler oluşmasın diye de KCK sanıklarının peyderpey salıverilmesi düşünülmüştü. Yine Başbakan tıpkı Atalay'ın söylediği gibi Kürtçenin seçmeli ders olarak okullarda okutulacağını açıkladı.

İşte PKK'nın terörü tırmandırmasının ana nedeni de bu adımların arkasında yatan bir görüşmeydi. Kamuoyunun bilmediği **bu görüşme, iddialara göre, Beşir Atalay ile BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş arasında mayıs ayının son haftasıyla haziran ayının ilk haftasına rastlayan bir dönemde gerçekleşmiş.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK başarabilir mi

Emre Uslu- 25.08.2012

PKK son bir aydır yeni eylem biçimleriyle bir stratejik hamle deniyor.

PKK kaynaklarının anlattığı kadarıyla **bu stratejik hamlede hedef 2012 yılı içinde “sonuç almak”**. PKK’nın almak istediği sonuç ise en azından **Türkiye’nin bir bölümünde, örneğin Hakkâri, mümkünse Şırnak, KCK sistemini fiilen uygulamaya koymak**. KCK sistemini uygulamaya koyabilmek için öncelikle PKK’nın hedefe koyduğu bölgelerde toplum üzerinde “psikolojik kuşatılmışlık hissi” yaratması gerekiyor. Yani insanlar bu coğrafyada devlet yok PKK var bu nedenle devletin sistemine göre değil PKK’nın sitemine göre kendimi ayarlamalıyım diye düşünmeye başlaması gerekiyor.

Bu strateji için Şemdinli kritik bir yer, çünkü Şemdinli halkı çoğunlukla gönüllü olarak PKK sistemini kabul etmiyor. Bu nedenle de **PKK zorla Şemdinli üzerinde psikolojik kuşatılmışlık hissi yaratmaya çalışıyor**.

Hatta son aldığım bilgilere göre Şemdinli’de PKK’ya müzahir köylere gelen PKK militanları halkı silahlandırmak için köylülere baskı yapmaya başlamışlar. Köylerde yaşayan gençlere silah dağıtacaklarını ifade edip herkesin PKK’nın dağıtacağı silahları almak zorunda olduğunu belirtmişler. Bir nevi **devletin kurduğu koruculuk sisteminin benzerini PKK kendine müzahir köylerde kurmak istiyor**. KCK sistemi içindeki öz savunma gücü mantığın biraz daha genişletip halkı silahlandırarak burada ben hâkimim duygusunu yerleştirdikten sonra bir halk savaşı başlatmak istiyor.

Ancak Şemdinli’de PKK’ya müzahir köylüler dâhil PKK istediğini yapabilmiş değil. Örneğin, köylerinizde gençler silah alacak diye zorladıkları köylülerin bir kısmı köylerini boşalttı. Bazı köylüler çocuklarının zorla silahlandırılmasını önlemek için çocuklarını Kuzey Irak’a gönderdi.

Bütün bu veriler bize PKK’nın en azından Şemdinli de “sonuç alıcı hamle” için işinin kolay olmayacağını gösteriyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Müzakereciliğin iflası

Emre Uslu- 29.08.2012

PKK’nın 2012’yi final yılı ilan edip terörü tırmandıran hamlesi hâliyle tartışılıyor. Bu hamle bize iki şey gösterdi: **1) Devletin PKK karşısında hâlen adam gibi bir stratejisinin olmadığını. 2) Bütün müzakereci tezlerinin teker teker çöktüğünü.**

Hatırlayın müzakerecilerin temel tezleri şunlardı:

1) PKK ile müzakere ve barış yapılabilir. Bu argümana karşı ben, PKK’da kimin eli kimin cebinde belli değil. PKK sınır dışına çekilmeden müzakere yapmak risklidir. Eğer PKK müzakerede samimiyse sınır dışına çekilsin. İstedikleri zaman zaten giriyorlar. PKK çekildikten sonra ancak müzakere yapılabilir argümanını savunmuştum.

Bugün geldiğimiz noktada PKK’nın barış yapılmayacak bir örgüt olduğu, PKK sınır içindeyken barış girişimlerini nasıl bombaladığını sanırım müzakereciler bile gördü. **Antep bombalamasından sonra artık müzakereciler bile PKK’nın şiddetinin “stratejik şiddet” olduğunu anladı. Dolayısıyla PKK’nın tıpkı şiddeti olduğu gibi “ateşkesi” de “stratejik” gerekçelerle ilan ettiği açığa çıktı.** Bu durumda kendi stratejik değerlendirmelerine göre şiddet uygulayan ve ateşkes ilan eden bir örgütün stratejik bir kazanım (silahlı güçlerle bölgeye gelip

yönetimi ele geçirmek gibi) elde etmeden barış olması mümkün değil. Bu da **müzakerecilerin öne sürdüğü PKK ile barış yapılabilir argümanın çöktüğünü** gösteriyor. Eğer PKK şiddeti stratejik bir araç olarak kullanıyorsa barışı hangi stratejik gerekçelerle istesin?

2) Müzakerecilerin ikinci argümanı "Öcalan PKK'ya hâkim onun tek lideri. Ancak onunla müzakere edilerek barış gelebilir". Bense bu argümanın doğru olmadığını, **Öcalan'ın önemli bir figür olduğunu sadece önemli bir figür olduğu için konuşulması gerektiğini** ancak **Öcalan'a örgüte hâkim tek lider muamelesi yapılmasının yanlış olacağını** savunmuştum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorunu çözülürse PKK biter mi

Emre Uslu- 01.09.2012

Cevat Öneş'ten Hasan Cemal'e birçok profesyonel ve aydın uzun süredir şu argümanı savunuyor: "Kürt sorunu çözülür, Kürtler demokratik haklarını alırsa PKK biter." Bu argümanı savunanların ellerinde "temenni"den başka nasıl bir bilimsel veri var bilmiyorum. Muhtemelen kendileri de bilmiyor çünkü ellerinde böyle bir örnek de veri de yok.

PKK bitmeyecekse demokratikleşmeyecek miyiz? Elbette Hayır. Demokratikleşmenin PKK'yı bitiremeyeceğini bile bile demokratikleşmeliyiz. Sistemimizi demokratikleştirmek zorundayız zira bu ülkede Kürtler ve Türklerin eşitliğini PKK sorununa indirgeyip PKK biteceği için demokratikleşelim önerisi başta Kürtlere ve Türkiye'ye haksızlık. Kürt, Türk, Alevi, Sünni, tüm vatandaşlar, PKK olsun olmasın demokratik bir ülkede yaşamayı hak ettikleri için demokratikleşmek zorundayız.

Müzakerecilerin anlattığı hikâyenin aksine Kürt sorununun çözülmesi için atılacak adımlar ve yapılacak reformlar sonucu Türkiye'nin demokratikleşmesi PKK'yı zayıflatmaz güçlendirir. Bu en azından geçiş dönemi için böyledir ve geçiş döneminin ne kadar süreceğini Ortadoğu koşulları altında bilemeyiz. Bu nedenle biz PKK'yı zayıflatmak veya bitirmek için değil demokratikleşmemiz gerektiği için Kürt haklarını vermeli ve sistemimizi demokratikleştirmeliyiz.

Demokratikleşme PKK'yı zayıflatır, bitirir diyenler PKK'nın en güçlü olduğu yerin demokrasinin en yaygın olarak uygulandığı Avrupa ülkeleri olduğunu görmezden geliyor. Dikkat edin PKK'nın bir network olarak en güçlü olduğu yerler demokratik hakların en iyi kullanıldığı ülkelerdir. Örneğin PKK yapılanmaları İskandinav ülkelerinde güney ülkeleri Fransa veya İtalya'dan daha güçlüdür zira bu ülkelerde demokratik hakları kullanma alanı daha geniştir. Bu hem finansal, hem örgütsel yapı hem de ideolojik ve düşünsel açıdan böyledir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorunu çözülürse PKK biter mi (2)

Emre Uslu- 05.09.2012

Geçen hafta **“Kürt sorunu çözülür, Kürtler demokratik haklarını alırsa PKK biter”** argümanına karşı, hayır **Kürt sorununun çözülmesi ve demokrasinin gelişmesi PKK’yı bitirmez, güçlendirir argümanını savunmuştum. Bu argümana beklediğim gibi değişik kesimlerden tepkiler geldi.**

Örneğin **Vahap Coşkun** ile twitter üzerinden yaptığımız tartışmadan Coşkun şu argümanları ileri sürdü: “PKK ile ancak demokrasiyle mücadele edebilirsiniz. 2002-2004 yılları arasında yapılan demokratikleşme reformları PKK’yı rahatsız etmişti. İkincisi, her örgütle ve bu arada PKK ile de müzakere yapılabilir. Barışı inşa etmek bir ortam meselesidir; iktidara düşen bu ortamı yaratmaktır. Demokratikleşme adımları atan, Kürtlerin hakkını teslim eden bir anayasa yapan, Kürt meselesini çözme iradesini gösteren bir siyasi ortamda PKK savaş etse bile toplumsal desteğini yitirir.”

Bunun dışında geçen yazıda örnek verdiğim Avrupa ülkelerinde doğmuş büyümüş Kürtlerin PKK’ya neden katıldığı soruma da itirazlar geldi. Türkiye’deki sorunu Avrupa’daki diaspora tartışması içinden örneklemek yanlış diyenler oldu.

Elbette ne yaptığımı ve ne söylediğimi iyi biliyorum ve örneklerimin de argümanlarımın da arkasındayım. Önce temel duruşumu bir kez daha hatırlatayım. Demokratikleşme PKK’ya yarsın veya yaramasın önemli değil sistemimizi demokratikleştirmek zorundayız.

Benim demokratikleşme PKK’yı küçültmez, marjinalleştirmez büyütür argümanımın temelinde demokratik katılım sürecindeki network’ların rolü üzerine daha yakından çalışıyor olmam var.

Durum şu: İnsanlar sabah uyandıkları zaman demokratik duruş sergilemiyorlar. Demokratik duruş sergilemek de demokratik katılım da bir network ile ne kadar yakından ilişkinizin olduğuyla ilgilidir. Örneğin bir kilise network’u, bir cami yapılanması, cemaat örgütlenmesi, milliyetçi yapı, sosyalist örgüt, gazete grubu veya sivil toplum örgütü her ne dersiniz deyin bir network’un içinde var olduğunuz sürece politik katılımın bir parçası oluyorsunuz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Taraf’a üç koldan operasyon

Emre Uslu- 08.09.2012

28 Şubat’ın mağduru bir iktidarın gözetimi ve denetimi altında, **28 Şubat’takine benzer bir psikolojik harekât kampanyası Taraf’a ve Taraf dışında yazan bazı liberallere karşı yürütülüyor.**

Taraf’ın tutumu elbette eleştirilebilir. Bazı yazarlar zaten uzun süredir eleştiriyor. Ancak son dönemdeki

operasyon sadece bir entelektüel eleştiri değil. Basbayağı bir psikolojik harekât operasyonu yapılıyor. **Taraf'ın hedef seçilmesinin bir nedeni var: konvansiyonel medyanın bir kurum olarak nerdeyse tamamının sindirilmesine rağmen Taraf'ın hâlen bir kurumsal alternatif olarak varlığını sürdürmesi.**

Ben *Taraf'a* yönelik yürütülen kampanya ile başka gazetelerde yazan liberallere yönelik kampanyanın arkasında aynı ellerin olduğunu düşünüyorum.

Mantık şu şekilde işliyor: **Eğer Taraf olmazsa diğer medya organlarında yazan liberalleri birer birer susturmak kolay.** Zira medya patronları "liberalleri işten at" diyecek bir iradeye dayanacak durumda değildir.

Patronlar zaten ulusalcı bazı gazetecileri işten atarak bu iradeyi gösterdiler. Ancak işten atılan ulusalcıların gidebileceği gazeteler var. Ancak onların AKP seçmeni üzerinde etkisi yok. Oysa liberaller öyle değil. **Liberaller medyadan atılırsa ve Taraf'ta toplanırsa halen etkilerini sürdürebilirler. Bu nedenle önce Taraf bertaraf edilmeli sonra liberalleri teker teker halletmek kolay** diye düşünüyorlar sanırım. Bu nedenle bir yandan diğer medya organlarında yazan liberaller yıpratılırken bir yandan da *Taraf'a* karşı operasyonlar devam ediyor.

Taraf'ı itibarsızlaştırma hamleleri üç ayaklı bir kampanya.

Birinci ayakta **Taraf'ın "uluslararası çevreler tarafından** tabii ki İsrail ve Yahudi lobisi var işin içinde **AKP'yi yıpratmakla görevlendirildiği" bu nedenle de AKP'yi bir proje çerçevesinde eleştirdiği yalanı üzerinden yürütülen bir kampanya yürütülüyor.** Bu kampanyaya göre AKP hükümetinin hiçbir hatası yok ama tek hata uzun süre AKP'yi destekleyen ancak son zamanlarda desteğini çeken *Taraf'ta*.

Ancak kampanyanın bu ayağını yürütenlerin handikabı şu: **AKP son bir yıl içinde o kadar kesimle ters düştü ki artık "Taraf'a bir uluslararası operasyonun parçası oldu" demek toplumu inandırmak için yetmiyor.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt sorunu çözülürse PKK biter mi (3)

Emre Uslu- 12.09.2012

Aynı başlıklı daha önceki iki yazımda **"demokratikleşme ile Kürt sorunu çözülürse PKK'nın taban desteği zayıflar ve PKK biter"** argümanına karşı, demokratikleşmenin PKK'yı bitirmeyip güçlendireceğini çünkü demokrasinin toplumla ilişkisini belirleyen ana aracın toplumsal ve siyasal network'lar olduğunu, bu nedenle de Kürtlerin yaşadığı yerlerde kendisinden başka network'a izin vermeyen **PKK'nın demokratikleşmenin açtığı alana yayılarak daha da büyüyeceğini** ifade etmiştim.

Yazıma **Berat Özipek** ve **Murat Aksoy'dan** itiraz geldi. Özipek **"Demokratikleşme konusunda ısrarla ve inatla yoluna devam eden sivil hükümet kazandı. ETA'nın taban desteği zayıfladı, örgütün ana kütlesi silah bıraktı. Tamam, ETA adlı bir örgüt saldırılarına daha yıllarca devam etti. Ama o ETA, artık o baştaki büyük ETA değildi"** diyor.

Doğru 2010 yılına geldiğinde ETA'nın desteği azaldı ancak buraya gelene kadar otuz yıl geçti. Demokratik anayasadan sonra ETA 30 yıl daha varlığını sürdürdü. Özipek'in argümanı doğruysa şu soruya tatmin edici bir cevap vermesi gerekiyor: **ETA'nın gücünün zayıflaması neden demokratik anayasanın kabulünden sonraki 15-20 yıl gibi uzun bir süre içinde gündeme gelmedi de 2001 yılından sonra oldu bu?**

Cevabını ben vereyim: **ETA'nın desteğini yitirmesinin nedeni 2001 yılındaki kritik 9/11 saldırılarıdır.** El-Kaide'nin New York'taki terör saldırılarıyla bir anda tüm dünya Amerika'nın önderliğinde terör örgütlerine karşı bir duruş sergiledi ve şiddetin meşrulaştırılması dönemi kapandı. Yani artık **benim teröristim senin özgürlük savaşın algısı yıkıldı.** Bu dönemden sonra özellikle AB ve ABD terör örgütleri listeleri çıkardı. Bu listelerde ETA'da vardı.

Hatırlayın **bu konjonktür PKK'yı da etkilemişti.**

Özellikle 2004 yılındaki El-Kaide'nin Madrid bombaları İspanya'da terör algısını kökten değiştirdi. Artık insanlar Bask bölgesindekiler de dâhil terörün korkunç yüzünü global ölçekte gördü. 2004 Madrid bombasından sonra da tüm Avrupa gibi İspanya'nın gündeminde kendi lokal problemleri değil "ithal problemler" oturdu. Avrupa artık özellikle Müslüman dünyadan gelen göçmen sorunu ve bununla ilişkilendirdikleri terör sorununu bir numaralı gündemlerine oturttu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ETA nasıl bitti, PKK ile paralellik kurabilir miyiz

Emre Uslu- 15.09.2012

Normalde anadilde eğitimi gündeme getirme zamanı konulu bir yazı yazacaktım. Ancak "**Kürt sorunu çözülürse PKK biter mi?**" konusunda **Berat Özipek**'le sürdürdüğümüz tartışma için bu konuyu erteliyorum.

Özipek ile en önemli konuda hemfikiriz. Demokratikleşme ister PKK'yı zayıflatsın ister güçlendirsın olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Bu nedenle tartışmamız biraz daha teknik bir alana iniyor. **Demokratikleşme PKK'yı güçlendirir mi zayıflatır mı?** Ben en azından 2004 yılından bu yana **PKK'yı canlı tutan şeyin antidemokratik uygulamalar değil güçlü PKK network'u olduğunu** savunuyorum. Özipek ise demokratikleşme olmadığından PKK'nın kitle desteğinin devam ettiğini **demokratikleşirsek PKK'nın kitle desteğinin zayıflayacağını** savunuyor. Tartışmamızın esası burada odaklanıyor.

Özipek'in son argümanlarını (<http://haber.stargazete.com/yazar/sorun-cozulurse-pkk-biter-mi/yazi-688452>) linkten okuyabilirsiniz. Tartışmanın doğası gereği biraz ETA'ya odaklanmak durumundayız.

ETA ile PKK arasında paralellikler kurabilir miyiz?

Özipek ETA'nın bitiş hikâyesini anlatırken **demokratikleşme sayesinde ETA'nın bölündüğünü ve marjinalleştiğini, ana gövdenin siyasette kaldığını, 30 yıl süren ETA'nın eski ETA'dan farklı olduğunu ve daha küçüldüğünü** anlatıyor.

Doğru, **ETA'da bölünmeler oldu ama bu bölünmeler** Özipek'in anlattığı gibi **demokrasiyle ilgili değil ETA'nın stratejik tercihleriyle** ilgiliydi.

ETA'da ilk bölünme Özipek'in de vurguladığı gibi 1974 yılında oldu. **Büyük grup (ETApM)** strateji olarak demokratikleşmeyle birlikte **"Siyasi ve askerî bir strateji izleyip bir yandan siyasette var olurken bir yandan da militan eylemler yapmalıyız"** diyordu. Daha **küçük olan grup (ETAm)** ise **"hayır siyaset mücadelenin özüne zarar verir çünkü kıt kaynaklarımızı iki alana da dağıtmak zorunda kalırız"** diye karşı

çıktı ve sadece silahlı mücadeleyi savundu ve “**siyasete girerseniz askerî eylemler anlamsızlaşır**” diye itiraz etti.

13 Eylül 1974 yılında Madrid’de polis karakoluna bitişik bir restoranda patlatılan bomba ayrışmayı hızlandırdı. ETA müşterilerinin çoğunun polis olduğu varsayımıyla bombayı patlattı ve **13 kişi öldü**. Bunlardan beşi çocuktı ve sadece bir tanesi polisti. Bu olay ETA içinde büyük tartışmalara neden oldu. Zaten STRATEJİK tercihlerde ayrışan iki grup farklı yollara gitti ve ETApM ve ETAm olarak ikiye bölündü. (Keşke PKK’nın içinde de siviller ölünce böyle tartışma olsa ama PKK’da böyle tartışmalar olmaz çünkü PKK’nın kodlarında demokrasinin ‘D’si yoktur. Bu nedenle demokratikleşmenin PKK’yı zayıflatacağı tezi yanlıştır.)

Özipek ve tabii ki birçok aydın da bu bölünmeyi demokrasiyle ilişkilendiriyor. Eğer Özipek’in anlattığı gibi bölünme demokrasiyle ilgili olsaydı bölünme 1974 yılında değil demokrasiye geçişin olduğu 1978 ve sonrasında olması gerekirdi.

Nitekim Batılı analistler de ETAm’in haklı çıktığını, Özipek’in anlattığının aksine, siyaset ve terör eylemlerini birlikte götürmeye karar veren ETApM’in rakamsal olarak ETAm’den daha büyük olmasına rağmen silahlı mücadeleyi uzun süre devam ettiremediğini, 1977 yılında kendi içinde bir bölünme daha yaşayarak ETApM’in içindeki askerî kanadın örgütten ayrılarak ETApM’in daha küçüldüğünü ve etkisizleştiğini vurgular.

Bu süre içinde sadece askerî stratejiyi seçen ETAm’in ise militan ve silah gücü olarak daha güçlendiğine 1978 yılından itibaren eylemlerinin büyük tırmanışa geçtiğine ve silahlı mücadelenin dominant grubu olduğuna vurgu yapar.

Rakamlar da bu analizi doğrular. Ayrılmadan önceki ETA’nın askerî kanadı üyelerinin toplamda daha az olduğunu, demokrasiye geçişin de olduğu 1978 yılında bu rakamın 300/350 civarında olduğunu, daha sonraki yıllarda bu rakamın 500’e kadar çıktığını biliyoruz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bingöl pususu müzakere için organize edildi...

Emre Uslu- 23.09.2012

Bundan bir ay önce “PKK’nın yeni terör dalgası neden ve nasıl başladı” (*Taraf*, 21 Ağustos 2012) başlıklı yazımda **MİT’in Oslo sürecindeki hakem devlet nezdinde girişimlerde bulunduğunu ve “aman PKK’yı masaya oturmaya ikna edin” talebini ilettiğini yazmıştım.**

Son müzakere girişimleri Ankara’nın terörden bezdirilmesi üzerine kurgulanıyor. Maalesef bu bezdirme sürecine Ankara’da bazı kurumlar da destek veriyor.

Örneğin PKK militanları Şemdinli ve Çukurca’nın etrafına aylar boyunca yığınak yaparken o kurumlar istihbarat vermedi. Şemdinli’nin PKK tarafından basılacağı basında yer alana kadar karşı bir operasyon yapılmadı. Ne zaman ki bu bilgi basında yer aldı o zaman PKK’ya karşı operasyon başladı. Yine **Bingöl’de şaibeli bir şekilde şehit edilen polislerin geçiş zamanı ve güzergâhı PKK’ya nasıl sızdırıldı?** Yine **Bingöl’de bile bile ölüme gönderilen silahsız askerlere PKK’lılar düz ovada nasıl pususu kurdu?**

Nasıl oluyor da devlet korucu köyünde pusu kuran PKK'lılardan haber alamıyor, mühimmatsız zırhlı araçlarla "koruma" yapılıyor? PKK'lılar elini kolunu sallaya sallaya operasyon yapıp gidiyor ama kocaman devletin zengin istihbarat birimleri düz ovadaki pusudan haber alamıyor?

Bu kirli savaşta kimin ne yapmaya çalıştığını çok iyi biliyoruz: Amaç ülkede yılgınlık yaratıp Ankara'yı, Erdoğan'ın daha önce kabul etmediği Oslo mutabakatı çerçevesinde, PKK'yla müzakereye ikna etmek.

Son Bingöl pususu PKK'ya karşı Hakkâri'de başlatılan Uludere öncesindeki benzer operasyonların başarılı sonuçlar vermeye başlaması ve PKK'nın yeniden savunma durumuna geçtiği bir döneme denk geliyor.

Hakkâri'de sıkışıp bileği bükülmeye başlayan, yaptığı yığınağa rağmen orada eylem yapamayan PKK, nasıl oluyorsa Bingöl'de askerin ve polisin geçiş güzergâhını ve zamanını haber alıyor ve düz ovada korucu köyünde pusu kurup asker şehit ediyor.

Neresinden bakarsanız bakın **Bingöl pususu PKK'ya can suyu vermek için planlanan Uludere faciasının benzeridir.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeni müzakere girişimi sonuç verir mi

Emre Uslu- 26.09.2012

Pazartesi günü *Hürriyet* gazetesinde TSK'nın teröre karşı yeni stratejisini anlatan bir manşet haber vardı. Buna göre, TSK teröre tam saha baskı uygulayacak ve artık karakollarda beklemek yerine profesyonel askerlerle PKK'nın geçiş güzergâhlarını tutup, hareketli birliklerle terörün hareket alanlarını sınırlamayı hedefliyor.

Doğrusu bu strateji son yirmi gündür Hakkâri'de uygulamaya konuldu zaten. Bu, yerel yöneticilerin son bir yıldır istediği, ancak Ankara'daki müzakerecilerin engellemesi nedeniyle uygulanmayan bir stratejiydi. Ankara'nın yerel unsurların talebine kayıtsız kalıp "**hareketli alan savunması**" stratejisine izin vermemesinin en büyük nedeni de 9 haziranda **Beşir Atalay**'ın duyurduğu "**PKK silah bırakacak**" açıklamasındaki "**müzakere arayışlarını**" mümkün kılmak içindi.

Beşir Atalay'ın her zamanki gibi öngörüsü tutmayıp PKK silah bırakmak yerine PKK vur-kal stratejisini uygulamaya geçince TSK da "**alana çık, sıkıştır**" stratejisini benimsedi. TSK'nın yeni stratejisi doğrusu sonuç da vermeye başladı. PKK Hakkâri'de planladığı vur-kal stratejisini uygulayamaz oldu; Hakkâri'de sıkışmaya başladı. Bu nedenle de dikkatleri başka yöne çekmek için Bingöl-Tunceli ekseninde muhtemelen Ankara'daki KARANLIK destekçilerinin de yardımıyla iyi istihbarat bilgilerine dayalı stratejik eylemler yapmaya başladı.

TSK'nın yeni strateji uygulaması geç kalmış, kimilerine göre Uludere faciası sonrasında, PKK'ya can suyu vermek için Ankara'da bir klik tarafından bilerek akamete uğratılmış bir stratejiydi. Şimdi su yatağını buluyor.

Ancak Terörle Mücadele umutlarını bu stratejiye bağlamak ve bununla sonuç alınacağını beklemek yanlıştır. Bu strateji sadece PKK'yı saldırı pozisyonundan savunma pozisyonuna sokacağı için önemlidir. PKK'yı bitirecek bir strateji değildir. PKK aktif network'u, yavaşlatılıp uzun vadede marjinalize edilirken yerine alternatif network'ların çıkarılmasıyla etkisizleştirilebilir. Bunu için da kompakt bir planı olması gerekiyor devletin, ama

maalesef 30 yıldır devletin planı yok "yap-boz"u var.

Dahası medyaya yansıyan bilgilere göre önümüzdeki dönemde hükümet PKK ile mücadeleye değil müzakereye hazırlanıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yine geldi 'barış' mevsimi

Emre Uslu- 29.09.2012

Geçen yıl yazmıştım (Taraf, 30 Kasım 2011). Bizde "kasımpatı çiçeğidir barış" bir entel tutkusu olarak her kasım ayında gazete köşelerinden "barış" gelir memlekete. Bizi "barış baharına" boğar "barış" güvercini köşeci yetenekler. "PKK'ya güvenmeyin bu örgüt sınır dışına çekilmeden barış filan gelmez" diyenleri de "savaş lobicisi" olmakla suçlayıp bastırırlar seslerini "barış" sevgileriyle.

Her "barış mevsiminde" bir Kürt lider gelir Kuzey Irak'tan bir barış mesajı serper üstümüze. Bir nevi göçmen kuşlara benzer "barış" bizde. Her yıl aynı mevsimde, ekim ve kasım aylarında gelirler köşelerden.

"Müzakereci sol" aydınlar her sonbaharda ayını yalancı türküyü fısıldarlar kulaklarımıza. Aynı yalana inanırız her "barış" mevsiminde; "barış göründü ufuktan, ha geldi ha gelecek diye kandırılız" hemen.

Bu, aslında barışa ne kadar susamış olduğumuzu gösterir bir yandan; bizi "barış" gelecek diye aldatanların ne kadar vicdansızca yalanlar söylediklerini gösterir öbür yandan. Değilse, ne kadar safça yalanlara inandıklarını...

Bu yıl da geldi yine "barış mevsimi". Müzakereci sol barış müjdecisi yazarlarımız yine yazmış: "Oslo'ya geri dönüş..."

Buyurun size son üç yılda her "barış mevsimi"nde söylenen "barış geldi gelecek" türkülerin serencamı ve sonucu:

Yıl 2010 ekim- kasım ayları "müzakereci sol" "barış güvercini" aydınlarımızın en önde gidenlerinin yazı başlıkları:

"PKK, Kürt isyanı, doğru teşhis, doğru tedavi...", "İkinci Açılım- Yeni Yolculuk...", "PKK'nın 'dağdan indirilmesi'nde sona doğru mu?", "Murat Karayılan'ı doğru anlamak...", "İmralı- Kandil paslaşması ve 'yeni süreç'..."

Bu arada müzakereci Radikal giriyor topa; "savaşma konuş" kampanyası yapıyor "barış mevsimi" kasım ayı boyunca.

Şöyle yazıyor bir yazar: "Tayyip Erdoğan'ın hızlı 'Şam seferi'nde dikkatler, PKK konusunda 'sona yaklaşıldığı' ve 'eve dönüş'ün konuşulduğu üzerinde yoğunlaştı."

2010 yılının "barış elçisi" Talabani, şu açıklamaları yapmıştı: "Af çıkarsa PKK silahları bırakacak."

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yine geldi 'barış' mevsimi

Emre Uslu 30.09.2012

Geçen yıl yazmıştım (*Taraf*, 30 Kasım 2011). Bizde **"kasımpatı çiçeğidir barış"** bir entel tutkusu olarak her kasım ayında gazete köşelerinden "barış" gelir memlekete. Bizi **"barış baharına"** boğar "barış" güvercini köşeci yetenekler. "PKK'ya güvenmeyin bu örgüt sınır dışına çekilmeden barış filan gelmez" diyenleri de "savaş lobicisi" olmakla suçlayıp bastırırlar seslerini "barış" sevgileriyle.

Her **"barış mevsiminde"** bir Kürt lider gelir Kuzey Irak'tan bir barış mesajı serper üstümüze. Bir nevi göçmen kuşlara benzer "barış" bizde. Her yıl aynı mevsimde, ekim ve kasım aylarında gelirler köşelerden.

"Müzakereci sol" aydınlar her sonbaharda aynı yalancı türküyü fısıldarlar kulaklarımıza. Aynı yalana inanırız her "barış" mevsiminde; "barış göründü ufuktan, ha geldi ha gelecek diye kandırılız" hemen.

Bu, aslında barışa ne kadar susamış olduğumuzu gösterir bir yandan; bizi "barış" gelecek diye aldatanların ne kadar vicdansızca yalanlar söylediklerini gösterir öbür yandan. Değilse, ne kadar safça yalanlara inandıklarını...

Bu yıl da geldi yine **"barış mevsimi"**. Müzakereci sol barış müjdecisi yazarlarımız yine yazmış: **"Oslo'ya geri dönüş..."**

Buyurun size son üç yılda her "barış mevsimi"nde söylenen "barış geldi gelecek" türkülerin serencamı ve sonucu:

Yıl 2010 ekim- kasım ayları "müzakereci sol" "barış güvercini" aydınlarımızın en önde gidenlerinin yazı başlıkları:

"PKK, Kürt isyanı, doğru teşhis, doğru tedavi...", "İkinci Açılım- Yeni Yolculuk...", "PKK'nın 'dağdan indirilmesi'nde sona doğru mu?", "Murat Karayılan'ı doğru anlamak...", "İmralı- Kandil paslaşması ve 'yeni süreç'..."

Bu arada müzakereci *Radikal* giriyor topa; "savaşma konuş" kampanyası yapıyor "barış mevsimi" kasım ayı boyunca.

Şöyle yazıyor bir yazar: "Tayyip Erdoğan'ın hızlı 'Şam seferi'nde dikkatler, PKK konusunda 'sona yaklaşıldığı' ve 'eve dönüş'ün konuşulduğu üzerinde yoğunlaştı."

2010 yılının "barış elçisi" Talabani, şu açıklamaları yapmıştı: "Af çıkarsa PKK silahları bırakacak."

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Demokratikleşme PKK'yı bitirir mi

Emre Uslu- 03.10.2012

Vahap Coşkun'a cevap

Demokratikleşme PKK'yı bitirir mi güçlendirir mi tartışmasına **Vahap Coşkun** ve **Gürbüz Özaltın** da katıldı. Coşkun argümanlarını teker teker detaylandığı için önce Coşkun'a cevap vereyim. Yer kalırsa Özaltın'ın tezine de söyleyeceklerim olacak.

Esasında Coşkun'un iki yazıda uzun uzun anlattığı **Berat Özipek**'in bir yazıda özetlediği temel düşüncenin detaylandırılmış hâli. Bir düşünce baştan yanlışsa onu detaylandırınca daha güçlü kılmıyorsunuz.

Detaylandırınca daha zayıf yönleri ortaya çıkıyor. Bu yönüyle **Coşkun'un yazısı "demokratikleşme olursa PKK zayıflar" düşüncesinin ne kadar tutarsızlıklarla dolu olduğunu göstermesi açısından önemli.**

Öncelikle Coşkun şu noktaya gelmiş: "Uslu, 'Demokratikleşme, PKK'yi bitirmez' diyor, zaten bu tartışmaya katılan hiç kimsenin böyle bir iddiası olmadı. Türkiye kararlı bir şekilde demokratikleşme standartlarını yükseltse de PKK şiddetten vazgeçmeyebilir." Bu önemli bir "itiraf" zira ben bu tartışmayı başlatana kadar Türkiye'de entelektüellerin birçoğu özellikle de müzakereci sol PKK'nın demokratikleşme sayesinde BİTİRİLECEĞİNİ iddia etti defalarca yazdılar. İstenirse arşive girip teker teker örneklendirebilirim bunu.

Coşkun tartışmasını özeti birbiriyle ilişkili iki ana tartışmaya dayandırıyor: "1) PKK devlet terörü nedeniyle güç kazandı, 2) o hâlde demokratikleşme olursa bu zemberek geri sarar ve PKK zayıflar." Önermenin birinci kısmı doğru. PKK henüz toplumda küçük bir network iken devlet terörü sayesinde güç kazandı. Daha sonra network'unu güçlendirdi ve artık PKK devletin şiddetine ihtiyaç duymadan da, daha demokratik ortamlarda daha etkili çalışacak bir yapıya dönüştü. Ancak önermenin ikinci kısmını doğrulamak için Coşkun'un verdiği örnek hem kronolojik olarak sorunlu, hem iç tutarlılık açısından:

Coşkun şöyle diyor: "Türkiye demokrasiden uzaklaştığında PKK güç kazanıyor [1990-1995 döneminde olduğu gibi], demokrasiye yaklaştığında ise PKK güç kaybediyor [2002- 2004 döneminde olduğu gibi]."

Sorunlu bir düşünceyi detaylandırınca problemler daha net görünüyor dediğim noktalardan birisi bu. Coşkun öncelikle büyük bir maharetle 1995-2002 dönemini yok sayıyor. Zira o dönem temel argümanına uymuyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Suriye politikamızın nesi yanlış

Emre Uslu 06.10.2012

Türkiye'nin Suriye politikası tam anlamıyla bir fiyaskoya dönüşmek üzere. Şimdi hükümet savaş tezkeresini eline aldı ve bundan sonra Suriye'den gelecek herhangi bir ajitasyon, durumu daha da tehlikeli kılıyor.

Başından beri baktığımızda Türkiye'nin Suriye politikasında duruşu dışında neredeyse her şeyi yanlış. Esed'in karşısında duruşu ve bir an önce gitmesi için giriştiği çabalar doğru.

Ancak bu çabaların gerçekçi ve sonuç verici olabilmesi için Suriye hakkında olabildiğince sağlıklı ve fazla bilgiye ihtiyaç var. İşte burası **Türkiye'nin Suriye politikasının yanlışlarının** başladığı nokta.

Baştan itibaren irdeleyelim:

1) Türkiye ve Suriye dokuz yıl aynı yolda yürümüş iki ülke. Hâliyle Türkiye'nin Suriye'de neler olduğunu, Suriye rejiminin belli şartlar altında nasıl davranacağını, muhalefetin kim olduğunu, muhtemel negatif senaryoların ne olduğunu ve bunların nasıl çözüleceğini en başından adım adım bilmesi beklenir.

Türkiye'nin bu uzun süreli ilişkileri nedeniyle Batı, Türkiye'nin Suriye'yi en iyi bilebilecek bir ülke olduğunu düşündü. Bu nedenle de Türkiye'nin Suriye hakkındaki değerlendirmelerine çok güvendi.

Türkiye ise kriz patlayınca bilgilerine çok güvendiğinden Erdoğan'ın "kardeşim" dediği Esed'i ikna edebileceğini düşündü. Erdoğan ve kurmayları Davutoğlu ve Hakan Fidan, dokuz yıl "aynı dağın yeli" oldukları Esed'i ikna edemedi Erdoğan. Esed bildiğini okudu ve tercihini İran'dan yana kullandı.

Bunun üzerine Türkiye Esed'in kısa zamanda gidebileceği/ gönderilebileceği üzerine hesap yaptı. Esed'in tıpkı Mübarek veya Kaddafi gibi uzun süre dayanamayıp gideceğini düşündü. Bu hesaba dayanarak da Başbakan ilk çıkışı yapıp Esed'in bir an önce gitmesi gereğini en yüksek perdeden seslendiren lider oldu.

Geldiğimiz süreç bize gösterdi ki, Türkiye'nin istihbarat kurumlarının ve stratejik analiz yapan birimlerinin dokuz yıl beraber iş tuttukları Esed yönetimini hiç tanımadıklarını gösterdi. Esed gitmek bir yana gücünü konsolide edip direnişini de derinleştirdi. Bu, hâliyle yanlış bilgiye dayalı hesap yapan Türkiye'nin başına patladı. Türkiye'nin tüm öngörülleri boşa çıktı.

2) Türk istihbaratı Suriye'de çok iddialı olduğunu ve Suriye'de olan her şeyden haberdar olduklarını iddia ediyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hakan Fidan Talabani ile görüştü

Emre Uslu 10.10.2012

Son bir ayda PKK sürecine ilişkin ilginç gelişmeler yaşandı. Bunların bir kısmı ucundan kıyısından kamuoyuna yansıdı bir kısmı yansımaya devam ediyor. En son Diyarbakır Emniyet Müdürü satır aralarıyla birlikte okunduğunda çok önemli bir değerlendirme yaptı. PKK'lıların dağa çıkış süreci öncesinde herkesin sorumlu olduğunu söyledi. Çatışmada öldürülen PKK'lıların da aileleriyle birlikte şeytanlaştırılmaması gerektiğini anlattı. Bu insani çıkış yeni bir süreç mi başlıyor sorusunu da gündeme getirdi.

İki haftadır özellikle Kürt çevrelerinde yaptığım araştırmalarda ağustos sonu ile eylül ayında Kürt sorunu konusunda perde gerisinde çok ilginç gelişmelerin yaşandığını öğrendim. Anlatayım:

1) Celal Talabani uzun süredir Almanya'da bir hastanede tedavi görüyordu. 17 eylülde ülkesine döndü. **Talabani Irak'a dönüşünden önce MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la hastanede bir görüşme yaptı.** Bu görüşmeyi Almanya'dan değişik kaynaklardan da doğrulattım. **Fidan Talabani'den PKK'nın ateşkes ilan etmesi için aracı olmasını istedi. Talabani bunu kabul edeceğini söyleyip devreye girdi ancak sonuç alamadı.**

2) Bu süreçte yine devletin inisiyatifiyle Ankara'da paralel bir tartışma başlatıldı. Âkil Adamlar grubu oluşturulup taraflarla görüşmeye başladı ancak bu girişime de Murat Karayılan kapıyı kapattı.

3) Sürece paralel bir görüşme de Abdullah Öcalan'ın kardeşi Mehmet Öcalan ile yapıldı ve Öcalan'dan İmralı'ya gitmesi istendi. Mehmet Öcalan 21 eylülde İmralı'ya gitti Öcalan'la görüştü.

4) Yine süreçle bağlantılı olarak 28 eylülde Talabani'nin Ankara'daki temsilcisi ile **Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk Celal Talabani Irak'a dönünce Kuzey Irak'a gittiler. Bu ziyaret sırasında PKK liderleriyle de görüşüp neler yapılması gerektiğini konuştular.** Burada PKK liderleri Öcalan'ın İmralı'dan çıkmadan yeni bir görüşme sürecinin olmayacağını ifade ettikleri belirtiliyor.

5) Hakan Fidan'ın başlattığı girişimle **PKK'nın ve Öcalan'ın yeni bir Oslo sürecine sıcak bakacağı hesap ediliyordu.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O uçak neden indirildi

Emre Uslu- 13.10.2012

Türkiye Rusya'dan Suriye'ye askerî mühimmat taşıyan bir sivil uçağı Ankara'ya indirip arama yaptı ve bazı kargolara el koydu. Hâliyle bu olay tartışma yarattı. Konunun arka planını Ankara'daki değişik çevrelerden araştırdım. Vardığım sonucu tek tek anlatayım:

1) Uçağın indirilişinin Putin'in Türkiye ziyaretini ertelemesiyle ilgisi yok. Yani olay siyasi değil. Eğer böyle olsaydı bu ziyaretin ertelenmesine ilişkin daha ilginç cevaplar verilebileceği ifade ediliyor.

2) Uçak füze veya silah taşındığı için de indirilmedi. Hatta bu uçağın indirilmesi süreci çok ince bir hamleyle yapıldı. Hem uluslararası hukuka karşı Türkiye'nin elini zayıf düşürmeyecek hukuksal çerçeveye uygun hareket edildi hem de uçağın indirilip aranması sağlanarak Türkiye belki de Suriye krizinin başlamasından bu yana ilk defa çok doğru bir hamle yaptı.

3) Uçakta ne tür mühimmat olduğunu Türk tarafı önceden biliyordu. Bu bilgiyi perşembe akşamı katıldığım *Al Jazeera* televizyonundaki programda anlattım. **Türk medyası gelen istihbaratı sadece askerî mühimmat bilgisi olarak sunuyor ama bu doğru değil. Gelen istihbarat detaylı bir istihbarattı. Yani kolilerde ne tür askerî mühimmat olduğunu da belirten detaylı bir istihbarata sahipti Türk tarafı.** Bu nedenle de uçak kalktıktan sonra adım adım akıllı bir strateji uygulayarak uçağı indirdi ve Rusya'ya büyük bir gol attı ve önümüzdeki süreçte Suriye'ye yönelik yapılacak bir uluslararası operasyonda kullanılabilecek müthiş bir askerî bilgi elde etti.

4) Perşembe günü edindiğim bilgilere göre uçak Türk hava sahasına yaklaşıncı pilota Türkiye'ye girmesi durumunda uçağının indirilip aranacağı bilgisi verilmiş. Buna paralel olarak da F-16'lar havalandırılarak uçağın göz hapsinde tutulması için düğmeye basılmış.

Anladığım kadarıyla **o pilota Türkiye'ye girince uçağının indirilip aranacağı bilgisi öylesine kritik bir zamanlamayla ve mekânda söylenmiş ki pilotun dönüp uçağı başka yöne çevirme olasılığı yok.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devlet halkını bombalayacaktı

Emre Uslu- 17.10.2012

AKP hükümeti Uludere faciasının üstünü örtmeye çalıştıkça devlet yeni Uluderelele burun buruna geliyor. **On gün kadar önce yeni bir Uludere faciasından iki dakika ile kurtulduk.**

Geçen hafta konuştuğum duruma vâkıf yetkililer **PKK içinde çalışan bir MİT ajanının MİT'e çok kritik bir bilgi ilettiğini ve PKK'nın üst düzey yöneticilerine dair bilgi getirdiğini** ifade ediyor. MİT'in de bilgiyi güvenilir notuyla operasyon birimlerine ilettiği ve **PKK'nın üst düzey yetkililerine operasyon yapılmak üzere harekete geçildiği** belirtiliyor. Buna göre **MİT ajanı PKK'nın üst düzey komutanlarıyla buluşacağı yeri anlatıp bir plan yapıyor. Plana göre söz konusu MİT ajanı PKK yöneticileriyle buluştuktan sonra ayrılacak ve arkasından uçaklar bombalayacak.**

Her şey planlandığı gibi ilerliyor. Buluşma yerine bir Heron gönderiliyor. Hakikaten de MİT elemanı aşağıda bir grup insanla buluşuyor. Heron buluşmayı an be an kaydediyor. Daha sonra MİT ajanı planlandığı gibi buluşma yerinden uzaklaşmaya başlıyor ve uçaklar bombalanmak üzere olay yerine yönlendiriliyor.

Ancak uçaklar olay yerine gelirken, Heron'u izleyen yetkilinin gözüne bir ayrıntı takılıyor. **MİT ajanı bir tepenin başına çıkıp olanı biteni bir kameraya çekmeye başlıyor. Bu arada aşağıdaki gruba daha yakından bakınca grubun yanına gelen çocuklar ve kadınların olduğu fark ediliyor.**

Havalanmış uçaklar yoldan döndürölüp bombalama son anda engelleniyor. MİT ajanı gönderilen bir tim tarafından gözaltına alınıyor. Ajan daha sonra sorgulanınca Uludere benzeri bir operasyonun planlandığını, özellikle son üç haftadır başlatılan ve etkili sonuç vermeye başlayan operasyonlar sürecinin tıpkı Uludere'de olduğu gibi sekteye uğratılması için bir planın devreye sokulduğunu anlatıyor.

Bazılarınıza bu anlattıklarım sürreal gibi gelebilir ama **anlatılanlar birebir doğru.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşte İmralı raporu

Emre Uslu- 20.10.2012

Ankara yeniden **"iyi şeyler olacak"** gündemine kilitlendi. Benim görebildiğim kadarıyla bu gündem yapay bir gündem. Daha çok da Abdullah Öcalan'ın İmralı'dan ilettiği talepleri değerlendirmek için BDP'nin oluşturduğu, AKP'nin de müzakerecilerin yönlendirmesiyle kabul ettiği bir gündem bu.

Ankara'da sanki iyi şeyler olacak gibi bir hava yaratılıyor. Oysa durum böyle değil. Ankara'da olan şu: Abdullah Öcalan'ın 21 eylülde görüştüğü kardeşi ile gönderdiği mesajların uygulamaya konulma çabası. Ancak Öcalan'ın mesajlarında barışa ilişkin en küçük bir mesaj yok. Aksine **Öcalan, kardeşi üzerinden gönderdiği mesajlarda "PKK'yı adam gibi savaşamamakla suçluyor ve çatışmaların sonuç alıcı olması gerektiğini, Kürtlerin ayağa kaldırılması gerektiğini, PKK'lı gerilla sayısının 50 bin 100 binlere çıkarılması gerektiğini"** anlatıyor.

Abdullah Öcalan'ın son İmralı görüşmelerine ilişkin yaptığım araştırmada **çok ilginç bir belgeye ulaştım**. Bu belge tüm güvenlik bürokrasisine dağıtılmış bir rapor. Buna göre **Öcalan 21 eylülde iki farklı görüşme yapmış. Birincisi Kardeşi Mehmet Öcalan ile yaptığı görüşme. İkinci görüşme Öcalan ile İmralı'da kalan diğer mahkûmlarla yapılıyor**. Zaten ikinci görüşmede Öcalan İmralı'da kalan mahkûmlara kardeşi ile yaptığı görüşmenin detaylarını ve yeni müzakere sürecine ilişkin düşüncelerini anlatıyor.

Önce **Abdullah Öcalan-Mehmet Öcalan görüşmesine** ilişkin edindiğim bilgiler:

Öcalan görüşmeye, kardeşine **“Seni kim gönderdi buraya öğrenmek istiyorum”** diye sorarak başlıyor. Arkasından, **akan kanın bu tip görüşmelerle mümkün olmayacağını, kanın durmasını isteyenlerin kendisine bazı hakları vermeleri gerektiğini, ancak iyi siyasetle iyi işlerin yapılabileceğini** ifade ediyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan'ın Van'daki yolsuzluk iddialarından haberi var mı...

Emre Uslu- 24.10.2012

Başbakan Erdoğan deprem konutlarını teslim etmek için Van'da açılışlar yaptı. Hükümetin ve yerel yöneticilerin olağanüstü gayretleriyle deprem konutlarını kısa vadede bitirmesi takdire şayan.

Ancak şu günde Van'dan bu başarıdan dolayı mutluluk sesleri yükselmiyor homurtu sesleri geliyor. Van'da yaşayan ve konulara az çok ilgili herhangi birini çevirip sorun. Van'da yapılan yatırımları değil **yolsuzluk iddialarını** anlatacaktır.

Bana kadar ulaşan iddiaları, konuştuğum tüm yerel basın kabul ediyor. Ancak biz yerel basınız yazarsak bizi bitirirler diyorlar.

Bazı iddialar şöyle: “İhaleler çoğu zaman uygun olmasına karşın pazarlık usulü veya davetiye ile belli istekliler arasında yapılıyor. Fiyatlar genelde piyasa araştırması denen muhammen bedel tesbitlerinin bedellerine yakın veriliyor. Yani tesbit edilen fiyatlardan indirim yapılmıyor. Asıl açık ihalelere bakıldığında aynı türden işler yüzde 40, 50 ile yapılıyor ve diğerlerinden de daha iyi yapılıyor. Bu ihaleler deprem öncesi hele deprem sonrası çıldırılmış fiyatlara yapıldı. Kimi şirketler tanınmasın diye deprem sonrası 3 4 yeni firma kurmuşlar, ki kestikleri faturalar ayyuka çıkmasın diye. Burada en önemli şey yerelde ihale ilanları gazetelere gönderilirdi ama vali bir yıldır gazetecileri de oyalıyor. İhale ilanları gazetelere verilmeden duyurulmadan yapılıyor. Yerel gazetecilere sus payı olsun diye uygun fiyata afet evleri verilecek. Bu çerçevede 100 gazetecinin isimi valiliğe iletili.”

İddianın gazetecilerle ilgili olan kısmını yerel gazetecilere sordum. Afet konutlarından arta kalanlardan 100 adedinin gazetecilere verileceğine dair valinin söz verdiğini onlar da kabul ediyor. Ancak burada bir ayrımın olmadığını, gazetecilerin konutların ücretlerini ödeyeceğini ifade ettiler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan'a Öcalan önünde diz çöktürecekler

Emre Uslu 27.10.2012

Başbakan Tayyip Erdoğan Amerika Birleşik Devletleri'nin **PKK liderlerini Usame bin Ladin modeliyle etkisiz hâle getirme** teklifini reddetti. Erdoğan **"PKK liderleri bin Ladin gibi bir evde yaşamıyor, mağaralarda yaşıyor, bu nedenle bin Ladin modeli doğru model değil"** diyerek öneriyi reddettiğini açıklamıştı.

Erdoğan'ın PKK liderleri hakkındaki argümanı hiç ikna edici değil. **Erdoğan'ın iddia ettiği gibi, PKK liderleri hayatlarını mağaralarda geçirmiyor. Çoğunlukla, Kuzey Irak'taki kampların çevresinde yer alan köylerin yakınlarında bulunan evlerde yaşıyorlar.** Dahası, PKK liderleri **hem Kuzey Irak'ta hem de İran'da sık sık şehirle iniyor.** Örneğin en son eylül ayında MİT'in bilgisi dâhilinde, BDP heyetiyle PKK liderleri Süleymaniye'de görüştüler. Yani **PKK liderleri öyle gizli kapaklı yaşayan adamlar değil. Herkesin gözü önünde yaşıyorlar.**

Veleve ki Erdoğan'ın söylediği doğru olsun. O hâlde bin Ladin modelini uygulamak çok daha kolaydır. Eğer PKK liderleri derin mağaralarda yaşıyorsa, iyi bir istihbarat bilgisi ve Amerika'nın yeraltı sığınaklarına yönelik geliştirdiği bombalarla onları o derin mağaralara gömmek ve PKK liderlerine operasyon yapmak çok daha kolay olur.

Peki, Erdoğan bu öneriyi neden reddetti?

Sanırım Erdoğan'ın **en büyük nedeni ABD'ye güvenmemesi.** Bu konuda Erdoğan'ı gaza getiren Acem aklının ve bu aklı yaratan bir ekibin katıkları yadsınamaz.

Ayrıca Erdoğan **"PKK'yı bitirmek için geliştirilen bir Türk planına"** ikna edilmiş görünüyor. Zira ABD büyükelçisi de Erdoğan'ın **"biz hukukun içinde kalarak kendi yöntemlerimizle çözeceğiz"** mealinde bir gerekçe sunduğunu açıklamıştı. O hâlde tartışılması gereken soru şu **"Türk planı nedir?"**

Anlaşıyor ki **Erdoğan MİT'in kurguladığı bir plandan söz ediyor.** Basına yansıyan bilgilerden MİT'in planının ne olduğunu tahmin edebiliyoruz.

MİT içinde bir kanat, PKK'nın Türkiyeli liderleri, Murat Karayılan, Abdullah Öcalan, Sabri Ok üzerinden sorunu barışçı yöntemlerden çözebileceğini pompalıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan, ailesiyle görüşmeyecek

Emre Uslu 31.10.2012

Cezaevlerindeki açlık grevleri Türkiye'yi KCK'nın planladığı bir kaosa doğru sürüklüyor. KCK da bütün planlarını ölüm stratejisine göre kurmuş durumda. PKK/BDP çevrelerinde konuşulan senaryo şu: "Geçen seferlerde denediğimiz Devrimci Halk savaşı ve Serhildan girişiminde başarısız olundu ama bu sefer bu iş öyle olmayacak. Cezaevlerinden ölüm haberleri gelecek. Bunu kimse engelleyemeyecek. Türk medyası ne kadar saklarsa saklasın Avrupa bu işin peşini bırakmayacak. Avrupa sayesinde büyük baskılar yaratacağız. Bu sefer sokakları hareketlendirip sonuç alacağız."

Kötü olan şu: **devletin bu stratejiye karşı bir planı yok**. Dahası devletin bazı etkili kurumlarının içindeki bazı yapıların bu planın yanında mı karşısında mı olduğundan da emin değilim doğrusu...

Bu stratejiye karşı çözüm diye sunulan "İmralı'yla görüşün sorunu çözün" şeklinde özetlenecek **müzakereci plan** ise gerçeklerden uzak; yanlış adreste umut aramaktan başka bir şey değil.

Bu plan çerçevesinde Ankara'daki "Müzakereci"nin liderliğinde bir grup tüm umutlarını İmralı'ya bağlayıp İmralı'ya çıkarma yaptılar. Daha sonra **21 eylülde Öcalan'ın kardeşini adaya gönderdiler. Ama aldıkları cevap karşısında Yeni Mahalle'deki hesap İmralı'ya uymadı**.

Buna rağmen bazı müzakereciler halen ölümleri Öcalan'ın durduracağını varsayarak, "Avukatlar İmralı'ya" diye adaya koster kaldırmaya kalkıyorlar. Böylesi temelsiz isteklerle insanları yanlış yönlendiriyor boş umutlar yaratıyorlar.

Barış ha geldi ha gelecek argümanlarını 2010'da da pompalıyorlardı. Bir gerçeklikten ziyade bir inancı anlatan bu argümanlara karşı çıkanları ise savaş lobiciliği yapmakla suçluyorlardı. Dün yanıldılar bugün de yanılıyorlar. Çünkü gidiş yolları, güvendikleri aktörler ve temel argümanları yanlış.

Barış umudunu anlatmak ne kadar güzel bir şeyse, gerçekçi temelleri olmayan barış argümanlarını dolaşıma sokup insanları beklentiyle sokmak da o kadar kötüdür. Zira bu tip argümanlarla yükseltilen her barış dalgasından sonra gelen savaş, insanların "bir gün barış gelir" umudunu da tüketiyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oslo'yu kim kaydetti

Emre Uslu- 03.11.2012

Oslo görüşmeleri Türkiye'de gündemi değiştirdi. Uzun süre **kaydı kimin yaptığı**nı tartıştı Türkiye. Hatta hem hükümete yakın medya hem de merkez medya bu kayıttan yurtiçinde bazı odakları suçladılar. Hâlen de bu suçlamayı bilerek veya bilmeyerek yapan müzakerecilerle yakın bazı aydınlar var. Bu kayıtların ülke içindeki bir mücadele nedeniyle yapıldığını ve sızdırıldığını iddia edip büyük yazar payesiyle dolaşan bazı gazeteciler var.

Nedense müzakereci yazarlar bir türlü şu gerçeği kabul etmek istemedi. **PKK Oslo görüşmelerinin arkasında olamaz mı?** Özellikle PKK'nın barış yapacağına iman etmiş bazı yazarlar **PKK'nın** en azından bir kanadının **Oslo sürecini baltalayacağını** akıllarının ucundan bile geçirmiyor.

Bu değerlendirmelere kısmen hükümet çevreleri de katıldı. Hatta el altından bu değerlendirmeleri medyayla paylaşan fitneci hükümet çevreleri oldu. Zaten hükümetin doğal koalisyonu networklarla kopuşu da Oslo fitnesini Başbakan'ın kulağına fısıldanmasından sonra başladı.

Bu Acem fitnelerine inanan Başbakan ve hükümet dikkat ederseniz uzun süre PKK'yı suçlamadı, sorumlu tutmadı. Onlar da doğrudan Oslo kayıtlarının hükümete yönelik içerideki güç mücadeleleri ile ilişkili olabilecek bir kayıt olacağına inandı. Açıklamalarında bu kayıtların PKK tarafından kaydedildiğine ilişkin bir değerlendirme yok Başbakan'ın.

Ancak **son bir kaç aydır Başbakan özellikle PKK'yı işaret edip Oslo kayıtlarını PKK'nın sızdırdığını açıkça ifade ediyor**. Ben Başbakan'daki bu dil değişikliğinin arka planını araştırdım. **Başbakan uzun bir süre Oslo**

kayıtlarından PKK'yı sorumlu tutmazken ne oldu da son bir kaç aydır doğrudan PKK'yı suçluyor?

Bu sorunun cevabı peşinde koşarken çok ilginç bilgilere ulaştım. Edindiğim bilgileri kendi bilgilerimle birleştirdim, bunu dışarıdan bir uzmana da sorup onun da yorumunu aldım.

Ulaştığım bilgilere göre **Oslo konuşmasında mikrofon Kürt tarafının tercümanının üzerinde**. Ses kayıtlarını dikkatli dinlediğinizde iki farklı tercüman sesi geliyor zaten. Doğrusu bu bilgiye ulaşana kadar ben iki farklı tercüman olduğunu bile fark etmemiştim. Oysa kayıtların ilk başını dinlerken iki farklı tercümanın tercüme yaptığını görüyorsunuz.

Oslo kayıtlarının kim tarafından yapıldığını tesbit etmek için teknik bir inceleme yapılmış. Bu teknik incelemeye göre konuşmalar ile kayıt arasındaki yansıma dereceleri ölçülmüş. Mantık şu şekilde işliyor. Bir sesin mikrofona yansması ile mikrofona yakınlığı arasında doğrudan ilişki vardır. Mikrofonu uzak bir ses daha farklı yansırken mikrofona yakın bir ses daha farklı yansıyor.

Ancak teknik incelemeler sırasında birtakım zorluklar da çıkmış. Çünkü maalesef oraya katılanlar odadaki oturma düzenini teknik incelemecilerle paylaşmamış. Bilinmiyor denmiş. (Muhtemelen farklı gerekçelerle bu oturma düzeni verilmemiş olabilir EU.)

Yankı testine ek olarak, yapılan ses analizlerinde konuşmacıların heyecan katsayılarına da bakılmış. Bu incelemeye göre bir kişinin konuşmasındaki ses dalgası ile heyecanı arasındaki ilişkiye bakılıyor. Kayıtta konuşanlar arasında en anormal heyecan gösterenin de yine o tercüman olduğu anlaşılmış. Yapılan analize göre o tercümanın sesindeki anormal heyecan bulguları ile yankı testindeki bulgulara paralel sonuçlar elde edilmiş.

Ancak yapılan teknik incelemelere bakılarak çok büyük olasılıkla mikrofonun Kürt tarafının tercümanının üzerinde olduğu anlaşılmış. Hakikaten de kayıtları bir de bu gözle dinlediğinizde diğer konuşmacıların sesi daha uzaktan gelirken bu arada en uzaktan gelen seslerden biri Hakan Fidan'ın sesi tercümanlardan birinin sesi oldukça yakından geliyor. Hatta kayıtlardaki hışırtılar tercüman konuşurken daha farklılaşırken başkaları konuşurken daha farklı sesler geliyor.

Daha sonra yapılan incelemelerde **kaydı yapan tercümanın Avrupa'da bir ülkeden sığınma talebinde bulunduğu, bu ülkenin istihbarat teşkilatının yardımıyla sığınmacı olmaya çalıştığı da iddia ediliyor**.

Oslo kayıtları ile ilgili PKK çevrelerinden bilgiler alabilen gazeteciler **kayıtları Mustafa Karasu ve ekibinin yaptığı**, bunu da saklamadıklarını hatta göğüslerini gere gere anlattıklarını zaten biliyorlar.

Kayıtların ilk önce PKK'nın bir internet sitesinde çıktığını ancak daha sonra Murat Karayılan'ın devreye girmesiyle kaldırıldığını da biliyoruz.

Her ne kadar Murat Karayılan Avni Özgürel'e verdiği beyanatta kayıtları PKK tarafının sızdırmadığını beyan etse de; "MİT'i aradım gelin bizi denetleyin" dese de; hükümet de bu bilgiye ilk zamanlarda inanmış olsa da; Başbakan Erdoğan'ın özellikle son bir kaç ayda Oslo kayıtlarının PKK tarafından sızdırıldığını, bu nedenle onlara güvenilmeyeceğini beyan eden net açıklamaları var. Bu da en azından son bir kaç ayda Oslo kayıtlarını kimin yaptığını çözdüğünü ve bu değerlendirmeye göre hareket ettiğini gösteriyor.

Burada kritik olan soru şu: **PKK neden Oslo görüşmelerinin üçüncü, dördüncü veya daha öncekilerini değil de hükümet temsilcisi olarak Hakan Fidan'ın katıldığı beşinci görüşmeyi sızdırdı?** Daha önemli soru şu: PKK'lıların yaptığı açıklamalara, özellikle Karasu'nun açıklamasına bakılırsa bundan önceki bütün Oslo görüşmelerini özellikle sayıyor. Bu görüşmenin beşinci Oslo görüşmesi olduğunu söylüyor. Yani bir süreci

anlatarak uzun süre görüşmeler olduğunu kayıtlara geçiriyor. Bunu yaparken **PKK tarafının hükümeti hedef almayı planladığı anlaşılıyor. Neden?**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK kazanıyor

Emre Uslu- 07.11.2012

AK Parti'nin geçen on yıllık başarısının en önemli sırrı **algı yönetimini** kusursuz yapması. Bu süre içerisinde toplumun algılarını öylesine güzel yönetti ki hem kendi tabanını dönüştürmeyi başardı, hem de ülkede oluşabilecek toplumsal muhalefetin önünü kesmiş oldu.

AK Parti algı yönetimi konusunda sanırım bir stratejik akla göre hareket ediyor. Yaptıkları her şeyi planlı yapıyor, her lafı planlı konuşuyor, her adımı planlı atıyor ve her süreci planlı yürütüyor. Bu sürecin yönetimine ilişkin en güzel örnek yüzde 50 psikolojik sınırı algısını yerleştirip yönetmek. Herhangi bir anket şirketi AK Parti oylarını yüzde 50'nin altında gösterdiği anda bir AK Parti yetkilisi çıkıp bir başka anket sonucu açıklayarak "acaba AK Parti yüzde 50'nin altına mı düşüyor" algısının tabana yayılmasını önüyor. Yine bu kapsamda alternatif oluşturabilecek **Numan Kurtulmuş** gibi kişileri transfer ederek algı yönetimi noktasında gerçekten pürüzsüz bir övgüyü hak ettiklerini kayda geçirmem gerekiyor.

Algı yönetimi konusunda bu kadar başarılı olan AK Parti'nin Kürt sorununun çözümü konusunda aynı başarıyı göster(e)mediğini de kayda geçirmem gerekiyor. Türkiye genelinde algı yönetimini bu kadar kusursuz yapan bir partinin Kürt sorunu konusunda özellikle PKK'nın ekmeğine yağ sürecektir birtakım işler yapıp "PKK vurdukça kazanıyor" algısını oluşturmada başarısızlığını doğrusu ben AK Parti'nin aklıyla bağdaştıramıyorum.

Bu büyük tezat ancak bilinçli yapılır gibi de düşündüğüm oluyor. Aslında AK Parti PKK ile anlaştı ve "sözde mücadelecilerde müzakereci" bir tutumla **Türk tarafına yönelik bir algı inşası mı yapıyor** diye de düşündüğüm oluyor. Zira bir yanda sözüne en güvenilir bir siyaset adamı Başbakan **Erdoğan çıkıp "APO'yu asarım" diye nutuk atarken, perde arkasında müsteşarını Öcalan'la görüşmeye gönderiyorsa, Oslo'ya taviz vermeye gönderiyorsa** o zaman aslında Başbakan bu mücadelecilerle çıkışlarıyla **Türk milliyetçilerinin algılarını manipüle ederken Kürt milliyetçileri ile pazarlık mı yapıyor**, diye sormadan edemiyor insan.

En son açlık grevlerinde de durum aynısı olmadı mı? Erdoğan Almanya'da "öyle bir oruç eylemi yok" dedi "halk idamı istiyor" dedi ama **KCK sanıklarının salacak dördüncü paketin çıkacağına da sinyalini verdi**. Yani Türklere vurucu Kürtlere verici bir siyaset anlayışında algı yönetimi nerede? **Bütün bu süreçlerden hep PKK kazançlı çıkmıyor mu?** AK Parti'nin amacı Kürtlerin haklarını teslim etmek mi yoksa gerçekten de Oslo'da uzlaşıldığı gibi KCK'yı bölgede büyütüp, psikolojik üstünlüğünü temin edip bölgeyi KCK'ya bırakmak mı?

Eğer AK Parti'nin politikası Kürtlerin haklarını vermek ise, ki bunu sonuna kadar destekliyorum, o hâlde **neden PKK ile pazarlık yapıyor, neden** bir takvim açıklayıp bunu bir takvime bağlayarak vereceğini açıklamıyor da **her PKK eyleminden sonra bir kısmını verip PKK'ya pirim kazandırıyor?**

En son **anadilde savunma hakkını** örnek alalım. 30 eylüldeki AK Parti'nin 2023 vizyon belgesinde bu hakkın tanınacağı açıklanmıştı. Peki, ne oldu? **PKK'lılar açlık grevine gitti. Başbakan çok sert açıklamalar yaptı. PKK'yı ve Öcalan'a idamı gündeme getirdi. Sonra dün bakanlar kurulu kararı ile anadilde Savunma hakkı apar topar gündeme getirildi ve bütün krediler PKK'ya aktarıldı.** Bunun amacı nedir? Algı yönetiminde bu kadar başarılı bir parti bu işi bilinçli yapmıyorsa, bu yöntemin PKK'nın işine yarattığını, PKK'yı büyüttüğünü görmüyor mu?

Aynı şeyi **anadilde eğitim** için de söyleyebiliriz. Bunu sağlamak için **bir takvim açıklayıp, bir pilot proje başlatmak için yeni bir PKK eylemi mi bekliyor AKP?**

Bu süreç yeni de değil. Geçen seçimlerden bu yana devam eden bir süreç. AK Parti bölgede kaybedeceğini bile bile hem yerel seçimlerde hem de genel seçimlerde **bölgede zayıf adaylar çıkardı.** Bu yöntemin **bölgeyi BDP'ye terketmek** olduğunu sağır sultan bile biliyordu. **AK Parti bunu neden yaptı o hâlde?**

Aynı şeyi **Büyükşehir Belediyeleri Yasası**'nda da yapıyor. Yeni yasa ile **Mardin ve Van bir daha geri kazanılamayacak şekilde BDP'ye terk ediliyor.** Bundan sonra haritaya baktığımızda bölgede AK Parti'nin kazandığı adacıklar olmayacak. Tamamen BDP'ye terk edilmiş olacak. Bu da insanların zihinlerinde algısal bölünmeyi daha da netleştirecek. Peki, **AK Parti bu algı yanlışını neden yapıyor?**

İnsanın söylemeye dili varmıyor ama Cemil Bayık 4. Stratejik Mücadele Dönemi'ni anlatırken amaçlarının "bölgeden AKP'nin silinmesi" olduğunu belirtip "böylece devlet bizimle masaya bizim istediğimiz şartlarda oturacak" demişti.

AKP Parti Kütlerin haklarını bir bütün olarak, PKK eylemlerinden bağımsız olarak bir takvime bağlayıp deklere etmek yerine PKK eylemlerinden sonra veriyor. Hâliyle PKK bölgede psikolojik üstünlük elde ediyor kendi tabanında da "vurdukça alıyoruz" algısı ile daha net dayanışma sağlıyor. Bu da PKK'nın daha da güçlenmesine yol açıyor. Bu yapılanlara bütüncül pencereden bakınca **Cemil Bayık'ın argümanlarının haklı çıktığı** görünüyor. Maalesef en azından **bölgedeki algı bakımından PKK kazanıyor Türkiye kaybediyor.** **Buna da AK Partinin bu tuhaf politikaları etken oluyor.**

Soru şu: **bölgede psikolojik üstünlüğünü kabul ettirmiş, açlık grevleriyle iktidarın bileğini bükmüş, devleti Öcalan'ın ailesine yalvartıp Öcalan'dan yardım dileyen pozisyonuna düşürmüş, Suriye'de fiili bir devlet kurmuş bir PKK, açılımın başladığı 2009 öncesinden daha mı güçlü daha mı zayıf görünüyor? Açılımın amacı PKK'yı zayıflatmak terör sorununu çözmek değil miydi? Bu açılım yöntemi PKK'yı güçlendirdi mi zayıflattı mı? Daha da önemlisi AK Parti ne yapmaya çalışıyor; amaç Kürt haklarını vermek mi PKK'yı güçlendirmek mi? Bu bir akıl tutulması mı bir planın parçası mı? Plansa kimin planı?**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan nasıl düşünür, ne ister

Emre Uslu- 10.11.2012

Türkiye'nin en çok konuştuğu kişilerden biri Abdullah Öcalan'dır ama medyada derli toplu bir Öcalan analizi yapılmamıştır. Türkiye'de yazılan kitaplar ekseriyetle ya Öcalan'ı kutsamak için ya da yerin dibine batırmak için

yazılan psikolojik harekât amaçlı kitaplardır. Bunun için kuşkusuz bir kitap yazılmalı. Bu gün burada maddeler hâlinde **Öcalan'ın PKK içindeki konumunu, ne istediğini, ve neyi yapabileceğini** anlatmak istiyorum:

1) Abdullah Öcalan KCK yapılanması kurulup oturduktan bu yana PKK'nın lideri değil sözcüsüdür.

2) PKK'yı yöneten KCK Yürütme Kurulu'dur ve bunun en etkili ayakları da Avrupa kanadadır.

3) Abdullah Öcalan'ın üzerlerinde etkisinin en az olduğu PKK yapısı Kandil ve HPG iken en fazla olduğu yapı hapishanedeki örgütçülerdir. Özellikle hapishanelerdeki örgütçülere yazdığı özel mektuplar nedeniyle bu etkisini giderek derinleştirmiştir. **Son açlık grevlerini bu ilişkiyi bilmeden anlamak mümkün değildir.** Bu bağlamda açlık grevleri öncesinde, Öcalan'ın İmralı'dan giden mektupları vasıtasıyla veya başka bir biçimde PKK'lı mahkûmlarla Öcalan arasında ne gibi temaslar olmuştur? Sorusu önemlidir.

4) Abdullah Öcalan kendisi özellikle halk üzerindeki etkisini kullanarak pozisyonunu koruma siyaseti gütmektedir. Bu nedenle PKK içindeki değişen güç dengelerine göre kendisini ayarlamakta duruma göre pozisyon almaktadır.

5) En son Silvan saldırısı ile birlikte Abdullah Öcalan'a gündem dayatma ile başlayan ve şahinlerin PKK'da liderliği ele geçirmesinden sonra Abdullah Öcalan da pozisyonunu belirleme çabasına girmiştir.

6) Abdullah Öcalan 2010 yılından sonra bir dönem bitiğini iktidarı AKP'nin ele geçirdiğini düşünüyordu. Bu nedenle de Başbakan ve Cumhurbaşkanı'na mektuplar yazmaya başlamıştı. Ancak Uludere faciasından sonra o eski derin devletin halen yaşadığını görmüş ve tavrını belirleme konusunda aceleci davrandığını düşünerek PKK içindeki güç dengelerin bakımından şahinlerden yana tavır koymuştur.

7) 2004 yılındaki avukat görüşmeleri incelenirse o dönem de böyle bir sürecin yaşandığını, Abdullah Öcalan'ın kendisine gündem dayatan Duran Kalkan ve Cemil Bayık'a hesap soracağını söylediğini görürsünüz. Ancak savaşı başlatarak kazanan taraf Bayık ve Kalkan ekibi olunca Öcalan da dümeni Bayık ve Kalkan tarafına kırmış ve **kendi pozisyonunu KCK Yürütme Konseyi kurarak kurtarmaya çalışmıştır.** Bundan sonraki süreçte de **Öcalan PKK'nın sözcüsü olmuştur.** Silvan saldırısıyla birlikte sözcülük pozisyonu da sarsılmıştır. Bu arka planı bilmeden Öcalan hakkında yapılan yorumlar boştur.

8) Öcalan devlete sürekli "bu şartlar altında örgütle bağım yokken örgüt üzerinde etkili olamam. Bana örgütle irtibat kuracağım gerekli araçları vermeden bir şey yapamam" şeklinde çağırımlar yapar. Devlet bu çağırımları Öcalan'ın kendini İmralı'dan kurtarmak için yaptığı taktik çağırımlar olarak okur. Bu nedenle de Öcalan'ın ev hapsi istediğini düşünür. Ben de uzun süre böyle düşünmüştüm. Ancak Öcalan devlete "elimi güçlendirin" çağırısı yaparken aslında bir stratejik akılla hareket ediyor. Şunu demek istiyor: "Ben PKK'nın lideri değilim. Ancak devletten bir şeyler koparabilirsem, devletin beni ciddiye aldığını gösterebilirsem, halkın üzerindeki etkimi de kullanıp PKK'nın etkililerine Öcalan geri geliyor mesajı verip devletten aldığım 'ödün' ile PKK'daki liderliğimi geri alabilirim. Bu nedenle beni tekrar PKK'nın lideri yapacak gerekli araçları verin."

9) Abdullah Öcalan PKK'nın sözcüsü olduğundan dolayı müzakere sürecinde etkisi sanıldığı kadar büyük değildir. Öcalan bu süreçte ancak bir ortam yumuşatıcı olarak değerlendirilebilir. Müzakerede PKK'nın tutumuna ancak KCK Yürütme Konseyi karar verebilir.

10) Bu nedenle Öcalan'a yüksek düzeyde siyasal tanınmayı da çağırıştırarak heyetler göndermek

yanlıştır. Öcalan ile veya PKK liderleri ile yapılacak görüşme alt düzey istihbaratçılar aracılığıyla yapılmalıdır. Ne zaman ki PKK sınır dışına çekilmeyi kabul eder o zaman görüşme sürecinde kırım arttırılabilir.

11) Unutmayın ki Abdullah Öcalan gibi liderler için en önemli mesele yola çıktıkları projelerini tamamlamaktır. Yapamıyorlarsa onun altyapısını kurup tarihe iz bırakmak isterler. Dolayısıyla Abdullah Öcalan'ın yola çıkış projesini tamamlaması için elindeki en güçlü enstrümanı, **PKK'yı tasfiye etmesini beklemek dünyanın en saçma beklentisidir**. Yaser Arafat nasıl FKÖ'yü tasfiye etmeden, örgütü koruyarak bir barış sürecini başlattıysa Öcalan da benzer bir model ile barış getirmek istiyor. Bunu bilmek gerek...

12) Öcalan'ın en güçlü tarafı devleti Tayyip Erdoğan'dan bile iyi tanınması ve Türkiye'deki siyasetçilerin çoğundan çok daha iyi analitik düşünebilme yeteneğine sahip olmasıdır. En zayıf tarafı ise komplo teorilerine fazla inanması ve narsist yapısı ile aşırı kuşkuculuğudur.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Van Valisi ve yolsuzluk

Emre Uslu- 18.11.2012

 Van Valisi ve yolsuzluk 24 ekimde **“Erdoğan'ın Van'daki yolsuzluk iddialarından haberi var mı”** başlıklı bir yazı yazıp Van'daki bazı yolsuzluk iddialarını gündeme getirmiştım. Twitter'da leylek yuvası konularında bile açıklama yapan **Van Valisi 15 gün boyunca bir açıklama yapmadı.**

15 gün sonra bir yerel gazeteye demeç vermiş. İftira attığımı iddia edip beni ahlaksızlıkla suçlamış.

Ancak vali yazımda örneklerini verdiğim ihalelerle ilgili açıklama yapacağına demagoji yapıp milletin gözünü boyamaya kalkmış.

O yazımı şu linkten okuyabilirsiniz: <http://www.taraf.com.tr/emre-uslu/makale-erdogan-in-van-daki-yolsuzluk-iddialarindan.htm>

Yazımda dile getirdiğim ihalelerden hiç biri deprem dönemi ile ilgili olmadığı hâlde Vali Bey, “deprem döneminde zaman dar bu nedenle zaman alacağından AFAD'ın verdiği yetkilere göre yaptıklarını” söylemiş.

Vali'nin yolsuzluk iddialarını AFAD kılıfı altında örtmeye kalkacağını beklediğim için yazdığım ihale örneklerinin tamamını depremden önceki dönemden seçtim. •Yani vali deprem yıkıntılarının altına kaçarak, AFAD'a sığınarak, uyanıklık yapmaya çalışıyor ama bu yöntemle çocukları bile kandıramaz. •

Madde madde gidelim:

1) Ben “İhaleler pazarlık usulü veya davetiye ile belli istekliler arasında yapılıyor. Fiyatlar genelde piyasa araştırması denen muhammen bedel tesbitlerinin bedellerine yakın veriliyor” yazmıştım.

Van valisi şöyle cevap vermiş: “İhalelere 30-40 teklifle girdik, Muhammen bedel ifadesi doğru değil. Bunları söyleyenlerin kendi iddiaları doğruysa gelip muhammen bedelin altında fiyat verselerdi.”

Van halkı dürüst doğruyu söyleyen yöneticiyi sever. Oysa bu vali doğruyu söylemiyor. İşte size iddiamı ispatlayan bir örnek: Karayolları 11. Bölge Müdürlüğü Muhtelif Şantiyelerinde bir yıl süreyle hizmet alımı. İhale Kayıt Numarası: 2011/151697; muhammen bedel: 7.259.268,22 TL; ihale bedeli: 7.199.820,00 TL; **ihaleye sadece bir firma katılmış ve o firma almış**. İhalenin onay tarihi: 30 Eylül 2011 yani depremde önce.

Görüldüğü gibi, tam da iddiadaki gibi **7 milyon 250 bin TL'lik bir ihaleye sadece bir firma katılmış. Bu firma sadece 50 bin TL'lik indirim yapmış ve ihaleyi almış**. Normalde bir ihaleye tek bir firma giriyorsa rekabeti sağlamak bakımından o ihale iptal edilir ama iptal edilmek bir yana bu ihaleyi alan firma Kara Yolları'na abone olmuş. İhalelerin büyük çoğunluğu bu firmaya vermiş.

Vali Bey yanlış bilgilerle insanları yanıltacağına **bir firma tek başına ihaleye girip neredeyse hiç indirim yapmadan muhammen bedel üzerinden nasıl ihale alıyor?** Bunu anlatsın. Van halkına ve Türkiye'ye yalan söylemeye kalkmasın. Van'da yapılmış buna benzer, bir iki katılımcıyla yapılmış, onlarca "ihale" örneği sıralayabilirim ama Vali'nin doğru söylemediğini ortaya çıkarmak için tek bir örnek yeter sanırım.

2) Daha önceki yazımda da dile getirmiştım. Sıfır km. fiyatı 50 bin TL olan iki binek aracı için 300 günlük kira bedeli 132 bin TL nasıl oluyor Vali Bey? (İstanbul'da bile en hor kullanılan bir binek aracın yıllık kira bedeli, 15 bin TL ile 24 bin TL arasında değişiyor oysa Van'da 70 bin TL civarına kiralamışlar.)

3) Sıfır km. bir traktörün alış fiyatı 50 bin TL iken iki traktörün bir yıllık kirası 124 bin TL nasıl oluyor?

4) Sıfır km. bir arozözün alış fiyatı 80 bin TL olan altı arozözün bir yıllık kirası 600 bin TL nasıl oluyor Vali Bey?

Bunları sormak ahlaksızlık değil, soruşturmamaktır ahlaksızlık... Vali Bey bir zahmet ahlak dersi vereceğine bunları açıklayın.

"İhalelere 30-40 teklifle giriyoruz" demişti. Ben iddialarımı örnekleriyle açıkladım. Şimdi Vali Bey'den bir örnek istiyorum. **Vali Bey sadece bir örnekle bize 30-40 teklifle girilmiş bir ihale gösterebilirsen ben en fazla üç teklifle girilmiş 50 ihale örneği göstereceğim.** Bu ihalelerin çoğunu aynı firmalar toplamış. Bu nasıl oluyor?

5) Vali Bey "bazı yöneticilerin araçlarını devlete kiraladığı iddiaları var. Kimmiş o yönetici? Orada yazacak" diye esmiş gürlemiş.

Üslûbunu bakılırsa beni yerel gazetecilerle karıştırdı sanırım Vali. Ben ihbarcı değil, köşe yazarıyım. Araştırıp bulmak senin görevin ey Vali. Önce araştır, araştırıp bulamazsan resmî bir açıklama yap beni yalanla, hatta mahkemeye ver. Sonra o açıklamalarını nasıl çürütüp yüzünü kızartacağımı görürsün.

6) Yazımda 100 yerel gazeteciye TOKİ'nin yaptığı deprem konutlarından verileceğini yazıp şunu sormuştım. "Gazeteciler konutları uygun fiyatlara alacaklar. Yani ücretsiz bir konut dağıtımı yok. Ancak hangi gazeteciler uygun fiyatlarla konut alacak? Bunların yerel idarecilere yakınlığı veya uzaklığı konut almalarında bir kriter olarak kullanılacak mı?

Vali'de yerel gazetecilere uygun fiyatlara konut dağıtılacağını kabul ediyor. Bu gazetecilik etiği açısından tartışmalı bir konu olsa da Vanlı gazetecilere bedelini ödemek koşuluyla konut verilmesine o gazetecilerin içinde bulunduğu ekonomik koşulları gözönünde bulundurarak ben de itiraz etmiyorum. Hatta gazetecilerin ev sahibi olması en fazla beni sevindirir.

Gazetecilere verilecek konutların veriliş biçimiyle hiç ilgili değilim. Benim sorum çok net: Hangi kritere göre belirliyorsunuz konut vereceğiniz gazetecileri?

Bir yandan gazetecilere konut sözü verilirken bir yandan da Anadolu Basın-Yayın Birliği Van Şube'sinin 15 üyesi için konut talep ettiği dilekçesine ret cevabı verdiniz. Hangi kritere göre hayır cevabı verdiniz? Bu birliğin başkanı Bişar Ulutaş'ın son dönemlerde Vali'ye karşı takındığı eleştirel tutum etkili oldu mu bu ret cevabında?

7) Daha da önemli soru şu: Anadolu Basın-Yayın Birliği Van Şube Başkanı Bişar Ulutaş'ın "Ey Vali" başlıklı yazısını ben gündeme getirdikten sonra gazete sahiplerine baskı yapıp siteden kaldırttınız mı? O yazı siteden nasıl uçtu? Ben yazana kadar randevu dahi vermediğiniz o gazetenin patronu ile neden alelacele görüştünüz? Ne değişti? O yazının siteden kaldırılması karşılığında mı o gazetenin patronu ile görüştünüz?

"Ey Vali" başlıklı yazıyı bireysel internet sitem euslu.com'dan yayınlıyorum. Gücü yeten o yazıyı buradan kaldırsın...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kışın seviş, yazın savaş

Emre Uslu- 21.11.2012

Bizde barış bir kasımpatı gibidir. Kasım ayında açar baharda solar. Barış çiçeğinin açması için her kasımda bir gazeteci Kuzey Irak'tan barış mesajları estirir. Bu kasımda kim gidip özlediğimiz barışı getirecek, diye sormuştum. **Hasan Cemal** sağ olsun zahmet edip oralara kadar gidip barış mesajları getirmiş. Fakat bu sefer daha kompleks bir barış ışığıyla karşı karşıyayız. Bir yandan Kuzey Irak'tan geldi barış mesajları öbür yandan da İmralı'dan açtı kasımpatı çiçekleri.

Sanırım **her sonbaharda oynanan bu barış tiyatrosu inandırıcılığını kaybettiğinden daha etkili bir senaryoya ihtiyaç duyuldu**. Bu yüzden de **uzun bir gerilimden sonra mutlu sonla bitecek bir açlık grevi tiyatrosu konu sahneye**.

Sonunda **Abdullah Öcalan İmralı'dan haber gönderdi 68 gün süren açlık grevi tiyatrosu son buldu**. Bu, "bir gerilim tiyatrosu"ydu çünkü oyunu yazan zaten ne zaman ve nasıl sonlanacağını biliyordu. **Başbakan da biliyordu bu tiyatronun detaylarını Abdullah Öcalan da**. Zira tiyatroyu sahneye koyanlar aynı zamanda büyük başarı ile bu süreci sonlandırdık diye kendilerine pay çıkaranlardı.

Sadece önümüzde oynanan ölüm oyununu dışarıdan seyreden bizler tiyatroyu gerçek sandık. **Ne Abdullah Öcalan bizim medya kadar ciddiye aldı bu oyunu ne de Başbakan Erdoğan. İkisi de oyunun sonunu biliyordu**.

Bu arada bu ölüm oyunundan mutlaka ölüm çıkarmak isteyen KCK yapısı da vardı, ancak oyunu yazanlar yan etkileri de göze alarak oynadılar bu oyunu. Örneğin hapishanedeki açlık grevleri yapanların normal açlık grevlerinde alınmayan birtakım vitaminler aldıkları da bizzat yetkililer tarafından açıklandı. Açlık grevindeyken kilo almalar bu nedenledir.

İmralı'dan her seferinde barış ışığı görenler de (bunlara bakılırsa yakında güneş İmralı'dan doğacak) adadan mucize çıkarırlar da şu sorulara neden cevap vermez: **Madem Öcalan ölüm oruçlarına ilkesel olarak karşıydı, açlık grevlerini sonlandırın demek için neden 70 gün bekledi. Adaya koster kalkmıyordu da ondan mı? Oysa Ada'ya inen helikopterin sayısı Kato dağına operasyona giden helikopterin sayısından daha az değildi bu süreçte.**

Resmî açıklamalara bakılırsa **MİT yetkilileri AKP kongresinden önce de sonra da görüştü Öcalan'la. Bu süreçte en az beş görüşme yapıldı.** Bu da her hafta bir görüşmeye denk geliyor neredeyse. Yine, **Mehmet Öcalan 21 eylülde yani açlık grevleri başladıktan on gün sonra görüştü. Ekim ayı içinde biri üst düzey olmak üzere en az üç defa MİT yetkilileri Öcalan ile görüşmeler yaptı.**

Eğer gerçekten de ışık huzmeleri arasında gördüğünüz büyük barış mucizesi **Abdullah Öcalan ilkesel olarak ölüm orucuna karşıysa neden bu ziyaretlerden birini vesile yapıp açlık grevlerini bitirin mesajı vermedi?** Çünkü bu oyunda Abdullah Öcalan'a verilen rol gerilimin zirveye tırmandığı anda ortaya çıkıp bir mucize göstermesi ve bir sözle ölümleri durdurup üzerimize barış ışıkları saçmasıydı. Sonrası kendiliğinden gelecekti ve Öcalan büyük barış adamı olarak yeniden sahneye çıkacaktı. Çıktı da...

Peki, bu tiyatro neden yazıldı?

Abdullah Öcalan son bir yılda PKK'daki İran eğilimine yakın şahin kanadın kontrolü ele geçirmesinden sonra kendi liderliğini sürdürebilmek için şahinlerden yana tavır koymaya başladı. Öcalan buna mecburdu, çünkü PKK'ya posta koyup oradan ayrılma lüksü yoktu. PKK Öcalansız da savaşılabildiğini gösterdi. Daha önce de bir kaç defa belirttiğim gibi, PKK'nın Öcalan'a değil Öcalan'ın PKK'ya ihtiyacı var. Bu nedenle Öcalan tercihini PKK içindeki şahinlerden yana kullandı. Nitekim 21 eylülde kardeşi ile yaptığı görüşmede "Silvan saldırısında PKK'nın sorumluluğu yok" diyor. Bu açıkça kendisine rağmen yapılmış Silvan saldırısını onaylıyorum demektir.

Oysa tiyatroyu yazan istihbarat teşkilatının hesabına göre barış ancak Öcalan, Murat Karayılan çizgisi üzerinden müzakere ile mümkün. Bu nedenle de Öcalan'ın yeniden PKK'nı tartışmasız lideri olması gerekiyor, Karayılan'ın da pozisyonunu koruması. Bu nedendir ki MİT'in etki alanı altındaki gazeteler ve gazeteciler Murat Karayılan'ı barış yapılabilir bir lider olarak sunuyor. Ona toz kondurtmuyor, hastaysan doktor gönderelim diye mesaj gönderiyorlar. Bütün şeytanlıkları da Bahoz Erdal'a yüklüyorlar. Öcalan için de aynı durum geçerli.

Yani **açlık grevi tiyatrosu Öcalan'ın geri dönüşü için büyük bir PR operasyonuydu. Başarılı da oldu.** Hatırlayın, Öcalan, geçen yıl temmuz ayında Silvan saldırısıyla rütbeleri sökölüp onursal başkan konumuna düşürülmüştü. Son açlık grevi tiyatrosu Öcalan'a rütbelerini iade etme töreni için yazılmış bir gerilim tiyatrosuydu. Uzun süren gerilim sahneleri sonunda Öcalan ortaya çıkartıldı ve bir kurtarıcı olarak yeniden barış mucizesi gerçekleşti. Yeniden "ışıklar" içinde bir lider olarak doğdu.

Tarihsel olarak Öcalan da PKK da istihbarat teşkilatının yazdığı bu tiyatrolar sayesinde büyümüştür. MİT 1978'de Türk solunu bölmek için oynadı bu oyunu. Kürt sorunu olarak karşımıza çıktı. Şimdi aynı oyunu oynuyor, yakında Kürt devleti olarak göreceğiz sonucunu.

Acı olan şu: hükümet de bu illüzyona inanmış, kendi rolünü oynuyor: Türklere gaz veriyor Öcalan'a söz veriyor.

Başbakan Türk mahallesinde Öcalan'ı asıyor, Kürt mahallesinde kurtarıyor. Bu bir gerilim tiyatrosundan skeç değilse ne?

Bazıları Öcalan'ın bu tiyatro oyununu bir mucize göstererek gerçeğe dönüştürecek sihirli değneği olduğunu sanıyor.

Oysa barış bir tiyatrodan daha ciddidir.

Öcalan, "PKK ülke dışına çekilsin" çağırısı yapıp PKK da bu çağırığa uyana kadar bu tiyatroya inanmayacak kadar tecrübeli bir TC vatandaşıyım ben.

Bu tiyatroya başlık seçseydim herhalde "**Kışın seviş yazın savaş**" olurdu.

Ancak **ölüm gerçeği İmralı'da Kandil'de ve Yeni Mahalle'de sahnelenen barış tiyatrosundan daha gerçek, barış mucizesinden daha sahici, barış ışıldaklarından daha yakıcıdır. Çünkü bunu sadece barış Pollyannaları değil herkes görür...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP'nin olumlu icraatları

Emre Uslu- 28.11.2012

Bir yıldır feveran ediyorum. "**Dikkat AKP ANAP'laşıyor**" yazdığım da ne MİT krizi vardı ortada, ne de hükümetin yalpalamaları. Kâhinlikle suçlanacağımı bile bile "**Korkarım 2012 kolay geçmeyecek**" yazıp uyarı yapayım dedim ama uyarılarımı düşmanlık olarak sundular Erdoğan'a. Bir yıl önce, "**Özel Yetkili Mahkemeler'i kapatacaklar Ergenekon davalarının arkasından çekilecekler**" yazdığım da "sen de amma uçtun, olmaz öyle şey" tepkileri almıştım.

Uludere'den MİT krizine terörden dış politikaya sanırım 2012 hükümet için iyi ve başarılı bir yıl oldu diyebilecek yandaş gazeteci bile az bulunur.

Geçen bir yıl içinde çok sular aktı köprülerin altından. AKP yanlış üstüne yanlış yaptı ve bugün geldiğimiz noktada Başbakan, neşteri eline almış kadınlara kürtaj yapıyor, filmlere makas atıyor, yazarların façasını bozuyor. En son *Muhteşem Yüzyıl*'a laf çakıyordu bir nutuk meydanında.

Yeni bir yıla girerken artık önümüze bakma zamanı.

Bu arada okurlarım "**hükümetin yaptığı hiç mi iyi bir şey yok neden sürekli eleştiriyorsun**" diye sitem ediyor. Geçen yıl boyunca hükümetin nerede yanlış yaptığını anlattım. Bugün **hükümetin geçen bir yıl içinde aldığı ve olumlu bulduğum adımlarını** yazacağım:

1) Hükümetin en olumlu icraatı ekonomi ve yatırım programlarını iyi yönetmesi. Bu konuda Ali Babacan'ı ve ekonomi ekibini amasız ve fakatsız kutlamak gerekiyor.

2) Sağlık hizmetleri doktorlardan gelen eleştirilere rağmen **iyi icraatlarından biri.**

3) Demokratikleşme yönünde anayasa yazma niyeti iyi bir niyet ama maalesef sadece bir niyet. Zira Başbakan'da yeni anayasadan umudunun olmadığını açıkladı.

4) Kürtçenin seçmeli ders olması. (Anadilde eğitim bir seçenek olarak ailelerin tercihinine sunulmalı.

Hükümetin halen bu konuda atacağı adımlar var.)

5) Öğrencilerin okullarda tip kıyafet giymesine son verilmesi.

6) Kemal Burkay gibi aydınların yolunun açılıp Türkiye'ye dönmelerinin sağlanması, Kürt aydını ile devletin arasının düzeltilmesi.

7) Dış politikada Suriye konusunda durduğu yer doğru, gidiş yolu yanlış. Ancak son bir kaç ayda özellikle Suriye konusunda Erdoğan'ın daha mutedil konuşmalar yaptığı görülüyor. Türkiye savaşın koçbaşı olmak yerine Batı ile birlikte hareket ediyor. Bu çerçevede **Patriot füze sitemlerinin Türkiye'ye getirilmesi olumlu bir icraat.**

8) Erdoğan'ın cılız da olsa Türkiye'de en büyük fitnenin kaynağı İran'a çıkış yapması olumlu bir adımdır. (İran muhibbi kabine üyelerini en yakınında tutmasını sanırım şerhlerinden emin olmak için şeklinde yorumlamalıyız.)

9) MİT Öcalan görüşmelerini daha düşük düzeyli bürokratlar ile sürdürüyor. Her ne kadar açlık grevinde üst düzey MİT yetkilileri Öcalan ile görüşmüşse de teknik olarak bu görüşmelerin alt düzey istihbarat elemanları tarafından yürütülmesi olumlu bir gelişmedir. Oslo sürecine ilişkin eleştirilerimin bir kısmı bununla ilgiliydi. "MİT müsteşarı terör lideriyle aynı masaya oturmuşsa sonuç alma aşamasına geldiği zaman oturur. Öncül görüşmeleri müsteşar seviyesinde yapılmaz" şeklinde eleştirilerim vardı. Sanırım MİT Oslo sürecindeki yanlışlarından ders almış. Bu güzel bir gelişme.

10) Özellikle güneydoğuda fakirlere yapılan yardımlar son bir yılda da devam etti. Bu olumlu bir gelişme ancak bu adım RÜŞVET'e dönüşmüş durumda.

11) Savunma sanayiinde yapılan yatırımlar son bir yılda sonuç aşamasına geldi. Bu da olumlu bir gelişme.

12) Bedelli askerlik yasası ve kurumsallaşmamış olsa da askerin kıışlasına çekilmesi de yine AKP'nin olumlu icraatı olarak görülmeli.

Biliyorum, liberal politikalar izlemek için yola çıkan bir başbakanın dersaneleri Meclis zoruyla kapatma girişiminin olduğu bir dönemde, elâlemin bilimle uğraştığı bir dünyada, bizim başbakanımızın filimle uğraştığı dönemde **AKP'nin olumlu icraatlarını yazmak da bir tezat. Bu icraatları görmezden gelmek de haksızlık...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dershaneleri değil okulları kapatın...

Emre Uslu- 05.12.2012

Başbakan Erdoğan'ın **"dershaneler kapanacak"** emrinden sonra bu kurumların kapatılması için arayışlar sürüyor. Bu konu değişik şekillerde tartışıldı, tartışılıyor.

Bugün ben kendi ilgi alanımdan, Kürt sorunu üzerinden konuya bakacağım. Dershaneler kapanmasın kampanyasına destek verirken, dershaneleri kapatan Kandil'e kamp açar demiştim. Bugün gelin size **dershanelerin güneydoğudaki rolünü** anlatayım.

Önce gerçek bir hikâye ile başlayayım. Devletin bölgedeki önemli yetkililerinden biri okullara ziyarete gidiyor. Okulda gördüğü küçük öğrenciye o klasik soruyu soruyor: **büyüyünce ne olacaksın?** Gelen cevap karşısında hiç bir şey diyemiyor: **büyüyünce gerilla olacağım...**

İşte bu anekdot Türkiye'nin Kürt sorununu neden çözemediğini de anlatıyor, dershanelerin neden önemli olduğunu da, PKK'nın nasıl bir örgüt olduğunu da.

Kimse açıkça konuşmuyor ama **devlet savaşı dağda kaybetmedi. Dağda PKK'yı yendi. Devlet savaşı okullarda kaybetti.** Özellikle KCK'nın okul yapılanmasını kurduktan sonra okullara yönelik geliştirdiği politikalar, Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmen alımı ve atama sistemindeki sorunlar nedeniyle PKK okullara yerleşti.

Devletin elindeki istatistik rakamları korkunç gerçeği açıkça gösteriyor. **Bölgede görev yapan öğretmenlerin önemli bir kesimi PKK sempaticisi. Aralarında çocuklara gerilla özentisi anlatan da var, çocukları dağlara çıkarıp gerilla buluşturması yapan da.** Devletin elinde çok çarpıcı istatistikler de var. **Bölgede okullarda görev yapan öğretmenlerin hiç de azımsanmayacak kadarı PKK sempaticisi ya da PKK ile içli dışlı.** Bir sendika üzerinden yürütülen ilişkiler daha önce KCK'ya karşı yapılan operasyonlarda zaten açıkça çıkmıştı.

Dahası **PKK'lı olmayan öğretmenleri de PKK kaçırıp tehdit ediyor.** Ya okulu bırakacaksın ya da benim dediğimi yapacaksın diyor. Dahası özellikle bazı yatılı bölge okullarındaki öğretmen- öğrenci- PKK ilişkisi gözönüne alındığında devletin Kandil'de kamp aramasına gerek yok.

Yukarıda anlattığım manzara maalesef bölgedeki devlet okullarının manzarasından bir kesit. PKK'nın devlet gibi bir düşmanı olduktan sonra aslında fazla yapması gereken bir şey yok.

Dershanelere gelince; bölgede ister Cemaat'in dershanesi olsun ister diğer özel teşebbüsün dershanesi, bölgede okuyan öğrencilerin tek umut kaynağı. Bu öğrencilerin zaten içinde bulundukları koşullar nedeniyle iyi üniversite kazanma şansı azalıyor. Devlet kendi çaresizliği ve kendi yetersizliği yüzünden bir anlamda o bölgenin çocuklarını cezalandırıyor.

İşte dershaneler bu yetersizliğin tamamlayıcı unsuru oluyor. **O bölgede umudu ayakta tutan son kurumlar dershaneler. Dershaneye gitmeyen öğrenci okulda zaten gerilla eğitimi aldığından üniversiteyi kazanma şansı yok. Dershaneyi de kapatınca iki alternatifi kalıyor: Kuzey Irak'taki üniversiteler, Kuzey Kıbrıs'taki üniversiteler.** Ki buralara gidebilmek için ekonomik durumunuzun biraz hallice olması gerekiyor. Bunu da yapamayınca zaten okulda aldığınız gerilla sempaticisi sayesinde Kandil'in yolunu tutuyorsunuz.

2005 yılında AKP yetkilileri benden rapor istediklerinde bu çarpıklığın altını çizmiş **bölgedeki öğrencilere pozitif ayrımcılık yapılması gerektiğini, bu öğrencilere gerekirse üniversite giriş sınavlarında ekstra puanlar verilerek özellikle batıdaki üniversitelerde okuma imkânı verilmesi gerektiğini** anlatmıştım. O dönemin şartları altında AKP hükümeti iyi şeyler de yaptı.

Bölgede yapılması gereken şey dershanelerin değil, gerilla talimhanesine dönüşmekte olan devletin okullarının kapatılması. Bölgede mümkünse çok sayıda özel teşebbüsü destekleyip özel okulların önü açılmalı. Böylece kontrolsüz devlet okullarında PKK eğitimi verileceğine hiç olmazda özel okullarda çocukların

önüne bir umut bir hedef konabilir...

Güneydoğu bağlamında, Erdoğan'ın dersaneler kapatılacak açıklamasını siz PKK'ya yol verilecek şeklinde de okuyabilirsiniz...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O madalyayı Öcalan ve Oslo mızıkacılarına verin...

Emre Uslu- 12.12.2012

Genelkurmay Başkanlığı'nın Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Mehmet Erten'e madalya** vermesini AKP, CHP ve BDP'deki Kürt vekiller eleştirmiş. Bizim *Tarafa*ta sürmanşetten görmüşler.

Bu yazıyı yazarken, askere destek vereceğim günleri de mi görecektim diye bir duygu var içimde ama hakkaniyet adına bu yazıyı yazacağım. Bana göre **hem o vekiller, özellikle AKP'li vekiller, hem de Taraf askerlere haksızlık ediyor.**

Anlatayım: **O madalyanın verilmesine karşı çıkanların iki temel gerekçesi var. Birincisi Uludere faciası. İkincisi de Suriye'de uçak düşürülmesi hadisesi. İkisinde de TSK ve Hava Kuvvetleri en az kusurlu diyebilirim.** Hem Suriye'deki uçak krizinde hem de Uludere'de, **asli kusurlu o uçakları oraya gönderme konusunda ısrarlı talepleri olan istihbarat birimidir.** Suriye olayında da resmî açıklama net. O bölgedeki radar testleri yapılması için uçuyordu o uçak. Bir gün önce **Suriye tarafından sınır ihlali gerekçesiyle uyarılmasına rağmen GES'i bünyesinde bulunduran kurumun talebi üzerine bir kez daha uçuruldu o uçak oraya. Tıpkı Uludere'de o kurumun talebiyle uçurulduğu gibi.**

Ayrıca, daha önce de yazmıştım. **Aynı kurumun elemanlarının yönlendirmesiyle birkaç Uludere faciasına daha çok yaklaşıldığı, ancak askerî personelin dikkati sayesinde kadın ve çocukların bombalanmasından son anda vazgeçildiği de biliniyor.**

Eğer TSK'da bir madalya verilecekse, Hava Kuvvetleri'ne, ikinci bir Uludere tezgâhına düşmedikleri için bile verilebilir.

Bu komutana madalya neden verildi diyenler bana göre Uludere olayını önemsizleştirerek bir komutana sorumluluğu yükleyip aradan sıyrılmak istiyorlar. Muhtemelen bunu neden yaptıklarını da iyi biliyorlar.

Amaçları da Oslo mızıkacılarının Uludere olayındaki rolünü başkalarına yüklemek. Zira Oslo mızıkacıları kendi inandıkları şeyleri söylüyorlar. Aynı dünya görüşünü paylaştık sonra yanlış yapmış doğru yapmış önemli değil. Sen, ben, bizim oğlan, aramızda hallederiz sorunları nasılsa. Bul bir günah keçisi, yükle...

O madalyaları eleştirirken neden asıl faile, o uçakları Uludere'ye gönderen, istihbarat birimine bir kelimelik bir söz söylemiyorsunuz? Yoksa siz de o madalyaların arkasına saklanıp o istihbarat birimini mi korumaya çalışıyorsunuz? **Oslo mızıkacıları, hayal müzakerecileri ile ortak duygu dünyasında yaşadığınız için mi Uludere'de, asli kusurluların rolünü görmezden gelip tali kusurluların sırtına sarıyorsunuz bütün günahları?**

Ek olarak, TSK son bir yıl içinde siyasete müdahale etmediği için bile böyle bir madalyayı hak ediyor komutanlar. AKP'li Ensarioğlu unutmuş olabilir ama biz boruları, kâğıt parçalarını, internet andıçlarını, evlere silah yerleştirmeye çalışan AKP'yi bitirme planı hazırlayan komutanları henüz unutmadık. Başta askeri kışlasının içine çektiği için Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, siyasete müdahale etmeyip adlarını bile unutturdıkları için Kuvvet Komutanları ve bunların en başında da sadece işini yapan Hava Kuvvetleri Komutanı anasının ak sütü gibi hak ediyor o madalyayı. Belki de TSK tarihinde nadiren hak edilen madalyalardan biri o.

Dün TSK'yı arayıp birtakım sorular sordum. **Son bir yılın operasyon bilançosunu** verdiler:

1 Ocak 2012'den bu yana yapılan operasyonlarda yurtiçinde 550 PKK'lı öldürülmüş 134 PKK'lı da sağ ele geçirilmiş. Yurtdışı operasyonlarında 346-369 PKK'lı öldürülmüş. Yani **toplamda 1034 PKK'lı bir yıl içinde etkisiz hâle getirmiş. Bu PKK'nın yüzde 25'e yakın bir kısmının bir yıl içinde imha edildiği anlamına geliyor.**

Aynı dönemde yurtiçinde 521 hedefe 312 sorti yapılmış. Yurtdışında ise 383 hedefe 317 sorti yapılmış. Yani TSK ve Hava Kuvvetleri görevini yapmış. Ve muhtemelen görevini iyi yaptığından dolayı da **Ankara'da birileri operasyonları engelleyip müzakereleri başlatmak için Uludere tezgâhını planlamış.**

Bu rakamlara bakıldığında özellikle Hava Kuvvetleri'nin son bir yıl içinde etkin kullanılmasının doğru sonuçlar verdiği görülüyor. Bu da Oslo mızıkacılarını, müzakerecileri, Kürt milliyetçilerini, ve PKK'yı hâliyle rahatsız ediyor. Vozurtu bundan...

Türkiye'de hiçbir başarı cezasız kalmaz. Bence o madalyayı komutandan alın ve müzakere diye diye 2009'dan bu yana PKK'yı büyüten, Kuzey Suriye'de PKK devletinin kurulmasını sağlayan, müzakereci bakana, Oslo mızıkacılarına ve özellikle de daracak hapishanesinden devleti parmağında dolandırıp, örgütünü büyüten, Ortadoğu'nun güçler dengesinde bir aktör hâline getiren Öcalan'a verin. Her kasımda barış türküleri söyleyip barış tütsüleri tüttüren müzakerecilere de jüri özel ödülü. Yalnız biraz acele olun bahar gelmeden verin. Çünkü Bahar'da terör yeniden başlar.

Sonuçta bu ekip çalışması ve bu "muhteşem başarı" madalyasız bırakılmamalı...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Misyon bitti Taraf'la devam ediyoruz

Emre Uslu- 19.12.2012

Sonda söyleyeceğimi başta söyleyeyim dürüstçe. **Evet, bir Misyon'umuz vardı ama onu kapattık artık.** Anlatayım:

Hepimiz aslında Sam Amca'nın Fethullah Gülen Cemaati'ne transfer edip ülkeye sızdırdığı **"misyon"** gazetecileriydik. Patriotlar gelince, hâliyle Misyon'u kapatmak zorunda kaldık. Doğal olarak da Ahmet Altan romanlarındaki hayal dünyasına döndü, bizler de dolarları Boğaz kıyısındaki yalılarımızın bodrumuna doldurduk, parti yapıp keyif çatıyoruz. Bu keyif hakkımız. Ne de olsa Türk Ordusu'nu gâvur Patriot'una muhtaç hâle getirdik.

Misyon, Sam Amca için çok kritik bir görev üstlenmektir. Türkiye'nin en zeki komutalarını Silivri'ye tıkip "beyin zipleme" yapmak bu görev ve başarıyla sonuçlandırıldı.

Düşünün bu Misyon sayesinde içeri girmiş Çetin Doğan dışarıda olsa ne jenerik planlar hazırlamış, cami bombalayan Esad taraftarlarını Halep'te Tayyip Erdoğan'ın açtığı stada çoktan doldurup sıkıyönetimi ilan etmişti bile.

Bu Misyon olmasaydı Silivri'de yatan komutanlar PatrioTürk üretip İHA'larla izledikleri Esad rejiminin de, İran'ın da, İsrail'in de defterini dürecekti.

Aslında Şener Eruygur'un aldırıldığı ve nerede olduğu henüz ortaya çıkmayan o dokuz dinleme aracı var ya. Onlar Şam'a gönderildi, böylesi bir âna hazırlık için orada bekletiliyordu. Ama öngörüsüz hükümet bu Misyon'un gazına gelip böylesi bir beyini Silivri'ye tiktirarak devlete ihanet etti. Hiç değilse Şam'da çürümeye terk edilen o dinleme araçları burada olsa OSTİM'de bir usta aynısından yapardı. Yerli sanayie yardımcı olurdu. Bir misyon gazetesi olarak yerli sanayinin gelişmesini de engelledik.

Bu Misyon olmasaydı, Şener Eruygur ve İbrahim Şahin Adli Tıp'tan aldığı "akli melekesi yerinde değil" raporlarını Suriye askerlerine gösterip Şam'a sızmış Esad'a karşı çoktan bir Sarı Kız göndermiş, Kadife Eldiven planıyla devirmişti Esad'ı.

Bu Misyon sayesinde içeri atılmasaydı, İlker Başbuğ alimallah Reyhanlı'dan bir parmak salladı mı bırakın Esad'ın Türkiye'ye top atmasını, İran'a doğru çoktan topuklardı. Ergun Poyraz "Şam'ın Yahudisi"ni yazıp Esad'ın arkasından kurşun söz sıkardı çoktan, bu Misyon olmasaydı...

Düşünün Türkiye'de Suriye topraklarını, Şam'ı, Halep'i, Bekaa Vadisi'ni karış karış bilen en süper beyin Yalçın Küçük, bu Misyon sayesinde Silivri'de yatıyor. Yalçın Hoca dışarıda olsa "Selam Kürdistan dağlarındaki gerillaya" dedi mi PKK'nın Esad'a arka çıkmasını bir yana bırakın, Tüm PKK'yı Esad'a karşı taarruza geçirirdi.

Soner Yalçın içeride olmasa bir Efendi'lik de Esad'a yapar adamı Yahudi ilan etti mi itibarını çizer, Suriye'de yaşamaz hâle getirirdi. Diplomasiye bile gerek yok, Esad kendiliğinden kaçmak zorunda kalırdı Şam'dan.

Bu Misyon öylesine hain yayındı ki Türkiye'nin en tecrübeli havacı komutanı Bilgin Balanlı'yı içeri tiktirdi. Oysa Bilgin Balanlı Eskişehir'deki Bilvanis Çiftliği'ni havadan gözetletirken aslında Esad'ın kimyasal silahlarını depoladığı depoları gözetlemeleri için pilotları eğitiyordu. Misyon işte böyle bir dâhiyi içeri tiktirarak misyonunu eda etti.

Balanlı içeride olduğu için Suriye uçağımızı vurdu ve Türkiye bir şey yapamadı. Bilgin Balanlı olsaydı alimallah atlar uçağa iki angajman saydırdı mı Esad altına ederdi...

Bu Misyon çok planlı ve hain vurdu. Doğu Perinçek'i içeri tiktirmasa Pekin'e ve Moskova'ya kadar gider Esad'ın yanında yer alan bu iki ülkeyi Türkiye'nin yanında yer alması için ikna ederdi tallahi...

Bu Misyon sayesinde bir CIA komplosuyla içeri giren Perinçek nedeniyle ki Türkiye uluslararası alanda CIA'e mecbur bırakıldı. Böylece uluslararası alanda yalnızlaştırıldı.

Misyon içeri attırmasaydı Dursun Çiçek Esad'a karşı bir psikolojik harekât planı hazırlardı, aklınız uçardı. Bizimkiler bu Esad'ı internet andacıyla bitirirdi bitirmesine de, bu Misyon dar ayakkabı gibi arkadan vurdu. Yoksa Baas'ı ve Esad'ı bitirme planı yazdı mı Dursun Çiçek, altına İlker Başbuğ imza atmasa da bu Esad giderdi alimallah...

Misyon olmasaydı, Türk medyası öylesine şerefli yayınlar yapacaktı ki onların da mayasını bozdu bu misyon gazetesi. Yoksa Ceylan Önkol'u önce *Hürriyet* duyuracaktı. Uludere'de Misyon olduğu için sustular 12 saat çıt çıkarmadılar. Misyon olmasa ellerine bomba verilip patlatılan erlerin haberlerini önce ve sadece *Sabah*'ta okuyacaktık mesela.

Misyon son ihanetini de hükümete karşı yaptı. TSK'nın en parlak komutanlarını Silivri'ye tıktırıp "beyin zipleme" yaptırarak, Türkiye'nin güvenlik, sanayi, teknoloji, uluslararası ilişkiler alanında CIA'e bağımlı hâle getirdikten sonra hükümete yöneldi. Ahmet Altan Tayyip Erdoğan'ın damarına basa basa adamı çıldırttı. Biliyor damarına basılınca Erdoğan'ın basiretinin bağlandığını, başbakanımızın damarına bastı Uludere'de özür dilemesini engelledi.

Altan sıkı bir Galatasaray taraftarı olduğu için, Erdoğan'ı yanlış yönlendirip Şike Yasası'nı da o çıkarttırdı. Başbakan'ı Cemaat'le kavga ettiren de Ramazan'da verdiği fetvalarla Erdoğan'ı Cemaat'e karşı kışkırtan Ramazan Rasim'di. Ben şahidim; dersaneleri kapatma fikri bizzat Roni Margulies'ten gitti Başbakan'a.

Dış politikadaki çuvallama da Yasemin Çongar'ın eseri. *WikiLeaks* belgesi yayımlayarak başardı bunu o.

Dedim ya Misyon olmasa Patriotlara ihtiyacımız da olmazdı. Velhasıl yazacak çok "günahımız" var çoook.

"Misyon" kapandı ama *Taraf* yoluna devam edecek. Her zamanki gibi sadece cesur bir gazete olarak devam edecek...

Ustamız Ahmet Altan ve ruhumuz Yasemin Çongar'ın eserine ve emeğine saygı için bunu yapmak zorundayız. Onlar da bizden bunu istiyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan neden özür dileyemez

Emre Uslu- 26.12.2012

Uludere faciasının birinci yıl dönümü. Olayın olduğu günün ertesinden itibaren devletin konuyu kapatmaya çalışacağı netleşmişti. Örneğin Şırnak'a gönderilen müfettişlere olayın üstünü kapatmaları yönünde telkinlerde bulunulmuş olabileceğini, müfettişlerin oraya soruşturma için değil araştırma için gönderildiğini, mülkiye müfettişlerinin bir idari soruşturma yapmayacaklarını daha önce yazmıştım. Yazdıklarım teker teker doğrulandı. Hatta hükümete yakın bazı yazarlar hükümet bugün çözecek yarın çözecek diye bizleri uyutmaya oyalamaya çalıştı ama bizim açımızdan durum netti. Hükümet Uludere faciasının üstünü kapatmak istiyordu.

Peki, hükümet Uludere faciasını neden kapatmak istesin? Neden özür dilemesin?

Bunu anlamak için Uludere faciasının gelişimi, bombalanma kararı ve sonrasını bilmek gerekiyor.

Sanırım artık şu konuda kafalar net: **Uludere faciası bir planlı operasyondur. O kafilenin içinde Fehman Hüseyin'in de bulunduğu istihbaratı ile TSK dolduruşa getirildi.** Bu "istihbarat" akışı o kadar yoğun ki TSK oraya uçak kaldırıp bombalamaya kilitlendi. **Uludere faciasının öncesinde en az yedi sekiz farklı raporla**

“Fehman Hüseyin bu bölgede” istihbaratı alındığı biliniyor. Uludere olayından sonra PKK’nın Kuzey Irak’ta MİT’e çalışan kişileri öldürdüğü de basına yansdı.

Bu yönüyle Uludere faciası öncelikle bir istihbarat faciası. **Başbakan’ın Uludere faciası nedeniyle özür dilemesi demek istihbarat teşkilatının ciddi bir soruşturma geçirmesi demek.** Bunu da en fazla istemeyen Başbakan. MİT’e dokunulmazlık kanunu çıkararak soruşturmayı zaten önlemiş durumda. Yani aslında biz **Başbakan özür dilesin derken Başbakan’ın en istemediği şeyi yapmasını istiyoruz. Dolayısıyla özür filan hayal.**

Ayrıca operasyon kararı açısından bakıldığında da Erdoğan açısından büyük sorun var. Zira **uluslararası anlaşmalar çerçevesinde Uludere operasyonu bir “sıcak takip” operasyonu değil “sınır ötesi operasyonu”dur.** Bu noktada operasyon kararının kimin tarafından verileceği konusunda birtakım belirsizlikler var. **Yetki devri yapılmış olsa bile Uludere’de “vur emri” hükümeti doğal olarak sorumlu kılıyor. Özellikle uluslararası mahkemelerde bu Erdoğan’ı zor durumda bırakacağından dolayı özür dilemesi oldukça güç.**

Operasyon sonrası açısından bakıldığında Erdoğan’ın müthiş bir manipölasyon çemberinin içinde olduğu da görülüyor. Erdoğan daha önce **“mayın haritaları o köylülerde ne arıyor”** şeklinde tamamen anlamsız bir çıkış yapmıştı. Erdoğan’ın mayın haritası çıkışı ile manipüle edildiğini daha önce yazmıştım. Erdoğan burada durmadı yeni bir çıkış daha yaptı. **“Gelen köylülerin kaçakçı mı terörist mi olduğunu anlamak için uyarı atışı yapıldığını, gelenlerin uyarı atışına rağmen yürümeye devam etmesi nedeniyle terörist sanılarak bombalandığını”** açıkladı.

Bu açıklama da eğer Erdoğan kendisi kamuoyunu manipüle etmeye çalışmıyorsa felaket bir manipölasyon ile karşı karşıya demektir. Zira **gelen gruba kaçakçı mı terörist mi diye top atışı ile uyarı yapılmaz.** İkincisi, Uludere hava sahası saat 18:00 itibariyle uçuşlara kapatılıyor. Bu saat itibariyle o grup henüz yükünü yükleyip Türkiye sınırına doğru yönelmemiş. Onların Türkiye sınırına yönelmesi 19:16 civarında. Hükümet yetkililerinin “uyarı” atışı dediği atış ise 19:40 civarında yukarıdan gelen emirle yapılıyor. Yani Başbakan’ın dediği grup yapılan uyarı atışını dikkate almadığı için uçak kaldırılıp bombalatılmıyor. Eğer öyle olsaydı hava sahası o köylüler daha Türkiye sınırına yönelmeden kapatılmazdı. **Operasyon kararı verenler gelenlerin “PKK” grubu olduğundan emin. Top atışlarını sadece grubun Irak tarafına mı yoksa Türkiye tarafına mı yöneleceğini belirlemek için atılıyor.** Zaten bu sırada ABD’ye ait İHA’da bölgeye gelmiş, bu hareketi tesbit etmeye çalışıyor. **Köylülerin Irak tarafına değil Türkiye tarafına yöneldiği anlaşıncı ABD İHA’sı bölgeden gönderiliyor ve bombalama için düğmeye basılıyor.**

Bu durumda Uludere olayından sonra ya birileri Erdoğan’ı manipüle diyor ya da Erdoğan gerçeği biliyor kendisi kamuoyunu manipüle etmeye çalışıyor. Hangisi doğru olursa olsun bu bize tek doğruyu işaret ediyor: **Erdoğan yeni soruşturmaları başlatacak bir özür dileyemez. Ancak taraflarla anlaşırca, hiçbir hukuksal sonuç doğurmayacak surette bir özür dileyebilir.**

Diğer gazeteciler susarken, Uludere olayını twitter üzerinden ilk duyuran tek Türk gazeteci olarak başından beri hükümetin özür dilemesi gerektiğini savunuyorum. Erdoğan’ın hâlen şansı var. Erdoğan’ın neden özür dileyemediğini anlatmak için sanırım bu yazı açıklayıcı olacaktır.

Not:

Başbakan’ın ofisinde **dinleme böcekleri** bulunmuş. Medyaya yansıyan bilgilere bakılırsa bu böcekler geçen şubat ayında bulunmuş. Benim merakım şu: Acaba **böcek aramasının kamera kaydı var mı? Kamera kaydı yoksa, pekâlâ o aramayı yapan kurum da olmayan böcekleri çıkarıp Erdoğan’ı manipüle etmek**

isteyebilir. Dünya siyaset tarihi bunun yüzlerce örneğiyle dolu. Erdoğan umarım varsa o video kaydını incelemiştir. Yoksa bir başbakanı, odanda böcek bulduk deyip maniple etmek kadar kolay bir şey yoktur. Bunu dış istihbarat servisleri de yapar Başbakan'ı bir yöne kanalizetmek isteyen başka servisler de... Bu bağlamda sorulması gereken soru şu: Böceklerin çıktığı tarih ile Erdoğan'daki değişimin tarihi örtüşüyor mu? Erdoğan'da son bir yılda görülen tuhaf değişimin, giderek Ergenekoncu çizgiye doğru kayışının ofislerinde çıkan böceklerle ilişkisi olabilir mi? Varsa nasıl?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fitne: Bu yazı mahşerde şahidim olsun

Emre Uslu- 02.01.2013

Yeni seneye başlarken böyle bir yazı yazmak istemezdim. Ancak görünen o ki **2013'te siyaseti fitne şekillendirecek.** Umarım bu yazıyı Tayyip Erdoğan okur ve çevresindeki fitnecilerin fitnessini birinci elden görür.

Ergun Babahan bana **"Today's Zaman'da 'Mr. %10' diye bir yazı yazdın, Erdoğan'ın her gelen ihalede yüzde 10 pay aldığını yazdın"** diye iftira atmasa belki de hiç haberim olmayacaktı.

Meğer Tayyip Erdoğan'a yakın kişiler benim Erdoğan'la ilgili **"Bay %10"** diye bir yazı yazdığımı, ve Erdoğan'ı ihalelerden yüzde 10 pay almakla itham ettiğim fitnessini yayıyormuş. Bu fitne ile AKP kaynıyormuş, yazmadığım bir yazı AKP ile Cemaat arasında kavga çıkarmış, ama haberim yok.

Durum şu: Ben *Today's Zaman*'da **"Erdoğan ve Atatürk"** başlıklı bir yazı yazdım. Her iki liderin de siyasal hareketinin bir lider figürü etrafında oluştuğunu anlattıktan sonra Atatürksüz Kemalizm'in olmayacağı gibi Erdoğansız da AKP'nin olmayacağını anlattım. Erdoğan'ın geçen yirmi yıllık siyasi kariyerinden imajının mitolojik bir figüre dönüştüğünü anlattım ve bir örnek verdim:

"Erdoğan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'yken yolsuzluklarla savaştı Erdoğan'dı. Erdoğan'ın bu yönüyle ilgili anlatılar Anadolu'nun küçük kasabalarına kadar ulaşmıştı. Belediye başkanı olarak rüşveti kabul etmeyerek, kendisine rüşvet teklif edenlere 'madem belediye başkanına ayıracak bu kadar paranız var bunu da verdiğiniz fiyattan düşüreceksiniz' diye ihale fiyatını verilen en düşük fiyattan daha da aşağı çekerek iş yapan bir liderdi. Ve bu imajın çoğu da sahici ve gerçektir."

Yazının link burada: (<http://www.todayszaman.com/columnist-279606-erdogan-and-ataturk.html>)

7 Mayıs 2012'de, AKP-Cemaat kavgasının en zirvede olduğu dönemde, yazdığım ve Erdoğan'ı Atatürk'le kıyaslayıp baştan sona övdüğüm bu yazının Erdoğan'ın çevresince nasıl bir fitne malzemesine dönüştürüldüğünü öğrenince şok oldum.

Meğer bu yazının üstüne **Akif Beki** ile *Today's Zaman* Genel Yayın Yönetmeni arasında Medya Derneği'nin toplantısında büyük kavga çıkmış.

Babahan ve orada bulunan diğer gazetecilerden öğrendiğim kadarıyla, **Akif Beki Bülent Keneş'e** gelip **"Emre Uslu, 'Erdoğan ihalelerden yüzde 10 rüşvet alıyor' yazıyor siz de bu yazıları yayımlıyorsunuz"** diye

çıkışmış. Keneş “**Bizde böyle bir şey olmaz böyle bir yazı bizde çıkmaz**” deyince herkesin önünde Beki “**Ben aptal mıyım, ne okuduğumu ve nerede okuduğumu bilmez miyim, İngilizce yazmış ve o yazıyı Today’s Zaman’da okudum**” demiş.

Orada olan tüm gazeteciler de benim Erdoğan’ı yüzde 10 rüşvet almakla itham ettiğim yönünde bir yazı yazdığımı düşünüyor. Bu fitne sadece Akif Beki tarafından değil Erdoğan’ın en yakın çevresi tarafından anlatılıyor. Muhtemelen Erdoğan’a da böyle aktarılmış. Ergun Babahan gibiler de bu fitnenin üstüne sörf yapıp hem Cemaat ve AKP’yi birbirine düşürmeye çalışıyor.

Hatta Ergun Babahan tweetlerinde **Salih Kapusuz** adını da geçirdi, onunla ilgili bir şeyler yazdığımı da ima etti. Bu fitnenin detaylarını bilmiyorum. Belli ki o konuda da bir fitne dolaşıma sokulmuş. Hayatımı hiç bir döneminde pozitif veya negatif, Salih Kapusuz’un adının geçtiği veya onun ima edildiği bir yazı yazmadım.

Fitne çarkı dönmeye başlayınca Erdoğan’ı övdüğüm bir yazı bile Erdoğan’ın en yakınları tarafından fitne aracı olarak kullanılıyor, kavga sebebi yapılıyor. Adı aklımdan bile geçmeyen adam hakkında yazılar yazdığım iftirası atılıyor.

Erdoğan’ın çevresindeki fitne çarkı böyle çalışıyor: Cemaat-AKP kavgasının heyheyli günlerinde, yazdığım ve baştan sona Erdoğan’ı övdüğüm o yazıyı bile Erdoğan’ın çevresindeki insanlar tarafından çarpıtılıp fitne çıkarmak için yayıyorlar.

Gazetecilerin önünde **kendi uydurdıkları yalanlar** ve **fitne** için kavga ediyorlar. Yazıyı okuma ihtiyacı bile hissetmiyorlar. Çünkü fitneye o kadar inanmışlar ve şartlanmışlar ki benden, o heyheyli günlerde, Erdoğan’ı övecek bir yazı beklemiyorlar. Görünce abandone olup yeni yalanlar uydurup manipülasyon yapıyorlar.

Sayın Erdoğan, yanlış anlaşılacak bir ima bile olmayan bir yazıyı bu şekilde çarpıtıp kavga aracına dönüştüren ve kulaklarınıza üfleyen bu grup bilginiz dâhilinde mi çalışıyor? Hakkımda daha ne kadar böyle yalan yanlış bilgi sunuldu size?

Çevrenizin yaydığı bu fitneden siz de sorumlusunuz. Bu fitnelere ve fitnecilere inanıp kurumlarınızı üstüme saldınız. Bu dünyada size bir şey yapamam belki. Ama **eğer bu dünyadan karşılıklı helalleşmeden gidersek, mahşer günü bu yazıyı tüm insanların ve Allah’ın huzurunda okuyup size bu fitnelere binaen yaptıklarınızın hesabını soracağım. Bu yazıyı okuyan herkes şahidim olsun ki, o gün başbakanlığınız da çevrenizin fitnesi de sökmeyecek...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umutlanalım mı

Emre Uslu- 09.01.2013

Açılım süreci başladığından bu yana beş temel argümanı savundum: **1)** PKK sınır dışına çekilmeden yapılacak müzakere risktir ve böyle bir müzakere PKK’yı güçlendirir. **2)** Abdullah Öcalan PKK’nın lideri değil sözcüsüdür. Eğer Öcalan liderliğini yeniden kazanmak istiyorsa PKK’da kendisine gündem dayatan gruba karşı bir hamle yapıp onların etkinliğini kırmalı, onları tasfiye etmeli. **3)** KCK yapılanması PKK için can damarıdır. KCK hem Kürt

kimliğinin yaratıcısı hem de şiddet sarmalının taşıyıcısıdır. Bu nedenle de KCK'nın sınırlanması PKK'nın etkinlik alanını zayıflatacaktır. **4)** PKK konjonktörü en iyi kullanan bir örgüttür. Bu nedenle aktörlerin ne dediğine değil faktörlerin PKK'yı nereye sürüklediğine odaklanmak daha doğrudur. **5)** PKK kendi siyaseti doğrultusunda uluslararası güçlerle ittifaklar yaparak bugünlere geldi. 2010'dan itibaren de Kürt-Şii ittifakı yapacak bu da PKK için yeni bir açılım olacak. (Bu görüşe en büyük itiraz **Cengiz Çandar**'dan gelmişti. Çandar PKK kafayı yemedi ki böyle bir ittifak yapsın türünden bir karşı çıkış yapmıştı ama bugün Çandar o görüşlerini unutmuş PKK-İran ittifakının PKK'ya neler kazandırdığını anlatıyor.)

Son İmralı süreciyle birlikte medyada yine umut çiçekleri açtı. Taraflar temkinli iyimserlik diyor ama bizim müzakerecilere bakılırsa **"temkin"** bir yük gibi algılanıyor. İyimserlik tavan yapmış, güneş gözlüğünü takmış, İmralı'dan mucize bekleyip uçuşa geçenler bile var. Oysa bu aşamada **"temkinli iyimserlik"** bile bir hayli ileri aşamadır.

Peki, gerçekten temkinli veya değil, iyimser olalım mı?

Devletin nihayet doğru çizgiye geldi. PKK ile müzakere için en azından PKK'nın sınır dışına çekilmesi gerektiği konuşulmaya başlandı. **Eğer PKK sınır dışına çekilmeyi deklare ederse, ve çekilmeye başlarsa umutlu olabiliriz.** Bunun öncesinde yapılacak her türlü açıklamayı daha çok temkinle daha az umutla izleyebilirsiniz.

Ben bu aşamada PKK silah bırakır mı bırakmaz mı tartışmasını abes buluyorum. Bu aşamada veya gelecek beş yıl içinde PKK silah bırakmaz. Bunu PKK liderleri de söylüyor. Örneğin **Duran Kalkan "PKK ahmak mı ki silah bıraksın"** diyor ve bu bazı müzakerecilerin iddia ettiği gibi başka bir şey söyleyemeyeceği için söylenmiş taktik bir duruş değil. Gerçekçi olalım **bu konjonktürde, bu şartlar altında PKK silah bırakmaz.** Ne PKK, ne onları destekleyen toplum, ne de uluslararası güçler buna hazır ve buna izin verir.

Tartışmamız gereken konu şu: **PKK sınır dışına çekilir mi?**

Murat Karayılan, Duran Kalkan ve Cemil Bayık'ın açıklamalarına bakılırsa şu aşamada PKK'nın sınır dışına çekilmek gibi bir niyeti yok. Örneğin **Cemil Bayık, "Silah bırakma ve silahlı güçlerin mevzilerini terk etmesi yaklaşımı bir çözüm niyeti olmadığını gösterir"** diyerek PKK'nın sınır dışına çekilmesi opsiyonunu tartışmaya bile açmıyor. **Murat Karayılan** da benzer açıklamalarla PKK'nın sınır dışına çekilmesini kabul etmeyeceğini açıkladı.

Bu durumda muhtemelen önümüzdeki günlerde yapılacak açıklamalarda PKK konusunu Öcalan PKK liderleriyle konuşacak denecek ve PKK'nın sınır dışına çıkma tartışması bir sonraki döneme ertelenecek. Zaten MİT'in öngördüğü merdiven çözüme göre de sınır dışına çıkış konuşulmuyor.

Öncelikle "çatışmasızlık" süreci konuşuluyor. Bu çok ilginç bir kavram. Kamuoyu tek taraflı ateşkes gibi algılıyor ama **"çatışmasızlık" çift taraflı ateşkes demek.** Yoksa bu sürecin eskisinden ne farkı var. PKK'nın tek taraflı ateşkes ilan etmesi için İmralı'da iki gün yatılı kalmaya gerek yok. PKK bunu en az 10 defa yaptı kendi kendine.

30 yıllık mücadelede ilk defa devlet çift taraflı ateşkes kavramına yaklaşmış durumda ve ilk defa devlet önümüzdeki günlerde güvenlik birimlerine çatışmasızlık pozisyonuna geçin, operasyonları durdurun diyecek. Bakmayın siz Başbakan'ın ve hükümet yetkililerinin esip gürlmelerine. Onlar Türk kamuoyunun gazını almak için yapıyorlar bunu. Doğrusu bu PKK açısından büyük bir zafer demek. Zira devleti ilk defa kendi konumuna çekmiş ve iki taraflı ateşkesi resmen kabul ettirmiş demektir. Hem de sınır dışına çekilmeden.

Peki, bu, PKK'nın sınır dışına çekileceğine dair bir işaret olabilir mi? Bu konuda PKK liderlerinin tutumu önemli. PKK devletin bu yaklaşımlarını hep bir zayıflık göstergesi olarak okudu. PKK'ya göre devlet zayıf olmasa bu tür bir arayışın içine girmez. Dolayısıyla **devleti zayıf yakalamışken sınır dışına çekilmek PKK için çok mantıklı görünmüyor.**

Bu durumda **tek şans Öcalan'ın PKK üstündeki gücü.** Öcalan PKK liderlerine rağmen PKK militanları sınır dışına çekilsin talimatı verebilir mi? Ben Öcalan'ın en azından şu aşamada böyle bir gücünün olduğu kanaatinde değilim. Muhtemelen MİT de bunu bildiği için Öcalan'ı güçlendirip sözü dinlenen bir lider yapmaya çalışıyor. Öcalan da bu durumu bir fırsat olarak görüyor ve kendisini yeniden denkleme sokuyor. Bu süre içerisinde PKK sınır dışına çekilmeden atılacak her adım Öcalan'ı ve PKK'yı büyütecek. Yarın Öcalan'ın yeniden "aradan çekiliyorum devlet ve PKK beni kullanıyor" deyip kazanımlarını elde ettikten sonra geri çekilmeyeceğinin garantisi var mı?

Kısacası **bu süreç Öcalan ve PKK için bir mehter yürüyüşü. İki ileri bir geri. PKK sınır dışına çekileceğini deklare etmeden boşa umutlanmayın...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hükümet ne yapmalı

Emre Uslu- 16.01.2013

Barış görüşmelerinde AKP hükümetinin son derece samimi olduğunu düşündüm hep. Ama bana göre biraz "fazla samimi", yani saf. Zira karşısındaki örgüt, PKK'nın gerçekten barış istediğine/ isteyebileceğine inanmış bir kadro var AKP içinde. Bu nedenle AKP'yi eleştirdim ve 2009'dan beri eğer PKK ile müzakere yapacaksanız bir ön şartınız olmalı; PKK'nın silahlarını bırakmadan dışarı çıkması bir ön şart olarak muhataplarının önüne konulmalı. Böylece hem PKK'nın ne kadar samimi olduğu görülür hem de gerçekten PKK barış istiyorsa müzakereler risksiz bir ortamda yürütülür.

Gelinen süreçte aklın yolu bulundu ve hükümet benim dediğim noktaya geldi. Şimdi PKK'nın sınır dışına çıkması isteniyor. Bence bu güzel bir adım. PKK'nın sınır dışına çıkıp çıkmayacağı ayrı bir konu, ki bana göre PKK bunu reddedecek.

En son Başbakan Erdoğan "PKK sınır dışına çekilme kararı alırsa, çekilme sırasında operasyon yapılmaz" diyerek çok ileri bir adım attı. Böylece Başbakan barış konusunda ne kadar samimi olduğunu gösterdi. Sanırım ama artık Kürtler Erdoğan'ın samimiyetini sorgulayamaz.

Ancak hükümetin içinde samimi olmayanların olduğu da muhakkak. Örneğin Ankara'daki muhtemel kabine değişikliği arifesinde koltuğunu sağlamlaştırmak için kendisini "başarılı müzakere sürecinin mimarı" gibi yansıtan, olmayan gelişmeleri kamuoyuna yansıtip boş umut yaratan, hatta "Sakine Cansız Oslo görüşmelerine katıldı" türünden yanlış bilgileri gazetecilere sızdırıp, gerçekçi barış beklentilerini yükselterek aslında kendi koltuğunu sağlama almak isteyen bakanlar var.

Hatta bu süreçte hükümete yakın bir gazetenim manşetlere çıkardığı ve merkez medyanın "kritik" bilgi diye üstüne atladığı "bilgilerin" çoğu yanlıştı ve amaç barış müzakereleri için yol almak değil koltuk hesabıyla yer

sağlamlaştırmaktı.

Dolayısıyla Ankara'dan estirilen "barış kapımızda görünüyor" havalarının yüzde 60-70'inin yalan yanlış bilgiler üzerine kurulduğunu, bunun amacının barış umudu yaratmak değil, o umut üzerinden koltuk hesabı yapmak olduğunu da kayda geçirelim.

Doğrusu ben bu süreçte iki kritik figürü samimi görüyorum. Bunlardan ilki kuşkusuz Tayyip Erdoğan'dır. Erdoğan hakikaten samimi olarak bu sorunu çözmek istiyor. İkinci kişi de bana göre Hakan Fidan. Bu yüzden Fidan'ın Oslo'da yaptığı yanlışları yapmazsa bu sorunu çözebilirse Nobel ödülü alması gerektiğini, Erdoğan'dan sonra da başbakan olması gerektiğini ilk günden yazdım. Halen o noktada ısrarlıyım.

Peki, Erdoğan ve Fidan'ın samimiyeti yeterli mi?

Elbette değil. Düşünün ki Ankara'da birileri gibi Kandil'de birçokları da insanların barış umutları üzerinden siyasal ikbal hesabı yapıyor. Dolayısıyla bu sorunu mümkün olduğunca, siyasal ikbal hesaplarından uzak, müdahalelere kapalı bir ortamda çözmeye çalışmak gerekiyor. Bunun için de şu konulara özellikle dikkat edilmeli.

- 1) Boşuna beklentileri yükseltmemek gerekiyor.
- 2) Kamuoyuna asla yalan bilgi vermemek gerekiyor (ki son üç haftadır en fazla bu yapıldı).
- 3) Bir konuya odaklanmalı, ileri adımlar sırası geldiğinde atılmalı. Şu aşamada odaklanılması gereken tek şey PKK'nın sınır dışına çıkmasını sağlamak. Bütün demeçler buna göre verilmeli ve özellikle Kürt kamuoyu PKK'nın sınır dışına çıkarılması için baskı yaratmalı. Bunun için gereken enstrümanlar kullanılmalı.
- 4) PKK'nın her an süreci baltalayabileceği hesaplanmalı ki bu ihtimal barış ihtimalinden üç kat daha fazladır buna göre B, C, D, E planları yapılmalı.
- 5) 2009'dan bu yana yürütülen "açılım" siyaseti maalesef PKK'yı büyütmüştür. Bunun önünü alacak tedbirler geliştirilmeli, adımlar bu tedbirler çerçevesinde atılmalı.
- 6) Öcalan'ın PKK'nın lideri değil sadece bir sözcüsü olduğu unutulmamalı hesaplar buna göre yapılmalıdır. Öcalan'a yüklenen fazla misyon hem süreci riske eder hem de devletin elindeki bir enstrümanı, Öcalan'ı etkisizleştirebilir.
- 7) PKK ile çözümde aktörlere değil faktörlere odaklanmalı. Hangi politik/ekonomik faktör PKK'yı ne yönde barışa veya savaşa zorlar noktasında iyi analizler yapmalı ve devletin barış adımları buna göre atılmalı.
- 8) Suriye'deki belirsizliğin ne kadar süreceği, İran- PKK- Suriye mihverinin bu süreçte neler yapacağı iyi

hesaplanmalı. Esed'in erken gideceğine yönelik yapılacak iyimser hesaplar hüsrarla sonuçlanabilir. Bu nedenle Suriye'deki mevcut kaosu en az bir yıl daha devam edeceği varsayarak hesaplar yapılmalı.

9) Süreç asla seçim konjonktürüne göre ayarlanmamalı. Seçimlere kadar biraz zaman kazanalım sonrası Allah kerim mantığıyla atılan adımlar her zaman ters teper, sorunu daha da büyütür.

10) PKK'nın asıl amacının AKP'yi bölgeden silmek olduğu unutulmamalı, hesaplar yapılırken bu da gözönünde bulundurulmalı.

Bu süreçte doğrudan daha çok, yalan bilgi dolaşıyor. Bu da barış amacına hizmet etmez. Dolayısıyla kamuoyu hazırlanacaksa doğru ve yeterince bilgilerle hazırlanmalı. Piyasaya sürülen yanlış bilgi resmî açıklamalarla düzeltilmeli.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paris cinayetinin anatomisi

Emre Uslu- 23.01.2013

Üç PKK'lı kadının Paris'te öldürülmesinin ardından 10 ocakta kendi web sitem euslu.com'da şu değerlendirmeyi yazmıştım:

"Bu cinayetle ilgili şu üç ihtimalli değerlendirmeyi yapabiliriz: 1) Muhtemel barış olasılığı giderek artıyor ve bu da üçüncül aktörleri, İran, Suriye vb. gibi, oldukça rahatsız ediyor. Paris'te infaz yaparak örgüt liderlerine Avrupa'ya gelmeyi kabul etmeyin diyor. 2) PKK içinde barış olasılığına karşı ciddi bir yarılma yaşanıyor ve bu yarılma infazlara kadar gidiyor. 3) Eğer infazların barış süreciyle ilgisi yoksa ki bu da pekâlâ mümkün örgüte yönelik Avrupa'ya yapılan operasyonlar nedeniyle bir iç tartışmanın sonucu olabilir. Özellikle Fransa'da yapılan operasyonlarda örgüt üyelerinin birbirlerini Fransız güvenlik makamlarına ajanlık yapmakla suçladıklarını biliyoruz. Fransa'da örgüte yönelik operasyonlarda birçok kişi tutuklanırken örgütün kurucularından Sakine Cansız'ın elini kolunu sallaya sallaya kamuya açık bir kurumda yöneticilik yapması onu örgüt içinde 'ajan' durumuna düşürmüş olabilir. Örgüt'te 'ajan'ın cezası infazdır... İnfazın arkasında kim olursa olsun mesaj PKK liderlerine veriliyor ve çok net: 'Örgütü bırakıp Avrupa'ya gelerseniz infaz edilmeyeceğinizin garantisi yok.'"

Bu değerlendirmeme *New York Times*'tan *Independent*'e, *Reuters*'ten İran gazetelerine birçok gazete yer verdi. Türk basınından da internet medyası oldukça geniş gördü. İlerleyen günlerde ortaya çıkan yeni bilgilere dayanarak bu cinayetlerde istihbarat servisi olasılığının azaldığını, cinayetin çok büyük olasılıkla PKK içi bir infaz olduğunu yazdım.

Ben bunları yazarken Ankara'dan iyi haber alan bazı yazar arkadaşlar "bu cinayet aydınlatılmayacak" dediler. Bazıları iyi niyetli olmadığımı iddia edip PKK'nın böyle bir cinayeti işlemeyeceğini filan söylediler. Ama gün geldi gerçekler yine gün yüzüne çıktı. Cinayet şüphesiyle bir zanlı tutuklandı. Zanlı, Sakine Cansız'ın Fransa'da bulunduğu süre içerisinde PKK'nın tahsis ettiği aracın şoförlüğünü yapan bir PKK'lı çıktı.

Bu cinayet istihbarat işi, kesinlikle çözülmez diyen medyamız cinayetin çözülmemesi için yeni komplo teorileri üretme telaşında. Benim anlamadığım şu: **Bir cinayetin PKK içi bir infaz olduğunu anlamak için ne gerekiyor?** Katil PKK'lı, PKK tarafından Sakine Cansız'a yardımcı olması için görevlendirilecek kadar PKK'ya yakın biri. Bu yalın gerçek ortadayken bu PKK içi bir cinayet olamaz demek için daha tutarlı argümanlar olmalı, ama nerede. Bizde insanlar olgulara değil algılara göre yazar ve düşünür. Bu cinayet de böyle. Tüm olgular PKK'yı işaret ediyor ama algılar baştan beri maniple edildiğinden dolayı hangi delili ortaya koysanız boş.

Peki, cinayetin amacı ne olabilir?

Eğer katil Ömer Güney ise amacını aydınatabilecek iki kritik bilgi var. Bunlardan biri **üzerinde barut izi olan çanta**. Mevcut bilgilere göre Ömer Güney Sakine Cansız'ı ofise bıraktıktan sonra çıkıp ofise bir çanta ile dönüyor ve sonra da tekrar çanta ile çıkıyor. **Zanlı o çanta ile çıkarken Sakine Cansız'ın yanında olabilecek dosyaları mı alıp çıktı? Eğer böyleyse o dosyalarda ne vardı?** Cinayetin amacını aydınatabilecek önemi ayrıntılardan biri bu sorulara cevap bulmak.

İkinci önemli bilgi ise katil zanlısına yönelik yeni bilgilere göre **zanlının yeni sevgilisi örgütün televizyon kanalında muhabir**. Bu çok kritik bilgi, zira **televizyon kanalları örgütün sadece medya organı değil. Hem örgütün para trafiğinin önemi duraklarından biri hem de örgütteki siyasal güç mücadelesinin ana üstlerinden bir yer**. Bu nedenle **televizyon üstüne örgüt içinde çok tartışmalar olmaktadır. İşte bu tartışmalar/ çatlaklardan biri nedeniyle Cansız öldürülmüş olabilir**.

Ayrıca *RojTV* davasından sonra örgüt içinde büyük tartışmaların olduğu, tarafların birbirlerini ajanlıkla suçladıkları, televizyonun üst düzey yöneticilerinden bazılarının geri plana çekildiği, hatta bazılarının bir daha haber alınamadığı bilgileri de var. Tam da bu tartışmalar nedeniyle **Cansız'ın örgütün Avrupa kanadı içindeki bir ekip tarafından infaz edilme olasılığı en güçlü olasılıktır**.

Bu durumda cinayetin zamanlaması, bir tesadüf değil de, İmralı sürecine bilerek denk getirilmişse **cinayet, siyasal bir kılıf bulunup örgüt içi çatışmayı örtmek için yapılmıştır**. Örgütün, maktulleri yüksek düzeyli sahiplenmesi de bu amaç içindir.

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ömer Güney kuryeydi

Emre Uslu- 30.01.2013

Ömer Güney Paris'te öldürülen üç PKK'lının katil zanlısı. Kendisi hakkında her gün yeni bir bilgi çıkıyor. Bu bilgilerin bir kısmı Ömer Güney'in kim olduğunu anlamamıza yardımcı olsa da özellikle PKK kaynaklı birçok bilgi aslında Güney'in kimliğini karartmak üzere kurgulanıyor. **PKK'ya yakın kaynaklarda Güney'in Türk devletine çalışan bir kişi gibi gösterilmeye çalışıldığı aşikâr**.

Ortaya çıkan bilgileri bir uzman gözüyle değerlendirdiğimizde **Ömer Güney'in bir kurye olduğu** anlaşılıyor.

Ömer Güney hakkındaki mevcut bilgileri yeniden hatırlayalım. Güney Sünni, MHP'ye yakın bir aileden geliyor. Fransa'da büyüyor ama bir süre Almanya'da yaşıyor. Almanya'da önce Türk çevrelere takılıyor ancak uyum

gösteremeyince Kürt çevrelere takılıyor. Ağustos 2012’de Fransa’ya taşınıyor. Fransa’ya taşınmasında üç ay sonra bir Kürt derneğine gidip üye oluyor. Böylece Kürt çevreleri içindeki durumunu meşrulaştırıyor.

Ancak bu süre içinde ilginç bir durum ortaya çıkıyor. **Ömer Güney beynimde tümör var demeye başlıyor.** Böylece Güney “beyninde tümör olduğu için” rutin dışına çıktığı hareketleri normalleştiriyor. Örneğin **işe gelmediği** zaman kuryelik yaptığı zaman **çevresine bahanesi hazır: hastayım/ doktora gittim vs..**

Bu bilgiler bize Ömer Güney’in kurye olabileceğine ilişkin bir izlenim veriyor. Özellikle **MHP’li bir aileden gelmesi** PKK’ya yaklaştıktan sonra aile ile ilişkileri zayıflamış , **hiçbir suç kaydının olmaması, Türkiye’ye rahat girip çıkma olanakları, dil bilmesi, havaalanında çalışmış olması vb.** gibi yan bilgilerle birlikte düşünüldüğünde, Ömer Güney’i KCK yapılanması için aranan bir kurye olabileceğini gösteriyor.

KCK’nın özellikle Avrupa’daki yapılanması ile Türkiye’deki yapılanması arasında sorunsuz bağ kuracak kusursuz bir kurye olma özelliğine sahip Ömer Güney.

Ancak Güney’e kurye diyebilmek için bu bilgiler yeterli değil. Eğer Ömer Güney Türkiye’deki KCK yapılanması ile KCK Avrupa yapılanması arasında bir kurye ise Türkiye’ye gelip gidiş tarihleri kritik dönemlere denk gelmeli.

Ömer Güney Türkiye’deyken...

Bu durumda **Ömer Güney’in Ankara’da olduğu dönemde neler olmuş** sorusunu sormamız gerekiyor. Şu âna kadar bildiğimiz, Ömer Güney ağustos ve aralık aylarında olmak üzere iki defa Ankara’ya geliyor. Peki, bu dönemde Ankara’da ne oluyor? Kronolojiye birlikte bakalım:

Bu süreçte çok ilginç bir “tesadüf” gördük. Devlet yetkilileriyle görüşmeden adım atmayan **Cemil Çiçek “inisiyatif” aldı ve 27 ağustosta İspanya modeli bir çözüm modeli önerdi.**

Ancak perde arkasında Çiçek’in bir zemin oluşturmak adına konunun muhataplarıyla görüştüktan sonra böylesi bir çıkışı yaptığı konuşuldu. Yani **Ömer Güney Ankara’dayken aslında Cemil Çiçek, Ankara ve PKK çevreleri bir çözüm zemini oluşturma girişimindeydi. İşte Güney bu girişimlerin mesajlarını taşıdı Avrupa’ya.**

Güney’den bir kaç gün sonra, **eylül ayının ilk haftasında MİT Müsteşarı Hakan Fidan gitti Almanya’ya.** Almanya’da Kürt çevreleriyle görüştü. En kritik görüşmeyi de o sırada hastanede yatan **Celal Talabani** ile yaptı. Yani Güney’in getirdiği bilgilerin üzerine değerlendirme yapan KCK Avrupa heyeti Hakan Fidan görüşmesine hazırlık yapma fırsatı buldu.

12 Eylül 2012’de **PKK militanları açlık grevine başladı.**

18 Eylül 2012’de MİT ile irtibatlı **Balıkçı üzerinden yedi maddelik çözüm sürecini açıklandı.**

21 Eylül 2012’de **Mehmet Öcalan İmralı’ya gitti Abdullah Öcalan’la görüştü.** Bu görüşme talebinin Ankara’dan geldiğini sağır sultan bile biliyor.

23 eylül, **Başbakan Öcalan’a tecridin olmadığını açıkladı.**

28 eylülde **Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk Irak’a gidip Celal Talabani ile görüştü.**

Bu ziyaret sırasında ikilinin PKK liderleriyle de görüştüğü biliniyor.

Bu süreçte açlık grevi eylemleri başlatıldı. Amaç Öcalan'ın liderlik potasına yeniden sokulmasıydı. Öcalan rolünü oynadı ve sorun çözücü kişi olarak Türk kamuoyuna pazarlandı. Özellikle AKP tabanı ile Öcalan'ın arası ısıtıldı.

Sonra Bülent Arınç devreye girdi. Öcalan'ın ne kadar dindar biri olduğu anlatıldı. Hatta nurcu olduğu mesajları verildi. Bu aslında Öcalan'ı büyütme ve Türkiye kamuoyuna kabul ettirmek için yapılan bir PR çalışmasıydı başarılı da oldu.

Ömer Güney'in Ankara'ya geldiği ikinci tarih 18 aralık. Güney bu sefer üç gün kaldı Ankara'da. Bu tarihin öncesinde de çok kritik gelişmeler yaşandı. Çözüm süreci denen süreç bu dönemde başladı.

16 Aralık 2012 **Hakan Fidan, Abdullah Öcalan'la görüştü.**

17 Aralık 2012 **Beşir Atalay Öcalan'la görüşmelerin başladığını kamuoyuna deklare etti.**

25 ve 28 aralıkta Erdoğan'ın ağzından açıklandı görüşmeler. Daha sonra medyada büyük kampanya ile kamuoyu hazırlama operasyonları yapıldı.

İşte Ömer Güney bu iki kritik sürecin hemen öncesinde Ankara'ya geldi ve Çankaya'da yapılan görüşmelerin kuryeliğini yaptı. Ankara'dan KCK'ya gelen bilgileri Avrupa'ya taşıdı.

Oslo görüşmeleri deşifre edilmiş bir KCK için Ömer Güney gibi bir kurye biçilmiş kaftandı. Peki, **bu süreçte Ömer Güney MİT-KCK arasında bir kurye miydi yoksa KCK'nın kendi kuryesi mi?** Bu soruya hayır diyemem.

Ama **ben ikinci ihtimalin daha gerçekçi olacağını düşünüyorum...**

Peki, Güney Sakine Cansız'ı neden öldürdü? **Sakine Cansız da KCK'nın Avrupa/ Kandil arasında bir kuryesiydi.** Şimdi fotoğraf daha net mi?

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ya barış olmazsa: Devletin B Planı

Emre Uslu- 06.02.2013

Barış sürecinde barış geldi geliyor diye medyada tütürülen havayı en iyi **Ayşen Gruda** özetlemiş. **"Bu devlet bana bir görev verirse ben korkmadan ama hiç korkmadan mağaralara gidip o insanları ikna ederim. Masal anlatsam bile beni dinlerler. Kandil'e gidip PKK'yı ikna edebilirim"** demiş. Herkesin hikâye anlatıp barış getirdiği bir yerde bırakın bir hikâye de Gruda anlatsın. Üstelik sizden daha samimi ve daha iyi anlatır mesele hikâye anlatmaksa.

Benim karnım tok bu tip hikâyelere. PKK sınır dışına çekileceğini deklare edene kadar inanmama hakkımı kullanacağım. Çünkü barış geldi geliyor diyenler bana şu sorunun cevabını veremiyor: **2011 Silvan'dan bu yana ne değişti ki sizin söylediğiniz şartlarda bir barışı PKK kabul etsin?** PKK hangi gerekçeyle sonu silah bırakmaya gidecek bir barış sürecine evet dedi, neden?

Ayrıca ben **Öcalan'ın da devleti çok iyi oyaladığını bu tür "barış" girişimlerinin tümünden kazançlı çıktığını görüyorum. Yakında Öcalan'ın yine bir bahane bulup "geri çekileceğini" düşünüyorum.** Ancak şu an itibarıyla hem PKK'nın biraz nefes almaya ihtiyacı var, hem de Öcalan'ın bu süreçte parlamenter ziyaretleri gibi yeni kazanımlar elde etmesi mümkün oluyor. Bu kazanımlarını alıp normalleştirdikten sonra PKK yine bir "mızıkçılık" eder, Öcalan yine trip atıp geri çekiliyormuş gibi yapar, çatışmalar yeniden başlar biz yine suya giderken susuz döneriz.

Bu nedenle ben inanmama hakkımı kullanmaya devam ediyorum.

Peki, barış geliyor diye devlet kaynaklı bilgiler nereden çıkıyor? Benim gördüğümü onlar göremiyor mu?

Elbette benim gördüğümü devlet de görüyor. Hatta devlet de barışın gelme ihtimalinin az olduğunu biliyor. Tam da bunun için bizzat olmayacak barışa inandırmaya çalışıyor bizi. Çünkü aslında onlar bize A Planı'nı anlatırken B Planı'nı hesaplıyorlar.

Devletin aklındaki B Planı:

- 1) Barış gelse de gelmeseyse de İmralı süreciyle birlikte bir umut yaratırız. En azından bu umudun üzerine bir "çatışmasızlık" süreci başlatabilirsek önümüzdeki iki yılı kurtarırız. Bu iki yılın seçim yılı olması nedeniyle, hem AKP kazanır hem de süreci erteleyerek bu sıkıntılı dönemi atlattmış oluruz. Enerjimizi Suriye gibi konulara verebiliriz.
  - 2) Eğer PKK bu süreci dinler ve "çatışmasızlık" kararını kabul ederse bu, yaratılan ortam nedeniyle PKK'nın sınır dışına çekilmeyi de kabul edeceği anlamına gelir. En azından bu fikir PKK'ya destek veren taban üzerinde aşılabilir olur. Böylece bizzat PKK'nın kendi tabanı "PKK sınır dışına çekilsin" diye baskı kurabilir. En azından bu yöndeki fikirlere açık hâle gelebilir ki bu da kazanımdır. Zira PKK tabanı ilk defa PKK tarafından yaratılmayan bir siyasal diskuru tartışıp kabul etme noktasına gelmiş olur.
  - 3) Bu tartışmayla yaratılan siyasal ortamda eğer Öcalan barış için PKK'ya sınır dışına çekilin talimatı verirse bu büyük bir kazanç olur. Eğer bu talimatı veremezse Öcalan'ın liderliği sorgulanır. En azından bazı Kürt çevreleri Öcalan'ın liderliğini ciddi oranda sorgular. Bu da bir kazanımdır.
  - 4) Eğer Öcalan PKK'ya sınır dışına çıkın çağırısı yapar ve PKK buna karşı çıkarsa, tarihi boyunca PKK ile Öcalan arasındaki çatlak ilk defa bu kadar net olarak su yüzüne çıkmış olacak. Böylece Öcalan ile PKK'yı karşı karşıya getirmiş oluruz. Bu da Öcalan'ı destekleyen taban ile Öcalan'a karşı çıkan PKK tavanı arasında bir çatlak yaratmak anlamına gelir ki bu da kendi başına kazanımdır.
  - 5) Bu süreçten başarısız çıksak bile bölgede gücü giderek silinen AKP'nin süreçten güçlenerek çıkacağı muhakkak. Şimdi bütün günahlar PKK'nın sırtına sarılacak ve bölge halkı ile AKP'nin arası iyileşirken PKK ve BDP'nin arası kötüleşecektir. Yani süreç başarısızlıkla sonuçlansa bile siyasi düzlemde kazanan AKP olacaktır.
- Sanırım kabaca devlet ve AKP sürecin riskini bu şekilde görüyor ve en azından Öcalan ve PKK'yı bir tercihe zorlamayı hedefliyor. Bu durumda taraflar tercih yapacaklar. Yapılan tercihten bir sonuç çıkarsa AKP ve devlet kazanacak. Sonuç çıkmazsa da yine AKP ve devlet kazanacak. Zira hem AKP bölgede oy kaybetmeyecek, hem de Öcalan ile PKK karşı karşıya gelmiş olacak.

Bu hesapta kötü bir taraf var mı? Bu hesapta niyet halis olabilir ama hesabın kendisi yanlış. Bu hesabın bir de öbür yüzü var. Benim itirazım da hesapta "olmayan" kısımlara. O da bu süreçten PKK nasıl çıkacak sorusu?

Öncelikle bu hesaptan bir barış çıkmazsa biz umudumuzu tüketiriz. Bu kötü bir risk. Ayrıca, PKK da kendi hamlelerini yapıyor. **Devletin hesabı gelecek iki yılı kurtarmak ama PKK'nın hesabı gelecek yirmi yıl üzerine kurulu. Kısa vadede AKP ve devlet kazanıyor görünse bile uzun vadede PKK'nın kazançlı çıkması sözkonusu...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm sürecinin neresindeyiz

Emre Uslu- 13.02.2013

Abdullah Öcalan ile yapılan görüşmeler açıklandığında çok büyük bir heyecan dalgası yaratılmıştı. Hatta takvimler açıklanmış on güne kadar deklarasyon yapılacağı bile iddia ediliyordu. Ancak çözüm sürecine ilişkin Paris cinayetinden bu yana ciddi hiçbir gelişme yok. Belki bu hafta içinde Öcalan'a gidecek BDP'liler konusunda bir gelişme olabilir, ancak **BDP heyeti İmralı'ya gitse bile İmralı dönüşü PKK'nın sınır dışına çekileceğine ilişkin bir açıklama yapması beklenmemeli**. Çünkü böyle bir durum sözkonusu değil. Zira **Öcalan kararsız ve Paris olayının arka planını anlamaya çalışıyor**.

Örneğin bir PKK yayın organında özellikle öne çıkarılan bir analize göre İmralı sürecindeki aksaklığın nedeni "heyetin seçilememesinden çok, **PKK liderinin görüşme istememesi**" olarak anlatılıyor.

Ayrıca **Duran Kalkan** da bu süreçte çok kritik bir analiz yazdı. Oslo sürecinde her şey iyi gidiyor dendiği sırada biz aslında Devrimci Halk Savaşı'na hazırlanıyoruz diye PKK'nın niyetini açığa vuran Kalkan şimdi de **"yeni sürecin aslında Öcalan'a yönelik bir tasfiye süreci"** olduğunu belirtiyor.

Kalkan'a göre *"AKP hükümeti uluslararası komployu yenilemeye çalışıyor. ...Tüm saldırı yöntemleri boşa çıkartılan ve en son 'PKK'yi imha ve tasfiye planı' başarısız kılınan AKP hükümeti İmralı'ya gitmek ve Öcalan'la yeniden görüşmek zorunda kalmıştır. Bu görüşmelerin en karmaşık ve zorlu bir mücadele olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır. Böyle bir mücadele ile AKP'nin, PKK ve Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a yönelik olarak İsrail'in FKÖ ve Yaser Arafat'a uyguladığı planı uygulamak istediği şeklinde değerlendirilebilir. En yakın mücadele arkadaşları bu temelde geliştirilen saldırılarla katledilerek Öcalan'ın yalnız bırakılmaya çalışıldığı düşünülebilir. ...Buna karşılık PKK on beşinci yıl mücadelesine çok daha hazırlıklı ve örgütlü durumdadır. ...Kürt kadınları ve gençleri bu konuda çok kararlı ve örgütlüdür. AKP'nin yeni komplolarını da başarısız kılarak on beşinci yılda İmralı sistemini tümünden parçalayıp önderlerini, yani varlık ve özgürlük iradelerini, özgür kılmayı başaracaklardır!"*

Tıpkı Oslo sürecindeki analizler gibi **PKK**, yine **AKP'nin Öcalan'la görüşme çabasını bir yetersizlik ve zayıflık olarak okuyor**. **Mustafa Karasu** yaptığı açıklamada AKP'nin Öcalan'la neden görüşmelerde bulunduğunu şöyle özetliyor: *"AKP sıkışmıştı, aydınlar tepkiliydi, liberaller bile tepkiliydi. Düne kadar AKP'ye destek verenler de AKP'den kopmuştu. AKP çok zor duruma düşmüştü. Şimdi bunları tekrar, kendine göre, bu tür yöntemlerle toparlamaya çalışıyor."*

Karasu ve Duran Kalkan'ın bu açıklamalarına bazıları "taktik" açıklamalar, "tabanını tutmak için böyle açıklamalar yapıyor" şeklinde yaklaşabilir. Benzer itirazları Oslo sürecinde de hatırlıyorum. O dönemde de PKK'nın barış istemediğini Duran Kalkan'ın analizlerinden örnekler vererek anlattığımda benzer itirazlarla karşılaşmıştım. Sonunda **Silvan saldırısı yaşandı ve PKK Öcalan'ın dediğini değil Duran Kalkan'ın Devrimci Halk Savaşı diye anlattığı strateji devreye soktu.** İmralı sürecinde de ivme bu yöne doğru kaymaya başladı.

Bu arada özellikle **15 Şubat sürecinde özellikle Diyarbakır, Şırnak ve Hakkâri'de ciddi hazırlıkların yapıldığı ve polisi tahrik ederek bu sürecin polis tarafından bozulmasına çalışıldığı** gelen bilgiler arasında. KCK toplantılarında "bu süreç bir yere gitmez ancak süreci bozan polis olsun" şeklinde zihin egzersizleri yapıldığı biliniyor. Yani sizin anlayacağınız **PKK şu anda süreci bozmak için bir bahane arayışı içinde ve mümkünse bu bahaneyi polisin üstüne yıkmak istiyor.**

Cemil Bayık ise uzun süredir ortalıklarda görünmüyor. Bu da ayrıca not edilmesi gereken bir ayrıntı.

Bu süreç nasıl noktalanır?

Görebildiğim kadarıyla taraflar sonucu "çatışmasızlık" ile noktalanacak bir süreci mümkün kılmaya çalışıyor. Bu devletin ilk defa PKK'ya statü tanıyıp çift taraflı ateşkesi kabul etmesi anlamına geliyor. Bu süreçte PKK'nın sınır dışına çekileceğine ilişkin bir takvimlendirme veya deklarasyon zor görünüyor. Sınır dışına çekilme deklarasyonu içermeyen bir sürecin "barış" getireceğine inanmak oldukça zor.

Anladığım kadarıyla hükümet kendisini bu kadar bağlamış ve kamuoyunu bu kadar hazırlamışken PKK'nın sınır dışına çekilmeyi kabul etmemesi durumunda, en azından bir "çatışmasızlığa" razı olacağı, bunu da büyük bir "barış zaferi" gibi sunma hesabı yapıyor. Oysa **PKK'ya sınır dışına çekilmeyi kabul ettirmeden kabul edilecek bir çift taraflı ateşkes, veya hükümetin deyimiyle "çatışmasızlık" devletin PKK karşısında hezimetini kabul etmesi demektir...**

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tekzip

Emre Uslu- 20.02.2013

18.11.2012 tarihli "Van Valisi ve Yolsuzluk" başlıklı, Taraf Gazetesinin internet sitesinde yer alan Köşe Yazarı Emre USLU olan köşe yazısında yer alan yanlış bilgilendirmelere dayanan hususlara ilişkin olarak, kamuoyunun doğru bilgilendirilmesini sağlamak üzere, aşağıdaki açıklamaların yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur. Buna Göre;

İnternet sitenizde yayınlanan 18.11.2012 tarihli Emre USLU'nun kaleme aldığı "Van Valisi ve Yolsuzluk" başlıklı köşe yazısında; "Vali'nin yolsuzluk iddialarını AFAD kılıfı altında örtmeye kalkacağını beklediğim için yazdığım ihale örneklerinin tamamını depremden önceki dönemden seçtim. Yani Vali deprem yıkıntılarının altına kaçarak, AFAD'a sığınarak, uyanıklık yapmaya çalışıyor ama bu yöntemle çocukları dahi kandıramaz", "... Van halkı dürüst, doğruyu söyleyen yöneticiyi sever. Oysa bu Vali doğruyu söylemiyor. İşte size iddiamı ispatlayan bir örnek: Karayolları 11. Bölge Müdürlüğü Muhtelif şantiyelerinde bir yıl süre ile hizmet alımı. İhale kayıt

numarası: 2011/151697; muhammen bedel: 7.259.268,22 TL; ihale bedeli: 7.199.820,00 TL; ihaleye sadece bir firma katılmış ve o firma almış. Görüldüğü gibi, tam da iddiadaki gibi 7 milyon 250 bin TL'lik ihaleye sadece bir firma katılmış. Bu firma sadece 50 bin TL'lik indirim yapmış ve ihaleyi almış", "... Vali Bey yanlış bilgilerle insanları yanıltacağına bir firma tek başına ihaleye girip neredeyse hiç indirim yapmadan muhammen bedel üzerinden nasıl ihale alıyor, bunu anlatsın. Van halkına ve Türkiye'ye yalan söylemeye kalkmasın", "...Üslubuna bakılırsa beni yerel gazetecilerle karıştırdı sanırım Vali. Ben ihbarcı değil, köşe yazarıyım. Araştırıp bulmak senin görevin ey Vali. Önce araştır, araştırıp bulmazsan resmi bir açıklama yap, beni yalanla, hatta mahkemeye ver. Sonra o açıklamalarını nasıl çürütüp yüzünü kızartacağımı görürsün", "... 100 yerel gazeteciye TOKİ'nin yaptığı deprem konutlarından verileceğini yazıp şunu sormuştum. "Gazeteciler konutları uygun fiyatlara alacaklar. Yani ücretsiz bir konut dağıtımı yok. Ancak hangi gazeteciler uygun fiyatlarla konut alacak? Bunların yerel idarecilere yakınlığı veya uzaklığı konut almalarında bir kriter olarak kullanılacak mı?" şeklinde beyanlara yer verilmiştir.

Haberde yer alan beyanların gerçekte alakası bulunmadığı gibi, haberin içerisinde yer alan bilgilerle müvekkilin şahsına haksız saldırıda bulunulmuş, müvekkilin kamuoyu nazarında küçük düşürülmeye çalışılmıştır. Yazıda sözüm ona örnek olarak verilen Karayolları 11. Bölge Müdürlüğünde yapılan ihalenin, ne müvekkilimle ne de Van Valiliğiyle bir ilgisi yoktur. Karayolları 11. Bölge Müdürlüğü T.C Karayolları Genel Müdürlüğüne Karayolları Genel Müdürlüğü ise Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'na bağlı, özel bütçe ile idare edilen bir kuruluştur. Ayrı bir bütçesi olan bu kuruluş, ihalelerini de kendisi yapmaktadır. Buradan da açıkça görüleceği üzere; yazar tarafından verilen örneklerde Vali olarak görev yapan müvekkilime iftirada bulunulmuştur. Zira müvekkilimin bu ihalelerde, ne ihale onay makamı olarak ne de harcama yetkilisi olarak görev ve sorumluluğu bulunmamaktadır. Öte yandan yazıdaki suç ithamı "ihaleye fesat karıştırma" suç tipidir. Takdir edersiniz ki, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 235. maddesine göre Cumhuriyet Savcılarınca ihalelere fesat karıştırılması direk soruşturulacak bir husus olup, 4483 sayılı Kanun gereği ön incelemeyi dahi gerektirmez.

Tekzibini istediğimiz yazıda yazar belgelere dayanarak konuştuğunu ifade etmekte olup yazarın okuyucuya ulaştıramadığı konuyla ilgili bilgileri Cumhuriyet Savcılarına bildirme yükümlülüğü vardır. Bu bildirimde bulunmamak, belgeleri ilgili Cumhuriyet Savcılığına iletmemek suçtur. Yine yazar tarafından verilen 3., 4. ve 5. Örneklerdeki ihalelerin de hangi kurum veya kuruluş tarafından yapıldığının yazılmaması müvekkilimin kamuoyu önünde yalan, yanlış, eksik beyanlarla küçük düşürülmeye çalışılmasından başka bir şey değildir. Kaldı ki özel araçlarını kamuya kiraladığı iddiası ile ilde yüzden fazla müdür kadrosunda çalışan görevliyi de, bu yazı zan altında bırakmaktadır.

Yazının 6. maddesinde yer alan beyanda ise TOKİ'ye ait deprem konutlarının bazı gazetecilere verilmediği yüzünden Müvekkilim itham edilmiştir. Ne yazık ki, kendisini yerel gazetecilerden üstün tutan, kendisinin yerel gazetecilerle karıştırılmasını istemeyen köşe yazarı Emre USLU'nun TOKİ'nin; 1984 yılında Genel İdare dışında oluşturulduğunu bilmemesi abesle iştigaldir. Bu konutların gazetecilere satılması TOKİ'nin görev ve yetki alanında olup müvekkilimce Van Valiliği adına hiçbir gazeteciye konut verilmediği gibi bunun sözü de verilmemiştir. Zaten bu şekilde ayrı bir kanunla kurulmuş TOKİ adına bir vaatte bulunulması mümkün değildir. Müvekkilim yalnızca Van Gölü Gazeteciler Cemiyeti ile TOKİ Başkanlığının irtibat sağlamasına yardımcı olmuştur.

Yazarın, müvekkilimin hukuka aykırı ihaleleri yapmış yada yaptırmış olduğuna ilişkin beyanları tamamen gerçek dışıdır, iftiradır. Müvekkilimin hukuka ve meslek ahlakına uygun olmayan hiçbir davranışı olmamıştır. Müvekkil görevi süresince Kanunların ve Valilik Makamının kendisine yüklediği sorumlulukların bilinciyle ve layığıyla hareket etmiştir. Kaldı ki müvekkil 5442 sayılı İl idaresi Kanunun verdiği inceleme yapma, yaptırma görevini de kullanmaktadır. Bu şekilde tekzibe konu haber yazısı her türlü hukuki dayanaktan yoksundur. Bundan dolayıdır ki, muhatabında yayımlanmak için hazırladığı haberlerinde, kişilik haklarına saygı göstermesi: gerek

Anayasa'nın Temel Hak ve Özgürlükler bölümünde yer alan ve gerekse Medeni Kanunda ve yine diğer özel yasalarda güvence altına alınmış bulunan kişilik haklarına saldırıda bulunmaması da yasal ve hukuki bir zorunluluk ve gerekliliktir.

Yukarıda izah etmiş olduğumuz nedenlerle, işbu düzeltme beyanlarımızın ve cevaplarımızın Taraf Gazetesinin internet sitesi olan "www.taraf.com.tr" adresinde 5651 sayılı İnternet Ortamında yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9. maddesinde hüküm altına alınmış "İÇERİĞİN YAYINDAN ÇIKARILMASI VE CEVAP HAKKI" başlıklı maddesi uyarınca aynı sayfada, aynı sütunda, aynı büyüklükteki puntolarla Yasanın öngördüğü süre zarfında yayınlanması için işbu tektip yazısını yazma gereği hâsıl olmuştur. Sayın Notere müracaatla Noterin müdahalesini dahil kılarak işbu metnimizin yayınlanmasını talep etmemiz zaruri olmuştur.

Münir KARALOĞLU Vekili Av. Sevilay KURŞUNLUOĞLU

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tektip

Emre Uslu 21.02.2013

18.11.2012 tarihli "Van Valisi ve Yolsuzluk" başlıklı, Taraf Gazetesinin internet sitesinde yer alan Köşe Yazarı Emre USLU olan köşe yazısında yer alan yanlış bilgilendirmelere dayanan hususlara ilişkin olarak, kamuoyunun doğru bilgilendirilmesini sağlamak üzere, aşağıdaki açıklamaların yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur. Buna Göre;

İnternet sitenizde yayınlanan 18.11.2012 tarihli Emre USLU'nun kaleme aldığı "Van Valisi ve Yolsuzluk" başlıklı köşe yazısında; "Vali'nin yolsuzluk iddialarını AFAD kılıfı altında örtmeye kalkacağını beklediğim için yazdığım ihale örneklerinin tamamını depremden önceki dönemden seçtim. Yani Vali deprem yıkıntılarının altına kaçarak, AFAD'a sığınarak, uyanıklık yapmaya çalışıyor ama bu yöntemle çocukları dahi kandıramaz", "... Van halkı dürüst, doğruyu söyleyen yöneticiyi sever. Oysa bu Vali doğruyu söylemiyor. İşte size iddiamı ispatlayan bir örnek: Karayolları 11. Bölge Müdürlüğü Muhtelif şantiyelerinde bir yıl süre ile hizmet alımı. İhale kayıt numarası: 2011/151697; muhammen bedel: 7.259.268,22 TL; ihale bedeli: 7.199.820,00 TL; ihaleye sadece bir firma katılmış ve o firma almış. Görüldüğü gibi, tam da iddiadaki gibi 7 milyon 250 bin TL'lik ihaleye sadece bir firma katılmış. Bu firma sadece 50 bin TL'lik indirim yapmış ve ihaleyi almış", "... Vali Bey yanlış bilgilerle insanları yanıltacağına bir firma tek başına ihaleye girip neredeyse hiç indirim yapmadan muhammen bedel üzerinden nasıl ihale alıyor, bunu anlatsın. Van halkına ve Türkiye'ye yalan söylemeye kalkmasın", "... Üslubuna bakılırsa beni yerel gazetecilerle karıştırdı sanırım Vali. Ben ihbarcı değil, köşe yazarıyım. Araştırıp bulmak senin görevin ey Vali. Önce araştır, araştırıp bulmazsan resmi bir açıklama yap, beni yalanla, hatta mahkemeye ver. Sonra o açıklamalarını nasıl çürütüp yüzünü kızartacağımı görürsün", "... 100 yerel gazeteciye TOKİ'nin yaptığı deprem konutlarından verileceğini yazıp şunu sormuştum. "Gazeteciler konutları uygun fiyatlara alacaklar. Yani ücretsiz bir konut dağıtımı yok. Ancak hangi gazeteciler uygun fiyatlarla konut alacak? Bunların yerel idarecilere yakınlığı veya uzaklığı konut almalarında bir kriter olarak kullanılacak mı?" şeklinde beyanlara yer verilmiştir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan ve Öcalan doğru adımı attılar ama...

Emre Uslu- 28.02.2013

Bugün müsaadenizle 23 Temmuz 2011 ve 20 Ağustos 2011'de yazdığım iki yazıyı hatırlatmak istiyorum. PKK'nın Devrimci Halk Savaşı'nı başlattığı günlerde yazdığım yazılardan ilkinin başlığı **"Bir çözüm var"** ikincisinin başlığı da **"Abdullah Öcalan: 'PKK Onursal Başkanı'"** idi.

İlk yazıda şunları yazmıştım:

*"Bu noktadan sonra **Başbakan'ın o hızlı ve sonuç alıcı yaklaşımı ile uyumlu çalışacak, işi uzatmadan, planlı şekilde ilerletecek bir ekiple sonuç alıcı bir tutum belirlemesi gerekiyor.** Hükümet bu işi daha ehil ve işi daha çabuk bitirecek bir kuruma devretmeli. MİT bu konuda ehil bir kurum ama Hakan Fidan'ın o kurumun üstündeki etkisinin ne kadar olduğunu halen bilmiyoruz.*

PKK açısından da durum farklı değil. Çözüm iradesi İmralı'ya hapsolmuş. İmralı'da kendine hapsolmuş bir vaziyette patinaj yapma eğiliminde PKK. Her ne kadar itiraz ederlerse etsinler, içlerindeki derin yapıların, komşu ülkelere taşeronluk yapanların varlığı bugün PKK'nın iradesinin üstünde bir yerde bulunuyor.

Görünen o ki bu süreci ne devlet yönetebiliyor ne de PKK. Her iki tarafın da beceriksizlikleri, farklı angajmanlar içinde olan aktörleri olduğu sürece çocuklarımız ölmeye devam edecek.

*Barışı getirip kurabilecek tek irade görüyorum ben. Halk iradesi. Lakin halk iradesi için iyi bir liderin öncülük ederek halkı mobilize etmesi gerekiyor. Bu çerçevede **Başbakan Erdoğan'ın yapacağı 'PKK Kuzey Irak'a çekilsin' çağırısının çok hızlı bir şekilde hem Türkler hem de Kürtler arasında yankı bulacağını, böylece süreci baltalayan çatışmasızlık dönemine fiilen girilebileceğini düşünüyorum.** Başbakan bu çağırımı yaparsa, halktan gelecek destek nedeniyle PKK direnemez. Böylece barış süreci hızlanır ve silahlar olmadan adamakıllı konuşmaya başlarız. **Başbakan'ın iyi niyetli çağırısı ve Kürtlerin taleplerine rağmen PKK Kuzey Irak'a çekilmezse o zaman Öcalan ve PKK'nın niyetinin başka olduğu anlaşılır, PKK kötü niyetini açığa vurmuş olur ve Kürtler nazarında itibar kaybeder ve görüşmeler başka türlü ilerler."***

İkinci yazıda da şu hususun altını özellikle çizmiştim:

*"Öcalan artık 'Kürt halk önderi' olma pozisyonunu ve 'barışın mimarı' olma avantajını yitirmek üzere. Hatta artık Öcalan için 'PKK Onursal Başkanı' demek bile yanlış olmaz. Bu Öcalan için bir tenzil-i rütbedir. Bunu bizzat onun sözünü dinlemeyen PKK Silvan'da ilan etti. Öcalan'ın 'Reber' rütbesini bizzat PKK söktü. **Bu durumda Öcalan ya mevcut durumu kabul edip 'PKK Onursal Başkanı' olarak unutulup ölecek, ya da yeni bir manevrayla yeniden 'Reber' olabilmek için yeni bir anlaşma uzatacak devlete. Ben şu günlerde o anlaşmayı uzatma hamlesi bekliyorum. Tabii yeni-PKK artık 'Onursal Başkan' Öcalan'ı takarsa..."***

Görüldüğü gibi az gittik uz gittik ve iki yıl sonra aklın yolunu bulduk. Hem Erdoğan mantıklı olan bir çağırısı yaptı hem de Öcalan sonunda kendisinden beklenen hamleyi gecikmeli de olsa yaptı. Beklediğim gibi devlete bir anlaşma uzattı. MİT'in de yardımıyla yeniden **Reber, barışın mimarı** rolüne göz kırptı. Bunu ne kadar başarır bilemiyoruz ama en azından kendisinden beklediğim adımı attı.

Kimsenin söylemediği bir zamanda bu görüşleri dile getirdiğimde fantastik bulunmuştu ama şimdi hükümet uygulamaya koymuş durumda.

“Temkinli kötümserler”denim

Ancak hükümet iki sene önce yazdığım yere gelmesine karşın ben bu süreçte “**temkinli kötümserler**”den biriyim. Bunun iki temel nedeni var:

1) Hükümetin PKK’ya kamuoyu baskısı yaratarak örgütü dışarı çıkmaya zorlama stratejisi sorunlu. Zira baskının Kürt kamuoyundan gelmesi gerekiyordu. Ama hükümetin stratejisi Türk kamuoyu üzerine kurulu. Hükümetin Kürtleri ikna etmesi için kendi planını bir tarih dâhilinde açıklaması gerekiyordu. Hükümetin demokratikleşme planı bir tarih silsilesiyle açıklanmayınca Kürtler sürece kuşku ile yaklaşıyor. Bunu yapmadığı için hükümetin bu stratejisi Öcalan’ı anahtar kişi konumuna sokuyor. Çünkü, Kürtleri ikna edecek tek aktör Öcalan kalıyor geriye. Bu durumda Öcalan’ın liderlik için parlatılması gerekiyor o da Türk kamuoyunda tepki çekiyor.

2) Hükümet barış söylemini manivela olarak kullanıp PKK üstünde kamuoyu baskısı yaratarak sonuç almaya çalışırken **PKK Devrimci Halk Savaşı başlatırız tehdidiyle istediklerini almaya çalışıyor.** Yani hükümet maymuncuk kullanıp çözüm kapısı açmaya çalışırken PKK o kapının arkasına bomba bağladım istediğimi vermezsen patlatırım diye tehdit ediyor.

Bu durumda **dengeleyici rol oynayacak kişi Abdullah Öcalan.** Öcalan’ın kamuoyuna açıklanan mektupları umutlu olmamız için bir eşik yaratıyor. Ancak Öcalan “PKK sınır dışına çekilsin” çağırısı yapması için KCK’dan onay bekliyor. Ya bu onay gelmezse? Yazıldığı gibi bu onay Newroz’a kadar gelirse umutlu konuşabiliriz.

Newroz’a az zaman kaldı; bu kadar süre barış konusunda hayal kırıklıklarına uğramış bizlerin bu kadar temkinli olmasını hoş karşılayın...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

..Ve Erdoğan’ı Öcalan’a mecbur ettiler

Emre Uslu- 06.03.2013

Bu yazıda İmralı sürecine karşı kuşkuların nedenlerini ve İmralı zabıtlarının sonucunu ele almak istiyorum.

Süreçte toplum, karşıdakinin ne verdiğiyle değil ne aldığıyla ilgili. Örneğin Abdullah Öcalan’ın çatışmazlık, çift yönlü ateşkes talebi karşılığında ne veriyoruz sorusuna hükümetten tatmin edici cevap gelmediği için Türk toplumu oldukça kuşkulu. İmralı zabıtları bu kuşkuları dağıtacak özellik taşıdığı için önemli. Yalçın Akdoğan “**BDP’nin Kandil’e götürdüğü metinlerin hiçbirinde bu zabıtlarda geçen konular yok**” diyor ama Kandil’e giden metinde ne var onu açıklamıyor. Hâliyle insanlar Abdullah Öcalan veli mertebesine erişmediğine göre, almadan vermez diye düşünüp, Öcalan ne alıyor onu merak ediyor. **Hükümet de Öcalan’a ne verdiğini açıklamadığı için Türk kamuoyu sürece kuşkuyla yaklaşıyor.** Bu iş Tayyip Bey’in “bana güvenin” yaklaşımıyla çözülmez. Özellikle, “Öcalan’ı asardım” deyip yüksek perdeden konuştuğu hafta perde

arkasında Öcalan'la pazarlık yapan, "Öcalan'la görüşen şerefsizdir" dediği dönemde MİT'i gönderip masaya oturmuş bir başbakan kusura bakmasın hiç güven vermiyor.

Hükümet açıkça Öcalan'a ne vaat ediliyor bunu kamuoyuyla paylaşmak durumunda. Örneğin KCK sanıklarını bırakıp Oslo mutabakatında olduğu gibi, **bölgeyi uzun vadede de olsa KCK'ya bırakma sözü verildi mi?** Daha açık sorayım, **ABD'ye "federasyona evet diyoruz" sözü verdiniz mi?**

Kürtler için de durum benzer. **Onlar da Öcalan'a ne verildiğiyle değil Öcalan'dan ne alındığıyla ilgililer.** Örneğin PKK'nın Öcalan'ın eliyle tasfiye edilip edilmediğini merak ediyorlar. Bu nedenle PKK'dan düşük yoğunluklu itirazlar geliyor ama seslerini yükseltmiyorlar. PKK devlete göre daha sık dokulu bir örgüt olduğu için bu süreç biraz daha uzarsa PKK bu yüksek stresli gerilime dayanamaz. Ya PKK bu süreci baltalayacak bir eylem yapacak, ya da çatlayacaktır.

Öcalan'ın sözleri de bu güvensizliği derinleştirecek unsurlar içeriyor. Örneğin son sürece "Sulh hayırdır, sulh için el de öpülür etek de" diye destek veren Gülen Cemaati'ni hedefe koyması Öcalan barışa değil de MİT'in tetikçiliğine mi soyundu yorumlarına neden oluyor? Sürece destek veren kişi ve kesimleri mantıklı bir kişi hedefe koyabilir mi? Bunun mantığı nedir?

İmralı zabıtlarından anlaşıldığı kadarıyla Öcalan BDP heyeti İmralı'ya gelmeden bir gün önce gün boyunca MİT heyetiyle görüşüp müzakere etmiş. O hâlde MİT heyeti Öcalan'a, MİT'i eleştiren **Emre Uslu, Mehmet Bransu** gibi kişiler ile Gülen Cemaati'ne saldırı diye talimat mı verdi ki Öcalan, bunca önemli konunun arasında, beni ve Baransu'yu gündemine aldı? Yani Öcalan MİT adına tetikçiliğe mi soyundu?

Sürece ilişkin kuşkuları arttıracak bir gelişme de Kuzey Irak'a giden BDP heyetinin içinde İran'a çalışan bir kişinin de olduğu bilgisi. Konulara yakın Kürt kaynakları BDP heyetiyle birlikte olan İran ajanını görünce çok rahatsız oldular ve sürece ilişkin umutlarını revize ettiler.

Zabıtların sızdırılması neyi amaçlıyor

Bu zabıtların sızdırılması AKP'yi İmralı'ya mahkûm etmiştir. Bundan sonra AKP hükümeti PKK'nın hemen hemen her türlü talebine evet demek zorundadır. Zira silahların yeniden patlaması AKP'nin bitişini hızlandıracaktır. PKK bunun çok iyi farkında. PKK liderlerinden birinin analizi şöyle: **"Ya demokratik siyasi çözüm için adım atacaktır ya da 2012'den daha da şiddetli bir savaşa karşılaşacaktır. PKK savaşa da barışa da hazır olduğunu söyledi. Ancak AKP yeni bir savaşı zor götürür. Eğer yeni bir savaşa girerse bunun sonunda büyük ihtimalle AKP iktidarını kaybedecektir."**

Daha önce yazdığım "Erdoğan'ı Öcalan'ın önünde diz çöktürecekler" tezim tam da buna işaret ediyordu. İmralı zabıtları sızdıktan sonra Erdoğan artık PKK'nın istediklerini vermezse PKK terörü başlatır. Terör başlayınca halk "siz Öcalan'a her türlü tavizi verdiniz, PKK'yı büyüttünüz ama terörü bitiremediniz, dolayısıyla sorumlusunuz" diye faturayı AKP'ye kesecektir.

Kendisini başkanlık hayaline kaptırmış Erdoğan için bu büyük risktir ve bu riski alamayacağına göre, en azından seçimlere kadar sürecek bir çatışmasızlık için, Öcalan ve PKK'nın en uç taleplerine bile EVET demek zorunda kalacaktır. Bu Erdoğan'ın Öcalan önünde diz çöktürülmesidir.

Muhtemelen metni sızdıranların da amacı buydu. Metinde Öcalan'ın Erdoğan'ın hoşuna gidecek şeyler söylemesi stratejinin bir ayağını oluşturuyor, Erdoğan'ı "Öcalan istediğimiz çizgiye geldi" diyerek ikna etmeyi

amaçlıyordu. Metnin sızdırılması ise Erdoğan'ın karar değiştirme ihtimalini de düşünerek onu Öcalan'a mecbur etmeyi amaçlıyor. Bu bile süreci yürütenlerin niyetlerinden kuşkulu olmamız için tek başına yeterli bir nedendir...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kenan Erenoğlu nasıl Fethullah Gülen'in 'yeğeni' oldu

Emre Uslu- 13.03.2013

Bugün sevinme günü, zira eğer bu süreç başarıya ulaşacaksa ilk somut adımı bugün görmüş oluyoruz. PKK'nın ellerinde bulunan uzun süre Cumhurbaşkanı hariç tüm siyasetçilerin unuttuğu devlet görevlileri ailelerine kavuşuyor. Bu görevlilerin arasında kaymakam adayı **Kenan Erenoğlu** bu sürecin sembolü hâline geldi. Hükümetin ve diğer siyasi liderlerin unutmamasına rağmen, çözüm süreci başlayınca sosyal medyada başlatılan duyarlılık kampanyası sonuç verdi. Öcalan'ın çağırısıyla PKK bu görevlileri serbest bırakıyor. Bugün sevinç günü bu aileler için.

Kaymakam adayı Kenan Erenoğlu'nun ailesiyle uzun süreden beri irtibat hâlindeydim. Aile uzun süre değişik yollardan Kenan'ı kurtarmayı denedi ama sonuç alamadılar. Son süreçte twitter'de Kenan Erenoğlu kampanyası başlatıldı. İmralı'ya giden BDP'li heyetten, Kenan Erenoğlu ve yanındakilerin serbest bırakılması konusunda talepte bulunduk. Heyet Ada dönüşü açıklama yaptı ve PKK'nın elindeki rehinelerin serbest bırakılması süreci başladı. Kampanyayı konvansiyonel medyaya da taşıma kararı alındı. Bu konuda destek veren başta *rotahaber.com*, *CNNTürk*'ten Ahmet Hakan, ve *Vatan* gazetesinin emeği büyük oldu.

Bu arada çok ilginç bir **dezenformasyonu** da öğrendim. AKP ve PKK çevrelerinde **Kenan Erenoğlu'nun** Erzurum Horasanlı olduğu, **Fethullah Gülen'in yeğeni olduğu bilgisi yayılmıştı**. Örneğin çözüm sürecine ilişkin en önemli bilgileri paylaşan **Abdulkadir Selvi** AKP çevrelerinde dolaşan bu **"bilgi"**yi satır aralarında deşifre etti: *"Kenan Erenoğlu hem devlet açısından önemli bir simge hem de başka bir anlamı var o yüzden çift taraflı bir jest olacak"* diye yazdı. İma ettiği şey **"Kenan Erenoğlu Gülen'in yeğeni bu yüzden bırakılması jest olacak"**.

Selvi'nin bu notunun detayını PKK'ya yakın gazeteci **Baki Gül** örgütün medya organlarında yazdı: *"Selvi'nin yazısındaki 'Kaymakam adayı Kenan Erenoğlu, hem devlet açısından önemli bir simge, hem **başka bir anlamı** var. O açıdan çift taraflı bir jest olacak.' 'Başka bir anlamı' sözünü tekrar düşündüm. Kendisiyle görüştüğümde sonra ayrılırken kendisine 'Fethullah Gülen'in nesi olursunuz' diye sormuştum. Hemen duraksaması dikkatimi çekmişti. Bu notlarımı da bu vesileyle paylaşmak istedim."*

Bu komik **"bilgiyi"** bir BDP'li vekil de teyit etti. *"Kaymakam adayı Fethullah Gülen'in yeğeniymiş"* deyince bu bilginin peşine düştüm. Aileyi arayıp Gülen'in akrabası veya Erzurumlu olup olmadıklarını sordum. Çok ilginç bir cevap aldım. **"Yedi göbektir Kırıkaleliyiz ve Erzurum'dan yolumuz bile geçmemiş"** dediler.

"Peki, neden Kenan Erenoğlu Gülen'in akrabası diyorlar?" deyince aile şok oldu. Nereden çıktı bu "Erzurumlu" tartışması derken meğer bu yanlış bilginin sadece PKK ve AKP'de değil Genelkurmay'da da bu şekilde bilindiğini öğrendim.

Kenan Erenoğlu kaçırdıktan sonra aile Genelkurmay'a çağırılınca onlara da sormuşlar "siz Erzurum Horasanlı mısınız" diye. Aile "yoo Kırıkkaleliyiz" deyince geçiştirmişler. Aileyle irtibat kuran başka devlet görevlileri de Erzurumlu olup olmadıklarını sormuşlar. Aile de, nereden çıkıyor bu Erzurum muhabbeti diye konuşurken ben arayıp **"Fethullah Gülen'in akrabası mısınız"** diye sorunca taşlar yerine oturdu.

İşte devletin istihbarat birimlerinde Kenan Erenoğlu Fethullah Gülen'in akrabası olarak kayda geçirilen ve buradan da PKK'ya sızdırılan komedi süreci burada başlıyor. Meğer Kenan Erenoğlu Muş'tan o bölgede görev yapan bir başka akrabasını sık sık ziyarete gidermiş. (Nitekim bir ziyarete daha giderken PKK tarafından kaçırıldı.) Kenan seyahat ederken, o bölgede görev yapan hemen tüm devlet memurlarının başvurduğu bir masum yalan uydurmuş kendine. Sorana, **"Erzurum Horasanlıyım, valilikte teknisyen olarak çalışıyorum"** diyormuş.

Kenan'ın dolmuşlarda güvenlik için söylediği **masum yalanı** devletin en hassas kurumlarına kadar ulaşmış, oradan PKK'ya ulaşmış, oradan AKP hükümeti ve çevrelerine. Ve Kenan Fethullah Gülen'in **"akrabası"** olmuş böylece. Oysa **birakın akrabalığı, Erenoğlu Gülen Cemaati'ne bir hayli mesafeli bir düşünce dünyasına sahip.**

Muhtemelen PKK kendince Gülen'e ceza vermek için Kenan'ı bunca süredir elinde tutuyor. Nitekim PKK'nın elinde tuttuğu tek sivil kişi Kenan. Yani Kenan'ın masum yalanı PKK'nın elinde bir yıl rehine olmasına neden olmuş. Durum tam bir Aziz Nesin komedisi gibi ama maalesef gerçek.

Kötüsü şu; bu masum yalana devletin istihbarat birimlerinin de inanıp gazetecilere bunu gerçek bir bilgi gibi fısıldamaları.

Konunun kaygı verici kısmı ise, Kenan'ın söylediği bu yalandan hareketle devletin derinliklerinde oluşturulan ve Abdulakdir Sevlî üzerinden sızdırılan **"Kenan Erenoğlu Fethullah Gülen'in yeğeni"** bilgisi PKK'ya nasıl **sızdırıldı** ve PKK daha başından beri Kenan'ı bu gerekçeyle elinde tutuyor...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan'ın açıklayacağı plan

Emre Uslu 20.03.2013

Çözüm sürecine ilişkin 3. İmralı seferinden beklenen açıklama geldi. Öcalan şöyle diyor: *"Hedefimiz tüm Türkiye'nin demokratikleşmesidir. Yapacağım çağrı çözümün askerî ve siyasi bütün ayaklarına dair doyurucu bilgiler içeriyor olacaktır. Silah meselesini de hızla ve zaman kaybetmeden, bir tek can dahi yitirilmeden çözmek istiyorum. Bütün bunların pratikleşmesi için yüce bir iradeyi temsil eden **parlamentonun ve siyasi partilerin sunacağı desteği çok değerli buluyorum. Geri çekilmenin hızla gerçekleşmesi ve barışın kalıcı hale gelmesi için ümit ediyorum ki parlamento da aynı hızla üzerine düşen tarihî misyonun gereğini yapacaktır.**"*

Burada soru şu: Öcalan Meclis'ten ne bekliyor? Meclis PKK çekilsin diye kanun mu çıkaracak yoksa komisyon kurup çekilmeyi mi denetleyecek? Daha da önemlisi, Meclis PKK'yı muhatap alıp komisyon kurar ve PKK da silah bırakmazsa, Türkiye'nin PKK ile yaptığı mücadelenin hukuki temeli çökmez mi? Yani Meclis'in muhatap

aldığı bir PKK artık terör örgütü olmaktan çıkacağına göre, eğer PKK vazgeçer, süreç başarıyla sonuçlanmazsa, ulusal ve uluslararası planda, PKK ile hangi gerekçeyle ve nasıl mücadele edilecek?

Hükümet çevreleri Öcalan eski pozisyonundan geri adım attı, özerklik istemiyor diyor medya bire on katıp olayı anlatıyor. Peki, gerçek öyle mi?

Öcalan'ın her yaptığı açıklamalara bakılırsa 2009'da yazdığı yol haritasının adım adım uyguladığı görülüyor. Yol haritasında sunduğu model de temel argümanlar da aynı. Hatta Öcalan bir isim de bulmuştu: **Demokratik Çözümün Ad Düzeyinde Somutlaştırılması: KCK**. Yani önümüzde KCK çözümünün başka adlar altında pazarlanmasından başka bir şey yok.

İşte Öcalan'ın 2009'da yazdığı, bugün birer birer uygulamaya konduğuna şahit olduğumuz o "yol haritası"ndan yapılacaklar listesi:

PKK'ya ilişkin yapılacaklar:

"1) PKK'nin çatışmasızlık ortamını kalıcı olarak ilan etmesi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sürece destek zamanı

Emre Uslu 27.03.2013

Açılım süreci başladığı günden bu yana PKK ile müzakere için devletin bir ön şartının olması gerektiğini savundum: PKK sınır dışına çıkmadan müzakere yapılması, süreci riske sokar. En azından PKK sınır dışına çekilmeyi deklere ederek kendisini bağlayan bir açıklama yapmadan müzakereci yaklaşımların bir macera olduğunu savundum. 2009'dan bu yana PKK tarafından defalarca yıkılan müzakere süreçleri bu konuda devlete de bir ders öğretti ve devlet sonunda dediğim noktaya geldi. Nihayet Abdullah Öcalan PKK'ya çağrı yaparak üyelerini sınır dışına çekmesini istedi ve aklın yolu bulundu. Bu aşamadan sonra müzakere sürecini desteklemek gerekiyor ve bunu yapacağım.

Ancak, önce bir itiraf yapmam gerekiyor. Doğrusu, Aliza Marcus gibi uluslararası gözlemciler de dâhil olmak üzere PKK'yı yakından tanıyan birçok gözlemci gibi ben de "PKK birçok avantaja sahipken bu dönemde Türkiye'den çekilmez" diye düşündük ve yanıldık.

Gelinen nokta gösterdi ki hükümet Abdullah Öcalan'ın 2009'da yazdığı Yol Haritası'nı pazarlık dahi yapmadan adım adım uygulamaya karar vermiş. Bu nedenle de PKK zaten kendi liderinin çizdiği Yol Haritası uygulandığı için çözüme evet demiş.

İtiraf edelim ki hiçbirimiz Öcalan'ın 2009'daki Yol Haritası'na Erdoğan'ın bir şerh bile koymadan evet

diyeceğini düşünemedik ve yanıldık. İlgililer o Yol Haritası'nı dikkatlice okursa aslında çözüm sürecindeki uygulamaların tamamen o metnin esas alınarak yapıldığını görür.

O Yol Haritası'nda esas sorunlu kısım PKK silah bırakmıyor bölgeye "öz savunma gücü" olarak dönüyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Suriye güvenlik gücü olsun

Emre Uslu 03.04.2013

Çözüm tartışmalarına ilişkin halen aktör temelli tartışmalar sürüyor. Tartışmalarda temelde devlet ve PKK'nın birer **rasyonel aktör** olarak kendileri için en optimum çözüm masaya oturmak olarak kabul edildi. Ancak tartışılmayan konu şu, devletin rasyonelliği ile örgütün rasyonelliği farklılıklar gösterebilir. Yine rasyonellik dönemsel olarak değişebilir. Örgüt için bugün rasyonel olan masaya oturma çözümü yarın rasyonel olmayabilir. Nitekim 2009-2011 döneminde benzer bir durumla karşılaştık. Arap Baharı başlayınca örgüt için rasyonalite değişti ve çatışmayı yeniden başlattı.

Ayrıca **hem devlet hem de örgüt için "rasyonalite" liderlerin siyasi menfaatlerine odaklanmış durumda**. Öcalan'ın hapisten çıkışı ile Erdoğan'ın başkan olarak Çankaya'ya çıkışı her iki aktör için de rasyonaliteyi tanımlayan önceliklerin en başında geliyor. Bu da barış sürecini çok daha kırılğan kılıyor.

Bu nedenle **barış sürecini sürekli kılmak için ekstra sigorta sistemlerine ihtiyaç vardır**. Bu kapsamda atılması gereken ilk adım, **çözümün, aktörlerin menfaatlerine odaklanmasından kurtarılması gerekiyor**. Yani bugün için optimum görünen menfaatler özellikle Ortadoğu coğrafyasında sürekli değişkenlik gösterebilir. Örneğin **PKK için bugün optimum görünen Suriye-Türkiye dengesi Esad'ın durumuna göre önümüzdeki dönemde çok hızlı bir şekilde değişebilir**. Bu durumda varılan anlaşmanın maddelerini **taraplardan biri lehine revize etmek gerekebilir veya taraflardan biri anlaşmayı bozabilir**.

Bunu sağlayabilmek için özellikle taraf olan aktörlerin kendilerini bağlayıcı üçüncül güçlerin devrede olması gerekiyor. Yani **gerek devlet gerekse PKK'nın değişen koşullarda sürecin kendileri aleyhine döndüğünde barış sürecini sabote etmemesi için bir hakem güce gereksinim vardır**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süreç nereye gidiyor, ne yapmalı

Emre Uslu 10.04.2013

Kürt sorununun çözüm süreci ilginç bir maceraya doğru ilerliyor. Bu gidişin rotasını **Abdullah Öcalan** çizmiş. 2009'da yazdığı **Yol Haritası** adım adım uygulamaya konuyor. Bu adımların en belirgin olanı 1921 Anayasası'nın esas alınması.

Öcalan şöyle demişti: “1921 Anayasası Kürtlerle işbirliğini esas alarak hazırlanmıştır. Çözüm olacaksa 1921 Anayasası esas alınmalıdır. 1921 Anayasası ayrılıkçı bir anayasa değildir, birleştiricidir, Misak-ı Milli sınırlarını kapsar, ayrışma yoktur. Kürdistan milletvekilliği vardır, Kürtler için muhtariyet vardır. 1921 Anayasası demokratik çerçevede bir anayasadır; Kürtlerle Türklerin ortak ulusal kurtuluş belgesidir. İçinde Kürtlere muhtariyet vardır. Musul-Kerkük’ü de içine alıyor, Suriye ve Irak’taki Kürtleri de içine alıyor hatta Türkmenleri de içine alıyor.” (24 Mayıs 2009)

Başbakan Erdoğan “**Âkil İnsanlar**”a yaptığı konuşmada Cumhuriyet’in kuruluş aşamasındaki sürece vurgu yapmış, 1921 Anayasası’nı ima eden açıklamalar yapmış, tıpkı Öcalan gibi o da 1924’ten sonra o özün bozulmasıyla sorunların ortaya çıktığını anlatmıştı. Başka konuşmalarında da eyalet sistemine ve seçilmiş valilere (demokratik özerklik modeli) sıcak baktığını anlatmıştı.

İlginç bir şekilde AKP Grup Başkanvekili **Mahir Ünal**, Çözüm Süreci’ni Değerlendirme Komisyonu kurulması için Meclis’e verdiği dilekçede Öcalan’ın paralelinde ifadeler yer verir: “Çözüm Süreci olarak adlandırılan sürecin temel hedefi; 23 Nisan 1920’de Türkiye Büyük Millet Meclisi açılırken tasavvur edilen, tahayyül edilen büyük Türkiye idealidir.”

Öcalan’ın yol haritasının adım adım uygulandığını gösterir bir başka nokta da Öcalan’ın Köye Dönüş projesiyle ilgili ilginç gelişmeler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt milliyetçiliği yükselişte

Emre Uslu 17.04.2013

Kürt sorununun anası ne, diye soranlara net bir cevabım var benim. **Kürt milliyetçiliği**. Bu kavramı açınca karşısına mutlaka **Türk milliyetçiliği**ni de oturtmak gerekiyor. Ancak çoğu aydının iddia ettiği gibi **Kürt milliyetçiliği Türk milliyetçiliğinin sonucu değil. Belki karşıtı olabilir**. Kürt milliyetçiliği modernitenin sonucu. Yani Türk milliyetçiliği olmasa da modernite tüm unsurlarıyla bölgeye ulaştığında Kürt milliyetçiliği doğacaktı. Türk milliyetçiliği olsa da olmasa da kendine bir “öteki” yaratıp varlığını sürdürecekti.

Türk milliyetçiliğini bakıp büyütenin kim olduğunu biliyoruz; devlet. Peki, Kürt milliyetçiliğini bakıp büyüten kim; tabi ki PKK.

O hâlde karşımızda bulunan ve Kürt sorunu diye tanımladığımız esas sorun şu: Kürt milliyetçiliği ve bunun taşıyıcısı PKK.

Çözüm süreci denen süreçten beklenirse sorunun ana kaynağı, Kürt milliyetçiliğinin yükselişini durdurmak, mümkünse inişe geçmesini sağlamak. Buna paralel olarak da Kürt milliyetçiliğinin taşıyıcısı PKK’ya silah bıraktırıp milliyetçiliğin taşıyıcısı örgütü bitirince milliyetçiliğin de biteceğini beklemek.

Çözüm sürecinde ortaya çıkan manzaraya bakarak “**bu süreç sonunda Kürt milliyetçiliği inişe geçiyor, geçecek**” demek mümkün mü? **Elbette hayır**. Hatta **bu süreç Kürt milliyetçiliğine ve onun temsilcisi PKK networkuna can veriyor**. PKK networku da, gerek KCK olsun gerek BDP olsun bölgede tabanını genişletiyor. Daha fazla kitlelere ulaşıyor daha da büyüyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan 'lanetli' listede; barış için acele edin!

Emre Uslu 24.04.2013

Time dergisinin en etkili 100 isim listesinde **Abdullah Öcalan**'ın adı var. Taraftarları sevinç içinde ama ben kaygılıyım çünkü Öcalan barış sürecinin en kritik kişisi.

Amerika'yı içeriden bilenler bilir ki, *Time*'ın etkili 100 kişi listesine girenlerin namı yürür ama şansı yürümez. Bir nevi "**lanetli**" listedir o.

Örneğin Amerika'nın düşmanı, Venezuela lideri **Hugo Chávez** 2005 ve 2006'da o lanetli listeye girdikten sonra uzun yaşayamadı. Kanserden öldü.

2007 yılında, Sudan lideri **Ömer el-Beşir** listenin önemli isimlerindendi. Liste yayınlandıktan sonra Darfur krizi zirveye ulaştı. Daha sonraki dönemlerde ise Güney Sudan krizi çıktı ve *Time*'ın listesinde etkili kişi ilan edildikten dört yıl sonra ülkesinin yarısını kaybetti el-Beşir...

2007'de *Time*'ın o lanetli listesinde **Usame bin Ladin** de vardı. Ladin geçmişte Amerikalılarla iş tutması sayesinde *Time*'ın listesine girmenin ne demek olduğunu en iyi bilenlerden biriydi. Ortadoğu'dan bir terör lideri o listeye girmişse bunun tek anlamı var: Kalemin kırıldı.

2007'de o listede görünür görünmez Afganistan'ı terk etti. Örgütünün faaliyetlerin yeniden organize etti ve kendisi için en güvenli alana, Pakistan İstihbarat Servisi'nin korumasındaki bir alana, yerleşti. Bu hamlesi ona dört yıl kazandırdı ama ecelinden kaçamadı, 2011'de öldürüldü.

2007'nin etkili insanlar listesinde bir de İran'ın dinî lideri **Ayetullah Ali Hamaney** vardı. O tarihten sonra İran'a ambargolar arttı, Yeşil hareketi güçlendirildi, Ahmedinejad ile aralarına kara kedi girdi. İran'da ölümler oldu kan gövdeyi götürdü. İran her geçen gün daha kötüye gidiyor...

O listede 2008'de Ortadoğu'dan üç isim vardı ikisi Pakistanlı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sürece destek, AKP'ye destek

Emre Uslu- 01.05.2013

Taraf'ın en güzel yanı ne diyeceksen "**dan diye**" söyleme özgürlüğü vermesi. Kıvırmadan çevirmeden, yandan çarklı tutumlara girmene gerek olmadan, kitabın ortasından konuşma özgürlüğü bir yazar için paha biçilmez bir zevk.

Türkiye gibi, gazete patronlarının, genel yayın yönetmenlerinin havadan nem kaptığı, aman iktidar yanlış anlar pimpiriklenmesi ile gazete çıkarılan ülkelerde kitabın ortasından konuşmak yazar için değil daha çok gazetenin yöneticileri ve sahipleri için bir risk. *Taraf* bu riski aldı ve bize kitabın ortasından konuşma lüksü verdi. Bu nedenle *Taraf* taraf oldu.

En azından kendi adıma şunu net olarak söylemeliyim. Ne söyleyeceksem kitabın ortasından söyledim ve dan diye söyledim. Bu gazete kurulduğu günden beri yazıyorum ve bazen gazetenin yönetimine karşı yazdım, bazen iktidara, bazen da muhalefete karşı ama hep kitabın ortasından konuştum ve açıkça söyledim. Hiç bir zaman **“demeye getirmedim”**, ne diyeceksem en açık şekilde **“dedim”**.

Çözüm süreci başlayınca da kaygılarımı, duruşumu açık bir şekilde söyledim. PKK çekilmeden barış gelmez dedim örneğin. Bunu 2009’dan beri söyledim. O zamanlar bu fikrin barışın önünde engel olacağını, PKK içerideyken de pazarlık yapılabileceğini savunanlar şimdi hep bir ağızdan PKK çekiliyor barış geliyor diyorlar.

Bense durun o kadar acele etmeyin diyorum. Barış sürecini destekliyorum ama yönteminde yanlışların olduğunu söylüyorum. Örneğin PKK’nın çekilmesi için pazarlık yapılmamalıydı, bu, barış görüşmelerinin ön şartı olmalıydı ve pazarlıklar PKK çekildikten sonra yapılmalıydı diyorum. PKK ile yapılacak pazarlıklar sadece PKK’ya ilişkin pazarlıklar olmalıydı.

Anayasada Kürtlerin haklarında demokratikleşme için yapılan pazarlıkların PKK ile yapılması yanlıştır diyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm süreci: Siyam ikizlerini ayırma operasyonu

Emre Uslu- 08.05.2013

Kürtlerin önemli bir çoğunluğu uzun süredir duygusal ve zihinsel olarak bölünmüştü. Özellikle BDP ve PKK’ya destek veren Kürtler kendilerini bu devletin/ülkenin vatandaşı hissetmiyor, devletin güçlerini kendi güçleri görmüyor, PKK’yı kendi gücü olarak algılayıp destekliyorlardı.

Bölgede yaşayan ve devletten yana tavır koyan önemli sayıda Kürt ise devleti sevip benimsedikleri için değil, pragmatik bir tutum alarak, menfaatlerini en iyi koruma biçimi olarak devletin yanında tutum almak gerektiği için bu pozisyonda yer alıyorlardı. Yani onlar da esasen kendilerini bu devletin vatandaşı görmüyordu ama bireysel veya grupsal menfaatleri gereği **“sözleşmeli vatandaş”** olmayı tercih ediyorlardı. Devletle sözleşmeleri (devletle aralarındaki menfaat bağı) devam ettiği sürece vatandaş, o bağ kesildiği zaman da **“karşıt”** oluyorlardı.

Türklerin devlete bağı ise menfaat bağından öte duygusal bir bağı ifade eder. Onlar devleti kimliklerinin, duygu dünyalarının bir parçası gibi görürler. Bu nedenle de devleti kutsarlar.

Çözüm süreci tartışmaları ortaya çıkana kadar Türkler bir halüsinasyonla yaşayıp Kürtler kardeşimiz algısı ile teselli buluyor, bu ülkenin bölünmeyeceği ezberi üzerinden kendi hayal kozalarında mutlu bir kelebek olmayı bekliyorlardı. Türklerin en büyük tesellisi, devlete kendileri gibi bağlı olduğunu düşündüğü, PKK’nın yanında yer almayan Kürtlerin de ülkeye kendileri gibi bağlı olduğunu, devleti sevdiğini ve benimsediğini, düşünmekti.

Çözüm sürecinde Türkler kozalarındaki tatlı uykularından uyanıp gerçeği gördüler. Bu gerçek şu: Türkler ilk defa toplu hâlde Kürtlerin zihinsel ve duygusal olarak bölündüğünü anladılar. Çözüm süreci de esasen Kürtlerin sosyolojik ve duygusal olarak bölündüğü fikrine Türkleri ikna etmek.

Çözüm sürecinin aktörlerinin amacı bu olmasa da gerek âkil insanların, gerekse AKP ve PKK'lıların söylemlerinin ürettiği tartışmadan bu sonucu çıkarıyor sıradan halk. Hem âkil insanlar hem AKP ve PKK Kürtlerin eşit yurttaşlar olarak haklarını almalarını gerektiğini anlatırken Türkler sıklıkla şu itirazla karşılık veriyor: **“Kürtler cumhurbaşkanı oluyor, milletvekili oluyor, memur oluyor nesi eşit değil.”**

Bunun Türklerin kavram dünyasındaki karşılığı şu: Biz Kürtleri ayrı görmüyoruz onlar bizim kardeşimiz.

Hatta birbirinden ayrılmaz siyam ikizi gibi bir kardeşlik bu Türkler açısından. Bir yandan travmatik ama öbür yandan da birlikte yaşanabileceği fikrini kabul etmiş bir kardeşlik.

Türkler Kürtlerin sorunlarını görüyor ama **siyam ikizi** gibi taşıdığı kardeşinden de ayrılmak istemiyor. Çözüm sürecinde başlatılan tartışmalarda Türklere şu hatırlatılıyor: Senin parçam diye sırtında taşıdığın Kürtler aslında başka insan ve sizin eşit iki insan gibi ayrılmanız gerekiyor.

Çözüm süreci esasen bu siyam ikizi iki kardeşi sosyolojik olarak ayırma ve **“normalleştirme”** operasyonu...

Çözüm süreci operasyonu ile Türkler, bir yandan düne kadar sorunlu da olsa sırtında taşıdığını hissettiği Kürtleri sırtından indiriyor, o bagajdan kurtulmanın hafifliğini yaşamak istiyor. Bu nedenle ne olacaksa olsun bu savaş bitsin diyor.

Öbür yandan da şimdiye kadar parçam diye yapışık yaşadığı kardeşinden ayrıldığı için kırgın ve kızgın.

Türkler için savaşın bitmesi demek savaşın örttüğü gerçeğin, Kürtlerin Türklerin parçası olmadığı, parçası sandığı toplumun aslında parçası diye sırtında taşıdığı yükün bir başka insan olduğu gerçeğini kabul etmesi demek. Bunu gördüğü için de aldatılmışlık duygusuyla kırılıyor, kızgınlaşıyor.

Paradoksal olarak bu duygudan kurtulduğu için bir yandan kızarken aynı zamanda hafifliyor da...

Ama bu hafifleme siyam ikizlerinin ameliyatla ayrılması gibi bir hafifleme. Operasyon sırasında ikizlerden biri veya ikisi de ölebilir de. Bu da Türkleri kaygılandırıyor. Bu operasyonu yapan Erdoğan ve Öcalan'ın sözlerine güvenmedikleri için de kaygıları daha da derinleşiyor. Zira bu operasyonu yapan doktorlar halka esasen sonucun ne olacağını net olarak söylemiyorlar.

Peki, bu operasyondan sonra ne olur?

Öncelikle şunu söylemek gerekiyor. Çözüm süreci ameliyatından sonra ne Türkler ne de Kürtler eskisi gibi olacak. Eskiden biri diğerinin bagajı idi şimdi bu bagajdan kurtulacaklar. Bu da onların yeni bir kimlik edinmelerini sağlayacak. Bu kimliklerden Türklerin kimliği, Türk milliyetçiliği, daha çok reaksiyoner bir kimlik olarak çıkacak. Bu kimliğin taşıyıcısı da devlet değil daha çok reaksiyoner örgütler olacak.

Kürtlerin kimliği zaten reaksiyoner bir kimlik olarak şekillenmişti. Bu operasyon onların kimliğini **“zafer”** duygusuyla taçlandırıyor.

Siyam ikizi kardeşler eğer başarılı bir operasyonla ayrılabilirse ayrıldıktan sonra rahatlayıp sarılacaklar mı yoksa vuruşacaklar mı işte bunu yeni oluşacak kimlikleri belirleyecek. Şimdilik her iki toplumun da kimliği reaksiyoner kimlikler olarak tezahür etmeye başladı.

İki reaksiyoner kimlikten bir barış nasıl çıkar bilemem. Sanırım bunun için simyacı bir ustaya ihtiyaç var...

acilim1@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeni bombalar patlar mı

Emre USLU 15.05.2013

Reyhanlı'da patlayan bombalar bir kez daha gösterdi ki Türkiye'nin güvenlik konseptinde dört aşamalı zaaf var.

1) Bilgi ve analiz zaafı: Maalesef Türkiye 1998-2011 arasında Esad rejimine en yakın ülke olmasına rağmen Türk istihbarat teşkilatı MİT Esad rejimi hakkında dişe dokunur, analiz yapılabilecek bir istihbarat çalışması yapmamış, sağlıklı bilgi toplamamıştır. MİT 12 yıl boyunca adeta yatmış, rejimin güçlü ve zayıf yanları üzerinde olgulara dayalı bir çalışma yapmamıştır. Bu nedenle Türkiye Esad rejiminin kısa sürede gideceği varsayımı ile erken çıkış yapmış, yanlış politika üretilmiş, ülke kaosu içine çekilmiştir.

Kuşkusuz Esad rejiminin erken gideceğine ilişkin yapılan yanlış analizin tek sorumlusu işini hakkıyla yapmayan MİT değildir. Dışişleri Bakanlığı Suriye Koordinasyonu'ndan sorumlu diplomat adı bende saklı Esad'ın altı ayda gideceğine ilişkin defalarca kriptolar ve raporlar yazmıştır. Bu raporlar Dışişleri Bakanlığı'nın arşivinde olmasına rağmen o diplomatlar maalesef halen etkin bir şekilde Suriye politikasından sorumludur ve bu da Türkiye'nin Suriye politikasında yanlışlar sarmalının devam etmesine neden oluyor.

Yani yetersiz bilgi üzerine inşa edilen yanlış analiz bizi kaosa sürükledi ve bu kaostan kurtulmak için elimizde halen sağlıklı bilgi yok.

2) Kriz istihbaratı zaafı: MİT sulh döneminde toplayamadığı istihbaratı kriz döneminde üçüncül kaynaklardan (outsourcing) toplama yoluna gitmiştir.

(MİT'in personel eksikliği bu zaafın başlıca nedenidir. MİT genellikle bulundukları ülkede Türk vatandaşını fişler, yetersiz personel, dil bilmeyen, elçilikten dışarı çıkamayan MİT görevlileri zaafın diğer nedenleridir.)

Suriye'de MİT'in kriz istihbaratı **Özgür Suriye Ordusu** ve **el Nusra** gibi muhaliflerin verdiği bilgilere dayalıdır. Bu nedenle de MİT süreci yönetip yönlendirmekte yanılsız ve yanılsız veri akışına maruz kalmakta, bu verileri karşılıklı kontrol etme olanakları çok az olduğundan yanlış değerlendirmeler yapabilmektedir.

Reyhanlı bombası MİT'in Suriye konusunda nasıl bir zaaf içinde olduğunu gösteren net örneklerden biri olmuştur:

MİT 23 nisanda Suriye'nin Rakka şehrinde üç aracın bomba yüklendiğini, bu araçların Türkiye'ye sokulup patlatılacağını ihbar ediyor. 15 gün içinde bombalar patlayınca medyada çarşaf manşetler: **"MİT uyarmıştı bombalar Rakka'da yüklendi."** Nereden baksan sorunlu bir durum var.

a) Reyhanlı'da patlatılan araçlar MİT'in istihbar ettiği araçlar çıkmadı. Yani MİT yanlış istihbaratla güvenlik birimlerini sınır kapılarında ekstra tedbirler almaya yönlendirirken Muhaberat deniz yoluyla içeri soktuğu bombaları Türkiye'de satın alınan araçlara yükleyip Türkiye'den bulduğu kişilerle eylemi gerçekleştirdi.

b) Rakka Suriye'de muhalif grupların tam denetimi sağladığı tek kent. Eğer MİT'in iddia ettiği gibi Rakka'da Türkiye'de patlatılmak üzere bombalar yükleniyorsa o zaman bir felaketle karşı karşıyayız demektir.

Ortaya çıkan manzaraya bakarak şu analizi yapmak mümkün. Aslında Rakka'da araçlara bomba filan yüklenmedi. Muhaberat resmen MİT'e olta attı Rakka'da üç araca bomba yüklendiği bilgisini MİT'e uçurdu. MİT de üstüne atladı. Bunu eylem olmadan önce basına (*Sabah*) sızdırdı. Böylece Muhaberat MİT'i tufaya düşürüp sanki muhaliflerin kontrol ettiği Rakka'da Türkiye'ye karşı bombalar yerleştiriliyormuş algısı yarattı, güvenlik birimlerinin dikkatini başka yöne çekti ve Türkiye içinde eylemini yaptı.

Eğer MİT'in Rakka'da üç minibüse bomba yüklendi istihbaratını doğru kabul edersek o zaman Türkiye'yi vuracak üç minibüsün daha yolda olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Oysa muhaliflerin kontrolündeki Rakka'da Türkiye aleyhine bombalar neden ve nasıl yüklensin? Bence MİT o istihbaratı veren kaynağını iyi sorgulamalı. Muhaberat ile irtibatlı çıkma olasılığı çok yüksek.

3) Önleme zaafı: Bu zaaf daha çok Polis ve Jandarma'nın zaafıdır. İddia ediyorum çok bilinmeyen PKK sorumluları örneğin, **Ali Haydar Kaytan, Ahmet Deniz** vb. 150 üst düzey PKK yöneticilerinden 130'u kendi kimlik ve kendi fotoğraflarıyla Türkiye'de belli başlı Emniyet birimleri hariç Emniyet ve Jandarma karakollarının büyük çoğunluğuna elini kolunu sallayarak girebilir ve kimse de onları terörist diye durdurmaz. Teröristlerin kimlik bilgileri ancak arşivlerden aranırsa bulunabilir.

Araç takibi ve şüpheli araç kontrolü ise ancak nokta bilgiler verilirse mümkün olur. Bu büyük bir zaaftır ve maalesef gidermek neredeyse imkânsız.

4) Maalesef İstihbarat kurumunun içinde kendisini Erdoğan'dan çok Esad'a yakın gören, bu kurumun en kritik yerinde gören yapan, azımsanmayacak kadar çok sayıda **Aydınlıkçı** bir ekip çalışıyor ve bunların bulunduğu konum ve varlığı da başka bir zaaf oluşturuyor. Muhalif komutan **Harmuş**'u Esad'a satan MİT'çi bu aysberg'in sadece ucuydu.

Bu durumda yeni bombalar patlar mı kararı siz verin...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El Muhaberat yemlemiş: Bombacıları ellerinden kaçırmışlar

 El Muhaberat yemlemiş: Bombacıları ellerinden kaçırmışlar Reyhanlı bombalamasıyla ilgili her geçen gün ilginç ayrıntılar ortaya çıkıyor. Önce ortaya çıkan bilgileri sıralayalım sonra da bunun aslında ne anlama geldiğini analiz etmeye çalışalım.

- 1) Bombalama olayına karışan kişilerin Ankara'da keşif yaptığı bilgisi medya ile paylaşıldı. Yetkililer de böyle bir olasılığın olduğunu kabul ediyor.
- 2) Bombalar deniz yoluyla Samandağ üzerinden ülkeye sokulmuş ve organize bir ekip tarafından araçlara yerleştirilmiş.
- 3) 23 nisanda MİT'in istihbaratına göre Suriye'de muhaliflerin kontrolündeki Rakka şehrinde üç araca bomba yüklendiği bunun Türkiye'de patlatılacağı belirtiliyor.
- 4) Rakka'da bomba yüklenen araçların hedefinin Amerikan Büyükelçiliği/ Konsoloslugu ve hedefleri olduğu bilgisi var.
- 5) Bombalamadan bir gün önce Reyhanlı'da polisin bomba araması yaptığı (iddia).
- 6) Olayı organize edenlerin Ankara ve Gaziantep'te Transit marka araç almak için galerileri gezdikleri belirlendi.
- 7) Aynı kişiler olaydan kısa süre önce keşif için beyaz Transit minibüsle Ankara'ya geldi. Emniyet Müdürlüğü'nün bitişindeki Ankamall AVM ile Kocatepe Camii çevresinde keşif yaparken kameralara yakalandı. Hatta Kocatepe Camii'nin etrafında fotoğraf çeken ikili daha sonra aynı gün Hatay'a döndü.
- 8) Kiraladıkları başka bir araçla da Yayladağı'na Arapça konuşan birisini bıraktılar.
- 9) Bombalama olayının hemen ardından olayla ilgisi olan kişileri polisler elleriyle koymuş gibi bulup topladılar.
- 10) Patlamadan önce Hatay Emniyet Müdürlüğü'ne eylemle ilgili ihbar geldiğini belirten İçişleri Bakanı Güler şunları söyledi: **"8 Mayıs 2013 tarihinde Hatay Emniyet Müdürlüğü'nden ses getirecek bombalı bir eylem yapılacağı yönünde bir ihbar alınmıştı. Alınan bu, ihbar üzerine 9 mayıs günü güvenlik birimlerimize gereği için talimat verilmiş, bütün ilgili kurumlar bu arada bilgilendirilmiştir. Alınan ihbar doğrudan Reyhanlı ilçesine ilişkin bir tehdidi işaret etmemekte bölgenin ve yurdun bazı yönlerine yönelik eylem hazırlıklarını kapsamaktadır."**
- 11) Bombalamada kullanılan araçlar **trafiğe hiçbir şekilde çıkmayan ve bir depoda muhafaza edilen araçlardı ve olay yerine getirip patlatıldı.**

12) Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün "Muhtemel eylem" başlıklı, birimlerini uyardığı ve muhtemel eylem alanının Ankara olduğunu ifade eden yazısı mevcut. O yazıda eylemin tarihi bile belirtiliyor: 10 Mayıs 2013.

Bu bilgiler ışığında şu değerlendirmeleri yapmak mümkün:

a) Emniyet birimleri araçları ve/veya olaya karışan kişileri biliyor ve takip ediyordu.

b) İstihbarat takibi 8 mayıs itibarıyla operasyona dönüştürüldü. Türk güvenlik birimlerinde genel uygulamadır; istihbarat takibi operasyona dönüştürülecekse bu adli polis birimlerine terör, organize şube, asayiş gibi bir ihbar mektubu veya ihbar telefonu ile bildirilir. Çoğunlukla ihbarı yapan istihbarat polisidir. Bu hem istihbarat operasyonunun deşifre olmasını önlemek hem de adli süreçte operasyonu yasal bir kılıfa büründürmek için yapılır. (Okuyucular daha net anlasın diye anlatayım: İstihbarat birimleri "önleme" istihbaratı yapar, önleme istihbaratından gelen bilgiler operasyon yapmaya müsait hâle gelince bu bir ihbar ile adli birimlere bildirilir ve operasyon için düğmeye basılır. Bundan sonraki istihbarat çalışması operasyon istihbaratıdır ve artık savcının gözetiminde yapılır.)

Reyhanlı bombalamasında önleme istihbaratının operasyon safhasına gelmesi 8 mayıs itibarıyla mümkün olmuştur.

c) Asıl hedef Ankara idi ve güvenlik birimleri tüm hesaplarını buna göre yapıyordu. Bombaların Ankara'da patlatılacağını düşündükleri/ bildikleri için şahısların tüm bağlantılarını ortaya çıkarmak için takibi sürdürmenin daha yararlı olacağını düşündüler ve şahısları gözaltına almadılar.

d) Eylemi yapan kişiler takip edildiklerini nasıl biliyordu ve bu takipten nasıl kurtuldu?

Büyük olasılıkla bu şahıslara güvenlik birimlerinin içinden sızan bilgiler var. El Muhaberat veya İran İstihbaratı Savak MİT veya Emniyet istihbaratının içinden aldıkları bilgilerle takipten haberdar oldu. Hatta eylemi Ankara'da yapacaklarını Türk güvenlik güçlerinin bildiğini de biliyorlardı.

e) Ankara'da Emniyet'in yanında keşif yapmaları, ellerinde bir yıl önceden alınmış hazır minibüsler dururken, Ankara ve Gaziantep'te minibüs satın almaya çalışmaları bize şunu gösteriyor: Şahıslar takip edildiklerini biliyordu. **Güvenlik görevlilerini yanıltmak, izlemek için tüm bu izleri bıraktılar ve güvenlik güçlerini farklı yöne çektiler.** 10 mayısta Ankara'daki eylem yapılacağı yemini atıp 11 mayısta Reyhanlı'da patlatılan bombaları.

f) Burada kritik soru şu: Rakka'da üç araca bomba yüklenip Türkiye'de patlatılacağı bilgisini veren MİT, araçların plakasına kadar çok detaylı bir istihbarat veriyor. Ancak Türkiye'de yüklenen araçlar Ankara'da patlatılacakmış gibi yapıp Reyhanlı'da patlatılıyor. MİT'e Rakka'da bomba yükleniyor bilgisi veren kaynaklar (El Muhaberat) ile MİT üzerinden güvenlik birimlerini yanıltıp dikkatleri Ankara'ya çeken kaynaklar aynı kaynaklar olmasın?

Manzara şu: MİT tıpkı Uludere'de olduğu gibi El Muhaberat/ Savak'ın karşı istihbarat operasyonu ile tufaya düşürüldü yanlış/eksik bilgi ile Emniyet güçleri büyük balığa, **Ankara'daki Amerikan Konsolosluğu'nu**

vuracak araçlara yönelince, Reyhanlı’da bomba patlıyor. Durum bu kadar net.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esad’ın kimyasalı Ankara’yı zehirlemiş

Emre USLU 22.05.2013

Türk dış politikası Suriye’de tam anlamıyla bir batağa saplanmış durumda. Erdoğan’ın Washington ziyareti de bu bataklıktan kısa vadede kurtulmak için olumlu sinyal vermedi. Örneğin Washington’a giderken **“Cenevre süreci ipe un sermektir”** diyen Erdoğan’ın Washington’da görüşlerinin değiştiğini biliyoruz.

Erdoğan Washington’dan şu gerçeklerle döndü:

1) Rusya’yı dışlayarak bir yere varamayız. Dolayısıyla Rusya’yı ikna etmek zorundayız. Bu da geziden Türkiye’nin değil Rusya’nın kazançlı çıktığını gösteriyor.

2) Nusra cephesi Amerika için kırmızıçizgidir. Oysa Esad’a karşı en iyi direnen grup Nusra cephesiydi. ABD Türkiye’nin MİT üzerinden bu gruba verdiği aktif/ pasif her türlü desteği kesmesini istiyor. Amerika’nın Nusra’ya karşı tavrı muhaliflerin direnişinin fiili olarak zayıflaması anlamına geliyor.

3) Esad’ın kimyasal kullandığına ilişkin Türkiye’nin iddiaları yeterince ciddi bulunmadı. En azında ABD Türk kaynaklarına güvenmediğini deklare etti. Bu da ABD’nin Suriye’ye girmek istemediğinin yeniden teyidi anlamına geliyor.

Böylece **Erdoğan’ın Washington ziyareti Rusya’nın elini güçlendirdi. Esad’ın da direniş umudunu arttırdı.**

ABD Başkanı’nın Esad’sız bir Suriye görmek istediği vurgusu önemli bir kazanımdır ancak yeni bir durum değildir.

Bu durumda sorulması gereken soru şu: uluslararası güçlerden umduğu desteği bulamayan **Türkiye Esad’a karşı içeride güçlü mü?**

Maalesef bu soruya da olumlu cevap veremiyoruz. Türkiye’nin en hassas kurumu **istihbarat teşkilatında değişik gerekçelerle kendini Erdoğan’dan çok Esad’a yakın kişiler vardır ve bu kişiler ağırlıklı olarak Suriye/ Hatay konusuyla görevlendirilmiştir.** Daha önce Hatay’da görevli istihbaratçıların Esad’a muhalifleri sattığı basına yansımıştı. Maalesef Hatay’da Esad’a sempati ile bakan, önemli mevkileri işgal eden kişiler var. Reyhanlı olayını biraz bu gözle okumak gerekiyor.

O hâlde soralım: **“Nusra cephesi Ankara’da Amerikan kurumlarını vuracak. Bunun için Rakka’da üç bombalı araç hazırlandı”** istihbaratını kim neden verdi? Erdoğan’ın ABD ziyareti öncesinde ABD’nin Nusra’yı

masaya getireceğini bile bile hangi istihbarat kurumu Erdoğan'ın elini Obama karşısında zayıf düşürdü?

Daha ileri gideyim. **Reyhanlı'yı vuran kişiler aylar öncesinden dinleniyordu. Neden güvenlik birimlerine bilgi verilmedi de patlamadan 18 saat önce, 10 Mayıs akşam 20:30'a kadar saklandı o bilgiler? Kim kimden neden bilgi sakladı?**

Bu sorulara adamakıllı cevaplar bulup gerekli düzenlemeleri yapmadan **Türkiye'nin Esad rejimine karşı şansı yoktur.**

Ayrıca Ankara tam anlamıyla bir fesat başkentine dönmüş durumda. 28 Şubat'ı aratmayacak uygulamalar devreye sokuluyor. Suriye'de kriz olmuş, ülke sıkıntıya giriyormuş, PKK güçleniyormuş, dağa çıkışlar hızla artıyormuş kimin umurunda.

Varsa yoksa kim kimin ayağını kaydıracak, hangi koltuğu kim tutacak üzerinden yapılan münafık mücadelesi...

Maalesef yalın gerçek şu: **Ankara tam anlamıyla Osmanlı'nın yıkılış dönemindeki siyasal sıkışıklığı yaşıyor. Ankara siyasetini belirleyen en belirgin unsur: korku, kin ve hırs.**

Son dönemde akıl ve vicdanın uğramadığı Ankara'da aslında her şey bir mizansen. Sorular mizansen, cevaplar mizansen, niyetler mizansen, yazılar manşetler mizansen...

Kötüsü şu: bu kadar mizansenin içinde yaşayan siyasetçi de bürokrat da bir süre sonra bu mizansenin gerçek olarak okuyor. Buna göre "dostluklar" buna göre "düşmanlıklar" geliştiriyor. Bu mizansene göre karar veriyor buna göre kalem kırılıyor...

Bütün bunların üzerine bir de seçim takvimi sıkıştırıyor Ankara'yı. Bir yandan seçime kazasız belasız girmek için PKK'ya olmadık tavizler veren hükümet, tam huzuru sağladım derken, Reyhanlı'da bombalar patlıyor Suriye gerçeğine uyanıyor.

Bu sıkışmışlık nedeniyledir ki hükümet 2009 yılında kabul etmediği Öcalan'ın Yol Haritası'nda talep ettiği bütün adımları atmak durumunda kaldı. Dahası PKK'nın çekilip çekilmediği de tam belli değil. **Dağa çıkışlar 1991-1992 seviyesindeki kadar hızlanmış durumda. Örneğin sadece Silopi'den son bir ayda okulu terk edip dağa çıkan öğrenci sayısı 25.** Bunlar sadece öğrenciler. Bir de öğrenci olmayanları ekleyince bu rakam daha da yukarı çıkıyor. **Hakkâri'de 75, Diyarbakır'da yüzlerce genç dağa çıkmış durumda.** Dağa adam devşirme harıl harıl devam ediyor. Bu da hükümeti ayrıca geriyor...

Yani sizin anlayacağınız manzara şu: Erdoğan'ın kendisini en güçlü hissettiği dönem ile en fazla sıkıştığı dönem üst üste geldi. Kendine güç verdiğini vehmettiği kurumlar da hem Rakka istihbaratı ile hem de Reyhanlı'da Erdoğan'ı arkadan vurdu.

Ankara'nın karar vericilerinin gözünü hırs ve kin bürüdüğünden akıllı mantıklı hareket etmek yerine güçleri ile sorunları çözmek istiyorlar. O da yanlış üstüne yanlış yapmalarına neden oluyor.

Yanış yapıyorsunuz diyenler de düşman ilan ediliyor.

Sanırım Esad'ın kimyasalı Ankara'yı zehirlemiş. Yoksa bu saçmalıklar başka türlü açıklanamaz...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

İstihbarat savaşının içyüzü

Emre USLU 26.05.2013

Reyhanlı olayı ile ilgili her geçen gün yeni bilgiler ortaya çıkıyor. Her yeni bilgi olayı daha da karmaşıklştırıyor. Bu nedenle ortaya çıkan bilgilerin analiz edilmeye ihtiyacı var.

Radikal Emniyet raporunu MİT raporu gibi sundu

Reyhanlı olayında istihbarat savaşına ilişkin en kritik rolü *Radikal* oynadı. *Radikal*'in 17 mayıs tarihinde **“MİT ve Emniyet'te yeni dönem”** başlığıyla yayımladığı haberde *“Edinilen bilgilere göre bombalama istihbaratını alan kurum MİT. Milli İstihbarat Teşkilatı aldığı istihbaratı Emniyet ile paylaşıyor. Emniyet İstihbarat da 9 Mayıs'ta genel müdürlükteki bütün birimleri gizli bir yazı ile uyarıyor”* diye yazdı.

(http://www.radikal.com.tr/turkiye/mit_ve_emniyette_yeni_donem-1133774)

Oysa bu doğru değildi. ***Radikal*'in MİT raporu diye sunduğu rapor Emniyet'in raporuydu.** Gerçeği *Taraf*'tan **Hüseyin Özkaya** ortaya çıkardı. MİT, nisan ayı boyunca Reyhanlı bombacılarının telefonunu dinlediği hâlde, bombacılar telefonda araç alımından zula yapmaktan söz ettikleri hâlde Emniyet'e ilk bilgiyi patlamadan sadece 18 saat önce, 10 mayıs 19:25'de veriyor. (<http://www.taraf.com.tr/haber/bombacilar-telefonda.htm>)

Bu konuda *Radikal*'i MİT mi yanıttı, yoksa *Radikal* bunu bir yorum olarak mı yazdı bilmiyoruz ama net olan şu: *Radikal*'in MİT raporu diye sunduğu rapor MİT'in değil Emniyet'in raporu. MİT elindeki bilgiyi son âna kadar paylaşmadı. Hatta elindeki bilgilerin bir kısmını patlamadan sonra paylaştı.

Emniyet kendi kaynaklarından (bir ihbar neticesi) bombalama hazırlığını 8 mayısta öğreniyor. Ancak Emniyet'in aldığı ihbarda araç plakası gibi detaylar yok. Ayrıca bombacı şahıslar da kendi telefonlarını kullanmıyor. Emniyet bu ihbarı alır almaz birkaç yere baskın düzenliyor ama şahısları bulamıyor. Çünkü şahıslar kendi telefonlarını kullanmıyorlar ve kiraladıkları o dönem için Emniyet'in malumatında olmayan bir depoda bekliyorlar.

Muhtemelen Emniyet baskınlar düzenlediği için de şahıslar bomba yükledikleri araçları Ankara'ya götürmekten vazgeçip bombaları Reyhanlı'da patlatıyorlar.

Zaten MİT de Emniyet olaydan haberdar olup baskınlar yapmaya başlayınca kendisindeki bilgiyi paylaşıyor. MİT'in Emniyet ile paylaştığı bilgi daha detaylı. Bu sefer araçların plakaları da var.

Şimdi soru şu: **MİT aylardır telefonlarını takip ettiği bombacıların bilgisini neden Emniyet tüm birimlerle paylaşp baskınlara başlayıncaya kadar Emniyet'ten sakladı ve paylaşmadı?**

Daha vahimi de şu: MİT'in Hatay birimi bombacıların bombalama sırasında kullandığı, sadece bu eylem için edindikleri telefonların sinyallerini patlamadan beş saat önce sabah tesbit ediyor. Ancak bu bilgiyi de hem MİT'in Ankara karargâhı ile hem de Emniyet ile paylaşmıyor. Ancak patlamadan sonra paylaşıyor.

Eğer MİT'in Hatay birimi sabah şahısların depoda eylem zamanını beklerken yaptıkları tespiti MİT genel merkezi ve Emniyet birimleriyle eylemden önce paylaşıp çok büyük olasılıkla bomba önlenebilirdi.

Peki, Polis 18 saatte önleyemez miydi?

MİT kendisindeki bilgileri 18 saat önce de olsa polisle paylaşınca önlemek için yeterli zaman vardı. Her ne kadar Hatay MİT yetkilileri eylem sabahı elindeki bilgiyi polisle paylaşmamış olsa bile, gerekirse o sabah tüm Transit araçlar durdurulup arama yapılabilirdi. Reyhanlı'nın girişinde polis uygulama yapıp o araçları sokmayabilirdi. Polisin de bu konuda yeterli önleyici çabayı göstermediğini görüyoruz. **Bu nedenle en yüksek düzeyde polis müdürleri görevden alınmalıdır.**

MİT neden bilgi paylaşmıyor?

Esasen MİT'in kurum kültüründe bilgi paylaşma anlayışı yoktur. Hakan Fidan bunu değiştirmeye çalışsa da maalesef bu kültür halen kırılamamıştır. Bunun en net örneği KCK dosyasında görünmüştür. Sonucu ölümle sonuçlanan birçok KCK eylemini MİT'in bilmesine rağmen polis ile paylaşp eylemleri önleme yoluna gitmediği KCK dosyasıyla açığa çıkmıştı.

Hatay konusu ise MİT için daha hassas bir konu. Bu konuda MİT'in bilgi paylaşmamasının üç özel nedeni var.

- 1)** Teknik gerekçelerle, yani Suriye muhalefeti ile MİT'in özel ilişkisi nedeniyle diğer kurumlarla bilgi paylaşmıyor. MİT Suriye muhalefetine "lojistik" destek sağlıyor. Bu desteğin mahiyetinin diğer kurumlar tarafından bilinmesini istemiyor bu nedenle de diğer kurumları Suriye ile ilgili herhangi bir olaya karıştırmak istemiyor.
- 2)** Reyhanlı konusu MİT için özellikle önemli. Zira Reyhanlı Suriye muhalefetine sağlanan lojistik desteğin ana üssü. Bu nedenle de Emniyet'in o ilçede özellikle pasif olmasını istiyor.
- 3)** En önemli gerekçe ise MİT'in içindeki Esad muhibbi grup. Daha önce bu grubun bir muhalif komutanı, Esad'a sattığı ortaya çıkmıştı. Acıdır ki Hatay'da Suriye operasyonunu yapan ve yönetenlerin kritik makamları tutan önemli bir kısmı **Aydınlıkçı** kafada ve Esad'a gönül bağı olan kişiler. Bu kişilerin daha önce de sonu ölümle biten şaibeli işlere karıştığından dolayı haklarında adli soruşturma olduğu iddialar arasında.

Bu eksiklikler nedeniyle tıpkı Emniyet ve Jandarma yetkilileri gibi Hatay MİT müdürü de görevden alınmalıdır.

Rakka istihbaratı neyin nesi?

Redhack'e sızdırılan istihbarat raporları da bu istihbarat savaşında önemli yer tutuyor. Hatırlanacağı gibi MİT 23 nisanda Rakka'da Al Nusra cephesinin üç araca bomba yüklediğini, Ankara'da Amerikan hedeflerini vuracağını ayrıntılı bir şekilde bildirmişti. İstihbarat çevreleri o istihbaratın bir **"yemleme"** olduğunu düşünüyordu. İlgili yazılar için şu linklere bakabilirsiniz: (<http://www.taraf.com.tr/emre-uslu-2/makale-yeni-bombalar-patlar-mi.htm> , <http://www.taraf.com.tr/emre-uslu-2/makale-el-muhaberat-yemlemis-bombacilari-ellerinden.htm>)

Jandarma'dan Relhack'e sızdırılan o raporlar da MİT'in 23 nisandaki Rakka istihbaratı da **"yanlış bayrak"** operasyonu olarak değerlendiriliyor. Her iki raporda da içerik yanlış olduğu, Al Nusra'nın Türkiye'ye karşı bombalama eylemi hazırlığı olmadığı hâlde sanki Reyhanlı'yı Nusra yapmış gibi algı yaratma çabası da istihbarat servisleri içinde yer alan **Aydınlıkçı** ekibin işi olabilir şeklinde değerlendiriliyor...

İşin özeti şu: ölen 50 insan kimsenin umurunda değil. Herkes günahını öbürünün üstüne yükleme derdinde. Bu kafayla daha çok Reyhanlı olur...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT, CHP'ye tuzak mı kurdu

Emre USLU 29.05.2013

7 Şubat olayının hemen arkasından, 18 Şubat 2012 tarihinde yazdığım **"Kusursuz operasyon"** başlıklı yazıda şunları yazmıştım: **"Son bir yıldır Ankara'da Cemaatçi bürokrat avı var ve bu av artık sürek avına dönüşmüş durumda. ...Ahmet Necdet Sezer zamanındakine benzer uygulamalarla kapıcılardan alınan bilgilerle bürokrat fişlendiği iddia ediliyor. MGK'da irtica iç tehdit olmaktan çıkmasına rağmen MİT Cemaat üyelerinin peşini bırakmıyor. Bu fişlemelerin hukuksal temelini bulunmadığı, bunun için de hukuksuz fişlemeleri yapanların 'Başbakanlık emri' kılıfı altında kurtarılmaya çalışıldığı iddia ediliyor.**

Hakan Fidan veya AKP neden Cemaat aleyhinde dosya toplansın? İşte burada KCK süreci devreye giriyor. MİT içindeki bir kanat, Cemaat'in AKP'nin PKK ile müzakere politikalarını boşa çıkarmak için polis ve yargıyı devreye soktuğunu öne sürüp Başbakan ve çevresine yönelik dezenformasyon yaptı. Böylece Cemaat aleyhine bir hava oluşturdu. Bu çabanın arkasında KCK'yı yöneten MİT elemanları var. Bunlar polisin KCK operasyonlarından oldukça rahatsız, çünkü KCK'ya yardım eden MİT'in üst düzey elemanlarının açığa çuması durumunda ihanetleri belgelenir ve kendilerini kurtarmaları zor. ...KCK'yı yöneten-yönlendiren o ekip, Fidan'ı kendilerine kalkan yapmak için bu işe bulaştırdılar. Amaçları Fidan'ın AKP ile olan ilişkisini kullanarak KCK operasyonlarını durdurmak ya da operasyonları yapan polisi tasfiye etmek. Zira KCK'yı kazdıkça pislik çıkıyor." (<http://www.taraf.com.tr/emre-uslu/makale-kusursuz-operasyon.htm>)

Bu yazıdan bir yıl sonra ortaya çıkan gerçekler kuşkuyla gerek bırakmayacak şekilde olayların yukarıdaki şekilde geliştiğini ortaya koydu. Çoğu kişi için bu gerçeği anlamak bir yıl aldı ama gerçekler sonunda ortaya çıktı.

Reyhanlı olayında ortaya çıkan gerçeklerse bizi bir kez daha, her türlü manipülasyonu yapmaya teşne, **MİT içindeki** Esad muhibbi **Aydınlıkçı** kanadı sorgulamaya zorluyor. Artık hükümete yakın kaynaklar da Hakan Fidan'ın MİT içindeki bu ekibi tasfiye edemediğini kabul ediyor.

Reyhanlı'nın ortaya çıkardığı yalın gerçek şu:

1) Erdoğan'ın ABD gezisi öncesinde, 23 nisanda MİT içindeki o kanat, El-Nusra'nın kontrolündeki Rakka şehrinde üç bombalı aracın Türkiye'de ABD hedeflerini vuracağı istihbaratını verdi. Bu istihbarat raporunun hem Erdoğan'ı ABD'de zor durumda bırakmak için, hem de El Nusra gibi muhaliflere verilen desteği sorgulamak için MİT içindeki Esad muhibbi ekip tarafından düzenlendiği, bu ekip tarafından da medyaya sızdırıldığı iddia ediliyor. Bir taşla iki kuş. Böylece Erdoğan'ın Esad yönetimine karşı Obama karşısında eli zayıflatıldı. Bu tür istihbarat raporlarıyla Batı kamuoyunda Esad giderse Suriye El Nusra gibi terör örgütlerine kalır algısı yerleştirildi.

2) MİT Rakka'da bombalı araçlar yükleniyor dediği tarihlerde Muhaberat'ın adamları Hatay'da depo kir alıyor ve Suriye'den bombalar sokuluyor. MİT'teki o ekibin bu faaliyetlerden haberi var ama bu haberi polis ve askerle paylaşıyor. Ne zaman ki polis bu faaliyetten haberdar oluyor. Sorumluluğu üstlerinden atmak için son dakika bilgisi olarak polisle paylaşıyorlar ve hemen arkasından medya operasyonu ile asıl sorumluluğu polise yıkmaya çalışıyorlar.

3) Bombanın patladığı sabah eylemcilerin telefon kayıtlarını tesbit ediyorlar ancak bunu ne Hakan Fidan ve MİT merkezi ile ne de polis ile paylaşıyorlar. Bombalar patladıktan sonra yine sorumluluk üstlerinde kalsın diye paylaşmış olmak için paylaşıyorlar.

4) Harmuş'u Esad güçlerine satan ekibin sekiz kişi olduğu iddia ediliyor ama ekibi korumak için fatura bir kişinin üstüne yıkılıyor. Böylece ekip kendi varlığını korumuş oluyor.

5) En önemlisi şu: MİT'in CHP heyetini Başar Esad ile görüştüren ve onlara mihmandarlık yapan El Muhaberat görevlisi olduğu iddia edilen **Ebu Firas**'ı uzun süredir takip ettiği biliniyor. Yani Ebu Firas CHP'ye mihmandarlık yaparken MİT'in takibi altındaydı. Bu kişinin başka bir ülkenin gizli servisinin üyesi olduğu bilindiği hâlde ana muhalefet partisine mihmandarlık yapmasının önüne neden geçilmedi?

Daha net sorayım: Eğer Esad'a giden heyet CHP değil de AKP heyeti olsaydı, veya hükümet heyeti olsaydı, heyete mihmandarlık yapan kişi de MİT'in takibinde olan bir kişi olsaydı MİT yine de Türk devlet heyetine o kişinin mihmandarlık yapmasına izin verir miydi?

MİT'in takibinde olan bir Muhaberat üyesinin CHP heyetine mihmandarlık yapmasına göz yumuluyor sonra da bu bir siyasi koz olarak iktidar partisi tarafından kullanılıyorsa MİT ana muhalefete siyasi tuzak kurmuş olmuyor mu?

6) Diyelim CHP'ye tuzak iktidarın bilgisi dâhilinde kuruldu. Peki, Erdoğan ve Hakan Fidan Aydınlıkçı ekibe nasıl izin veriyor?

7) Hakan Fidan açısından durum şu: MİT'e geldi kontrol altına alamadı başarısız oldu algısı yaratmamak için bu ekibi karşısına almak istemiyor. Hatta beraber çalışıyor çünkü karşısına aldığı başka bir ekip neredeyse yok gibi. (Bunu anlamak için MİT'in on yıllardır süren **"babadan oğula/ akraba istihbaratçılık"** sistemini iyi bilmekte fayda var.)

8) Hakan Fidan ve Erdoğan, içine düştükleri Cemaat fobisi nedeniyle kendilerini bunlara yaslanmaya mecbur hissediyorlar...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Adana Savcılığı Taraf'ı yalanladı mı

Emre USLU 30.05.2013

Adana Cumhuriyet Başsavcılığı Reyhanlı saldırısıyla ilgili bir açıklama yaptı. Açıklamada şöyle deniyor: "11.05.2013 günü saat 13.30 ve 13.35 sıralarında Hatay ili Reyhanlı ilçe merkezinde iki farklı noktada meydana gelen patlama olayıyla ilgili olarak **patlamadan üç gün önce 08.05.2013 tarihinde saat 16.00 sıralarında Hatay İl Emniyet Müdürlüğüne gelen ihbar** Adana TMK 10. Maddesiyle görevli Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine iletilmiş olup 09.05.2013 tarihinde olayı soruşturan TMK 10. Madde ile görevli Cumhuriyet Savcısı tarafından güvenlik birimlerimizce ihtiyaç duyulan tüm mahkeme kararları ve talimatlar / izinler verilmiştir."

Bu açıklamadan hareketle çoğu MİT muhibbi gazeteci konuyu "MİT Reyhanlı saldırısından üç gün önce Emniyet'i uyardı" gibi sunma gayretine girdiler. Konuyu yakından takip ettiğini düşündüğüm birçok gazeteci de açıklamayı bu şekilde anladı. Sanırım bu algılamada, özellikle *Radikal* gazetesinin patlamanın hemen ardından yaptığı haberler etkili oldu. Zira o haberlerde "**MİT uyardı, Emniyet zafiyet gösterdi**" deniyordu. *Radikal*'in haberlerini doğru kabul eden ben de dâhil birçok insan ilk ihbarın MİT'ten geldiğini düşündüğünden MİT'in Emniyet'i zamanında uyardığını anlıyor.

Daha net anlaşılması için bir kez daha anlatayım:

1) Reyhanlı olayı ile ilgili İKİ farklı bilgi kaynağı var. Bunlardan biri Emniyet'e gelen ihbar. Bu ihbar savcılığın belirttiği gibi 8 Mayıs saat 16:00'da Hatay Emniyet Müdürlüğü'ne geliyor ve bu ihbarın MİT ile hiçbir ilgisi yok. **Yani MİT'in 8 mayısta Emniyet'e bilgi vermesi söz konusu değil.**

a. 8 mayısta Emniyet'e gelen ihbarda bazı isimler ve araçların markaları var ancak araç plakaları, bombacıların telefon numaraları gibi bir operasyon için çok kritik detaylar yok.

b. Polis bu ihbarı ciddiye alıp 9 Mayıs gecesi ve 10 Mayıs günü operasyonlar yapıyor. Şahısların adreslerine bazı baskınlar düzenliyor ancak şahısları bulamıyor.

c. Polis operasyonlara başlayınca bombacılar durumu öğreniyor ve Ankara'da eylem yapmaktan vazgeçip Reyhanlı'ya yöneliyor.

2) Polisin operasyonlarla başladığı günlerde, yani 8, 9, 10 mayısta aslında MİT bombacıların adlarını, satın aldıkları araçların modellerini, plakalarını hepsini biliyor ve nisan ayı boyunca bu şahısları takip ediyor. Polisin bu şahısları aradığını bile bile MİT kendi elindeki bilgileri 10 Mayıs 19:30'a kadar Emniyet ile paylaşmıyor. İşte *Taraf*'ın dikkat çektiği konu bu. **MİT elindeki bilgileri neden zamanında Emniyet ile paylaşmadı diye soruyor Taraf.**

3) Emniyet şahısları ararken MİT'in Hatay birimi saldırı sabahı saat 7:30'da bombacıların son konuşmalarını da takip ediyor ve buluyor. Saldırıdan altı saat önce yapılan telefon konuşmalarından şahısların bulunduğu alanı tesbit etmek mümkünken MİT'in Hatay birimi bu bilgiyi hem MİT Genel Merkezi'nden hem de Emniyet'ten saklıyor. Bu bilgiyi eylemden sonra paylaşıyor Emniyet birimleri ile.

a. MİT'ten iyi haber almasıyla bilinen **Metehan Demir** *CNN Türk*'te çıktığı programda *"Kesin bilgi vereyim MİT [eylemden] kısa bir süre önce araçların plakaları, renkleri, eşkallere varıncaya kadar tüm detayları Emniyet ile paylaştı. Emniyet belki daha büyük balık yakalınız diye beklerken bomba patladı"* açıklamasını yaptı.

b. Metehan Demir **"kısa bir süre önce"** derken ne kadar kısa bir süre önce olduğunu açıklamalı. Bunu *Taraf* açıkladı işte; saldırıdan 18 saat önce.

c. Maalesef MİT'in, elindeki bilgileri saldırıdan 18 saat önce Emniyet ile paylaşması MİT'i sorumluluktan kurtarmıyor. Zira MİT'in bu şahısları en azından nisan ayı boyunca takip ettiği biliniyor. Emniyet'in saldırıdan üç gün önce bu şahısları yakalamaya yönelik operasyon başlattığını da biliyor MİT. Ama bu şahıslarla ilgili elindeki bilgileri son âna kadar Emniyet'e vermiyor. Saldırı sabahı edindiği bilgileri de bombalamadan sonra Emniyet'e veriyor.

4) Emniyet kendi kaynaklarından, bombalama eyleminden üç gün önce haberdar oluyor. MİT ise geç de olsa saldırıdan 18 saat önce Emniyet'i bilgilendiriyor. Bu süre saldırıları önlemek için yeterli değil mi?

a. Üç günlük süre saldırıları önlemek için çok iyi bir zaman. Ancak bu sürede polisin elindeki bilgiler yeterli değil. Bu nedenle MİT elindeki bilgileri zamanında polis ile paylaşmadığı için saldırı önlenemiyor.

b. 18 saatlik zaman diliminde polisin bu saldırganları yakalaması beklenirdi. Kolay olmamakla birlikte polisin ekstrem tedbirler alarak, örneğin tüm Hatay'daki Ford Transit araçların trafiğe çıkmasını engelleyerek, tüm ilçe girişlerinde uygulama başlatarak bu saldırıyı önlemesi gerekirdi. Önlemediği için polis sorumludur.

c. Saldırı sabahı MİT'in Hatay birimi elde ettiği bilgiyi polis ile paylaşırsa çok daha kolay ve çok daha kesin sonuç elde edilebilirdi.

5) Özet olarak MİT elindeki bilgiyi zamanında paylaşmadığı için büyük kusurludur. Polis de elindeki bilgilere rağmen ekstrem tedbirlere de başvurup patlamayı önleyemediği için kusurludur. Yani Adana Savcılığı'nın açıklaması *Taraf*'ı yalanlamıyor aksine doğruluyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ben yıktım oldu'dan 'ben yaptım oldu'ya Tek Parti zihniyeti

Emre USLU 03.06.2013

Psikologlar bu ruh hâlini nasıl anlatır bilemem ama Başbakan Erdoğan'ın sanırım en sevmediği dönem Tek Parti dönemi. En azından Tek Parti döneminin anlatırken yüzüne takındığı tavırdan bu dönemden ne kadar nefret ettiği anlaşılıyor.

Oysa bizzat kendi uygulamaları özellikle son bir yılda Tek Parti dönemi uygulamalarını hatırlatmaya başladı. Tek başına, "**ben yaptım oldu**" mantığıyla, **Taksim'e kışla, Çamlıca'ya cami, Beşiktaş'a otel** de yapıyor. Kuralına göre ihalesi yapılmış ihaleleri "**ben beğenmedim**" diye iptal ederken başka ihaleleri ben beğendim diye kabul ediyor. Erdoğan'ın nefret ettiği Tek Parti anlayışı da bu değil miydi?

Bir gecede barış getiriyor bir gecede savaş, ama kimsenin haberi yok. Tek Parti zihniyeti de Ankara'da birkaç kifayetsiz danışmanın yönetiminde yürütülürdü, Erdoğan'ın yaptıkları da. Tek Parti'ye laf edince de başına gelecekler belliydi, Erdoğan'a laf söyleyince de.

Taksim'e kışla yapılması sanırım iki zihniyet arasındaki paralelliği göstermesi bakımından bir turnusol örneği gibi.

Önce **Tek Parti döneminde Taksim Topçu Kışlası nasıl yıkıldı** ona bakalım sonra da **Erdoğan nasıl yapıyor** ona bakalım. İki zihniyet arasında fark varsa siz karar verin.

Topçu Kışlası nasıl yıkıldı

Taksim Topçu Kışlası'nın yıkılması süreci kışlanın bir Fransız Şirketi olan **Taksim Emlak Şirketi**'nden 1930'da satın alınmasıyla başlar. Tek Parti dönemi bir modernleştirme projesi olarak Taksim'i Avrupa'daki meydanların benzeri bir meydan yapmayı hesap etmektedir.

Bunun için dönemin İstanbul Valisi ve Belediye Başkanı **Lütfi Kırdar** ünlü Fransız mimar **Henri Prost**'u çağırır ve bir şehir planı yaptırır.

Bölgenin belediyeye devredilmesinde amaç bellidir: "İmar planından sonra belediye projeden istifade edecek ekonomik kazanım elde edilecek. Buradan kalan paralarla Şehir Kulübü, Şehir Gazinosu ve muazzam Şehir Tiyatrosu ve diğer bazı tesisler yapılacaktır."

Beklendiği gibi o dönemin medyası "**modern tesisler**"e ulaşma kaygısı ile Kışla'nın yıkım kararına olumsuz bir tutum almaz.

Kışla'nın yapım süreci

Kışla'nın yeniden yapımı sürecinde de tıpkı Tek Parti dönemindeki gibi bir yöntem izlendi. Erdoğan kendi ifadesiyle büyüyen Türkiye'de ortaya çıkan otel rezidans ihtiyaçları için ve tabii ki belediyenin de ekonomik kazanımı için Topçu Kışlası'nın yeniden yapılması kararlaştırıldı.

Tıpkı Topçu Kışlası'nın yıkım sürecinde olduğu gibi yapım sürecinde de ünlü bir mimar çağrılır. Tek fark bu sefer mimar Fransız değil Türk'tür; **Halil Onur**. Kendisinden kışlanın projesini çizmesi istenir. Mimar Halil Onur bile Tek Parti zihniyetiyle yapılan Kışla projesine karşı çıkar ve şöyle der: **"Keşke proje yarışmayla tasarlansaydı."**

Yine tıpkı Tek Parti döneminde olduğu gibi muhtemelen farklı gerekçelerle medya kışlanın yapımına yönelik eleştirileri görmezden geldi ve ses çıkarmadı.

Bir de Tek Parti döneminde İstanbul'un Vali ve Belediye Başkanı tek kişi. Şimdi ise görünürde ayrı ama fiiliyatta **İstanbul'un Vali ve Belediye Başkanı tek kişi: Recep Tayyip Erdoğan**. Belediyede değişecek şube müdüründen Taksim Kışlası'na, Beşiktaş'ta satılacak ofisten, projelere İstanbul'la ilgili her şeyin Erdoğan'ın bilgisi/ iznine bağlı olduğu sanırım sır değil. Zaten Erdoğan'da inkâr etmiyor ve bunu İstanbul sevgisiyle açıklıyor.

Şimdi durum şu: Yönetim aynı, yöntem aynı, plan proje uygulama aynıysa her iki zihniyet de esasında Tek Parti zihniyeti değil mi?

Biri modernleştirmek için, her şeyin en iyi kendileri tarafından bilindiğini düşünerek ve tabii ki halk için, kimseye sormadan kışla yıkıyordu. Diğeri ise aslına döndürmek için, her şeyin en iyi kendileri tarafından bilindiğini iddia ederek ve tabii ki halk için kışla yapıyor.

Sonuçta biri **"ben yıktım oldu"** diye kışlayı yıktı. Diğeri de **"ben yaptım oldu"** diye kışla yapıyor. Sonuç da değişmiyor hem kışlayı yıkarken, hem de o kışlayı yeniden yaparken, her iki yönetim de en azından toplumun bir kesimini yıkıyor...

Birine Milli Şef diyorduk. Bu durumda diğesine Muhafazakâr Şef mi dememiz gerekiyor?

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gezi Parkı olayları hakkında polis ne düşünüyor

Emre USLU 05.06.2013

Gezi Parkı olayı polisin parkta kalan küçük gruplara yönelik sabah saat 5:00'te yaptığı sert müdahaleyle başladı.

Parka eylemciler yerleşince, hükümet bunun ABD'deki **Wall Street'i İşgal Et** eylemlerine benzer bir eylem olduğunun farkındaydı. ABD'dekine benzer bir yöntemle eylemleri sonlandırmak istedi. Bu nedenle sabahın saat

5:00'inde tıpkı Amerikan polisi gibi eylemcilerin çadırları söküldü/yakıldı ve eylemlerin son bulması beklendi.

Hükümet polise net talimatlar vermişti: **“Taksim’de eyleme kesinlikle izin verilmeyecek.”** Hatırlayın, 1 Mayıs olaylarından sonra da Erdoğan **“belki Taksim eylem alanı olarak kullanılmayacak”** açıklaması yapmıştı. Polisin o sert müdahalesini Erdoğan’ın o açıklaması çerçevesinde verilen **“Taksim’de eylem olmayacak”** talimatıyla birlikte okumak gerek.

Erdoğan Gezi Parkı eylemlerinin ne pahasına olursa olsun sonlandırılması talimatı verince polis de talimat doğrultusunda operasyon yaptı.

Erdoğan **“gündem değiştirme”** stratejisi çerçevesinde Gezi Parkı’na müdahale ile başlayan tartışmalarla **Reyhanlı saldırıları ve hükümetin başarısız Suriye politikasının tartışılmasını örtmek** istiyordu. Bu nedenle Gezi Parkı müdahalesinin ilk günlerinde ortaya çıkan manzaraya müdahale etmedi. Hatta polisin iki gün üst üste aynı şekilde operasyon yapıp eylemcilerin çadırlarını dağıtmasına ses çıkarmadı.

Ne var ki Erdoğan olayların kontrolden çıkacağını da hesap edemedi. Tartışmaların bir güvenlik krizine dönüşeceğini, her gece binlerce kişinin sokaklara çıkıp Erdoğan’a kinini boşaltacağını hesaplamamıştı.

Bu arada olan polise oldu. Bir yanda **“ne pahasına olursa olsun eylemciler Taksim’e sokmayacaksınız”** talimatı veren de hükümet yetkilileri, **“polis şiddet kullanırken aşırıya kaçtı”** diye açıklama yapıp polisi halkla karşı karşıya getiren de...

Eylemler hakkında polisler ne düşünüyor bunu kendileriyle konuştum. Bir kısmıyla özel konuştum bir kısmının *Facebook*’ta yazdıklarını inceledim.

Öncelikle hepsinin ortak ruh hâli: **tükenmişlik**.

Düşünün ki o eylemlere müdahale eden Çevik Kuvvet polisleri arasında 96 saattir yatakta uyku uyumamış polisler var. O alanlarda günlerdir bir ağaç gölgesine çekilip iki saat yattıktan sonra tekrar göreve dönen polislerin oranı yüzde 80. **Bu tükenmişlik içinde aşırı davranışlar olabileceğini kendileri de kabul ediyor.**

Kısaca polisler durumdan hiç memnun değil. Öncelikle şöyle düşünüyorlar: “Keyfimden mi yapıyorum, ekmek parasına buradayım ve verilen emri yerine getirmek zorundayım.”

İkinci olarak polisler halkla hatta kendi akrabaları ile karşı karşıya getirilmiş olmaktan çok rahatsızlar. Çoğu polis *Facebook* sayfalarında bu **“bize küfür edenler lütfen arkadaş listemden çıkın”** çağırısı yapıyor. Çünkü haksızlığa uğradıklarını düşünüyorlar.

Bir polis “oturduğu apartmanda kimsenin kendisine selam vermediğini, bir şirkette çalışan ablasına bile sırf kardeşi polis diye iş arkadaşlarının mesafe koyduğunu” söylüyor. Polis bu şekilde ötekileştirilmekten çok rahatsız. “Biz devletin polisiyiz verilen emri yerine getiririz. Emirleri Kılıçdaroğlu verse yerine getirmeyecek miyiz” diye soruyor.

“Ama **kanunsuz emri uygulamak zorunda değilsiniz**” diye hatırlattığımda “ortada kanunsuz emir yok ki” diye cevap alıyorum.

Şu şekilde izah ediyorlar: Toplantı Gösteri Yürüyüşleri Yasası’nda nerelerde ve nasıl gösteri yapılacağı belli. Bunun dışında yapılan her gösteri otomatikman kanunsuz gösteri oluyor. Bu durumda yetkililerin “göstericileri dağıtın” emri tamamen kanuni bir emir.

“Peki, hükümet yoğun gaz kullanarak mı dağıtın diyor” diye soruyorum. “Yoğun gaz kullanmak, orantısız güç kullanmak demek değil ki. Gaz kullanmada kanuni bir sınırlama yoktur. Olayın gelişimine göre oradaki amirin kararı ile gaz kullanılır. Dolayısıyla polis yoğun gaz kullandı diye orantısız şiddet uyguladı denemez. Kanunsuz bir iş yapmış olmuyoruz” diye cevap veriyorlar.

“Gezi parkında insanların çadırlarını dağıttınız” diyorum. “Orası eylem alanı değil. O çadırları kaldıracaksınız o eylemcileri dağıtacaksınız şeklinde kesin talimat aldık” cevabı veriyorlar.

“Peki, oturan kızları döven polisler” diye soruyorum. “Kesinlikle münferit ve cezalandırılmalı onlar” diyorlar büyük bir AMA ekleyerek; “Bu insanları 90 saattir uyutmamışsınız, aç bırakmışsınız gazla ha gazla demişsiniz sonra da bunlardan normal bir insan davranışı bekliyorsunuz.”

“Polisten bunu bekleyenler aynı şartlar altında çalışsa daha agresif davranırlar” diye cevap veriyorlar.

Manzara şu: **Anlaşılan hükümet polise çok kesin talimatla Gezi Parkı eylemini sonlandırın talimatı vermiş. Eylemciler de ikna ile dağılmayı kabul etmemişler. Siyasetin yoğun tazyiki altında polis de yoğun gaz kullanmış. Yani o gaz polisin silahından çıkıyor ama ateşleyicisi siyaset kurumu...**

Hükümetin kendilerini öne sürüp sonra da arkalarından çekilip tek sorumlu polismiş gibi davranmalarına kızan çok polis var ama bunu açıkça paylaşamıyorlar. Daha önce *Facebook*’ta yazdıklarından dolayı ceza alanlar olduğu için kimse bu konuda yazamıyor.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fişle (me)!

Emre USLU 12.06.2013

Bizim **Mehmet Baransu**’nun yazdığı; THY, Milli Eğitim Bakanlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü ile PTT’nin MİT ile imzaladığı **“çok gizli”** veri paylaşımı protokolü gündemi sarstı.

MİT haberler üzerine açıklama yaptı. **MİT, resmî açıklamada devletin farklı kurumlarıyla imzaladığı protokolleri reddetmiyor. Aksine, yasal hakkımız, fişleriz mealinde bir açıklama.** Açıklamanın içeriğini buraya almayacağım, gazeteden okuyabilirsiniz. MİT’in açıklamasını tanıdığım birkaç hukukçuya sordum. MİT’in savunmasının tutarlı olup olmadığını onların değerlendirmesini istedim.

Bir ceza hukukçusuna göre: “Habere göre imzalanan protokol, MİT’in istediği zaman bu kurumların veri arşivine erişmesine imkân sağlıyor. Bu, başta Anayasa’ya aykırı. TCK 135. Madde’de düzenlenen ‘Kişisel verilerin kaydedilmesi’, 136. Madde’de düzenlenen ‘Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme’ suçudur.”

Bir anayasa hukukçusu şu konulara dikkat çekiyor: Anayasa’da 2010 yılında yapılan değişiklik ile kişisel verilerin korunmasını kişi hak ve ödevleri kapsamında güvence altına alındı. Buna göre; *“Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. **Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir.** Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller **kanunla düzenlenir.**”*

Yine Anayasa’ya göre **“Temel hak ve hürriyetler ancak kanunla sınırlanabilir.”** Buna göre kişisel veriler ancak iki şarttan birisinin gerçekleşmesi ile işlenebilir. 1- kanunda açıkça yetki verilen hâllerde veya 2-kişinin açık rızasıyla.

Yani **“kanun ile açıkça bir kuruma kişisel verileri toplama ve işleme** (fişleme yapma) **yetkisi verilmemiş** ise veya bu fişleme konusunda kişinin açık rızası bulunmuyor ise bu durumda yapılan kişisel verileri toplama ve işleme (fişlemeler) Anayasa’ya aykırıdır.

Yani, Anayasa’nın açık hükmüne rağmen kanun dışında Bakanlar Kurulu Kararı, Tüzük, Yönetmelik, Genelge vb. ikincil düzenlemelere dayanılarak **kişisel verileri toplama ve işleme** (fişleme) yapılması da mümkün değildir.

Bu durumda İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri kapsamında yaptığı kişisel verileri işleme işini açık bir kanun hükmü kapsamında yapmıyorsa bu durumda anayasal bir suç işliyor demektir. Yine THY ve SGK gibi kurumların vatandaşların kişisel verilerini MİT’e açması suç.

Peki, MİT Kanunu MİT’in yaptığı açıklamada iddia edildiği gibi fişleme yetkisi veriyor mu?

Anayasa’da kişisel verileri düzenleyen son değişiklik 2010’da yapıldı. Bu değişikliklerde **kişisel verileri toplama ve işleme (fişleme)** yapılabilmesi için mutlak surette kanun ile açık bir yetki verilmesi şartı getirildi. Ancak MİT Kanunu’nda 2010’dan sonra yeni bir düzenleme yapılmadı.

Yani MİT’e kişisel verileri işleme yetkisi 2010’dan sonra kanunla verilmediği için MİT tarafından yapılan fişlemelerin kanuni dayanağı yoktur. Bu nedenle de fişlemeler suçtur.

Konuştüğüm anayasa hukukçusu şu değerlendirmenin altını özellikle çiziyor: Anayasada **“Özel hayatın gizliliği”** Anayasa’nın 20. maddesinde düzenlenmiş. Oysa kişisel verilerin işlenmesinin (fişlemenin) yasaklandığı ve çerçevesinin çizildiği 20. Madde’nin uygulanmasına ilişkin 2937 sayılı MİT Kanunu’nda hiçbir hüküm bulunmuyor. Bu nedenle MİT’in imzaladığı protokollerle kişilerin özel hayatının gizliliği ihlal ediyor ve hiçbir yasal dayanağı yoktur.

MİT’in haber toplama yetkisi 2937 sayılı kanunun 6. maddesinde 5397 sayılı kanun ile çok detaylı olarak düzenlenir. Bu yetki genel bir düzenlemeden ziyade olay bazlı düzenlemeyi içerir. Yani bir güvenlik riski söz konusu olduğunda MİT’in yazılı başvurusu ve gerekli hukuksal prosedür işletilerek kurumlar bilgilerini açabilir. Kurumlar bu düzenlemeyi herkesi kapsayacak şekilde genel bir uygulama olarak yorumlayamaz.

Özetle:

1) Yapılan protokol, TCK Madde 135’te düzenlenen “kişisel verilerin kaydedilmesi”, 136. Madde’de düzenlenen “Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme” hükümlerine aykırıdır. Suçtur.

2) Protokoller kamu kuruluşlarının veri tabanının ve arşivinin MİT’e transfer edilmesini öngörüyor. Oysa

sözkonusu kuruluşların bu verileri depolama ve işleme yetkisi bile tartışmalıyken bunları MİT gibi bir istihbarat kurumuna aktarması Anayasa'ya ve mevzuata aykırıdır. Suçtur.

3) MİT'in THY gibi ticari bir kuruluş olan anonim ortaklığın tüm bilgilerini alması, halka açık olduğu için de hissedarlarının bilgisi dışında bu tür protokollerle **ticari sır kavramı hiçe sayılmıştır**. Suçtur.

MİT eski devlet refleksiyle tıpkı bir zamanlar TSK'nın yaptığı gibi ona buna imalarla ithamlar yükleyeceğine bu devlette herkesi bağlayan Anayasa'ya baksın. Yaptığının suç olduğu orada büyük harflerle yazıyor.

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kafasını kuma gömen 'penguenlere'

Emre USLU 18.06.2013

Bu yazıyı özellikle bu ülkeyi seven vicdanlı AKP'li yazarların ve okurların okumasını isterim.

Biliyorum yine kızacak, yine küfürler edecek, bir sürü uçuk kaçık senaryolarla beni suçlayacaksınız. Tamam, bunları yine yapın. Ama yazımı sonuna kadar okuyun. Haksızsam asın beni, gezelerinizin köşelerinde, yetmedi manşetlerinde asın. Bel altı yöntemlerine yeniden dönün. Ama bu ülkeyi seviyorsanız şu gerçekleri insanlardan gizlemeyin.

Gezi olayları konusunda hükümet tarafı da kabul ediyor ki **ilk günlerde daha yumuşak bir yaklaşımla Gezi'ye çadır kuranlarla diyalog kurulsaydı bu işler bu aşamaya gelmezdi**. Buna itirazınız var mı? YOK. **Peki, hükümet neden böyle davranmadı da bizzat Başbakan'ın talimatıyla Gezi'ye bir şafak vakti operasyon düzenleyip Gezi Parkı'ndaki göstericiler gazlarla püskürtüldü?**

Nedenini siz de biliyorsunuz: **Hükümetin elinde bir istihbarat vardı. Buna göre "uluslararası güçler" Erdoğan'ı devirmek için hazırlık yapıyordu. Hükümet o istihbarat verisine dayanarak Gezi'ye operasyon yaptı ve olaylar çığırından çıktı.**

Elinde sağlam bir istihbarat bulunan hükümetten ne beklenir? O istihbarata göre daha basiretli davranması değil mi? Hükümetin elinde böyle bir istihbarat varsa neden basiretli davranıp olayların çığırından çıkmasını önleyemedi?

Bunun iki temel nedeni var. **Birincisi, bizim istihbarat teşkilatımız yüksek dereceli analiz miyobudur.** Toplumun sosyolojik fay hatlarını kin damarlarını göremediğini, her şeyi komplocu kafa ile açıklamaya çalışır. **İkincisi, Erdoğan özellikle son iki yıldır hükümetin bakanlarını bile dışlayıp ülkeyi "danışmanlar heyetiyle" yönetiyor.** Daha da kötüsü ülkeyi yönetmek için esas alınan veri MİT'in komplocu kafayla hazırladığı miyobik verileri.

Bakın İstihbarat teşkilatımızdaki yüksek dereceli miyopi nelere maloldu?

1) Hakan Fidan 2010 yılında MİT'e geldikten sonra İran ile ortak operasyonlar yapıp PKK'yı bitireceğini anlattı hep. Devleti buna ikna de etti. Hatta İran PJAK ile mücadele ederken Türk uçakları İran'a yardım için PJAK kamplarını bombaladı.

MİT, CIA'den aldığı bilgileri İran ile paylaştığı için Türk-ABD istihbarat anlaşması bile riske edildi. Bu bilgiler çerçevesinde Murat Karayılan İran tarafından yakalandı. Ne oldu? İran PKK ile anlaşıp Karayılan'ın serbest bırakılması karşılığında kendi PJAK sorununu halletti. Hatta PKK'ya ateşkesi kabul etmeyin size lojistik destek sağlayalım dedi. Yani bize kazık attı? Şimdi akıllı bir devletin dönüp nerede hata yaptık diye kendini sorgulaması gerekmez mi? Evet. Peki, biz ne yaptık? Hiç.

2) Suriye konusunda Suriye'yi köy köy biliyoruz diye övünen istihbarat teşkilatının Esad'ın ne kadar gücünün olduğunu, ne kadar dayanabileceğini hesap edememesi ciddi bir zaaf mıdır? Evet. Bu zaafın üstüne siyaset inşa etmek bir körlük müdür? Evet. Peki, biz ne yaptık? MİT'in verdiği bilgileri esas alarak Esad'ın erken gideceğini hesap edip çuvalladık. Dönüp nerede hata yapıyoruz diye özeleştiri yaptık mı? Ne gezer.

3) Uludere'de Fehman Hüseyin'i vurup PKK'ya karşı psikolojik üstünlük sağladıktan sonra PKK'yı masaya oturtma üzerine hesap yaptık mı? Evet. Sonucu ne oldu? PKK bir oyun oynadı kendi köylülerimizi bombalattı bize. Hesabını sormak bir yana nerede hata yaptık diye özeleştiri yaptık mı? Hayır. Dosyayı kapattık. Açmak isteyen gazetecilerin üstüne MİT'i saldı ve canlarını okumak istedik. Sonuç: Hüsrân.

4) Reyhanlı saldırılarında MİT'in elinde istihbarat olmasına rağmen Emniyet güçleriyle zamanında paylaşmadığı için 50 yurttaşımızı kaybettik mi? Evet. Ne oldu? **"Olayı yapanları yakaladık"** diye övünmekle yetiniyoruz. Ya olayın olmasını önlemeyen yetkililer? 50 insanımızın ölmesinin hesabını sadece olayı yapanlardan mı soracağız yoksa olayın olacağını bile bile engellemeyenlerde azıcık olsun kusur aramayacak mıyız?

5) Muhalif komutanı Esad'a satan MİT'çilerin dosyası kapatıldı mı? Evet.

6) Suriye'de düşen uçağı oraya yönlendirenin MİT olduğu ortaya çıktı. Ama dosyası kapatıldı.

7) PKK ile barış süreci işliyor deniyor ama barış süreci denen süreçte PKK hem sosyolojik taban olarak, hem uluslararası imaj ve güç olarak, hem de barış sürecinde dağa çıkardığı 2000 militanı ile askerî güç olarak güçleniyor. PKK'nın tamamen silah bırakmayacağı ise artık herkes tarafından kabul ediliyor. PKK'nın, çatışmaları başlatırsa Türkiye için çok ama çok zor günlerin başlayacağı da biliniyor. Türkiye bu ortamda bu riski kaldırabilir mi? Hayır.

MİT'in bunca yanlışına rağmen kurum bir İstibdat Teşkilatına dönüştürülmek için yasal çalışmalar yapılıyor. Bu yasa çıkarsa sadece Türkiye'nin demokrasisi kaybetmez. Türkiye tam anlamıyla bir Ortadoğu ülkesine döner.

Ülkenin geleceğini karartan bu gerçekleri dile getirmeyerek, dile getirenlere bin bir komplo kurup itibarsızlaştırmaya çalışarak bu ülkeye iyilik mi yapıyorsunuz?

Bilmem bu tablo kafasını kuma gömen “**penguenlere**” bir şeyler anlatıyor mu?

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bomba ihaneti

Emre USLU 19.06.2013

 Bomba ihaneti Beş polis altı sivil MIT bombası şehit etmiş

On bir kişinin hayatını kaybettiği Güroymak patlamasının altından yeni bir istihbarat skandalı çıktı. Beş polis ve altı sivilin hayatını kaybettiği patlamaya sebep olan bombanın MIT tarafından bir muhbire verildiği, ardından bombanın izinin kaybedildiği tesbit edildi. Skandal boyutundaki ihmale ilişkin olarak soruşturma başlatılırken, sözkonusu MIT personelinin yargılanması için izin dosyasının bir yılı aşkın zaman Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın önünde beklediği, ardından izin talebinin reddedildiği öğrenildi.

Güroymak katliamı olarak anılan olay 18 Ekim 2011’de saat 16:00 civarında **Bitlis-Güroymak** karayolunda meydana gelmiş, zırhlı polis aracının geçişi sırasında daha önceden karayoluna döşenen mayın, uzaktan kumanda ile patlatılmış, patlamada araçtaki polislerden **Yalçın Demir, Volkan Sabaz, Kamuran Ercan, Bülent Emen** ve **Şaban Kılıçaslan** şehit olmuştu.

Saldırıda, yoldan geçen kamyonette bulunan **Hiranur Eraslan** (4), **Ferit Eraslan** isimli kardeşler ile amcaları **Cahit Eraslan** hayatını kaybetmişti. Olayda ağır yaralanan **Esra, Elif** (10) ve **Mihriban Eraslan** (17) yoğun bakım ünitesinde tedavi altına alınmıştı. Ancak **Elif** ve **Esra** tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirmişti.

MIT bombayı inceletmiş ardından PKK’lı muhbire vermiş

Olay sonrası başlatılan soruşturmada sözkonusu bomba düzeneğinin devlet envanterine girdiği belirlendi.

Edinilen bilgiye göre olay şöyle gelişti:

Bitlis Tatvan’da bulunan MIT Bölge Müdürlüğü görevlileri tarafından 3 Ekim 2011’de Bitlis Emniyet Müdürü **Halil İbrahim Doğan** aranarak, ellerinde bomba imha uzmanı tarafından görülmesi gereken bir malzeme bulunduğu bildirildi.

H. ve **U.** isimli MIT Personeli tarafından getirilen düzenek, Bitlis İl Emniyet Müdürü Doğan ve uzman personelin bulunduğu bir ekip tarafından incelendi. Bomba imha uzmanı tarafından düzenek üzerinde yapılan çalışmada; düzeneğin bombayı uzaktan ateşlemek amacıyla kullanılan R912277306 seri numaralı MT800 model COBRA marka telsizden yapıldığı ve patlayıcıyı uzaktan infilak ettirmek için kullanılmak üzere hazırlandığı bilgisi verildi.

MİT görevlileri H. ve U.'nun deşifre olmaması için düzeneği haber elemanına geri vermeleri gerektiği, bu nedenle düzeneğin bir bombalama eyleminde kullanılmayacak şekilde bozulup muhbire geri verilip verilmeyeceği soruldu.

Emniyet yetkilileri düzeneği bozmanın mümkün olduğunu ancak örgütün kırsal kadrosundaki eğitimli personelin düzeneği tamir edebileceği ve konunun kontrolden çıkabileceği, düzeneğin kesinlikle tekrar PKK'nın kırsal kadrosuna verilmemesi gerektiği uyarısında bulundu.

Emniyet'in bomba imha uzmanları bomba ateşleme düzeneğini bozarken düzeneğin fotoğrafını çekti ve seri numarasını aldı. Daha sonra düzeneğin bazı bağlantı yerleri ve lehimleri söküldü. Ancak elektronik konusunda uzman birinin düzeneği yeniden çalışır hâle getirebileceği ifade edilerek MİT yetkililerine tekrar verildi.

Emniyet bomba düzeneğinin PKK'nın eline geçmemesi ve MİT muhbirinin deşifre olmaması için bir plan geliştirelim talebini iletti. Bomba düzeneğinin incelenmesinden birkaç gün sonra plan, MİT tarafından Emniyet'e iletilti.

Plana göre; haber kaynağı yanında örgüte yakın bir kişinin olduğu ve yanında düzeneğin bulunduğu hâlde il merkezinden Tatvan İlçesi'ne seyahat ederken yolda polis uygulama noktası kurulacak, polis kontrol noktasını gören haber kaynağı elindeki malzemeyi uygun bir yere fırlatacak, böylelikle, yanında bulunan örgüte yakın kişinin de şahitliğinde, düzeneğin terör örgütüne geçmesi engellenecekti.

Plan doğrultusunda TEM ve Asayiş Şube'den kontrol noktası ekipleri oluşturuldu. Yaklaşık bir hafta, MİT görevlilerinden polis uygulama noktası kurulması amacıyla uygun zaman ve yer hakkında bilgi beklendi.

Bir hafta sonra MİT yetkilileri tarafından, düzeneğin örgüt mensuplarına ulaştırılması yönünde kontrolleri dışında bir gelişme yaşandığı ve düzeneğin örgüte gönderilmek zorunda kaldığı bilgisi verildi.

MİT'in Emniyet'e verdiği bu bilgidan yaklaşık bir hafta sonra 18 Ekim 2011'de Bitlis-Muş karayolunda Güroymak İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ait zırhlı aracın geçişi esnasında uzaktan kumandalı bomba düzeneği, PKK'lılar tarafından patlatıldı ve beş polis ile altı sivil hayatını kaybetti.

Seri numaraları aynı çıktı

Olay yerinde yapılan ilk incelemede kullanılan bombanın COBRA marka telsizle uzaktan kumandalı olarak patlatıldığı anlaşıldı. Bu bilgi üzerine MİT'le temasa geçilirken MİT görevlileri **"eylemde kullanılan düzeneğe ile Emniyet Müdürlüğü'ne getirilen COBRA marka telsiz düzeneğinin aynı olmadığını"** beyan ettiler.

Ancak konuyla ilgili Jandarma Kriminal Laboratuvarları tarafından hazırlanan 16.12.2011 tarihli raporda, bombalama eyleminde kullanılan cihaz ile MİT görevlileri tarafından temin edilen cihazın seri numaralarının aynı olduğu anlaşıldı.

Soruşturma kapatıldı

Konuyla ilgili bütün bilgiler ve ihmaller zinciri yargıya intikal ederken sorumlular hakkında soruşturma başlatıldı. MİT Tatvan Bölge Müdürü H. ve MİT personeli U. hakkında soruşturma sürerken MİT görevlilerinin yargılanmasını Başbakan iznine bağlayan değişiklik yapıldı. Bunun üzerine soruşturmanın devam etmesi için iki

MİT görevlisi hakkında Başbakan Erdoğan'dan yargılama izni talep edildi. Dosya yaklaşık bir yıl Başbakanlık'ta bekledi. Geçtiğimiz günlerde ise Erdoğan tarafından yargılama izni verilmediği savcılığa iletilildi.

İstihbarat mı saklandı?

Patlamadan 20 dakika sonra ilginç bir olay yaşandı. Bitlis MİT görevlileri Emniyet Müdürlüğü ve ilgili birimlere "Muş/ Hasköy/ Ortanca Köyü ile Bitlis/ Güroymak İlçesi kırsal alanı arasında faaliyet gösteren Serhat (K) ve beraberindeki iki KONGRA-GEL (PKK) mensubunun bomba yapımında kullanılmak üzere çeşitli malzeme temini arayışı içerisinde bulundukları, bu kapsamda ilk etapta, mayın/EYP'yi telsizle uzaktan patlatmayı sağlayacak düzenek ve üç adet boş mutfak tüpü temin eden söz konusu KONGRA-GEL (PKK) grubunun Ekim 2011 ayı 3. haftası itibariyle ise Güroymak İlçesi'nde bulunan milisleri kanalı ile iki çuval gübre tedarik etmek için çalışma başlattıkları" bildirildi.

Patlamadan iki gün sonra yine MİT'ten gelen haber notunda da eylemde kullanılan malzemeleri temin eden kişiler hakkında bilgiler yer aldı.

Eğer soruşturmaya izin verilseydi savcılık şu soruların cevabını araştıracaktı: MİT patlamanın olduğu bölgedeki PKK'lıların bombalı eylem girişimini neden bombadan önce vermedi de bomba patladıktan 20 dakika sonra verdi? MİT neden bomba patladıktan 20 dakika sonra alelacele elindeki bilgiyi Emniyet ve Jandarma ile paylaşma ihtiyacı duydu? MİT bombalama yapacak PKK'lıların isimlerini ve bomba koyma arayışını önceden biliyor muydu? **Bitlis MİT yetkilileri tarafından, belirtilen ve düzeneğin örgüt mensuplarına ulaştırılması yönünde kontrolleri dışında yaşanan gelişme neydi?**

Patlamadan sonra bölge karıştı

Olaydan bir gün sonra 19 Ekim 2011'de, PKK Hakkâri-Çukurca İlçesi'ndeki askerî birliklere eş zamanlı saldırılar düzenlendi ve saldırılarda toplam 24 asker şehit olurken, 18 asker yaralandı. Bu karışıklığın zamanlaması da ilginç bulunuyor...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O MİT'çi Reyhanlı'dan çıktı

Emre USLU 20.06.2013

Gazetemizin dün gündeme getirdiği Güroymak faciasında beş polis ve altı sivilin hayatını kaybetmesine neden olan patlamada ihmali olduğu gerekçesiyle hakkında soruşturma başlatılan MİT mensubu **H.D**'nin Reyhanlı patlamasında ihmalle suçlanan **Hatay MİT Bölge Müdürü H.D.** olduğu ortaya çıktı.

Tatvan Bölge Müdürü olduğu dönemde MİT'in eline geçen bomba düzeneğini muhbirim ortaya çıkmasını diye yeniden PKK'ya gönderen MİT Bitlis sorumlusu H.D. beşi polis 11 kişinin ölümüne neden olan patlamada ihmalle suçlanmış hakkında soruşturma açılmak istenmişti.

Sözkonusu olayda, MİT'in envanterine giren bir patlayıcı infilak düzeneği daha sonra MİT'in bölgedeki bir haber elemanına teslim edilmiş ve ardından 18 Ekim 2011'de Bitlis-Muş karayolunda düzenlenen saldırıda kullanılmıştı. Yolun menfezine konulan bombayla Güroymak İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ait zırhlı aracın havaya uçurulması sonucu beş polis ve biri iki yaşında çocuk olmak üzere altı sivil hayatını kaybetmişti.

Olay sonrası Jandarma Kriminal'in yaptığı incelemede patlayıcının düzeneğinin seri numarasının MİT'in envanterindeki patlayıcı düzeneğinin seri numarasıyla aynı çıktığı tesbit edilmişti.

11 kişinin öldüğü olayla ilgili dönemin MİT Tatvan Bölge Müdürü H.D. hakkında soruşturma başlatılmış, ancak izin için Başbakanlığa gönderilen dosya bir yılı aşkın süre bekletildikten sonra yargılama talebi Başbakan Erdoğan tarafından reddedilmiş, ihmal dosyası kapatılmıştı.

Güroymak faciası kapatıldı Reyhanlı faciası yaşandı

Hakkında başlatılan savcılık araştırması devam eden H.D'nin MİT'in en kritik operasyon bölgesi olan Hatay Bölge Müdürlüğü'ne atandığı ortaya çıktı. H.D. şimdi de 52 kişinin hayatını kaybettiği Reyhanlı patlamasında ihmalle suçlanıyor. **H.D. 23 gün boyunca takip ettirdiği bombacılarla ilişkin bilgileri Emniyet ve Jandarma'ya vermemiş ardından da 52 kişinin hayatını kaybettiği patlama meydana geldi.**

Reyhanlı'da 52 kişinin hayatını kaybettiği saldırının faillerinin nisan ayı başından itibaren patlamanın olduğu güne kadar 23 gün boyunca MİT tarafından canlı olarak dinlemeye alındığı ortaya çıkmıştı. Bomba konulacak araçların satın alınması, zula bölümlerinin yapılması, patlayıcıların yerleştirilmesi bu dinlemelerde tesbit edilmişti. Ancak MİT Hatay Bölge Müdürlüğü tarafından bu kritik bilgi Emniyet, Jandarma ve hükümet kanadıyla paylaşılmamıştı.

MİT, 23 gün boyunca elinde tuttuğu bu bilgileri patlamadan bir gün önce Emniyet'e telefonla ihbar gelince paylaşımına açmıştı. Patlamaya 18 saat kala verilen bilgiler üzerine faillerin adreslerine yapılan baskınlarda telefon kayıtlarında bahsedilen iki araç bulunamamış ve patlama meydana gelmişti.

Güvenlik kaynakları **Güroymak faciasında ihmali bulunduğu için soruşturma açılan H.D'nin ödül gibi atamayla MİT'in en kritik operasyon bölgesine atanmasının Reyhanlı faciasını beraberinde getirdiğini** ifade ediyor. Aynı kaynaklar *"İstihbarat dünyasında en küçük hatanın ölümle sonuçlandığı biline biline Güroymak'taki ihmalin soruşturulamaması Reyhanlı faciasını beraberinde getirdi"* değerlendirmesinde bulundular.

Çarpıcı yöntem benzerliği

Güroymak faciasında patlamadan 20 dakika sonra MİT, patlamadan önce elde ettiği bilgileri Emniyet Müdürlüğü ve ilgili birimlere vermişti. O bilgilere göre *"Muş/ Hasköy/ Ortanca Köyü ile Bitlis/ Güroymak İlçesi kırsal alanı arasında faaliyet gösteren Serhat (K) ve beraberindeki iki KONGRA-GEL (PKK) mensubunun bomba yapımında kullanılmak üzere çeşitli malzeme temini arayışı içerisinde bulundukları, bu kapsamda ilk etapta,*

mayın/ EYP'yi telsizle uzaktan patlatmayı sağlayacak düzenek ve üç adet boş mutfak tüpü temin eden söz konusu KONGRA-GEL (PKK) grubunun Ekim 2011 ayı 3. haftası itibariyle ise Güroymak İlçesi'nde bulunan milisleri kanalı ile iki çuval gübre tedarik etmek için çalışma başlattıkları" bildirildi deniyordu.

Reyhanlı'da da aynı yöntem

Reyhanlı bombalamalarının olduğu gün de MİT Hatay Bölge Müdürlüğü'nün benzer bir şekilde elindeki bilgileri Emniyet ve ilgili birimlerle paylaştığı anlaşılmıştı. Hatırlanacağı gibi Reyhanlı patlamasının meydana geldiği günün sabahında failerin kendi aralarında yaptıkları **"bombaların araçlara sığmadığı"** yönündeki konuşmalar tesbit edilmiş, ancak bu bilgi de MİT Hatay Bölge Müdürlüğü tarafından MİT'in merkezi ve diğer güvenlik birimleriyle patlamadan iki saat sonra paylaşılmıştı.

Güvenlik uzmanları MİT sorumlusu H.D'nin her iki olayda da benzer bir yöntem kullanarak patlamadan önce edindiği bilgiyi patlamadan sonra paylaşmasının nedenini **"herhangi bir soruşturma durumunda sorumluluğu üzerinden atmak"** olarak yorumluyor.

Güvenlik kulisleri soruşturması sürerken ödül gibi bir atamayla MİT Tatvan Bölge Müdürlüğü'nden Hatay'a Bölge Müdürü olarak atanan H.D'nin bu Reyhanlı bombalamasında benzer ihmali ve benzer yöntemlerle ihmali örtme çabalarıyla kaynaklı. Bir güvenlik uzmanı *"11 kişinin ölümünü soruşturmazsan 50 kişi de ölür yüz kişi de ölür. Bizim işimiz ihmali ve hata kaldırmaz"* değerlendirmesinde bulundu...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kıbrıs'taki pis işler ve MİT

Emre USLU 26.06.2013

KKTC'de **Demokrat Parti- Ulusal Güçler (DP-UG)** Milletvekili **Ejder Aslanbaba**, DP-UG Genel Başkanı **Serdar Denктаş** ile Milletvekili **Ahmet Kaşif**'in kendisine **"güven oylamasında evet demesi ve milletvekilliğinden istifa etmesi karşılığında rüşvet teklif ettiğini"** iddia etmesiyle ortalık karıştı.

Rüşvet sürecinin bir arka planı var. Türkiyeli okurlar için biraz karışık olacak ama konu Türkiye'yi de yakından ilgilendirdiğinden sadeleştirerek anlatmayı deneyeceğim.

Olayın arka planında KKTC Cumhurbaşkanı **Derviş Eroğlu**, Başbakan **İrsen Küçük**, Türkiye'nin Kıbrıs İşlerinden Sorumlu Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay**, UBP Genel Başkan adayı **Ahmet Kaşif** ve TC Lefkoşa MİT Temsilcisi **Ender Önkol**'un oynadığı iktidar oyunları var.

Konu şu: Geçen Cumhurbaşkanlığı seçiminde MİT'in engelleme girişimine rağmen Derviş Erdoğan'ın Kıbrıs Cumhurbaşkanı olmasını Ankara bir türlü kendine yediremedi. Bunun üzerine Ada'da operasyonlar başladı.

Rüşvet operasyonunun ilk belirtileri ta 23 Eylül 2012'de Kıbrıs gazetelerine düşmüştü. **Afrika** gazetesi şöyle yazmıştı: *"Başbakanlık'ta kurultaya yönelik karargâh kurulmuş. Ve İrsen Küçük'ün seçilmesi içi. MİT Müsteşarı*

Ender Önkol. *Tayyip Erdoğan'ın propaganda uzmanı Erol Olçak görevlendirilmiş."*

Gazetelere göre MİT'in İrsen Küçük üzerinden yaptığı operasyon esasen **Derviş Eroğlu**'nun tasfiye operasyonuydu. Ancak koca Ankara MİT üzerinden yaptığı operasyonlara rağmen kendi kontrolündeki 250 bin kişilik Kıbrıs'ta Derviş Eroğlu'nu tasfiye edemedi. Eroğlu Cumhurbaşkanı seçildi.

Bu yenilgiyi MİT operasyonlarla geri çevirmek istedi. Rüşvet olayının bu operasyonlardan biri olduğu belirtiliyor.

Bu sefer **İrsen Küçük**'ü UBP Genel Başkanı yapmak için operasyonlar başladı. UBP Kurultayı ile başlayan Ada'daki güç mücadelesinde **Beşir Atalay** ve oradaki MİT temsilcisi, Başbakan İrsen Küçük'ü destekledi. Kurultay tartışmalar içinde geçti. Parti tüzüğüne rağmen İrsen Küçük'ün kurultayı kazandığı açıklandı.

Havadis gazetesinden **Hasan Hastürer** geçtiğimiz şubat ayında şunu yazmıştı: **"Ayrım yapmadan, şunu çok açık olarak yazmak isterim. UBP'deki genel başkanlık yarış süreci, her türlü rezil teklifin havada uçuştığı bir dönem olmuştur. Hep zayıf karınlara oynanmış... Zayıf tarafı olanlara, zayıf taraflarından yaklaşılmıştır. İşin garip olan yanı, zayıf tarafı olanların, o zayıf taraflarını açarak, tekliflere açık yaklaşım içine girmeleriydi."**

Hastürer o yazısında bugün yaşanan rüşvet skandalıyla ilgili ilginç bir ayrıntı veriyor: **"Ahmet Kaşif, kendisini destekleyen dokuz UBP milletvekili ile basın toplantısı düzenledi. Ejder Aslanbaba'nın Kaşif'in yanında duruşu, fotoğrafa çok yakışmadı. Aslanbaba'nın vücut dili ötekilerle çok da buluşmuyordu."**

Ancak kirli ayak oyunlarına rağmen MİT'in desteklediği İrsen Küçük hükümeti, Derviş Eroğlu cephesinin UBP içinde yaptığı operasyonla düştü. Bu sefer iddialara göre **MİT Aslanbaba üzerinden bir rüşvet tuzağı kurdu ve karşı olduğu Serdar Denktaş ve Derviş Eroğlu cephesini tuzağa düşürüp rüşvet pazarlığını CD'ye çekip meclisten ilan ettiler.** Yine muhalefetin iddiasına göre **bu operasyondan İrsen Küçük ve taraftarlarının haberi vardı.**

MİT'in ayak oyunlarını Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e şikâyet eden bir mektubu **Volkan** gazetesi yayımladı:

"MİT'in KKTC'ye gönderdiği Ender Önkol, ülkemize ayak bastığı andan itibaren, önce Türk ordusunun KKTC'deki komutanları, Türkiye'ye ve ordusuna sevgi bağlarıyla bağlı olan siyasiler, başta KKTC Cumhurbaşkanı, hatta Başbakanı olmak üzere, bakanlar, milletvekilleri, bürokratlar, gazeteciler, aydınlar, sivil toplum örgütü yöneticileri, TMT'ciler aleyhine, olur olmaz her yerde ağza alınmayacak küfürlü ve aşağılayıcı ifadelerle konuşmaya başladı. 'Onları yok edeceğini, silip süpüreceğini, Silivri'ye göndereceğini, bakanları, bürokratları görevden alacağını, beğenmediği gazeteleri kapatacağını, kendisinin görevinin bu olduğunu vb.' söylemleriyle tehditler savurmaya başladı. Bu konuşmaları yaptığı kişiler 'bir MİT mensubu nasıl böyle konuşur?' diye hayretler içinde kalarak, kötülenen makamlara ve kişilere defalarca yer ve zaman belirterek, hatta kayıtlar sunarak aktardılar..."

"...Onunla birlikte bakanlara, milletvekillerine, belediye başkanlarına, sivil toplum örgütü yöneticilerine, gazetecilere adaylardan biri lehine açık baskılar yapmaya, KKTC Cumhurbaşkanı'nı, UBP Genel Başkan adayını ve ona destek verenleri kötülemeye başladılar... Bazı UBP delegeleri ve örgüt başkanları geceyarısı telefonları ile uçaklara konarak Ankara'ya götürüldüler, aynı konuşmalar orada da yapılarak UBP'nin içişlerine müdahalelerde bulundular... Bununla da yetinmeyerek, Sn. Beşir Atalay ile Sn. Binali Yıldırım'ı UBP delegeleri ile buluşturarak Sn. İrsen Küçük lehinde propaganda yapmalarını sağladılar..."

"Ve en acısı, son KKTC ziyaretlerinde Sn. Bakanların KKTC Cumhurbaşkanı'na rutin nezaket ziyaretlerinde bulunmalarını engellediler...Böylece parti içi kurultaya taraf oldukları yetmiyormuş gibi, KKTC devletinin ve makamların itibarını ve devlet kimliğini de darbelediler, Kıbrıs Türk halkının Anavatanıyla olan sevgi bağlarına son bir darbe vurdular.."

Kendi kontrolündeki 250 bin kişilik bir adayı karıştıran MİT Ortadoğu'ya nizam mı verecek, siz düşünün...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emniyet'teki tasfiye neden yapıldı

Emre USLU 01.07.2013

Başbakan Erdoğan'ın ilginç bir siyaset anlayışı var. **Birini kamuoyu önünde övünce korkun, dövünce endişeye gerek yok.** Hatırlayın; ben olsam Öcalan'ı asardım dediği hafta MİT müsteşarını Öcalan'la pazarlığa göndermişti. **Gezi olayları sonrasında Polis'i kamuoyu önünde överken arka planda tasfiye kararnamesi hazırlıyormuş meğer.** Erdoğan'ın bir zamanlar sık sık kullandığı **"ya olduğun gibi görün ya görüldüğün gibi ol"** davranışına ne kadar uyuyor bilemem. Bu davranışın dinde karşılığı münafıklık ama sanırım siyaseten meşru bir davranış bu. Nerdeyse tüm AKP'liler bu davranışı **"siyaset bu"** diye açıklıyor.

Erdoğan polisleri övmeye başladığında **"tasfiye geliyor"** diye düşünüp twitler yazmıştım. Öyle de oldu. Şark tayini adı altında Ankara, İstanbul, İzmir Emniyeti'nin İstihbarat müdürleri tasfiye edildi. **Bu tasfiye daha önce İstihbarat Daire Başkanlığı'nda yapılan tasfiyenin devamı niteliğinde. Son hamle tüm il Emniyet müdürlerinin değiştirilmesiyle tamamlanacak.**

Peki, Erdoğan bu tasfiyeyi neden yapıyor?

Bu sorunun basit cevabı Emniyet'teki Cemaatçi polisleri tasfiye ediyor. Kısım doğru olan bu argüman gerçeğin tamamını anlatmıyor. Örneğin İstanbul İstihbarat Şube Müdürü zaten 7 Şubat krizi sonrasında değiştirilmişti. MİT ve Erdoğan'la uyumlu çalışacak bir müdür getirilmişti. Yine Ankara ve İzmir İstihbarat müdürlerini de bizzat Erdoğan ve yakın çevresi belirlemişti. Belirlerken de Cemaatçi olmamalarına özellikle dikkat edilmişti.

Ancak Ergenekon operasyonları sırasında Emniyet içinde oluşan genel iklimle uyumlu çalışmak için Cemaatçi olmayan birçok polis müdürü de kendini Cemaatçi gösterme gayreti içine girmişti. Tıpkı şimdilerde tercih nedeni olduğu gibi **"Milli Görüşçü"** ve **"Ülkücü"** polislerin çoğalması gibi. Emniyet'teki hızlı kabuk değiştirme yeteneğinin yakın tanıdığı olduğum için hep söylerim: Emniyet'te Cemaat yoktur menfaat vardır.

Daha önce generallerin istifa edeceğin önceden bilen, Ankara kulislerini çok yakından takip eden Ankaralı dostum **tasfiye operasyonunu** çok net anlattı. Aktayım:

Erdoğan'ın Gezi olaylarını **"uluslararası komplo"**ya bağlamasıyla dunkü **Star** gazetesinde çıkan **"Emniyet İstihbaratın arşivi kopyalandı"** iddiası arasında bir ilişki var.

Konuyu bilmeyenler için özetleyeyim. Bizim **Taraf**'ta yaptığımız MİT haberlerini yalanlamak yerine *Star* gazetesi üzerinden bir uydurma haber yapıldı. Güya Emniyet'in arşivi kopyalanmış ve bizim o haberlerimiz bize Emniyet İstihbarat'tan tasfiye edilmiş kişilerden gelmişmiş. Oysa bizim haberleri okuyan aklıbaşında her kişi bilir ki o haberleri Emniyet İstihbarat'ın bilme imkânı yoktu. Örneğin MİT Kanun Tasarısı **Efgan Ala, Hakan Fidan, MİT Hukuk Müşaviri** gibi sadece birkaç kişinin bildiği bir bilgiydi ve gizli yürütülüyordu. Emniyet İstihbarat'la hiçbir ilgisi yoktu. Yine MHP ve CHP'li işadamlarının fişlenmesi bilgisi de MİT ile Başbakanlık arasında kurulan özel mekanizma üzerinden yapılan bir işlemdi Emniyet İstihbarat ile hiçbir ilgisi yoktu. Yine Güroymak'ta şehit edilen polislerin dosyası da MİT, Adalet Bakanlığı ve Başbakanlık arasında gidip gelen bir dosyaydı ve Emniyet İstihbarat ile bir ilgisi yoktu.

Yani o bilgiler Başbakanlık'ta toplanan bilgilerdi ve Emniyet İstihbarat ile bir ilgisi yoktu. Bunu elbette MİT'in tetikçiliğine soyunan **Mustafa Karaalioğlu** da biliyor, MİT de biliyor.

O hâlde MİT ve Karaalioğlu neden Emniyet İstihbarat'tan tasfiye edilen eski Emniyetçileri hedef yapıyor? İşte bu AKP'nin yeni seçim stratejisi ile ilgili.

Tasfiye ile Emniyet İstihbarat'a eski ekip, ülkücü ekip getirildi. Öyle ki Emniyet'teki ülkücüler MHP zamanında bile bu kadar kritik yerlere gelememiştik diye seviniyorlar. Emniyet kulislerine göre **Emniyet'te ülkücüleri atayarak Devlet Bahçeli ile anlaştı Erdoğan.** Zaten Bahçeli'nin Gezi olaylarında pasif kalması Açılım sürecinde gaz alıcı rol oynamasını da bu şekilde açıklanıyor. Böylece **MHP'yi yedeğine aldı Erdoğan.**

CHP'lilerin MİT tarafından izlenip fişlendiği *Taraf*'ın yayınlarıyla ortaya çıktı. CHP'yi izleyen MİT, CHP'nin yeni seçim stratejisini AKP'nin rant paylaşımı ve yolsuzluklar üzerine kuracağını biliyor. Örneğin **CHP'nin tüm İstanbul'un Rant Haritasını çıkardığını biliyorlar.**

Seçim döneminde özellikle CHP'nin agresif bir şekilde AKP yolsuzluklarının üstüne gideceğini bildiklerinden bu stratejinin önünü almak için Emniyet'te tasfiye yapıldı. **Tasfiye sayesinde seçim döneminde muhalefete akabilecek Emniyet kaynaklı bilgilerin önü kesildi.**

Muhalefetin elinde olup seçim döneminde ortaya dökülecek muhtemel belgeler ile ilgili olarak da Erdoğan **"uluslararası lobi"** beni cezalandırmak için bu belgeleri uyduruyor diye propaganda yapacak.

Peki, belgeler nasıl çıktı sorusuna da *Star*'ın o haberi cevap veriyor: **"Emniyet'ten tasfiye edilen eski ekip uydurdu"** denecek. Böylece CHP'nin yürüteceği yolsuzluk temelli seçim kampanyası boşa çıkartılmaya çalışılacak. Şimdiden bunun yeri yapılıyor. Bu konuda AKP medyasında daha çok haberler okuyacağız.

İşte Emniyet'teki tasfiyenin arkasında yatan, şeytanın aklına gelmeyecek seçim stratejisi böyle çalışacak...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağlak müsteşar istemiyoruz

MİT Müsteşarı **Hakan Fidan Taraf**’ın yaptığı MİT ile ilgili haberlere oturup adamakıllı cevap vermek yerine Şark kurnazlığı ile durumdan kurtulmak istiyor. **Habertürk** gazetesine verdiği söyleşide “**Tarihte ilk defa bir devlet (İsrail) başka bir devletin istihbaratının başına kimin geçtiği ile ilgili açıklama yaptı. Taraf’ın haberleri bu amaca hizmet eden bir operasyonun parçası**” mealinde bir açıklama yaptı.

Normalde bu deli saçması savunmaya cevap verme niyetinde değildim. Ancak bu argümanın üzerinden bir psikolojik harekât kampanyası ile *Taraf*’ı ve haberi yapan **Mehmet Baransu** ve beni yıpratma girişimini görünce cevap yazmak mecbur oldu.

Öncelikle *Taraf*’ın yazdığı haberlerde bir tane yanlış bilgi var mı yok mu buna cevap verin? Ülkeyi ‘**Muhaberat devleti**’ne dönüştürecek o meşum kanun taslağını hazırladınız mı hazırlamadınız mı? Bu ülkenin CHP’li ve MHP’li işadamlarını fişlediniz mi fişlemediniz mi? Daha da kötüsü beş polis ve altı sivilin öldüğü Güroymak Faciası’nda bu insanların kanı elinize bulaştı. Belgeleriyle ispatladığım olay hakkında neden çık çıkaramıyorsunuz? O bomba düzeneği PKK’nın eline neden ve nasıl geçti bir cevabınız var mı?

Bu düz sorulardan anlamıyorsanız sizin gibi Şark kurnazlığı yaparak sorayım: **Güroymak’ta beş polis ve altı sivilin öldüğü o olayda MİT’in elindeki bomba düzeneğini İsrail mi verdi PKK’ya? Bu soruşturmayı neden kapattırdınız?** Bu sorulara cevap vereceğinize “**Hakan Fidan’ı İsrail istemiyor. Taraf, aleyhinde yayın yapıyorsa Taraf İsrail çıkarları için yayın yapıyor**” uçuculuğuna kaçarak kendinizi gülünç duruma düşürdüğünüzün farkında değil misiniz?

Sadettin Tantan doğru bir tesbitte bulunmuş, madem İsrail Hakan Fidan’a karşı Türkiye MOSSAD’a karşı neden bir operasyon yapmamış. Bir yandan “**İsrail bana karşı**” deyip bir yandan MOSSAD başkanı ile hem Mısır’da hem İstanbul’da görüşen Hakan Fidan değil mi. Bu çelişkiyi nasıl izah ediyorsunuz?

Üçüncü dünya diktatörleri böyle davranır. Bir yandan İsrail’le iş tutar ama kamuoyu önünde İsrail’i yerden yere vurur. Bu belki İran’a ve Arap diktatörlerine yakışır ama bizim kurumlarımıza ve bürokratlarımıza yakışmaz.

Kapı arkasında kucak kucağa, kapı önünde boğaz boğaza; siz kimi kandırıyorsunuz?

Ayrıca İsrail Hakan Fidan’a ne demiş onu da net ortaya koyalım. Hatırlarsanız Hakan Fidan MİT Müsteşarı olmadan önce İran’la nükleer silah müzakerelerinde Türkiye’yi temsilen uluslararası toplantılara katılıyordu. O toplantılarda hep İran’ı savundu ve İran’a ambargonun önüne geçmeye çalıştı. Bu politika sonucu Brezilya ve Türkiye’nin girişimiyle kotarılan ama pratikte hiç işe yaramayan o meşhur anlaşma ortaya çıkmıştı.

Bu görüşmelerde İsrail, Hakan Fidan’ın İran’ı savunmasından hareketle MİT’in başına geçmesini kendileri açısından kaygı verici olduğunu, MOSSAD’ın MİT ile istihbarat paylaşımı anlaşması olduğunu, İsrail’in Türkiye ile paylaştığı bilgilerin düşmanları İran’ın eline geçebileceğini savundu.

Bu açıklama daha çok uluslararası platformda Türkiye’ye, İran’ın yanında durma, istihbarat anlaşmasını keseriz mesajı vermek için söylenmiş bir sözdü. Yani sözkonusu olan bizzat Hakan Fidan’ın kendisi değil Türkiye’ye verilen mesajdı.

O toplantılarda Hakan Fidan İran yanlısı tutumu nedeniyle Türkiye’nin yumuşak karnını oluşturduğundan, İsrail oradan vurdu Türkiye’yi. Burada esas sorun Hakan Fidan’ın o toplantılarda aşırı İran yanlısı tutumu ile Türkiye’nin elini zayıflatmasıdır.

Bu açık diplomatik zafiyet örtülerek İsrail Hakan Fidan’a karşı çıktıysa Hakan Fidan mübarek adamdır yaklaşımı tam bir üçüncü dünya ülkesi yaklaşımı ve cehalet örneğidir. Siz bu ucuz argümanla bu ülkede dağdaki çobanı

bile kandıramazsınız. *Taraf*ı bu ucuz operasyonla yıpratamazsınız.

Gözümüzün içine baka baka hem İsrail'le iş tutacaksınız sonra dönüp **"İsrail bize karşı, *Taraf* bizi eleştiriyor, öyleyse *Taraf* İsrail gazetesi"** ucuz mantığı ile beceriksizliğiniz örtemezsiniz. Bu hokus pokusu kimse yemez.

Şu sorulara cevap verin:

1) Başbakan'ı biz Öcalan'la anlaştık Barış yolda her şey yolunda diye ikna ettiniz. PKK ayak sürüyünce Başbakan'a **"efendim PKK'nın sadece yüzde15'i çekildi; onlar da hasta ve zayıflar"** diye rapor veren MİT değil mi? Bu açık öngörüsüzlüğü ve başarısızlığı **"Batılı devletler PKK'ya savaşın talimatı verdi"** kurnazlığı ile örtmeye çalışmıyor musunuz?

2) Suriye'de öngöremediğiniz PYD devletinin kuruluşunu hangi yalanla kapattınız?

3) Reyhanlı'da ölen 52 kişinin istihbari sorumluluğunu üzerinizden atmak için **"İsrail bizi istemiyor"** ucuzluğu ile yutturabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

4) Madem İsrail seni istemiyordu İsrailli asker **Gilad Şalid** için Hamas ile kaç defa görüştünüz? Gilad Şalid için gösterdiğiniz emeği PKK'nın elindeki askerlerimiz için gösterdiniz mi?

Bu üçüncü dünya diktatörlerinin tipik refleksini bırakın. **"İsrail bizi istemiyor"** diye medya organlarına ağlamak güçlü Türkiye imajına zarar veriyor. Bu halk hele de İsrail karşısında ağlak bir yönetici görmek istemiyor.. Türkiye Cumhuriyeti İstihbaratı'nın başındaki adama ağlaklık yakışmaz. **Kısaca ağlak müsteşar istemiyoruz. Hesap verebilen kurumlar istiyoruz. Yaptığınız hukuksuzlukların üstüne İsrail şalı örterek kurtulamazsınız..**

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hükümete ve PKK'ya çağırı

Emre USLU 03.07.2013

Çözüm süreci başladığı 2009'dan bu yana yapılan yanlışlara itirazlarımı belirttim. Hükümetin Kürtlerin haklarını PKK ile müzakere ederek vermesinin yanlış olduğunu, bunun PKK'yı büyüteceğini, süreç başarılı olursa Kürtlerin haklarının en azından süreç sonuçlanıncaya kadar erteleneceğini, başarısız olursa Kürtlerin hakları bakımından yeni bir mahrumiyet dönemine gireceğini dilim döndüğünce anlattım. Israrla şunu talep ettim: **Kürtlerin haklarını müzakere veya mücadelenin rehinesi yapmayın. Hemen verin.**

Bu itirazlarımdan en kritik olanı şuydu: PKK sınır dışına çekilmeden müzakereye başlamayın. PKK barış konusunda samimi ise pazarlık yapmaksızın sınır dışına çekilsin/ çekileceğini deklare etsin sonra oturun pazarlık yapın. Bu pazarlığın kapsamı da PKK'nın ve liderlerinin geleceği ile sınırlı olmalı Kürtlerin hakları konusu bu pazarlığın dışında tutulmalı diye uyarılar yaptım.

Ancak hükümet MİT'in yönlendirmesiyle maalesef PKK'nın sınır dışına çekilmesi için bir pazarlık, silahların bırakılması karşılığında başka bir pazarlık yaptı. Daha da kötüsü Kürtlerin haklarını PKK'ya endeksleyerek PKK'yı kendi eliyle büyüttü.

Taraf'ta çıkan MİT'in raporu gösterdi ki az gitmiş uz gitmiş bir arpa boyu yol gitmişiz. MİT özetle PKK'nın ancak yüzde 15'inin çekildiğini, süreçte PKK'nın büyüyüp güçlendiğini, çekilenlerin ise savaşımayacak durumda olduklarını, son dört ayda 2200'den fazla kişinin PKK'ya katıldığını, PKK'nın ekonomik olarak da geliştiğini, Suriye ve İran gibi devletlerin bölgeyi hareketlendirmek için toplumsal eylemler yaptıracağını rapor ediyor. **Böyle istihbarat teşkilatına, uyan da balığa gidelim denir.**

Olan oldu ve Lice olayı gösterdi ki PKK MİT'in ve bazı âkillerin iddia ettiği gibi bölgeyi kolay kolay terk etmeyecek. Şunun altını bir kez daha çizelim: **PKK Suriye'de Esed rejiminin gideceğini hesaplayarak çözüme yanaşmıştı. Esed rejiminin güçlendiğini gördüğü için de barış sürecine ayak direyecek. Bunu bilmek için de istihbarat analisti olmanıza gerek yok. Manzara net...**

Peki, bu aşamadan sonra ne yapmalı:

Gelinen durum gösterdi ki hem hükümet hem de PKK esasen barış konusunda samimi değil. Her iki aktör de konjonktür hesabı yaparak bir siyaset güdüyor. Hükümet son kamuoyu yoklamalarında oylarının yüzde 45'lerin altına düştüğünü gördü. Bunun için yeniden milliyetçi oylara dönecek. En azından oylardaki düşüşü durdurana kadar milliyetçi bir söyleme sarılacak. PKK da kendi tabanını sertleştirmek için serhildanlarla hükümete cevap verecek. Yani iki taraf da belki silahlı çatışmayı yükseltmeyecekler ama toplumsal ayrışmayı daha da derinleştirecek bir milliyetçi kutuplaşma siyaseti izleyecekler. Erdoğan'ın Gezi eylemlerindeki Öcalan posterlerini görünce birden bire **"terörist başı"** demesinin altında yatan gerçek bu.

Bu durumda biz her iki halk olarak iki aktörden de en azından kısa vadede kendiliklerinden bir şey beklememeliyiz. Her iki aktör de kendi tabanına hitap edecek. O hâlde Türkler Başbakan'a Kürtler de PKK/BDP'ye barış için demokratik adımlar atın diye baskı kurmalı.

2011 yılında hükümete yönelik bir çağrı yapmış ve Çözüm için 10 küçük adım atın demiştim (<http://www.taraf.com.tr/emre-uslu/makale-cozum-icin-10-kucuk-adim.htm>). Maalesef o kadar çözüm gargarası yapıldı ama o küçük adımlar bile atılmadı. Bu nedenle ben bu adımları hükümete yeniden hatırlatmak istiyorum:

Diyelim Kürtlerin hakları önündeki Anayasal engelleri kaldıramıyorsunuz. Diğer adımları atmanıza ne engel?

Hükümete çağrı

1) Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı yerlere uçan uçaklarda Kürtçe anonslar yapılsın.

2) Büyük bir barış ve kardeşlik festivali düzenlensin. Hem Diyarbakır'da hem İzmir'de **Şivan Perwer**'den **Sezen**

Aksu'ya Türk ve Kürt sanatçılar kardeşlik konseri versin.

3) Meclis Kürt diasporası arasında akliselimi temsil edebilen Şivan Perwer veya başka bir Kürt öndere barış ödülü versin.

4) Önümüzdeki yıl **Musa Anter** yılı ilan edilsin.

5) Diyarbakır hapishanesi müze yapılsın müzenin önüne bir anıt yapılarak hem PKK'nın öldürdüğü hem devletin faili meçhullerle öldürdüğü sivil insanların isimleri yazılarak onların hatıraları yaşatılsın.

6) Seçim barajı düşürülsün.

7) Anadilde eğitimin önündeki engellerin ne zaman kaldırılacağı bir takvimle ilan edilsin.

8) Devlet 12 Eylül'de Diyarbakır Cezaevi'nde ve Mamak'ta işkence görenlerden özür dilesin.

PKK'ya çağrı

a) Madem barış istiyorsunuz ayak sürümeden Şark kurnazlığına başvurmadan bir an önce Türkiye'den çekilin.

b) Kalıcı barışta samimiyetinizi göstermek için çözüm sürecinde hızlandırdığınız dağa çıkışları durdurun.

c) Son dört ayda dağa çıkardığınız 2500'e yakın genci bir an önce annelerine gönderin.

d) Bölgede halktan haraç kesmeleri artırdığınızı biliyoruz. Bunlara son verin.

e) Öz savunma gücü gibi saçmalıkları bir an önce durdurun.

f) Şantiye baskınlarını ve o şantiyelerde ekmek parası için çalışan işçilere karşı baskılarınızı sonlandırın.

g) Her türlü demokratik protesto hakkına sahipsiniz ancak bunları yaparken eski alışkanlıklarınızı, taş ve molotof atma işini bir kenara bırakın artık...

Bu küçük adımları bile atmayacaksanız milleti barış diye kandırmayın...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devrimden darbeye diplomasi skandalları

Emre USLU 09.07.2013

Mısır'da yapılan alçak askerî darbe katliama dönüşmeye başladı. Bir ordunun kendi halkına karşı nasıl alçaldığını görmek isteyenler Mısır'a baksın yeter. Mısır'daki alçak darbeyi ilk gün kınamıştım bugün katliamlarını da lanetliyorum. Batı'nın ikiyüzlü tutumu ayrıca lanetlenesi bir durumdur.

Bu gerçeğin altını çizdikten sonra iğneyi kendimize batırma zamanı geldi. **Türkiye Mısır'da akıllı bir diplomasi yürütebilseydi darbeyi önleyebilirdi. Ancak Türkiye'nin Mısır'da darbe olabileceğine ilişkin en küçük bir fikri bile yoktu. Mısır Büyükelçiliğimiz bırakın darbe olacağını, tam tersine, darbe olmayacak diye raporlar yazdı.**

Maalesef tüm dünyada olduğu gibi Mısır'da da diplomatlarımız hem dil bilmiyor hem de o toplumdan kopuk yaşayan insanlar. Bu nedenle Kahire Büyükelçiliğimiz son darbeyi de ondan önceki devrimi de Ankara'ya yanlış rapor etti.

Devrimden darbeye geçen süreçte Kahire Büyükelçiliği'nin neler yaptığını anlatayım: **Mısır'da Hüsnü Mübarek'e yönelik protestolar arttığında Türkiye'nin Kahire Büyükelçiliği'nden Ankara'ya geçilen kriptolarda Mübarek'in devrilmeyeceği, bu nedenle Türkiye'nin Mübarek'e destek vermesi gerektiği vurgulanıyordu.**

Diplomatik kaynaklardan edindiğim bilgilere göre Hüsnü Mübarek devrilmeden üç gün önce Kahire Büyükelçisi **Hüseyin Avni Botsalı** Ankara'ya mesaj yazıp Mübarek'in devrilmeyeceği, bu nedenle Başbakan Erdoğan'ın Kahire'ye gelip Mübarek'e destek konuşması yapması gerektiğini bildirdi. Hatta Mübarek'in gitmeyeceği konusunda o kadar emindi ki elçilik personeline Başbakan'ın kalacağı oteli ayarlamaları konusunda talimat bile verdi. Elçilik personeli Kahire'deki Four Season otelinde Başbakan Erdoğan'ın kalacağı yerin ayarlanması konusunda çalışmalar yaptı. Tüm bu öngörüsüzlüğün kriptoları Dışişleri Bakanlığı'nın arşivinde mevcut.

Türk dışişlerinin Mısır'daki korkunç yanlış bununla da bitmedi. **Kahire Büyükelçiliği Mübarek'in devrilmeyeceği hesabıyla pozisyon belirlediğinden Tahrir'de devrimin öncüleri ile ilişki kurmamayı tercih etti.** Hatta Tahrir'de devrim yapan gençleri haber yapan Türk gazetecilerini de Mısır yönetimiyle aramızı bozuyorsunuz diye konutunda ve elçilikte defalarca fırçaladı. Bu olaylara Kahire'deki hemen tüm gazeteciler şahittir. Olayların bir kısmı Ahmet Davutoğlu'na da aktarılmış durumda.

Büyükelçiliğin diplomatik skandalları burnunla da bitmiyor. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Şubat 2012'de Kahire'ye yaptığı ziyarette Tahrir'de devrim yapan gençlerin önderleri ile de görüşeceğini belirtmişti. Diplomatik kaynaklardan öğrendiğime göre **Kahire Büyükelçiliği Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü "Tahrir'de devrim yapan gençler" diyerek bir grup gençle görüştü. Gül ile görüştürülen gençlerden hiç biri Tahrir Meydanı'nda devrimi örgütleyen öncü gençlerden değildi.**

Konuştuğum kaynaklar Gül'ün Tahrir Gençleri ile görüşme talebinin ardından elçiliğin geçleri oradan buradan

toplayıp Abdullah Gül ile görüştürüldüğünü belirtiyor. Bir kaynağım Sayın Gül ile görüştürülenler arasında Tahrir Gençliği olarak görülebilecek İhvan'dan bir kişi vardı o da zaten küstü ayrıldı ifadesini kullandı. Örneğin o dönem Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Kahire'ye giden gazeteciler Gül ile görüşen **"Tahrir Gençliği"**nden **Rim Eşref** adlı bir öğrencinin adını veriyor. Oysa hiçbir uluslararası medya organında Rim Eşref (**Reem Ashraf**)'ın Tahrir devriminin öncüsü olarak söz edilmiyor. Hatta ismi bile anılmıyor.

Bu konuyu Çankaya Köşkü'ndeki bir kaynağım böyle bir durumdan haberdar olmadıklarını belirtti ve **"elçilik böyle bir şey yapmışsa çok büyük sorundur"** ifadesini kullandı. Bu yazıyı yazmadan bir hafta kadar önce Kahire Büyükelçisi **Hüseyin Avni Botsalı**'ya e-mail aracılığıyla **"Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü Tahrir'in Devrim Öncü Gençleri diyerek oradan buradan topladığınız gençlerle görüştüdüğünüz doğru mu"** diye sordum soruma yanıt alamadım. Ayrıca bu yazıyı yazdığım gün (pazartesi) Twitter üzerinden özel mesaj aracılığıyla sorumu yineledim kendisinden yine cevap alamadım.

Bu yazıya kaynaklık eden birden çok diplomasi ve gazeteci çevresinden kaynağımla defalarca konuşup durumun aynen yukarıda anlatıldığı gibi olduğunu defaten teyit ettirdim. Ben kaynaklarıma oldukça güveniyorum. Dışişleri ve Köşk bir araştırma yaptırırsa yukarıda yazdığım skandal düzeyindeki olayların hepsinin aynısıyla vaki olduğunu teyit edecektir.

Mısır'daki son darbe sürecinde de maalesef benzer öngörüsüzlüklerle Türkiye'nin darbeye müdahale etmesi önlendi. **Hürriyet**'ten diplomasi muhabiri **Uğur Ergan**'ın yazdığına göre tıpkı ilk devrimde olduğu gibi Mısır darbesinde de Türk Elçiliği kelimenin tam anlamıyla çuvalladı. Hürriyet'in haberine göre **"Türkiye'nin Kahire Büyükelçiliği'nin Mısır'daki olaylarla ilgili hazırladığı raporda, ordunun Mursi'ye ultimatoma vermesine rağmen darbe yapmayacağı yorumuna yer verildi."** (Hürriyet, 3 Temmuz 2013). İronik bir şekilde Hürriyet'te Kahire Büyükelçiliği'nin raporu yayımlandığı gün Mısır ordusu darbe yaptı.

Ankara'daki diplomasi çevrelerinden edindiğim bilgilere göre **Kahire'den Ankara'ya son bir ay içinde geçilen hiçbir raporda Mısır Ordusu'nun darbe yapabileceğine ilişkin hiçbir ifade yok. Raporlarda Mısır'da durumların sıkıntılı olduğu belirtiliyor ama darbe olasılığından kesinlikle söz edilmiyor.**

Darbe'den sonra Kahire'den geçilen kriptolarda ise Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Mısır'da geçici Cumhurbaşkanı Adli Mansur'u, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in ise Abdülfettah el Sisi'yi arayıp yeni yönetimle ilişkileri kurması gerektiği vurgulanıyor.

AK Parti hükümeti son derece doğru bir tutumla Mısır'daki darbecilere karşı tutum belirlerken bu hükümetin bir büyükelçisinin yazdığı raporlar ve yaptığı faaliyetler de bu.

Bu beceriksizlik, öngörüsüzlük ve çelişkilerle Türkiye bırakın Ortadoğu'da lider olmayı kendi dengesini koruyabiliyorsa mucize...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dışışleri Bakanlığı'na cevabımdır

Emre USLU 10.07.2013

Mısır Büyükelçiliği'nin devrimden önceki ve darbe sırasında Ankara'ya geçtiği kriptoları dün gündeme getirmiştim. Dışışleri Bakanlığı yazımla ilgili bir açıklama yapmış. Açıklamada *"Kahire Büyükelçiliğimizden gelen tüm bilgi ve değerlendirmeler Devlet arşivimizde mevcuttur. Devletin gizli muhaberatındaki bilgilere dışardan erişim olduğu ima edilerek ortaya atılan iddialar bütünüyle asılsız ve mesnetsizdir. Kime ve hangi amaca hizmet ettiği belli olmayan bu iddialar, çok zor şartlarda özveriyle görev yapan ve Ankara'ya doğru ve sağlıklı bilgi akışını sağlayan Büyükelçimiz ve Büyükelçiliğimiz mensuplarına karşı en hafif tabiriyle büyük bir haksızlık ve saygısızlıktır"* deniyor.

Dışışleri'nin açıklamasını okuyunca **"ülke batmış ne gam, monşer monşeri her hâlükârda korur"** diye düşündüm.

Dışışleri Bakanlığı *"Devletin gizli muhaberatındaki bilgilere dışardan erişim olduğu ima edilerek ortaya atılan iddialar bütünüyle asılsız ve mesnetsizdir"* diyor.

O yazıda açık bir şekilde yazdım; kaynağımın Ankara'daki diplomasi çevreleri ve o raporları görme imkânı olan kişiler olduğunu belirttim. Dolayısıyla yazımın hiçbir yerinde **"devletin muhaberatındaki bilgilere dışardan erişim olduğunu ima etmedim"**. Benim yazımdan böylesine mesnetsiz bir sonuç çıkarmak için Dışışleri çok mesai harcamış olmalı. Normal mantık kurallarıyla o yazıdan böyle bir yorum çıkarılamaz çünkü.

Dışışlerinin saçma yorumlar ve imalarla dolu açıklamasında yer alan *"ortaya atılan iddialar bütünüyle asılsız ve mesnetsizdir"* kısmını da ciddiye almamak gerekir ama kendi okurlarımı ciddiye aldığım için biraz daha ayrıntı vereyim:

1) Hüsnü Mubarek'e yönelik devrim olurken Mubarek gitmeyecek, Başbakan gelsin burada Mubarek'e destek versin raporları sizin arşivinizde. Kahire'de Başbakan'ın gelince kalması için otel bakan diplomatınız da şu anda başka bir Ortadoğu ülkesinde görevli. İsterseniz Başbakan'ın geldiğinde kalması için düşünülen otelin hangi gün saat kaçta ziyaret edildiğini de yazarım. Ama bu kadar ayrıntı yeter sanırım.

2) Mubarek'e karşı yapılan devrim sırasında Tahrir'deki muhaliflerle görüşüp haber yaptığı için elçilikte ve rezidansta fırça atılan gazeteciler olayını Kahire'deki tüm gazeteciler biliyor. Dışışleri bilmiyorsa o sizin sorunuz.

3) Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün ziyareti sırasında Tahrir Gençliği Liderleri diye kendisiyle görüştürülen gençler konusunda bildiklerimin bir kısmını yazıyı yazmadan önce Sn. Cumhurbaşkanı'na en yakın kişilerden biriyle paylaşmışım. Talep ederlerse bildiklerimden geri kalanını da Çankaya Köşkü ile paylaşmaya hazırım. Monşer dayanışması engellemezse Köşk gerçeğe çabuk ulaşır. Bu konuda onlara yardımcı olabilirim.

4) Mısır'daki darbeden önce Büyükelçiliğin geçtiği raporu ayrıntısıyla zaten *Hürriyet*'ten **Uğur Ergan** yayımladı. Ben de açıkça referans verdim. Bu durumda Dışışleri'nin açıklaması kendi kendini yalanlıyor.

Dışışleri Bakanlığı'nın açıklamasındaki en vahim taraf ise şu: "**Kime ve hangi amaca hizmet ettiği belli olmayan bu iddialar**, çok zor şartlarda özveriyle görev yapan ve Ankara'ya doğru ve sağlıklı bilgi akışını sağlayan Büyükelçimiz ve Büyükelçiliğimiz mensuplarına karşı en hafif tabiriyle büyük bir haksızlık ve saygısızlıktır."

Dışışleri yetkilileri şunu iyi bilin: Ben bir köşe yazarıyım ve sizin tanıdığınız diğer türden "**gazeteciler**" gibi hiç değilim. Sanırım beni kâtiplerinizle karıştırdınız. Haberi yaparken kime ve hangi amaca hizmet ediyor diye düşünmem. Elçiği üzerim, bakanı kızdırırım, başbakanı çileden çıkarırım diye hiç düşünmem. Yazılarımın hizmet ettiği tek merci vardır: OKURLARIM. Onlara doğruları, sadece doğruları anlatmaya söz verdiğim için bu gazetedeğim. Sizin monşer huzurunuzun bozulması beni özellikle ilgilendirmiyor. Bunu böyle bileceksiniz ve "**kime hizmet ettiği belli değil**" şeklinde ahlaksız imalarda bulanmayacaksınız...

Bir de açıklamada şöyle bir kısım var: "*Çok zor şartlarda özveriyle görev yapan ve Ankara'ya doğru ve sağlıklı bilgi akışını sağlayan Büyükelçimiz ve Büyükelçiliğimiz mensuplarına karşı en hafif tabiriyle büyük bir haksızlık ve saygısızlıktır.*"

Şunu iyi bilin; özveriyle çalışıyor dediğiniz Kahire Büyükelçiniz Mısır'daki darbecilerle uğraşacağına oradaki Türk gazeteciler ve Türklerle uğraşiyor.

Darbeden sadece üç gün önce (30 haziran) Kahire'de bulunan tüm Türk toplumuna yazdığı e-maile büyükelçiniz kendisini *Twitter*'dan eleştirdiği için *DHA*'nın eski muhabirini bir diplomata yakışmayacak üslupla nasıl tehdit etmiş, ona cevap verin.

Özveriyle çalışıyor dediğiniz büyükelçiniz darbeden sadece üç gün önce kendisini *Twitter*'dan eleştirdiği için bir gazeteciyi neredeyse vatan haini ilan eden sayfalar dolusu e-mail yazmakla meşguldü.

O e-maili gazetenin internet sayfasına koyduk. Bırakın maval okumayı, imalarla suçlamalar yöneltmeyi bize gerçekleri anlatın; Mısır'da darbe olacağından haberiniz var mıydı? Varsa neden İhvan'ı uyarmadınız?

Mısır Büyükelçisi **Hüseyin Avni Botsalı**'nın kendisini *Twitter*'dan eleştirdiği için işine son verilmesi için girişimlerde bulunduğu 20 yıldır Kahire'de gazetecilik yapan *DHA* eski muhabiri **Metin Turan**'ı tehdit eden e-mail mesajını yerim kalmadığı için gazetenin internet sayfasına koyuyorum:

"Metin Turan'ı tanıyan tüm arkadaşlar, hepinize çağrıda bulunuyorum Şubat ayında Cumhurbaşkanımızın Mısır Arap Cumhuriyetini resmi ziyaretleri sırasında Mısır makamlarıyla arasında cereyan eden bizim muttali olmadığımız ihtilaf nedeniyle basın mensuplarının çekim yaptıkları ortamlara sokulmayınca kendisini ve arabasını cumhurbaşkanlığı sarayının önünde yakma iddiasında bulunan, bu nedenle Mısır güvenlik kuvvetlerince gözaltına alınan, bizzat ve Büyükelçiliğimiz Konsolosluk Şubesi yetkililerince yürütülen girişimler sonucu serbest bırakılan TRT eski muhabiri Metin Turan, bir süreden beri sosyal medya yoluyla şahsım ve Türk toplumunun seçkin temsilcileri aleyhine olur olmaz çirkin ve asılsız iddia ve şaibeler yaymak gayreti içindedir.

Mısır'da Türk toplumu arasına fitne ve nifak sokup, yalan yanlış itham, hakaret ve hastalıklı davranışlarıyla huzur bozan, Türk Mısır ilişkilerine zarar verecek şekilde, Türkiye Cumhuriyetinin kurumları, yetkilileri, girişimci ve yatırımcı vatandaşlar, hatta kendi meslektaşları hakkında haksız, yersiz, asılsız, yalan beyan ve şaibeler yayan bu sahsın tedaviye muhtaç durumunu ve kontrolsüz, hamasi, ifratı sosyal medya hezeyanlarını, son olarak TUMIAD'ı ve yöneticilerini hedef alan haddini bilmez saldırılarını devletin zirvesine ve güvenlik kurumlarına rapor ve takip edeceğim.

Daha devam ederse, ilişki, temas ve faaliyetlerinin Mısır ulusal güvenlik ve istihbarat makamları tarikiyle araştırılıp hükümetimize bildirilmesini isteyeceğim. Hakkında tahkikat ve kamu davası açılmasını önereceğim. Hangi mihrakların hizmetinde ve ne maksatla Türk toplumunu tedirgin eden bu tür asap bozucu faaliyetlerde bulunduğu, TRT'den, Anadolu Ajansından ve başka çalıştığı yerlerden hangi sebeplerle isine son verildiğinin soruşturulup, tespit edilip, açıklanmasını ve gerekirse adalet huzuruna çıkartılıp yargılanmasını isteyeceğim.

Siz ve akıllı selim sahibi diğer insanlar bu garabete derhal son verilmesini sağlamazsanız, size de vebal doğacak. Zira bu rezalete kimlerin, hangi sebeple göz yumduğunu ve/veya alet olduğunu da soruşturacağım.

Bu mesajı Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı, Başbakanlık, Basın Yayın Genel Müdürlüğü, Cumhurbaşkanlığı makamlarına eşzamanlı olarak iletmekteyim. Gerekirse resmi kanaldan da takip edeceğim.

Lütfen üzerinize düşeni yapın. Elektronik medyadaki meczup neşriyatı ve TÜMİAD genel kurul toplantısında cereyan ettiğini öğrendiğim, seçilmiş yöneticileri ve sabık Başkanı hedef alan utanç verici çirkinliği derhal düzeltip özür dileyerek telafi edin. Konuyu Mısır'dan ağırdıktan sonra da takip edeceğim. Bu zavallı kendini bilmez tahrik ve tacizlerine konu olan herkese kanun yoluna başvurmalarını tavsiye edeceğim.

Yemin ediyorum. Üç buçuk yıl boyunca devlet büyükleri nezdinde kıldığı potlardan sonra her defasında kendisini affettirip, aşırılıklarını, şüursuzluklarına rağmen aile sahibi Türkiye sevdalısı bir vatandaş olduğunu zannederek koruyup himaye ettiğim bu şahıs derhal huzuruma gelip şahitler önünde özür dilemediği takdirde kendisini hiç affetmeyeceğim. Gerekirse kanuni yollara da başvuracağım.

Allah da, devlet de biliyor kulun bildiğini. Yeter artık yahu.

Hüseyin Avni BOTSALI"

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm süreci hangi aşamada

Emre USLU 17.07.2013

Son dönemlerde PKK'nın bölgedeki hâkimiyetini iyice hissettirmeye başlaması çözüm sürecine destek verenleri de kuşkuya düşürmeye başladı. Örneğin **Taha Akyol** açıkça "**MİT'in Öcalan'la yaptığı anlaşma bu mu**" diye soruyor.

Maalesef çözüm süreci denen sürecin büyük kısmı medya üzerinden yaygınlaştırılan yalan, çok küçük bir kısmı da gerçeklerden oluşuyor. Bu süreçte her iki aktör de kendi siyasal geleceğinin hesabını yapıyor; sürecin öznesi

menfaat, barış değil.

Her yeni gelişmeyi özellikle MİT süreç devam ediyor algısı yaratmak için manipüle ediyor. Örneğin PKK'daki üst düzeyinde değişiklik besbelli hükümeti sıkıştırmak ve konjonktür değiştirdiği için büyük bir savaşa hazırlık için yapıldı. Ama MİT bu yalın gerçeği "**süreçteki aksaklıkları gidermek için Öcalan müdahale etti. Çekilmeye direnen PKK'lılar da kararlılığı göstermek için Karayılan'ı HPG'nin başına getirdi**" şeklinde manipüle ediyor.

Kimse de kalkıp KCK'nın başı **Murat Karayılan** HPG'lileri ikna edemiyorsa, "**rütbeleri sökülüş**" Karayılan nasıl ikna edecek diye sormuyor? Diyelim Öcalan bu değişikliği çözüm sürecini hızlandırmak için yaptı. Peki, Kongra-Gel'in aldığı "**gerillayı güçlendirme, serhildanı yaygınlaştırma**" kararını nasıl açıklıyorsunuz? Biliyorum "**örgüt tabanına mesaj vermek için böyle konuşuyor**" diyeceksiniz. O hâlde çözüm süreci başlayalı beri dağa çıkarılan 2000 yeni PKK üyesini de tabana mesaj için mi çıkardı?

Maalesef çözüm sürecinin manipölasyonları bununla da sınırlı değil. Devam edelim: 13 Haziran 2013 de yer alan "**haberlere**" göre "**Türkiye sınırları içerisinde bulunan iki bin 100 PKK'lıdan 600'ü çözüm süreci kapsamında sınır dışına çekilerek Kuzey Irak'a geçti**" deniyordu.

Peki, ne oldu? Bu haberden 15 gün sonra Başbakan kendisi açıkladı: PKK'lıların ancak yüzde 10-15'i çekildi. Çekilenler de kötürümler ve hastalar. Şimdi soru şu: Bu yalanı kim, neden söyledi?

Bitmedi, 24 haziranda PKK resmî açıklama yaparak çözüm sürecinin başladığı 45 günde Şırnak, Hakkâri, Van, Mardin, Diyarbakır, Siirt, Muş, Bitlis, Elazığ, Diyarbakır, Bingöl ve Amanoslar'daki PKK'lıların çekildiğini açıkladı. Bu haber tüm medyada sevinçle manşetlere taşındı.

Gerçek böyle mi? Elbette değil. 12 temmuzda Van- Hakkâri- Şırnak üçgeninde bulunan **Faraşın Yaylası**'ndaki bir cenaze töreninde PKK şov yaptı. **Cenazeye** BDP'lilerin yanında **PKK'nın Van Eyalet sorumlulardan Simko Derik ile elinde uzun namlulu silahlar bulunan PKK'lılar katıldı**. Simko Derik cenazede bir de konuşma yaptı.

PKK'nın çekildik dediği yerde PKK'nın bölge sorumlusu, adamlarıyla birlikte binlerce kişinin katıldığı cenaze törenine katılıyor, bir de konuşma yapıyor. PKK Van- Hakkâri bölgesinden çekildiyse PKK'nın Van bölge sorumlusu orada ne arıyor, o silahlı adamlar kim?

Devam edelim: 8 temmuz tarihinde Şırnak'ın Beytüşşebap İlçesi'nde düzenlenen '**Koyun Kırkma Kültür ve Doğa Festivali**'ne elinde silahlarıyla birlikte PKK'lılar katıldı. Hani PKK Şırnak'tan çekilmişti?

Lice'de yapılan PKK şehitliğinin açılışında da çevre güvenliğini silahlı PKK'lılar sağladı. Yine Lice'de geçen haftalarda bir uzman çavuş PKK'lılarca kaçırıldı, bir gün sonra serbest bırakıldı. Hani PKK Diyarbakır'dan çekilmişti?

Daha kötüsü şu: PKK güçlerini ülke dışına çekmediği gibi dağa çıkışları da hızlandırdı. Artık hükümet de kabul ediyor; PKK çözüm sürecinde 2000'e yakın kişiyi dağa çıkardı.

Durum şu: Barış sürecinde PKK kendi gücünü bölgede iyice yerleştirdi. Bununla da yetinmeyen PKK şimdi yeni bir serhildan başlatıyor.

Peki, bu olanlar Öcalan'la MİT'in yaptığı anlaşmaya ters mi? Maalesef hayır. Hatırlatayım: Öcalan Nevroz çağırısında şöyle demişti: "**Artık yeni bir dönem başlıyor, silah değil, siyaset öne çıkıyor. Artık silahlı unsurlarımızın sınır ötesine çekilmesi aşamasına gelinmiştir. Bu bir son değil, yeni bir başlangıçtır. Bu mücadeleyi bırakma değil, daha farklı bir mücadeleyi başlatmadır.**"

Öcalan'ın yeni bir mücadele çağırısının ardından 22 nisanda yapılan DTK genel kurulunda topyekûn seferberlik kararı verilmiş, yoğun örgütlenme (özerklik örgütlenmesi) kararı alınıp milyonların katılımıyla serhildanlar yapılması planlanmış ve ilan edilmişti.

Ayrıca **Milliyet**'in yayımladığı İmralı Tutanakları'nda Öcalan aynen şöyle söylüyordu: **"Çekildiğimiz alanda gerillayı daha da büyüteceğiz. Çekilirsek gerilla biter görüşüne katılmıyorum. Suriye var, İran var. Şu an Suriye'de 50 bin, Kandil'de 10 bin, İran'da 40 bin var."**

Görüldüğü gibi PKK adına her şey Öcalan'ın açıkladığı doğrultuda ilerliyor. Güneydoğudaki PKK hâkimiyetini gören Taha Akyol MİT'e soru sormuş: **"Devlet adına MİT'in Öcalan'la yaptığı anlaşma bu mu?"** Evet, maalesef anlaşma bu.

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçeklerle yüzleşme zamanı

Emre USLU 24.07.2013

Çözüm sürecindeki tikanlıklar artık gizlenemez hâle geldi. PKK bir yandan çekildiğini iddia ediyor ama öbür yandan çekilmiyor. Medya olayları bir yere kadar gizliyor. Hükümet sadece Öcalan'a güveniyor ama Öcalan da ipe un sermeye başladı. Medya ile buluşayım, bağımsız doktor isterim, vs. taleplerle zamana oynuyor. PKK'nın amacı net: Süreci zamana yayıp Suriye'deki gelişmelerin ne yöne evrileceğini görmek istiyor. Buna göre pozisyonunu gözden geçirecek.

Hükümet açınsındansa durum endişe verici. Gezi olaylarında hırpalanmış karizmasının bir de Kürt serhildanı ile hırpalanmasından çekiniyor. Geçen yıl **"Erdoğan'ı Öcalan'ın önünde diz çöktürecekler"** diye yazdığımda bana tepki gösterenler bugün Erdoğan'ın Öcalan'a mecbur olduğunu görüyor.

Çözüm sürecinde en temel sorun şu: Hükümetin bir planı programı yok. Ancak PKK çok planlı bir şekilde adım adım mevzi kazanıyor.

Bölgede PKK dışı toplumsal aktörler süreçten değil ama süreçteki belirsizliklerden çok rahatsız. Konuştuğunuzda **"Sürecin ne getireceğini en net PKK biliyor. Ne Valiler ne komutanlar, ne de sivil toplum örgütü liderleri biliyor sürecin ne getireceğini. Bu nedenle de PKK ve onunla ilintili örgütler daha net pozisyon alıp aktivitelerini ona göre planlarken, PKK dışındaki aktörler hiçbir şey yapamıyor"** serzenişini birçok kişiden duyarsınız.

Bu nedenle hükümetin sürecin ne getireceğini, süreçte neler konuşulduğunu, bölgedeki PKK dışı aktörlerle en kısa zamanda paylaşması gerekiyor. Yoksa mevcut durum her yönden PKK'ya yarıyor.

Burada sözkonusu kaygı, sürecin başarılı olup olmamasından ziyade sürecin içindeki belirsizliklerle ilgili. Bölgedeki aktörlerden **"Süreç başarıyla sonuçlansa bile, PKK süreci en iyi bilen tek örgüt olduğundan, tüm yapılanmasını ona göre kurmuş olduğundan, barış gelse bile PKK'nın işine yarayacak. Biz dezavantajlı duruma düşüyoruz"** itirazları yükseliyor.

Medyada ise sürece ilişkin tam bir propaganda faaliyeti yürütülüyor. Önceki gün **"süreci en iyi bilen kişi"** olarak anlatılan **Hüseyin Yayman "Öcalan öz savunma güçlerine karşı"** diyebildi örneğin. Oysa Öcalan'ın onlarca defa **"Kürtler öz savunma yapılanmasını kurmalıdır"** şeklinde açık ve net talimatları var. Bölgedeki **"öz savunma birlikleri"** bizzat Öcalan'ın talimatıyla kurulmuşken **"uzmanların"** tam tersi söylemlerle propaganda girişiminde bulunması manidar.

Bütün bunlara ek, medyada PKK'nın öncelikleri tartışılmıyor. Bu kısım ısrarla gözden ırak tutulmaya çalışılıyor. Çünkü bunu tartıştığınızda PKK'nın silah bırakmayacağını net olarak görüyor millet.

PKK'nın kısa vadede iki önceliği var. Birincisi Öcalan'ın İmralı'dan çıkarılması. Bunun için PKK kendisini daha da güçlendirmek zorunda. Öcalan'ın güçlü bir PKK'ya hem hapisten çıkmak için ihtiyacı var (**şartlarını düzeltmezseniz barışı sürdüremem** diye tehdit ediyor) hem de eğer mümkün olursa hapisten çıktıktan sonra ihtiyacı var. Yani **Öcalan hapisten kolu kanadı kırılmış, örgütü dağıtılmış bir lider olarak çıkmak istemiyor.** Bunu Öcalan ve PKK'nın açıklamalarında net olarak görürsünüz. O hâlde soru şu: **Öcalan hem hapisten çıkmak hem de hapis sonrasında güçlü bir PKK'ya ihtiyacı varsa PKK neden silah bıraksın?**

PKK'nın ikinci önceliği Suriye'deki kazanımları. PKK Suriye'de denge unsuru olabilmek ve kazanımlarını koruyabilmek için mevcut gücünden birkaç kat daha güçlü olmak zorunda. Sanırım bu konuda fazla izaha gerek yok.

O hâlde sorayım: Çözüm süreci denen süreç muhataplarınızın öncelikleri gözönünde bulundurulmadan sürdürülebilir mi? Süreci yürüten aktörlerin esas yanılsı buradadır ve bu, hesaplanmadığı için patladı. Tartışmalar başladığında temel yanılsı **"Süreç PKK'yı zayıflatarak silah bıraktırma stratejisi üzerine kurulmalı. Oysa bu süreçten PKK güçlenerek çıkar"** diye yazdığımda **"barış karşıtı"** olmakla suçlanmışım. Şimdi gerçeklerle yüzleşme zamanı...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şimdi siz kimin sözcüsüsünüz

Emre USLU 25.07.2013

Bir süre önce **Taraf**'ta kıyamet kopmuş yirmiden fazla yazar gazeteye editoryal müdahale var iddiasıyla istifa etmişti. İddiaların ne olduğunu biliyorsunuz, yazişleri müdürü **Kurtuluş Tayiz**'in yayın yönetmeninden habersiz görevden alınması meselesi. Ayrıntıları internetten bulabilirsiniz yeniden yazmaya gerek yok.

İstifa etmeyip gazetede kalan bizler hem de bizzat müstafi yayın yönetmeni tarafından itham edildik "**Taraf'ta barış karşıtları darbe yaptı**" gibi mesnetsiz iftiralara maruz bırakıldık.

Ben şahsen çoğunluğun değil ama istifa edenlerden birkaçının gerçekten de editoryal bağımsızlık gerekçesiyle istifa ettiğini düşünüyorum.

O dönemde yaygın iddialardan biri de şuydu: "**Ahmet Altan ve Yasemin Çongar ayrıldıktan sonra gazete mutfağından birkaç kişi ve bir grup yazar AK Parti ile anlaştı, seçimler öncesi Taraf'ı AK Parti limanına demirlemek istiyor.**"

Doğrusu **Oral Çalışlar**'ın gazeteye gelmesinden sonra *Taraf*'taki AK Parti eleştirileri giderek azaldı. Yazarların eleştirileri "**barış karşıtı**" gibi saçma bir iddiayla iç sayfalara gömüldüyse de, ben *Taraf*'ın AK Parti limanına çekilme planı olduğuna hiç ihtimal vermemiştim. O dönemde *Taraf*'ta başlatılan "**amasız barış**" tartışmasının özünde "**amasız AK Parti desteği**" anlamına geldiğini görüyordum elbette. Bunun masum bir fikir tartışması olduğunu düşünüyordum.

Gidenlerin çoğu ağır yazılar yazıp ayrıldı. Hatta *Taraf*'ın **Sözcü** olduğunu yazıp, kalanlara hakaret edip, iftira atarak ayrılanlar bile oldu.

Sonra *Taraf*'tan ayrılan arkadaşlardan bir kısmı AK Parti'nin kontrolündeki gazetelerle anlaştı. O arkadaşların bir kısmını şimdi televizyonlarda canhıraş AK Parti sözcülüğü yaparken görüyoruz.

Taraf'taki ayrılık tartışmasının öznesi olan **Kurtuluş Tayiz** ise TMSF'nin el koyduğu **Akşam** gazetesiyle anlaştı. Hayırlı olsun.

Akşam gazetesi TMSF'ye geçtikten sonra TMSF gazetesinin başına yayın yönetmeni olarak **Mehmet Ocaktan**'ı atadı. Ocaktan'ın ilk yaptığı iş ise Kurtuluş Tayiz ile anlaşmak oldu. Buraya kadar her şey normal.

Ocaktan Tayiz'i yanına aldıktan sonra gazetenin sahipleri bile belli olmadan, yani gazete devlet maliyken ve bizim paralarımızla finanse edilirken, editoryal müdahalelere başladı. Ocaktan onlarca yazarın işine son verdi. Yayın müdürleri görevden alındı vs.

Taraf'tan editoryal müdahale iddiasıyla ayrılan arkadaşlar (**Alper Görmüş** hariç **Yeni Şafak**'taki editoryal müdahaleyi protesto için, anlaştığı hâlde o gazetede yazmamaya karar verdi) *Akşam*'daki müdahaleye (veya *Yeni Şafak*'taki müdahaleye) ilişkin bir satır yazmadılar. Bırakın yazı yazmayı bir tweet dahi atmadılar.

Taraf'taki editoryal müdahale krizinin öznesi arkadaş şimdi "**amasız AK Parti desteği**"ne devam ediyor.

Taraf'ta editoryal müdahale var diye bağıra çağıra ayrılan arkadaşlar *Akşam*, *Yeni Şafak* ve diğer AKP medyasındaki editoryal müdahalelere neden ses çıkarmıyor?

Editoryal müdahale gürültüsüyle ayrılan arkadaşlar editoryal müdahalenin şahının yapıldığı AK P medyasında nasıl ve hangi yüzle yazıyor/yazacak?

Editoryal müdahale iddiasıyla büyük gürültüyle ayrıldığınız *Taraf*'tan sonra anlaştığınız iktidar medyasındaki editoryal müdahalelere ilişkin, kısık sesli dahi olsa, bir tweetlik görüşünüz yok mu?

Yoksa gerçekten de *Taraf*'tan ayrıldıktan sonra her platformda AKP sözcüsü gibi konuşan o arkadaşlar tarafından AK Parti'nin limanına demirlenecekti iddiaları doğru mu?

Sahi şimdi siz kimin sözcüsünüz?

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkiye PKK'ya yardım edecek

Emre USLU 31.07.2013

PKK'nın ıraktaki kolu PYD'nin lideri **Salih Müslim**'in Türkiye ziyareti tartışılmaya devam ediyor. Ziyaretle ilgili neredeyse her kafadan ses çıkıyor. Ziyaret sırasında kimlerle ne konuşulduğuna ilişkin muhtelif yazılar çıkıyor.

Ankara kulislerini çok iyi tutan bir kaynağımla bu konuyu gördüm ve **Salih Müslim'im ziyaretinin arka planını** öğrendim.

Salih Müslim Türkiye ziyaretinde Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı **Feridun Sinirlioğlu** ve MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**'la **görüştü**.

Devlet kayıtlarına giren **görüşmede şu konular konuşuldu, şu sözler verildi**:

1) Feridun Sinirlioğlu ve Hakan Fidan görüşmede PYD liderine Suriye'deki kontrol dışı muhalif yapılara karşı birlikte hareket edilebilecek, onlara karşı görüşmeler yapılabilecek tek yapının PYD olduğunu belirtti. İki müsteşar görüşmede açıkça **"diğer oluşumlara karşı olduklarını, dolayısıyla görüşme için bu yapıların değil PYD'nin tercih edildiğini"** söyledi.

2) İlerleyen süreçte PYD'nin özerklik ilanının Türkiye tarafından tanınacağı ifade edildi. Türkiye'nin bu tutumu Sinirlioğlu ve Fidan tarafından kayda geçirilip söz verildi.

3) PYD'nin özerklik konusuna şimdilik girmemesi, bu konuda Türkiye'deki kamuoyu hassasiyetlerinin gözönünde bulundurulması gerektiği ifade edildi.

4) Türkiye'nin sınırlarından PYD'nin kontrol ettiği Kürt bölgesine yardım yapılması ve bunun PYD eliyle yapılması hususu karara bağlandı.

Alınan karar gereği önümüzdeki dönemde PYD'nin kontrol ettiği sınır kapılarının açılarak yardımların geçişine izin verileceği değerlendiriliyor.

5) İki müsteşar Türkiye'den yapılacak yardımların sağlanabilmesi için Türk kamuoyunun tepkisinin çekmemek

gerektiğini ifade ederek sınırdaki PYD bayrağının indirilmesini talep etti. Bu talep PYD tarafından kabul edilerek PYD bayrağının indirilmesi sağlandı.

Salih Müslim ziyaretinde tartışılan en hassas konu Salih Müslim'in İmralı'ya gidip Öcalan'la görüştürülüp görüştürülmediği konusu.

Salih Müslim İmralı'ya gidip Öcalan'la görüşmedi. Ancak Hakan Fidan PYD lideri ile yapılan görüşmeleri Ada'ya gidip Abdullah Öcalan'a aktardı. Öcalan'ı sürece dâhil ederek yapılan görüşmelerde çıkan sonuçlar için Öcalan'ın onayını aldı.

Peki, bu görüşme ve görüşmede alınan kararlar ne anlama geliyor? PYD eliyle Suriye'de yapılacak yardımların Suriye'de ve Irak'ta toplum nezdinde PKK'yı güçlendireceği görülüyor mu? Bu yardımlar neden, Kızılay tarafından doğrudan yapılmıyor? Bu yapılmıyorsa bu yardımlar neden Barzani taraftarı Kürtler eliyle değil de PYD eliyle yapılacak?

Yardımların PYD eliyle yapılması, bölgede PYD'nin toplumsal meşruiyetini ve etkisini güçlendirip PKK/PYD'nin ekmeğine yağ sürüyor. Devlet elbette bunu biliyor.

Ancak devlet Türkiye'deki çözüm süreciyle ilgili olduğu için bunu yapmaya mecbur. Şöyle ki; **Türkiye'de barış sürecinde istenen ilerleme sağlanamadı. PKK'da bir grup ayak sürümeye devam ediyor. Öcalan da dâhil olmak üzere, PKK liderleri devleti tehdit etmeye başladı.**

Hükümet PKK'nın beklediği demokratikleşme adımlarını PKK'nın istediği süre içinde yapamayacak. Seçim barajı gibi bazı taleplerini ise hiç yapmayacak. Bu durumda PKK'nın savaşı yeniden başlatacağından korkulduğu için hükümet PYD'ye yapılacak yardımları **"güven artırıcı önlem"** olarak görüyor. PYD'ye yardım sağlayarak PKK'nın savaşı başlatması önlenmek isteniyor. Bu da Öcalan üzerinden yapılıyor. Bu nedenle PYD ile yapılan görüşmelerin sonuçları Öcalan'a onaylatıldı.

Yani durum şu: **Devlet çözüm sürecinde patinaj yaptığı, verdiği sözü yerine getiremediği için PKK'ya diyet ödüyor...**

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT haberlerine çok duyarlı siteler ve gazeteciler

Emre USLU 01.08.2013

Dursun Çiçek'in yargılandığı İnternet Andıcı davasından artık hepimiz biliyoruz ki, **devlet, internet siteleri üzerinden psikolojik harekât kampanyası yapıyor**. Yine hepimiz biliyoruz ki, yargılamaya konu olduğu için **TSK psikolojik harekât faaliyetlerini sınırlandırdı**. Buna karşın **psikolojik harekât faaliyetleri MİT'in kontrolüne geçti**. İzlenimim o ki, MİT bu faaliyetleri TSK'dakinden farklı olarak doğrudan merkezdeki kadrolu personeli üzerinden değil **kullandığı kişiler/ gazeteciler üzerinden yürütüyor**.

MİT'in psikolojik faaliyet yürüttüğünü düşündüğüm siteler özellikle son dönemde MİT'e yöneltilen eleştirileri hemen karşılayıp yumuşatma veya yalanlama görevi üstlenmişler.

MİT'in hedefinde olduğu düşünülen kişi ve gruplar bu siteler ve gazeteciler üzerinden itibarsızlaştırılıyor.

Peki, bu konularla ilişkisi olmayan bir okur hangi haberin MİT'in psikolojik harekât kampanyası olduğunu, bunun için hangi internet sitelerinin kullanıldığını nasıl anlar?

Bunu ayırmını yapabilmek için öncelikle bazı gazetecilerin ilginç ilişkiler ağını bilmek gerekir. Daha sonra bu gazetecilerin yönettiği internet sitelerinde çıkan haberlerin içeriğine bakmak gerek.

Hemen bir örnekle devam edelim. Önceki gün **Taraf** gazetesinde MİT personelinin bir eğlence mekânında eğlenirken mekânın fotoğrafçısının çektiği fotoğraflarla deşifre oldukları haberi vardı. Bu haberi MİT doğrudan yalanlamadı. Ancak haber **haber10.com** adlı bir internet sitesi üzerinden yalanlandı.

Başka siteler almadı ama son dönemlerde MİT konusunda duyarlı olduğu açıkça belli olan bir grup internet sitesi **haber10.com**'un yalanlamasını hemen dolaşıma soktu ve **Tarafa** karşı hemen bir psikolojik harekât kampanyası başlatıldı. Yine **Taraf**'ın yaptığı MİT haberleri sanki üzerlerine vazifeymiş gibi bazı köşe yazarları tarafından yalanlanıp MİT aklanmaya çalışıldı.

MİT'in etki alanı altında olan yayın organları ve gazetecileri öğrenmek isteyen bir okur işte böylesi bir örnek haberden yola çıkarak kimin hangi ilişkilerle nasıl hareket ettiğini tesbit edebilir.

Bu yazıda önce MİT hassasiyeti yüksek internet sitelerini, sonra bazı yazarları, sonra da bunların ortak ilişkiler ağının bir fotoğrafını çekmeye çalışacağım.

haber10.com sitesinden başlayalım. İslami çevrelerde **Malatyalılar Grubu** olarak bilinen grubun denetimi altında olan bu site **MİT hassasiyeti en yüksek sitelerden biri**. İslami gruplar arasında Malatyalılar Grubu'nun MİT/ Derin Devlet ile olan ilişkisi zaten tartışma konusudur. Örneğin bu gruptan biri olan **İsmail Nazar** kendilerinin bir dönem **derin kişiler tarafından silahlı eğitime tabi tutulduğunu itiraf etmişti**.

Bu ilişkiler ağının içine **haber10.com**'un Genel Yayın Yönetmeni **Hikmet Gök**'ün İran'da yaşadığı 10 yılı da eklemeniz gerek. Ancak **haber10.com**'un MİT konusunda çok hassas olmasını, MİT konusunda çıkan hemen her olumsuz haberi yalanlamaya, her olumlu haberi de yaymaya çalışmasını sadece bununla açıklanamaz.

Bu sitede yazan ve uzun süre göz ucuyla takip ettiğim bence asıl üstünde durulması gereken kişi **Sinan Tavukçu**. Kendisi bir mali müşavir olduğu hâlde MİT ve istihbarat konularıyla çok yakından ilgili biri. **haber10.com**'da MİT ve istihbarat dünyası ile ilgili yazıları yazan **Esat Sinanoğlu** takma isimli kişinin de Sinan Tavukçu olduğu iddialar arasında.

Ben **haber10.com**'un MİT hassasiyetinin ana kaynağının Tavukçu/ Sinanoğlu isimli yazarlarla Hikmet Gök'ten kaynaklandığını düşünüyorum örneğin.

Sinan Tavukçu/ Esat Sinanoğlu daha yakından ilgilenmeyi hak eden biri ama bu konuyu bir sonraki yazıya bırakalım internet sitelerinden devam edelim.

Not: Bu bağlamda incelenecek başka siteler de var. Ancak gazetede yer darlığı nedeniyle burada kesiyorum. Yazının devamını gazetenin internet sitesinden okuyabilirsiniz.

İkinci site 'medyagundem.com'

Bu site son dönemde AKP ve MİT'i eleştiren hemen kim varsa ağır hakaret ve küfürlerle karşılık veren bir site. Sahibinin **Tutkun Akbaş** isimli bir gazeteci olduğu medya çevrelerince biliniyor.

Tutkun Akbaş ilginç bir gazeteci. Babası polis. Gazeteciliğe bir İslami vakıfta kalırken **Yörünge** dergisinde başlıyor. Daha sonra **Veli Küçük**'ün sekreteri iken **Tuncay Güney**'le birlikte **Samanyolu TV**'de çalışıyor. O dönem 28 Şubat'ın bir psikolojik harekât kampanyası olarak **Samanyolu TV**'den Fethullah Gülen'in kasetlerinin çalınıp kolajlandıktan sonra **ATV**'ye verilmesi olayı meşhurdur. Bu gazeteci daha sonra **Radikal** gazetesine geçiyor. Susurluk olayının olduğu dönemde **Radikal** gazetesine Tuncay Güney'in satmak istediği meşhur fotomontaj fotoğrafları getirmek isteyen muhabir Tutkun Akbaş. Neyse ki uyanık bir editör sayesinde o fotomontaj fotoğraf operasyonu patlıyor.

Tutkun Akbaş'ı daha sonra **Tempo** dergisinde görüyoruz. **Yaşar Büyükanıt**'in "**Bu başörtülüler de fazla olmaya başladı**" çıkışından bir süre sonra Tutkun Akbaş **Tempo**'dan kapak haberi patlatıyor: "**Türbanlı Porno**." Başörtülü kadınları açıkça ahlaksızlıkla suçlayan o kapak haberi belli ki belli merkezlerden alınan işaret fişegiyle hazırlanmış bir operasyon dosyası.

Daha sonra bu gazetecinin yolu bence şaşırtıcı olmayan bir şekilde Ergenekon muhibbi **OdaTV** ile kesişiyor. Yani **Samanyolu TV**'de başlayan yolculuk **OdaTV**'de son buluyor.

OdaTV'den ayrılıktan sonra kendi sitesi **medyagundem.com**'u kurup oradan bu sefer AKP hükümeti ve MİT'i eleştiren kim varsa ona yaylım ateşi açıyor. Medyadaki ciddi yazarlara göre bu sitenin hükümete yakın büyük bir medya grubu tarafından desteklendiği iddia ediliyor.

Nereden baksanız ilginç bir fotoğraf. Bu fotoğrafın içinde MİT hassasiyeti daha bir anlam kazanıyor.

Üçüncü site **medyasavar.com**. Bu site de format ve içerik olarak neredeyse **medyagundem.com**'un aynısı. Aynı haberleri aynı dille kullanıyorlar. Bir iddiaya göre **medyagundem.com** ve **medyasavar.com** gibi MİT hassasiyeti yüksek siteler iktidara yakın bir medya grubu içine yerleştirilmiş bir grup gazeteci tarafından hazırlanıyor.

Bir iddiaya göre ise bu sitenin sahibi veya destekçisi, Tuncay Güney'i ilginç bir şekilde medyada ilk bulan ve onunla ilk röportajı yapan **Şaban Arslan**. Hatta **OdaTV** Şaban Arslan'ın Tuncay Güney'e çalıştığını iddia etmişti. Şaban Arslan halen **Sabah** Grubu'nda çalışan bir gazeteci.

Eğer MİT konusunda aşırı hassasiyet gösteren **medyasavar.com** adlı sitenin sahibi veya destekleyeni gerçekten de Şaban Arslan ise ilginç bir fotoğraf ortaya çıkar. Umarım Arslan bu iddiayı doğrulamaz ve onun bu site ile ilişkisi başka verilerle ispatlanmaz.

MİT konusunda hassasiyeti olan bir başka internet sitesi ise **hurhaber.com**. Bu site medya dünyasında Sabah yazarı **Mahmut Övür**'ün sitesi olarak bilinir. Övür zaman zaman MİT içinden yaptığı çarpıcı haberlerle bilinen bir gazeteci. Ancak ben bunun Övür'ün özel ilişkilerinden ziyade, gazetecilik başarısı olduğunu düşünürüm.

hurhaber.com'u bu bağlamda benim radarıma sokan iki kişi var. Bunlardan biri kuşkusuz bu sitede yazan **Balıkçı** lakaplı MİT-Öcalan görüşmesinin aracısı **İlhami Işık**. Sanırım bu konuda fazla söze gerek yok. Ancak ben kimliği ve duruşu belli olan İlhami Işık ile ilgili değilim. Beni asıl ilgilendiren bir başka kişi. Bu sitede **Cem Atilla** takma adıyla yazan **Ömer Adıyaman** isimli "**gazeteci**". Bu gazeteci özellikle Malatya'da görülen Zirve

davasında bazı güvenlik birimlerinin içinden aldığı bilgilerle o dönem *Sabah* gazetesinde yaptığı haberlerle adını duyurdu. Bu kişinin Zirve davası ile olan ilişkisi her şekliyle incelenmeyi hak ediyor.

Ancak benim bu gazeteciye daha yakından takibe almam bizzat kendimle ilgili bir konu. Bu gazeteci Uludere olayının hemen arkasından **yazgazeteci.com** adlı bir tetikçi site kurdu. Bu sitede Uludere olayı ile MİT arasında ilişki kuran ben ve Baransu hakkında inanılmaz bir iftira kampanyası başlattı. Bununla da yetinmeyerek benim askerlik durum belgemi ve adreslerimi yayınlayıp ailemi PKK'ya hedef gösterdi. Onunla da yetinmeyerek elinde fotoğraflarımın olduğunu belirtip yayınlamakla beni tehdit etti.

Oradaki kampanyayı Başbakan'a yazdığım bir açık mektupla deşifre ettikten sonra o site alelacele kapatıldı ve bu kişi Cem Atilla adında MİT'in hedefe koyduğu grup ve kişilere karşı *hürhaber.com*'da yazılar yazmaya, haberler yapmaya devam etti...

Bu listeyi daha da uzatmak mümkün. Örneğin **Mehmet Eymür**'ün yazdığı **son.tv** ve o site etrafında toplana bir gazeteci ekibi bunlardan biri.

Ancak son dönemde MİT konusunda aşırı hassasiyet gösteren bu siteler ve bu gazetecileri biraraya getiren ortak bağlantı noktası ne diye sormadan edemiyor insan?

Ben bu siteler ve bu gazetecilerin hiçbirine MİT'çi demiyorum. Belki de hiç ilgileri yoktur. Muhtemelen kendileri de bu konuda açıklama yapıp MİT'le ilgilerinin olmadığını yazacaklardır. Ancak MİT ile ilgili herhangi bir haber sözkonusu olduğunda bu sitelerin önden koşan atlılar gibi aşırı hassasiyet göstermeleri ve bu sitelerde çalışan ilginç gazeteci profilleri de hem bu siteleri hem de bu gazetecileri yakından izlemeyi hak ediyor...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir fitne tüccarı: ROK

Emre USLU 08.08.2013

Son dönemlerde siyasal literatürümüzde en sık kullanılan "**fitne**". Bu kavram özellikle AKP hükümeti ile ona destek verip daha sonra AKP'den uzaklaşmaya başlayan kesimlerin neden uzaklaştığını açıklamak için kullanılıyor. Sanki AKP hükümetinde her şey eskisi gibi, hiçbir değişiklik yok, demokratikleşme adımları aksatılmadan atılıyor, ihalelerde şeffaflık var, toplumun tümünü kucaklamaya devam ediyor da bir fitneci kesim araya fitne sokarak AKP ile ona destek veren kesimleri ayrıştırıyor.

Fitne kavramı hemen tüm ayrışmalar için "**açıklayıcı**" bir kavram olarak kullanılıyor ama özellikle de Gülen Cemaati ile AKP hükümeti arasındaki ayrışmayı izah etmek için kullanılıyor.

Ben bu ayrışmada bir fitne olduğunu düşünmüyorum. Aktörlerin iç ve dış politikadaki görüş farkları beklentileri ayrıştıkça iki kesim kaçınılmaz olarak ayrıştı. Bu son derece olağan bir durum. Ancak bu ayrışmanın olağan kabul edilmeyip düşmanlığa dönüştürülmesinde bir fitne olduğu da muhakkak.

Peki, kim bu fitneciler?

Özellikle AKP iktidarının etrafına yerleşmiş kimi kesimler bu ayrışmayı "**Cemaat AKP'yi bitirecek**" şeklinde pompalayınca hâliyle fitne kaynaklı düşmanlık büyümeye başladı.

Açıkça yazayım. Bu fitneciler ikiye ayrılır. Bir kısmı Cemaat'e karşı yürütülen psikolojik harekât kampanyası çerçevesinde MİT'in bilgi notunu "**analiz**" diye yazan özellikle muhafazakâr medyaya sonradan iliştilmiş '**Küçük**' adamlar. Bunlardan söz etmeye bile gerek yok. Görevlerini yapıyorlar.

İkinci kesim ise kamuoyu önünde farklı konuşup kamuoyu arkasında farklı konuşanlar. Bunlardan en belirgini **Rasim Ozan Kütahyalı**. Fitnenin yöntemini bizzat onun yazdıklarıyla anlatayım ki görüntü netleşsin.

Kütahyalı özellikle 7 Şubat'tan sonra güya Gülen Cemaati ve AKP'nin ayrışmasını önlemek için çaba sarf ediyormuş gibi çok yazı yazdı. TV tartışmalarında "**Gülen bu ülkenin manevi lideri, Erdoğan siyasi lideri**" türünden açıklamalar yaptı. Hatta bizzat bana da bu minvalde yazılar yazmam hususunda telkinlerde bulundu ama Kütahyalı'nın aklıyla yola gidilmeyeceğini bilecek kadar aklım başımda. En son Ergenekon davasında verilen kararlardan sonra "**Gülen ve AKP arasında kardeşlik zamanı**" gibi bir yazı da yazdı.

Ancak kamuoyu önünde "**kardeşlik**" yazıları döktüren Kütahyalı perde arkasında başka konuşuyor. Özellikle sanki birilerinden işaret almış gibi demokrat kalemleri arayıp Gülen Cemaati'ne karşı kışkırtıyor, demokrasi için asıl tehlikenin Gülen Cemaati olduğunu, onların yeni vesayet kurduğunu anlatıyor. Bunu Kütahyalı ile konuşan demokrat kalemler de özel sohbetlerinde ifade ediyor. Daha önemlisi bizzat Kütahyalı kendi itiraf ediyor.

3 temmuz tarihinde şöyle yazmış: "Demokrat yazarlar ayrışıyor. Bir kısmı Erdoğan'a tek adam ve diktatör diyen cepheye katıldı. Bu mesele etrafında hepsini yakından tanıdığım bu yazarlarla sık sık konuşuyor onları buluşturmaya gayret ediyorum. Bu yazarlarla yaptığım telefon konuştuğumda hemen hepsiyle aynı şeyi yaşıyorum. Hepsi telefonda Erdoğan'ı kıyasıya eleştiriyor ama aynı yazarlara başka netameli konulara (Cemaat konuları) girildiğinde dut yemiş bülbüle dönüyorlar. Devlet içinde kimi kesimlerin Erdoğan'a karşı kimi tarihler ve somut isimleri konuştuğumuz an hemen hepsi neredeyse aynı tepkiyi veriyor. Rasim'cim bu konuları yüz yüze konuşalım Telefonda sağlıklı olmaz vs."

Bu yazı açıkça fitne itirafıdır. Erdoğan'a yönelik otoriterleşme eleştirilerini başka yöne yönlendirmek için akıllıca bir fitne hamlesi. Cemaat'i hedef yapıp Erdoğan'a yöneltelen eleştiriler dağıtma girişimi. Aydınları Cemaat'e karşı doldurma girişimi. Hamle sonuç da vermeye başladı. Nitekim bu konuda dolduruşa gelen bazı aydınların kendileri ve liberal düşünceyle taban tabana zıt şeyler yazdığını görmeye başladık.

Kamuoyu önünde kardeşlik nutukları atarken perde arkasında fitne goygoyculuğu yapanlara fitne tüccarı demezsek ne diyeceğiz?

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kırsaldan siyaset gözlemi: AKP mecburiyet partisi

Emre USLU 14.08.2013

Bayramı Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesi ve beldelerinde geçirdim. Bayram döneminde beş belde iki ilçeyi dolaştım. İlginç seçim gözlemlerim var.

Dolaştığım bölgede halkın çoğunluğunun son üç dönemdir ezici çoğunlukla AKP'ye oy verdiğini not edeyim.

Bölgeye ilişkin ilk gözlemim yolsuzluk üzerine. Konuştuğum hiç bir kişi **"yolsuzluk yok"** demiyor. **"Yolsuzluk her yerde ama sanırım bu, iş yapmanın gereği"** diye yolsuzluklar meşrulaştırılmış.

Konuştuğum birçok kişi genel seçimlerinde **"mecburiyetten"** (alternatif olmadığı için) AKP'ye oy vereceğini belirtiyor. Geçmiş dönemlerde AKP'ye oy vermiş bazı kişiler ise **"mecburen MHP"** demeye başlamış. Onlara göre Devlet Bahçeli ile MHP'den bir şey olmaz ama **"mecburen AKP"** ile **"mecburen MHP"** tercihi sözkonusu olunca gönülleri MHP'ye kayıyor. **"Mecburen MHP"** diyenlerin ana gerekçesi çözüm süreci.

Çözüm sürecinde **"Öcalan'la içeriğinin ne olduğu belirsiz pazarlıklar"** yapılması AKP seçmenini tedirgin etmiş. Bu nedenle aralarında AKP belde başkanı olup **"artık AKP'ye oy vermem"** diyenler bile var ancak Gezi olayları durumu yeniden değiştirmiş.

"Çözüm süreci nedeniyle AKP'ye oy vermeyecektim ama Gezi'den sonra yeniden AKP'ye döndüm" diyen insanlarla karşılaştım. Gezi olayları net bir şekilde **"kuşkucu"** AKP tabanını yeniden Erdoğan etrafında kenetlemiş.

Bölgede konuştuğum insanların Erdoğan'a ilişkin de ilginç değerlendirmeleri var. **"Eskiden akşam TV'de Erdoğan'ı bulup konuşmasını dinlemeden uyumazdım ama artık aramıyorum"** diyen AKP'lilerle karşılaştım. Neden, diye sorduğumda **"artık soğudum, galiba her şeyin bir miadı var"** diyenler de gördüm, **"Erdoğan hastalandıktan sonra değişti. Ona çip taktılar bu hâle geldi"** diyenleri de gördüm.

Şunu net olarak gözlemleyebiliyorsunuz: 2007-2009 döneminde Erdoğan'a yönelik aşırı sevgi yerini bir soğukluğa bırakmış. Aynı insanlara Abdullah Gül'ü sorduğumda ona karşı olan sevgisinin devam ettiğini gördüm.

KIRSAL OYLARINI ŞEHRE DEVŞİRMEK

İlginç gözlemlerimden biri de **Büyükşehir Yasası**'yla ilgili. Medyada çok tartışılmadı ama AKP'nin çok stratejik bir kararını kırsalda görmek mümkün. Şehir merkezlerinde çeşitli gerekçelerle oy kaybeden AKP'nin Büyükşehir Yasası'yla kırsaldaki oylarla şehirlerde belediye seçimi kazanma hamlesi net olarak görünüyor. Örneğin **Elbistan** merkezde **"asla kazanamaz"** duruma gelmiş AKP'nin Elbistan belediyesini kırsaldan gelen oylarla kazanmayı planladığı görülüyor.

Yine **Nurhak**'ta asla ve asla kazanamayacak olan AKP, **Tatlar** ve **Kullar** gibi AKP'li beldelerden gelecek oylarla yıllardır solun kalesi olarak bilinen Nurhak'ta belediye başkanlığı kazanmayı planlıyor.

Gezdiğim bölgelerde işittiğim en sık şikayet ise AKP'li vekillerin AKP'li seçmene olan ilgisizliği. Örneğin **Tatlar** beldesi AKP'ye yüzde 86 destek vermiş. Ancak bu bölgenin milletvekili **Mahir Ünal** seçimlerden sonra beldeye hiç uğramamış, halkla hiç biraraya gelmemiş. Ancak beldenin hemen yanında bulunan **Nurhak**'a en az dört defa gelmiş. Nurhak'tan AKP'nin aldığı oy sadece yüzde 10. Belde halkı hâliyle **"oy verdik, Mahir Bey ziyaretimize bile gelmedi"** diye sitem ediyor. Buna rağmen oy verecek misiniz, diye sorduğumda **"mecburen**

vereceğiz. Kime oy verelim. AKP'li vekil de bunu bildiği için Nurhak'a gidiyor, buraya gelmiyor" cevabını aldım.

Kırsalda seçim tartışmaları çoktan başlamış. Gözlemim şu: **AKP atık bir sevgi partisi değil "mecburiyet partisi"**.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP- Cemaat savaşını kim kaybeder

Emre USLU 15.08.2013

Dünkü yazıda anlattığım gibi bayramı kırsal bölgelerde geçirdim ve ilginç gözlemler edindim. Bunlardan en ilginç olanı Cemaat- AKP kavgası üzerine olanı. **"AKP alternatifsiz ona mecburuz"** diyen hemen her kime sorduysam AKP'yi sarsacak tek yapının Cemaat olduğunu ifade etti.

Cemaat'ın AKP'yi nasıl sarsacağı konusunda farklı görüşler var. Ancak AKP- Cemaat kavgasından AKP'nin büyük yara alacağı konusunda insanlar hemfikir.

"Cemaat'ın oy oranı sizce ne," diye sorduğumda net bir görüş alamadım. Ancak **"Cemaat AKP aleyhine kampanya yaparsa AKP'nin oylarını yüzde 8 ile 15 arasında etkiler"** görüşü hâkim.

"Cemaat AKP aleyhine negatif kampanya yapar mı," sorusuna **"yapmaz çünkü alternatif yok"** cevabı geliyor. Ancak **"AKP Cemaat'i canundan bezdirirse mecburen yapar"** diyenler de var.

"Ortada alternatif parti yokken Cemaat ne yapabilir ki," Soruma bir vatandaş ilginç bir cevap verdi: **"Cemaat Samanyolu'nda AKP aleyhine bir dizi yapsa AKP'den yüzde 5 sil."** Bir başkası araya giriyor: **"Benim üç çocuğum var üçü de Cemaat'in kurumlarında okudu/okuyor. Şimdi onlar AKP'ye oy vermeyeceksin derse ben nasıl oy veriyim."**

"Cemaat'in kurumlarında okuyan kaç öğrenci var," soruma aldığım cevap şu: **"Bu köylerden okuyup üniversite kazanan ne kadar öğrenci varsa hepsi Cemaat'in ya dershanesinden, ya yurdundan, ya evinden geçer."**

Doğrusu bu gözleme ben de katılıyorum. On yıl önce geldiğimde tek tük üniversite mezunu olan bu bölgenin köylerinde neredeyse üniversite mezunu bulunmayan hane kalmamış. Hemen her evden bir öğrenci ya üniversite okuyor, ya hazırlanıyor, ya da mezun olmuş.

Köyde bir öğretmen yaşlı annesi ve babasına bakmak için beş yıl önce tayin yaptırıp bölgeye gelmiş. Ancak Cemaat, **"Güneydoğu'ya git"** dediği için yaşlı annesini babasını, bırakıp Güneydoğu'da bir ile gidecek. Köyde konuştuğum bir köylü o öğretmeni örnek gösterip **"Annesini babasını, evini barkını bırakıp Cemaat git dediği için Güneydoğu'ya giden bu öğretmene AKP ne yapabilir,"** diye sorup ekliyor: **"AKP sonuçta bir menfaat partisi. Bu adamlarda gönüllülük esas, çatırsa kim kaybeder görmüyor musun?"**

"Cemaat ve AKP neden çatışıyor," sorusuna hemen hiç kimsenin net bir cevabı yok. Ancak şehirde gördüğümünden farklı olarak, kırsalda bu çatışmanın haksız tarafının Erdoğan olduğunu düşünen bir hayli kişi var. Bunun temel nedeni Cemaat networku kişilerin hayatına doğrudan dokunurken, AKP daha üst bir siyaset alanından etkiliyor bu insanları.

AKP- Cemaat tartışmasında **bu bölge halkı için en kırılgan konu dershanelerin kapatılması** konusu. Çünkü hemen hiçbir öğrenci dershaneye gitmeden üniversite kazanamamış. Hâliyle dershanelerin kapatılması bu bölgedeki insanları doğrudan etkileyecek.

"Dershaneler özel okula dönüştürülecek, devlet bir kısmını karşılayacak," diye sorduğumda ilginç cevaplar alıyorum: Bir köylü, **"Benim kızım lise son sınıfa gidiyor bu sene kazanamaz. Seneye dershaneye gidecek ki kazansın. Dershane olmazsa zaten mezun olmuş çocuğumu ben ne yapacağım?"** Bir başkası: **"Elimizde avucumuzda ne varsa hepsini biriktirip çocukları bir yıl dershaneye gönderebiliyoruz. Ama özel okul olursa devlet ücretin yarısını verse bile, kalan yarısını tamamlayıp çocukları okutamayız. O iş zengine yarar bize değil."**

Kırsaldan gözlemim şu: Kırsal bölgelerde **AKP- Cemaat tartışmasından kazançlı çıkan olmaz ama kaybedenler içinde en çok kaybeden AKP olur.**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan'ın 13:57 'rahatsızlığı'

Emre USLU 21.08.2013

Bilindiği gibi 18 ağustos pazar günü Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Başbakan Erdoğan'ın planlı bir görüşmesi vardı. Ancak bu görüşme son anda sürpriz bir şekilde ertelendi. Kimsenin anlam veremediği bu ertelemenin ayrıntılarını öğrenmeye çalıştım ilginç bilgilere ulaştım.

Görüşme saati 14:00 olarak belirlenmişti. Ancak **saat 13:57'de Başbakanlık Özel Kaleminden Cumhurbaşkanlığı aranarak "Başbakan'ın rahatsız olduğu bu nedenle görüşmeye gitmeyeceği" bildirildi.**

Bu bilgiyi sefer Başbakan'ın **"rahatsızlığının"** ne olduğunu merak ettim. Başbakan'ın **"rahatsızlığının"** ne olduğunu tam olarak öğrenemedim ama **"rahatsızlığın"** ne olmadığını öğrendim: **Başbakan'ın o gün Abdullah Gül ile görüşmesine engel olacak medikal bir rahatsızlığı yoktu.**

Nitekim Abdullah Gül ile randevusundan önce MİT Müsteşarı **Hakan Fidan** ile Başbakan Kısıklı'daki evinde uzun sayılabilecek bir görüşme yaptı. Ayrıca o gün akşam Erdoğan Ankara'ya döndü. Eğer Erdoğan'ın Gül ile görüşmesini engelleyecek bir medikal **"rahatsızlığı"** olsaydı Ankara'ya gitmezdi şeklinde değerlendiriliyor.

Ankara'da konuştuğum kaynaklar Erdoğan- Gül randevusunun iptal edilmesinin nedeninin Hakan Fidan-Erdoğan görüşmesinde aranması gerektiğini düşünüyor. Nitekim Başbakan o görüşmeden sonra talimat vererek Gül ile olan görüşmesini iptal ettiğini duyurdu.

Cumhurbaşkanlığı'nın randevu saatinden sadece üç dakika önce aranarak Başbakan'ın randevuyu iptal ettiğinin bildirilmesi Cumhurbaşkanı'na karşı bir tavır olarak değerlendiriliyor.

Başbakan'ın Gül'e karşı tavır almasının üç muhtemel nedeni üzerinde duruluyor.

Bunlardan ilki ve en güçlü ihtimal **MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın Başbakan'a verdiği bilgi nedeniyle Erdoğan'ın Abdullah Gül ile olan randevusunu iptal ettiği** yönünde.

İkinci güçlü ihtimal **özellikle Gezi olaylarından sonra Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün giderek belirginleşen daha etkin olma siyaseti**. Bilindiği gibi Cumhurbaşkanı Gül Gezi olaylarında verdiği mesajla Erdoğan'la ters düşmüştü.

Erdoğan ve çevresi Gezi olaylarının Erdoğan'a karşı yapılmış bir uluslararası komplo olduğuna inanıyor. Bu konuda özellikle **Washington, Londra ve Brüksel'in Erdoğan'a alternatif lider arayışında olduğunu** düşünüyorlar. Burada Abdullah Gül ismi öne çıkıyor. Gül'ün uzlaşmacı mesajları işte bu nedenle Erdoğan ve çevresini rahatsız ediyor.

Bu kontekste uyan ilginç bir ayrıntı Ramazan ayında Washington'dan Ankara'ya ulaştı. **ABD Başkanı Obama'nın** Müslüman ülke liderlerine verdiği iftar yemeğinde Türk Büyükelçi ile yaptığı kısa görüşmede **Tayyip Erdoğan'ı değil Abdullah Gül'ü sorduğu** Ankara'da konuşulan bilgilerden biri. Büyükelçi'nin bu ayrıntıyı Ankara'ya nasıl rapor ettiğini bilmiyoruz ama bu tutumun Erdoğan ve çevresini rahatsız ettiği Ankara'da konuşuluyor.

Yine Abdullah Gül'ün bu ayın başında yapılan YAŞ kararlarında inisiyatif alıp bazı Generalleri veto etmişti. Erdoğan'ın askerlerin taleplerine hiç itiraz etmeden topu köşke atması Gül'ün de inisiyatif alıp isimleri Ergenekon yapılanmasıyla anılan bazı generalleri tasfiye etmesinin basında yer alması Erdoğan'ın çevresini rahatsız ettiği konuşuluyor.

Bu bağlamda bardağı taşıran son rahatsızlığın bir kaynağı da Erdoğan Nobel ödüllerine verip veristirenken, Abdullah Gül'ün Nobel ödüllü bilim insanlarını köşkte ağırlaması ve bunun basına yansımaları olarak görülüyor.

Bu bağlamda **Erdoğan ve çevresinin Abdullah Gül'ün giderek netleşen oranda daha fazla inisiyatif almaya başlamasından rahatsız olduğu** iddia ediliyor.

Erdoğan'ın pazar günü **"13:57 rahatsızlığının"** nedeni yukarıda anlattığım parçaların birleştirilmesiyle yapılan ve Erdoğan'a sunulan **"analiz"**e bağlanıyor. Bu **"analiz"** göre **Erdoğan'ı uzlaşmaz bulan ulusal ve uluslararası güçler Abdullah Gül'ü uzlaşmacılığı nedeniyle beğenip destekliyor. Gül'de bunun için daha net inisiyatif alıyor medyaya açıklamalar yapıyor.**

Buna karşı Erdoğan ve çevresi Gül'ün yalnızlaştırılması ve çalışmalarına hız verecek. **"13:57 rahatsızlığı"** bunun ilk işaretiydi. Bundan sonra Gül'e yakın yazarların sesinin kısılması beklenebilir...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sen yoksun...

Emre USLU 22.08.2013

Etrafımız katiller ve diktatörlerle sarıldı; Şam'da, Kahire'de, Bağdat'ta, Tahran'da diktatörler veya onların destekçileri çocuk yaşlı, kadın erkek demeden katliam yapıyor ve sen ortalarda yoksun...

O katiller uçağımızı düşürdüğünde gözlerimiz seni aradı, sen yoksun...

Sınırlarımıza yığılan yüzbinlerce mültecinin iniltileri arasında angajman kurallarını değiştirdik dinlemediler, sınırlarımızı bombaladılar, sen yine yoksun...

Yardım gemilerine Azrail kanatlarıyla indiler kurşun yağdırıp dokuz canımızı Akdeniz'in mavi sularına gömdüler, sen yine yoksun...

Somali'de polislerimizi öldürüp Lübnan'da pilotlarımızı kaçırdılar, sen yoksun...

Mısır'da sadece gazetecilerimizi değil itibarımızı da tıktılar hapse, sen yoksun...

Kâbe'nin sahipleri zalimin koruyucusu olmuş çoluk çocuk katliam yapanlara destek veriyor, sen yoksun...

Katliamlara karşı çıkıyoruz diye hayhuylar çeken çapsızlara mı acıyasın onların arkasına takılıp serap gören milyonlara mı... İçtiği deniz suyunu çare sanıp yine yeniden içen bunca kişinin akıl sağlığından mı şüphe edesin o dehşetengiz manzarayı görüp aklını muhafaza etme kaygısına mı düşesin...

Büyük sözler söyleyip küçücük adım dahi atamayan huysuzlar hep konuşuyor. Her konuşmadan sonra bir mevzi daha kaybediyor, bir adım daha geri gidiyoruz, sen yine yoksun...

Şarkın şanlı sultanı diye rol kesenler terör liderlerinin önünde diz çökmüş el etek öpmekte, aman dilemekte, sen yoksun...

Dünün iktidar sahipleri çavuş emrinden korkar tek mil verirdi bugün askeri kışlasına gönderdik diye hava basmaktalar. Lakin bir de bakıyorsun aynı kişiler terörist bozuntularından tavra yiyor, sen yoksun...

Ortalıkta kardeşlik türküleri söyleyen iktidar sahipleri, bir de bakıyorsun kendilerine lağımçı tutmuş, kardeşlik adına inşa edilmiş ne kadar köprü varsa temellerini kazmakta, o temellere dinamit yerleştirmekteler, sen yoksun...

Fitne çıkarıyor diye ona buna tavra yapanlar, organize fitne şebekeleri kurmuş ücrete mukabil fitne tohumu ekmekte, körpe beyinleri iğfal etmekte, sen yoksun...

Serap'ı yakanlar, Semih'i vuranlar, Hatice Ana'yı katleden katiller bugün kahraman muamelesi görüyor, barış türküleri, halaylar ve zılgıtlarla karşılanıyor, sen yoksun...

Zalim kuzu postuna bürünmüş tüm hoyratlığıyla ortalığa ateş saçmakta ama sen İbrahim'i yakan o ateşe su taşımaya çalışan karınca kadar bile kaygılanmıyorsun. Ortalıklarda yoksun...

Millet zulüm altında inim inim inerken Haccacılar ortalıklarda dolaşıp "**olgunlaşmış başlar görüyorum**" diye naralar atmakta, başlar kopmakta, kelleler istenmekte, sen adalet için olsun başını bir kez kaldırıp o tarafa bakmıyorsun...

Dün asarım dediğine bugün efendim diyenler, dün dostum dediğine bugün düşmanım diyenler doğruluk ve dürüstlük timsali pozlar vermekte, sen yoksun...

“**Almadan vermek Allah’a mahsus**” diye rüşvete fetva çıkmış, dahası “**Rüşvet**” tescilli marka olmuş ticaret diye satılıyor sen duymuyor, görmüyor işitmiyorsun...

Yalakaların el üstünde tutulup, aman ha diyenlerin düşman ilan edildiği bu coğrafyada zillet birtakım cambazların elinde izzet; yalakalık, feraset; cehalet, cesaret gibi sunuluyor, sen yoksun...

Yalanın adı siyaset, rüşvetin adı ticaret, zilletin adı izzet, ahlakın adı melanet, hıyanetin adı itaat, Haccac’ın adı adalet, zalimin adı şefkat, cehaletin adı hikmet olmuş, sen yine yoksun...

Neredesin ey akıl, ey vicdan, ey onur, ey dürüstlük, ey adalet, ey izzet, ey devlet, ey hürriyet ve neredesin ey adli ilahi...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çözüm süreci bilançosu

Emre USLU 28.08.2013

Çözüm sürecinin başladığı 2009’dan beri bir şeyi tekrarlıyorum. **Kürlerin haklarını PKK ile pazarlık yapmadan verin. PKK ile pazarlık yaparsanız, örgütün durumu hakkında yapın ve sınır dışına çıkışı ön şart koşun. Bunların dışında yapılacak her türlü pazarlık örgütü güçlendirir bu çözüm değil çözümsüzlüğü getirir.** Geline nokta ortada. İşte size barış süreci bilançosu:

»Askerî açıdan:

- 1) PKK askerî olarak güçlendi** dağa çıkışlar hiç olmadığı kadar arttı. AKP’nin bölge milletvekillerinin verdiği rakamlara göre 2200 kişiden fazla kişi PKK’ya katıldı.
- 2) PKK 1992 yılında koyduğu şartı yeniden koydu.** Her evden bir PKK militanı bulmak için ailelere baskı yapıp militan topluyor.
- 3) PKK silah bakımından güçlendi.** Hem de MİT raporlarına göre artık PKK’nın kimyasal silahları da var, uçaklara karşı etkin savunma yapabilecek füze sistemleri de.
- 4) PKK çekilmediği gibi şehir merkezlerinde 2009’dan beri kurmaya çalıştığı Öz Savunma Birlikleri** adı altında asayiş birimleri kurdu. Yani barış sürecinden önce PKK sadece militanlar olarak dağdaydı artık şehir merkezlerinde.

» **Ekonomik olarak:**

- 5) PKK ekonomik olarak güçlendi. Milyonlarca dolar vergi topluyor kimse sesini çıkaramıyor.
- 6) Özellikle Suriye'den binlerce yapılan kaçakçılıktan PKK'nın pay aldığını MİT bile saklayamıyor.

» **Siyasi olarak:**

- 7) PKK siyaseten güçlendi. Bundan önce PKK'ya mesafeli durup devlete yakın duran Kürtler kendini PKK'ya yakın durmak zorunda hissediyor.
- 8) PKK mahkemeleri hiç olamadığı kadar etkin çalışıyor. Halk KCK mahkemelerine yönlendiriliyor.
- 9) PKK uluslararası alanda hiç olmadığı kadar meşruiyet sağladı. Bir yandan bu avantajını kullanıp terör listesinden çıkmaya çalışıyor, öbür yandan PYD ile uluslararası meşruiyetini güçlendiriyor. Dahası **Kürt Ulusal Konferansı**'nı toplayıp etkin bir konum kazanmaya çalışarak bu konferans üzerinden Kürtlerin BM nezdinde gözlemci devlet olması için çalışmalar sürdürüyor. Eğer Kürtler BM nezdinde gözlemci devlet olursa kuşkusuz PKK da elindeki silahlı militanlarıyla birlikte uluslararası meşruiyeti olan bir örgüte dönüşebilecek.
- 10) Hükümetin girişimleri BDP'nin etkin çalışmalarıyla Abdullah Öcalan'ın meşruiyeti muhalefet partilerinin meşruiyetinden daha fazla hale geldi.

» **Sosyolojik/Kurumsal olarak:**

- 11) KCK networku yeninden 2009 yılı öncesi hâlini aldı. Hatta yapılan faaliyetlerin bir kısmı suç kapsamından çıkarıldığı için KCK networkunun çalışması daha da kolaylaştı. KCK'lıların bir kısmı serbest bırakıldı, bölgede gövde gösterisi yapıyorlar. Yeni bir Serhildana hazırlanıyorlar. KCK networku çok güçlü olduğu için artık kitlesel gösterilerin önüne geçmek neredeyse imkânsız.
- 12) Bunu bilen hükümet polise TOMA takviyesi yaptı. Diyarbakır başta olmak üzere Toplumsal Müdahale Timleri güçlendirildi ama polis de hükümet de biliyor ki bu "**önlemler**" havagazi...
- 13) PKK şehitlikler kurarak kurumsal kimliğini geliştirme noktasında yeni adımlar atıyor. Artık halk her bayramda o şehitliklere yönlendirilerek Kürt kimliği inşa etmek için yeni kurumsal alanlar oluşturuldu.
- 14) Bütün bunlara PYD'nin kurduğu devlet ve onun kazanımlarını katmıyorum bile...

PKK bunları kazanırken hükümet “**iyi ya çatışmalar olmuyor daha ne istiyorsunuz**” diyor ama bu, bir tür çaresizliğin itirafı aynı zamanda. Zira daha önceki yıllarda da PKK defalarca tek taraflı ateşkes ilan etti ve “**çatışmasızlık**” ortamı sağlandı. Amaç çatışmasızlıksa PKK ile pazarlığa ne gerek vardı bunu başka zamanlar pazarlıksız yaptı devlet.

Hükümet de biliyor ki bu kadar güçlenmiş PKK’ya karşı çatışmalar başlarsa da daha çok kaybedecek taraf hükümet. Dolayısıyla hükümet hem PKK’ya mecbur hem mahkûm. Bu nedenle PKK çitayı yükselttikçe yükseltiyor.

Barış sürecinde amaç PKK’ya silah bıraktırmak olarak ilan edilmiş hatta PKK’nın eylül ayında silah bırakacağı söylenmişti. Gelineen noktada hükümet yetkilileri, PKK’ya silah bıraktırmayı konuşmayı bir kenara bırakın, çift taraflı ateşkese bile razı görünüyor.

PKK tehditleri arttıkça İmralı’ya tekne seferleri sıklaşıyor. Erdoğan’ı Öcalan’a mecbur edecekler yazdığımda çok abarttığımı söyleyenler vardı. Şimdi manzara ortada...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her şey yolunda

Emre USLU 29.08.2013

PKK lideri gün aşırı hükümeti tehdit ediyor? Bakanlar televizyon televizyon gezip mesaj veriyor; “**Öcalan ile görüşüyoruz, her şey yolunda**” ...

PKK’da liderlik değişimi oluyor, MİT’in iş tuttuğu **Karayılan** gidip, İran’ın iş tuttuğu **Cemil Bayık** başa geliyor? Değişikliği Öcalan istedi, her şey yolunda...

PKK asayiş birimleri kurmuş, şehir merkezlerinde yanaşık düzen eğitim yapıyor? Merak etmeyin, her şey yolunda...

PKK için dağa çıkışlar artmış, PKK milleti haraca bağlamış, camileri, kuran kurslarını yakıyor? Merak edecek bir şey yok her şey yolunda...

Ekonomide faizler iki kat arttı, dolar zirve yaptı? Faiz lobisidir, merak etmeyin, her şey yolunda...

Ali Babacan uyarıyor, ekonomide sıkıntı var? Ekonomi danışmanlığına **Yiğit Bulut**’u getirdik ya! Merak etmeyin, her şey yolunda...

Koç'u bitirmeye yemin etmişsiniz? Hak ettiler zaten. Her şey yolunda...

Kahire'de darbe oldu ama elçimiz darbe olacağını bile rapor etmedi? **Hakan Fidan**'ı göndermiştik, her şey yolunda...

Şam'da uçağımız düşmüş, angajman kurallarımız değişmişti ama sallayan yok? Merak etmeyin, her şey yolunda...

Esad'ın kimyasal füzeleri Türkiye'ye düşerse? Merak etmeyin, bize bir şey olmaz. Her şey yolunda...

AB ile ilişkiler gerginmiş ilerleme olmadığı için AB rahatsızmış? Onlar kendi kabak saçlarına baksın. Her şey yolunda...

İran'dan her gün azar işitiyoruz, **ABD**'den **İsrail**'e, **Suudi Arabistan**'dan **Rusya**'ya ayar veren başbakanımızın neden sesi çıkmıyor? Merak etmeyin, her şey yolunda...

Cumhurbaşkanı ile **Başbakan**'ın arası limoniymiş? Fitnecilik yapmayın, her şey yolunda...

Cemaat'le **AKP**'nin arasında savaş varmış? Nereden çıkarıyorsunuz, fitneci misiniz, AKP- Cemaat asla kavga etmez. Her şey yolunda...

Cemaat'e yakın bürokratları fişliyor, 28 Şubat benzeri bir baskı uyguluyormuşsunuz? Onlar da sivil vesayet kuruyordu, merak etmeyin, her şey yolunda...

Cemaat 11 maddelik bildiri yayınlamış? O, bize karşı değil, Cemaat'in içindeki neo-Ergenekonculara karşıydı, her şey yolunda...

Süleymançı Cemaati'yle sorunlarınız varmış? Amma da yaptın aramızdan su sızıyor, her şey yolunda...

Eski Sağlık Bakanı'ni **Menzil Cemaati**'nden olduğu ve bakanlıkta kadrolaştığı için görevden aldığınız söyleniyor? Aydaaaaaaaaaa nerden çıktı bu Menzil cemaatiyle aramız çok iyi, her şey yolunda...

Cerrahiler'i bölme girişimi, yeni bir tarikat/cemaat yapılanması kuruyormuşsunuz? Olmaz öyle şey, her şey yolunda...

AKP içinde Erdoğan'a karşı homurtular varmış? Kimse Erdoğan'a karşı bir şey söylemez. Erdoğan sevgisinde birleşmiş bir partiyiz, her şey yolunda...

Medyaya baskı varmış, yazarlar atılıyor, işadamları tehdit ediliyormuş? Kesinlikle yok öyle bir şey, her şey yolunda...

Medya organlarının başına 28 Şubatçı generallerin yaptığı gibi “**eşbaşkanlar**” atayıp medyayı kontrol altına alıyormuşsunuz? Yok öyle bir şey, her şey yolunda...

AKP çevresinde fitneciler varmış, bunları Başbakan’ın en yakınları yönlendiriyormuş, medyada operasyon yapıyorlarmış? Olmaz öyle şey, her şey yolunda...

Yalakalık geçer akçe olmuş? Olur o kadar, her şey yolunda...

Yolsuzluk almış başını gidiyor? Olur mu öyle şey, ekonomi büyüdüğü için öyle sanıyorsunuzdur, her şey yolunda...

Yalnızlaşıyoruz? “**değerli yalnızlık o**”, her şey yolunda...

Erdoğan eski Erdoğan değil çok değişti diyorlar? Yedirtmeyiz, her şey yolunda...

Sandık her şey değildir diyorlar? Yahudi lobisi. Millet gelir yine oyunu verir. Merak etmeyin, her şey yolunda...

Şike sürecinde kurumlarla kişileri ayırılım demiş şike yasasını değiştirmiştiniz ama Fenerbahçe ceza aldı? Futbol lobisidir o, her şey yolunda...

Her şey yolundaysa yolunda gitmeyen ne var? Bizlik bir şey yok. **Faiz lobisi, kaos lobisi, Yahudi lobisi, sandık her şey değildir lobisi, Cemaat, liberaller, medya, Taraf, UEFA, ABD, AB.. bunlar yolunda değil...**

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu fitnenin arkasında kim var

Emre USLU 02.09.2013

Yazdıklarımı yakından takip edenler 2010’a kadar açıktan destek verdiğim AKP’yi 2011’den bu yana sıkça eleştirdiğimi görür. **AK Parti iktidarını üç konuda eleştiriyorum. Dış politikada öngörüsüzlük ve maceracılık, PKK konusunda teslimiyetçilikle ve PKK’nın büyütülmesi, demokratikleşme konusunda reform yapılmaması ve yapılan reformların geri alınması kötüye gidiş.**

Örneğin AKP'nin ANAP'laştığını Aralık 2011'de, demokratikleşme konusunda önemli bir umut olan yeni anayasanın yapılmayacağını Haziran 2011'de yazdım. Kürt sorunu konusunda yaptıkları yanlışları da 2009'dan bu yana hep yazıyorum.

AKP'nin yaptığı doğruları da takdir ediyor açıktan destekliyorum. Örneğin en son Suriye'ye askerî müdahale konusundaki tutumunu **Taraf**'ın editoryal politikasıyla ters düşmeme rağmen doğru buluyor, destekliyorum.

Bu girişi **benim de adımın karıştırıldığı** ama daha çok **Gülen Cemaati aleyhine yürütülen bir fitne girişimini deşifre etmek** için yazdım. AKP ile ilgili eleştirilerimin Cemaat'le yakından uzaktan ilgisi olmamasına rağmen (AKP'ye yönelik eleştirilerim AKP ile Cemaat arasında sorun yokken başladı) son aylarda **Rasim Ozan Kütahyalı'nın yürüttüğü bir fitne kampanyasında** adım sıkça kullanılıyor.

En az üç saygın ve çok bilinen köşe yazarı birbirinden bağımsız olarak Rasim Ozan Kütahyalı'nın **kendilerini aradığını Cemaat aleyhine yazı yazmaları konusunda teşvik edildiklerini söylediler.** Bunu sadece bana söylemediler. Medya dünyası bu girişimle çalkalanıyor. Tanıdığım birkaç internet sitesi yöneticisi de **Rasim Ozan Kütahyalı tarafından** arandıklarını **"Cemaat ile AK Parti arasında bir kavganın olduğunu bu kavgada taraflarını seçmelerinin"** söylendiğini ifade ediyorlar.

Zaten Kütahyalı da bu faaliyetini gizlemiyor. Temmuz başında yazdığı yazıda aynen şunları yazdı *"Demokrat yazarlar ayrışıyor. Bir kısmı Erdoğan'a tek adam ve diktatör diyen cepheye katıldı. Bu mesele etrafında hepsini yakından tanıdığım bu yazarlarla sık sık konuşuyor onları buluşturmaya gayret ediyorum. Bu yazarlarla yaptığım telefon konuştuğumda hemen hepsiyle aynı şeyi yaşıyorum. Hepsi telefonda Erdoğan'ı kıyasıyla eleştiriyor ama aynı yazarlara başka netameli konulara (Cemaat konuları) girildiğinde dut yemiş bülbüle dönüyorlar. Devlet içinde kimi kesimlerin Erdoğan'a karşı kimi tarihler ve somut isimleri konuştuğumuz an hemen hepsi neredeyse aynı tepkiyi veriyor. Rasim'cim bu konuları yüz yüze konuşalım Telefonda sağlıklı olmaz vs."*

Kütahyalı'nın bu faaliyetleri son zamanlarda oldukça arttığı için bunu twitterden duyurup şu soruyu sordum: **Bu fitnenin arkasından kim var?** Bu fitneden, Kütahyalı'nın patronları **Serhat Albayrak** ve **Osman Gökçek'in haberi var mı** yoksa gerçekten de Kütahyalı'nın muhataplarına hissettirdiği gibi **Başbakan mı var arkasında?**

Bu soruma Osman Gökçek biraz da panik hâlde cevap verdi. Kütahyalı'ya kendisinin bu minvalde yazı yazdırmadığını kendisinin Cemaat okulunda okuduğunu ve cemaatten biri olduğunu ima etti. Ama Kütahyalı'nın sözünü ettiğim yazısı hakkında yorum yapmaktan da ısrarla kaçındı. Umarım Serhat Albayrak da bu fitne girişiminin arkasında değildir.

Rasim Ozan bu akli kimden alıyor ve yazarları, internet sitelerini arayıp Cemaat'le Başbakan arsında kavga var safınızı seçin diyebiliyor? Kim destekliyor bu fitneyi patronları mı, yoksa gerçekten ima ettiği gibi Başbakan mı? Yoksa kendiliğinden mi yapıyor bütün bunları? Kendiliğinden yapıyorsa o hâlde neden bu fitneler **Sabah** tarafından ödüllendirilip **Takvim**'den **Sabah'a** alınıp öne çıkarılıyor bu kişi?

Bir de anlamadığım şöyle bir durum var: Rasim Ozan Kütahyalı **Yavuz Baydar Sabah**'tan atılınca **"hiç bir medya patronu kendisi hakkında karalama yapan kişiye iş vermez. Bu nedenle Baydar'ın atılması doğrudur"** mealinde birtakım yazılar yazdı. Şimdi sorum **Osman** ve **Melik Gökçek'e**. Eğer gerçekten de Cemaat'e yakınsanız Rasim Ozan'ın kendi ilkesini ona hatırlatacak mısınız? İddia ettiğiniz gibi Cemaat ile AKP arasındaki fitnecilere karşı duruşunuz varsa Rasim Ozan'ın bu fitne girişimine ne diyorsunuz? O yazı hakkında neden ısrarla yorum yapmaktan kaçınıyorsunuz?

Cemaat'e çok yakın olduğunu söyleyen Osman Gökçek Cemaat'e savaş açan Rasim Ozan Kütahyalı ile iş tutuyor, ama bunu deşifre edince ben fitneci oluyorum onlar pirüpak.

Bir de tartışmanın **Hüseyin Gülerce** cephesi var. Osman Gökçek ve Melih Gökçekle tartışırken Gülerce hiç üstüne vazife değilken araya girip beni fitnecilikle suçladı.

Gülerce'ye de sorayım. İş tuttuğunuz ve savunduğunuz Rasim Ozan Kütahyalı'nın anlattığım faaliyetlerinden haberiniz var mı? Herkes sizi Cemaat sözcüsü bilir. Beni fitnecilikle suçlayan Gülerce, diyelim anlattığım faaliyetlerinden haberiniz yok, Kütahyalı'nın yukarıda yer verdiğim fitneciliğini itiraf ettiği yazısına bir çift sözünüz yok mu? Tartışma ile uzaktan yakından ilginiz yokken hangi dürtüyle tartışmanın ortasına daldınız ve dostunuz Rasim Ozan Kütahyalı'nın Cemaat aleyhine yaptığı fitneleri savundunuz? Bu nasıl bir ilişki ağıdır, nasıl karanlık ve karmaşık bir durumdur. Cemaatiniz aleyhine yürütülen bir fitne yaratıp itiraf edene destek veriyor, bu fitnecileri benim de adımları kullandıkları için deşifre eden beni fitneci diye suçluyorsunuz. Bu duygudaşlığın asıl motivasyonu nedir?

Not: Ey Cemaat ve AKP'nin ilgilileri, ne için nasıl kavga ederseniz edin beni ilgilendirmez. Ama bu kavganızda adımları kullanmayın. Ben sizin kavganızın bir tarafı değilim. Cemaat ile AKP'nin arası çok iyiyken, 7 Şubat krizinden aylar önce, AKP'nin ANAP'laştığını, demokrasiden uzaklaştığını, partner değiştirme çabasında olduğunu yazdım ve o tarihten bu yana yukarıda saydığım üç konuda AKP iktidarını eleştiriyorum.

Ben AKP'yi eleştirirken Cemaat ile AKP arasından su sızılmıyordu. Yani benim AKP'ye yönelik eleştirilerim ile Cemaat kavgasının hiçbir ilgisi yoktur. Ben sizin aranız iyiyken de eleştiriyordum bu partiyi aranız kötüyken de. Eleştiriyorum çünkü benim bir dönem inandığım güvendiğim AKP'nin 2011 seçimlerinden hemen sonra çok değiştiğini görüp hayal kırıklığına kapıldım.

Eğer AKP doğru hamle yaparsa, Suriye politikasındaki son hamlesi gibi, tereddütsüz destekliyorum.

Kiralık fitnecinize söyleyin adımları fitnelerine malzeme yapmasın yoksa faaliyetlerini de fitnelerini de işte böyle deşifre ederim. Fitnelerine adımları karıştırmasa sessiz ve derinden devam edecekti. Ama şimdi deşifre oldu demagoji yapıp fitnessini bastırmaya çalışacak. Bundan sonra daha akıllı fitneciler bulun sert kayaya çarpınca planlarınız bozuluyor sonra....

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hakan Fidan, Mursi'yi mi darbecileri mi bilgilendirdi

Emre USLU 04.09.2013

Ahmet Davutoğlu katıldığı bir televizyon programında MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**'ın Mısır'da darbe olmadan 15 gün önce Kahire'ye giderek **Mursi**'yi uyardığını söylemişti. Davutoğlu'nun açıklamalarının ardından, eski yazarı MİT'in basın müşaviri olan **Star** gazetesi, Fidan- Mursi görüşmesinin ayrıntısını yayımladı. **Star**'ın haberine göre Fidan Mursi'ye "**Bölgede bir hareketlenme var. Bu hareketlenmenin, sizin iktidarınız**

aleyhine bir hareke dönüşmemesi için gerekli adımları atın, tedbirlerinizi alın” uyarısını yaptı ve Mursi’nin, meşruiyetini kuvvetlendirmesi için şu önerileri de masaya getirdi:

- 1) Meşruiyeti kuvvetlendirmek için halk içinde de kucaklayıcı olun. Siyasi parti temsilcileriyle istişarelerinizi artırın.
- 2) Dış dünya ile irtibatınızı koparmayın. ...**İlk resmî ziyaretlerinizi ABD, İran gibi ülkelere yapın.**
- 3) Ekonominizi düzelterek girişimlerde bulunun. Ekonomik darboğazı aşmak için turizme odaklanabilirsiniz.
- 4) Kahire’nin çöplerinden kurtulması için biz de destek olalım, hijyen için **150 çöp kamyonunu gönderiyoruz.**
- 5) Devlet deneyimi için bürokratlarınızı Türkiye’ye eğitime gönderebilirsiniz.

Uzun süre bu haberin yalanlanmasını bekledim ama ne MİT’ten ne de başka bir kurumdan bu haber yalanlandı. Üstelik birçok medya organı da haberi aynen alıntılıyarak verdi. Haberde **“tuhaf”** birtakım tutarsızlıklar var. En belirginlerinden başlayarak anlatayım:

1) Habere göre darbeden 15 gün önce (17 Haziran civarı) yaptığı görüşmede Mursi’ye **“150 çöp kamyonunu gönderiyoruz”** demiş. Fidan’ın darbe olacak dediği görüşmede çöp kamyonu konuşması başlı başına tuhaf ama haberi daha da tuhaf kılan nokta şu: Fidan’ın 15 Haziran’da **“gönderiyoruz”** dediği çöp kamyonları 27 Mayıs’ta zaten gönderilmişti. 10 Haziran’da Çevre Bakanı’nın katılımıyla resmî teslim töreni de düzenlenmişti.

2) Habere göre Fidan yine Mursi’ye **“İlk resmî ziyaretlerinizi ABD, İran gibi ülkelere yapın”** tavsiyesinde bulunuyor. Fidan’ın ilk resmî ziyareti İran’a yapın dediği tarihten tam dokuz ay önce Mursi zaten İran’ı ziyaret etmişti.

Muhtemelen Türkiye Mısır’a bu tavsiyeleri yaptı ama darbeden hemen önce değil, Mursi iktidara geldikten hemen sonra. Zaten böylesi tavsiyelerin darbeden önce yapılması başlı başına bir saçmalık.

Ancak **“Türkiye darbeye hazırlıksız yakalandı”** eleştirilerini örtbas etmek için Fidan’ın darbeden 15 gün önce yaptığı ziyaretin içini daha önceki ziyaretlerde yapılan tavsiyelerle **“zenginleştirip”** medyaya servis ettiler. MİT’in özensizliği medyanın özensizliği ile birleşince, kimse **“teslim edilmiş çöp kamyonları ve yapılmış ziyaretin darbeden önce gündeme getirilmesi saçmalık”** demedi...

Fidan, Mursi’yi **“darbe geliyor”** diye uyardırmış olabilir. Bu durumda başka bir çelişki çıkıyor ortaya. Eğer Fidan, Mursi’yi uyardıysa devlette iki başlı bir yapı var demektir. Zira Kahire Büyükelçisi’nin Ankara’ya geçtiği raporlarda **“darbe olmayacak”** yazıyordu. Kahire’deki büyükelçinin darbeden haberi yok, ama MİT Müsteşarı Ankara’dan Kahire’ye gidip Mursi’yi uyarıyor.

Daha önemlisi Fidan’ın, o ziyaretinde Mısır İstihbarat Şefi **Mohamed Rafet Şehata** ile görüşüp görüşmediği. Diplomatik teamüller gereği eğer bir istihbarat servisi başkanı başka bir ülkeye gidiyorsa ve görüşmeler yapıyorsa o ülkenin istihbarat başkanı da görüşmede hazır bulunur. Hatırlayın Fidan Beyaz Saray’da Erdoğan-Obama görüşmesine katıldığı için Obama’nın ulusal güvenlik danışmanı, Fidan’ın karşılığı olarak görüşmede

hazır bulunmuştu. Nitekim MOSSAD Başkanı, Fidan'ın Mısır ziyaretinden kısa süre önce Ankara'ya gelmiş ve Fidan'la görüşmüştü.

Görüştüğüm kaynaklar Fidan'ın diplomatik teamüller gereği büyük olasılıkla Şehata ile görüşmüş olabileceğini ifade ediyor.

Eğer Fidan görüşmede Mısırlı mevkidaşının yanında Mursi'ye ordunun darbe yapılacağını söylediyse durum felaket demektir. Zira Fidan'ın "**darbe yapacaklar**" dediği kişi bizzat darbecilerin adamıydı. Zira darbe yönetimin Cumhurbaşkanı **Adli Mansur** Şehata'yı Ulusal Güvenlik Danışmanı olarak atadı. Bu durumda Fidan darbe yapacak adamın yanında Mursi'ye "**darbe yapacaklar önlemlerinizi alın**" demiş oluyor.

Sizin anlayacağınız tam bir zehir hafiye durumu. Devam edeceğim...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hakan Fidan'ın İran 'sevgisi'

Emre USLU 05.09.2013

Bir önceki yazıda MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**'ın darbeden hemen önce **Muhammed Mrusi** ile yaptığı görüşmede sunduğu **öneriler paketini** irdelemiştim. O önerilerin Mursi devrilmeden hemen önce değil, ama **iktidara gelişinin hemen akabinde sunulmuş olabileceğini** belirtmiştim. Bugün o pakette yer alan tuhaf bir öneriyi, "**İlk yurtdışı ziyaretinizi İran'a yapın**" önerisini analiz edeceğim. Unutmayın bu bilgiyi MİT'e yakın **Star** ve diğer tüm yandaş gazeteler bir övgü haberi olarak yazdı ve hiçbir kurum yalanlamadı.

Eğer gerçekten de Hakan Fidan Mursi'ye "**ilk ziyaretini İran'a yap**" dedi ve Mursi'de bu tavsiye üzerine İran'a gittiye Mısır'daki **darbenin esas sorumlularından biri biziz** demektir. Zira **darbenin asıl nedeni Mursi'nin İran'la geliştirdiği ilişkilerdi**.

Hatırlayın, Eylül 2012'de Mursi zaten İran'ı ziyaret edip, 34 yıldır dondurulmuş olan İran- Mısır ilişkilerini normalleştirme kararı aldı. Hatta İran ile birtakım anlaşmalar da yaptı. Ayrıntılar için şu linke bakabilirsiniz: (<http://www.taraf.com.tr/haber/misir-iran-ve-darbe.htm>)

Mursi, Türkiye'nin de telkiniyle, İran'la ilişkileri normalleştirme kararı alıp otuz yıldır kapalı bulunan elçiliğini açınca **Körfez Ülkeleri, Suudi Arabistan** ve bazı **Müslüman Kardeşler** üyelerinden sert tepkiler aldı ve geri adım attı.

Ancak geri adım Batı ve Körfez Ülkeleri'nde Mursi ve Müslüman Kardeşler'e karşı oluşan kuşkuyu gideremedi. Zira hem Batı ve İsrail bloku, hem de Körfez ve Suudi Arabistan, Mursi'nin Türkiye'nin telkiniyle İran'a yanaşmasını kaygı verici buldular. Mısır'ın İran'la normalleşen ilişkisi tüm Ortadoğu sistemini allak bullak edecek bir siyasi tercih çünkü.

Mursi geri adım atınca, İran adeta şantaj yapar gibi, Mursi ile yaptıkları görüşmelerin içeriğine ilişkin bilgileri basına sızdırdı. Mursi'nin İsrail ile ilişkilerini sonlandıracağı, orduyu tasfiye edip, İslami rejim kuracağı şüpheleri

yayıldı. Bu da Mursi'yi çok zor duruma düşürdü.

Öyle ki **ordu ile Mursi arasındaki ilişkinin Ahmedinejad'ın, şubatta Kahire'ye yaptığı ziyaret nedeniyle koptuğu** ifade ediliyor. Mısırlı generallere dayandırılan haberlere göre, generaller ve işadamları Mursi'nin İran ziyaretinden sonra Ahmedinejad'ın Mısır ziyaretine "**Mısır İran'la ortaklık mı kuruyor**" diye tepki gösterdi. Generaller ABD'den her yıl 1,3 milyar dolar yardım alan Mısır ordusunun ABD'nin düşmanı İran'la dost mu olacağını soruyordu?

Generaller İran'la ilişkilerin geliştirilmesi ziyaretine zaten tepkiliyken, **Ahmedinejad'ın "Herhangi bir saldırı olursa İran Mısır'ı savunacaktır. Mursi'ye bunu önerdim"** açıklaması General Sisi'yi çileden çıkardı. Haftalık *Al-Usbua* gazetesine göre "*Sisi, Mursi'ye 'Ahmedinejad'ın önerisinin Mısır ordusunu aşagılamak anlamına geldiğini ve o sözleri reddettiklerini' söylediğini*" yazdı.

Ahmedinejad'ın Mısır ziyareti olaylı geçti ama Mursi yine de Ahmedinejad'la kısa bir görüşme yaptı. İran tarafından yapılan açıklamada da "*Mursi'nin İran'la ilişkileri düzeltme konusunda bıkmaması gerektiğini, başkanlık kararlarının sokaklar tarafından alınamayacağını*" belirterek ortamı iyice gerdiler.

Erbakan'a karşı darbe girişimini hızlandıran ana konulardan biri Erbakan'ın İran ve Libya ziyaretiydi. Bu tecrübeye sahip bir AKP iktidarının istihbarat başkanının Mursi'ye de "*ilk ziyaretini İran'a yap*" demesi nasıl açıklanır? **Nedir bu İran sevgisi?** İran bir süper güç değil, üstelik bölgede izole edilmiş, üstünde uluslararası ambargo olan bir ülke. **Batı müttefiki Türkiye'nin istihbarat başkanının başka ülkeleri İran'a yönlendirmesi gerçekten mantıkla açıklanabilecek bir tutum değil.** Bu bilgi şimdiye kadar yalanlanmadı. Fidan "**İran'la ilişkileri normalleştirin**" anlamına gelen öneriyi neden yaptı?

Fidan'ın daha önce de ABD ve İsrail'den gelen istihbaratı İran'ın PJAK ile mücadelesinde İran'la paylaştığı iddia edilmişti. İran'ın nükleer müzakerelerinde İran'ı canhıraşâne savunan da Fidan'dı. Bütün bu veriler Türkiye'nin üzerindeki İran kuşkusunu giderek kabartıyor. Fidan o öneriyi yaptıysa bu, AK Parti iktidarı için sevimli bir durum değil...

Bunları yazdığım için kimileri beni Hakan Fidan düşmanı ilan edebilir önemli değil. AKP iktidarının sorunsuz devam etmesini isteyen biri, İran ile bunca sorun yaşarken, Başbakan bile İran'a tavır alırken, Fidan'ın "İran'la yakınlaşın" önerisi bir çelişki değil mi diye sormalı.

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan çözüm sürecindeki tıkanmayı açabilir mi

Emre USLU 11.09.2013

Çözüm süreci KCK'nın çekilmeyi durdurduk açıklamasıyla fiilen bitti. Ateşkesin sürmesi çözüm sürecinin sürdüğü anlamına gelmiyor. Nitekim daha önce de PKK defalarca ateşkes ilan etmişti. Üstelik o ateşkeslerden hiçbirinde böylesine büyük bir proje sözkonusu değildi.

Çözüm süreci projesinin ilk adımı ve ön şartı PKK'nın çekilmesi olduğuna göre, PKK'nın çekilmeyi durdurduk açıklaması çözüm süreci projesinin de fiilen durduğu anlamına geliyor. **Tek ihtimal, çekilme yönünde son derece açık talimatları PKK tarafından dikkate alınmamış Abdullah Öcalan'ın devreye girip çekilme sürecini yeniden başlatması.** Zaten hükümet çevreleri ve bu yalancı çözüme destek verenler de buna vurgu yapıyor ve "süreci Öcalan başlattı Öcalan bitirir" diyorlar.

Peki, bu doğru mu? **Fiilen durmuş bir süreci Öcalan tavır koyarak başlatabilir mi?** Daha önce çözüm süreci konusunda havanın çok olumlu olduğu dönemde Öcalan'ın "çekilme haziranda tamamlansın" çağırısını dinlememiş örgüt Öcalan'ın yeni yapacağı çekilin çağırısını dinler mi?

Maalesef, bu sorulara evet demek çok zor. Öncelikle, defalarca yazdığım bir konuyu yeniden hatırlatayım: **Öcalan PKK'nın lideri değil sözcüsü. PKK da sadece Öcalan'ın sözünü dinleyecek bir örgüt değil,** düşünce kuruluşundan, maliye sistemine, mahkemelerinden, asayiş sistemine devasa bir terör networkundan söz ediyoruz. Bu networkun Öcalan'ın tek sözüyle hareket edeceğini düşünmek saflık değilse aptallıktır. Öcalan'ın da bu devasa networku kimseyle istişare etmeden, yapının çekincelerini ve gerekçelerini dinlemeden babasının çiftliği gibi yöneteceğini düşünmek de aptalların düşünebileceği bir şey.

Bu yalın gerçeği çözüm süreci denen bu sürece destek veren tüm medya, siyaset ve iş dünyası biliyor. Bunu bildikleri hâlde bu yalın gerçeği halktan gizleyip "çözüm sürecini Öcalan başlattı o bitirir" indirgemeciliği ile zevahiri kurtarmaya çalışıyor.

Hatırlayın süreci başlatırken Öcalan defalarca Kandil'e, Avrupa'ya, BDP'ye mektuplar yazıp onların görüşünü aldıktan sonra örgütün ortak kararını açıklamıştı. Bu yüzden **Öcalan sadece bir sözcüdür her sözü emir telakki edilen bir lider değildir.**

Şimdi soralım KCK "çekilmeyi durduruyoruz" açıklamasını örgüt bileşenlerinin, hatta Öcalan'ın görüşünü almadan, **Cemil Bayık**'ın keyfi öyle istediği için mi aldı ve açıkladı? Elbette değil. PKK kendi içyapısı içinde durumu tartıştı, hatta muhtemelen Öcalan ile de haberleşti ve bu kararı aldı.

Altını çizerek yazayım: **Öcalan devreye girse bile PKK bundan sonra çekilmeyecek.**

PKK şunları yapmak isteyecek:

1) PKK mevcut konjonktürde hükümetin orduya operasyon yapın talimat veremeyeceğini bildiği için örgüt militanlarını çekmeden hükümeti çift taraflı ateşkesse mecbur edecek.

2) Öcalan'ın örgüt liderleriyle doğrudan konuşmasını sağlaması için yeni bir taviz daha koparmak isteyecek.

3) PKK'nın silahını bir gölge güç gibi kullanıp Güneydoğu'da serhildan başlatacak. Ekonomik çarkını yine o silahın gücüyle döndürecek.

4) Yerel seçimlerde yine silahın gücü ile insanları mobilize edecek.

5) Rojava'da yaptığı gibi punduna getirirse Türkiye'de de fiili bir özerklikle kendi sistemini kurmak

isteyecek.

Hükümetin bu taleplere karşı elindeki tek koz Öcalan ve onun durumu. Muhtemelen hükümet Öcalan'a gidip devreye gir şartlarını düzeltelim talebinde bulunacak.

Ancak Öcalan bir yandan kişisel olarak "**aldatılıyorum**" duygusu yaşarken diğer yandan da örgüt içindeki gruplar tarafından "**hükümet ajanı**" olarak görülme ihtimalini hesap etmek zorunda. Bu nedenle hem "**hükümet ajanı**" konumuna düşmemek hem de "**aldatılıyor muyum**" duygusunu ötelemek için hükümetten PKK'nın atmasını istediği adımların bir kısmını atmasını isteyecek.

Burada soru yine dönüp dolaşıp hükümete, yani Erdoğan'a geliyor. Erdoğan PKK ve Öcalan'ın istediklerini verebilecek mi? Verecekse neden bu gerilimi yaşadık? Vermeyecekse süreç nasıl devam edecek?

Ben çok umutlu değilim ama yapılması gereken şu: Kimse aklımızla alay etmesin. **Hükümet PKK'ya birtakım sözler verdi. Bu sözler üzerinden bir mutabakata varıldı. Taraflar öncelikle bu mutabakatı kamuoyuna açıklamalı.** Bu mutabakatta kim ne söz verdiyse yerine getirmeli. Yoksa bu süreç bozulursa çok kötü bir gelecek bekliyor Türkiye'yi. Hükümet verdiği sözleri tutsun PKK da bir an önce militanlarını sınır dışına çeksin. Tıkanan süreç böyle çözülür. Yalanlarla insanları oyalamayı bırakın...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

THY pilotları İran ajanlarını kurtarmak için kaçırıldı

Emre USLU 12.09.2013

Lübnan'da 9 Ağustos'ta, İstanbul-Beyrut seferini yapan THY personelini havalimanından otele götüren servis aracını durduran silahlı kişiler, Türk pilotlar **Murat Akpınar** ile yardımcısı **Murat Ağca'yı** kaçırdı. Pilotların ne için kaçırıldığı bile tam olarak anlaşılamamıştı. Medyada yer alan iddialara göre pilotları kaçıranlar ilk önce Suriye'de kaçırılan akrabalarını kurtarmak için böyle bir girişimde bulunduklarını yazmıştı. Ancak yapılan araştırmalara göre THY pilotlarının kaçırılışında asıl amacın **Suriye'de Özgür Suriye Ordusu'nun elinde bulunan dokuz İranlı Devrim Muhafızı Ordusu (DMO) ajanını kurtarmak** olduğu anlaşıldı.

Hatırlanacağı gibi geçen yıl mayıs ayında, Suriye'nin **Azez** bölgesinde 11 kişi Suriyeli muhalifler tarafından kaçırılmıştı. Bu olay basına "*Lübnan'dan İran'a ziyarete giden 11 Lübnanlı'nın, İmam Ali Rıza'nın türbesini ziyaretlerinin ardından karayoluyla ülkelerine dönerken kaçırılması*" şeklinde yansımıştı. **Kaçırılanlardan ikisi İHH'nin MİT destekli arabuluculuğu sonucu serbest bırakılmıştı. Daha sonra kaçırılanların İran (Devrim Muhafızları Ordusu) mensubu oldukları medyaya yansımıştı. İran'ın çok önem verdiği bu 11 DMO mensubunun kurtarılmasında Türkiye MİT üzerinden devreye girmiş ve iki kişinin kurtarılmasına yardım etmişti. Türkiye'nin bu girişimi Suriye'deki muhaliflerle kriz yaşanmasına neden olmuştu.** Diğer dokuz kişi hâlen Suriyeli muhaliflerin elinde bulunuyor.

İşte THY pilotlarının kaçırılması da dokuz DMO mensubunu kurtarmak için organize edilmiş bir eylem olarak değerlendiriliyor. Güvenlik birimlerinin değerlendirmesine göre İran'ın Hizbullah aracılığıyla **kalan dokuz**

DMO mensubunu kurtarılmasında Türkiye’den yararlanmak için İran Hizbullahı iki Türk pilot kaçırdı.

İran’ın pilot kaçırma gibi operasyonlarla bir taşla iki kuş vurduğu değerlendiriliyor. Türkiye kaçırılan yurttaşlarını kurtarmak için değişik araçlar kullanıyor. Bu noktada öne çıkan kurum Mavi Marmara olayını organize eden İHH. Daha önce de gazetecilerin kurtarılması ve İranlı Devrim Muhafızları’nın kurtarılmasına aracılık eden İHH’nin faaliyetlerinden Esad muhalifi Özgür Suriye Ordusu rahatsızlık duyuyor. İddialara göre İHH’nin yardım faaliyetlerinden El-Nusra da PYD de yararlanıyor. Yine İHH’nin Suriye’de yaptığı kurtarma girişimleri dolaylı olarak da olsa İran’ın elini güçlendiriyor. Bu da Suriye muhalefetine destek veren bölge ülkeleri, Batı ülkeleri ve onlardan destek alan Özgür Suriye Ordusu’nu rahatsız ediyor.

Değerlendirmelere göre İHH üzerinden yürütülen ikili oyunlar Muhaliflerle, Türkiye arasındaki güveni bozdu. Özellikle İHH’nin İran’ın da işine yarayacak kurtarma faaliyetleri ve bu faaliyetlere MİT’in arka çıkması, bölgede Türkiye’ye güven besleyen kesimleri küstürdü. Bölge ülkelerinin Ankara’nın “İran sevgisini anlamadığı” ve tepkilerini Ankara’ya ilettiği belirtiliyor. İddialara göre İHH ile bölgeye aktarılan yardımların kimlerin eline geçtiği (aşırılıkçı Çeçenlere mi, El-Nusra’ya mı, PYD’ye mi yoksa doğrudan Esad rejimine mi gittiği) de belirsiz.

Türkiye’nin bölgede çatışmanın tarafı olacağı ve Lübnan’da çıkarılacak Sünni-Şii çatışmasında etken olması gündemde. Bu faaliyetlerin bizzat İran tarafından adım adım planlandığı ve Türkiye’nin batağa çekilmek istendiği düşünülüyor. Bu kapsamda dokuz İranlı DMO mensubunun kurtarılması için Türkiye’yi oyuna katmayı planlayanlar iki pilotumuzu kaçırmak Türkiye’yi oyunun parçası yapmak için bir daha sahnede yerlerini aldılar.

Yapılan değerlendirmelere göre, MİT ve Dışişleri’nin İHH’yi bir aracı olarak kullandığı, bunun bir yere kadar anlaşılabilir olduğu, ancak İHH’nin MİT’le birlikte planlanan ve başarısızlıkla sonuçlanan projelerinin hep İran’ın işine yaradığı, bunun da Türkiye’yi Ortadoğu’da güvenilmez ve İran’ın menfaatlerinin takipçisi bir ülke konumuna getirdiği düşünülüyor. Kaçırılan pilotlarla ilgili yapılabilecek başka girişimler varken İran’ın DMO ajanlarını kurtarmak için pazarlık aracı yapılmasının bunun son örneği olduğu değerlendiriliyor...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öcalan, süreci formatladı

Emre USLU 18.09.2013

PKK’nın ve Öcalan’ın son açıklamalarıyla çözüm süreci kaygı verici hâl almaya başladı. Ancak MİT ve onun propaganda aracına dönüşmüş yazarlar polyannacılık yapmaya devam ediyor.

Sürecin başlarında MİT’in polyannaları sürece kuşkuyla yaklaşanları linç etmeye kalkmıştı. “**Kaybedenler listeleri**” hazırlanmış, “**PKK eylülde silah bırakıyor**” kehanetleri havada uçuşmuş, barışa “**merdivenler**” kurulmuş, basamakları medya yöneticileri tarafından çakılmıştı. İmralı’dan gelen ışığa meftun “**dindar âkiller**” ve **Balıkçı**’nın yakaladığı en önemli balıklar kol kola girmiş “**PKK silahı da bırakmaz dışarı da çekilmez**” diyenleri “**güvenlikçi, savaş lordu**” ilan ederek, zılgıt çekip üstlerinde horon tepiyorlardı.

Ancak **"PKK çekilmeyi durdurduk"** deyince müzik sustu, horon tepenler tek ayak üstünde yakalandı. Gözler Öcalan'a döndü.

Sürecin en eğlenceli teorisi ise **bisiklet teorisiydi**. **"Süreçte esas olan bisikleti devirmemek. Bunun için pedalı sürekli çevireceksin, yoksa bisiklet devrilir"** şeklindeki dâhi analogiyle sorun bir çırpıda çözülmüş, **"evladım bu pedalı boşa çeviriyorsun, zincir kırık"** diyene de deli muamelesi yapılmıştı.

Az gittik uz gittik dere tepe düz gittik. Biz giderken PKK'nın da gittiğini düşünüp, **"PKK çekildi çekiliyor"** diye manşetler attık. Bir de baktık ki ne görelim hareket eden bizmişiz. Tüm dikkatimiz yandaki arabaya odaklandığından, biz hareket ettikçe yandaki aracın hareket ettiğini sanmışız. Esasen bir baş dönmesi hâliymiş yaşadığımız. Bu baş dönmesi hâlini erkenden anlayanlar oldu. Ancak polyannaları PKK'nın **"çekilmeyi durdurduk"** açıklaması bile ikna edemedi.

Bu sefer de **"süreci Öcalan başlattı Öcalan bitirir, PKK çekilmeyi durdurduk dese de Öcalan yeniden başlatacaktır"** diye tempo tutturdular.

Hep beraber İmralı'dan gelecek ışığa bir kez daha bağlandı umutlar...

Erdoğan'ın bile Hakan Fidan'a **"süreç konusunda beni yanılttın"** diye çıkıştığı bir ortamda onlar halen **"her şey yolunda"** türküleri söylüyor.

Öcalan açıklamasında **"çekilmeyi yeniden başlatın"** çağırısı yapmadı. Hatta KCK'nın çekilmeyi durdurduk kararını destekledi. **"Yeni bir formatta müzakereleri başlatmak için imkânlarının iyileştirilmesini"** talep etti...

Peki, Öcalan ne demek istedi?

Öcalan'ın **"yeni bir formatta müzakerelerin başlatılması"** talebi özünde **"eski formatın"** yani üç aşamalı çekilme, silah bırakma ve normalleşme, formatının rafa kalktığının ilan edilmesidir. Eski format çalışmadığı için yeni format önermiştir Öcalan.

"Yeni format" ne olabilir?

PKK unsurları içeride stratejik konumlarını korurken, silahı tehdit olarak kullanırken, çift taraflı ateşkes hükmünün devam etmesi ve müzakerelerin bu şartlar altında sürdürülmesi demek yeni format.

Çözüm sürecinde asker ve polis çatışma çıkmasın diye kışlasından çıkmadı. Dağlık köylere asayiş olaylarına müdahale için bile gitmedi. Oralarda egemenliği fiilen PKK'ya bıraktı. Nitekim jandarma çatışma çıkmasın diye köylerdeki asayiş olaylarına müdahale etmediği için, barış sürecinde köylüler birbirini öldürmeye başladı. PKK yandaşları devlet yanlılarına baskı yapmaya çalıştı. Onlar da devlet kendilerini savunmadığı için kendi kendilerini savunmaya başladılar.

Yeni format, devletin bu fiili durumu kabul ederek, Öcalan'ın imkânlarını artırıp çözüm görüşmelerinin başlatılması anlamına geliyor.

PKK çekilmeyi ve silah bırakmayı kendisinin tasfiyesi olarak görüyor. Bunu yapmayacağını açıkça ilan ediyor.

Silah bırakmayacağını açıkça ilan eden PKK ile neyi görüşecekler ben de onu merak ediyorum...

Öcalan'ın dile getirdiği "**müzakere**" kavramından umutlanmalı mıyız? Bu kavram "**diyalog sürecini ilerletip müzakere aşamasına getirdik**" anlamına gelir mi?

Maalesef hayır. Hatırlayın çözüm süreci başladığında birçok yazar Öcalan ile MİT arasındaki müzakerelerin bittiğini, bizim filmi geriden seyrettiğimizi, yaşadığımız sürecin kamuoyunu hazırlamak için yaşanması gereken bir süreç olduğunu ifade ediyordu. MİT kaynakları da bunu doğruluyordu. Şimdi Öcalan "**bitmiş müzakerelerin**" yeniden başlamasını istiyor. Bu ne yaman çelişki...

Dahası bizzat Öcalan'ın kendisi 1 Kasım 2010'da Aysel Tuğluk aracılığıyla yaptığı açıklamada "**artık sürecin diyalogdan müzakere sürecine geçtiğini**" ifade etmişti.

Yani sizin anlayacağınız, biz bu "**müzakere sürecine**" 2010'da geçtik ama bir sonuç çıkmadı. Bunlar Öcalan'ın klasik alan açma hamleleri. **Öcalan sürece format attı her şey sıfırdan kurulacak. Bundan barış çıkmaz.**

Taraflar kendilerine konum ve zaman kazandırmak için hamle yapıyor. **Hem AKP hem de PKK samimi değil. Eğer samimilerse daha önce verdikleri sözleri tutsunlar. Kürtlerin haklarını bu pazarlıklara rehine yapmasınlar...**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El Nusra'yı kim destekliyor

Emre USLU 19.09.2013

Mavi Marmara olayı ve arkasından Türkiye'nin kucağında bulduğu sorunlar yumağını hatırlayın. Ne elde ettik? Kocaman bir sıfır. Bugün Türkiye Başbakanı **Gazze**'ye bile gidemeyecek hâle geldiyse bu süreç Mavi Marmara olayıyla başladı. Kim vardı Mavi Marmara olayının arkasında? Çatışma bölgelerinde boy gösteren bir "**yardım kuruluşu**" ile onunla dirsek temasında bulunan MİT.

MİT'in Mavi Marmara olayını durdurabileceğini sağır sultan bile biliyor. Ama durdurmadı. Türkiye'nin her hâlûkârda kaybedip, süreçten İran'ın kazanacağı gün gibi ortadayken MİT Mavi Marmara organizasyonuna neden engel olmadı? Başbakan ve çevresi Türkiye'nin imajının ve AKP'nin giderek "**İslamcılaştığı algısının**" kaynağını merak ediyorsa Mavi Marmara olayı ve sonrasındaki tüm kritik kaybedişlerde kimlerin parmağının olduğuna baksınlar.

Esas soru şu: Bizim kaybettiğimiz tüm noktalarda İran ve onun destekçilerinin kazanması tesadüf mü? Alın, Suriye örneğine bir kez daha bakalım.

Obama Suriye'ye müdahale kararı aldığı anda ABD ordusu ve Batı kamuoyu ne diye itiraz etti? "**El Kaide için Esad'a karşı savaşılmayacağız.**"

Batı Esad'ı vursak Suriye'deki El Kaide (Nusra Cephesi) güçlenir diye müdahale etmedi.

Peki, **El Nusra'yı kim destekliyor?**

İnkâr edilse de **MİT'in desteklediğini herkes konuşuyor**. Bu desteğin Mavi Marmara'yı organize eden örgüt üzerinden verildiği de iddialar arasında.

Şimdi sorularla gidelim:

Mavi Marmara olayını organize eden örgütün Suriye'de El-Nusra cephesiyle ilişkisi var mı? Bu ilişkiyi MİT bilip destek veriyor mu? Bunlara maddi imkân ve silah temini bu örgüt üzerinden mi sağlanıyor?

Bilindiği gibi Suriye'de etkin olan birçok yardım kuruluşu var. Bu kuruluşların çoğu halktan topladığı yardımları taşıyor. Peki, **bu kuruluşlardan bazılarına devletin kasasından yardımlar/ paralar aktarılıyor mu?** Örneğin **Mavi Marmara olayını organize eden o kuruluşa hangi birimlerden kimlere aktarılıyor bu paralar?**

İddialara göre İHH devlet kasasından bölgeye yardım taşıyor. Bu doğru mudur? Devlet kasasından yapılan bu yardımları denetleyen bir kurum var mıdır?

MİT'in, şimdilerde ne kadar yalanlasa da El-Nusra Cephesi üzerinden PYD'ye karşı mücadele ediyorum söylemini canlı tutmak için olsa gerek uzun bir müddet İHH üzerinden personel, silah ve büyük miktarda para yardımı yaptığı iddiası doğru mudur?

Bu tuhaf ilişki sonucunda Türkiye ve hükümet, Batı tarafından **El-Nusra ve Irak Şam İslam devletine (El-Kaide) yardım etmekle itham olunan bir devlet hâline getirildi**. Türkiye'nin güveni sarsıldı. Bu nedenle de Batı kamuoyunda yükselen soru şu: **"Bölge Kürtlere (PKK) mi bırakılsaydı?"** Bu mesajı alan **Salih Müslim Erdoğan'a sert mesajlar göndererek, "Bir yandan bizimle görüşüyor öbür yandan itlerini çakallarını üstümüze gönderiyorsun"** dedi. Böylece Batı kamuoyuna El-Kaide'ye yardım eden Türklere değil bize destek verin mesajı verdi. Erdoğan hükümetini bu duruma kim düşürdü?

Bir taraftan Suriye deki muhaliflere **"Esad'a karşı birlikte savaşıyoruz"** denirken, diğer taraftan PYD ye **"Suriye'de özerklik ilan ederseniz tanıyacağız"** dendi. Bu durum Suriye deki muhalifler nezdinde kredimizin kaybolmasına neden oldu. Muhalifler şunu söylüyor. Türkiye hem bizimle iş tutuyor hem de karşı durduğumuz PYD ile. El-Nusra'ya destek vererek Batı nezdinde durumumuzu zayıflatıyor. El-Nusra güçlendikçe Batı bizden desteğini çekiyor, Esad'a destek verdiğimiz için düşmanımız olan PYD'ye yanaşiyor. Türkiye kime hizmet ediyor?

Türkiye'nin El-Nusra'yı desteklemesi de, Mavi Marmara olayı da, Mısır'da İhvan'a **"İran'a gidin"** telkini de Türkiye'nin işine yaramadı. Hep İran'ın işine yaradı.

Türkiye İran'ın bölgedeki en güçlü müttefiki görüntüsü nedeniyle Sünni dünyada da güven kaybetti. Sonuçları itibariyle İran'ın işine yarayan tüm operasyonları aynı kişi, kurum ve ekiplerin yapması, vizyonsuzluk mu, tesadüf mü?

Suriye'de El-Nusra'ya verilen destek Esad'a mı yoksa muhaliflere mi yarıyor? O hâlde bu destek neden veriliyor?

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Erdoğan'ın korkusu

Emre USLU 25.09.2013

2002 yılında AKP'nin iktidara gelişinin temel motivasyonu ANAP ve DYP'nin halkı illallah dedirten yolsuzlukları, kibri ve nobranlıklarıydı. O dönemde halk daha çok da diğer partileri cezalandırmak için AKP'yi tercih etti. Bu günden geriye baktığımızda halkın AKP'yi tercihinin nedeni AKP'ye olan güven değil diğer partilere olan güvensizlikti. Halkın AKP'nin arkasında mobilize olmasını sağlayan temel duygu "**öfke**" duygusuydu.

2007 yılına gelene kadar doğrusu AKP ülkeyi çok iyi yönetti. Özellikle AB reformları ile ülkeyi demokratikleşme konusunda çok ileri adımlar attı. Hoş, AB reformlarına inandıkları için yapmadılar. Askeri dengede tutmanın tek geçer yolu AB reformları olduğu için AB reformlarına sarıldı AKP yönetimi. İyi de oldu ülke demokratikleşme adına ne kazandıysa 2002-2007 arasında kazandı. En azından AKP'nin tabanı demokrasinin iyi bir şey olduğunu anladı. Demokrasi içinde askerin durdurulabildiğini, Batı ile entegrasyonun Türkiye ve topluma kazandırdığını gördü. İzolasyonumu, AB'ye "**Hristiyan kulübü**", "**Onlar ortak biz pazar**" diyen Milli Görüşçü zihniyette kısmi dönüşüm yaşandı.

2007 Nisan'ında verilen e-muhtıra Türkiye'de dengeleri yeniden değiştirdi. Halk bu sefer de askere duyduğu öfkeden dolayı Erdoğan'ın etrafında kenetlendi. 2007 seçimlerinin temel sloganı "**yeter söz de karar da milletin**" olması bu öfkenin oya dönüştürülmesini hedefliyordu.

2007'den sonra başlayan Ergenekon soruşturması ile AKP artık hem iktidar hem muktedir oldu. Askeri kışlasına gönderdi 2010 referandumu ile yüzde 60'a yakın bir destekle Anayasa'yı kısmen değiştirdi. 2011 seçimlerinde insanların temel motivasyonu öfke veya kaygı değil umuttu. AKP ilk defa ülkeyi gerçek anlamda demokratikleştirecek, halkı kaynaştıracak önünü açacak bir umut partisi olarak tercih edildi.

Seçimlerden hemen sonra ise AKP'nin tercihleri artık belirginleşmeye başladı. Önce Ortadoğu'ya döndük, Batı ile köprüleri atıp, önümüze gelene posta koymaya başladık. Artık Türkiye Erdoğan'ın paşa keyfine göre yönetilen bir ülke hâline geldi. Sabah uyandığında hangi ülkeye posta koyacağını kimse tahmin edemez duruma geldi.

Türkiye Ortadoğu'nun abisi, hamisi olacaktı. Ancak bunu başkalarıyla paylaşmak istemedi Erdoğan. Ortadoğu'nun Nasır'ı olmaya çok özendi. Sokakları hareketlendirecek damarı da bulmuştu. İsrail'e vurdukça Arap sokağının iştahı kabarıyordu.

Doğrusu Erdoğan ve çevresi adrenalin dolu bu rodeo oyunundan çok hoşlanmıştı. Erdoğan bir dünya lideri olarak bindiği rodeoda kendisini seyreden seyirciye inanılmaz zevkler yaşıtıyordu. Etrafına yalakalar doldu. Jöleyi sürüp gazı verdiler. Erdoğan'da bundan çok hoşlandı.

Sonra bir gün Gezi olayı patladı. Gezi olayları 2002'de ANAP ve DYP'nin kibri, yolsuzluğu, ve nobranlığına karşı gösterilen tepkidekine benzer bir motivasyondan kaynaklandı. Geziciler de Erdoğan ve çevresinin kibri, yolsuzluğu, ve nobranlığına karşı isyan ettiler. Ancak bu sefer onların öfkesini mobilize edecek bir alternatif parti olmayışı siyaseti sokağa taşıdı.

Erdoğan'sa Gezi olayları karşısında kendi tabanını kemikleştirip karşı bir blok oluşturmayı da başardı. Böylece tabanını yeniden topladı.

Ancak bu Erdoğan için yeterli değil. Çünkü ilk iki seçimdekinin aksine bu sefer Erdoğan destekçileri değil Erdoğan karşıtları **“öfkeli”**.

Gezi, Erdoğan’a yöneltilmiş **“öfke”**nin jenerik adı. Tıpkı AKP’nin eski rejime yöneltilmiş öfkenin sonucu olduğu gibi.

Bu **“öfke”**ye karşı Erdoğan kendi tabanının korku duygularını kaşıyor. Tabanını korku üzerinden mobilize ediyor. **“Geziciler gelirse size yaşam hakkı vermezler”** diyor. **“Başörtülü anneyi linç etmeye kalktılar”** diyerek başörtülü kadınları korkutuyor. Statlarda her zaman yaşanan vandalizmi korkuya tevil edip tabanını mobilize ediyor. Kısaca bana mecbursunuz diyor.

İşin ilginç eski rejimin temsilcileri **“biz gidersek dinciler gelir hayat tarzınıza müdahale eder”** derdi. Şimdi Erdoğan ve çevresi aynı şeyi söylüyor; **“biz gidersek size yaşam hakkı vermezler”**.

Eski rejimin muktedirlerini zalim yapan şey korkuydu.

Eski rejimin diktatörleri o korku nedeniyle muhaliflerine hayat hakkı tanımıyordu.

Erdoğan’ı zalim yapan şey de aynı korku. O da muhaliflerine yaşam hakkı tanımıyor.

Eski rejimin diktatörleri **“ya bizdensin ya onlardan”** diyordu. En ağır baskıyı laik yaşam tarzı sahip olup, tercihini vicdani gerekçelerle dindarlardan yana koyanlar görüyordu.

Erdoğan da aynı şeyi söylüyor aynı şeyi yapıyor. En çok baskı görenler, ya bir dönem Erdoğan’ı destekleyenler veya Erdoğan’ın gibi, dindar yaşam tarzına sahip olup, vicdani gerekçelerle Erdoğan’ın zulmüne hayır diyenler.

İronik bir şekilde eski rejimi yıkan şey de korkuydu...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan fanatikleri

Emre USLU 26.09.2013

Türkiye’de siyaset bilimciler ve sosyologların incelemesi gereken yeni bir siyasi kült doğdu. Bu kültün ideolojisi **“Erdoğanizm”** olarak tanımlanabilir. Bu ideoloji ile birlikte **“Erdoğan fanatikleri”** oluştu.

Erdoğan fanatikleri çoğunlukla genç AKP’lilerden oluşan, dünya ve ulusal gerçeklikten kendini soyutlamış, tek gerçeğin Erdoğan olduğuna iman etmiş bir kitle. Bu kitle, Erdoğan’ı neredeyse yanlış yapmaz bir otorite, hatta Allah’ın Müslümanlara gönderdiği son kurtarıcı olarak görüyor.

Bir yönüyle MHP fanatizmine, bir yönüyle Doğu Perinçek’e yakın TGB yapılanmasına benzeyen bu kült grup için Erdoğan olmaza olmazdır.

Her ne kadar kendilerini İslamcı olarak tanımlasalar da, konu dinî vecibelerin yerine getirilmesine gelince, son derece seküler bir yaşam tarzına sahip bir kitle bu. Zaten kendileri de **"itikatta İslamcı, yaşantıda seküler"** olarak tanımlıyorlar kimliklerini. Dinî vecibelerini yerine getirmeyen ama dünyaya son derece İslamcı argümanlarla bakan bir kitle bu.

Gazze sözkonusu olduğunda son derece İslamcı refleksler gösteren bu kitlenin, Erdoğan'ın dinin gerekleriyle çelişen tutumları veya AKP'nin yolsuzlukları sözkonusu olduğunda, seküler savunmalar geliştirdikleri görülür. Örneğin **"yolsuzluk"** hatırlatması yapıldığında **"biliyorsan savcıya git"** cevabını alırsınız.

Oysa İslamcı refleks ve İslami ahlak yolsuzluk yapanın, yalan söyleyenin, cezasının savcılarda değil, öbür dünyada verileceğini söyler. Ancak Erdoğan fanatikleri bu noktada öbür dünyayı hatırlamayı ve hatırlatmayı gündemlerinden ve söylemlerinden çıkarmıştır.

Erdoğan fanatikleri Erdoğan'dan başka tüm aktör ve faktörleri dışlayan bir düzlemde yaşar. O'nun dışında bir gerçeklik kabul etmediklerinden, yeryüzünde gelişen ve Türkiye'yi bir şekliyle ilgilendiren tüm olayların Erdoğan'la ilgili olduğuna inanırlar.

Bu inanç nedeniyle Gezi olaylarının hedefinin Erdoğan olduğuna inanırlar. ABD'den yapılan açıklamaların hedefinde de Erdoğan vardır. **"Yedirtmeyiz"** refleksi işte bu kurgusal gerçekliğe oturur.

İçinde yaşadıkları kurgusal gerçeklik nedeniyle, dışarıdan bakana son derece saçma gelen **"Erdoğan'ı telekinezi yöntemiyle öldürecekler"** argümanı, Erdoğan fanatikleri için son derece makul görünür. Yine düne kadar Erdoğan'a küfredenlerin Erdoğan yalakasına dönüşmüş olması onlara göre bir tür **"mesiyanik mucize"**dir. **"Küfredenler hidayete ermiş, gerçeği gördüklerinden dolayı dönmüşlerdir."**

Erdoğan fanatikleri kutsal gerçeklik olarak Erdoğan'ı gördüklerinden, ona yöneltilen her türlü eleştiriyi de gerçekle ilgisi olmayan, arka planında Erdoğan'a karşı kurulmuş komplonun olduğu bir oyunun parçası olarak görür.

Onlara göre halk Erdoğan'a minnettar olmak zorundadır. Zira Erdoğan gelmeden önce Türkiye yerlerde sürünen bir ülke iken, Erdoğan geldikten sonra Türkiye sözü mutlaka dinlenmesi gereken bir süper güç, Erdoğan da bir dünya lideri olmuştur.

Bu iman nedeniyledir ki Erdoğan'ın imajına zarar verecek her gelişme, bu kesimleri aşırı derecede rahatsız ediyor. Bu gelişmeleri haber yapan herkesi de linç etmeye çalışıyorlar.

Erdoğan fanatikleri **"şimdiki zamanda"** değil, berbat bir **"dün"** ile **"muhteşem"** bir gelecek arasında bir dünyada yaşıyor. Onlara göre **"dün"** (Erdoğan öncesi Türkiye) çok berbat bir zamanı ifade ederken, **"yarın"** muhteşem bir umudu ifade eder.

Erdoğan hepimizi o muhteşem umuda taşıyacak dokunulmaz/ sorgulanamaz bir liderdir. Bu nedenle çoğu kişi için bir anlam ifade etmeyen 2023, hatta 2071 vizyonu, Erdoğan fanatikleri için çok anlamlı bir umuda işaret ediyor. Bu çevrelerde, Suriye'deki rezalet, Mısır'daki felaket gündeme getirildiğinde hep **"yarın"**ın çok daha iyi olacağından söz edilir fakat **"bugün"** hiç konuşulmaz.

Kıblesi Erdoğan, mabedi twitter olan Erdoğan fanatikleri, son tahlilde, yaratılmış algıların pırıltısını, olguların gerçekliğine tercih eden bir kitleye tekabül ediyor. Bu hâliyle daha çok, **Hasan Sabbah'**ın müritlerini andırıyor...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paket seçimi nasıl etkiler

Emre USLU 02.10.2013

AKP nihayet yarım da olsa bir demokratikleşme paketi açıkladı. **Bu paket 2010 Anayasa Referandumu'ndan bu yana açıklanmış en kapsamlı demokratikleşme paketi.** Zaten Anayasa Referandumu'ndan bu yana AKP hükümetinin adamakıllı bir demokratikleşme adımı attığı da görülmedi. Hatta **o referandumda kabul edilen birtakım kazanımlar sırf Erdoğan istemiyor diye geri alındı.** Örneğin **hâkimlerin Yargıtay üyelikleri sırf bu nedenle, hem de Anayasa'ya açıkça aykırı olduğu hâlde yeniden düzenlendi.** Bu konuda geriye gidildi.

Erdoğan'ın takındığı bu zikzaklı tutumları eleştirenler linç edilmek istendi. Onların yazdıkları gazetelere, çalıştıkları kurumlara baskılar yapıldı. Bu insanların ekmek paralarıyla oynandı...

Geldiğimiz noktada Erdoğan'ın kurmayları toplumun tüm kesimleriyle çatışarak bir yere varılamayacağını, gerginliği azaltmak için tüm toplum kesimlerini kapsayıcı bir demokratikleşme paketinin bir **"zorunluluk"** olduğunu gördü. İşte bu paket o **"zorunluluğun"** sonucu.

Yani Erdoğan demokratikleşme paketini çok demokrat olduğu için, ülkeye demokrasi getirelim tüm toplumun hayrına bir gelişme bu diye düşündüğü için değil; hükümetinin bu gerilimi taşıyamayacağını gördüğü için açıkladı...

Paketin açıklanma gerekçesi ne olursa olsun paketin kendisi hayırlı ve olumlu bir pakettir. Bu nedenle pakete yönelik tutumum şu: "Eksik ama Evet."

Şimdi soru şu: Paketin siyasal sonuçları nasıl olur?

Paketin sunduğu seçim sistemindeki değişiklik doğrudan siyasal sonuçlar doğuran bir yenilik zaten. Onu seçim uzmanları anlatıyor. Ayrıca bir bütün olarak paket toplum tarafından nasıl algılanıyor, bunun seçime etkisi nasıl olur, bu da irdelenmeli.

Seçim sistemini bir kenara bırakırsak, **paketin bütünü içinde seçmen davranışlarını derinden etkileyecek en önemli düzenlemeler, kamuda başörtüsü yasağının kalkması ve Kürtlere verilen/verilmeyen haklar.**

Normal şartlar altında kamuda başörtüsü yasağının kalkması devrim niteliğinde bir demokratikleşme adımı. Bundan bir kaç yıl önce başörtüsünü serbest bırakmak istediği için AKP'ye kapatma davası açıldığını hatırlarsak bu reformun ne kadar büyük bir reform olduğunu görürüz. Hatırlayın AKP'yi kapatma davasının delillerinden biri AKP Konya Milletvekili **Hüsnü Tuna'nın** Anayasa'da yapılan ve üniversitelere girişte türbanın serbest bırakılmasını sağlayan değişikliğin ardından yaptığı açıklamaydı. O açıklamada Tuna **"hedefimiz kamu kurumları"** dediği için AKP'nin kapatılması istenmişti.

Şimdi o hedefe ulaşıldı ve toplum bunu demokratikleşme olarak algılıyor. Bu doğru bir algılama biçimi de.

Peki, **devrim niteliğindeki bu karar AKP'nin oylarına devrim niteliğinde etki yapar mı? Hayır yapmaz. Çünkü kamuda başörtüsü sorunu 2010 Anayasa Referandumu'ndan sonra fiilen çözüldü zaten.** Yani halk

artık hastanede, okulda, tapu dairesinde gördüğü başörtülü memuru garipsemiyor. Memur-Sen'in topladığı 10 milyon imza, Danıştay'ın verdiği kararlar bu sorunu fiilen çözmüş, konuyu normalleştirmişti.

Demokratikleşme reformundaki uygulama konunun sadece hukuki boyutunun netleşmesinden ibaret. Bu reform, demokratikleşmenin kurumsallaşması açısından son derece önemli.

Ancak bunun AKP'nin oylarını büyük oranda etkileyeceğini söylemek yanılgı olur. AKP seçimlerde bunun propagandasını yapacaktır ama halkın çoktan satın alıp normalleştirdiği bir konunun oya yansması zor.

Seçimleri etkileyecek en önemli konu çözüm süreci konusunda atılan/atılmayan adımlar olacak. Paket Kürt sorununun çözümü konusunda önemli değişiklikler içeriyor ama bu PKK'yı tatmin etmez. Nitekim PKK kanadının ilk tepkileri de bu yönde.

Öcalan'la devletin başka bir anlaşması yoksa, PKK, buna dayanarak, çözüm sürecini dondurma kararı alıp sokakları hareketlendirebilir. PKK'nın bu tutumu seçimleri yakından etkileyecektir. Milliyetçi AKP seçmeni "çözüm sürecinde PKK'ya taviz verip onları güçlendirdiniz, onlar da sokakları yakıyor" diye AKP'den uzaklaşabilir.

Alevilere yönelik reformlar da pakette yok. Marjinal sol de bunu kullanıp Alevi tabanı hareketlendirebilir. Bu durumda **batıda Gezi türü eylemler, doğuda Serhildanlar başlarsa hükümetin işi bir hayli zorlaşır...**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gülsuyu Mahallesi'nde neler oluyor

Emre USLU 03.10.2013

İstanbul'da Maltepe İlçesi'nin Gülsuyu mahallesinde olan olaylarda gençler yaşamını yitirdi. Olaylar medyada uyuşturucu çeteleri ile Gülsuyu Mahallesi halkı arasında yaşanıyor gibi yansıtıldı. Oysa, her zaman olduğu gibi taraflar siyasi pozisyonlarına göre tutum takınıyor. Çoğu medya kuruluşu ideolojik tutumlarına göre olgunun ne olduğu ile değil nasıl bir algı yaratmak istedikleriyle ilgileniyorlar.

Emniyet'e göre Gülsuyu Mahallesi'nde olan şu: **"Tahsilat çetesi ile başta DHKP-C olmak üzere kısmen de MLKP ve PKK ile çatışma yaşanıyor. Bu yüzden insanlar ölüyor ve yaralanıyor."**

Gülsuyu Mahallesi fiilen dörde bölünmüş durumda. Mahallenin en üst tarafları **PKK**, orta tarafları **DHKP-C** ve **MLKP** örgütlerinin fiilî kontrolü altında. Mahallenin alt tarafları Bingöllü bir çete tarafından terörize ediliyor. Zaten çeteye de **"Bingöllüler Çetesi"** diyorlar...

Çete çok büyük bir çete değil; yaklaşık 30 kişiden oluşuyor, ama oldukça gözü kara bir grup. Çetenin kurucuları dört kardeş: **Mesut Turan, Zafer Turan, Ahmet Turan ve Aytekin Turan**. Çetenin üyeleri uyuşturucu satmıyor. Ancak o mahallede **uyuşturucu satan torbacılardan haraç alıyor** ve böylece **onlara yol veriyor**. Ayrıca **tahsilat işleri yapıyor**.

Çete'nin ideolojik bir derinliği yok, ancak kendilerini **Ülkücü** gibi yansıtıyorlar. Çete üyelerinin *Facebook* hesapları kurt işaretli fotoğraflarla dolu. Daha önemlisi şu: İlkbaharda çete üyelerinden birinin sünnet düğününde **Mehmet Ali Ağca** kirvelik yapmış. **Sedat Peker** ise düğüne çiçek göndermiş. Ancak polis kaynakları **çetenin Peker'in adamları olmadığını** düşünüyor. Polis Sedat Peker'le Bingöllüler Çetesi'nin Maltepe orijinli olduğu için tanıştığını düşünüyor. "**Peker de Maltepe'den çıktı**" diyorlar.

Polis son yaptığı operasyonla çete üyelerinin en etkili isimlerini gözaltına aldı. Hâlen firarda olan birkaç sanığın yakalanmasına çalışılıyor. Hatta çete üyelerinden birkaçı polisten kaçarken Gebze'de polisle çatışmaya girdi. Ancak polis bunları etkisiz hâle getirerek yakaladı.

Çatışmaların bir tarafında işte bu "**Bingöllüler Çetesi**" var. Öbür tarafında ise **sol örgütler**, özellikle **DHKP-C...** **DHKP-C medya içindeki sol eğilimden yararlanarak yoğun bir propaganda yapıyor. Sanki örgüt uyuşturucu satışına karşı çetelerle mücadele ediyor da çatışmalar bu nedenle başlamış gibi sunuluyor.**

Evet, DHKP-C'nin kendisi uyuşturucu satmıyor ama **uyuşturucu dağıtan bir diğer torbacı ekip var** ve iddialara göre, **ona göz yumuyor**. DHKP-C **N.B.** ve adamlarının uyuşturucu dağıtımına ses çıkarmıyor.

Daha ilginç şu: **N.B.** bir dönem yukarıda anlattığım çetelerle birlikte hareket ediyor. Ancak çete üyeleriyle aralarında anlaşmazlık çıkınca N.B. DHKP-C'ye sığıyor. **Çete N.B.'yi öldürmek istiyor örgüt ise bu uyuşturucu satıcısını muhafaza ediyor**. Büyük olasılıkla da **çete ile örgüt arasındaki çatışmalar da bu nedenle alevleniyor**.

Emniyet kaynaklarına göre çatışmalar **Göksel** isimli çete üyesinin Ezilenlerin Sosyalist Partisi (**ESP**) üyelerine saldırarak **dokuz kişiyi yaralamasıyla** başlıyor. Göksel yaralama olayından sonra Antalya'ya kaçıyor. Daha sonra Gültepe'ye yeniden dönüyor. **Bu olaylara karşı pankart açan ESP üyelerinin içinde pankart açan birinin kafasına silahı dayayıp yüz metre süründürüyor**. Daha sonra da çekip gidiyor. Böylece mahallede korku yayıp üstünlüklerini ilan ediyorlar...

Çatışmalar yoğunlaşınca DHKP-C militanları çete üyelerinin müdavimi olduğu S.Ç. adlı mekânı basıp çete üyeleriyle çatışmaya girdi. Çete üyelerinden kimse yaralanmazken DHKP-C'lilerden yaralananlar oldu. Bu nedenle örgüt üyeleri geri çekildi.

Emniyet, sonunda operasyon yaptı ve çetenin tüm üyelerini gözaltına aldı. Hatta **Emniyet'in operasyonu sırasında DHKP-C üyeleri olaya müdahale eden Emniyet'in zırhlı aracına ateş açtı. Seken kurşunlardan bir kadın yaralandı. Ancak medyada bu sanki örgüt üyeleri ile çete arasındaki çatışmada yaralanmış gibi sunuldu.**

Polis, çetelere karşı mücadele ettiğini söyleyen DHKP-C örgütü üyelerinin çete üyelerinin yaptıkları ile ilgili **polise ifade vermediğini** belirtiyor. Hatta **yaralı DHKP-C üyeleri dahi polise tek kelime konuşup olayları anlatmadı**.

İşin özü şu: **Gülsuyu Mahallesi'ndeki çatışmaların altında mahalleye kimin hâkim olacağı, rantı kimin paylaşacağı tartışması yatıyor. Bu, bir tür iktidar mücadelesi...**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anti-Erdoğanizm

Emre USLU 09.10.2013

Önceki hafta Erdoğanizm'i ve Erdoğan fanatiklerini yazmıştım. Bu yazıda Anti-Erdoğanizim'i besleyen ana duyguları ele alacağım.

Anti-Erdoğanizm AKP medyasının sunduğu gibi sadece dindarlardan nefret eden kitlelerin reaksiyon biçimi değil.

Anti-Erdoğanizm'i üç ana duygunun beslediğini düşünüyorum. Bunlardan ilki **yenilmişlik duygusu**.

Özellikle eski rejimi içselleştirmiş toplumsal kesimler ve onların temsilcisi siyasal elit AKP'nin tek başına iktidar olmasını bir türlü içine sindiremedi. Çünkü onlar iktidarlarının bin yıl süreceğini düşünürken hiç beklemedikleri bir yenilgi aldılar. Bu öyle bir yenilgi ki bir daha kazanma şansları neredeyse sıfır.

Erdoğan'da bu yenilgi duygusunu tamir edip o kitleleri kazanmak yerine onların bu duygularını daha da derinleştirici çıkışlar yaptıkça o yara bir türlü kapanmıyor. Bu nedenle bu kitlelerin Erdoğan'ı karşılarında gördükleri her dakika ona olan nefretleri daha da artıyor.

Cumhuriyet mitinglerinin de Gezi olaylarının da temel motivasyonu bu yenilmişlik duygusu üzerine oturuyordu. Cumhuriyet mitinglerini Gezi olaylarından ayıran fark ise organizatörlerdi. Birincide bizzat askerî birimlerin organizasyonu söz konusu iken ikinci daha çok snoptan gelişen bir tepkiydi. Ancak her ikisinde de temel yenilmişlik motivasyonu etkili oldu.

Gezi olaylarında sadece Erdoğan'a yöneltilen ağır hakaretler ve küfürler bu kitledeki Anti-Erdoğanizm'i anlamak için ilginç veriler sunuyor. Bu kitleler Erdoğan karşıtı slogan ve küfürleri, AKP medyasının sunduğu gibi bir proje olduğu için mi duvarlara yazdılar? Yoksa o sloganlar gerçekten Erdoğan'a karşı gelişmiş yenilmişlik duygusunun yansımaları mıydı? Ben ikincinin daha doğru bir değerlendirme olduğunu düşünüyorum.

Anti-Erdoğanizm'in kaynağı ikinci duygu **aldatılmışlık duygusu**. Birincinin aksine burada Erdoğan'a bir dönem destek verip şimdilerde ona karşı duran kesimlerin duygusu bu. Bu kesimler Erdoğan'dan bir Özal bekliyordu. Toplumu birleştiren, Türkiye'de demokrasiyi yerleştirip, Avrupa ile entegre edecek, köklü reformlar yapacak bir lider görüyordu Erdoğan'da.

Ancak bu kesimler Erdoğan'ın güçlendikçe Demirelleştğini görmeye başladılar. Erdoğan güçlendikçe Özal tipi reformculuğu ikinci plana atarken Demirel'e özgü pragmatizmi benimsemeye başladı. Öcalan'ı asardım dediği hafta onunla görüştüğü ortaya çıktı örneğin. Seçimden önce **"zenginimiz bedel öder, askerimiz fakirdendir"** diyerek bedelli askerliğe karşı çıkarken, seçimden sonra ilk icraatı bedelli askerlik oldu örneğin. Yolsuzlukla mücadele diye iktidara gelmişken, yolsuzluğun başını alıp gittiğini düşünmeye başladı bu kitleler.

O hayalkırıklığını yaşamış biri şunu söyledi örneğin: “**Erdoğan fakir sofrasında iftar açıp, zengin masasında iş bitiren bir lidere dönüştü.**”

Anti-Erdoğanizm’i besleyen üçüncü duygu **kibir duygusu**. İnsanlar gerek Erdoğan’da gerekse çevresinde inanılmaz bir kibir gözlemliyor. Bu bir algı yanılsaması da olabilir belki. Ama bir grup insanın dışarıdan gözlemlediği bu. Bu duygu nedeniyle sayıları az ama etkileri çok bir grup muhafazakâr entelektüel ve kanaat önderinde de Anti-Erdoğanizm belirtileri ortaya çıkmaya başladı.

Bu kesimler durumu şu şekilde özetliyor: Muhafazakâr kitle önceki yıllarda Erdoğan’ın askere, bürokrasiyle ve siyasal elite karşı duruşunu, izzetli bir duruş olduğu için sevdi. O dönem **bu duruş, mağdur bir adamın mağrurlara karşı izzetli duruşuydu**. Algı bu yöneydi. Ancak şimdi karşısında kimse olmayınca bu duruş, **mağrur bir adamın kibirli duruşuna** dönüştü. Belki de o zaman da kibirliydi biz göremiyorduk ama şimdi bu açığa çıktı...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP Beyaz Türkler’in ‘Truva Atı’ mı

Emre USLU 10.10.2013

Türkiye son on yılda 10 kat zenginleştiyse bu zenginleşmenin yüzde 90’ı **Beyaz Türkler’e** yüzde 10’u **Kara Türkler’e** yansıdı.

Seçimlerden önce **Aydın Doğan’a** ceza kesip seçim kampanyasını Aydın Doğan’a vurma üzerine kurup, seçimlerden sonra Aydın Doğan’ın cezasını affedip alışveriş merkezinin açılışını yapmak, Kara Türkler’in gözünü boyamak için yapılmış bir tür siyaset hilesi mi?

Yine seçimler yaklaşıyor. Bu sefer Aydın Doğan değil, **Koç Grubu** hedefte. Erdoğan Koç’lara kafa tutan delikanlı başbakan rolüne soyundu. Kara Türkler’in oyları garantilensin gerisi kolay. Seçimden sonra Koç’un açılışına katılır, konu kapanır nasılsa...

Seçimler yaklaşıırken, “**kredi kartı kullanmayın**” diyerek bankalara karşı savaş açtı Erdoğan. Ama bizzat kendi döneminde **bankalar** kazançtan semirdi. Kendi hesabına para yatırmak için bile para kesen bir haydut şebekesine dönüştü bankacılık sistemi. Deli Dumrul gibi, susuz dereye köprü kurmuşlar, geçenden de geçmeyenden de haraç kesiyorlar. Ne iş?

“**Gezi olaylarını ‘faiz lobisi’ yaptı**” diye ortalığı yıktı. Kara Türkler inandı. Ama faizler yüzde 5’ten yüzde 10’a fırladı. Yani Erdoğan “**faiz lobisi**”ne savaş açmış görünüyorken “**faiz lobisi**” kazancını yüzde 100 artırdı. Ne iş?

Erdoğan Beyaz Türkler’e karşı savaştan bir kahraman ama Beyaz Türkler’in holdingleri semirirken küçük esnaf kan ağlıyor. İnanmıyorsanız çıkın mahalle bakkalınıza, terziye, markete sorun...

“**İhracat yapan büyük firmalar çeklerini ödemediği için yurtdışı yasağı konuyor, mağdur oluyorlar**” diyerek **Çek Kanunu**’nu değiştirdiler. Çeki ödenmeyen esnaf ağlarken çekini ödemeyen dolandırıcı jetlerle fink

atıyor. Ne iş?

Beyaz Türkler'in gemi armatörleri, uçak filosu sahiplerinden vergi alınmıyor. Onlar dünyanın en ucuz yakıtını kullanıyor. Ama Kara Türkler, dolmuşçular, taksiciler, otobüsçüler dünyanın en pahalı yakıtını kullanıyor.

Kara Türkler'e yakıt o kadar pahalı ki kaçakçılık tavan yaptı, otobüs şoförleri kaçak mazotunu yanında taşıyor. Taşıyamayan inceltilmiş yağ yakıyor. Yağıyla birlikte otobüsü de o otobüsteki yolcuları da riske ediyor. Beyaz Türkler'e karşı savaş açan Kara Türkler'in koruyucusu, Erdoğan nerde? Bu nasıl savaş, nasıl bir düzen?

Bu saydıklarım buz dağının görünen yüzü. AKP'yi Beyaz Türkler'in Truva Atı yapan esas düzenleme eğitim sistemindeki düzenleme.

Bu ülkede, Kara Türkler'in yukarı çıkmalarını engellemek ve Beyaz Türkler'e avantaj sağlamak üzere kurulmuş bir kast sistemi vardı. **Özal**, o sistemi delmiş, Kara Türkler'in zeki çocuklarının yukarı tırmanma fırsatı tanımıştı.

Böylece en azından Kara Türkler'in zeki çocukları aradan sıyrılıp, doktor, mühendis, avukat hâkim olabiliyordu.

28 Şubat Kara Türkler'in aradan sıyrılıp çıkmasını sağlayan sistemi değiştirmeyi denedi. Bu yüzden imam-hatipleri kapattı, meslek liselerine giden çocukların puanlarını keserek üniversiteye girmelerini engelledi. Ancak, Kara Türkler'in önünü tamamen kapatamadı.

AKP'nin getirdiği yeni düzenlemede eğitimde yapılan merkezî sınav sistemi, ve dershanelerin kapatılması kararı ile Kara Türkler'in çocuklarının önü tamamen kapatılıyor.

AKP'nin getirdiği sistem 28 Şubat'çıların kapatamadığı kast sistemindeki delikleri tamamen kapatıyor. Kara Türkler'in, Beyaz Türkler'le rekabet etmesini kökten bitiriyor.

AKP'nin getirdiği yeni sınav sistemi ve eğitim modeli daha liseye gelmeden Beyaz Türkler'in çocuklarını, yoksul Kara Türkler'in çocukları karşısında avantajlı hâle getiriyor. Ortaokulda yarışı kaybeden Kara Türk'ün çocuğu üniversiteye gelene kadar açılan mesafeyi nasıl kapatacak?

*İstanbul'un Tarlabası bölgesinde görev yapan bir öğretmenden gelen mesaj durumu net anlatıyor: "Bugün Tarlabası toplum merkezinde ilkokul öğrencilerine ilk dersimi verdim. Yani **Ara Güler**'in fotoğraflarında evden eve çamaşır asılan, otantik görünümlü İstanbul'da. O görüntülerin arkasında büyük yoksulluklar var katlanılmaz acılar var. Evlerde çamaşır asacak yer bile yok ki bu çocuklar ders çalışsın. Çocuklar 3. sınıfa gelmiş ama okumayı bile sökmemişler henüz. Anadilleri Kürtçe olduğundan okulda öğretmeni anlamakta zorlanıyorlar. Okuldan sonra çöp toplamaları veya simit satmaları gerekiyor. Ama sistemin önlerine koyduğu merkezî bir sınavda 500 metre ileride Cihangir'de yaşayan, kolejde okuyan yaşlılarıyla yarışmaları gerekiyor..."*

İşte bu mesafeleri kapatacak, bir kısa yol olarak "**dershaneler**" vardı. Erdoğan o yolu da tıkayarak, Beyaz Türkler'e "**yürü ya Beyaz Türk**" derken, Kara Türkler'e "**işçisin sen sen işçi kal**" diyor...

Beyaz Türkler'e bu kadar avantaj sağlamış AKP, kara Türkler'in çocuklarının ve torunların bile önünü kesen AKP, Kara Türkler'in savunucusu rolü yapan Beyaz Türkler'in Truva Atı mı?

İdeolojik saplantılara kapılmadan, demagoji yapmadan, yukarıda saydığım **OLGULARI** esas alarak verin cevabınızı...

Ankara kafası

Emre USLU 16.10.2013

Çözüm sürecine ilişkin "**Ankara kafası**"nı en iyi yansıtan yazar **Yeni Şafak**'tan **Abdulkadir Selvi**. Selvi'nin bu süreçte yazdıkları gazeteci analizinden çok istihbarat raporları idi. Zaten kendisi de "**verdiğim istihbarat**" gibi kavramlarla anlattı süreçte yazdığı verilerin kaynağını. Bu, Selvi için kuşkusuz bir gazetecilik başarısı. Konuları dışarıdan izleyen bizler için de "**Ankara kafası**"nı anlamak için paha biçilmez veri sunuyor. Bu nedenle, size süreçle ilgili Selvi'den alıntılarla "**Ankara kafası**"nın nasıl çalıştığını yansıtacağım:

"**Ankara kafası**"nın yansıttığına göre çözüm sürecinin üç aşamadan oluşan bir yol haritası vardı: **PKK'nın Türkiye sınırları dışına çekilmesi, demokratikleşme süreci**. Buna, çözümün yasal zeminin oluşturulması da diyebiliriz. **Silah bırakma ve normalleşme...**

Hatırlayın, bu sürecin bir de takvimi vardı: "*Mayıs ayına kadar içerideki silahlı unsurların sınır dışına çekilmesi, Mayıs-Eylül arasında Kandil'dekilerin silah bırakıp içeriye gelmesi. ...İran-Suriye eksenini temsil eden ve silah bırakmaya soğuk bakan Cemil Bayık ve Fehman Hüseyin'in izole edilmeye çalışıldığı söyleniyor.*" (**A. Selvi**, 27 Şubat 2013)

"*Aslında süreç kamuoyundaki durumun en az 1 ay önünde seyrediyor. Buna göre; sürecin ikinci aşamasına geçilmesi için yoklamalar şimdiden başlayacak. Güven olduğu taktirde, ikinci aşama birinci aşamadan bağımsız olarak başlatılabilecek. İkinci aşamada üzerinde çalışılacak yasalar şunlar: 1-Siyasi Partiler Yasası, 2-Seçim Yasası, 3-Avrupa Yerel Yönetimler Şartı üzerindeki şerhin kaldırılması, 4-Vatandaşlık Kanunu, 5-(Gerek duyulursa) Eve Dönüş Yasası'nın genişletilmesi.*" (**A. Selvi**, 6 Mayıs 2013)

"*...Çekilme sürecine ilişkin bir kaygı yok. MİT aracılığıyla bir yandan çekilme sürecini takip edilirken, diğer yandan da çözümün ikinci aşaması için hazırlıklar yürütülüyor.*" (**A. Selvi**, 8 Mayıs 2013)

Bu tür yazıları sadece Selvi yazmadı. Onlarca yazar MİT'ten gelen bilgilerle yanıltıldı ve benzer yüzlerce yazı yazdı. **Hüseyin Yayman**'dan **Yıldıray Oğur**'a, **Hilâl Kaplan**'dan **Oral Çalışlar**'a birçok yazar MİT yalanlarına inanmamızı istedi. "**Anlaşma tamam süreci biz geriden izliyoruz. PKK eylül- ekimde silah bırakıyor**" diye yeri göğü inletiler. "**PKK silah bırakmaz bu mantıklı değil, temkinli olalım**" diyen birkaç yazarı da "**savaşçı**" ilan edip linç etmeye kalktılar.

Gün geldi gerçek kendini dayattı. Selvi, dün yazdığı yazıda 10 aylık illüzyon gösterisinin bittiğini itiraf etti:

"*Çözüm sürecinin kritik bir aşamasında PKK'nın yönetimini üstlenen Cemil Bayık, son telsiz konuşmasında 'Sonuna kadar savaşaacağız' diyor. ...Artık şu netleşti: PKK, yerel seçimlere silahlı girmek istiyor. Kandil, Rojova'daki gelişmeleri, Kürt yönetimi kurma açısından tarihin sunduğu en büyük fırsat olarak görüyor...*"

"*Önümüzdeki sürecin birkaç parametresi var.*

1-Yerel seçimler bitene kadar silahı bırakma söz konusu değil.

2-Örgüt kontrollü olarak gerilimi tırmandıracak. Seçim sürecini gerilim üzerinden yönetecek.

3-Çatışmasızlık kararı devam edecek. Ancak başarabilirse, iktidarı tahrik etmek suretiyle, süreci Ankara'nın bozması için her türlü tahriki yapacaklar. Evet çözüm süreci açısından önümüzde parlak bir tablo durmuyor."

İşte "**Ankara kafası**" bu. Bu kafaya göre süreç tıkr tıkr işliyordu. PKK çekilecekti. Eylülde PKK silah bırakıyordu. Cemil Bayık tasfiye edilecekti.

İşte bu kafa son bir yılda PKK'yı hiç olmadığı kadar büyüttü...

İşin buraya geleceği baştan belliydi: "**PKK barış değil, taktik ateşkes peşinde**" diye yazdığım için, (<http://www.taraf.com.tr/emre-uslu/makale-pkk-baris-mi-istiyor-taktik-ateskes-pesinde.htm>),

"**Umutlanmak için bir neden yok**" dediğim için (<http://taraf.com.tr/emre-uslu/makale-umutlanalim-mi.htm>),

"**Çözüm süreci barışla sonuçlanmaz. PKK çekilmez. Olsa olsa çift taraflı bir ateşkesle sonuçlanır. AKP bunu barış diye satar**" (<http://taraf.com.tr/emre-uslu/makale-cozum-surecinin-neresindeyiz.htm>) diye yazdığım için savaş lordu ilan edilmişim.

Selvi'nin son yazısından anladığım şu: O kafayı kumdan çıkarma vakti...

Bayramınız kutlu olsun.

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Babamdı, adamdı...

Emre USLU 17.10.2013

Sanırım bu mevsim babaları kaybetme mevsimi. Çevremdeki birçok dostum gibi ben de kaybettim babamı dün. Tüm babalar iyi adamdır ama benimki bambaşka bir iyi adamdı...

Hiç televizyonumuz olmadı çocukken. Bu yüzden kartondan kahramanlarım da olmadı benim. Tek kahramanım vardı; babamdı. Onun kahramanım olduğunu gizliden bilirdim ama itiraf edemedim. Çünkü o bilinen kahramanlardan birine hiç benzemiyordu. Hiç okula gitmemiş, dünyayı kurtarmamış, kendi hâlinde bir köy insanıydı. Ama dünyasının çapı tüm dünyalardan daha büyüktü babamın.

Çok akıllıydı. Dünyaya açık biriydi. Köye gelmiş ne kadar yenilik varsa hepsinde parmağı vardı. Hiç okula gitmediği hâlde hem Osmanlıca hem Türkçe okur, yazardı. Uzun kış akşamlarında gaz lambası ışığında meraklılara evimizde tarih kitapları okurdu. Çok uzun sürerdi bu okuma seansları. Bir yandan merakla dinlediğim bir yandan da misafirler için ceviz kırıp onlara çay dağıtmaktan yorgun düştüğüm geceleri hatırlıyorum.

Haber dinlemeyi çok severdi. 12 Eylül günleriydi. Haber saatinde tarlaya gitmesi gerektiğinde benim görevim, yanında radyo taşımaktı. O tarlada çalışır ben radyosunu taşırdımJ Hey gidi günler...

Çok cömert adamdı babam. Evimiz yol üstündeydi. Çok misafirimiz olurdu. Kapımızı kim çalarsa buyur der, misafir ederdi. Özellikle kışın yollar kapandığında evimizde misafirden yatacak yer kalmadığını, tüm misafirlere yetecek kaşık çatal bulamadığımızı hatırlarım. Fakirdik ama yine de kapıyı çalan hiçbir misafire yatacak yerimiz yok demezdi. Tüm kardeşlerimi komşulara gönderir misafirleri yine kabul ederdi. O misafirlerin arasında Hz. Hızır'ın evimize geldiğini düşünürdüm...

Bildiğim tek "kötülüğü" vardı. Başka köyün cami imamından bir tek Kanada kavağı fidesi çalmış, dikmişti tarlaya. Civar köylerdeki tek Kanada kavağıydı o. Yüzlerce kök kavağından ayırdı onun yeri. Özenle baktı, büyüttü onu. Dallarından kim fide yapmak istediye herkese verdi. Civar köylerdeki binlerce Kanada kavağı o ağaçtan türetildi. Sonra o kavağı kesip camiye bağışladığında büyük bir günahattan kurtulmuş gibi rahatladığını hatırlıyorum..

Henüz lisede okurken bile köye geldiğimde, "**Senden başka okuyan kimse yok, başın dik yürüme, gurur kibir girer içine**" derdi. Başarılı olduğumu gördükçe de içten içe gururlanırdı. Elimden geleni yapmama rağmen "**Bu köylerdeki insanlara yeterince yardım etmiyorsun**" diye kızardı hep.

Beş yaşımıdayken elimden tutup okula kaydettirmeye götürdüğü günü hiç unutamam. Okul müdürü "**Çocuğun yaşı küçük, seneye kayıt yaptıralım**" dediğinde, "**Sen kaydını yap, ben bunu başbakan yapacağım**" demişti. Televizyon bile görmemiş köy çocuğu için ne büyük bir cesaretlendirmeydi o. Hep aklımın bir yerinde takılı durdu o söz. Ne zaman bitme noktasına gelsem, babamın umudunu yerde bırakmamalıyım diye daha çok çalıştım hep.

Hiç paramızın olmadığı yıllar oldu. Ne yapar eder, bulup buluşturur, okula giderken cebime koyardı. Arkasından da "**Bu oğlumun rızkı bol**" derdi. Sanırım üzülmemem ve "fakir aileme yük oluyorum" diye düşünmemem için böyle söylerdi. "**Sen yeter ki okumak iste, tüm tarlamı satar okuturum seni**" diye cesaretlendirmese sanırım akranlarım gibi ben de okuyamazdım...

Gün gibi hatırlıyorum. Biz çocukken babam her sabah namazdan sonra yüksek sesle Kur'an okurdu. O Kur'an okumaya başladığı zaman annem Kur'an'a saygısızlık yapmayalım diye "**Kur'an okunurken yatılmaz**" der kaldırırdı bizi. Ama babam "**Onlar daha çocuk, ayaklarını uzatmadan yatarlarsa bir şey olmaz**" derdi. Çok şefkatli ve toleranslı biriydi o. Hiçbir zaman bağnaz bir adam olmadı. Herkesi olduğu gibi kabul etti...

Duvar ustasıydı babam. Yaptığı tüm evlerin yönünü kibleye doğru yapardı. Dine ve Kâbe'ye saygısını göstermek için yapardı bunu. Bunun da doğal bir şey olduğunu düşünürdüm...

Ruhuna Fatiha gönderirseniz benimle çok gurur duyar sanırım...

Babamdı, adamdı....

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gün, Hakan Fidan'a sahip çıkma günüdür...

Emre USLU 23.10.2013

Bu köşeyi takip edenler bilir. Yıllardır şöyle şeyler yazdım: Son bir kaç yıldır Türkiye İran istihbaratının operasyon alanına dönmüştür. Örneğin İran'ın nükleer silah programı ihtiyaçlarının Türkiye üzerinden İran'a transfer edildiği kanısı ciddi bir kanıdır. Bu kapsamda verilebilecek bir örnek olay şudur: **Hüseyin Tanideh** adlı İran ajanı nükleer kaçakçılıktan aranırken Türkiye'de yakalanmış Almanya'nın iade istemesine rağmen Hakan Fidan'ın devreye girmesiyle iade işlemleri durdurulmuştu. (<http://www.taraf.com.tr/haber/almanya-ile-casus-krizi.htm>)

Yine MİT'e yakın gazetelere göre İran istihbaratı El-Kaide militanlarını Türkiye üzerinden Suriye'ye geçirmekte. Böylece İran Türkiye'yi terörü destekleyen bir ülke konumuna düşürerek, Esad'a destek çıkmaktadır. MİT/hükümete yakın gazetelerde çıkan bu bilgi doğruysa, bu veri bize Türkiye'nin İran istihbaratının operasyon alanına dönüştüğünü gösterir.

Sorulması gereken soru şu: Türk istihbarat teşkilatı İran istihbaratının Türkiye'deki bu faaliyetlerine karşı ne gibi önleyici hamleler yapmış, ne sonuçlar almıştır. Örneğin nükleer kaçakçılık konusunda ne yapmıştır? İran istihbaratı yönetiminde El- Kaide'nin Türkiye'yi bir köprü gibi kullanmasına karşı ne yapmıştır MİT?

Son olarak, Lübnan'da kaçırılan pilotların kurtarılması olayında İran istihbaratı ustaca manevralarla İran Devrim Muhafızlarını kurtardı. Biz bu operasyonun taşıyıcı anneliğini yaptık. (<http://www.taraf.com.tr/emre-uslu-2/makale-thy-pilotlari-iran-ajanlarini-kurtarmak-icin.htm>)

Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Türkiye'den Yemen'e giden silahların arkasından da İran izi çıkmıştı. Yani sizin anlayacağınız İran içimizde cirit atıyor.

(http://iskandinavya.zaman.com.tr/iskandinavya/newsDetail_getNewsById.action?newsId=9858)

Bu örnekleri görüp de MİT'i eleştirmeyen kişi ya kalemini MİT'e satmıştır, ya korkusundan ses çıkaramıyor, ya da menfaati icabı susuyordur. Bazılarının sadece susmaları yetmiyor. Ben bu gerçekleri yazınca **"MİT'e yakın yazarlar ve medya organları, MİT millileştiği Ortadoğu'da etkinliğini artırdığı için bunları yazıyorsun"** diye saldırıya geçiyorlar. Ancak Türk istihbaratının İran istihbaratına karşı ne tür faaliyetler yaptığına ilişkin bir tek örnek bile veremiyorlar.

Diyelim ki MİT'in Ortadoğu'da etkinliğini artırdığı tezi doğru. O hâlde soru şu: **MİT Ortadoğu'da etkinliğini artırırsa hangi somut başarıya imza attı? Suriye'de, Mısır'da tam anlamıyla çakılmadık mı? Bu mu MİT'in etkinliğini artırdığı Ortadoğu politikası? "Millî" MİT'in Ortadoğu'da artan etkinliği sayesinde hangi başarıyı elde etmişiz onu anlatın bize?**

Yazının girişinde de ifade ettiğim gibi bu köşenin takipçileri bilir. Uzun süredir MİT'e karşı bu içerikli eleştirilerimi yöneltiyorum.

Ancak son dönemde **uluslararası basında Hakan Fidan'a yönelik haddi aşan eleştiriler ve tehditler belirmeye başladı. MİT doğru veya yanlış yapabilir. Sonuçta bu bizim kurumumuz. Biz eleştirir veya biz destekleriz. Başka hiçbir ülkeyi ilgilendirmez.** Başka ülkelerin medyası bu konuda Türk istihbarat şefini tehdit etme hadsizliğine kalkamaz. Türkiye babalarının yolgeçen hanı değil. Hakan Fidan'a bomba göndeririz tehditleri haydut devletlerin yapacağı şeylerdir bu tehditleri yapanlar karşılarında bu milleti bulur. Haydutluğa prim vermeyiz. Bu nedenle MİT ve Hakan Fidan'a yönelik eleştirilerim saklı kalmak üzere, özellikle **Jewish**

Press’de çıkan o tehditlere karşı gün, Hakan Fidan’ı destekleme günüdür. Eleştirilerim saklı kalmak kaydıyla bugün Hakan Fidan’ın yanındayım.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT haberleri neden sızdı, ne olur

Emre USLU 24.10.2013

Hakan Fidan tartışmaları devam ediyor. Dün Fidan’a yönelik hadsiz ve küstah tehditlere karşı pozisyonumu belirtmiştim. Türkiye’de tartışma iki ana eksen üzerinden yürütülüyor. Birincisi, **MİT, kendine yakın gazeteciler üzerinden psikolojik harekât faaliyeti kapsamında algı çalışması yapıyor.** İkincisi, **komple teorileriyle tartışmanın üstü kapatılıyor.** Her iki tartışma biçimi de esasen gerçeğin üstünü örtmeye yönelik hamleler.

Bugün tartışmayı MİT propagandasından çıkarıp, komple teorilerinden kurtarıp, konuyu bağlamına oturttuk, **aslında ne oldu da Hakan Fidan aleyhinde bu bilgiler sızdı ve sonucu ne olur** sorusuna, ideolojik pozisyon almadan kuru bir analiz yazmak istiyorum.

Bence **Batı basınında Hakan Fidan aleyhinde çıkan haberlerin nedenine ilişkin anlatılan hikâyelerin büyük çoğunluğu yanlış.** Konu MİT muhibbi gazetelerin psikolojik harekât faaliyeti türünden haberlerinde anlatıldığı gibi değil. Hakan Fidan’ın liderliğindeki MİT’in çok başarılı ve bağımsız Ortadoğu politikası ile de ilgili değil hiç değil. Çünkü ortada öyle bir başarı yok. Maalesef **istihbarat servisleri Ortadoğu’daki çakılmamızla alay ediyorlar.**

Konu şu: Hatırlayın **MOSSAD Başkanı Tamir Pardo** 12 Haziran’da Türkiye’ye gelmiş **Hakan Fidan’la görüşmüştü. O görüşmede ne görüşüldü? Batı basınında çıkan haberlerin o görüşmedeki konularla yakından ilgisi olmalı.** Medya konunun arkasını çok merak ediyorsa o görüşmenin ayrıntılarını öğrenmeye baksın...

Görüşmenin ayrıntılarına ilişkin ipuçlarını **Jarusalem Post’a** yazan İsrailli istihbarat analisti **Yossi Melman** vermiş. Melman Nisan 2012’de İran’dan yapılan bir açıklamaya dikkat çekiyor ve çok kritik bir bilgi paylaşıyor. Melman’a göre İran Nisan 2012’de İran’ın nükleer silah programını yürüten İranlı nükleer uzmanlarını öldüren 15 MOSSAD ajanının deşifre ettiklerini duyurmuştu. Melman MİT’in kimliklerini İran istihbaratına verdiği MOSSAD ajanlarının çok kritik bir alanda faaliyet gösteren o MOSSAD ajanları olduğunu ima ediyor. Bu durumda **MİT, İran’ın nükleer silahlanma çabalarına karşı faaliyet yürüten MOSSAD ajanlarını deşifre ederek, İran’ın nükleer silah yapmasının önündeki “MOSSAD tehdidini” ortadan kaldırmış oluyor.**

Hatırlayın Hakan Fidan İran’ın nükleer programının yapıldığı görüşmelerde Türkiye’nin “**şarpesi**” olarak katılmış, o toplantılarda İran’ın nükleer programını savunduğu için İsrailliler tarafından İran’a hizmet etmekle suçlanmıştı.

Ek olarak, **Hüseyin Tanideh** adlı İran ajanı nükleer kaçakçılıktan aranırken Türkiye’de yakalanmış Almanya’nın iade istemesine rağmen Hakan Fidan’ın devreye girmesiyle iade işlemleri durdurulmuştu.
(<http://www.taraf.com.tr/haber/almanya-ile-casus-krizi.htm>)

Belli ki Hakan Fidan’ın hedefe konulmasının nedeni İran’ın nükleer programına karşı yürütülen kampanyada Fidan’ın “önleyici” rolünün etkisinin çok olması.

Peki, Batı basınında çıkan haberlerinin sonucu ne olur?

O haberler Batılı istihbarat servisleri, veya onlarla ortak iş tutan Suudi Arabistan gibi Ortadoğu ve Orta Asya ülkelerinin istihbarat servislerinin Türk istihbaratına olan güvenini azaltır. Bu uluslararası istihbarat paylaşımının azalması, Türkiye’nin izole olması demektir.

Ayrıca Türkiye’ye gelen baskılar sonucu, El-Kaide’nin Suriye’deki faaliyetlerinin Lübnan-Suriye sınırına kaydırıldığı, ancak bunun Türkiye üzerinden koordine edildiği konusunda Batılılarda ciddi kuşkular var.

Bir uyarı olarak yazayım: **Hakan Fidan yönetimindeki MİT’in “sistem dışı” faaliyetleri Türkiye’nin izole olmasına neden olur. Hatta Türkiye’yi terörü destekleyen devletler arasına sokabilir...**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Marmaray: Sezar’ın hakkı Sezar’a

Emre USLU 30.10.2013

Marmaray projesi Türkiye’nin önemli projelerinden biri. Yapana, planlayana çalışana ve arkasındaki siyasi iradeye teşekkür ederiz. Bu konuda en büyük teşekkürü hak eden kişi kuşkusuz Tayyip Erdoğan’dır.

Erdoğan’ın son yıllarda yaptıklarını beğenmeyebiliriz. Gergin dili, demokratikleşme konusundaki korkak tavrı, hesapçı tutumu eleştiriyi hak ediyor ve bu konularda eleştiriyoruz. Ancak Marmaray gibi bir projeyi başarıyla tamamlaması da aynı oranda övgüyü hak ediyor.

Marmaray projesi üç açıdan ele almak gerekiyor. Bunlardan birincisi projenin **mühendislik başarısı**. Dünyada ilk örneklerinden biri. Bu yönüyle bir Japon mühendislik harikası Marmaray projesi. Burada krediyi Japon mühendisler verip, bizim mühendislerimizin buradan öğrendikleri bilgilerle dünyanın başka yerlerinde benzer projelere imza atmalarını umalım.

İkinci olarak **projenin işlevini** ele almak gerekiyor. Proje sonuç itibarıyla İstanbul trafiğini hafifletmek için yapılan projelerden biri. Bu yönüyle Boğaz köprülerinden çok daha fazla işlevsel olmayacak. Hatta yapımına başlanan Yavuz Sultan Selim Köprüsü’nün işlevi Marmaray’ın işlevinden daha fazla. O köprü hem karayolu hem de demiryolu olarak faaliyet gösterirken Marmaray sadece demiryolu olarak faaliyet gösterecek.

Üçüncü ve en önemli konu Marmaray projesine **yüklenen anlam**. Bu projenin işlevinin çok ötesinde bir yerlerde. Birincisi projeye bir **tarihsellik** anlamı yükleniyor. Ecdadın projesi olarak sunuluyor. Özellikle iktidar

medyası "**dedesi gemileri karadan yürüttü, torunu treni denizin altından yürütüyor**" gibi aforizmalarla projenin işlevselliğinden öte bir anlam yüklüyor projeye.

"**Çin'i, Londra'ya bağlayan proje**" sunumuyla sanki Londra'dan Çin'e giden başka demiryolu hattı yok gibi bir algı yaratılıyor. Eminim Türkiye halkının çoğu da bundan habersiz. Oysa bu yüzyılın başından beri Çin'den Londra'ya uzanan demiryolu hattı var.

Marmaray projesi işlevsel olarak Yavuz Sultan Selim Köprüsü'nden bile daha az işlevselliğe sahipken böylesine bir anlam yüklenmesinin nedeni ne?

Kuşkusuz bunun birinci nedeni **proje Türkiye'de bir ilk**. Oysa köprü bir ilk değil. Bu **'ilk'**i Tayyip Erdoğan'ın gerçekleştirmiş olması özellikle iktidar medyasının Marmaray projesine işlevinden çok fazla anlam yüklemesine neden oluyor.

Daha önemlisi şu: İktidar medyası son birkaç yıldır her ne kadar AKP iktidarını kayıtsız koşulsuz savunmaya çalışıyorsa da onlar da biliyordu ki iktidar ilk yıllardaki gibi projeler üretmiyor. Hatta ilk yıllarda ürettiği, duble yollar gibi, sağlık sistemindeki iyileştirmeler gibi projelerin semeresini yiyor.

Bu nedenle, projeleri bakımından kısırlaşmış AKP hükümeti açısından Marmaray projesi iktidar için çok iyi bir can simidi oldu. Son seçimden bu yana dişe dokunur hiçbir projeyi hayata geçiremeyen AKP iktidar için Marmaray projesine işlevinin ötesinde bir anlam yüklenmesinin ana nedeni bu. Özellikle son dönemlerde ulusal ve uluslararası alanda sıkışmaya başlayan iktidar için Marmaray bir **moral kaynağı** oldu. Bu nedenle de iktidar medyasına kalsa projeyi denizin dibinden söküp omuzlarda taşıyacaktı...

Marmaray projesine işlevinden fazla anlam yüklenmesinin üçüncü nedeni elbette **seçimlerle ilgili**. Yerel seçimlerde İstanbul'da **Mustafa Sarıgül** ile çekişmeli bir yarışa hazırlanan AKP iktidarının Marmaray projesine işlevinin ötesinde anlam yüklemeye çalışması anlaşılabilir bir **seçim stratejisi**...

Girişte de söylediğim gibi, Marmaray projesi, mühendislik açısından, işlevsellik bakımından önemli bir proje ama iktidar medyasının iddia ettiği gibi "**Yüzyılın Projesi**" **filan değil**. Bence **yüzyılın projesi olabilecek tek proje vardı: Türkiye'nin AB üyesi olması. Onu da tamamlayamadılar**. Sezar'ın hakkı Sezar'a...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

HDP, Öcalan'ın Alevi partisi olacak

Emre USLU 31.10.2013

Abdullah Öcalan'ın inisiyatifiyle kurulan **Halkın Demokratik Kongresi**, partileşti ve **HDP** adını aldı. Mayıs 2012'de **Today's Zaman** için yazdığım bir analizde **HDK'yı PKK'nin Türkiyelileşme inisiyatifi** olarak tanımlayıp **Öcalan'ın 2004'ten bu yana kafasındaki projenin pratiğe dökülmesi** olarak anlatmıştım.

Öcalan'ın gerek DTP'nin kurulması aşamasında, gerekse BDP'nin kurulması ve seçimlere katılması aşamasında kafasında kendi hareketini Türkiyelileştirmek projesi vardı. Öcalan'a göre "**Kürt sorunu**" Türkiyelileştirip

Türklerle anlatılmazsa çözüm bulunamaz. Öcalan'a göre Türkler PKK'nın anlatımlarını benimseyip, PKK'nın dilinden konuşmaya başladığı gün devlet kendini sıkışmış hissedecek böylece Öcalan'ın istediği formatta bir çözüme yanaşmak zorunda kalacak. Bu, Öcalan için yeni bir düşünce değil. 1990'lı yıllarda bile böyle düşünüyordu. Bu nedenle o yıllarda Türk solunun temsilcileriyle anlaşmalar yapmış fakat bu anlaşmalardan istediği sonucu alamamıştı Öcalan.

Öcalan Türk toplumuna ulaşmak için hep Alevileri bir köprü olarak gördü. Alevilerin manipüle edilerek yanına çekilmesi ile devleti zor durumda bırakacağını hesapladı. Bunun için sonsuz çaba sarf etti. Kurumlar kurdu, kitaplar yazdı, konferanslar organize etti. **Ancak PKK Alevilerden beklediği desteği hiçbir zaman bulamadı.** PKK'nın üst düzey yöneticilerinin çoğu Alevi olmasına rağmen Aleviler Öcalan'ın umduğu oranda PKK'ya destek vermedi. Özellikle Türkmen Aleviler PKK'ya hiç destek vermedi.

Bu gerçeği bilen **Öcalan şimdi o Alevilere HDP üzerinden ulaşmak istiyor.** Alevilerin sosyalist partilere olan sempatisini de kullanarak özellikle Türkmen Alevilere ulaşmak istiyor. İşte HDP bu düşüncenin ürünü.

HDP söylem olarak tüm ezilen kesimleri kapsayan bir sosyalist çatı partisi gibi sunuyor kendisini ama asıl hedeflediği toplumsal taban Aleviler. Alevilerin üzerinden bir siyaset dili üretmeyi hedefliyor. **Sırrı Süreyya Önder**'in dediği gibi bu denge gözetilerek HDK'ya sadece bir kadın genel başkan değil Alevi bir kadın genel başkan yapıldı.

Ancak Öcalan'ın Newroz konuşmasında yaptığı İslam kardeşliği vurgusu Alevi toplumunu ciddi rahatsız etti. Şimdilerde HDK o rahatsızlığı tamir etmek ve Alevi tabanın gönlünü kazanmak için yoğun çaba içinde. Bu kapsamda Alevi örgütleriyle sıkı görüşmeler yapılıyor. Alevi hakları sözkonusu olduğunda en ön saflarda HDK'yı görüyoruz. Bütün bunlar Öcalan'ın HDK üzerinden kurguladığı Alevilere ulaşma stratejisiyle ilgili.

Nitekim Öcalan'ın Alevilere gönderdiği mesajı bir toplantıda **Sırrı Süreyya Önder** şu şekilde anlatıyor: **"Alevilerin duyarlılığına ilişkin yakınmalarını Öcalan'a ilettik. Ama o bizi anlamadı. Öcalan meselenin yanlış anlaşılmasına şaşırды. Öcalan 'benim söylediğim bir İslam eleştirisi' dedi. 'Şimdi siz kalkmış hepimiz Müslüman'ız diyorsunuz. İslam hukukunda fetih yoktur' dedi. Onun yaklaşımında İslam kardeşliği vurgusu bir eleştiriydi."**

Sırrı Süreyya Önder devam ediyor: **"İkinci gidişimizde** (Alevi hassasiyeti konusunu) **kendisi gündeme getirdi.** 'Bu kadar tartışma yürüdüğünü bilmiyordum. Gidin Alevi temsilcilerin söyleyin. Şırnak'ta bir tane Alevi yok iki Alevi vekil var. Mardin'de 500 Süryani ya çıkar ya çıkmaz. Mardin'in Şafi halkı 56 bin oyunu bir Süryani'ye verdi. Biz Muş'ta Sünni bölgesinde Demir Çelik'i aday gösterdik. Alevilerin bölgesinden de Sırrı Sakık'ı aday gösterdik. Sünniler Demir Çelik'i firesiz gönderdi. Sırrı Alevilerin bölgesinde neredeyse CHP'ye kaybediyordu. Daha ileri gitmesinler KCK tüm Alevilerin elinde. Orada bir tane araya adam giremiyor bu Aleviler yüzünden' **diye gülererek söyledi.** 'Biz Alevicilik yapmayacağız, tartışırız ama tartışmamız Alevilerle olur' **dedi. ...Aleviler HDK'yı, DTK'yı görmüyorlar mı?"**

Öcalan HDP'yi Alevileri de içine alacak bir parti olarak dizayn ediyor. Aleviler bu partiye destek verir mi? En azından Türkmen Alevilerin destek vereceklerini sanmıyorum...

Öcalan Alevilere yönelik hamle yaparken, hükümetin Alevilerin haklarını vermeyip Alevileri Öcalan'a mahkûm etmesi umarım bir proje değildir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kanunsuz Kürdistan'a hoşgeldiniz

Emre USLU 06.11.2013

Şırnak'ın Silopi Belediye Başkanı Hüsnü Yıldırım PKK tarafından alıkonuldu (6 Mayıs). O günden bu yana Yıldırım'dan ses seda yok. Gelen bilgilere göre PKK'nın Yıldırım'a işkence yaptığı, dişlerini söktüğü, iddia ediliyor. **İçişleri Bakanlığı, PKK tarafından alıkonan Hüsnü Yıldırım'ı, başkanlık görevinden de düşürdü** (13 Ağustos).

PKK seçilmiş bir belediye başkanını alıkoyuyor. KCK'lılar tutsak diye bağırان demokratlardan da devletin bakanlarından da bu nasıl iş diye soran bir kişi çıkmıyor? KCK'lı tutuklulara bağırان medya; Hüsnü Yıldırım da seçilmiş bir belediye başkanı değil mi? Demokrasi'nin bir cümlelik itibarı yok mu PKK'nın alıkoyduğu seçilmiş belediye başkanlarına karşı?

Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesi kırsalında askerî birliğe kum taşıyan bir kamyon PKK'lılar tarafından yakıldı (30 Eylül).

Beş PKK'lı Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesinde de geçici bir köy korucusunun oğlunu kaçırdı (1 Ekim).

Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesi kırsalında, yapımı devam eden askerî karakol inşaatına harç taşıyan bir mikser, PKK'lılar tarafından yakıldı (3 Ekim).

PKK Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesinde bir TIR yaktı (6 Ekim).

(Dikkat edin, aynı bölgede gün aşırı karakol inşaatında çalışan kişilere eylem yapan PKK'lılara dokunan yok. Çünkü çözüm süreci tıkanmasın diye asker ve polise o yönde emir verildi.)

Devam edelim...

Bingöl'de yol yapım çalışmasını üstlenen firmanın müteahhidi M.O., bir grup PKK'lı tarafından kaçırıldı (1 Ekim).

Bölücü terör örgütü mensubu dört terörist cumartesi günü Bitlis'te ağaç kesimi yapan orman köylülerini dövdü ve birini kaçırdı (7 Ekim).

Bitlis'in Tatvan ilçesine bağlı Dalda Köyü yakınlarındaki taş ocağı şantiyesini basan PKK'lılar, üç kepçe operatörünü kaçırdı (10 Ekim).

Cizre’de önceki gece eylemciler semt pazarı ateşe verildi, 32 işyeri yandı (11 Ekim).

Hakkâri Yüksekova’da PKK’lıların kaçırdıkları bir şahıs için önce 400 bin TL, daha sonra 150 bin TL fidye istediler (13 Ekim).

AKP Diyarbakır İl Başkanlığı’na molotoflu saldırı düzenlendi (14 Ekim).

PKK yandaşları Şırnak’ta bir polis aracını yaktı. Araçta bulunan iki polis yanmaktan son anda kurtuldu (18 Ekim).

Şırnak’ta rütbeli bir askere ait park hâlindeki aracı yaktılar (20 Ekim).

Silopi’de bir kız yurduna taşlı molotoflu saldırı yapıldı (24 Ekim).

Cizre’de HÜDAPAR üyesinin evine sabah pimi çekilmiş bomba atıldı (27 Ekim).

Diyarbakır’da banka şubesinin önünde meydana gelen patlamada bir kişi yaralandı (27 Ekim).

Cizre’de PKK’lılar kimlik kontrolü yaptıkları bir askeri bıçakladı (29 Ekim).

Cizre’de PKK’lıların attığı molotofların isabet ettiği iki polis yanarak yaralandı (4 Kasım).

Batman’da PKK’lılar broşür dağıtmak isteyen HÜDAPAR üyelerine engel oldu. Çıkan tartışma akşama doğru çatışmaya dönüştü. Bir1 kişi öldü üç kişi yaralandı.

Yukarıda verdiğim olaylar zinciri **çözüm süreci** başladığı günden bu yana Güneydoğu’da her gün yaşanan binlerce olaydan, son bir ayda olan çok küçük bir kısmı.

Medya’da haber olmuyor diye orada yaşayan PKK’ya müzahir olmayan insanlar bu baskıları hissetmiyor mu sanıyorsunuz?

Çözüm sürecinin sonucu işte bu; PKK egemenliği. Bölge PKK’ya terk edildi. Polis ve askere **“çözüm sürecini bozacak hiçbir faaliyet yapmayacaksınız”** talimatı verildiği için PKK devletin yanında kalan son Kürtleri de sindirerek yanına çekiyor.

Açıkça yazayım. **Çözüm sürecinden önce PKK’nın mücadelesi devletleydi. Şimdi PKK bizzat kendisinden olmayan halkın üzerine baskı kurmaya başladı. Çözüm süreci denen süreç devletin PKK’ya kendisinden olmayan Kürd’e baskı kurma izni ve hakkı vermesidir.** Fiili durum bunu gösteriyor.

Erdoğan **“paralel devlete izin vermem”** diyor ama çözüm sürecinde Türkiye Cumhuriyeti yasalarının işlemediği, PKK yasalarının işlediği bir bölge yaratıldı. KCK vergisinden mahkemesine kendi sistemini tıklar tıklar

işletiyor.

KCK stratejisindeki “**öncelikle devletin kurumları işlevsiz kılınacak**” denen süreç bu işte. MİT’in yönlendirmesi devletin eliyle başardı PKK bunu...

Kanunsuz Kürdistan’a hoşgeldiniz...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Anadolu şehirlerin ‘ahlakını’ Erdoğan bozdu’

Emre USLU 07.11.2013

Başbakan Erdoğan’ın üniversite öğrencilerinin kızılı erkekli kaldığı evlere yönelik sözleri tartışma yarattı. Çoğu yorumcu bu konuyu insanların hayat tarzına müdahale olarak değerlendiriyor. Doğru bir yaklaşım.

Konuyla ilgili ikinci tartışma **Erdoğan bu konuyu neden gündeme getirdi** tartışması. Bence Erdoğan’ın konuyu gündeme getirmesinin, hem siyasi, hem ticari, hem de sosyal nedenleri var.

Siyaseten bu tartışma **Anadolu’daki muhafazakâr oy tabanını birarada tutmak ve kemikleştirmek** için bulunmaz bir fırsat. Erdoğan bundan sonra yüzde 50 oyun üstüne çıkamayacağını net olarak görüyor. Bu nedenle elindeki yüzde 50’nin ne kadarını kemikleştirip kendisine bağlarsa onu kazanç olarak görüyor. Bunun için de **kendi tabanını kemikleştirecek suni gündemler yaratıyor**. Muhafazakâr oy tabanına mesajlar gönderip onları kendi etrafında kemikleştiriyor. Erdoğan açısından doğru bir strateji.

Ekonomik olarak daha ilginç bir durum var ortada. İşin ilginçliği de orada.

Erdoğan’ın kamptaki konuşmasında, milletvekillerinden gelen, “**vakıflar da yurt yapsın**” önerisi üzerine de, “**Bütün vakıflar olmaz, kamu yararına vakıflar olur, aksi hâlde her önüne gelen vakıf kurup üniversitelerden arsa talep etmeye başlar**” dediği de söyleniyor.

Erdoğan’ın yurt yapmaları konusunda sinyal verdiği ve yurt işleri ile uğraşan “**kamu yararına vakıflar**” hangileri? **Bu vakıfların Erdoğan veya aile bireyleri ile ilişkili olanı var mı örneğin? Esas gürültünün arkasında o vakıflara devlet eliyle maddi imkânlar sağlanması mı var?**

Bir de tartışmanın sosyal ve ahlaki boyutu var. Gerçekten de Erdoğan’ın dediği gibi özellikle yeni üniversitelerin açıldığı Anadolu şehirlerinde muhafazakâr halk kitleleri arasında ciddi bir rahatsızlık var. Şehre dışarıdan gelen üniversite öğrencilerinin şehrin ahlakını bozduğundan sıkça şikâyet eder muhafazakâr kitleler.

1980’li yıllarda Malatya’da da benzeri bir tartışmanın olduğunu bizzat bildiğim için benim için tanıdık bu. Üniversitenin ilk kurulduğu yıllarda Malatyalılardan sıkça duyduğum bir şikâyeti bu ahlak tartışması.

Küçük Anadolu şehrine üniversite geldiği zaman o şehrin kültür dokusuna yabancı öğrencilerin davranışlarını hazmetmek çok kolay olmaz. Bu nedenle de muhafazakâr kitleler siyasileri buldukları yerlerde şikâyetlerini

iletirler.

Örneğin Sakarya benzeri şikâyetlerin sıkça dile getirildiği şehirlerden biri. Üniversitesi yeni olmamasına rağmen, üniversitenin öğrenci sayısı arttıkça, şehre dışarıdan gelen gençlerin tutumlarını beğenmeyen yerel halk bundan şikâyet eder. Sakarya'da 70 bin üniversite öğrencisinden 3000 öğrencinin kızlı erkekli kaldığına, bunun da halkı rahatsız ettiğine ilişkin yerel gazetelere yansıyan tartışmalar mevcut örneğin.

Belli ki Erdoğan da benzeri şikâyetlerle yüzleşmiş ve bu, "**dindar nesiller**" yetiştirmek isteyen Erdoğan'ı çileden çıkarmış.

İşte burada durmak gerekiyor. **Erdoğan, bizzat şikâyetle yüzleştiği sistemin yaratıcısı**. Hatırlayın Erdoğan'ın en övündüğü icraatlarından biri her ile bir üniversitenin açılması. Bence de bu çok övünülecek bir icraat. AK Parti iktidara gelmeden önce Türkiye'deki üniversite sayısı 76 iken bugün bu rakam 179'a çıkmış durumda. Bu üniversitelerin büyük çoğunluğu da küçük Anadolu il ve ilçelerinde kuruldu. Bunları kuran bizzat Erdoğan'ın kendisi.

O hâlde şehrin "**ahlakını**" bozmakla suçlanan üniversitelerin kurucusu Erdoğan aynı zamanda şehrin "**ahlakını bozan**" kişi olmuyor mu?

Bana göre isteyen istediği ile yaşayabilir. Devletin bu alana müdahale etmesi ancak totaliter zihniyetlerde olur.

Üniversitelerin şehirlerin kültürünü değiştirdiği muhakkak. Ancak ben bunu ahlaki yozlaşma olarak görmüyorum.

Madem Erdoğan ve arkadaşları küçük Anadolu şehrine gelen gençlerin o şehirlerde ahlaki yozlaşmalara yol açtığına inanıyor o hâlde bu şehirlere üniversiteler kurup o gençleri sizler çektiniz. Dolayısıyla o şehirlerin ahlakını siz bozmuş olmuyor musunuz? J

Nerden baksan saçma bir tartışma. Gençleri rahat bırakın...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heysem Topalca, istihbarat elemanı mı

Emre USLU 11.11.2013

24 Ekim'de yazdığım bir yazıda açıkça uyarmış ve şöyle demiştim: "*Hakan Fidan yönetimindeki MIT'in 'sistem dışı' faaliyetleri Türkiye'nin izole olmasına neden olur. Hatta Türkiye'yi terörü destekleyen devletler arasına sokabilir.*"

Son günlerde sanki birileri Türkiye üzerinden Suriye'ye gönderilen silahları deşifre etmeye başladı. Önce Suriye'ye giden havan topu mermisi dolu bir TIR tuhaf bir ihbarla, TIR'la uyuşturucu taşındığı ihbarıyla, Adana'da durduruldu ve **TIR'da 935 havan topu mermisi ve 10 havan rampası bulunduğu** anlaşıldı.

Arkasından Yunan sahil güvenliği Ege Denizi'nde de Kardak yakınındaki **bir gemide 20 bin kalaşnikof buldu**. Geminin kaptanı ve üç çalışanı Türk. Kaptana göre rota İskenderun, ancak sistemde Libya ve Suriye olarak görülüyor. Rus medyası geminin beş gün de İstanbul'da kaldığını iddia ediyor, ancak Türk kaynaklarsa geminin İstanbul'da duraklama yapmadığını belirtiyor.

Bütün bu haberler dünya kamuoyunda **Türkiye'nin Suriye'de çarpışan El-Kaide unsurlarına silah yardımı yaptığı** algısının oluşmasına yardımcı oluyor.

Öyle ki hükümete ve MİT'e en yakın **Star** gazetesi bile Adana'da yakalanan havan topu mühimmatını "**El Kaide mühimmatına baskın**" olarak haberleştirmiş. İşte **bu haberler, Türkiye'yi "El Kaide Terörünü destekleyen ülke" konumuna sokar**.

Başbakan **Erdoğan** yakalanan mühimmatla ilgili olarak "**Mühimmatın üretimi için Konya ve Adana'ya kalıpları Suriyeli gruplar getirmiş. Parasını vermişler. Mühimmatın yakalanması Türkiye'nin hassasiyetini gösterir**" demiş ama **bu açıklamanın kendisi baştan sona sorunlu**: Düşünün ki, hükümete yakın gazetenin iddia ettiği gibi El Kaide, Konya ve Adana'da top mermisi üretiyor, bunları Suriye'ye sevk ediyor. Bu mermiler de bir uyuşturucu ihbarı üzerine tesadüfen yakalanıyor. Belki de silah ihbarı yapılsa yakalanmayacaktı. Başbakan'ın bu açıklamasını okuyan Batılı gözlemciler şöyle düşünecektir: El Kaide Türkiye'de silah üretiyor ama Türk istihbaratının ruhu duymuyor. Uyuşturucu ihbarı yapılmasa (belli ki o ihbarı başka istihbarat birimleri yapmış) o TIR dolusu mühimmat da Suriye'ye geçecek. Kimbilir bundan önce benzeri kaç TIR mühimmat geçti Türkiye üzerinden Suriye'ye.

Bu durumda Adana'da yakalanan mühimmatı yükleyen kişi olarak gözaltına alınan **Heysem Topalca'nın** kimliği önem kazanıyor.

KİM BU HEYSEM TOPALCA?

Hatay'da yaptığım araştırmalara göre **Heysem Topalca Suriye uyruklu bir Türkmen. Yayladağ- Suriye arasında kaçakçılık yaptığı belirtiliyor**.

Yarı resmî düşünce kuruluşu **Orsam'ın** bir raporuna göre ise **Heysem Topalca Suriye'de Kastav ve Beyt Milik bölgesinde faaliyet gösteren El Huva Billa adlı bir Türkmen birliğinin başı** olarak görünüyor.

Daha ilginç şu: Reyhanlı saldırısının zanlısı olarak aranan **Yusuf Nazik ve Mehmet Gezer** Reyhanlı olayının hemen arkasından bir gazeteye verdiği demecinde Heysem Topalca'nın ismini veriyor "**Topalca, Suriye'deki cihatçılara destek veren Suriye vatandaşı bir Türkmen**" dedikten sonra bizi o oyuna getirdi diyor. "**Bize bu tezgâhı kuran kişi, Heysem Topalca olabilir. Topalca'yla zaman zaman Reyhanlı'dan mal geçirmek için işbirliği yapıyorduk. Bu adam eskiden beri kaçakçılık yapar. Hem Reyhanlı bölgesinden hem de Yayladağı'ndan geçiş yapabiliyor. Biz Reyhanlı'ya yavaşamıyoruz bile. Oralar cihatçıların elinde. Bizi görseler keserler. Bu işte kesinlikle onun parmağı var.**"

Adana'da yakalanan mühimmattan aylar önce ismi medyaya düşmüş **Hesem Topalca zanlıların iddialarına rağmen Reyhanlı patlamasıyla ilgili tanık olarak bile dinlenmemiş**. Bu durumdaki bir kişi elini kolunu sallaya sallaya Konya ve Adana'da top mermisi ürettirip Suriye'ye sevk ediyorsa, orada bir Türkmen birliğinin başkanı olarak gösteriliyorsa bu kişinin arkasında bir istihbarat birimi olduğunu düşünebiliriz. Bu durumda soru şu? Kim bu Heysem Topalca, bu ne cesaret, arkasında kim var? Adana'da yakalanan mühimmatı El-Kaide'ye mi sevk ediyordu?

Daha önemli soru şu: **Türk medyası Adana'daki sevkياتın üstüne neden gitmiyor? Neden ilk günkü manşetlerden sonra hepsi ânında sustu?**

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Barzani'nin Diyarbakır ziyaretinin anlamı

Emre USLU 13.11.2013

Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı **Mesut Barzani** Diyarbakır'da Başbakan Erdoğan ile görüşecek. **Görüşmeyi önemli kılan iki ana unsur var.** Bunlardan biri kuşkusuz **mekânsal unsur**, ikincisi **zamansal unsur**.

Barzani'nin Başbakan ile Diyarbakır'da görüşüp Başbakan'ın Diyarbakır programına eşlik etmesi kuşkusuz **Kürtler için çok anlamlı bir jest**. Zaten görüşmeyi en azından Türk medyası için dikkate değer kılan en önemli unsur da bu. Bu görüşme Diyarbakır'da değil de Ankara'da olsaydı daha önceki rutin görüşmelerden biri olacaktı.

Görüşmeyi önemli kılan ikinci, bana göre en önemli unsur **görüşmenin zamanlaması**. Zamanlama bakımından Barzani çok kritik bir dönemde Diyarbakır'a geliyor. **Görüşmenin zamanlaması üç açıdan önemli.**

Görüşme öncelikle önümüzdeki **seçimler açısından** önemli. Başbakan çözüm sürecinde attığı adımların karşılığını önümüzdeki seçimlerde görmek istiyor. Eğer AKP Güneydoğu'dan oyunu artırarak çıkarsa ülkenin batısında işi daha da kolaylaşacak. O zaman Erdoğan batıdaki insanlara dönüp **"bakın Kürtler PKK'yı değil AKP'yi tercih ediyor"** deme şansı bulacak. Böylece batıdaki seçmenlerin gözünde bir **"bölen"** değil bir **"bilen"** konumuna erişecek. Böylece seçimlerden sonra çözüm sürecinde eli daha da güçlenmiş olacak.

Eğer Çözüm sürecindeki adımlara rağmen Güneydoğu'da AKP değil de BDP oylarını artırırsa o zaman batıdaki seçmenin gözünde Erdoğan zor duruma düşecek. Seçimlerden sonra başlayacak bir anti-Kürtçü dalga ile Cumhurbaşkanlığı seçilmesi bile riske girebilir.

Bu nedenle Erdoğan çok kritik bir adım atarak Barzani'yi Diyarbakır'a çağırdı ve programına dahil etti. Böylece **Erdoğan Diyarbakır halkına sıcak mesajlar vermeyi umuyor**. Hatta **Şivan Perwer** de bu nedenle davet edildi. Böylece seçmenin gönlünü kazanmak istiyor. Zaten **her seçim arifesinde Şivan Perwer'e bir davet gider. Seçimden sonra konu unutulur**. Bu strateji ne kadar tutar o ayrı mesele...

Barzani'nin davetini zamanlama açısından önemli kılan ikinci konu **çözüm süreci**. Çözüm sürecinde çatlakların olduğu, özellikler Kürtlerin giderek süreçten umutlarını kestikleri bir sır değil. Kürtler nisan mayıs aylarında, **'ne zaman barış gelecek'** diye beklerken şimdi **'ne zaman savaş çıkacak'** diye korkuyor.

Erdoğan PKK'dan ve Öcalan'dan umduğunu bulamadı. İşler istediği gibi gitmiyor. Ancak geline bu süreçte geriye de dönemeyeceğini biliyor. Bu nedenle çözüm sürecindeki çatlakların bir an önce üstünün

sıvanarak kapatılması gerekiyor. En azından seçimlere her tarafı çatlamış, dökülen bir süreçle girmek istemiyor Erdoğan.

Bu çatlakları kapatmanın en kolay yolu da Barzani'yi getirip Kürtlerin önüne çıkarmak. Çatlakları Barzani sıvasıyla kapattıktan sonra üstüne de Şivan Perwer geldi mi sıvalı yerleri parlatır, ortaya "**yepyeni**" bir çözüm süreci çıkar.

Ayrıca **Erdoğan** Barzani'yi Diyarbakır'a çağırarak **Öcalan'a 'sen yoksan Barzani var, yoluma Barzani ile devam ederim, Kürtlere lider olarak onu sunarım'** mesajı veriyor.

Barzani ile Öcalan arasındaki liderlik çekilmesi bilinen bir durum. Bu açıdan Başbakan'ın takdimi ile Kürtleri selamlayacak Barzani için Diyarbakır ziyareti bulunmaz bir fırsat. Öcalan'ın partisi Kuzey Irak'ta bin oy bile alamazken Barzani'nin Diyarbakır'dan alacağı sempati kuşkusuz Öcalan için anlamlı bir kayıp olacak.

Öcalan karakterinde biri Barzani'nin Erdoğan ile halkı selamlamasını kıskanarak, hatta çatlayarak seyredecektir. Hatta buna karşılık bir cevabı da olur Öcalan'ın. Nitekim daha önceki beyanlarında **'yapabiliyorlarsa barışı Barzani ile yapınlar, kanı durdursunlar'** diye meydan okumuştı Öcalan. Öcalan'dan ve PKK'dan benzeri bir çıkışı beklenebilir.

Üçüncü önemli konu kuşkusuz **Irak'la ilişkiler** konusu. Davutoğlu'nu Merkezî Yönetim'le arayı düzeltsin diye Bağdat'a gönderen Erdoğan, Barzani ile mesafeyi açmamak için onu Diyarbakır'a çağırdı. Buradaki mesaj gayet açık: **Bağdat'ı dışlamayız, Barzani'den vazgeçmeyiz...**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneydoğu'da 'devletsizliğin' portresi

Emre USLU 14.11.2013

Normalde bu köşede okur yorumlarına yer vermiyorum. Ancak Diyarbakır'dan yazan bir okurum **Güneydoğu'daki devletsizliğin fotoğrafını** o kadar iyi çekmiş ki bunu sizinle paylaşmak istedim.

Hemen belirteyim, okurum çözüm sürecini olumlu bulan, destekleyen biri. Kendisiyle uzun sayılabilecek bir telefon konuşması da yaptım. Anlaşılır gerekçelerle ismini yazmayacağım. İşte o görüşler:

"Ben Diyarbakır'ın Bismil ilçesindenim. Annesi Türk, babası Kürt olan bir ailenin evladıyım. Burası çok mühim değil tabii.. Mühim olan bu bölgede devlet ağırlığının giderek azalması ve asayiş ve güveni sağlamakla görevli olanların bir vurdumduymazlık içinde olması.

Buralarda her şeyin kaçağı var, bunlar biliniyor fakat devletin organları kesinlikle karışmıyor. Bakınız; elektriğin yüzde 90'ına yakını kaçak. Geçen gün gördüğüm elektrik faturası ne kadar biliyor musunuz?

Sadece 7,65 TL. Zaten ortalama faturalar bu miktarda. **Kaçak sigara diz boyu.** Vergisiz yurda giren sigaralar Emniyet'in karşısında seyyar satıcıların tezgâhında satışta. Tabii ses yok.

Su bile kaçak kullanılıyor. Tabii belediyeye ait olduğu için kaçak oranı birazcık düşüyor. İlçede yüzde 50'lere varan bir su kaçağı var. Devletten ses yok...

Kaçak telefonlar. Son model telefonların kaçağını ilk buralarda görüyorsunuz. Gelin beraber telefoncuları dolaşalım. **Kaçak telefon gayet normal bir durum.**

Kaçak mazot veya benzin. Petrol ofislerine gidince faturalı mı yoksa faturasız mı tarzında bir soru rahatlıkla sorabilirsiniz. **Peki, devlet neden ses çıkarmıyor?**

Çözüm sürecinden önce de bu durumlar mevcuttu. Neden ama?

Gelgelelim sizin <[B>Kanunsuz Kürdistan'a Hoş geldiniz yazınızda] anlattıklarınızın hepsine katılıyorum. O gün bir polis arkadaşına sordum (kendisi Bingöl'de görevli), çözüm süreci nasıl gidiyor diye?

Emniyet şöyle buyurmuş; 'Haklı bile olsanız çözüm sürecinin vahamete uğramaması için karışmayacaksınız.' Bu, tahminimce bütün doğu ve güneydoğu illerinde böyle!

Geçenlerde Bismil'de Çevik Kuvvet binasının karşısında hükümet binası var. İşte orda çocuklar esrar içiyordu. Şikâyet ettik telefonla ve oraya gittik. Çevik Kuvvet ve hemen yanındaki Emniyet oradaki toplanan 10-15 çocuğun esrar içtiğini bilmiyor mu? Tabii ki biliyor fakat karışmıyor. ...**Ben ilçede asayışı ve güvenliği sağlamakla görevli bir polis memuruna nasıl güvенеceğim?**

Bizim burada gün geçmiyor ki hırsızlık olayları yaşanmasın. Gün geçmiyor ki insanlar sudan sebeplerle ölsün. Ben her zaman devletime güvenmişimdir fakat artık güvenmiyorum. Ne kaymakamın ve ne de Emniyet müdürünün halkla bir irtibatı bulunmuyor. Sadece bazı zamanlar göstermelik çıkıyorlar evlerinden dışarıya. Peki, ben ne yapayım böyle bir devlet varlığını?

Artık ben de buralarda özerkliğin olmasını savunur hale geldim. Artık devlet hiçbir şeyiyle yok buralarda. Sadece temsili olarak var gibi bir görüntü çiziyor. Madem böyle hiç uğraşmasın bence. **Halkın sorunlarına çözüm üretebilen hırsızlığı, kaçağı, kan davalarını anlayıp bunları engelleyebilecek bir özerk yönetim olsun.** İnanın ki bunu tüm samimiyetimle ifade ediyorum.

Gelin burada sadece bir hafta kalın, bu yazdıklarımı yakinen görmüş olacaksınız..."

Okurumun gözünden anlatılan bu manzara KCK'nın temel stratejisi olan "bölgede devleti işlevsiz kılma" stratejisinin çok net sonuç verdiğini gösteriyor. Bu yazıyı yazan okurum gibi yüzbinlerce yöre insanı sırf devlet otoritesinin olmaması nedeniyle PKK'nın otoritesine razı olmak zorunda kalıyor.

PKK sorunu devletin şiddetinden ve adaletsizlikten doğdu buralara geldi. Şimdi ise devletsizlikten dolayı başka yöne evriliyor.

Çözüm süreci devlet adına otorite boşluğunu derinlemesine genişletiyor. Böyle bir süreçte boşluğu hâliyle PKK dolduruyor. Bu insanları PKK'ya mecbur etmek en başta bu insanlara zulümdür. Çözüm sürecini yürütecekseniz yürütün buna itiraz etmiyoruz. Ancak **süreci yürütürken, Kürtlerin haklarını sürecin rehinesi yapmayın. Kürtleri de PKK'ya rehine etmeyin...**

Tabii Oslo projesi kapsamında bölgeyi PKK'ya bırakacağınıza dair birilerine söz vermediyseniz...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Libya- Türkiye- Suriye hattında silah transferi

Emre USLU 20.11.2013

Haziran ayında *New York Times* ve *Reuters*, Suriye'de muhaliflere giden tüfek, makineli tüfek, bombaatar ve tanksavar gibi silahların Libya'dan temin edilip Katar ve Türkiye üzerinden Suriye'ye gönderildiğini iddia etmişti. Bunun üzerine Rusya Birleşmiş Milletler'e başvurarak Libya'dan Suriye'ye olası silah sevkıyatının soruşturulması istemişti.

Son bir yıldır uluslararası kamuoyu Suriye'ye sevk edilen silahların Türkiye üzerinden El Kaide'ye gittiğini düşünüyor. Geçenlerde Adana'da yakalanan havan başlıkları bu kuşkuyu daha da derinleştirdi. Ancak esas kuşku kaynağı Libya- Türkiye- Suriye arasındaki silah transferi.

Örneğin **Sunday Times** gazetesinde çıkan bir haberde Libya'dan Suriye'ye giden silahların bir CIA operasyonu olduğu anlatılıp 6 Ekim 2013'te **Suriyeli muhalifler için 400 ton silah taşıyan bir Libya gemisinin Türkiye'nin güneyine demirlediği, silahların buradan Suriye'ye aktarıldığı** iddia edilmişti.

Yine Temmuz 2013'te **Foreign Policy** dergisine konuşan bir Libya'lı devrimci "**Uluslararası toplum bizim devrimimize büyük destek verdi; ama dünya Suriye devrimini kendi hâline bıraktı. Bu yüzden biz de bir yıl öncesinden bu ülkeye yardım etmeye ve silah göndermeye karar verdik**" demişti. Aynı Libya'lı "**Bingazi'den Türkiye'nin İskenderun Limanı'na gönderilecek iki silah yükü için gerekli koordinasyonun yapıldığını**" belirtilmiş, "**bu silahların daha sonra Türk yetkililerin bilgisi dâhilinde kara yoluyla Suriye'nin kuzeyinde kontrolü elinde bulunduran muhaliflere ulaştırıldığını**" iddia etmişti. (Ydh.com.tr)

Nisan 2012'de ise Libya donanması Libya'dan Suriyeli isyancılara silah taşıdığı iddia edilen Sierra Leone bayraklı 'Lutfallah II' isimli gemiye el koymuştu.

2012 Eylül ayında **The Times** gazetesinde yayımlanan habere göre; Libya'dan Türkiye'ye gelen bir kargo gemisinin Suriyeli mültecilere bugüne kadarki en büyük silah sevkiyatını yaptı.

Libya'dan Suriye'ye giden silahlarla ilgili uluslararası medya organlarında çokça haber çıkıyor. Bu silahların bir kısmı durdurulan gemide bulunuyor bir kısmı ise Suriye'ye geçiyor.

Hatırlanacağı gibi bundan bir süre önce Ukrayna'dan aldığı konteynırları Libya'ya götüren yine Sierra Leone bayraklı bir geminin 7 Kasım gecesi, Yunan Sahil Güvenlik güçleri tarafından durdurulmuş yapılan aramada 20 bin 'AK-47' tipi kalaşnikof silah ve büyük miktarda patlayıcı ele geçirildiği iddia edilmişti. Rus haber ajansı *Interfax*'ın Yunan medyasını kaynak göstererek duyurduğu bir haberde ise geminin 30 Ekim ile 3 Kasım tarihleri arasında İstanbul'da kaldığı iddia edilmişti. Haberlerde geminin kaptanının Türk olduğu ve geminin varış noktası olarak İskenderun Limanı'nı gösterdiğini duyurmuş

ancak elektronik sistemlere göre geminin varış noktaları Libya ve Suriye olarak gözüküyordu belirtilmişti. Daha sonra ise Geminin Libya'ya Savunma Bakanlığı'na silah götürdüğü iddia edilmişti.

Libya'dan Suriye'ye giden silahlar konusunda araştırma yaparken çok ilgili çok ilginç bir bilgi öğrendim. Buna göre geçen ağustos- eylül aylarında İsrail'den Libya açıklarına sürpriz bir füze fırlatıldı. Bu füzeyle İsrail'in Libya'dan Suriyeli muhaliflere gönderilen silah yüklü bir geminin vurulmuş olabileceği iddialar arasında. Eğer bu bilgi doğruysa İsrail, Türk istihbaratının muhaliflere taşıdığı silahları vurmuş demektir.

Suriye'de Türkiye, MİT ve Dışişleri'nde bazı bürokratların yanlış hesabıyla savaşı kaybetti. Umarım bu savaşı sadece Suriye'de kaybetmiş oluruz da Türkiye'ye doğrudan yansımaları olmaz. Bu konu Türkiye'nin başını ağrıtacağa benziyor. Birileri Suriye'de rejim devireceğim derken, Türkiye'yi El Kaide terörünü desteleyen ülke konumuna düşürmezler umarım...

---

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Toptan kapatın...

Bu ÷lkede okullar, aydın ve yazar takımına bile, doğruya doğru, eğriye eğri deme cesaretini öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, liberalim diye övünen, muharrire bile devletin hür teşebbüse müdahalesinin kabul edilemez olduğunu öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, devletin teşebbüs hürriyetine müdahalesine itiraz etmenin demokratik bir duruş olduğunu, devlete itiraz edilemeyen ÷lkeye demokrasi denemeyeceğini öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, **"yasaklara karşıyım"** diye iktidara gelenlerin, ustalık döneminde yaptıkları en önemli **"reformların"** yeni yasaklar getirmek olduğunu gösteremiyorsa...

Bu ÷lkede gazeteciler, askerin dersane açıp, özel dershanelerin kapatılmasına **"demokratikleşme reformu"** yazmanın utanılacak bir rezalet olduğunu bilmiyorsa...

Bu ÷lkede okullar, sözü muhatabına doğrudan konuşmak yerine **"kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla"** sinikliğiyle arkadan arkadan, yandan yandan laf sokuşturmanın yanlış olduğunu öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, olgunun algıdan, fikrin ideolojiden ve özgürlüğün güvenlikten daha önemli olduğunu öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, ustalıkla çakallık arasındaki en önemli ayrımın ahlak olduğunu öğretememişse...

Bu ÷lkede okullar, iktidar olmanın esasında lider karşısında hadım ağa rolü yapmak olduğunu öğretmişse...

Bu ÷lkede okullar, yolsuzluğun ve hırsızlığın kutsal bir yaşama biçimi olduğunu öğretiyorsa...

Bu ÷lkede okullar, yalakalığın en geçer akçe olduğunu öğretmişse...

Bu ÷lkede okullar, jölenin faydalarını, **"aman efendim"** ciliğın sırrını, omurgasızlığın dayanılmaz hafifliğini öğretmişse...

Bu ÷lkede okullar, **"ilm-i siyasetin"** iyi yalan söylemek olduğunu öğretmişse...

Bu ÷lkede okullar, üç kuruş, bir koltuğa her şeyini satıp hâlâ **"virgin Merry"** numarası yapacak tıynetle, siyasetçi, gazeteci, akademisyen yetiştirmişse...

Bu ÷lkede okullar, ameliyle emeli arasında uçurumlar bulunan siyasetçiler yetiştirmişse...

Bu ÷lkede okullar, armudun sapı üzümün çöpü demeden her şeye yorum yaptığı hâlde, dersaneler konusu geldiğinde, **"taslaklar üzerine yorum yapmam"** diyen **"Nurlu Sözcüler"** yetiştirmişse...

Bu ÷lkede okullar, perde önünde **"veren el"**, perde arkasında **"vuran el"** olun talimatları veren liderler yetiştirmişse...

Bu ÷lkede okullar, halkın gözündeki **"özgül ağırlığını"**, lider karşısında sıfırlamış tüy gibi hafif **"vicdan kuaförleri"** yetiştirmişse...

Bu ÷lkede okullar, irfanlı nesiller yetiştireceğine, hamamböcekleri gibi maskelerin arkasına saklanmış sığıntı ve küfürbaz Şebbihalar yetiştirmişse...

Bu ÷lkede nesiller çürürken, öğretmenin en büyük derdi maaşa zam talebiyse...

Bu ÷lkede nesiller, tarihi dizilerden, coğrafyayı belgeselden, kimyayı siyasetçiden, fiziği mafyadan öğreniyorsa...

Matematiği, İngilizceyi, mantığı hiç öğrenemiyorsa...

Bu ülkede nesiller resmi "**Cin Ali**", müziği flüt, sporu futbol sanıyorsa...

Bu ülkede Milli Eğitim Bakanlığı çocuğa oyuncak vereceğine, çocuğu oyuncak yerine koyuyorsa...

Bu ülkede, "**gençlere değer veriyoruz**" diyen siyasiler, öğretmene bile değer vermiyorsa...

Bu ülkede, tepesi atanın, tepeden inme sistem değişiklik yaptığı yere "**Milli Eğitim**" deniyorsa...

Eğitimin temel sorunu dershane sorunu değildir...

Bürokrati "**havuz**"dan, sermayesi "**buğuz**"dan; niyeti kin, tıyneti hin adamlarla muhatapsan, işin Allah'a kaldı demektir...

Gerçek bir eğitim reformu yapmak istiyorsanız aynaya bakın ve bu fecaat fotoğrafı karşısında iyisi mi okulları toptan kapatın...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dershaneler: Cemaat'e yasak, KCK'ya serbest

Emre USLU 27.11.2013

Erdoğan en başta imam-hatiplerin, garibanların, Anadolu insanının önünü kesecek dershane kapatma işine neden girişti? Velew ki kafasına koydu, Cemaat'i cezalandıracak diyelim. Bunu neden seçimlerden önce, yapıyor?

Kendi partisine 50 kişilik bir oy topluluğunu bile kırmayacaksınız talimatı veren **Erdoğan, Gülen Cemaati'ni neden karşısına aldı?**

Erdoğan'ı bütün bu irrasyonel siyasi hamleleri yapmaya zorlayan şey ney? En azından **dershane kapatma işini neden seçimler sonrasına ertelemeyi düşünmedi de risk aldı?**

Tek bir ihtimal var: Hakan Fidan Oslo'da eğitimin yerelleşeceğini belirtti. Ancak eğitim yerelleşse bile PKK'nın bölgede Gülen Cemaati'nin kurumlarıyla yarışma imkânı yok. Bu nedenle PKK'nın savaşı başlatmaması için diyet olarak Gülen Cemaat'i okulları kapatılıyor. **Bir anlamda PKK için mıntika temizliği yapılıyor.**

Eğer bölgede PKK için bir mıntika temizliği yapılmıyorsa şunlar tesadüf olabilir mi:

Abdullah Öcalan 2010 yılında "**Yatılı Bölge Okullarında (YBO) kültürel soykırım var. Burada Kürt çocukları ailelerinden koparılıp, kendi kültürlerinden, dillerinden uzaklaştırılmakta, böylece başkalaştırılmaktadır**" dedi.

Arkasından YBO'lara saldırılar başladı ve 2013'te **Başbakan** da tıpkı Öcalan'ın söylediğine benzer bir argüman ileri sürdü **"Çocuklar okumak için ailelerinden koparılmamalı"** dedi. YBO'ların kapatılması kararı verildi. (Radikal, 22 Mayıs 2013)

Yine **Öcalan** 2010'da **"Gülen Cemaati'nin kurumları bölgede Kürtleri asimile etmek için var"** dedi o kurumları hedef gösterdi. Tıpkı YBO'lar gibi Gülen Cemaati'nin kurumları da saldırıya uğradı. Öğretmenleri öldürüldü, araçları yakıldı, okulları bombalandı. O kurumlar da tıpkı YBO'lar gibi devlet tarafından kapatılıyor.

"Bu kadar 'tesadüf' ikna edici değil" diyorsanız bir başka **"tesadüf"** daha anlatayım:

Öcalan'ın okulları ve Gülen Cemaati kurumlarını hedef göstermesiyle paralel, bölgede BDP'li belediyeler **Eğitim Destek Evleri (EDEV)** açmaya başladılar. Sadece Diyarbakır'da 16 tane EDEV açıldı. Tüm Güneydoğu'da 150'den fazla EDEV faaliyet gösteriyor.

Bu kurumların iki ana fonksiyonu var. Birincisi gençleri eğitip Kürt bilinci vermek. Nitekim bu kurumlarda Kürt Tarihi, Kürt Kültürü, Kürtçe gibi PKK/ Kürt milliyetçiliğini geliştirici eğitimler veriliyor. Sadece eğitimle kalınsa hiçbir sorun yok. Ancak bu kurumlar aynı zamanda dağa adam taşıyan istasyonlardan biri olarak da faaliyet gösteriyor.

Daha ilginç, bu kurumların hukuki statüsü de tartışmalı. Büyükşehir Belediye Yasası'nın 7. maddesine istinaden belediyelerin çıkardığı yönetmelikler çerçevesinde faaliyet gösteriyor bu kurumlar. Örneğin Ağrı'da hukuki statüsü olmadığı için kapatılırken diğer birçok ilde kapatılmadı, göz yumuldu.

Dershane düzenlemesinde özel teşebbüsün önü kesilirken, BDP'li belediyelerin EDEV'leri kapatılmıyor.

O bölgede hukuksuz bir şekilde kendi eğitim sistemini kurmuş, MEB müfredatının da dışında **tam anlamıyla paralel eğitim kurumları oluşturulmuş** tıkr tıkr işletilirken, AKP hükümeti ses çıkarmıyor.

Eğer dershaneler paralel eğitim verdiği gerekçesiyle kapatılıyorsa, paralel eğitimin feriştahtı Güneydoğu'da bizzat devletin göz yummasıyla, hukuksuz bir şekilde, BDP'li belediyelerce, farklı bir müfredatla uygulanıyor. Buna neden ses çıkarmıyorsunuz?

Belediyelerin EDEV'lerde hazırlık kursu vereceğine ilişkin yönetmelikleri var. EDEV'ler için Büyükşehir Belediyesi Yasası üzerinden yönetmelikler çıkarılarak bir hukuki durum yaratılmış. Eğer Milli Eğitim Bakanı, EDEV'ler zaten yasak diyorsa bugüne kadar neden göz yumdunuz?

Bu kurumlara göz yumularak, Kürt milliyetçiliğine, dağa adam taşımaya ses çıkarılmıyor, ama orada dağın önüne set kuran Gülen Cemaati okulları kapatılıyor, ne iş?

Oslo görüşmelerinin kayıtlarında MİT Müsteşarı **Hakan Fidan "Milli Eğitim belediyelere devredilecek"** diyor. EDEV projeleri Hakan Fidan'ın sözünü ettiği **"Eğitim'in belediyelere devredilmesi"** sürecinin bir parçası mı?

KCK dershaneleri açık tutulurken Cemaat dershanelerinin kapatılması girişiminin esas sebebi ne? PKK için mıntika temizliği mi yapılıyor?

---

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neden

Emre USLU 28.11.2013

Tayyip Erdoğan bu ülke gelmiş en başarılı siyasetçilerden biri mi?

Evet.

Erdoğan halkın nabzını en iyi tutan liderlerden biri mi?

Evet.

Erdoğan halkın istemediği bir adımı atar mı?

Hayır.

Erdoğan öncelikle garip gurebanın Başbakan'ı, kimsesizlerin kimsesi mi?

Evet.

Erdoğan bilerek veya isteyerek gariban Anadolu insanının önünü kesecek hamle yapar mı?

Hayır.

(Son dönemlerde üst üste yaptığı hatalar nedeniyle gönlümden gele gele hayır diyemiyorum ama hâlen "hayır"a meyilliyim.)

Erdoğan'ın bir insanın işsiz kalmasından vicdanı sızlar mı?

Evet.

(Her ne kadar kendisini eleştirenleri işten attırsa da ben hâlen bunun Erdoğan'ın gücünü kullanan çevresi tarafından yapıldığına inanmak istiyorum.)

Erdoğan Anadolu insanının okumasını, kaderini değiştirmesini, bir yerlere gelmesini ister mi?

Evet.

Erdoğan fakir çocuklarına mı daha çok sahip çıkar zengin çocuklarına mı?

Ben fakir çocuklarına sahip çıkacağına inanmak istiyorum.

Erdoğan pragmatik bir lider midir?

Evet.

Erdoğan geri adam atabilen bir lider midir?

Kesinlikle evet.

Erdoğan için İmam-Hatip Liseleri özel anlamı olan liseler midir?

Kesinlikle evet.

Erdoğan İmam-Hatip Liselilerin üniversitede hukuk, siyasal, tıp, mühendislik gibi kritik bölümlere girmesini mi ister yoksa daha ikincil derecede kritik olan, bölümlere girmelerini mi ister?

Elbette İHL'lilerin kritik bölümlerde olmasını ister. Hatırlayın, 28 Şubatçıların siyasal ve hukuk fakültelerini Türkçe matematik ağırlıklı puanlarla girilebilen fakültelere dönüştürmesinin temel nedeni İHL'lilerin önü kesmekti. Ayrıca katsayı uygulamasıyla İHL'liler toptan cezalandırıldılar.

O hâlde yeni sorular soralım?

Müfredatında çok az saat, matematik dersi bulunan bir İmam-Hatipli hukuk fakültesine girmek için ne yapmalı?

Dershaneye gitmeli. Doğru mu?

Evet.

Özellikle ekonomik olarak daha geri kalmış toplum kesimleri çocukları ile yakından ilgilenebiliyor mu?

Hayır.

Dershaneler zeki çocukları alıp bunların üniversite kazanmasında yardımcı oluyor mu?

Evet.

Dershaneler pratik olarak Erdoğan'ın tabanının zeki çocuklarını kırsaldan alıp bir üst sınıfa çıkarmak için bir asansör vazifesi görüyor mu?

Evet.

Sivas'ın Kangal ilçesinde, çoğu dersi boş geçen bir lisede okuyan bir öğrencinin tıp fakültesine girmek için dershaneye gitmesi gerekiyor. Doğru mu?

Evet.

Diyelim dershaneleri dönüştürdük, özel okul yaptık. Sivas'ın Kangal ilçesinde özel okula kim gidebilir?

Hiç kimse.

Bir dakika geriye yaslanın ve Sivas'ın Kangal ilçesinde İmam-Hatip Lisesi son sınıfa giden bir çocuğunuzun olduğunu düşünün. Çocuğunuz, hukuk okumak istiyor ama müfredat gereği İHL'de yeterince matematik görmedi. Başka bir çocuğunuz da liseden henüz mezun olalı bir yıl oldu. Lise döneminde gençlik heyecanıyla biraz haylazlık yaptı. Ama mezun olunca dünyanın farkına vardı okumaya karar verdi.

Bir baba olarak siz iki çocuğunuzu da okutmak istiyorsunuz. Ne yaparsınız? Çocuklarınızı dershaneye yazdırırsınız, onların da kapasitesi varsa ve gayret ederse kazanır.

Bir de dershanenin olmadığını düşünün. Ne yapacaksınız?

Erdoğan'a aman ne iyi yaptın bizi dershane masraflarından kurtardın diye dua edeceğini mi sanıyorsunuz o babanın...

Doğrudan Erdoğan'a oy veren gariban Anadolu çocuklarını vuracak dershane düzenlemesini yapması için Erdoğan'ı zorlayan şey ne?

Erdoğan'ı gariban Anadolu çocuklarının altını oymaya iten neden ney?

Gülen'e olan kini mi? Yoksa başka bir neden mi var?

Nerden baksan bu saçmalığın sonu Oslo'ya çıkıyor.

Değilse çok daha büyük bir skandal olması gerekiyor ki orasını telaffuz bile etmek istemiyorum...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MGK kararları uygulandı mı

Emre USLU 29.11.2013

Milli Güvenlik Kurulu'nda Gülen Cemaati'ni bitirmek için atılan imzalar ortaya çıkınca hükümet kanadından açıklamalar gelmeye başladı: "**İmzaladık ama uygulamadık**" diyorlar.

Gelin beraber bakalım, o MGK kararı uygulanmış mı uygulanmamış mı?

MGK kararında Gülen Cemaati'nin medya üzerinden yıpratılması gerektiği de karara bağlanmış. MGK kararının uygulanıp uygulanmadığını en iyi anlayabileceğimiz alan medya. Gerçekten de MGK'da kararlaştırıldığı gibi medya üzerinden bir yıpratma kampanyası yapılmış mı hep birlikte görelim:

Hürriyet gazetesinin arşivine girip kendi gözlerinizle görebilirsiniz. 2003 yılında Gülen ile ilgili toplam 58 haber yapılmışken 2004 yılında bu haberlerin sayısı birden bire 86'ya çıkmış. Üstelik bu haberlerdeki artışın Haziran MGK'sından sonra olduğu ortaya çıkıyor..

MGK kararından hemen sonra üniformalı yazarlar hemen devreye sokulmuş. Örneğin **Emin Çölaşan, İlhan Selçuk, Fikret Bila** hemen Gülen ve cemaati aleyhinde yazılarıyla adeta MGK'da alınan "**Gülen cemaati yıpratılacak**" kararını uygulamaya koymuş.

Fikret Bila'nın yaptığı çok ilginç. O dönem **Milliyet**'in Ankara temsilcisi olan Bila "**Satranç Tahtasındaki Yeni Hamleler; Hangi PKK?**" adlı bir kitap yayımlamış.

Ancak ne hikmetse PKK hakkında yazdığı kitabın ekler bölümüne Genelkurmay Başkanlığı'nın Gülen ile ilgili yorumlarını da koymuş. Tıpkı MGK kararında belirtildiği gibi. PKK kitabında Gülen cevapları...

Sadece o dönemin medyasına bakarak bile şu hükme çok rahat varabiliriz: **Evet, o MGK kararları uygulandı.** Veleve ki uygulamadı diyelim, **Yalçın Akdoğan**'ın iddia ettiği "**imza var uygulama yok**" saçmalığı devlet terbiyesiyle nasıl izah edilebilir...

Nitekim **Alper Görmüş** de 2012'de yazdığı bir yazısında "**Ben, aşağı yukarı 2006'dan beri 'Hükümet Cemaat'in devlet içindeki ağırlığından rahatsız, harekete geçecekmiş' cümlesini ya da onun türevlerini duymaktayım**" diyerek adeta uygulamaya şahitlik etmiş.

Devam edelim; kahir ekseriyet hedefinin Gülen Cemaati olduğu apaçık belli olan **irtica.org** ne zaman kuruldu? 1 Nisan 2006 tarihinde. Kararın altında imzası bulunan **Hilmi Özkök** döneminde.

Dursun Çiçek'in **Gülen'i bitirme planı** çok büyük olasılıkla, **Taraf**'ın yayımladığı **Gülen Cemaati'ni bitirme kararının bir eylem planıydı**. Nitekim o kararda Gülen Cemaati'ni bitirmek için eylem planları hazırlanması gerektiğinden söz ediliyor.

Hatırlayın, **İrtica İle Mücadele Eylem Planı** ortaya çıktığında, **internet andıçları** davası sırasında Genelkurmay Başkanlığı "**Başbakanın direktifleri çerçevesinde kurulmuş işletilmiş internet siteleri bulunmaktadır**" açıklamasını yapmıştı. Ancak bu açıklama Başbakanlık tarafından yalanlanmış, öyle bir direktif verilmedi, denmişti. Şimdi MGK kararları öyle bir direktifin verilmiş olabileceğini gösteriyor...

Nitekim MGK kararlarında uygulaması istendiği gibi Gülen'e yakın bürokratları tasfiye etmek için 2009 yılında Başbakanlık'ta bir bürokrat havuzunun kurulduğu, bürokratların o havuzda toplanan bilgiler ışığında, Gülen Cemaati'ne mensup olup olmamalarına göre fişlenerek tasfiye edildiği Ankara'da herkesin konuştuğu bir sır.

Yine hatırlayın Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'na **Ramazan Akyürek**'ten sonra atanan **Hüseyin Namal**, istihbarat birimlerine bir yazı yazarak irticai yapılanmaların yakından takip edilmesine ilişkin bir talimat gönderilmişti (<http://www.aktifhaber.com/kapatma-davasina-polis-raporu-278199h.htm>). Elbette oradaki "irtica"dan kasıt Gülen Cemaati'ydi. Şimdi MGK kararlarından anlaşılıyor ki **Emniyet de uygulamaya koymuş o kararları.**

Yine MİT'in Gülen Cemaati'ni fişlediği artık ayyuka çıktı. Bizzat hükümete yakın medya organları Gülen Cemaati'nin dersanelerine ilişkin MİT raporları olduğunu yazdı. Yani **MİT de uygulamaya koymuş o kararları.**

Şimdi bütün bunlar ortadayken hükümet yetkilileri çıkıp, "imzaladık ama uygulamadık", "ben tek başıma imzalamadım", "ben orda yoktum" demeye başladı.

Bu durumda insan Başbakan'ın dediği gibi diyesi geliyor: **Hepiniz ordaydınız be...**

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evet, MGK kararlarını uyguladınız...

Emre USLU 04.12.2013

Taraf'ın belgeleri Türkiye çapında sarsıntı yarattı. Perde önünde Gülen Cemaati'nin yüzüne gülen AKP'lilerin perde arkasında Cemaat'in altını oyduğu, en son dersanelerin kapatılması projesinin de Cemaat'e son darbe vurmaya amaçladığı ortaya çıktı.

Hükümet yetkilileri imzaları ortaya çıkınca "imza attık ama hele bi sor, niye" kıvamında açıklamalar yapıyor. Yaymaya çalıştıkları algı şu: Evet imza attık ama uygulamadık...

1) Hiç de imza atmak zorunda değildiniz. Asker, AKP hükümetinden çok daha zayıf bir hükümet olan Bülent Ecevit hükümetinin de karşısına çıkmıştı ve Ecevit en azından yurtdışındaki Gülen okullarını irtica kapsamına aldirmamıştı. Bülent Ecevit kadar cesaretiniz ve gücünüz yok muydu?

2) Velez ki zayıftınız ve 2004 yılındaki imzaları attınız. 2013 yılındaki fişlemeleri neden yaptınız? Bu konuda neden açıklama yapamıyorsunuz?

3) Durumu düzeltmek için hükümet medyası yeni belge yayımladı. **İrtica İle Mücadele Ek Eylem Planı.**

Doğru, böyle bir belge yayımladınız ama bu Gülen Cemaati ve mütedeyyin kesimleri hedef alan önceki belgeyi ortadan kaldırmıyor. Zira **Ek Eylem Planı** belgesini önceki belgeyi ortadan kaldırmak için yayınlamadınız.

El Kaide tehdidi arttığı için selefi örgütlenmesinin önüne geçmek için yaptınız bunu. Yani ek tedbir olarak yaptınız. Önceki belgeyi hükümsüz kılmak için değil. Dürüst olun çünkü imzayı bugünkü yalanla örtemezsiniz...

4) Ek Eylem Planı devreye girince mütedeyyin kesimleri hedef olmaktan çıkardık diyorsunuz, bu da doğru değil.

En azından benim bildiğim iki örnek var. Dr. **Orhan Demirel**'e irticai faaliyet gerekçesiyle ceza verdiniz. İkinci ve bilinen diğer örnek ise **Önder Aytaç**. Askerler istediği için Aytaç'ı işten attınız, linç ettiniz, yetmedi sürgüne gönderdiniz.

Aşağıda sıraladığım olaylardan hiçbirisi Önder Aytaç AKP ile ters düştüğü için başına gelmedi. Başına gelenlerin çoğu AKP ile arasından su sızmadığı zamanlarda oldu. Çünkü MGK'da fişlenmişti ve AKP o kararın gereğini yapıyordu.

İşte Önder Aytaç'a yaptıklarınız:

a) MGK fişlemeleri sonrasında Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) Önder Aytaç hakkında idari soruşturmalar açtı.

b) EGM Önder Aytaç (ve bendeniz) hakkında TCK 301'den suç duyurusunda bulundu.

c) Daha sonraki dönemde Aytaç hakkında eften püften sebeplerle onlarca idari soruşturma açıldı.

d) Aytaç'ın yakın arkadaşı, dönemin Kültür ve Turizm Bakanı **Ertuğrul Günay**, Önder Aytaç'ı TÜRKSOY Genel Müdür Vekilliği ve Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı'na atamıştı. Ancak ilginç bir şekilde, Aytaç'ın full-time AKP destekçisiyken bile , Başbakanlığın direktifiyle bu görevini uzun süre yapması engellendi.

e) Bir geceyarısı polis gönderip oturduğu lojmandan attılar.

f) MİT peşine takıldı evine kadar gözetledi.

g) Verdiği kurslar iptal edildi.

h) TV'lere çıkması engellendi.

i) Türkiye Cumhuriyeti tarihinde 28 Şubatçıların bile yapmadığı yöntemle Önder Aytaç'ı Polis Akademisi'ndeki görevinden uzaklaştırdılar.

Aytaç'ın görevden atılmasının kesinlikle Başbakan'a küfür iddiasıyla ilgisi yoktu. O twitten aylar öncesinden itibaren Ankara'nın yüksek makamlarında oturanların Polis Akademisi yetkililerini arayıp, Aytaç'ı okuldan atacaksın kanuni düzenleme gerekiyorsa onu da yapalım dediğini bizzat Polis Akademisi Başkanı yakın çevresine anlatmıştır.

MGK kararı hükmü gereği Aytaç'ın okuldan atılması zaten kararlaştırıldığından Aytaç'a baskılar arttı. Bir hata yapması beklendi. Hata yapınca da tıpkı 28 Şubat'taki gibi medya devreye sokuldu ve linç kampanyası yapıldı. Neo-28 Şubat'ın linç uzamanı yazarı **Elif Çakır** ve **Mehmet Ocaktan** bu kampanyada aktif rol oynadı. Zaten Çakır da Aytaç'ın kendi yazılarından dolayı atılmadığını söylüyor. O zaten atılacaktı, Çakır'a, dosyanın medya linç kısmında aktif rol verildi o da başarıyla oynadı rolünü.

Aytaç'ı **Star** gazetesi ve **Elif Çakır**'ın üstün gayretleri sonucu işinden attılar. Ama sağır sultan da biliyor ki Aytaç'ın atılma nedeni, işte o MGK fişlemelerine girmesiydi. **Sadece Aytaç değil o fişlere adı yazılan başka hiçbir kimse iflah olmadı. Önder Aytaç'a daha neler neler yaptılar ama hukuk sınırları içinde yazabileceklerim bunlar...**

Aytaç örneği tek başına yeter ama daha başka örneklerle de göstereceğim kararın nasıl uygulandığını...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geldiğimiz nokta

Emre USLU 05.12.2013

Türkiye'nin temel sorunu şu: "**Ben ne dersem o olur**" ile "**sen ne dersen o olur**" arasına sıkışmışlık.

İlk döneminde Başbakan'ın telefonunda bile "**gururlanma padişahım senden büyük Allah var**" yazısının olduğu rivayet edilirdi.

Şimdi Başbakan'ın çevresi "**Allah var, senden büyük yok**" diyenlerle çevrili...

İlk döneminde daha çok "**siz bilirsiniz**" diyen Başbakan varken, şimdi daha çok "**biz biliriz**" diyen Başbakan var...

İlk döneminde Başbakan'ın çevresi fikrini söyleyenlerle doluyken, şimdilerde fikrini saklayanlar doldu...

İlk dönemlerde sevgiden peşine takılanlarla yürürdü, şimdi korkudan veya menfaatten peşine takılanlarla yürüyor...

İlk dönemlerde yanında olanlar yüzünden kuşatıcı kapsayıcıydı, şimdi yanında olmayanlar yüzünden dışlayıcı ve buyurgan...

İlk dönemler halkın "**Tayyib**"i idi, şimdi zenginlerin ve yalakaların "**Beyefendi**"si oldu...

İlk geldiklerinde Kasımpaşalı Erdoğan vardı, şimdi Ankaralı Erdoğan...

İlk döneminde “**yetim hakkı yedirtmeyiz**” diyenler, şimdi “**Başbakan’ı yedirtmeyiz**” diyor...

Kimsenin Başbakan’ı yemeye çalıştığını göremiyorum ama yetim hakkı yiyen onlarca etkili yetkili adam veya yakınıni herkes görüyor...

İlk döneminde çevresinde “**anlaş**” diyenler çoktu, şimdi “**savaş**” diyenler çok...

İlk döneminde “**kazan-kazan**” diyenler, şimdi “**hep sen kazan**” diyor...

Komşularla sıfır sorun diye yola çıkıp evin içindekilerle kavga etmeye başladılar...

İlk dönemlerinde mücadeleci iken, son döneminde müdahaleci oldular...

İlk dönemlerinde insanlar için mücadele ediyorlardı, şimdi insanlara müdahale ediyorlar...

İlk dönemlerinde “**hak**” diyorlardı, şimdi “**En-el hak**” demeye başladılar...

İlk dönemlerinde halkın çocuklarıydılar, şimdi halkın çocuklarına gaz sıkıyorlar...

İlk dönemlerde hakkını arayanla beraber yürüyorlardı, şimdi hakkını arayana karşı duruyorlar...

İlk dönemlerinde otoriteye karşıydılar, şimdi otorite(r) oldular...

İlk dönemlerinde rakiplerine saygı gösteriyorlardı, şimdi rakip istemiyorlar...

İlk dönemlerinde tahammül marjları genişti, şimdi tahammülsüz marjinallere döndüler...

İlk dönemlerde bu ülkede “**ben de varım**” demeye, kendilerini kabul ettirmeye çalışıyorlardı, şimdi “**sadece ben varım**” deyip başkasını kabul etmiyorlar...

İlk dönemlerde “**veren el**” olanlar, şimdilerde “**vuran el**” e dönüştü...

İlk dönemlerde el sıkmaya çalışıyorlardı, şimdi yumruk sıkıyorlar...

İlk dönemlerde “**kimsenin hayatına dokunmayacağız**” diye kendilerini anlatmaya çalışıyorlardı, şimdi “**kimin hayatına dokunduk ki**” diye kendilerini savunmaya çalışıyorlar...

Nepotizme, arabacılığa, kayırmacılığa isyan olarak geldiler, devleti aile şirketi gibi yönetmeye başladılar...

Gelişleri bir zihniyet devrimiydi, şimdi devirdikleri zihniyetin kötü birer kopyaları gibi davranıyorlar...

Merkez medyanın psikolojik harekât kampanyasına rağmen geldiler, medya organları psikolojik harekât bültenlerine dönüştürdüler...

Eskiden merkez medyada kendilerine yer verilmezdi, şimdi kendileri kimseye yer vermiyor...

Kara Türklerin temsilcisi olarak geldiler, Beyaz Türklerin mümessili gibi davranıyorlar...

Kara Türklerle oy konuşuyorlar, Beyaz Türklerle oyun...

Gelirken boyunlarında irtica fişi asılıydı, şimdi o fişleri başkalarının boynuna asıyorlar...

Erbakan’a MGK kararlarına neden imza attın diye bağıryorlardı, kendilerinin sessizce imzalar attıkları ortaya çıktı...

"**AK Parti attığı imzasının arkasında durur**" diye övünüyorlardı, şimdi "**imzayı attık, uygulamadık**" diye övünüyorlar...

"**Erdoğan MGK'da Şener Eruygur'a 'kes ulan' çıkışı yaptı**" diye pehlivan tefrikaları yayıyorlardı, "**kes ulan**" çıkışı yaptı dediklerinin MGK'da cemaatleri bitirme planına imza attığı ortaya çıktı...

İlk geldiklerinde siyaset yapıyorlardı, şimdi hamaset yapıyorlar...

Yolsuzluğa, yoksulluğa, yasaklara karşıyız diye iktidara geldiler, yoksula makarna, yolsuza ihale verdiler. Bunları yazana da yasak getirdiler...

Dün **Taraf** AKP'yi bitirme planı yapanları deşifre ediyordu, bugün AKP **Taraf**ı bitirme planı yapıyor...

Geldiğimiz nokta budur...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sars bizi Erdoğan sars

Emre USLU 09.12.2013

Erdoğan Taraf 'ın sarsıcı haberleriyle ilgili konuşmuş: "Kardeşlerim, bakın bu ara yine bir kampanya. Ne diyor? Bizim fişleme yaptığımızdan bahsedenler var. Kardeşlerim, bize güvenenler, bize inananlar, bizim böyle bir derdin içinde olmadığımızı bilirler. Ancak bakın buradan açık söylüyorum. Bu kampanyayı yürütenler içeride ve dışarıda eğer bunları biz açıklamaya başlarsak ülkemizde yer yerinden oynar" demiş. Taraf 'ı ve Mehmet Baransu'yu vatan haini ilan etmeyi de ihmal etmemiş.

Bu durumda bize düşen "ne biliyorsan açıkla ve sars bizi Erdoğan sars" demek.

Örneğin, o MGK toplantısında hükümetinize ayar vermeye çalışan, dindar kesimleri hedef alan konuşmalar yapan dönemin komutanı Şener Eruygur'a "kes ulan" deyip masayı dağıtıp kalktığınız yazıldı. Eğer böyle yaptıysan helal olsun, şapka çıkaracağız. Lakin o MGK'da Gülen Cemaati ve dindarları bitirme planlarının altına neden imza attın hâlâ anlayamadık. Öyle imzalar atmadığını, toplantıda generale posta koyan, "diklenmeden dik duran" bir siyasetçinin asla böyle belgelere imza atmayacağını, Taraf 'ın yayımladığı o belgenin bir "kâğıt parçası" olduğunu açıkla ve sars bizi Erdoğan sars...

Fişlemelere dayanarak insanların düşüncesine göre tavırlar almadığını, hakkaniyeti esas alarak, sadece liyakat temelinde insanlara muamele ettiğini, tüm kutsalların üstüne yemin ederek açıkla ve sars bizi Erdoğan sars...

Tıpkı Hüseyin Çelik gibi yap. MİT tarafından Başbakanlığa sunulan fişleme "arz notu"ndan, ne senin, ne MİT Müsteşarı'nın, ne de yardımcısının haberi olduğunu açıkla. O fişleme belgesinin MİT içinde, müsteşardan habersiz bir cunta tarafından hazırlandığını anlat bize. Sonra o fişçileri kulağından tutup attığını anlat ve sars

bizi Erdoğan sars...

Hüseyin Çelik kadar "ikna edici" bahaneler üretemiyorsan benim bir önerim var: "Artık fişlemelere son verdik" dediğin "fiş" konusunun ilkokullardaki fişler olduğunu anlat. "Akıllı tahtalar geldi artık fişe gerek kalmadı" de örneğin. Dumura uğrat, sars bizi Erdoğan sars...

Taraf 'ı dinleyenleri, gazetecileri izleyenleri, insanların evlerine gizli kameralar yerleştirenleri cezalandırdığını anlat bize. Kendi vatandaşının peşine takılmış istihbarat teşkilatı istemediğini, dinî cemaatleri, Alevileri, azınlıkları, misyonerleri izletmediğini anlat. Bizi ikna et ve sars bizi Erdoğan sars...

Türkiye'de muhteşem bir demokrasi adası yarattığını, muhaliflerin özgürce yazdığını anlat. İktidarını eleştiren yazarların iflahını kesmek için hiçbir girişimde bulunmadığını, televizyonlara çıkan konukların bile Ankara'dan aranan telefonlarla belirlenmediğini anlat. Medyaya asla müdahale edilmediğini açıkla ve bizi bu korkunç kâbustan uyandırıp sars bizi Erdoğan sars...

Gezi'den Uludere'ye, oradan Reyhanlı'ya bu ülkenin vatandaşlarını öldürenlerin teker teker hesap verdiğini, aslında bizim gördüklerimizin kötü bir rüya olduğunu açıkla. Uyandır bizi bu korkunç rüyadan ve sars bizi Erdoğan sars...

Çok savunduğun MİT'in yönlendirmesiyle Suriye'de harika bir zafer elde ettiğimiz anlat. El Kaide'nin Anadolu'nun göbeğinde silah ürettirmediğini anlat. TIR'larla yakalanan silahların aslında "sondaj malzemesi" olduğunu anlat ve sars bizi Erdoğan sars...

Yetim hakkı yiyenin iflahını kestiğini anlat. Kamu İhale Yasası'nı defalarca değiştirip yolsuzluklara verilen cezaları komik seviyelere düşürmediğini, gözümüzün önünde her geçen gün daha da yandaş semiren işadamlarının, inşaat baronlarının, çılgın rantçıların senin iktidarla hiçbir yakınlıklarının olmadığını açıkla ve sars bizi Erdoğan sars...

Bu yazıyı yazdığım için, muhteşem hoşgöründen bir demet sun ve beni mahkeme koridorlarında süründürmeyeceğini, hatta önümüzdeki TV programında soru soracak gazeteciler arasında görmeyi istediğini, icabına bakılacak yazarlar listesinde bir basamak daha yükseltilmediğimi de açıkla ve sars beni Erdoğan sars...

Bütün bunları yapamayacaksan, başka bir şey yapmana gerek yok, biz sarsıldık zaten...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaat- AKP kavgası neden patladı

Emre USLU 11.12.2013

Cemaat- hükümet çatışması hakkında gerek e-maillerle gelen mesajlar gerekse Cemaat ve hükümet çevresinden edindiğim bilgilerden çıkardığım özet şu: Hükümet Gülen'i bitirme konusunda bir hayli mesafe kat etmiş. Bürokrasideki tasfiyeyi tamamlamış.

Ben sadece Emniyet ve Yargı çevrelerindeki Gülen'e sempati duyan tüm bürokratların geçen yıl tasfiye edildiğini düşünüyordum. Hatta bunun için bir "bürokrat havuzu" kurulduğunu 22 Şubat 2012'de yazmıştım: "KCK operasyonlarını destekleyen Emniyet ve Cemaat'in pozisyonunu zayıflatmak için düğmeye basıldı. Bunun için de MİT hukuksuz fişlemeler yaptı. Ankara'da herkes 'bürokrat havuzu'nun ne için kurulduğunu, o havuzun hangi fişlemeler neticesinde doldurulduğunu biliyor."

AKP medyasının ve "iktidar demokratlarının" iddia ettiği gibi son kriz bürokratların tasfiye edilmesi üzerine çıkmadı. Zaten AKP Cemaat'e yakın bürokratların 2011, 2012'de tasfiye işlemini tamamlamıştı.

Bu aşamada Cemaat AKP'ye çıt bile çıkarmadı. Bence Gülen Cemaati bu bakımdan ağır eleştiriyi hak ediyor. Bürokratlar sadece düşüncelerinden dolayı tasfiye edilirken neden sesiniz çıkmadı?

Fişleme konusu artık bürokratları aşip öğrencilere kadar inmiş durumda. Örneğin Yurtdışı Türklere yönelik başlatılan Diyanet İşleri Başkanlığı ile İlahiyat Fakültelerinin ortaklaşa düzenlediği bir Uluslararası İlahiyat Programı var. Bunun için bir sözlü sınav var.

Danimarka'dan Mustafa Kara ve yedi arkadaşının başına gelenler Cemaat'e yönelik ayrımcılığın öğrencilere kadar indiğini gösteriyor. Mustafa Kara, kendisi ve arkadaşlarının girdiği sözlü sınavda Kur'an'dan bir satır okutulduktan sonra siyasi sorular sorulduğunu belirtiyor. Bazı sorular şunlar: Sence Said Nursi'nin yazdığı Risaleler tefsir mi? Fethullah Gülen hakkında ne düşünüyorsun? Giyim tarzın Gülen Cemaati mensuplarına benziyor? Sınava giren ve Gülen Cemaati'nden olduğunu düşündükleri tüm öğrencileri elemişler. Düşünün ki haksızlık ve ayrımcılık bizzat Diyanet'e kadar yansımış durumda.

Bir başka örnek: Sivil bir devlet kurumun başkanını çağıran bakan, iki kişinin adını vererek, "bunların F-tipi olduğu tespit edilmiş. Onları kurumundan uzaklaştırmam gerekiyor " diyor.

Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki Gülen sempatanlarının da bu dönemde tasfiye edildiğini sonradan zuhur bir tetikçi bizzat hükümet medyasında yazdı.

Ziraat Bankası'nda bile aynı takibat sürüyor. Ziraat Bankası'nda çalışan üst düzey bir arkadaşım kendilerine 2012'de benzeri bir talimatların (sözlü olarak) geldiğini, "Gülen Cemaati'nden kimseyi Banka'ya almayacaksınız " talimatının geldiğini ifade etti.

Sıra iş dünyasına gelmiş. Artık özel sektörden kurumları dolaşan bir ekip var. İsim isim şu kişileri şuradan atacaksınız diyor.

Peki, bu kavga neden patlak verdi? Cemaat bürokratları özenle tırpanlanırken neden sessizce durumu seyretti de konu dersanelere gelince sesini yükseltmeye başladı?

Anlayabildiğim kadarıyla Cemaat kendine yakın bürokratların tasfiye edilmesini alınabilir bir risk olarak gördü. Bürokrat tasfiyesi üzerinden hükümete karşı sesini çıkarmayı uygun görmedi.

Cemaat, Erdoğan'ın, sadece Gülen Cemaati'ne yakın oldukları için, bürokratları tasfiye etmesini Cemaat'e yönelik bir bitirme hamlesi olarak görmedi. Erdoğan'ın yanlış yönlendirildiğine inandı ve bürokratların tasfiye edilmesini hep bu gözle okudu.

Ne zaman ki Erdoğan bürokrasisi tasfiye işlemini tamamlayıp, dersaneleri kapatma hamlesi yaptı, işte o zaman Cemaat Erdoğan'ın niyetinin Cemaat'i bitirmek olduğunu net olarak gördü.

Ayrıca Erdoğan'ın dersaneleri kapatma hamlesiyle birlikte son iki yıldır Gülen Cemaati'ne yakın işadamlarının hak ettiği ruhsatları vermediği de basına yansıdı. Yani bir yandan dersaneleri kapatmaya girerken bir yandan da işadamlarını bitirmeye yönelik hamleler yapınca artık Cemaat Erdoğan'ın niyetinin Cemaat'i bitirmek olduğunu gördü ve kendini yüksek sesle savunmaya başladı. Durum budur...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fişlenmiş insan hikâyeleri

Emre USLU 12.12.2013

AKP medyası ısrarla 2013'teki fişlemeleri unutturup 2004'teki MGK kararları uygulanmadı tartışması yapmak istiyor. Velez ki 2004'teki MGK kararları uygulanmadı. Bugün fişlemelerden dolayı mağdur edilen ihsanlara sözünüz var mı? Menfaatinizden başka şeyleri görecez gözünüz var mı? Yanlışınızla yüzleştığınızde kızaracak yüzünüz var mı? Varsa, buyurun fişlemelerin şahidi insan hikâyelerine:

Adı bende saklı bir okurumun anlattıkları:

"Emre Bey, özellikle bugünkü yazınızda bahsettiğiniz tasfiyeler, özellikle Milli Eğitimde had safhaya ulaştığını bizzat gözlemlemekteyiz. Bir MEB çalışanı olarak bu olaylara anlam verememekteyim.

Yüksek bürokratlar için 'bürokrat havuzu' kurulduğundan bahsetmişsiniz. Yüksek bürokratları bırakın daha 'aşağıların aşağısı'na indiler. Özellikle okullara yönetici atamalarda kendi sendikalarına 'Eğitim Bir Sen'e üye olmayan hiçbir öğretmen nerdeyse yüklemiyor.

Özellikle müdür atamalarında yazılı sınavın yanına bir de mülakat denen garip bir şey ihdas ettiler. Şu anda da başka sendikalar tarafından mahkemeye verildi. Bakanın kendisi bile bu konuda mahkemeyi kaybedebileceklerini ifade etti.

Sınava dayalı müdür atamalarında münhal olarak ilan ettikleri birçok okulun isminin daha sonra listeden kaybolduğunu gördük. Araştırmamızda bu okullara 76. madde denilen uygulamayla sınava girmemiş veya kazanamamış veya yeterli puanı alamamış kimseler Bakan onayı ile atamalarını yaptırmışlardır. 62'den tavşan yapılyordu bu hükümet 76'dan okul müdürleri yaptı.

İdareciliği bırakın, hafta sonu yapılan sınavlarda bile ilk önce kendi sendikalarından olanlara görev veriyorlar. Yani yukarıdakiler nasıl ihale dağıtıyorlarsa, alttakiler de öğretmen bazında sınavlarda görev dağıtıyorlar veya makam dağıtıyorlar.

İnanın bunu, inanan insanların yapması çok zorumuza gidiyor. Bütün bunları Allah'a havale ediyoruz. İnanın bu anlattıklarım olayların çok küçük bir kısmı.

Son 3-4 yılda okul müdürü, müdür yardımcısı olanların kaç din kültürü öğretmeni ve ilahiyatçı, yine bunların kaç Eğitim Bir Sen sendikasına üye ve daha saymayacağım başka kriterler.

Mecliste böyle bir araştırma önergesi verilse sonuç —tabii ki Sayıştay raporları gibi değil— gerçekten ibretamiz olurdu.

Biz alttakilerle elimizden geldiğince bu haksızlıklara karşı sesimiz yükseltmeye çalışıyoruz. Bizleri böyle olduğumuz için ötekileştiriyorlar. Bir İHL mensubu olarak bize öğretilen haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan olmamak için elimden geldiğince doğruları söylüyorum...”

Adı bende saklı bir başka fişleme mağduru:

“Son iki yıl içinde iktidarda olan veya onlara yakın hiçbir siyasiyi referans göstermeden kendi kişisel çabalarımla yaptığım girişimlerin niçin sonuçlanamadığını şimdilerde daha iyi anlıyorum.

Çok müşahhas bir örnek olarak size şunu arz edeyim. Çalıştığım kurumun bağlı olduğu bakanlıktan farklı bir bakanlığa bağlı bir kuruluşa daire başkanı olarak geçme sürecim Sayın ilgili Bakan'ın talimatıyla başlamasına rağmen ve atamamın olacağı kuruluştan gönderilen muvafakat yazısına Mart 2013'de çalıştığım kurumdan olumlu cevap gönderilmesine rağmen bugün geldiğimiz noktada atamam yapılmadı.

İnanın, atanacağım yerde maaşımda herhangi bir artma vs. olmayacaktı. Bugünkü maaşımla nerdeyse aynı maaşı alacaktım orada. Canları sağ olsun. Biz ülkemize illa da bürokrat olarak hizmet edecek değiliz. Bulduğumuz noktada da hizmet etmeye devam ederiz. Biz ülkemizi seviyoruz ve ona aşk derecesinde bağlıyız. Bazen suçumuzun bu olduğunu düşünüyorum. Sayın Cumhurbaşkanımız ve Sayın Başbakan konuşmalarında 'bu ülkenin evlatlarının bu ülkenin fırsatlarından eşit şekilde faydalanacağını' ifade buyuruyorlar ama sonuç ortada. Senden olmayanı ötekileştir.. Tribüne oturt.. Futbol oynamasın.. Futbolu ondan anlamayanlar ve yeteneksizler oynasın. Kusura bakmayın aslında çok doluyum bu konuda ama daha çok yazamıyorum.”

Bu süreci neo-28 Şubat olarak tanımladığımda bana abartıyorsun diyenler iyi okusun. Bu hikâyeler binlerce mağduriyet hikâyesinden sadece birkaçı...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O polisler konuştu...

Emre USLU 16.12.2013

 O polisler konuştu... Ne zaman hükümet ile Cemaat arasında bir olay olsa medyada belli merkezlerden beslenen bir ekip konuyu KCK operasyonları ve 7 Şubat'ta Hakan Fidan'ın ifadeye çağrılmasına bağlar. Tartışmayı biraz daha alevlendirmek isteyenler KCK operasyonlarına getirir, Cemaat'ın polisleri hükümete rağmen KCK operasyonları yaptı, hatta Cengiz Çandar, Mesut Yeğen ve Ferhat Kentel tutuklanacaktı, yaygarasını koparırlar. Şimdilerde buna bir de Ahmet Hakan eklendi.

Bu konuyu 7 Şubat sürecinden sonra tasfiye edilmiş polislerle konuştum. Net sorular sordum net cevaplar aldım. KCK operasyonlarını konuşmadan önce Ahmet Hakan nasıl "tutuklanacaktı" onu anlatayım. Çünkü o tutuklamanın 1. elden şahidiyim ve davası KCK ile ilgili değil Odatv davası ile ilgili.

Odatv davası başladığı dönemlerde Ahmet Hakan'ın arası Odatv'nin sahibi Soner Yarçın ve ekibi ile iyiydi. Rasim Ozan Kütahyalı ise her ne sebeple bilemiyorum Ahmet Hakan'a karşı negatif bir tutum içindeydi. Odatv davası başlayınca, Rasim Ozan Kütahyalı daha az Odatv aleyhinde ama daha çok Ahmet Hakan aleyhinde yazılar yazmaya başladı. (Rasim Ozan'ı yakından tanıyanlar onun değişik menfaat hesaplarıyla bu tip operasyonel yazılar yazdığının şahididir.) O dönem Rasim Ozan Kütahyalı beni sık sık arayıp Ahmet Hakan aleyhinde yazı yazmamı isterdi. Ahmet Hakan'ın Odatv'cilerle beraber olduğunu, onlar adına operasyon yaptığını iddia ederdi. Hatta bir seferinde Ahmet Hakan'ın tutuklanacağını ifade edip kendisinin bu minvalde yazılar yazıp konuşmalar yaptığını anlatıp, bana da "Sen Emniyet kökenlisin sen de yazarsan daha etkili olur " minvalinde yönlendirmeler yaptı. Bunun üzerine Emniyet'e gidip dostlarıma Ahmet Hakan'ın tutuklanıp tutuklanmayacağını sordum. Ne alakası var diye karşı çıktılar. Tabii ki böyle bir yazı yazmadım.

Daha sonra Rasim Ozan'ı yakından tanıyan kişiler Rasim'in insanları tasfiye etmek için bu tip işlere girişebileceğini anlattılar. Doğrusu o olaydan sonra Rasim ile irtibatımı azalttım. Zaten yüz yüze bir defa görüştüm, telefon irtibatımı da kestim.

Yani sizin anlayacağınız, evet, Ahmet Hakan tutuklanmayacaktı ama Rasim Ozan Kütahyalı tutuklayacaktı elinden gelse. Zira ne polis fezlekesinde ne savcılık aşamasında ne de Odatv davasında Ahmet Hakan'ın adı geçiyor.

Nitekim Odatv davasına bakan polislerle de konuştum. Onlar da Ahmet Hakan'ın uzaktan veya yakından Odatv davasında sanık veya tanık olarak adının bile geçmediğini ifade ediyor.

ODATV DAVASI DOĞRUDAN BAŞBAKAN'IN İSTEĞİYLE BAŞLATILDI

O polisler Odatv davası ile ilgili ilginç ayrıntılar da anlattı. Hepsini burada anlatamayacağım ama şu kadarını ifade edeyim. Odatv davasının başından sonuna her aşamasından Başbakan Erdoğan'ın haberi vardı.

O polisler bu uygulamanın esasen rutin bir uygulama olduğunu Başbakan'ın, Ergenekon davaları ve KCK davaları ile ilgili işin polisiye kısmındaki gelişmeleri adım adım takip etmek istediğini, bu nedenle de İstanbul'a her gelişinde havaalanında kendisine mutat dosyaların sunulduğunu anlatıyor.

Odatv davasına ilişkin anlattıkları çok ilginç bir değerlendirme var. Erdoğan'ın AKP'ye açılan kapatma davasının arkasında Aydınlıkçı bir ekibin olduğunu bildiği ifade ediliyor. Hatta o iddianamenin ana çatısının Yargıtay'ın dışında bir yerlerde Aydınlıkçı ekip tarafından hazırlandığı belirtiliyor. Aydınlıkçıların medyadaki ekibinin bu dava sürecinde kritik roller üstlendiği belirtiliyor. Kurulan çatıya göre medyada irtica haberleri yaptırılarak kapatma davasına delil taşındığı, bu süreçte de Aydınlıkçı ekibin kritik roller oynadığı iddia ediliyor. Hatta çok ünlü bir gazetecinin bu kapatma davasında kurye olarak görev aldığı, Yargıtay'daki ekip ile dışarıdaki ekip arasında mekik dokuduğu iddia ediliyor. En azından Başbakan'ın bu ekip hakkında düşüncesinin bu yönde olduğu belirtiliyor. Bu nedenle de Odatv'nin yayınlarını yakından izlettiği, zaman zaman ilgililerin bu yayınlara dikkatini çektiği iddia ediliyor.

Başbakan ve yakın ekibi, Ergenekon sürecinde Aydınlık dergisi ve Ulusal Kanal 'a operasyonlar yapılırken o misyonun Odatv'ye geçtiğini düşünüyor. Odatv'nin yaptığı yayınlarla kurumları ve kişileri hedef gösterdiği, Ergenekon davasına destek veren ne kadar kişi ve kurum varsa hepsine teker teker operasyonel yayınlar yaptığı da tespit ediliyor. Zaten iddianame de bu yönde düzenlenmiş durumda.

Polisin Ergenekon davası sırasındaki çalışmasında elde edilen bulgular savcılarla birlikte Başbakan'a sunulunca zaten kapatma davasında Aydınlıkçıların kritik rol oynadığını düşündüğü için Odatv davasında da yürüyün ışığı verdiği belirtiliyor. Diğer Ergenekon soruşturmasında olduğu gibi Odatv soruşturmasında da işin polisiye kısmıyla ilgili her aşamada Başbakan'a bilgi verildiği ve Başbakan'ın "Delil varsa durmayın devam edin" talimatı verdiği ifade ediliyor. Konuştuğum kaynaklar şunu net olarak ifade ediyor: Ahmet Şık ve Nedim Şener'in gözaltına alınması sürecinden de Başbakan'ın haberi vardı.

CENGİZ ÇANDAR, FERHAT KENTEL TUTUKLANACAK MIYDI?

KCK operasyonlarını yapan ve 7 Şubat olayından sonra tasfiye edilen o ekibe bu soruyu da açıkça sordum. İşte verdikleri net cevaplar.

Ne Cengiz Çandar, ne Ferhat Kentel ne de Mesut Yeğen'in polisin hazırladığı fezlekede veya dinleme tepelerinde adları vardı. Polisten savcılığa giden hiçbir dosyada bu üç ismin sanık veya tanık olarak yer almadığını net olarak belirtiyorlar.

Ancak Çandar, Kentel ve Yeğen'in ilişkilerinin olduğu bazı kişiler, gözaltına alınca bir şayia çıkarılmış, Çandar, Kentel ve Yeğen de gözaltına alınacak diye. Şayiayı kimin çıkardığını polis de bilmiyor. Ancak konuştuğum kişilerin tahmini şu yönde: "Muhtemelen bu kişilerin ilişkisi olduğu bazı insanlar gözaltına alınca, acaba biz de mi gözaltına alınacağız diye vehme kapılmış olabilirler. Veya başka birileri bazı gerekçelerle Çandar, Kentel ve Yeğen'i yanlarına çekmek için kolpa yapmış olabilirler. Bu nedenle de bir panik havasıyla bu kişiler siyasetçilere yakın kişilere ulaşip gözaltına alınıp alınmayacağını öğrenmeye çalışmış olabilirler."

Ortada hiçbir şey yokken, Çandar, Kentel ve Yeğen'in tutuklanacağı iddialarının nereden çıktığına ilişkin polisin tahmini bu yönde.

İşte bu aşamada kritik bir isim ortaya çıkıyor. Star Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Karaalioğlu. Konuştuğum kaynaklarımın iddialarına göre Karaalioğlu Emniyet'i arayıp Çandar ve Kentel'in tutuklanıp tutuklanmayacağını merak ettiklerini, bu kişilerin hükümet ile yakın ilişkisinin olduğunu ifade ediyor.

Emniyet kaynaklarının Mustafa Karaalioğlu'na aktardığı bilgi aynen şu şekilde oluyor: "Polisin yaptığı KCK çalışmasında Cengiz Çandar'ın da Ferhat Kentel'in de isimleri yok. Fezlekemizde de böyle bir şey söz konusu değil. Ancak gözaltına alınan diğer sanıklardan Çandar veya Kentel ile arkadaşlığı olan, ilişkisi olan kişiler savcılık sorgusunda bu Çandar veya Kentel aleyhinde ifade verirlerse o zaman savcı çağırıp ifadelerine başvurabilir. Yoksa polise bakan yönüyle bu kişilerin gözaltına alınması söz konusu değil."

Mustafa Karaalioğlu'nun bu bilgiyi Cengiz Çandar ve Ferhat Kentel'e nasıl aksettirdiğini bilmiyorlar. Ayrıca hükümet kanadından veya herhangi bir yerden polisin aranıp Çandar veya Kentel için devreye girilmesi söz konusu değil. "Bu konuda hükümet kanadından hiçbir kimse bizi aramadı. Aramasına da gerek yoktu zaten dosyada isimleri bile yoktu. Tek arayan kişi Mustafa Karaalioğlu idi, ona da durum bu şekilde izah edildi " diyorlar.

Doğrusu polisin açıklaması bana tutarlı geliyor. Zira savcının denetiminde yapılan bir operasyonda savcıya haber vermeden polisten adam kurtarmak imkânsızdır. Bu ancak savcının bilgisi dâhilinde yapılabilir. O da isimler dosyada olur ancak belki sanık olarak ifadesi alınmayabilir.

Yani Çandar ve Kentel konusunda manzara şu: Birileri Kentel ve Çandar'ı fena hâlde yanıltmış. Ne için yaptılar, neden yaptılar, Karaalioğlu'mu yaptı, başkaları da var mı, orasını bilemem, ama durum bu.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Yolsuzluk yapan mağduru oynayamaz'

Emre USLU 18.12.2013

İstanbul merkezli yapılan rüşvet ve yolsuzluk operasyonu herkesi şaşırttı, biliyorum. Ben de şaşırdım. Neye şaşırdık peki? Aranızda bakan çocukları dâhil, etkili yetkili kişilerin yolsuzluk operasyonundan gözaltına alınmasına şaşırın var mı?

"Hayır, bunlar asla yolsuzluk yapmaz, abdestinde namazında insanlar" diyen kimse var mı?

Hadi itiraf edelim. "Bunlara da dokunulabiliyormuş" diye şaşırdık hepimiz.

Ucundan kıyısından yolsuzluk hikâyelerine aşinaydık zaten. Nargile kafelerinden mahalle bakkalına, dost sohbetlerinden fasıl gecelerine, hemen herkesin bildiği bir "sır"dı yolsuzluk hikâyeleri...

"Mücahitler müteahhit oldu" özdeyişi, esasen yolsuzluk hikâyelerine yapılan kinayeli göndermelerden biri değil miydi?

Dahası, bu söylentiler sınırları da aşmıştı...

2012'nin aralık ayında, büyük fon yöneticilerinin bulunduğu bir konferansa konuşmacı olarak çağırılmışım. Diğer konuşmacıların aksine Türkiye'de siyasi risk alanının büyüdüğünü anlattığım o konferansın sonunda, yanıma yanaşan bir fon yöneticisi hiç eğip bükmeden doğrudan sormuştu: "Türkiye'de iş yapmanın bedeli yüzde kaç..."

Yolsuzluk konusunda bazı bakanlar o kadar diken üstündeydi ki bir tweet mesajına kimler kimler devreye giriyordu.

Örneğin, kulağıma gelen bir bakanın yakınları ile ilgili bir yolsuzluk iddiasını araştırdığımı Twitter'den paylaşmışım. Bakan danışmanından, işadamlarına, farklı yelpazeden insanlar beni arama ihtiyacı hissetmişti.

Belli ki kendileri de hassas durumun farkındaydı. Bunların bir gün patlayacağını onlar da bekliyor gibiydi...

Geçenlerde, Yalçın Akdoğan'ın eniştesi ile Suat Kılıç'ın kayınpederi hakkında yolsuzluk iddiaları yayınlandı çarşaf çarşaf...

Kimse şaşırdı mı? Hayır.

Akdoğan ve Kılıç yaptıkları açıklamalarda akrabaları hakkında davalar açtıklarını, yolsuzluk hikâyelerinin kendileri ile ilişkisinin olmadığını iddia ettiler...

Peki, kim inandı? Kimse...

Belki ne Akdoğan'ın ne Kılıç'ın, ne de son soruşturmada adı geçenlerin gerçekten yolsuzlukla hiçbir ilişkileri yoktur. Analarının ak sütü gibi helal para kazanıyorlardır belki de...

Ancak kimse yolsuzluğun olmadığına, AKP'lilerin veya yakınlarının temiz olduğuna inanmıyor artık. Hayır. Kimi dinleseniz size bir yolsuzluk hikâyesi anlatacaktır.

Halktaki algı bu yönde...

Bu algı olmasa hiçbir yolsuzluk operasyonu AKP'nin imajına zarar vermezdi...

Borsa tabiriyle konuşalım. Halk zaten yolsuzluk iddialarını çoktan satın almıştı. Bu operasyon sadece o algıların pekişmesini sağlayıcı etki yapacak...

Bence AKP'nin kaybettiği yer işte burası. Medyaya ne kadar baskı uygulanırsa uygulansın, insanların algılarını, fısıltı gazetelerini susturamazlar...

Havaalanından deniz dolgusuna, topçu kışlasından alt geçide, maden ruhsatından medya patronluğuna, enerji ihalesinden TOKİ ihalelerine son on yılda ihale alan patronlara bakın. Hep aynı kişileri göreceksiniz. Bu memlekette tek becerikli o patronlar mı var?

Halk da bunu görüyordu...

Medya halkın gördüğü yolsuzluk hikâyelerini yazmadığı için siyasetçiler halkın gördüğünü göremiyordu.

Anadolu'dan Ankara çok net görünür ama Ankara'dan Anadolu görünmez.

Son yıllarda olan buydu.

Rüşvet ve yolsuzluk operasyonu bunu teyit etti sadece...

Şimdi AKP medyası bu operasyonu "zamanlaması manidar", "Cemaat operasyonu", "uluslararası operasyon", "Erdoğan'ın AKP isteyenlerin operasyonu" gibi çeşitli bahanelerle operasyonun içini boşaltmaya çalışacak.

Ama hiç kimse hayır bizim dönemimizde yolsuzluk yapılmadı diyemeyecek...

Amacı, konusu, kapsamı, bağlamı ne olursa olsun rüşvet ve yolsuzluk operasyonu bu ülkede rüşvet ve yolsuzluk olduğu için yapıldı...

Erdoğan, Deniz Baykal'ın seks kaseti ortaya çıkınca "Eşine ihanet edenler mağduru oynayamaz " demişti...

Şimdi Erdoğan'dan "Yolsuzluk yapan mağduru oynayamaz" demesini bekliyoruz...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Operasyonu nereden 'biliyordum'

Emre USLU 19.12.2013

Polis yolsuzluk operasyonu yaptı, hükümetin üst düzey bürokratları, bakan çocukları ve tabii ki tüm AKP yetkilileri projekte yakalanmış tavşan gibi yakalandı. İlk gün ne yapacaklarını şaşırdılar. Sonra operasyonu itibarsızlaşmaya kalktılar.

Bunun için değişik yalanlar uyduruyorlar. AKP medyası bir manipölasyon bülteni gibi çıkıyor son zamanlarda. Ne zaman hükümetin başı sıkışsa hemen bir yalan uyduruyorlar: "Operasyonun arkasında İsrail var." Ayakkabı kutusundaki paraları da İsrail mi gönderdi size? Tüyü bitmemiş yetimin hakkını yemiyordunuz da İsrail mi tıktı boğazınıza?

Sizin şu hâlinizi görünce Muhyiddin-i Arabî'nin o meşhur duruşu gelir aklıma. "Sizin taptığınız benim ayaklarımın altında..."

Yedikleri rüşvetler kalplerini karartmış olmalı ki arsız bir şekilde başkalarını karalıyorlar.

Bunların içinde ben de varım.

Dört ay önce attığım bir tweet nedeniyle "Emre Uslu bu operasyonu biliyordu" yaygarası koparıyorlar. O tweette "Bakan çocuklarının adları yolsuzluklara karışmışsa kim Güler kim ağlar " yazmıştım.

Net olarak cevap vereyim. Hayır, böyle bir operasyon olacağından haberim yoktu.

Ama bakan çocuklarının boğazlarına kadar yolsuzluğun içine battığını biliyordum. Tıpkı binlerce insan gibi...

Gürsel Tekin bakan çocuklarının karıştığı yolsuzluğu Meclis çatısı altında açıkladı. Hem de bir yıl önce.

Sanırım yedi düvelin aldığı pisliğin kokusunu bir hükümet medyası alamamış.

Peki, neden öyle bir tweet attım, anlatayım:

İçişleri Bakanı Muammer Güler'in danışmanlarının adının karıştığı bir yolsuzluk konusu kulağıma geldi. Konunun bugünkü operasyonla yakından uzaktan ilgisi yok. Havaalanlarını ilgilendiren bir konuydu.

Ben bu konuyu araştırdıkça çok ilginç bululara ulaşıyordum. Bu konuyla ilgili olarak "İçişleri Bakanı'nın adının geçtiği bir yolsuzluk konusu üzerinde çalışıyorum. Tamamlayınca yazarım " şeklinde bir tweet yazmıştım. Bu tweete hiç beklemediğim tepkiler aldım. Önce İçişleri Bakanı tweet atarak cevap verdi. Ancak Bakan Güler bu kadarla da yetinmedi. Beni tanıyan Bakan Güler'in yakınları, değişik kişiler beni arayıp o tweetimi silmemi istedi. Bu isimler arasında Güler'in danışmanları da saygın işadamları da vardı.

O isimler Bakan Güler'in benimle görüşebileceğini ancak o tweeti silmemi istediler. Ben de "Bakanla görüşmek için tweet silecek biri değilim" diye tekliflerini reddettim.

Yolsuzluk iddialarını araştırırken tüm oklar Bakan Güler'in oğlunu gösteriyordu.

Konuştuğum onlarca kişi bana bakan çocukları ile ilgili değişik iddialar anlattılar. Bu iddiaların birçoğu Tophane'de, Fatih'te, Çamlıca'da nargile kefelerinde dilden dile konuşulan konulardı zaten.

Hatta ulaştığım bazı bilgilere göre İstanbul Anadolu Adliyesi'nde bu konuda bir dava olduğunu da öğrendim.

Başka detaylar da öğrendim ama konu tweet konusu olduğundan konuyu dağıtmayayım.

Yeni bilgileri öğrenince bir tweet için neden onlarca kişinin beni arayıp o tweeti silmemi istediğini daha iyi anladım.

Bunun üzerine twitterde "Bakan çocuklarının adları yolsuzluklara karışmışsa kim Güler kim ağlar " yazdım...

Peki, bakan çocuklarının karıştıkları iddia edilen yolsuzluk haberlerini sadece ben mi biliyordum? Tabii ki hayır...

Tüm medya biliyordu. Özellikle de bunları hükümet medyasından arkadaşlar biliyor. Çünkü bu işlerin o kadar içindeler ki anlatamam...

Ahmet Altan medya için şöyle der: Bizde medya pisliği ortaya çıkarmak için haber yapmaz. Üstünü örtmek için haber yapar.

Bazılarının niyeti pisliği örtmek olunca her fırsatı bunun için kullanıyor. Bugün benim tweetimi de kullandıkları gibi...

Boşa uğraşmayın. Yolsuzluklar Everest kadar büyümüşse, başörtüsüyle kapatamazsınız...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaati bitirme stratejisi uygulamaya konuyor

Emre USLU 25.12.2013

Büyük Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturmasıyla Bakan çocuklarının yatak odalarından fıskıran milyon dolarlar, çelik kasalar, para sayma makineleri, balya balya para dolu kutular ile imajı sarsılıp köşeye sıkışan hükümet yeni strateji belirlemeye çalışıyor.

Bu kapsamda stratejinin ilk ayağı olarak operasyon "Dış mihraklar-İsrail-ABD" işi denilerek AKP tabanı ikna edilmeye çalışıldı. "oyunları bozduğumuz için hedefteyiz" argümanını ile yolsuzluk tartışmalarının önü kesilmek isteniyor.

Stratejinin bu ayağında hükümet kendisine yakın 5 gazeteye bizzat Başbakanlık tarafından yalan haber servis ederek, operasyonun arkasındaki ismin ABD'nin Ankara Büyükelçisi olduğunu iddia etti. Böylece ABD'den gelecek olumsuz açıklamalarla AKP tabanı hükümetin etrafında kenetlenmek istendi.

İddialara göre şimdi stratejide ikinci aşama devreye sokuldu. İkinci aşamada doğrudan Gülen Cemaatine yönelik önlemler paketi devreye sokulacak.

Bu kapsamda öncelikli olarak yeni görevlendirilen polis müdürlerine baskı yapılarak Gülen cemaati aleyhinde deliller uydurulacağı iddia ediliyor.

Şuan görevden alınan ya da halen görevdeki cemaate yakın bürokratları "ajan" kapsamına sokmak için delil uydurma çalışmaları yürütülüyor.

Bu kapsamda Erdoğan'ın çalışma ofisinde bulunan böcek ilk argüman olarak hazırlanıyor. Cemaatle ilişkilendirmek için çok çaba sarfedilen, ancak hiçbir delil üretilmeyen bu olay şimdi karışıklık arasında bizzat Başbakan tarafından cemaate yamanacak.

Böcek olayının olduğu tarihte, 2011 Aralık ayında, böceğin ofise kimler tarafından konulduğu savcılar tarafından soruşturmak istenmiş ancak Başbakanlık savcılıkla hiçbir bilgi paylaşmamıştı. Yapılan

değerlendirmelere göre o dönem Başbakanlık savcılarla, parmak izi tespiti, kamera kayıtları gibi hiçbir şey paylaşmamış, ifade için personelini göndermemiş soruşturmayı bloke etmişti.

Yeni strateji kapsamında böcek olayının yeniden gündem sokularak, büyük bir medya kampanyası ile konu cemaate yamanarak cemaate karşı ajanlık suçlamaları yapılacaktır.

Yine bu paralelde Cemaate yönelik büyük tasfiyeler geliyor. Yeni tasfiye hamlesi için AK Parti İl Başkanları Toplantısı aniden öne çekildi ve İl Başkanları'ndan il ve ilçelerindeki kamu kurumlarında çalışan Müdür-Müdür yardımcısı konumundaki cemaate yakın görevlilerin isim listesi istendi. Bu listeler alınıp MİT veri tabanındaki fişleme bilgileri ilave ederek ve Valilere verilerek tasfiye düğmesine basılacaktır.

Oy hesabıyla yerel seçim sonrasına bırakılan bu adım, rüşvet soruşturması nedeniyle acilen erkene alındı. AKP yüzde 40'ın üstünde tutunursa, bu dalgayı "adli soruşturmaya" çevirip cemaate yönelik örgüt davası açacak.

Stratejinin üçüncü ayağında ise "korkutma" yöntemi denenecek. Böylece cemaate yakın işadamları ve seven kitleleri korkutarak uzaklaştırmak amaçlanıyor. Özellikle Cemaate yönelik iş çevrelerini korkutmak için Erdoğan'ın konuşmasındaki tehdit dozajı artarak devam edecek. Yine SETA gibi hükümete kurumların çalışanları da "bunlar cemaatin iyi günleri" diyerek korkutma yöntemine destek veriyor.

Korkutma stratejisine paralel geliştirilen bir başka yöntem de cemaat ile ilişkilendirilen bankalar dan para çekilmesini sağlamak. Bunun için değişik çevrelere baskı yapıldığı ifade ediliyor.

Yine Zaman Gazetesi aboneliğini bıraktırmak için de baskıların devam ettiği belirtiliyor.

Stratejinin dördüncü ayağı Fethullah Gülen ve Cemaatin itibarını zedelemek. Bu kapsamda

28 Şubat dönemindeki gibi Gülen'in konuşmaları montajlaşarak servis edilecek. Ayrıca İslami kesimleri Gülen aleyhine konuşmaya zorlanarak onlardan görüşler alınıp Gülen cemaatinin dini kimliğinin içi boşaltılmaya çalışılacak. bu faaliyet için Başbakanlık'ta kurulan "kara propaganda ekibine" kritik rol verildiği ifade ediliyor. Bu kapsamda 2010 yılında bazı ÖSYM personelinin KPSS sınav sorularını satması konusu bir araç olarak işleme konacak. Hatırlanacağı gibi soruları temin eden kişilerden bazılarının AKP üyesi olması nedeniyle 2010 yılında beri hiçbir ilerleme sağlanamayan dosya raflardan indiriliyor. O dosyayı, yeni oluşturulan kadroların desteğiyle Cemaate yıkmak için ekibin şuan yeni metinler hazırladığını ifade ediliyor. Buradan da cemaate yönelik farklı bir adli dava açılması denenecek.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İslamcılığın şartları

İslam'ın şartları ve imanın şartları belli. Onu hepimiz biliyoruz ve iman ediyoruz. Bu konu kutsal kitapta da, peygamberin sünnetinde de öğretilmiş bir olgudur.

Ancak özellikle Türkiye'de İslam adına ortaya çıkmış, dinî vurgularla siyaset yapan kesimlerin, yani siyasal İslamcılarının, İslam'ın şartlarıyla pek de uyuşmayan tutumlar sergiledikleri artık gün gibi ortada. Örneğin İslam yetim malını yemeyi, hırsız korumayı kesin ve net bir şekilde men etmiştir. İslamcı bir gelenekten gelen, son bir kaç yılda İslamcı siyasete daha çok vurgu yapan AK Parti iktidarı ve çevresinin tutumlarına bakın. Yolsuzluk operasyonunun yolunu kesmek için tüm Emniyet teşkilatını altüst etti. Savcılarının önünü kesmek için yeni savcılar atadı. Yetmedi yönetmelik hükümlerini değiştiriyor. Tüm çaba, yolsuzluklar ortaya çıkmasın diye. Hatta muhafazakâr çevrelerde bir ilahiyat profesörünün rüşvet yemek için fetva verdiği bile konuşuluyor. Peki, bunun İslam ile bir ilgisi var mı? Elbette yok...

O hâlde İslam ile İslamcılığı ayırmanın zamanı geldi. İslam'ın şartları ile İslamcılığın şartları taban tabana zıt şeyler artık. Mevcut manzaradan çıkardığım sonuca bakarak **İslamcılığın şartlarını** sıralayayım.

1) Lidere iman

2) Davaya iman

3) Kadroya iman

4) Devlete iman (iktidara geldikten sonra)

Bir de bu şartların uygulamaya geçirilmesi için **İslamcılığın amel ve uygulamaları** var. Bunları da şu şekilde sıralayabiliriz:

a) Birey değil birlikte olmak önemlidir

b) İtaat ibadettir

c) İktidar Allah'a götüren bir kapıdır

d) Para ibadetten önce gelir

e) Ahlakın sınırını iktidar belirler

A) Bireycilik Batıcı felsefenin dejenere ideolojilerden biridir. Bu nedenle siyasal İslamcı birey olmayı değil bir olmayı hedeflemelidir.

B) İktidar Allah'a götüren bir kapıdır. O kapıyı sürekli açık tutmak gerekir. Bunun için iktidarda değilsen, yer

yolu deneyip iktidara geleceksin. İktidardaysan ne pahasına olursa olsun iktidarını koruyacaksın. Bu nedenle güç her şeydir.

- **İktidar Allah'a götüren bir araçtır**

a) İktidar Müslüman dünyasının sesini dünyaya duyurma aracı olduğu için İktidarda kalmak ibadettir.

b) Dindar nesil yetiştirmede bir vesile olduğu için iktidarda kaldıkça sevap işlenir.

c) Devlet başkalarının elinde olunca Müslümanların başına geleceklere engel olunduğu için de iktidarda kalınmalıdır.

- **İktidarını korumak için**

a) Takiyye yapabilirsin

b) Çalabilirsin

c) Yalan söyleyebilirsin

d) İftira atabilirsin

e) Her türlü hile mubahtır

- **Para ibadetten önce gelir.**

a) İtikatta İslamcı amelde seküler bir yaşam tarzı kabul edilebilir

b) İktidarda kalmak için rüşvet alınabilir (gerçekten böyle bir fetva verilmiş)

c) Yandaş bir dinsiz, bağımsız bir dindara tercih edilebilir

- Ahlakın sınırını gücün iktidarı belirler

a) Ahlaksızlık başkasına yapıyorsa desteklenebilir (kaseti çıkanlar uçkuruna sahip çıksın)

b) Seni güçlü kıldığı sürece Rüşvet, yolsuzluk, yalan söylemek, halkı kandırmak ahlaksızlık sayılmaz.

c) Moral iktidarı değil güç iktidarı esastır.

•Başkasının yaşam hakkı ancak seni destekliyorsa kutsaldır. Seni desteklemeyen her türlü kişi, grup, topluluğun bitirilmesi farzdır.

a) Başkasının yaşam hakkı dindar rejimin çıkarlarına aykırıysa buna müdahale edilebilir

b) Devletin nesilleri korumak gibi bir vazifesi vardır. Bu nedenle yaşam haklarına müdahale edilebilir.

c) Seni desteklemeyen doğrudan İslami rejime karşı geldiğinden, rejimin güvenliği için müdahale edilebilir. Cezalandırılabilir.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

2014 nasıl bir yıl olacak...

Emre USLU 01.01.2014

Baştan söyleyelim. 2014 yılı 2013 yılından daha iyi geçmeyecek. Tüm ekonomik ve siyasi göstergeler buna işaret ediyor. Erdoğan'ın giderek yalnızlaşan pozisyonu onu daha fazla hırçın kılıyor. Erdoğan'dan nemalanan çevresi daha çok kaygılı hareket etmeye başladı. Yedikleriyle yemedikleriyle bir devrin hesabını vermenin ağırlığını, yakıcılığını yakından hissetmeye başladılar.

Durumlarını kurtarmak için yeni hamleler yapıyorlar. Ancak yaptıkları hamleler yeni hataları da beraberinde getiriyor. Bu nedenle iktidar özellikle son iki yıldır bir yanlış sarmalında yuvarlanıyor. Her yanlış başka bir yanlışla zorluyor.

Her yeni yanlış eski yanlış kapatmak için yapılıyor. **Uludere**'yi kapatmaya çalışırken, **Reyhanlı** patlıyor, KCK'daki MİT'çileri kapatmaya çalışırken, **Güroymak** patlıyor, **Şike**'yi kapatmaya çalışırken **Gezi** patlıyor. **Fişleme**'yi kapatmaya çalışırken, **Yolsuzluk**, yolsuzluğu kapatmaya çalışırken **kutular**, **kasalar**, **rüşvetler** patlıyor..

Erdoğan hükümeti dikişleri patlamış, kırk yamalı bohçada pislikleri bir yerden bir yere taşıırken patlaklardan pislik dökülüyor. O dökülen pislikleri uluslararası komplo diye anlatıp milletin gözünü boyamaya çalışıyor ama pisliğin kokusu en ücra köylere kadar yayılmış durumda. En keskin deodorantı da getirseniz (isterseniz **Reza Zarrap**'ın sattığı deodorantlardan getirin) bu kokuyu kesemezsiniz. Koku şimdiden 2014 yılını kokuttu...

İşte 2014 pislik kokusuyla yaşanan bir yıl olacak. **Erdoğan'ın Gülen Cemaati'ni bitirmek için giriştiği savaştan kolay bir zaferle çıkması zor.** Özellikle çevresi bu kadar pislığe batmış bir liderin böylesi bir savaşı yürütmesi kolay değil.

Gülen Cemaati Erdoğan'ın saldırılarına karşı yaşama savaşı verirken Erdoğan'ın savaşı, koruma savaşı. İktidarını, parasını, gücünü, malını mülkünü koruma.

Bir savaşta korumaya çalıştığınız “şey” ne kadar büyükse, onu korumak o derece zordur. Erdoğan'ın koruması gereken “şeyler” o kadar çok ve o kadar büyük ki girdiği bu savaştan galip çıkması neredeyse imkânsız...

2014'ün belirleyici konularından biri Kürt sorunu olacak. Belli ki **Erdoğan seçimlere kadar Öcalan'la anlaştı ve ateşkes kararı aldı. Ancak gücü giderek zayıflayan Erdoğan'ın Oslo'da PKK'ya verdiği sözleri tutması o kadar kolay değil.** Örneğin **Öcalan'ı çıkarabilecek mi?** PKK elinde silahıyla bölgeye gelip yerleşebilecek mi? Bunları gücü zayıflayan Erdoğan halka kabul ettirebilecek mi?

En önemlisi, uluslararası konjonktür Erdoğan'ın yanında değil. Bu nedenle **Erdoğan'ın Kürt sorunu ile imtihanı en az 2012 kadar çetin geçecek...**

Uluslararası ilişkiler bakımında Türkiye için durum çok da parlak değil. Suriye'de Mısır'da kaybetmiş bir Erdoğan'dan, Batı'da tüm güvenilirliğini tüketmiş bir Erdoğan'dan söz ediyoruz. Erdoğan'ın bu durumdan kurtulup yeniden güçlü ve demokratik lider imajı oturtması çok zor.

Hakan Fidan yönetimindeki MİT, Erdoğan hükümetini tam anlamıyla Suriye bataklığında boğdu. Libya'dan getirilen silahları, Çeçenistan'dan getirilen Mücahitleri, Arap dünyasından gelen el-Kaidecileri Türkiye üzerinden Suriye'ye soktular. Bunun için **aynı anda hem Rusya'yı hem de ABD'yi karşısına almayı başarmış bir Erdoğan var artık Türkiye'de.** Bu eşsiz “başarı” bile 2014 yılının Erdoğan için hiç kolay olmayacağını anlatmaya yeter...

Seçimlerde de Erdoğan'ın işi kolay olmayacak. **Yolsuzluk haberleri çıkmadan önce, kasım ayı itibariyle Erdoğan'ın oyları yüzde 44 seviyesine gerilemişti. Yolsuzluk ve Cemaat'le kavga tartışmasıyla bu oranın yüzde 40'ların altına düştüğü tahmin ediliyor. Erdoğan böyle giderse 2009'da aldığı yüzde 38'lik oyu zor alacak gibi görünüyor.** Bu da Erdoğan için 2014 yılını zorlu kılacak konulardan biri olacak...

Memleketin her tarafı Rüşvet ve Yolsuzluk fısıltıları ile dolu. Erdoğan'ın 2014 yılında bu fısıltıları da dindirmesi gerekiyor. Ancak bu o kadar kolay olmayacak. Sanırım Erdoğan için en kestirme çözüm biran önce “Çankaya'ya kaçmak” olacak. Ancak böyle giderse Erdoğan'ın Çankaya'ya kaçışı da kolay olmayacak gibi...

Umarım yanılırim. Yeni yılınız kutlu olsun...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu 'savaşı' kim kazanır

Gülen Cemaati ile **Erdoğan** (AKP değil) arasındaki savaşı kimin kazanacağına ilişkin değişik görüşler dile getiriliyor. Bu analizler çoğunlukla abstrakt kavramlar üzerinden yapıldı. Ben konuyu Erdoğan'ın savaş stratejisi olarak benimsediği, Gülen Cemaati'ni "**ajan**" ilan etme yönteminin sonuç verip vermeyeceğini analiz etmek istiyorum.

Öncelikli soru şu: **Savaşı kim başlattı?**

Ortaya dökülen fişleme belgeleri ortaya koyuyor ki **Erdoğan** bu **fişlemelerle geniş kapsamlı bir savaş hazırlığı yapmış. Kritik alanlarda tasfiyeler yapılmış. Mühimmatlar hazırlanmış. Bunun için bazı medya organları finanse edilmiş. Kadrolar oluşturulmuş. Argümanlar geliştirilmiş.** Bütün bu hazırlıklara bakılırsa **Erdoğan'ın savaş için iyi bir hazırlık yaptığı anlaşılıyor.**

Ancak savaşa yanlış cepheden başladı. **Dershaneleri kapatacağım diye başlattığı savaşta Erdoğan geri püskürtüldü.** Gelen tepkiler sayesinde dershane kapatma işini bir yıl daha geciktirme kararı alması geri püskürtüldüğünün en büyük göstergesi.

Savaş için Erdoğan'ın hazırlıkları da deşifre oldu. Daha doğrusu Erdoğan açık açık ne yapacağını ifade ediyor. Savaşı kazanmak için öncelikle köklü bir kadro kaydırması yapıyor. Kendisine tetikçilik yapabilecek kadroları oluşturmak istiyor. Belli ki **savaş stratejisini Gülen Cemaati'ni "ajan" ilan ederek kriminalize etmek üzerine kurmuş Erdoğan.**

Bunun için öncelikle yoğun bir medya kampanyası başlattı. **Gülen Cemaati'ni "ajanlık"la suçluyor, Cemaat'i halkın gözünde itibarsızlaştırmaya çalışıyor. Medyada yoğun olarak işlenen bu argümanın arkasından bazı kişiler mahkemelere verilecek.** Bu belli oldu...

Ancak Erdoğan'ın önünde iki sorun var. **Ajanlıkla suçladığı kişiler Erdoğan'ın çocukları da dâhil, AKP tabanına mensup orta sınıf ailelerin çocuklarını eğiten kişiler.** Erdoğan'ın beklentisi şu: Ailelerin, çocuklarını emanet ettikleri öğretmenlerin, eğitimcilerin, üniversite öğrencilerinin ve onların bağlı olduğu koca bir camianın başka ülkelere ajanlık yaptığını kabul etmesi...

Bunun için yoğun gayret sarf ediliyor. **Devlet imkânları da kullanılarak Gülen Cemaati ajanlıkla suçlanmaya çalışılıyor.**

Bunu yaparken Erdoğan sadece Gülen Cemaati'ni ve o cemaate güvenip çocuklarını emanet eden aileleri ürkütüp, karşısına almıyor. Aynı zamanda Türkiye'de yatırım yapan uluslararası sermayeyi de ürkütüyor.

Bir ülkenin başbakanı kendi hükümetinin, hatta çocuğunun yolsuzluklarını örtmek için, Türkiye'nin üzerinde bir uluslararası oyunun oynandığını iddia ediyor. Uluslararası iş çevreleri bu absürt tutuma, bu saçma argümana bakınca ne düşünür? Daha önemlisi şu: Bu saçma sapan argümanın bizzat bir başbakan tarafından savunulduğu bir ülkeye güvenerek yatırım yapabilir misiniz? Mahkemelerin fiilen durdurulduğu bir ülkeye neye güvenerek para getirebilirsiniz?

Konuya bu açıdan baktığımızda önümüzdeki günlerde Türk ekonomisinde istikrarın daha da bozulacağını söylemek için kâhin olmaya gerek yok. Üstelik bu istikrarsızlığın en önemli kaynağı Erdoğan'ın tüm dünyanın Türkiye'ye karşı bir komplo içinde olduğunu iddia etmesi.

Eğer Erdoğan doğru söylüyorsa. Bir yatırımcı olarak böylesi bir ülkeye yatırım yapmazsınız. Eğer yanlış söylüyor, insanları aldatıyorsa, kendi yolsuzluklarını örtmek için hukuk sistemini kilitliyorsa, böyle bir ülkeye de yatırım yapmazsınız. Böylesi bir ülkeye kim para getirir? Karaparalarını aklamak isteyenler. Meşru paranın

çekildiği bir Türkiye’de kimse ekonomik istikrarı karapara ile ikame edemez. Üstelik uluslararası yapılar da buna bir yere kadar izin verir.

Erdoğan’ın arkasında tutum alan kişilerin kalibrelerine, ürettikleri argümanların zayıflığına, stratejilerinin bizzat Erdoğan’ın en güçlü yanı, ekonomiyi, vurmasına bakılırsa **bu savaşın kaybedeni belli**.

Erdoğan Gülen Cemaati’ne bir de “**ajanlık**” davaları açarsa siz o zaman görün ekonomideki gümbürtüyü. Türkiye’de yaşayan ve yabancılara selam veren herkesin “**ajan**” olabileceği ülkede yatırım yapmak, yaşamak ister misiniz?

Yolsuzluğu uluslararası komploya bağlayarak ekonomiyi çökertiyor. Ekonomi çökerse kimin çökeceğini anlamak için kâhin olmaya gerek yok...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaat’in yanlışları

Emre USLU 08.01.2014

Gülen Cemaati Tayyip Erdoğan’ın başlattığı bir bitirme savaşı ile hayat memet mücadelesi veriyor. Belli ki Erdoğan uzun hazırlıklar yaparak başladığı bu savaş için yoğun hazırlık yapmış. Fişletmiş, adam devşirmiş, medyayı hazırlamış vs. Sırasıyla Cemaat’in dersanelerini, okullarını, evlerini, yurtlarını, hatta bankasını bitirmeyi kafasına koymuş.

Cemaat buna karşı mücadele ediyor ama derdini kimseye anlatamıyor. Bunun ana nedeni **Cemaat’in şimdiye kadar yaptığı en büyük yanlış; Cemaat’in medya stratejisi...**

Cemaat- medya ilişkisi iki kanatlı bir ilişki. Bir yanda doğrudan Cemaat medyası var. Diğer tarafta ise 1990’lı yıllarda başlayan merkez medya ile olan ilişkisi.

Cemaat 1990’lı yıllarda **Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı**’nı (GYV) kurarak bu vakıf üzerinden kendini topluma anlatmaya başladı.

Kendini topluma anlatmak için de merkez medyadan insanlara ulaşır, onları vakfın etkinliklerine davet etti ve onlarla sıcak ilişkiler kurdu.

Ancak Cemaat’in “**kendini anlatmak için**” geliştirdiği medya stratejisi bir süre sonra “**beklenti**”ye dönüştü. Cemaat’in faaliyetlerine medyadan beklenen destek, kendini anlatma beklentisinden daha fazla öne çıkmaya başladı.

Bazı gazeteciler de bu “**beklenti**”yi karşılamak için Cemaat’e yanaştı ve Cemaat ile bazı medya mensupları arasında simbiyotik bir ilişki başladı. Özellikle 28 Şubat sonrasında Cemaat faaliyetleri etrafında çöreklenmiş onlarca gazeteci GYV’nın aktivitelerinin baş müdavimi oldu.

Cemaat'ın medya ile "**kendini anlatmak**" için başlattığı, sonra karşılıklı "**beklenti**"ye dönüşen bu ilişki, bir süre sonra Cemaat faaliyetlerinin "**onaylanması**" beklentisine dönüştü.

Türk muhafazakârlığının geleneksel zaafı, "**onaylanma beklentisi**" Cemaat'te de kendini gösterdi. Çoğunlukla kendi menfaatleri için GYV etrafında kümelenmiş o zümrenin onaylarını GYV de boş geçmedi. Merkez medyanın bilinen aktörlerinden gelen "**onay**" Cemaat mensuplarının çok hoşuna gitti.

Cemaat, karşısındakini "**olduğu gibi**" kabul ederken, karşısındakinin kendisini "**olduğu gibi**" kabul etmesini beklemedi. Özellikle **Hüseyin Gülerce** gibi Cemaat'ın önde gelenlerinin "**appeaser**" tutumları nedeniyle merkez medyanın beş para etmez adamları bile kendini Cemaat'ın onay müfettişi gibi görmeye başladı.

Askerî vesayet sona erdikten sonra Cemaat'ın medya ile ilişkisi de farklılaştı. Askerî vesayetin olduğu zamanda Cemaat'e mesafeli duran, hatta Cemaat'i kıyasıya eleştiren birçok medya mensubunun, GYV'nin kapsını aşındırmaya başladığı görüldü.

Bu noktada Cemaat "**geleneksel Türk muhafazakârlığının**" ikinci zaafını da gösterdi; seçici ve ilkesel davranmadı. "**Ne olursan gel, ne dersen de**" mantığı ile çıtayı çok düşük tuttu. Bu da Cemaat jölelilerinin türemesine neden oldu...

Hükümet **Yiğit Bulut** gibi adamlara pirim verirken, Cemaat de **Sevilay Yükselir**, **Rasim Ozan** gibilerine pirim verdi.

Cemaat, menfaatleri için öğütmeyecekleri hiçbir değeri bulunmayan "**menfaat değirmenlerini**" bile ayırt etmeden, ülke ülke dolaştırıp onlardan onay bekler hâle düştü...

Medyadaki menfaat değirmenleri, ki sayıları hiç de az değildir, Cemaat'ın etrafında boy göstermeye başlayınca, "**Cemaat her yerde**", "**Cemaat çok büyük**", "**Cemaat çok güçlü**" algısı oluştu. Zira menfaat değirmenleri hep gücünün yanında durmuştu. Onlar Cemaat'ın yanındaysa Cemaat güçlü olmalıydı... Bu algı Cemaat'ın de hoşuna gitti, menfaat değirmenlerinin de...

Şimdi o menfaat değirmenlerinin pervanelerinin hangi rüzgârlar ile döndüğü daha net görülüyor... Şimdilerde de Cemaat'le kurdukları o ilişkinin itirafçısı oldular, onu pazarlıyorlar...

Bugün Erdoğan'ın Cemaat'i bitirme savaşında Erdoğan'ın yanında yer alanların çoğu dün Cemaat aktivitelerinin baş aktörleriydi.

Cemaat topluma bir haksızlığa karşı mücadele ettiğini, hükümetin haksız saldırılarına karşı hayat memet mücadelesi verdiğini bir türlü anlatamıyor, çünkü menfaat değirmenlerinin pervaneleri, her zaman daha güçlü esen rüzgârın yönünde döner...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Belediyeye nazır kaçak inşaat: Bir milyon euro

Son günlerde herkes "**rüşvet**" ve "**rant**"tan söz ediyor ama bu çark nasıl dönüyor, sıradan halk bilmiyor. Bugün size İstanbul Zeytinburnu'nda olan ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulu tarafından görevlendirilen müfettiş Müfettiş **Necati Özdemir** tarafından hazırlanan raporla sabitlenmiş bir "**rüşvet**" ve "**rant**" örneğini anlatacağım.

Zeytinburnu Belediye Başkanlığı binasının hemen karşısında (30 metre ilerisi) yükselmeye başlayan bir kaçak inşaatın hikâyesi bu.

Yakup Çalışkan isimli bir yurttaş Zeytinburnu'nda imara kapalı bir alanda, Belediye binasına nazır yükselen kaçak inşaatın AK Parti İlçe Yönetim Kurulu üyesi **Ayhan Balcıoğlu**'na ait inşaat firmasına verildiğini, inşaat için ruhsat dahi almadığını, bunun için Zeytinburnu Belediye Başkanı ve yardımcısına **bir milyon euro rüşvet** verdiğini iddia ederek şikâyetle bulunuyor.

Şikâyetler üzerine atanan müfettiş Necati Özdemir tam anlamıyla zehir zemberek bir rapor hazırlıyor. Müfettişin tespitlerine göre "*Ataköy Turizm Merkezi kapsamında ve imara kapalı alanda 11.11.2004 tarihinde 5187 sayı ile 'Yapı İskele Belgesi' alınarak basit tamir- onarım adı altında Belediyeden yıkım izni dahi alınmadan, tamir edileceği söylenen yapılar yıkılarak parseller birleştirilerek tek ve yeni bir bina inşa edilmiştir*".

Üç aylık kısa süre için Yapı İskele Belgesi, Basit Onarım belgesi olanak düzenlenmiş ancak inşaat iki yıl içinde tamamlanmıştır. Belediyeye nazır inşaat yükselirken ne Basit Onarım belgesi yenilenir ne de başka bir ruhsat verilir. Belediye yetkilileri onlarca şikâyeti görmezden gelir ve inşaatı müdahale edip kaçak inşaatı durdurmaz.

Basit onarım adı altında yeniden yapılan kaçak ve ruhsatsız yapının tamamlanmasını müteakip 15.01.2007 tarihinde **Güçlendirme- Onarım** ruhsatı verilir. Yani yeni binaya güçlendirme belgesi veriliyor. Müfettişin değerlendirmesine göre Güçlendirme- Onarım belgesi ile "**kaçak yapının bilerek meşrulaştırılması**" sağlanıyor.

Bütün şikâyetlere rağmen Zeytinburnu Belediyesi'nin hemen karşısında, adeta Belediye Başkanı'nın ofisine nazır bir kaçak yapının yükselmesi, yıkım kararlarına rağmen yıktırılmaması müfettişe göre "**İlgili idarelerin göz yumması neticesi, yapı sahibinin haksız mal edinmesine sebebiyet verildiği muhakkaktır. Belediye idarelerinin mezkûr kaçak inşaatla ilişkin yasal görevlerini tam yapmadıkları, etkin, önleyici yasal işlem uygulamadıkları, tavizkâr davrandıkları gayet açıktır. Kaçak yapıya alenen göz yumdukları açıktır**".

Müfettişin değerlendirmesine göre "**Yapı İskele Belgesi**" ile ancak yapıda basit onarım (boya, badana vs) işleri yapılabilir. Basit Onarım adı altındaki inşai faaliyetin resmî yazışmalarda genelde "**Güçlendirme- Onarım**" faaliyeti, olduğu sık sık vurgulanmış ancak vakanın tam tectik ve araştırmasında bunun böyle olmadığı, görülmüştür.

"...Zeytinburnu Belediye Başkanı İçişleri Bakanlığına yazdığı yazısında Bakanlık makamını resmi yazı yoluyla yanılttığı, yanlış ve noksan bilgi verdiği anlaşılmaktadır."

"...Belediye idaresinin bu uygulaması bilerek yapılan bir yolsuzluk ve usulsüzlüktür. ...Zeytinburnu Belediye idaresi resmi mercileri bilerek yanıltmış, çelişkili yanlış ve noksan bilgilerle ruhsatsız yapılaşmaya izin vermiştir."

Belediye'nin yazılı ihbar ve şikâyetlerin yasal gereğini tam ve eksiksiz olarak yapmadığı görülmektedir. Belediye Başkanlık Binasının hemen yakında (30-50 metre) kaçak yapının vuku bulması oldukça dikkat çekicidir."

Müştekinin beyanında sözkonusu ruhsatsız yapılaşma karşılığında çıkar temin edildiği, bir milyon euro rüşvet verildiği iddiası yer almaktadır. "... **Belediye Başkanlık binasının hemen yanında bu tür bir yapılaşmanın vuku bulması müşteki-muhbir iddialarının doğruluğu hakkında kanaatimiz güç kazanmaktadır.**"

Müfettiş, raporunda adı geçenlerin soruşturulması gerektiğine dair kanaat belirtmiş. Ancak İçişleri Bakanı **Beşir Atalay** soruşturmaya izin vermeyerek müfettişin kabul ettiği rüşvet ve rantın dosyasını kapatır.

Peki, kaçak bina ne mi oldu? İddialara göre Hilton Oteli yapılacak. Bunun için otel ruhsatı alınmış bile...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El Kaide, İHH, TIR vs..

Emre USLU 15.01.2014

 El Kaide, İHH, TIR vs.. Polisin El Kaide'ye yönelik başlattığı operasyonda bazı İHH bürolarının basılması Türkiye El Kaide'ye yardım mı ediyor sorusunu yeniden gündeme getirdi.

Türkiye'nin dış politikasıyla ilgilenen, Suriye'de neler oluyor diye merak edenlere "**Türkiye El Kaide'ye yardım ediyor mu**" diye sorulsa alacağı cevap bellidir. **Evet, yardım ediyor...**

Öyle ki El Kaide'ye destek yazıları İstanbul'da duvarlarda görülmeye başlandı. "**Nusret Cephesi'ne** (El Nusra) **selam Kafir Esad'a direnişe devam**" yazan fotoğrafı İstanbul'da çok işlek bir istasyonda çektim.

Peki, soru şu: **Türkiye El Kaide'ye nasıl yardım ediyor?**

Tabii ki istihbarat servisi üzerinden. Örneğin Adana'da El Kaide'ye giderken yakalanan bir TIR dolusu havan başlığı olayında üç kişi tutuklandı. Tutuklananlar, başlıkları üreten iki tornacı ve onları taşıyan TIR şoförü. Tüm sanıkların ismini vererek, havanların sahibi olarak tanıttıkları **Heysem Topalca** isimli **istihbarat elemanı** gözaltına alındı ama tutuklanmadı. **Muhtemelen MİT tarafından kurtarıldı.**

Daha sonra **silah dolu TIR ve otobüsleri yakalayan polisler görevden uzaklaştırıldı ama silahları taşıyanlara bir şey yapılmadı.** Normal bir ülkede böylesi bir skandal hükümet düşürür. Ancak bizde yetkililer pişkince "**bu görevimiz**" diye başka ülkeye silah sevk ediyor.

Bizim istihbarat servisimiz silah transferi işlerinde "**insani yardım kuruluşları**"nı kullanır. Örneğin 2004 yılında Kızılay konvoyunu kullanarak Irak'taki Türkmenlere Kalaşnikof götürürken enselenmişlerdi.

Suriye'de de benzer bir durum var. Yine iddialara göre **insani yardım kuruluşları bir kalkan olarak kullanılarak El Kaide'ye yardım sağlanıyor.**

Bu iddiaların arasında karşımıza en sık çıkan isim de **İnsani Yardım Vakfı- İHH**. Her ne kadar İHH bu iddiaları kesin bir dille yalanlıyorsa da açıklayamadıkları bazı olgular da var. Örneğin **geçen haftalarda Ankara'dan beş TIR insani yardım malzemesini Suriye'ye gönderiyoruz diye bir tören düzenlediler. Oysa tören alanında sadece üç TIR vardı.** O TIR'ların Suriye'ye gideceği gün Jandarma Hatay'da bir TIR durdurdu ancak MİT o TIR'ı savcıya aratmadı. İlk gelen bilgilerde o TIR'ın İHH ile irtibatlı olduğu, hatta İHH'den biri tarafından kiralandığı iddia edildi. İHH bu iddiaları yalanladı ama Ankara'dan beş TIR malzeme gönderiyoruz diye üç TIR gönderince, **diğer iki TIR neredeydi** sorusu hâliyle kuşkuyla büyütüyor. Bir İHH gönüllüsü, o iki TIR'a Adana'da un daha ucuz olduğu için un yüklendiğini söyledi. Ancak Ankara'dan gönderilen TIR'lardan birinde de un yüklüydü. Eğer Adana'da un daha ucuzsa neden üç TIR'da Adana'dan yüklenmedi?

Erdoğan o TIR'ın Bayırbucak Türkmenlerine yardım götürdüğünü iddia etti. Oysa Bayırbucak Türkmenleri Yayladağı'nın karşısında yaşar. Onlara götürülecek yardım Yayladağı Sınır Kapısı'ndan geçer. Cilvegözü Sınır Kapısı'ndan değil. Arada tam 100 kilometre mesafe vardır. **O TIR Cilvegözü Sınır Kapısı'na gidiyordu ve o kapının karşısı El Kaide'nin denetiminde.** Aklımızla alay etmeyin bari..

Yetkililerin kritik sorulara günü kurtarmak için verdiği tutarsız cevaplar Türkiye El Kaide'ye yardım ediyor algısını daha da güçlendiriyor.

İHH'nin devletle olan ilişkisini **New York Times**, "Türk siyasi elitiyle yoğun ilişkisi olan, devletin resmî sivil toplum kuruluşu" şeklinde anlatmıştı.

Bu konuda Ankara'da duyduğum bazı vahim iddiaları ben de soru olarak sormuştum.

İddialara göre İHH devlet kasasından bölgeye yardım taşıyor. Bu doğru mudur? Devlet kasasından yapılan bu yardımları denetleyen bir kurum var mıdır?

MİT'in, şimdilerde ne kadar yalanlasa da , El-Nusra Cephesi üzerinden PYD'ye karşı mücadele ediyorum söylemini canlı tutmak için olsa gerek, uzun bir müddet İHH üzerinden personel, silah ve büyük miktarda para yardımı yaptığı iddiası doğru mudur?

Bu iddialarıma İHH'den cılız itirazlar geldi ama devlet yetkilileri bir açıklama yapmadı.

Polis El Kaide operasyonu çerçevesinde bazı İHH ofislerini de bastı. Kime sorsanız, sürpriz değil değerlendirmesini yapar. Gerçeği uzun süre gizleyemezsiniz...

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paris cinayetini MİT mi yaptı

Emre USLU 16.01.2014

Paris'te öldürülen üç PKK'lı ile ilgili ilginç geçişmeler oluyor. Önce **Ömer Güney**'in ses kaydı internete düştü. PKK kaynakları ses kaydının Ömer Güney'e ait olduğunu doğruluyor.

Güney o kayıta cinayeti nasıl işleyeceğinin planlarını yapıyor. İstihbarat dünyasını bilenler bilir ki, bu tip işlere girenler kendi güvenlikleri için böylesi kayıtları yaparlar ve bir kenara bırakırlar.

Belli ki Ömer Güney veya orada cinayet planı yapan üçüncü şahıslar bu kayıtları yapmışlar. Kayıtların içeriğine baktığımızda gerçekten de bir cinayet planı yapıldığı görülüyor.

Profesyonel bir cinayet planından en önemli şey kaçış planıdır. Ömer Güney için de kaçış planı yapılıyor.

Daha önemli belge bir gün sonra geldi. İnternete düşen bir belgede MİT'in PKK liderlerine yönelik öldürme planı yaptığı, bunun için Avrupa'da lejyonerlerden kurulu bir tim kurduğu anlatılıyor.

Belge hakkında MİT tutarsız bir açıklama yaptı. **MİT, resmî açıklamasında belge sahte demedi. Soruşturma başlatıldı, dedi.**

Medya bu açıklamayı MİT cinayet kabul mü ediyor şeklinde sorgulayınca MİT el altından bilgi sızdırmaya başladı. Belgenin sahte olduğunu iddia ediyor ama belgenin MİT'in içinde mi dışında mı hazırlandığını araştırıyor, şeklinde açıklamalar geliyor.

Belli ki MİT, insanların kafasını karıştırmak için böylesi açıklamalar yapıyor. O belgenin sahte olup olmadığının anlaşılması iki dakikalık bir mesele. Zira belgenin üzerinde hem el yazısı var hem de MİT belgelerine özel barkod sistemi. O el yazısının kime ait olduğu da on dakikada tespit edilebilecek bir konu.

MİT'in manipülatif açıklamalarından anlaşılıyor ki, o belge buz gibi MİT belgesi.

Daha önemlisi MİT'in Devrimci Karargâh örgütüne sızdırdığı, İsviçre'de yaşayan **Murat Şahin** isimli bir ajan Türkiye'de Devrimci Karargâh operasyonunda gözaltına alınmış daha sonra MİT tarafından serbest bırakılmıştı. Şahin'in açıklamasına göre kendisi için MİT **Polat Küçük** isimli bir avukat bile tutmuştu. Ne tesadüftür ki o avukat MİT'e yakın paralel internet sitesinde köşe yazarlığı yapıyor.

Murat Şahin Avrupa'ya döndükten sonra PKK gazetelerine konuşmuş, Paris cinayetini MİT'in organize ettiğini, Çankaya'da **Teyze** isimli bir MİT mensubunun Avrupa'daki gençleri (lejyonerler) organize ettiğini anlatmıştı.

Yeni çıkan belgeler MİT'çi Murat Şahin'in o dönemde anlattığı bilgilerle bire bir örtüşüyor.

Şimdi soru şu? **MİT bir yandan çözüm sürecinde ilerlerken bir yandan PKK'lıları neden öldürsün?**

Esasen bunun cevabı da basit. MİT- PKK ilişkisini bilenler açısından, MİT'in böylesi eylemler yapması çok çelişkili bir tutum değil. Bunu anlamak için özellikle devletin 2012'de yaptığı stratejik savaş anlayışına bakmak gerekiyor.

2011-2012 yıllarında devlet PKK'nın orta kademe liderlerine yönelik birtakım stratejik operasyonlar yaptı. Özellikle nokta operasyonlarıyla PKK'nın liderleri **Yücel Halis, Rüstem Cudi, Çiçek Kıcı**, Dağlıca saldırısının organizatörü **Ape Hüseyin** kod adlı **Kadir Çelik** gibi birçok PKK yöneticisi öldürüldü. Bu stratejinin son halkasında **Fehman Hüseyin**'e yönelik saldırı planları yapılırken PKK MİT'i tuzağa düşürüp yanıltmış, Uludere faciası yaşanmıştı.

Bu ölümlerden anlaşılıyor ki devlet PKK'nın orta kademe yöneticilerine yönelik bir saldırı planlaması yapmış. Ömer Güney'in ses kaydında ve ortaya çıkan MİT belgesinde bize yansıyan planlama işte o stratejinin parçası.

Anladığım kadarıyla **MİT bir yandan görüşmeleri sürdürürken, diğer yandan görüşmelere engel olabilecek kişileri infaz ettirerek bu cinayeti işletmiş olabilir.** Burada **Sakine Cansız**'ın çözüm sürecine ilişkin tutumunu tam bilmiyoruz. Belki o tutumu nedeniyle, belki de Sakine Cansız'ı öldürerek diğer PKK liderlerine mesaj vermek için de bu cinayet işlenmiş olabilir.

Cinayet belgelerinden ortaya bir başka gerçeklik daha çıktı. **MİT, JİTEM'in rolünü almış. Hrant Dink cinayetinden, Malatya'daki misyoner cinayetlerine kadar hemen her cinayette ipuçlarından biri mutlaka MİT'e gidiyor.** En son Sakine Cansız cinayetinde de MİT'in parmağı ortaya çıktı...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TIR'ları MİT'in Aydınlikçi ekibi mi yakalatıyor

Emre USLU 22.01.2014

MİT'in arkası arkasına yakalanan TIR'ları tartışma konusu olmaya devam ediyor. TIR'larla ilgili üç tartışma konusu var. Bir dördüncüsünü ben eklemek istiyorum.

Silahlar El Kaide'ye mi gidiyor? Kanaatime göre bu sorunun cevabı en yalın şekilde **Evet**. Zira Suriye'de Özgür Suriye Ordusu diye bir ordu kalmadı. Esad'a karşı savaşan tek güç kaldı o da El Kaide.

İkinci tartışma konusu, **kim ihbar ediyor? Paralel devlet mi yapıyor?** Tartışmanın çoğunlukla odaklandığı nokta bu, ama en saçma kısmı da bu. Zira herkes ihbar edebilir. O TIR'ları yükleyen vinç operatörü de, o silahları getiren gemi kaptanı da, TIR'ları gören herhangi bir vatandaş da ihbar edebilir. Çünkü kimse suça ortak olmak istemez.

Üçüncü tartışma konusu, **savcı neden durduruyor?** Savcının o TIR'ları durdurması değil durdurmaması suç. **Erdoğan da o savcının kanunlara göre o TIR'ları durduramayacağını iddia etmiş ama** korkarım son dönemlerde sık sık yaptığı gibi **doğru söylemiyor**. Erdoğan hangi kanunu okuyor bilmiyorum ama benim okuduğum **MİT Kanunu veya ilgili tüm kanunlar savcıya o TIR'ları arama yetkisi veriyor**. MİT medyası artık **"kanun"** da okumuyor, **"kanun"** çalışıyor. Zira onlar için **"kanun"** sadece telli bir müzik aleti. Çalışması zor olsa da onlar iyi çalar...

Benim merakım şu: **MİT o silahları nasıl yakalatıyor?** Veleve ki ihbar olsun, en beceriksiz polis memuruna söyleseler, o TIR'ları ülke içinde kimsenin ruhu duymadan bir yerden bir yere ulaştırır. En beceriksiz kaçakçı bile o TIR'ları bir noktadan başka bir noktaya ulaştırır.

Arkası arkasına yakalanmış bunca TIR varken, MİT'in yedi TIR'ı konvoy hâlinde silahla doldurulup sınıra doğru sürülüyorsa o TIR'lar yakalansın diye sürülüyordur. Kimse kusura bakmasın, hiçbir mantıklı adam gizli silah sevkiyatı yaptığı TIR'ları konvoy hâlinde yollara sürmez. Savcıya gerek yok, herhangi bir trafik kontrol noktasında bile yakalanabilirdi o TIR'lar.

MİT, o TIR'lar yola çıkmadan önce, geçeceği illerin valisine "**falan plakalı TIR, birimizin uhdesindedir, gerekli hassasiyetin gösterilmesi**" şeklinde çok gizli bir yazı yazarak sevkiyatı kolayca yapacakken, bunu neden yapmaz? Diyelim yazı yazmadı, neden şifahen bilgi vermez?

Böylesi bir yazı ile valilikler önceden bilgilendirilmiş olsa valiler adli birimleri usulünce bilgilendirir ve savcılar gelen ihbarlara acaba MİT'in TIR'ı mı diye valiliklere sorarlar. MİT'in TIR'ı ise kimse durdurmaz.

Eğer MİT her şeye rağmen valilere bilgi vermeden silahları bir yerden başka bir yere taşımak istiyorsa yine yapabilir. Bu bir plaka değişikliği kadar kolay bir operasyondur. Plakaları değiştirilen TIR'lar da ihbar ediliyorsa o zaman o MİT personelidir ihbarı yapan.

Peki, **MİT bu kadar beceriksiz mi? Bir TIR'ın plakasını değiştirip muhtemel savcı operasyonundan kurtaramıyor mu?**

Bence hayır, MİT bu kadar beceriksiz olamaz. Aksine **MİT bu silahların yakalanmasını istiyor. Önce silahları yüklüyor, sonra ihbar edip savcılar TIR'ların üstüne çekiyor, sonra da medyaya "paralel savcılar bizi yakalıyor" şeklinde ağlayarak Cemaat ile Erdoğan'ı karşı karşıya getiriyor.**

7 Şubat krizinden bu yana **MİT'in içine sızmış Aydınlıkçı bir ekibin olduğunu, bunların Hakan Fidan'ın arkasına saklanıp AKP ile Cemaat'i savaştırmayı amaçladıklarını, Erdoğan'ı yanlış bilgilendirdiklerini, Fidan'ın bunlarla iş tutayım derken bunlara mahkûm olduğunu** yazıp dururum.

TIR'ların göz göre göre yakalatılması artık bu gerçeği iyice gün yüzüne çıkardı. **TIR'ları bilerek yakalatarak Esad'a karşı silah gönderilmesini önlüyorlar.** Zira daha önce de yazdığım gibi, o ekip Erdoğan'dan çok Esad'a yakın hisseder kendini. Silahları yakalatıp Cemaat'i Erdoğan'a dövdürüyorlar. **Erdoğan'ı da uluslararası mahkemelere gönderecekler. TIR'ları yakalatarak Erdoğan aleyhinde de uluslararası mahkemelerde kullanılacak delil üretiyorlar.**

O TIR'larda yakalanan silahların fotoğrafının sadece **Aydınlık** gazetesinde çıkması tesadüf mü sizce?

dremreuslu@gmail.com
twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan için hasar tespit raporu

Emre USLU 23.01.2014

Büyük Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu sonrasında Erdoğan'ın Gülen Cemaati ile giriştiği savaşta aldığı yaralar ve hasarlar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Her ne kadar AKP medyası bu süreçte aldığı hasarları

kapatmaya çalışıyorsa da bazı noktalarda o kadar büyük yaralar aldı ki, Erdoğan'ın bunu örtmesi imkânsız.

Bu süreçte Erdoğan üç önemli yara aldı.

1) "Dürüst Erdoğan imajı" yara aldı. Erdoğan'ın çevresi on yıldır çok hassas bir imaj çalışması yürüttü.

Özellikle son iki yılda Erdoğan'ın sadece Türkiye'nin lideri değil tüm İslam âleminin lideri olduğu yönünde yoğun kampanyalar yürütüldü. Libya'da, Mısır'da, Lübnan'da geniş katılımlı mitingler bile yapıldı. Erdoğan sanki Türkiye'nin lideri değil bir Mısır siyasi figürü gibi Kahire'de, Libya'nın siyasi figürü gibi Trablus'ta, Lübnan'ın siyasi lideri gibi Beyrut'ta konuştu.

Erdoğan'ın dürüst, ilkeli, Müslüman, bir lider olduğu imajı başta Türkiye olmak üzere tüm İslam dünyasında yayıldı yaygınlaştırıldı. Bunun için devlet imkânları sonuna kadar kullanıldı.

Özellikle Türkiye'de Erdoğan'a destek veren kitlelerin çoğunluğu Erdoğan'ın asla rüşvet yemeyeceğini, yolsuzluk yapmayacağını, haksızlıklara karşı duracağını düşünüyordu. Son operasyonda ortaya çıkan kutu kutu dolarlar, Erdoğan'ın yolsuzluğu örtmek için gösterdiği aşırı çaba Erdoğan'ın son on yıldır inşa ettiği imaja ciddi hasar verdi. Artık Erdoğan'ın dürüst ve yolsuzluklara karşı mücadele eden bir lider olduğuna onun fanatikleri dışında kimse inanmıyor.

2) "Mazlum Erdoğan" algısı bitti. Erdoğan'ın başbakanlığa yürüyüşündeki en önemli sebeplerden biri onun geçmiş dönemde mağdur edilmesiydi. İktidarının ilk yıllarında da askerin baskısı nedeniyle Erdoğan'ın mağdur olduğu algısı toplum içinde iyice yaygınlaştı. Ancak 2010 referandumundan sonra Erdoğan'ın devlete hâkim olduğu algısı tüm taraflarca kabul edilmişti. Başta Erdoğan'ın çevresi "**askerler bize topuk selamı veriyor**" diye övünerek anlattılar bu hâkimiyet duygusunu.

Ancak Erdoğan 2010 yılından itibaren kendi otoriter anlayışını da yavaş yavaş topluma dayatmaya başlamıştı. Gerek kızılı-erkekli evler tartışmasında, gerek kürtaj ve alkolün yasaklanması tartışmalarında olsun, halk artık Erdoğan'ın otoriterleştiğini hissediyordu.

Son operasyondan sonra binlerce polisi görevden alması, onunla yetinmeyip Cemaat'e yakın olduğunu düşündüğü kim varsa hepsine birden saldırıp onları da görevden almaya başlaması toplum içindeki Erdoğan'ın otoriterleştiği hissi bir gerçeğe dönüşmeye başladı.

3) "Erdoğan ekonomik istikrarın güvencesi" algısı yıkıldı. Erdoğan

hükümetinin başarısının en önemli nedeni kuşkusuz ekonomik istikrardır. Ekonomik istikrarın en önemli dayanağı da Erdoğan'ın siyasi istikrarı koruyan lider olduğu algısıydı.

Son dönemde Erdoğan'ın işadamlarını tehdit eden tutumu, bankaları batırma girişimleri, medyayı kontrol etme girişimleri, dünya ile kavga eden lider olduğu algısı iyice yerleşti. Artık Erdoğan Türk ekonomi çevreleri için bir istikrar unsuru değil. Aksine istikrarsızlık unsuru.

Özellikle son kavga girişiminde Gülen Cemaati'ne yakın işadamlarını tehdit eder pozisyon alması, onun girişimiyle bir bankanın batırılmaya çalışıldığı algısı, büyük sermaye gruplarına açtığı sonsuz savaş Erdoğan'ı bir ekonomik risk faktörü kılıyor. Bu algı son dönemde iyice derinleşti.

Artık Erdoğanlı Türkiye'nin bir ekonomik istikrar adası değil, kara para aklanan bir kara para cenneti olduğu algısı vardı. Bu da son operasyonda çıkan belgelerle iyice yerleşti.

Erdoğan kendisine yönelik uluslararası bir operasyon olduğu imajını yaygınlaştırıp bir algı çalışması ile durumu kurtarmaya çalışıyor. Bu çaba ile sıradan halkı yanıltabilir. Ancak yatırımcıyı, entelektüel çevreleri, uluslararası gözlemcilere kandırması artık mümkün değil.

Erdoğan gerçek reformlar yapmadan yeni algı mühendislikleriyle bu gidişatı düzeltemez. Her geçen gün Erdoğan için daha kötü olacak.

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tek adam, tek atım

Emre USLU 29.01.2014

Dikkat ediyor musunuz Erdoğan giderek tek adam olmaya başladı. Bunla birlikte sözlerinin de tek atımlık sözler olduğu görülmeye başladı. Dünyadaki diğer tek adamlar gibi Erdoğan'ın sözlerinin de, sorgulanmadığı için arkası olmayan, tek atımlık iddialara dönüşmeye başladığı görülüyor.

Bugün size o "**tek atımlık**" sözlerden bir derleme sunmak istiyorum.

1) Gazze'ye gideceğini açıkladı. Tarih bile verdi. Hatta ABD Dışışleri Bakanı'nın gitmeyin telkinine de meydan okudu. Obama'nın yanında Gazze'ye gideceği tarihi ilan etti. Ama ne Gazze'ye gidebildi ne de sözünü tutabildi. Bir daha ağzından Gazze lafı çıkmadı.

2) Önüne geleni İsrail menfaatine hizmet etmekle suçladı, oğlunun gemilerinin İsrail limanlarında fink attığı ortaya çıktı.

3) "Kasetle şantaj yapacaklar" dedi Gülen'in kasetleri servis edilince zerre kadar tereddüt etmeden kasetleri kullanmaya başladı. Tüm Gülen Cemaati'ni ananasçı ilan etti. Ananas aşağı ananas yukarı vurmaya devam ediyor. Etrafına sığınan dünkü demokrat kaçkın taraftarları, demokrat duruşlarını unutmuş şimdi ona sufle yapmakla meşgul.

4) "Savcı 22 defa yurt dışına çıktı" dedi. Savcı medyan okudu, ispat etsin mesleği bırakacağım dedi ama Başbakan belgesini koyamadı. Hatta yanlış **Zekeriya Öz**'den söz ettiği ortaya çıktı. Bir daha o konuyu hiç açmadı.

5) "Ananas kod isim kod" diye bağırdı ama ne belge sunabildi ne de bilgi ortaya koyabildi. Ananastan söz ederken ülkeyi muz cumhuriyetine çevirdi. Anayasa rafa kaldırıldı. Kolluk savcıyı dinlemiyor, bakan yargıya müdahale ettiği için fezleke yiyor.

6) Ağzından “**milli irade**” lafını hiç düşürmüyor. En büyük hırsızlık “**milli iradeyi çalmaktır**” diye bir metafor bile üretti ama hırsızlıktan fezleke yiyen bakanlarının fezlekesini milli iradenin temsilcisi Meclis’ten kaçırıyor. Kimse çıkıp da “**milli iradeye saygın varsa bakanlarının fezlekelerini neden Meclis’e göndermiyorsun**” diye sormuyor.

7) “**Fethullah Gülen’den kendisine barış mektubu geldiğini ancak o dönüşü olmayan noktanın geçildiğini**” söyledi, sonra mektubun Erdoğan’a değil Gül’e geldiği, barış mektubu değil Cemaat adına pozisyon deklarasyonu olduğu ortaya çıktı. Arkasını getiremedi. Hatta yurtdışına giderken havaalanında “**mektup bana geldi demedim**” bile dedi. Ama mektupta özür dilenmediği ortaya çıkınca o açıklamasının iki kelimelik de olsun arkasında duramadı.

8) Taraftarlarına “**dershaneleri boykot edin**” çağırısı yaptı bizzat kendi bakanları ve milletvekillerinin çocuklarının dershanelere devam ettiği ortaya çıktı.

9) “**Reza Zarrap’ı hayırsever işadamı olarak biliyordum**” dedi nasıl bir hayırsever olduğu noktasında, en çok güvendiği kurum MİT’in kendisini Zarrap’ın yolsuzluk konusunda, hem de ABD’de planlanan bir suikastı finanse ettiği konusunda uyardığı ortaya çıktı.

10) 17 Aralık operasyonundan haberinin olmadığını, savcıların ve polislerin üstlerine haber vermeden operasyon yaptığını iddia etti. Sırf bu yüzden binlerce polisi sürdü. Savcıları dağıttı. Anayasa’yı askıya aldı. Ancak bizzat MİT’in “**Bakanların Reza Zarrap ile illegal ilişkileri var, ortaya çıkarsa hükümet kötü durumda kalır**” notuyla sekiz ay önce uyardığı ortaya çıktı.

11) “**Evlatlarımın yolsuzluk yaptığı ortaya çıksın onları evlatlıktan reddederim**” dedi. Evlatlarına belediyenin sosyal tesislerinin bağışlandığı ortaya çıktı, tek kelime edemedi.

Yeri gelmişken, Erdoğan’ın gözde İçişleri bakanı **Efgan Ala**’nın tek atımlık sözüne atıf yapmazsam hatırı kalır.

12) Tüm belgeleri görme konumundaki İçişleri Bakanı, “**Bir banka 17 Aralık operasyonundan önce döviz aldı, iki milyar dolarlık kâr elde etti. Bunun belgeleri var**” dedi. Hatta “**ben belgesiz konuşmam**” dedi. Bizzat Merkez Bankası, Bakan’ı yalanladı. Bakan’ın sadece belgesiz değil, boş konuştuğu da ortaya çıktı...

Austin O’Malley “Beyaz yalanların söylenebileceğini düşünenler kısa zamanda renk körü olur” der. Tad Williams da “Korktuğumuz zaman yalan söyleriz. Bilmediğimizden korktuğumuzda, ‘hakkımda ne düşünüyorlar acaba’ diye korktuğumuzda, hakkımızda ortaya çıkacaklardan korktuğumuzda yalan söyleriz. Ancak yalan söyledikçe, korkumuz da büyür” der. Sanırım sorun bu...

dremreuslu@gmail.com

twitter/emreuslu

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)